MEMORIAL STUDIES

நினைவுகூறுதலின் பாடங்கள்

1 Corinthians 11:26

Memorial

Supper

"பிட்கப்பட்ட சரீரம், சிந்தப்பட்ட இரத்தம்"

"என் மாம்சம் மெய்யான போஜனமாயிருக்கிறது, என் இரத்தம் மெய்யான பானமாயிருக்கிறது." - யோவான் 6:55

கர்த்தருடைய அறிவுறுத்தலின்படி அநேக நினைவுகூறுதல்கள் யூதர்களால் நிறுவப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு:- மன்னாவும், ஆரோனுடைய துளிர்த்தக் கோலும், கற்பனைகளின் பலகையும், உடன்படிக்கை பெட்டிக்குள் வைக்கப்பட்டது. மேலும், இஸ்ரயேலின் பிள்ளைகளின் நினைவாக ஏபோத்தின் தோள் பகுதிகளில் இரண்டு கற்கள் வைக்கப்பட்டன. மேலும் இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனைத்து கற்பனைகளையும் நினைவில் கொள்வதற்கென இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் தங்களின் வஸ்திர ஓரங்களில் தொங்கல்களை உண்டாக்கும்படி கர்த்தர் கூறினார்... இவைகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவமும், ஆவிக்குரிய படிப்பினைகளும் நம்மைக் கவர்ந்து இழுத்தாலும் இவை எல்லாவற்றிலும் நம்மை அதிகமாய் கவர்ந்தது, நம்முடைய போதகரின் பஸ்கா இராப்போஜனமேயாகும். இந்த பண்டிகையில் பயன்படுத்தப்படும் ஆட்டுக்குட்டியை தன்னோடு ஒப்பிடுகின்றார். மேலும் யூதர்களால் ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் என்று அழைக்கப்படும் பாத்திரத்தை, சிந்தப்படும் அவருடைய இரத்தத்திற்கு அடையாளமாகக் கூறுகின்றார். மேலும் அப்பத்தைப் பிட்கப்படும் தன்னுடைய சரீரத்திற்கு அடையாளமாகக் கூறுகின்றார்.

நிழலுக்கு நாம் திரும்பும்போது, இரத்தம் நிலைக்கால்களிலும் மேற்சட்டங்களிலும் தெளிக்கப்பட்டத்தை நாம் காண்கின்றோம். காரணம், "அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு, உங்களைக் கடந்துபோவேன்" என்று தேவன் கூறியிருந்தார். இஸ்ரயேல் எகிப்திலிருந்து புறப்படப் போகும் அந்த இரவு வந்தது. தேசத்தின் மீது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு இருந்தது. மேலும் விரைவில் தீர்ப்பானது சம்பவிக்கும். சங்காரத்தூதன் முதற்பேரானவர்களை சங்காரம் பண்ணப்போகிறார். ஆனால் தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதாவது, "...நீங்கள் இருக்கும் வீடுகளில் அந்த இரத்தம் உங்களுக்காக அடையாளமாய் இருக்கும்; அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு. உங்களைக் கடந்து போவேன். நான் எகிப்து தேசத்தை அழிக்கும்போது, அழிக்கும் வாதை உங்களுக்குள்ளே வராதிருக்கும்." (யாத்திராகமம் 12:13) எத்துணை சமாதானமும், ஆறுதலும் இவ்வார்த்தைகளில் உள்ளது! இந்த வார்த்தைகள், இஸ்ரயேலின் ஜனங்கள் எகிப்திலிருக்கும்போது கூறப்பட்டாலும், சத்துருக்களின் தேசத்தில் இன்னமும் காணப்படும் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் பொருந்தும்.

"பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியை" இரண்டு கோணங்களில் நாம் பார்க்கலாம். முதலில் அதை சமாதானத்தின் அடிப்படையாகவும்/காரணமாகவும். இரண்டாவது, அதை ஒருமைப்பாட்டின் (unity) மையமாகவும் பார்க்கலாம். நிலைக்கால்களில் பூசப்பட்ட/தெளிக்கப்பட்ட இரத்தம் சமாதானத்தை அளித்தது. இதைவிட மேலான தேவையில்லை.

இஸ்ரயேலர்கள் புண்ணியங்கள் அல்லது நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. மாறாக, "இரத்தத்தை நான் கண்டு, உங்களைக் கடந்து போவேன்" என தேவன் கூறினதை இஸ்ரயேலர்கள் விசுவாசித்து, அதன்படி செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இன்றும், விசுவாசிகளிடையே இதுவே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இயல்பான நற்பண்புகள் அல்லது புண்ணியங்களினால் ஒருவன் தேவனிடத்தில் சமாதானம் அடையாமல் இயேசுவின் இரத்தம் பாவத்தைச் சுத்திகரிக்கும் வல்லமை கொண்டுள்ளது என்ற எளிமையான விசுவாசத்தின் மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெறுகின்றான். "...உங்கள் பாவங்கள் சிவேரென்றிருந்தாலும் உறைந்த மழையைப் போல் வெண்மையாகும்; அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாய் இருந்தாலும் பஞ்சைப் போலாகும்." (ஏசாயா 1:18)

பஸ்காவின் இரண்டாவது கோணமாகிய கிறிஸ்து, நம்முடைய ஒருமைப்பாட்டின் மையமாக இருக்கின்றார் என்ற கருத்து இஸ்ரயேலர்கள் சமாதானத்தோடும், பரிசுத்தமான ஐக்கியத்தோடும் பஸ்கா ஆட்டைப் புசிக்கும் வண்ணமாக ஒன்று கூடியதில் பிரதிபலிக்கின்றது. இரத்தத்தினால்/ ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவது ஒரு விஷயமும், ஆட்டுக்குட்டியை சூழ

ஒன்று கூடுவது மற்றொரு விஷயமுமாகும். என்றாலும், ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தமே இவ்விரண்டிற்கும் அஸ்திபாரமாயிற்று. கிறிஸ்தவனின் அனுபவத்திலும் இவ்வாறாகவே உள்ளது. கிறிஸ்துவின் பாவநிவாரண பலியை அல்லாமல் தேவனிடத்தில் சமாதானமும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. தேவனோடும் அவருடைய ஜனங்களோடும் ஐக்கியமும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. பரலோகத்தில் ஜீவிக்கின்ற கிறிஸ்துவை சூழ பரிசுத்த ஆவியினால் விசுவாசிகள் ஒன்று கூடியுள்ளர். ஜீவிக்கின்ற தலையிடம் ஒன்று கூடி உள்ளோம். "அவர் நமக்கு மையமாக (center) உள்ளார். அவருடைய இரத்தத்தினால் சமாதானம் பெற்றுள்ளதால் அவரை நம்முடைய மாபெரும் ஒன்று கூடும் மையமாய் பெற்றுள்ளோம். பரிசுத்த ஆவியே ஒன்று சேர்க்கின்றது. பரிசுத்த ஆவி நம்மை கிறிஸ்துவினிடத்திற்கு மாத்திரமே கூட்டிச் சேர்க்கின்றது. பரிசுத்த ஆவி நம்மை ஓர் அமைப்பினிடத்திற்கோ, ஓர் உபதேசத்தினிடத்திற்கோ கூட்டிச் சேர்க்காது. அது ஒரு நபரிடத்திலேயே கூட்டிச் சேர்க்கின்றது. அந்த நபர் பரலோகத்தில் காணப்படும் மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவே ஆவர்.

யூதர்கள் சொல்லர்த்தமான ஆட்டுக்குட்டியைப் புசித்து, பெலம் அடைந்தது போன்று நாமும் உட்பொருள் கொண்ட ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிக்க வேண்டும். அதாவது, புதிய யுகத்தின் விடியலில் வரும் நம்முடைய விடுதலைக்கு ஆயத்தமாகும் வண்ணமாக அவருடைய பலியின் புண்ணியங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போஸ்தலர் பவுல் நம்முடைய அப்பத்தை, "துப்பரவு உண்மை என்னும் புளிப்பில்லா அப்பம்" எனறு அழைக்கின்றார். இந்த அப்பத்தைப் புசிக்க வேண்டும் என்பது ஆழமான அர்த்தம் கொண்டதாகும். புசிப்பதும் குடிப்பதும் என்பது நாம் அறிவு பெறுவதற்கு மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை மட்டும் குறிக்காமல், அவருடைய சாயலைப் போன்று நாம் மாறவும், நம்முடைய மனங்கள் புதிதாகிறதினாலே கிறிஸ்துவின் சிந்தையை தரித்துக் கொள்வதற்கும் ஏதுவாக ஒழுக்கம் புகட்டும் ஆற்றலாக ஏற்றுக்கொள்வதையும் குறிக்கின்றது. பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவது என்பது, நாம் இயேசுவை நமக்கு ஜீவன் தருபவராக ஏற்றுக் கொண்டதையும் நாம் முழுமையாக அவரையே சார்ந்துள்ளோம் என்பதையும் அவரோடு மரணத்திற்குள் பிரவேசிப்போம் என்ற உடன்படிக்கையை பண்ணியுள்ளோம் என்பதையும் குறிக்கின்றது. மாம்சத்தைப் புசிப்பதினால், "அவரோடுகூடப் பாடுபடுவோம்" என்றும் "கிறிஸ்துவின் சரீர" அங்கமாகவும், பங்காளிகளாகவும் நம்மையே பாவித்து நடப்போம் என்றும் நாம் உடன்படிக்கை பண்ணுவதாகும்.

பஸ்காவின் ஆட்டோடு கசப்பான கீரைகளைப் புசிப்பது என்பது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் ஆசீர்வாதங்களை அவரோடு பங்கிடும் ஒவ்வொருவரும் பரிசோதிக்கப்படுவதற்கான அந்த அனுபவங்களை சந்தோஷத்தோடு சகிப்பதை அடையாளப்படுத்துகின்றது. அதாவது, பரமபிதா நமக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள ஒவ்வொரு திட்டங்களுக்குள்ளும் மகிழ்ச்சியோடும் முழுமையாகவும் நாம் பிரவேசிக்கத்தக்கதாக நம்மை "எல்லாவற்றிலும்" பரிசோதிக்கும் அனுபவங்களை மகிழ்ச்சியோடு சகிப்பதாகும். "அவரோடுகூடப் பாடுபடுதல்" என்கிற நம்முடைய விருப்பத்தை அறிக்கையிட்டது முதல் அன்பான பிதாவாகிய தேவன் நம்மை பரதேசிகளாக, கைகளில் தடிகளோடும் ஆடைகளை வரிந்து கட்டிக் கொள்ள உதவும் கச்சைகளோடும் நமக்கான அப்பங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு நீண்ட வனாந்தர பிரயாணத்தில் பிரயாணம் பண்ணும்படி செய்கின்றார். நிழலில், வனாந்தரத்தின் பரிசோதனையான அனுபவங்களை விசுவாசத்தோடு மகிழ்ச்சியாய் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் முறுமுறுத்தவர்களுக்கு வனாந்திரம் அவர்களை புதைக்கும் (சவக்குழி) இடமாக மாறியது. பஸ்கா ஆட்டைப் புசித்து எகிப்தை விட்டு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குப் புறப்பட்டவர்களில் இருவர் மாத்திரம் அந்த தேசத்தை அடைந்த விஷயம் நாம் நம்முடைய பஸ்கா ஆட்டைப் புசிப்பதற்கு "அபாத்திரர்களாய்" இருப்போமா என்று சற்று யோசிக்க வைக்கின்றது. அவர்கள் (மாம்சீக இஸ்ரயேல்) வனாந்தரத்தில் மரித்து விழுவதற்கான காரணம், அறியாமையாய் இராமல் அவ்விசுவாசமும் பொல்லாப்பும் நிறைந்த இருதயமேயாகும். "சகோதரரே, ஜீவனுள்ள தேவனை விட்டு விலகுவதற்கேதுவான அவ்விசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம் உங்களில் ஒருவனுக்குள்ளும் இராதபடிக்கு நீங்கள் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். உங்களில் ஒருவனாகிலும் பாவத்தின் வஞ்சனையினாலே கடினப்பட்டுப் போகாதபடிக்கு, இன்று எண்ணப்படுமளவும் நாடோறும் ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லுங்கள். நாம் ஆரம்பத்தில் கொண்ட நம்பிக்கையை முடிவுபரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருப்போமாகில், கிறிஸ்துவினிடத்தில்

பங்குள்ளவர்களாய் இருப்போம்." (எபிரெயர் 3:12-14) அடுத்த அதிகாரத்தில், (எபிரெயர் 4) கேட்டவர்கள் விசுவாசமில்லாமல் கேட்டப்படியினால், அவர்கள் கேட்ட வசனம் அவர்களுக்குப் பிரயோஜனப்படவில்லை என்று வாசிக்கிறோம். அவர்களுடைய சோதனை முடிந்து விட்டது. மேலும் அவர்களுடைய தோல்வியும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் வனாந்தரத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு முன்பு நிறுவப்பட்ட நினைவு கூறுதலில் (பஸ்கா) அடையாளப்படுத்தப்படும் நிஜமான ஆட்டுக்குட்டியின் மீது உள்ள விசுவாசம், பல வம்சங்களுக்குப் பின் வந்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை, "இந்த பிரகாரம் இஸ்ரயேலர் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்" என்று எழுதும்படி ஏவியது.

பலியான ஆட்டுக்குட்டியைப் போன்று மரிப்பவர்கள் 1,44,000 பேர் ஆவார்கள். காலேப் மற்றும் யோசுவா போன்று இந்த உண்மையுள்ள கூட்டத்தாரும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தின் கனிகளைப் பார்ப்பதோடு அல்லாமல் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ளவர் மீது விசுவாசமும் கொண்டிருப்பர்.

1,44,000 பேர்கள் தங்களுடைய வனாந்தர அனுபவங்களில் பத்திரமாய் செல்லத்தக்கதாக பரம பாதுகாவலரால் அருளப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்களில் ஒன்றான நினைவுகூறுதலின் இராப்போஜனம் நம்முடைய இரட்சகரால் அவருடைய ஜீவியத்தின் கடைசி இரவில் நிறுவப்பட்டது. "என்னை நினைவுகூறும்படி" "இதை செய்யுங்கள்" என்றார். "இதை வாங்கி புசியுங்கள், இது என்னுடைய சரீரமாய் இருக்கிறது" என்றார். அது புளிப்பில்லாத அப்பமாய் இருந்ததால், அது அவரையே அடையாளப்படுத்தியது. "வானத்திலிருந்திறங்கி, உலகத்துக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிற அப்பமே தேவன் அருளிய அப்பம்" (யோவான் 6:33) ஆகவே தான் அவரால், "ஜீவ அப்பம் நானே, என்னிடத்தில் வருகிறவன் ஒருக்காலும் பசியடையான், என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஒருக்காலும் தாகமடையான்" என்றும், "நானே வானத்திலிருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம், இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்; நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமே" என்றும் கூறமுடிந்தது. (யோவான் 6:35, 51) நினைவுக்கூறுதலின் இராப்போஜனத்தில் நாம் அப்பம் (புளிப்பில்லாத) புசிப்பது என்பது, இயேசு ஒப்புக்கொடுத்த பரிபூரணமான மனுஷீக ஜீவியத்தை நாம் விசுவாசத்தினால் இயேசுவின் மரணம் மூலம் ஆதாம் மற்றும் அவருடைய சந்ததி முழுவதற்கும் கிடைக்கப்பெற்ற சீர்த்திருந்துதலின் உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றது.

"நாம் அவரோடே கூட மரித்தோமால்"

நினைவுகூறுதலின் இராப்போஜனத்தில், நாம் ஒவ்வொரு வருடமும் உலகத்திற்காக மரித்த இரட்சகரின் மரணத்தை நினைவுக்கூறுவதோடு, "நாம் அவரோடு கூட மரிக்கும்" சிலாக்கியத்தையும் அறிக்கையிடுகின்றோம் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் மகிவும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். "...உங்களைப் புத்திமான்கள் என்று எண்ணிப் பேசுகிறேன்; நான் சொல்லுகிறதை நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்கள். நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரதத்தின் ஐக்கியமாய் இருக்கிறதல்லவா? நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? அந்த ஒரே அப்பத்தில் நாம் எல்லாரும் பங்குப் பெறுகிறபடியால், அநேகரான நாம் ஒரே அப்பமும், ஒரே சரீரமுமாய் இருக்கிறோம்." (1 கொரிந்தியர் 10:15-17)

[R5342]

இயேசுவின் மாம்சத்திற்கு அடையாளமாய் இருக்கும் அப்பத்திற்கும், அவருடைய இரத்தத்திற்கு அடையாளமாய் இருக்கும் இரசத்திற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது என்று நாம் நம்புகின்றோம். சபை, கிறிஸ்துவின் மகிமையடைந்த சரீரத்தின் அங்கமாக கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு, இந்த இரண்டிலும் (அப்பம், இரசம்) பங்குக் கொள்வதின் மூலம்/ அநுபவிப்பதின் மூலம் பங்குக் கொள்ள வேண்டும். அப்போஸ்தலர் விளக்குவதுபோல, அப்பம்,

நம்முடைய கர்த்தருக்கு மாத்திரம் அடையாளமாயிராமல் அதாவது, நமக்குத் தேவையான ஜீவ அப்பமாக மாத்திரம் இராமல் அது நம்முடைய கர்த்தர் பிட்கப்பட்டதுபோல. அவருடைய அங்கங்களாக நாமும் பிட்கப்படுதலுக்கு அடையாளமாகவும் உள்ளது. திராட்சரசம், நம்முடைய கர்த்தருடைய இரத்தத்திற்கு மாத்திரம் அடையாளமாயிராமல், அவருடைய பலியின் பாடுகளில் அவரோடுகூட நாமும் பங்காளிகள் என்பதனைக் குறிக்கும். சபையின் இரத்தத்திற்கும் அடையாளமாயும் உள்ளது. 1 கொரிந்தியர் 10:16, 17.

நம்முடைய கர்த்தருடைய பாத்திரத்தில் பங்குக் கொள்ளும் சிலாக்கியம் உலகத்திற்குரியதல்லை. அவர்கள் (உலகம்) கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குக் கொள்வதில்லை. காரணம், அவருடைய பாடுகளிலும் மகிமையிலும் பங்குக் கொள்வதற்கான அனைத்து வாய்ப்புகளும் சபை மகிமையடையும்போதும் முடிவடைந்து விடுகின்றது. இதை முழுவதும் பருகிவிடுங்கள் என்று கர்த்தர் கூறினார். உலகம் பருகுவதற்கு எதுவும் இருக்காது. சபை வகுப்பாராகிய நாம், "கிறிஸ்துவுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை நிறைவேற்றுவோம்" (கொலோசியர் 1:24)

"அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே, நீர் என்னை அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக்கிறதற்காக, நீர் என்னிலேயும், நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறதுபோல, அவர்களெல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" (யோவான் 17:20, 21) என்ற ஜெபத்தை நம்முடைய போதகர் ஏறெடுத்தார். இதனால்தான் அப்போஸ்தலர் பவுல் இவ்வாறாக வேண்டிக் கொள்ளுகிறார். "...கர்த்தர் நிமித்தம் கட்டுண்டவனாகிய நான் உங்களுக்குச் சொல்லும் புத்தி என்னவெனில், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து, மிகுந்த மனத்தாழ்மையும் சாந்தமும், நீடிய பொறுமையும் உடையவர்களாய் அன்பினால் ஒருவரையொருவர் தாங்கி, சமாதானக் கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துக்கொள்வதற்கு ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள்." - எபேசியர் 4:1-3. கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் பங்குக்கொள்ளும் ஒருவரிடம், இருதயத்தில் இத்தகைய உரிமைக்கான உண்மையான விருப்பம் இல்லையெனில், இரண்டு கருத்துக்ககளையும் நம்முடைய கர்த்தர் ஒன்று சேர்த்த முறையை கவனிக்க தவறியுள்ளதையே குறிக்கும். "எவன் அபாத்திரமாய்க் கர்த்தருடைய அப்பத்தைப் புசித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்தையும், இரத்தத்தையும் குறித்து குற்றம் உள்ளவனாய் இருப்பான். எந்த மனுஷனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து, இந்த அப்பத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணக்கடவன். என்னத்தினாலெனில், அபாத்திரமாய் போஜன பானம் பண்ணுகிறவன், கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று நிதானித்து அறியாததினால், தனக்கு ஆக்கினை தீர்ப்புவரும்படி போஜனம் பானம் பண்ணுகிறான்." (1 கொரிந்தியர் 11:27-29)

"யார் பங்கு கொள்ளலாம்?"

தகுதியில்லாத யாரும் பங்குக் கொள்ளக் கூடாது என்பதே விடையாகும். "நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை" என்பதை அப்போஸ்தலர் மறக்கவில்லை. மேலும் நாம் நேசமானவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்றும், "விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே நாம் ஜீவப்பலியாகவும், பரிசுத்தமாகவும் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியும்" என்பதையும் நினைவில் அப்போஸ்தலர் கொண்டுள்ளார். "எந்த மனுஷனும் தன்னைத் தானே சோதித்தறிந்து, இந்த அப்பத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணக்கடவன்." "நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களோ என்று உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்; உங்களை நீங்களே பரீட்சித்துப் பாருங்கள். இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறார் என்று உங்களை நீங்களே அறியீர்களா? நீங்கள் பரிட்சைக்கு நில்லாதவர்களாய் இருந்தால் அறியீர்கள்." "நாம் அவரோடே ஐக்கியப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லியும் இருளில் நடக்கிறவர்களாயிருந்தால்... இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்." (1 கொரிந்தியர் 11:28; 2 கொரிந்தியர் 13:5; 1 யோவான் 1:6, 7)

நினைவுக் கூருதலை நிறுவின பின்னர், உடனே இயேசு, பேதுருவை எச்சரித்தார். ". . . சீமோனே, சீமோனே, இதோ, கோதுமையைச் சுளகினால் புடைக்கிறதுபோலச் சாத்தான் உங்களைப்

புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான். நானோ உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்; நீ குணப்பட்டபின்பு உன் சகோதரரை ஸ்திரப்படுத்து என்றார்." (லூக்கா 22:31, 32) கர்த்தரை எந்த அனுபவத்திலும் பின் தொடர முடியும் என்று எண்ணம் கொண்டிருந்த பெலவீனமான, சிந்திக்காமல் செயல்படுகின்ற/பேசுகின்ற பேதுருவுக்கு இந்த வார்த்தைகள் பேசப்பட்டது. இயேசுவோ, பேதுருவிடம், "நானோ உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்." (லூக்கா 22:31, 32) என்றார். நம் பொருட்டு, "... பேதுருவுக்கு இச்சம்பவம் நடந்தது, பேதுருவுக்காகவும், நமக்காகவும் யோவான் 14:1 பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. "உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக; தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள், என்னிடத்திலும் விசுவாசமாயிருங்கள்." "தமது மூலமாய் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படிக்கு அவர் எப்போதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார்." (எபிரெயர் 7:25)

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, "இவைகள் மீது தியானமாய் இருங்கள்" இயேசுவின் இரத்தத்தினால் உண்டான சுத்திகரிப்பை நாம் கிருபையினால் ருசித்திருக்கிறோம். இத்தகைய அருமையான நபரை (இயேசு) புசிக்கவும், அவருடைய ஆராய முடியாத ஐசுவரியங்களில் மகிழ்ச்சிக் கொள்வதற்குமான சிலாக்கியம் நமக்கு உள்ளது. அவருடைய பாடுகளில் பங்குக் கொள்வதற்கும, அவருடைய மரணத்திற்கு ஒத்திருக்கும் சிலாக்கியமும் நமக்குள்ளது. நாம் பரிசுத்தமான ஜனங்களாயும், சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஜனங்களாயும் கவனமும் கடின முயற்சியும் கொண்ட ஜனங்களாயும் தேவனிடத்திற்கும் மகிமைக்கும் நேராகக் கடந்து போய் கொண்டிருக்கிற ஜனங்களாயும், இராஜ்யத்திற்குரிய ஜனங்களாயும் நாம் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். "இவைகளைக் குறித்த ஆழமான விஷயங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும், இவைகள் நமக்கு வெறும் கற்பனைகளாக இராமல், புரியக்கூடியவைகளாக இருப்பதற்கும், வெறுமனே ஆவிக்குரிய அறிவாயிராமல், நிஜமாய் இருப்பதற்கும் அனுபவங்களால் அறிந்து கொண்டு வாழ்வில் பிரதிபலித்து தேவனுடைய மகிமைக்காகக் காணப்படுவதற்கென தேவன் தாமே நமக்கு உதவி செய்வாராக."

-- P.E.Thomson

March 1947.

அப்பமும், பாத்திரமும்
நினைவு கூறுதலின் அடையாளச் சின்னங்கள்

-Bro. Richard Suraci

"அவர்கள் போஜனம் பண்ணுகையில், இயேசு அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வாதித்து, அதைப் பிட்டு, சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து : நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது என்னுடைய சரீரமாய் இருக்கிறது என்றார். பின்பு பாத்திரத்தையும் எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள்" என்றார். - மத்தேயு 26:26, 27.

நமது கர்த்தரின் மாபெரும் பலியை அடையாளப்படுத்தும் சின்னங்களைக் குறித்துப் பார்க்கையில் தேவனுடைய ஒரே பேரான குமாரனைப் பற்றின ஆழமான சிந்தனைகளை புதுப்பித்துக் கொள்வதும் அவைகளை நினைவு கூறுவதும் என்பது மிக விலையேறப் பெற்ற சிலாக்கியமாகும். இயேசு நமக்காக சகித்திட்ட அனுபங்களை சிந்திப்பதோடு அல்லாமல் ஆழமான உணர்வுகளோடு உணர்கின்றோம்.

அவர் நம்முடைய பெலவீனங்களைக் குறித்து பரிதபித்தார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். (எபிரெயர் 4:15) அவரைப் போலவே நாமும் அவருடைய பாடுகளை உணர்ந்து தொடப்பட வேண்டும். இதினிமித்தம் அவர் நமக்காக சகித்திட்ட யாவற்றையும் முடிந்தமட்டும் நம்மால் புரிந்து உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அவர் பரிபூரணமாய் இருந்தபடியால் அவர் பாடுபட்ட யாவும் அவர் இரட்சிக்க வந்த உலகத்தின் மீதான கணக்கில் ஒன்றும் குறையாமல் மாற்றப்பட்டது. "நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்: நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது: அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்." (ஏசாயா 53:5) மேலும், "நீதிமானுக்காக ஒருவன் மரிக்கிறது அரிது; நல்லவனுக்காக ஒருவேளை ஒருவன் மரிக்கத் துணிவான். நாம் பாவிகளாய் இருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்" என்றும் நாம் வாசிக்கின்றோம். (ரோமர் 5:7, 8)

ஒவ்வொரு வருடத்திலும் நீசான் மாதம் 14-ம் தேதியன்று நமது கர்த்தருடைய மரணத்தை நினைவுகூறும் அருமையான வாய்ப்பை வேதமாணவர்களாகிய நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். நினைவுகூறுதலின் சின்னங்களில் நாம் வருடத்திற்கு ஒருமுறை தான் பங்கு கொண்டாலும் அந்த சின்னங்களின் அர்த்தத்தை, முக்கியத்துவத்தை நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளிலும் நினைவுகூற வேண்டும். இப்படி செய்வோமானால், ஒவ்வொரு நாளும் சிறு நினைவுகூறுதலின் நாளாக நமக்கு (**Mini – Memorial**) காணப்பட்டு, நம்மை நம்முடைய அன்பான இரட்சகரிடம் நெருங்கச் செய்யும். மேலும் அநேக கோதுமை மணிகள் அப்பத்தை உருவாக்க அரைக்கப்படுவதும், அநேக திராட்சைகள் இரசம் உருவாகப் பிழிய நசுக்கப்படுவதுமாகிய விஷயம் பவுலைப் போன்று நாமும் நம்முடைய நேசராகிய கர்த்தருடன் பாடுபடுவதிலும், மரிப்பதிலும் உள்ள நம்முடைய பங்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதையும் நாம் நினைவுகூறுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். "நான் உங்கள் நிமித்தம் அனுபவிக்கிற பாடுகளில் சந்தோஷம் அடைந்து, கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை சரீரமான சபைக்காக, என் மாம்சத்திலே நிறைவேற்றுவேன்." (கொலோசெயர் 1:24)

அந்த விசேஷமான இரவில், நம்முடைய நேசரான கர்த்தர் இயேசு, அன்றைய போஜனத்தின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்தவராக இருந்தார். அந்த போஜனம் எத்துணை அருமையான காட்சியை இயேசுவுக்குக் காட்டியது. அந்த போஜனம் தன்னை மையமாகக் கொண்டுள்ள மனிதனுக்குரிய தேவனுடைய திட்டத்தை இயேசுவுக்கு பரந்த காட்சி வடிவில் காட்டியது.

இயேசு சீஷர்களை நோக்கி, "நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களுடனே கூட இந்தப் பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்" என்றார். (லூக்கா 22:15) பின்பு

நினைவுகூறுதலின் சின்னங்களை ஏற்படுத்தி, "இதை என் நினைவாகச் செய்யுங்கள்" என்றார். (லூக்கா 22:19) அவர்கள் அவரை மீட்பராகக் கருதி தனது பலியையும், மரணத்தையும் நினைவுகூறவும் அநுசரிக்கவும் விரும்பினார்.

புளிப்பில்லாத அப்பம்

இயேசு இந்த நினைவுகூறுதலுக்கு தெரிந்து கொண்ட சின்னங்கள் எளிமையானவைகளாய் இருந்தாலும் அவைகள் ஆழமான அர்த்தம் கொண்டவைகள் ஆகும். யூத தேசத்தார் தங்களுடைய வீடுகளிலிருந்து புளிப்பானவைகளை அகற்ற வேண்டும் என்றும், ஏழு நாளளவும் புளிப்புள்ளவைகளைப் புசிக்கக் கூடாது என்றும் பிதாவாகிய தேவன் கொடுத்திட்ட கட்டளைகளைப் பின்பற்றியே இயேசு புளிப்பில்லாத அப்பத்தை தெரிந்து கொண்டார். (யாத்திராகமம் 12:15) இப்படி செய்ததினிமித்தம் உலகத்திற்கான தேவனுடைய திட்டத்திற்கும், சித்தத்திற்கும் இயேசு ஒப்புக் கொண்டார். புளிப்பு என்பது பாவத்திற்கான அடையாளமாகும். இதன் காரணமாகவே புளிப்பானவைகள் தகனபலிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மேலும் பஸ்கா வாரத்திலும் இது தடைப்பண்ணப்பட்டிருந்தது. (யாத்திராகமம் 12:18-20) மேலும் இயேசு, "குற்றமற்றவரும், பரிசுத்தரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவராய்" இருந்தபடியால் புளிப்பில்லாத அப்பமே அவருடைய சரீரத்திற்கான சரியான/நேர்த்தியான சின்னமாக இருக்கமுடியும். (எபிரெயர் 7:26) புளிப்பு, மாவோடு சேர்த்து பிசையப்படும்போது அதனை மெல்லியதாக ஆக்குகின்றது. புளிப்பு பொங்கும் தன்மையை ஏற்படுத்துவதாலேயே மெல்லிய தன்மை வருகின்றது. பொங்கும் தன்மை Fungus - காளானினால் ஏற்படுகின்றது. புளிப்பின் அர்த்தத்தைப் பார்க்கையில், துதிக்குப் பாத்திரரான நமது கர்த்தரிடமும் அவருடைய பூரணமான ஜீவியத்திலும் பாவமாகிய Fungus இல்லை என்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

புதிய/பழைய ஏற்பாட்டின் காலக்கட்டத்தில் அப்பம் என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். பாபிலோனிய வரலாற்றின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் கோதுமை மணிகள் மிக முக்கியமானதும், அதிக விலையுடையதாகவும் இருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் உணவு என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக "அப்பம்" என்ற வார்த்தை தான் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. (ஆதியாகமம் 3:19) அப்பம், உணவின் அடிப்படையாக இருந்தபடியால், அது "அப்பம் என்னும் ஆதரவு கோல்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. (லேவியராகமம் 26:26) அப்பம் புனிதமான உணவாகவும் குறிப்பிட்ட சில பலிகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. (ஆதியாகமம் 14:18; லேவியராகமம் 21:6) அப்பம், ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலும் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது. அப்பம் என்ற வார்த்தை 360 முறைக்கு மேல் வேதாகமத்தில் இடம் பெறுவதிலிருந்து, அப்பம் வேதாகமக் காலக்கட்டத்தில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது என்பதை நம்மால் காணமுடிகின்றது.

"நானே ஜீவ அப்பமாக இருக்கிறேன்" என்றார். நமது கர்த்தர் (யோவான் 6:33, 35, 41) கல்வாரி சிலுவையில் நடைபெற்ற அவருடைய மரணத்தை நினைவுகூறுதலின் பாகமாக பிட்கப்பட்ட புளிப்பில்லாத அப்பம் அடையாளப்படுத்துகின்றது. அவருடைய சரீரம் நமக்காக பிட்கப்பட்டது. புளிப்பில்லாத அப்பம் அவர் உண்மையாய் ஒப்புக் கொடுத்த பூரணமான ஜீவனை அடையாளப்படுத்துகின்றது. ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரே வழி:- அந்த வார்த்தையைப் புசிப்பதாகும். அந்த ஜீவனே, தேவனுடைய பார்வையில் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதாக நம்மை மாற்றும் ஜீவ அப்பமாக ஏற்றுக் கொள்வதாகும். இயேசு பயன்படுத்தின சின்னங்கள் ஆதாமுக்கும் அவருடைய குடும்பத்திற்கும் உரிய ஈடுபலியையும், நித்தியஜீவனைப் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பையும் காட்டுகின்றது.

முதல் அம்சம்

"பின்பு அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார்." (லூக்கா 22:19) இயேசுவே வானத்திலிருந்து இறங்கின அப்பமாக இருக்கின்றார். இயேசு தமது கரத்தில் அப்பத்தை எடுத்து, அதை ஆசீர்வதித்து, பிட்டுக் கொள்ளும் காட்சியானது, "இயேசு அவருடைய பிதாவின்

கரங்களிலிருப்பதை" எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இயேசு எப்போதும் தேவனுடைய கரத்திலேயே காணப்பட்டார். அவர் லோகோஸாய் இருக்கும் போது, சகல சிருஷ்டிப்புகளிலும் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்தார். யோவான் 1:1-3 மற்றும் நீதிமொழிகள் 8:22-31 வாசிக்கவும்.

லோகோஸை பிதாவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, லோகோஸ் தேவனுடைய கரங்களில் வாலிப குமாரனாக இருந்தார். மேலும் அவர் ஓர் அருமையான கீழ்ப்படியும் குமாரனாகவும், எப்பொழுதும் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யும் குமாரனாகவும் காணப்பட்டார். தேவன் பேசின வார்த்தைகளை அப்படியே நிறைவேற்றுவதற்கு அவருடைய குமாரன் இருந்தார். அத்தகைய லோகாஸ் தம்முடைய பரலோக மகிமையை மறந்து, பூமியில் ஒரு பரிபூரண மனிதனாகப் பிறந்தார். அவர் அப்பொழுதும் தேவனுடைய கரங்களில் காணப்பட்டார். மேலும் அவர் எப்பொழுதும் நமது பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றினபடியால் தேவன் அவரை ஆசீர்வதித்தார்.

நம்முடைய நேசராகிய கர்த்தர், "தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொரு மனுஷனுக்காக மரணத்தை ருசிப்பார்த்தார்" என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். (எபிரெயர் 2:9) அதாவது அவர் "மரணத்தை அநுபவித்தார்" அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொண்டபடியால் அவருக்குள் ஜீவன் என்றென்றுமாய் இருந்தது. இந்த பூரணமான ஜீவனை தான் அவர் நீதியின் கரங்களில் ஒப்புவித்தார். அவர் ஆதாமின் ஸ்தானமாகிய மரணத்தை எடுத்து மனுஷ ஜாதி மரிக்கும் போது கடந்து சென்ற அதே அனுபவங்களுக்குள் கடந்து சென்று அவைகளை அனுபவித்தார்.

கிறிஸ்துவின் மரணம் அறையப்பட்ட ஆணிகளினிமித்தமாக ஏற்படாமல், அவருடைய இருதயம் வெடித்ததினாலேயே சம்பவித்தது. (சங்கீதம் 69:20) பாவிகள் தேவனிடம் தொடர்பில்லாமல் அஞ்ஞானிகளாய் இருந்து உணரும் அதே உணர்வுகளை, இயேசு அனுபவித்தார், புரிந்து கொண்டார். இயேசு ஆவியின் ஜீவியாகவும், மனுஷனாகவும் ஜீவித்த நாட்களில் நம்முடைய நேசரான கர்த்தரிடம் தேவன் தம்முடைய முகத்தையும் அங்கீகரிப்பின் புன்னகையையும் திருப்பிக் கொண்டது இதுவே முதல் முறையாகும். இயேசுவின் ஜீவியத்திலேயே இதுவே முதல் முறையாகும். ஆகையால் தான், "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்" என்று பரிதபிக்கிற விதத்தில் கத்தினார். (மத்தேயு 15:34)

தேவனுடைய ஒரே பேரான குமாரனின் ஜீவியத்திலும் மரணத்திலும் வெளிக்காட்டப்பட்ட தேவனுடைய அன்பின் ஆழத்தை ஓர் அளவே நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தெய்வீக அன்பு பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து வந்தது. மேலும் அதே அன்பின் பிரதிபலிப்பு அவருடைய குமாரனிடமிருந்தும் வந்தது. "அவர்கள் இருவருக்கும் ஒருவர் மேல் ஒருவருக்கு அன்பு இருந்தது!"

தேவனுக்கும், இயேசுவுக்கும் இடையே இருந்த அன்பு

தேவன் தம்முடைய குமாரனை தம்முடைய சுபாவத்திற்கு உயர்த்தும்படிக்கு விரும்பினார். ஆவிக்குரிய ஜீவியாகவும் பின்னர் முப்பத்து மூன்று வருடங்கள் பூமியில் மனுஷனாகவும் தம்முடைய கரத்திற்குள்ளாகவே காணப்பட்டு, குமாரனை தாமே (அத்தனை வருடங்கள்) ஆசீர்வதித்து வைத்திருந்த குமாரனை பிட்கப்படும்படிக்கும் சிலுவையில் நிந்தனைக்குரிய மரணமாக மரிக்கவும் ஒப்புக் கொடுத்தார். இயேசு மரணம் வரையிலுமான தம்முடைய உண்மையின் மூலம் தம்முடைய குணலட்சணங்கள் மெருகூட்டப்பட்டதை தமது பிதாவுக்கு நிரூபித்துக் காட்டினார். எபிரெயர் 5:8 வசனம் வாசிக்கவும். அழியாமைப் பெற தாம் பாத்திரவான் என்பதை இயேசு நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டார்!

இயேசு தம்முடைய பலி மற்றும் மரணத்தின் வாயிலாக பிதாவுடைய பரிசுத்தமான நாமத்தின் மேல் திணிக்கப்பட்டுள்ள அநேக தூஷணங்கள் மாற்றப்படும் என்பதையும் அறிந்திருந்தார். மேலும் விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படியும் யாவரும் பிதாவாகிய தேவனை ஆராதிக்கும் நிலைமைக்கு வரவும், தேவனே எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமாக ஆகும் படிக்கு இயேசு தம்மை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்.

இந்த அருமையான தெய்வீக அன்பு, ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளில் வெளியாகுகின்றது. அதாவது, "அவரை நொறுக்கவும் நோயால் வதைக்கவும் ஆண்டவர் திருவுளம் கொண்டார்; அவர் தம் உயிரை குற்றநீக்கப் பலியாகத் தந்தார்; எனவே, தம் வழி மரபு கண்டு நீடு வாழ்வார்; ஆண்டவரின் திருவுளம் அவர் கையில் சிறப்புறும். அவர் தம் துன்ப வாழ்வின் பயனைக் கண்டு நிறைவடைவார்; நேரியவராகிய என் ஊழியர் தம் அறிவால் பலரை நேர்மையாளராக்குவார்; அவர்களின் தீச்செயல்களைத் தாமே சுமந்து கொள்வார். ஆதலால், நான் அவருக்கு மதிப்புமிக்கவரிடையே சிறப்பளிப்பேன்; அவரும் வலியவரோடு கொள்ளைப் பொருளைப் பங்கிடுவார்; ஏனெனில், அவர் தம்மையே சாவுக்குக் கையளித்தார்; கொடியவருள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார்; ஆயினும் பலரின் பாவத்தைச் சுமந்தார். கொடியோருக்காகப் பரிந்து பேசினார்."-- ஏசாயா 53:10-12.

பாத்திரம்

பாத்திரத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு நாம் நமது அன்பான மீட்பரின் பலியின் ஜீவியத்தைப் பார்க்க வேண்டும். சரீரமில்லாமல் மனித ஜீவன் இல்லையே! இரத்தம் இல்லாமல் மனித ஜீவன் இல்லையே! சரீரமும் இரத்தமும் மனித ஜீவனுக்கு இன்றியமையாதது. மூன்றாவது, ஜீவ சுவாசமாகும்!

"மாம்சத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது" என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். (லேவியராகமம் 17:11; ஆதியாகமம் 4:10) தகப்பனாகிய ஆதாம் பாவம் மற்றும் மரணத்திற்குள் விழுந்தபடியால் உலகத்திற்கான ஜீவன் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. தேவனுடைய நீதியோ, "ஜீவனுக்கு ஜீவனைக்" கோரியது. (யாத்திராகமம் 21:23) பரிபூரணமாய் இருந்த ஆதாம் தனது ஜீவனை இழந்துவிட்டார். ஆகவே, பரிபூரணமாய் வந்த இயேசு மரணத்தில் ஆதாமின் ஸ்தானத்தை எடுத்து சரிநிகர் பலியைச் செலுத்தினார். (1 கொரிந்தியர் 15:21, 22)

கிறிஸ்துவின் இரத்தம் என்பது, கிறிஸ்து தமது மரணத்தின் மூலம் தமது பரிபூரணமான ஜீவனை பலி செலுத்தியதை அடையாளப்படுத்துகின்றது. இதன் மூலம் பாவமன்னிப்பு உண்டாயிற்று. அவருடைய பலியின் மூலமான நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரே வழி இயேசுவின் இரத்தத்தை பானம் பண்ணுவதேயாகும். அதாவது, அதைப் புரிந்து ஏற்றுக் கொள்வதே ஒரே வழியாகும். முழு வேதாகமமும் அதிலும் விசேஷமாக பழைய ஏற்பாடு இரத்தத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. வேதாகமத்தில் இரத்தம் என்ற வார்த்தை 430 முறை இடம் பெறுகின்றது.

எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தில் 9 மற்றும் 10-ம் அதிகாரங்களில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தின் ஒழுங்கு முறைகளையும் பணிமுட்டுகளையும் பலிகளையும் பிரதான ஆசாரியனையும் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட விஷயங்களையும் குறித்து நமக்குக் கூறுகின்றார். தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும்படி ஆசாரியர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் தினந்தோறும் பிரவேசித்தனர். ஆனால் வருடத்திற்கு ஒருமுறை தான் பிரதான ஆசாரியன் தனக்காகவும், ஜனங்களின் பாவங்களுக்காகவும் பலி செலுத்தப்பட்ட மிருகத்தின் இரத்தத்துடன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிப்பார். இது பாவநிவாரண நாள் அன்று நடக்கும் காரியமாகும். ஆனால் பவுலோ, காளை மற்றும் ஆட்டின் இரத்தமோ பாவத்தை எடுத்துப் போட முடியாது என்று கூறுகின்றார். இவைகளின் இரத்தம் பாவத்தை எடுத்துப் போட்டால் ஒருமுறை சுத்திகரிக்கப்பட்டதினிமித்தம் வேறு பலிகள் தேவைப்படாது என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகின்றார்.

பஸ்கா முதல் நியாயப்பிரமாணமாகவும், வருங்காரியங்களுக்கு நிழலாகவும் அதாவது வரும் "நன்மையான காரியங்களுக்கு" நிழலாகவும் இருக்கின்றது. "பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பாமல் என் செவிகளை திறந்தீர்; சர்வாங்க தகனபலியையும் பாவநிவாரணபலியையும் நீர் கேட்கவில்லை. நான், இதோ வருகிறேன், புஸ்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது" என்று இயேசு உலகத்திற்கு வந்து கூறினதே அந்த "நன்மையான காரியமாகும்." (சங்கீதம் 40:6-8; எபிரெயர் 10:4-9)

ஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய பாவங்களை நினைப்பூட்டவே நியாயப்பிரமாணமானது மிருகங்களின் பலியைக் கேட்டது. தெய்வீக நீதியானது "பரிபூரண ஜீவனுக்கு, பரிபூரண ஜீவனையே" கேட்கின்றது. இதனாலேயே இயேசு, அனைவரின் பாவங்களுக்காக தன்னை பலியாகக் கொடுக்க முடிந்தது.

1 கொரிந்தியர் 10:16, 17-ம் வசனங்களை வாசிக்கவும். இதுவே நினைவுகூறுதலின் இரண்டாம் அம்சமாகும். தேவனுடைய ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்ட பவுல் இங்கு இயேசுவின் சரீர அங்கங்களாக இருந்து அவருடைய மரணத்தில் நாம் பங்குக் கொள்வதைப் பற்றி நமக்குப் போதிக்கின்றார். அநேக கோதுமை மணிகள் சேர்ந்து அப்பம் உருவாகுவது போன்றும், அநேக திராட்சப்பழங்கள் சேர்ந்து இரசம் உருவாகுவது போன்றும், நாமும் நம்முடைய கர்த்தரோடு உடன் பலிசெலுத்துபவர்களாகி அவருடைய மரணத்தில் பங்குக் கொள்கின்றோம்.

நினைவுகூறுதலின் காலங்கள் என்பது, "அவரோடே கூட மரித்து, அவருடனே கூடப் பிழைப்போம் என்றும், அவரோடே கூட பாடுபட்டு அவருடனே கூட ஆளுகை செய்வோம்" என்ற நம்முடைய அர்ப்பணிப்பின் வாக்குறுதியை புதுப்பிக்கும் விசேஷ தருணங்களாகும். இரண்டாம் அம்சத்தின் படி, நமது கர்த்தர் நம்மை தமது கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டு, நம்மை ஆசீர்வதித்து, நம்மை பிட்கின்றார். நம்முடைய நேசரான இயேசுவின் கரங்களில் நாம் இருப்பதை அறிந்து கொள்வது எவ்வளவு அருமையாய் உள்ளது! அவர் பூமியில் இருந்துள்ளார்! புது சிருஷ்டிகளாக நாம் சோதிக்கப்படுகின்ற விதங்களில் எல்லாம் அவரும் சோதிக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் நமது பிரச்சனைகள் மற்றும் சோதனைகளை அறிந்தவராக அவர் கிருபை நமக்குப் போதுமானது என்று நமக்கு வாக்களித்துள்ளார். நாம் தேவனை அன்பு கூறுகிறபடியால் சகலமும் நம்முடைய நன்மைக்கு ஏதுவாகவே நடந்தேறும் என்றும் வாக்களித்துள்ளார்.

FM557

"பஸ்காவின் நிழல் மற்றும் நிஜம்"

1 கொரிந்தியர் 5:7, 8

இஸ்ரயேல் தேசத்தின் மேலான தெய்வீக கிருபையின் முதல் ஏற்பாடான பஸ்கா பண்டிகையானது. பரிசுத்தமான ஐக்கியத்தில் (holy communion) நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து முதன் முதலில் திறந்து/ஆரம்பித்து வைத்த தெய்வீக கிருபைக்கு ஓர் முன்னடையாளமாய் உள்ளது. நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் சுட்டிக்காட்டிய வண்ணம் யூதர்களின் பஸ்கா வரும் நன்மையான காரியங்களுக்கு அதாவது நிஜமான பஸ்காவிற்கு நிழலாய் உள்ளது. இது கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு முக்கியம். நாம் அறிவு/கருத்துக்கள் பெறுவதற்கு முழுமையாக யூதர்களின் நிழலை சார்ந்து இருக்க வேண்டியதில்லை. மேலும் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய சபைக்கும் இடையிலான உறவைக் குறித்தும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் விசேஷமான இரட்சிப்புக் குறித்தும் நம் கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்கள் பேசியுள்ள தெளிவான தெய்வீக வார்த்தைகள் நமக்குள்ளது. என்றாலும், நிஜமான பஸ்காவைப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு உதவியாக அநேக விஷயங்களை நிழலான பஸ்காவில் நாம் காணலாம்.

முதலாவதாக, இஸ்ரயேலர்களில் மீதியான அனைவரையும் பஸ்கா மறைமுகமாக பாதிப்புக்குள்ளாக்கினாலும் பஸ்கா இஸ்ரயேலின் முதற்பேரானவர்களையே நேரடியாக பாதிப்புக்குள்ளாக்கியதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, எகிப்தின் மீது வந்த கடைசி வாதை, எகிப்தியரின் தலைச்சன்கள் அனைவருக்கும் மரணத்தைக் கொண்டு வந்தது. மேலும் இஸ்ரயேலின் தலைச்சன்களையோ, இரவின் சங்காரத்தூதன் கடந்து போனார். எகிப்தியர்களின் மற்ற பிள்ளைகளை ஆபத்து சூழாததைப் போன்று இஸ்ரயேலின் பிள்ளைகளையும் ஆபத்து சூழவில்லை. ஆகையால் மற்ற பிள்ளைகளாகிய இவர்களை எதுவும் கடந்துபோகவில்லை என்றாலும், இவர்கள் தலைச்சன்கள் தப்பிக்க வேண்டும்/கடந்துபோகப்பட வேண்டும் என்பதை அக்கறையாகக் காணப்பட்டனர். காரணம், இவர்களுக்கு இடையிலான இரத்தச் சம்பந்தமான தொடர்பு மாத்திரமாக இல்லாமல் இவர்கள் எகிப்திலிருந்த அடுத்த நாள் வெளியே புறப்பட்ட போது இவர்களுக்கான விடுவிக்கிறவர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் இந்த தலைச்சன்ளை கர்த்தரால் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். (எண்ணாகமம் 8:17, 18)

இஸ்ரயேலின் இந்த தலைச்சன்கள் தெய்வீக வழிநடத்துதல்களைப் பெற்றதால் முழு லேவி கோத்திரத்திற்கு அடையாளமாய் இருந்தார்கள். மேலும் பலி செலுத்துபவர்களும், ஆசாரியர்களும் போதிக்கும் லேவியர்களுமாகிய இவர்கள் இஸ்ரயேல் தேசத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் ஊழியர்கள் ஆனார்கள். இதற்கான நிஜம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அதாவது, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபை, "பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்ட முதற்பேறானவர்கள்" ஆவார்கள். மேலும் இவர்கள், "புது உடன்படிக்கையின் ஊழியக்காரராய் இருக்கும்படி" தகுதியாக்கப்படுவார்கள். எபிரெயர்
12:23; 2 கொரிந்தியர் 3:6

இந்த முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அல்லது "இரவில்" வழிநடத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு மாத்திரமே மரண தண்டனையின் ஆபத்து உள்ளது. எபிரெயர் 10:26, 27 வாசிக்கவும். மேலும் மனுக்குலம் முழுவதும் முதற்பேறான சபை வெற்றிகரமாகக் கடந்து செல்வதையும், நித்தியத்திற்குமான ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விஷயத்திலும் குறிப்பாக அக்கறையோடு காணப்படுகின்றனர். காரணம் பூமியின் குடிகளெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகும் புதிய உடன்படிக்கையின் இராஜரீக ஆசாரியர்களாகவும், ஆலோசகர்களாகவும் இந்த முதற்பேறானவர்களே இருப்பார்கள். புதிய உடன்படிக்கையின் தொடர்பான ஆயிரவருட அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்கள் மூலமும், சத்தியத்தின் அறிவினாலும் முழு மனுக்குலமும் தேவனோடு ஒப்புரவாகும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். எரேமியா 31:31-34.

“பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசு”

முதற்பேறானவர்களின் வகுப்பினரைக் குறித்து இவ்வளவு நேரம் பார்த்தப் பின்னர் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைக் குறித்தும், நாம் தெளிவாகப் பார்க்க வேண்டும். காரணம், இவருடைய இரத்தத்தின் புண்ணியத்தினாலே முதற்பேறானவர்களின் கடந்து போகுதல் நடந்தேறியது. ஆட்டுக்குட்டியானது கபடற்றப் பிராணியாகும். அது தன்னைப் பாதுகாக்கவோ எதிர்த்து நிற்கவோ செய்யாது. ஆகவே இது (ஆட்டுக்குட்டி) எதிர்ப்பே தெரிவிக்காமல் தம்முடைய உரிமைகளையும், தம்முடைய பூமிக்குரிய விருப்பங்களையும் முதற்பேறானவர்களாகிய நம் பொருட்டு நமது கர்த்தர் ஒப்புக் கொடுத்ததற்குப் பொருத்தமான அடையாளமாகும். முதற்பேறானவர்கள் அல்லாதவர்களும் கடைசியில் அவருடைய பலியினால் நன்மையடைவார்கள். ஆனால் முதற்பேறானவர்கள் விசேஷமான நன்மையடைவார்கள். இந்தத சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் இந்த வகுப்பினரையே நடத்துகின்றார்/வழிநடத்துகின்றார். இவர்களுக்கும் பிதாவாகிய தேவனுக்கும் இடையே நீதியானவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை இவர்கள் மாத்திரமே பரிந்து பேசுகிறவராகப் பெற்றுள்ளனர். (1 யோவான் 2:1, 2) இதுவரையிலும் இவர்கள் மாத்திரமே தேவனோடு ஒப்புரவாய் உள்ளனர்.

அவ்விசுவாசிகளுக்கான அனைத்து தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களும், புது உடன்படிக்கையின் கீழ் எதர்காலத்தில் வரும். காரணம், விசுவாசிகள் மாத்திரமே விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டு ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையாகிய விசுவாச உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். “உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவர்.” முதலில் முதற்பேறான சபையை இரட்சித்து பின்னர் ஆயிரவருட அரசாட்சியில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிற அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பார்.

சபை, கர்த்தருடைய பாடுகளில் பங்கு கொள்வதை அடையாளப்படுத்தும் அடையாளங்களும் உண்டு. ஆனால், அத்தகையவைகளில் பஸ்கா நிழல் ஒன்றல்ல. “உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவஆட்டுக்குட்டியாகிய” நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி அடையாளப்படுத்துகின்றது. (யோவான் 1:29) ஆனால் உலகத்தின் பாவங்கள் இன்னும் தீர்க்க/எடுக்கப்படவில்லை. நம்முடைய கர்த்தர் தம்முடைய புண்ணியங்களை இன்னும் உலகத்திற்கு செயல்முறை படுத்தவில்லை. மறாக, விசுவாச வீட்டாருக்கு மாத்திரமே செயல்படுத்தியுள்ளார். நம்முடைய கர்த்தர் மற்றும் சபையும் சேர்ந்து பலி செலுத்லுவதை அடையாளப்படுத்தும் வேறொரு பலியில் மிருகத்தின் சரீரமானது, பல்வேறு துண்டங்களாக வெட்டப்பட்டு தலையோடு பலிபீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டது. இது கிறிஸ்து இயேசுவை தலையாகவும் சபையை அவருடைய சரீர அங்கமாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. யாத்திராகமம் 29:15-18. பஸ்காவின் ஆடு துண்டங்கள் ஆகாதபடிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அது முழுமையாக புசிக்கப்பட வேண்டும். மேலும் அதன் எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படவும் கூடாது. இது கிறிஸ்துவையும் சபையையும் அடையாளப்படுத்தாமல், கிறிஸ்துவையும் அவருடைய பலியையும் மாத்திரமே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. யாத்திராகமம் 12:46; யோவான் 19:36.

அந்த இரவில்

கடந்து போகுதல் காலையில் நிகழாமல், இரவிலேயே நடந்தது என்றும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். காலை வேளையில் இஸ்ரயேலர்கள் எகிப்து தேசத்திலிருந்தும், அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுதலையோடு வெளியேறினர். ஆனால் இரவிலோ அவர்கள் (இஸ்ரயேல் ஜனங்கள்) அடிமைத்தனத்திலேயே காணப்பட்டனர். மேலும் முதற்பேறானவர்களின் கடந்து போகுதலுக்குப் பின்னரே தங்களுக்கு வரும் விடுதலைக்காக இரவில் காத்திருந்தனர். நிழலின் அந்த இரவு சுவிசேஷ யுகத்தையே குறிக்கின்றது/அடையாளப்படுத்துகின்றது.

இதே கருத்து நம்முடைய கர்த்தர் பேசும் போதும் வெளியானது. மத்தேயு 5:15, 16 வாசிக்கவும். அப்போஸ்தலர் பேதுருவும் இதே கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். 2 பேதுரு 1:19 வாசிக்கவும். மறுபடியும் சபையைக் குறித்து தீர்க்கதரிசி இவ்வாறாக பேசுகின்றார். அதாவது,

"உம்முடைய வசனம் என்னுடைய கால்களுக்கு தீபமும் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாய் இருக்கின்றது." (சங்கீதம் 119:105)

ஆயிரவருட அரசாட்சி தான், நீதியின் சூரியன் குணமாக்கும் வல்லமையோடு உதிக்கும் காலை என்பதைக் குறிக்கும் அநேக வேத வாக்கியங்கள் உள்ளது. இந்த நீதியின் சூரியன் மூலம் மூடநம்பிக்கையின் நிழல்களும் அந்தகார கிரியைகளும் துரத்தப்படும். தேவனுடைய ஜனங்கள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவதின் அர்த்தம் அவர்களின் நம்பிக்கைகளும் எண்ணங்களும் பாவத்தின் அந்தகாரத்தை சார்ந்ததாய் இராமல் இரவு வேளையை சார்ந்ததாய் இராமல் நீதியின் அரசாட்சியான காலைவேளையையே சார்ந்ததாகும். இதனால் தான் இவர்கள், "உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல, பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக" என்று ஜெபிக்கின்றார்கள்.

18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய கர்த்தர் தாம் உலகத்திற்கு ஒளியாய் வந்துள்ளார் என்றும், ஆனால் மனுஷர்கள் ஒளிக்குப் பதிலாக இருளையே விரும்பினார்கள் என்று கூறினார். (யோவான் 8:12; 3:19-21) வெகு சிலரே அவரை, "உண்மையான ஒளி" என்று அடையாளம் கண்டுக் கொண்டுள்ளனர். இறுதியில் அவர், "உலகத்தில் வந்த எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியாய்" இருப்பார். (யோவான் 1:9) அவருடைய சபை அவரோடு சேர்ந்து வெளிச்சத்தை சுமக்கும்படி அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும் இப்பொழுது அவர்கள் தங்களின் வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதில் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்தால் இவர்களும் குணமாக்கும் வல்லமையை கரங்களில் கொண்டுள்ள நீதியின் மாபெரும் சூரியனில் ஓர் அங்கமாவார்கள். இந்த விஷயத்தை நமது கர்த்தர் கோதுமை மற்றும் களைகள் உவமையில் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இந்த யுகத்தின் முடிவில் அவர் கோதுமையை களஞ்சியத்தில் சேர்த்துக் கொள்வார் என்றும், "அப்பொழுது, நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் இராஜ்யத்திலே சூரியனைப் போலப் பிரகாசிப்பார்கள்" என்றும் கூறியுள்ளார். (மத்தேயு 13:43) அந்தோ! தெய்வீக திட்டத்தின் அருமையான போதனைகளைக் கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கான கேட்கிற செவிகள் மிகச் சொற்பமே!

"முழு இரவிலும் நிலைக்கால்களில் காணப்பட்ட இரத்தம்"

ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் அந்த இரவில் இஸ்ரயேலர்களின் வீட்டின் கதவுகளிலும், நிலைக்கால்களிலும் தெளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இஸ்ரயேலர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இது விசுவாச வீட்டார் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தின் மீது நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டியதைக் குறிக்கின்றது. இவ்விதமாய் அவர்கள் எவ்வித கிறிஸ்தவப் பிரிவினராக இருந்தாலும், "விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுவார்கள்" இவ்விதமாய் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மீது நம்பிக்கைக் கொள்வது, நம்மை விசுவாச வீட்டாரின் அங்கத்தினராக நம்மை ஆக்கலாம் என்றாலும், இது நாம் முதற் பேறானவர்களா? அல்லது இல்லையா? என்று தீர்மானிப்பது இல்லை. தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் பரிசுத்தவான்கள் இராஜரீக ஆசாரிய கூட்டத்தினர் விசுவாச வீட்டாரில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளனர். இந்த உயர்ந்த நிலைக்கு காரணம், வயதாக இல்லாமல் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியே ஆகும்.

இயேசு வாழ்ந்தார், மரித்தார் என்று நாம் வெறுமனே நம்பக்கூடாது. அவர் ஓர் பலியின் மரணம் மரித்தார்/அடைந்தார் என்றும், "அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய் மரித்தார்" என்றும் நம்பி அவர் தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மூலம் நமக்கு அளித்த மீட்பையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கதவுகளில் இரத்தம் தெளிக்கப்படுவது என்பது, தேவாட்டுக்குட்டியின் விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தையும், அவருடைய மரணத்தையும், அதனால் நமக்குண்டான பலனையும் வெளிப்படையாக அறிக்கையிடுவதையே குறிக்கின்றது.

இஸ்ரயேலர்கள் அன்று இரவில் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லக்கூடாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டதின் காரணம், கர்த்தர் எகிப்தியர்களை சங்கரிக்கும்பொழுது, அவர் கதவுகளிலும், நிலைக்கால்களிலும் உள்ள இரத்தத்தைக் கண்டு, சங்காரத் தூதன் அவர்களுடைய வீட்டை

அணுகவிட மாட்டார். (யாத்திராகமம் 12:1-13) இரத்தம் தெளிக்கப்பட்ட கதவுகளுக்குள் இருப்பவர்கள் வெளியே வரக்கூடாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டது விசேஷமாக முதற்பேறானவர்களுக்குப் பொருந்தும். முதற்பேறானவர்களில் எவராகிலும் இரத்தத்தை விட்டு வெளியே வந்தால், அதாவது, இயேசுவின் இரத்தத்தின் புண்ணியங்களையும், பலன்களையும் மறுதலித்தால் தண்டனை மரணமே. அதாவது, இரண்டாம் மரணமே. எவ்வித நம்பிக்கையும் அற்ற அழிவு. எபிரெயர் 6:4-6; 10:26-31.

"ஆட்டுக்குட்டியைப் புசித்தல்"

ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் முதற்பேறானவர்களுக்கு மாத்திரமே உரிய விஷயமாயிராமல், விசுவாச வீட்டாருக்கும் உரிய விஷயமாய் இருப்பது போல, ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிக்கும் விஷயமும் முதற் பேறானவர்களுக்கு மாத்திரமே உரிய விஷயமாய் இராமல், முழு விசுவாச வீட்டாருக்கே உரிய விஷயமாய் உள்ளது. "என் மாம்சம் மெய்யான போஜனமாய் இருக்கிறது, என் இரத்தம் மெய்யான பானமாய் இருக்கிறது. வானத்திலிருந்து இறங்கின அப்பம் இதுவே, இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவனோ என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்" என்று நம்முடைய கர்த்தர் கூறினார். (யோவான் 6:55, 58) எளிமையாக சொல்ல வேண்டுமெனில், இயேசு ஓர் பலியின் மரணமடைவதோடு மாத்திரம் அல்லாமல், அவருடைய பலியினால் உண்டான பலனை அடைகிற அனைவரும், அவரைப் புசிக்க வேண்டும். அதாவது, அவருடைய பலியின் புண்ணியங்களை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் இழக்கப்பட்ட அந்த பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், விஷயங்களையும் இயேசுவின் மரணத்தினால் மீண்டும் மீட்டுக் கொள்ளப்பட்டதை உணர்ந்து கொள்வதையே ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிப்பது அடையாளப்படுத்துகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், நாம் பாவத்தில் இருந்து நீதிமானாக்கப்பட்டதை உணர்ந்து கொள்வதை இது குறிக்கின்றது/அடையாளப்படுத்துகின்றது. நாம் விசுவாசத்தில் புசிப்பதால், நாம், "விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதாமின் பாவத்தினிமித்தம் நாம் தேவனுடைய கிருபையினின்று தள்ளப்பட்டிருப்பினும், கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தின் விளைவாக நாம் தேவனுடைய கிருபையை முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதான நிலையில் கொண்டுவரப்பட்டவர்களாய் நாம் எண்ணிக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இவைகளை உணர்ந்து கொண்டு இவைகளைநமதாக்கிக் கொள்வதே ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிப்பதாகும். நாம் எந்த அளவிற்குப் புசிக்கிறோமோ, அவ்வளவாய் நாம் நம்முடைய பஸ்கா ஆட்டின் புண்ணியத்தினால் தெய்வீகக் கிருபையை பெற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் மீண்டும் வந்துள்ளோம் என்றும், குற்றச்சாட்டிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றுள்ளோம் என்ற திருப்தியையும் அதிகமாய் உணரலாம்.

"புது உடன்படிக்கையின் இரத்தம்"

16 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தெய்வீகக் கட்டளையின்படி யூதர்கள் பஸ்காவை வருடந்தோறும் அநுசரித்தனர். ஆட்டை பலியடுவதும், அந்த இரவிலேயே அதைப் புசிப்பதோடும் இரத்தத்தை கதவுகளிலும், நிலைக்கால்களிலும் தெளிப்பதோடு கூட ஏழு நாட்கள் பண்டிகையையும் அநுசரித்தனர். இந்த ஏழு நாட்கள் பஸ்கா விருந்து பஸ்கா ஆட்டின் புண்ணியங்களினால் அதாவது, அந்த பலியின் மூலமாயும் அதை புசிப்பதன் மூமாயும் கிடைக்கும். தேவனோடு தொடர்பு என்னும் கிருபைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் சந்தோஷங்கள் மற்றும் மகிழ்ச்சியையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. ஆனால் யூதர்களுக்கோ தாங்கள் செய்வதின் அர்த்தம் புரியவில்லை. அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. தேவனுடைய ஏற்றக்காலத்தில் அர்த்தங்கள் புரியும் படி அருளப்படும்.

அந்த ஏற்றக்காலம் நம்முடைய கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அந்த இரவில் அதாவது, நீசான் மாதம் 14-ம் தேதியில் அதாவது, நிழலான பஸ்கா ஆடு கொல்லப்பட்ட அதே இரவில் வந்தது. போதகரும் அவருடைய பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் ஒன்று கூடினார்கள். அவர்கள் எப்போதும்போல பஸ்காவைப் புசித்தார்கள். இதற்குப் பின்னரே நாம் பிரபலமாக அழைக்கும்

"கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை" நம்முடைய கர்த்தர் அறிமுகப்படுத்தினார். இந்த இராப்போஜனம் நிஜமான பஸ்காவிற்கான புதிய அடையாளமாகும்.

நம்முடைய கர்த்தர் அறிமுகப்படுத்தின இவ்விஷயம் அவருடைய பின்னடியார்கள் யூத முறைமையிலான பண்டிகைக்குப் பதிலாக செய்ய வேண்டியதாகும். இவைகளைக் குறித்ததான தெளிவான புரிந்து கொள்ளுதலில் உயர்வான நோக்கத்தோடு நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆட்டுக்குட்டிக்குப் பதிலாக நமது கர்த்தரின் மாம்சத்தை அடையாளப்படுத்தும் புளிப்பில்லா அப்பம் இருந்தது. இதை அவர் அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்து, "இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாய் இருக்கிறது, என்னை நினைவு கூறும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார்." (லூக்கா 22:19) இந்த புளிப்பில்லாத அப்பங்களைப் புசிப்பது என்பது, அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஈடுபலியின் புண்ணியத்தினால் உண்டான விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதலை தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்வதை அடையாளப்படுத்துகின்றது. மேலும், "பாத்திரம்" என்ற புதிய அம்சத்தையும் சேர்த்தார். அனைத்து விசுவாசிகளும் அப்பத்தைப் புசிக்கலாம். அதாவது, அவருடைய பலியின் புண்ணியத்தினால் உண்டான நீதிமானாக்கப்படுதலை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால் விசுவாசிகளில் ஓர் குறிப்பிட்ட வகுப்பினரே இரத்தத்தில் பங்குக் கொள்ளும் படி அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். பாத்திரம், மரணத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. பொதுவாக யூத பிரமாணங்களைப் பொறுத்த வரையில் இரத்தத்தில் பங்குப் பெறுவது என்பது, இரத்தம் சிந்தின குற்றத்தை அல்லது மரணத்திற்கானப் பொறுப்பைக் குறிக்கும். (லேவியராகமம் 17:10-14) ஆனால் நம் கர்த்தரோ, இரத்தத்திற்கு அடையாளமாக திராட்ச ரசத்தைக் கொடுத்தார். மேலும், "இது உங்களுக்காகச் சிந்தப்படும் புதிய உடன்படிக்கைக்கான என்னுடைய இரத்தமாய் இருக்கிறது," "இதை வாங்கிப் பருகுங்கள்" என்றார். லூக்கா 22:50; மத்தேயு 26:27, 28.

அவருடைய இரத்தத்தைப் பருகுவதற்கு அழைக்கப்படுவது என்பது, கிறிஸ்துவோடு அவருடைய அங்கங்களாகப் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையை, விருப்பங்களை, நோக்கங்களை, இலட்சியங்களை... எல்லாவற்றையும் பலி செலுத்துவதைக் குறிக்கின்றது. அவருடைய இரத்தத்தை பருகும்படியான அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அனைவரும் அவர் தமது ஜீவனை எந்த நோக்கத்திற்கு/வேலைக்கு அர்ப்பணித்தாரோ, அதே நோக்கத்திற்கு/வேலைக்கு தங்களுடைய ஜீவியத்தையும் அர்ப்பணிப்பார்கள். இது யூத பஸ்கா நிழலுக்கு அப்பார்ப்பட்ட புது கருத்தாகும். விசுவாச வீட்டாரில் எவரும் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில் பங்குக் கொள்ள வேண்டும் என்று எந்த அறிவிப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும் இப்பொழுது அவருடைய இரத்தத்தில் பங்குக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நம்முடைய கர்த்தரின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு சத்தியத்திற்காக அவரோடுகூட நம் ஜீவியத்தை ஒப்புக் கொடுக்கும் போது, நாம் விசுவாச வீட்டாரில் மூத்த சகோதரர்களாகவும், நம்முடைய கர்த்தரோடு, நம்முடைய மீட்பரோடு, முதற்பேறான அங்கங்களாக இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாகக் குறிக்கப் படுகிறோம்.

ஆகவே தெளிவான மனதோடு நினைவுகூறுதலின் போஜனத்தை அநுசரிக்கும் எவரும் இரண்டு விஷயங்களைக் காட்டுகின்றனர். அதாவது, 1. கிறிஸ்துவே பஸ்கா ஆட்டுக் குட்டி என்ற தன்னுடைய விசுவாசத்தையும், கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் உண்டானதை அதாவது, விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதலை உணர்ந்து சொந்தமாக்கிக் கொள்வதையும் காட்டுகின்றனர். 2. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் தான் ஒரு அங்கம் என்றும், தாங்களை பிட்கத்தக்க ஒப்புக் கொடுத்த அனைத்து அங்கங்களில் தானும் ஒரு அங்கம் என்றும், போதகரின் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதன் மூலம் தங்களுடைய உண்மையை வெளிப்படுத்தும் சிறுமந்தையில் தானும் ஒரு அங்கம் என்றும், அவருடைய பலியில் பங்குக் கொள்வதையும், அவரோடு கூட ஆளுகை செய்யும்படி அவரோடு கூட பாடுபடும்படி வருவதையும் காட்டுகின்றனர். 1 கொரிந்தியர் 10:16, 17; 2 தீமோத்தேயு 2:11, 12.

"நீசான் மாதம் 13"

"இளைப்பாறுதலின் நாள்"

- மைக்கேல் பிரான்

"இந்த இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்க ஜாக்கிரதையாய் இருக்கக்கடவோம்" - எபிரெயர் 4:11

கர்த்தர் இயேசுவின் பூமிக்குரிய அனுபவங்களில் அவருடைய கடைசி வாரம் விறுவிறுப்பான சம்பவங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டது போல வேறெந்த வாரமும் இவ்வாறாக இருந்திருக்க முடியாது. முன்னதாகவே தான் நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவு உள்ளது என்பது பற்றியும் கர்த்தர் தெளிவாய் அறிந்திருந்தார். வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டவைகளை நாம் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே இயேசு மிகவும் சுறுசுறுப்பான காலஅட்டவணை கொண்ட பட்டியல் வைத்திருக்கிறவராகக் காண்கிறோம். மரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக தான் எருசலேமுக்கு வரவேண்டும் என்று அவர் அறிந்திருந்தபடியால் வேத வாக்கியங்கள் நிறைவேறத்தக்கதாக இன்னும் நிறைவேற வேண்டி எஞ்சி இருக்கிற சம்பவங்களைக் குறித்தும் அவர் மிகவும் உணர்வுடையவராகவும் இருந்தார். தம்முடைய அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் சீஷர்களுடன் அவர் செலவிடப்போகிற கடைசி நாட்கள் தான் இவைகள் என்றும் அறிந்திருந்தார். இது தான் அவர்களுக்குக் கடைசி நேரக் குறிப்புகள் மற்றும் உற்சாகமூட்டும் வார்த்தைகள் கொடுப்பதற்கான நேரமாகும்.

வேதத்தில் நீசான் மாதம் 13-ம் தேதியில் அவர் என்ன செய்தார் என்பது பற்றி தெளிவான விவரங்கள் எதுவும் இல்லை. அவர் இராக்காலங்களில் ஒலிவமலையில் தங்கி வந்தார் என்று சுவிசேஷ புத்தகம் குறிப்பிடுகின்றது. (லூக்கா 21:37, 38) இந்த கடைசி நாட்களில் நடந்த சில சம்பவங்களை அவர் இந்த நாளில் இதை செய்தார் அல்லது அந்த நாளில் அதை செய்தார் என்று மிக நுட்பமாகக் குறிப்பிடுவதற்குக் கடினமாக உள்ளது. மேலும், அவர் தனிமை விரும்பி, பெத்தானியாவில் ஓய்ந்திருந்தார் என்று எந்த திட்டவட்டமான குறிப்புகளும் இல்லை. இருந்தபோதிலும், இந்த கருத்து நியாயமானது என்று நாம் எண்ணுகிறோம். மற்ற உரையாசிரியர்களும் நீசான் மாதம் 13-ம் தேதியில் எந்த குறிப்பிடத்தக்க சம்பவங்களும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றே தெரிவிக்கின்றனர். அவர் இந்த நாளில் அமைதியுடன் பரலோகப்பிதாவுடனும், தம்முடைய அன்பார்ந்த சீஷர்கள் சிலருடனும் தொடர்பு கொண்டு கழித்தார் என்றே தோன்றுகின்றது.

கி.பி. 33-ம் ஆண்டில் நீசான் மாதம் 13-ம் தேதி என்பது வியாழக்கிழமையாய் இருந்தபடியால் இந்த நாள் இளைப்பாறுதலின் நாள் என்று அழைக்கப்பட இது ஒரு சாபத்நாளாகவோ (ஓய்வு நாள்) அல்லது வேறெந்த விசேஷமான மத சம்பந்தமான நாளாகவும் இல்லை. இதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்புதான் இயேசு எருசலேமிற்கு வருகின்றார். மேலும், ஜனங்கள் சங்கீதக் கருவிகளின் மாபெரும் முழக்கத்துடன் குருத்தோலைகளை அவருடைய வழி நடைபாதையில் பரப்பினர். அடுத்த இரண்டு நாட்களும் ஆலயத்தில் வெளிப்படையாக போதிப்பதற்கும் எல்லா ஜனங்களை சந்திப்பதற்கும் செலவழிக்கப்படுகின்றது. மேலும், மதத்தலைவர்களுடன் ஏற்பட்ட சிறு வாய்சண்டை மற்றும் ஆலயத்தில் காசுக்காரர்களை துரத்துவது பற்றியும் நமக்கு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேகம் உச்சகட்டம் எட்டவரும்போது அவர் தன்னை அந்த காட்சியிலிருந்து வேற்றிடத்திற்கு மாற்றுகின்றார்.

இயேசு எதற்காக இளைப்பாறினார்?

இத்தகைய சுறுசுறுப்பான மற்றும் வேகமாக செயல்படவேண்டிய சமயத்தின் மத்தியில் ஏன் இயேசு இளைப்பாறும்படியாகத் தெரிந்து கொண்டதின் அவசியம் என்ன என்று கேள்வி எழும்புவது இயல்பானதே. இரண்டு காரணங்கள் இந்த கேள்விக்கு அளிக்கப்படலாம்.

இயேசு எருசலேமிலிருந்து முழுமையாக மறைந்துப்போனதும், பின் அதை தொடர்ந்து அவர் தனிமை விரும்பி ஓய்ந்திருந்தது என்பது அவருடைய பொதுப்படையான ஊழியம் முடிவடைந்தது என்ற உண்மையை விசேஷமாக கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றது. "பூமியிலே நான் உம்மை மகிமைப்படுத்தினேன், நான் செய்யும்படி நீர் எனக்கு நியமித்த கிரியையை செய்து முடித்தேன்" (யோவான் 17:4) அவர் அந்த திட்டத்தை சிலுவையில் மரிப்பதன் மூலமாய் தான் முடிக்க வேண்டும்

என்பது உண்மைதான். எனினும் தொலைந்துபோன ஆடாகிய இஸ்ரயேல் வீட்டாரிலிருந்து உண்மையான இஸ்ரயேலர்களைக் கூட்டி எடுக்கும்படியான அவருடைய ஊழியம் முடிவடைந்தது. செம்மறியாடு போன்ற தன்மையுள்ளவர்கள் அவரிடம் ஈர்க்கப்பட்டனர். மேலும் வெள்ளாடு போன்ற தன்மையுள்ளவர்கள் கர்த்தரையும் அப்போது வெளியாகிக்கொண்டிருந்த அவருடைய திட்டங்களை எதிர்க்கும்படியாக தங்களின் சிந்தையில் முத்திரிக்கப்பட்டனர்.

அந்தநாள் முதற்கொண்டு அவர் தம்முடைய எஞ்சியுள்ள நேரத்தை இன்னும் சீக்கிரத்தில் சம்பவிக்க போகிறவைகளைக் குறித்தும் அவர் அவர்களோடு பின்பு இல்லாமல் இருக்கும் நேரத்தில் பரிசுத்த ஆவியான தேற்றரவாளனை அவர்களுக்காக அனுப்ப இருக்கும் அவருடைய திட்டத்தைக் குறித்தும், தம்முடைய உண்மையான பின்னடியார்களுக்கு அறிவூட்டும்படியாகப் பயன்படுத்தினார். சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் மற்றும் இந்நாள் வரையிலும் நமது கர்த்தரின் முழு கவனமும் தம்முடைய உண்மையான சீஷர்களைப் போஷிப்பதிலும், வழிநடத்துவதிலும், பாதுகாப்பதிலும் மற்றும் ஆதாரம் கொடுத்து நிறுத்துவதிலுமே உள்ளது. அவருடைய சரீர அங்கம் நிறைவடைந்து அவர்களை அவர் தன்னிடம் கூட்டிச் சேர்த்த பின்பு அவர் தம்முடைய முழு கவனத்தைப் பொதுவான ஜனங்கள் மத்தியில் ஊழியம் செய்யும்படி திருப்புவார்: அதாவது, அவர்களை மரணத்திலிருந்தும் மற்றும் அதனுடைய எல்லா விளைவுகளிலிருந்தும் மீண்டும் உயிரோடு கொண்டுவந்து அவரை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. மேலும் விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்கள் அனைவரும் பூமியில் நித்திய ஜீவனில் பங்கு பெறுவார்கள்.

ஓய்வு நாளின் இளைப்பாறுதல்/ஓய்வு

இந்த இளைப்பாறுதல் (நீசான் 13) ஆதியாகமம் 2:1-3-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இதேபோன்ற ஓய்வை நமக்கு நினைப்பூட்டுகின்றது. ஆதியாகமம் 2:1-3, "இவ்விதமாக வானமும் பூமியும் அவைகளின் சர்வ சேனையும் உண்டாக்கப்பட்டு தீர்ந்தன, தேவன் தாம் செய்த தம்முடைய கிரியையை ஏழாம் நாளிலே நிறைவேற்றி தாம் உண்டாக்கின தம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் முடித்த பின்பு ஏழாம் நாளிலே ஓய்ந்திருந்தார். தேவன் தாம் சிருஷ்டித்து உண்டு பண்ணின தம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் முடித்த பின்பு அதிலே ஓய்ந்திருந்தபடியால், தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து அதை பரிசுத்தம் ஆக்கினார்" சிருஷ்டிப்பின் நாட்களில் வேலை முடிந்தவுடன் தேவன் ஓய்ந்திருந்தார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், யெகோவா தேவன் சிருஷ்டிப்பின் வேலையை தம்முடைய குமாரனாகிய லோகோஸிடம் (தேவனுடைய வார்த்தையானவர்) கொடுத்தார். யெகோவா தேவன் பாவம் மற்றும் தீமை பரவும்படி அனுமதித்தார். தீமையை கட்டுப்படுத்துவதற்கோ அல்லது தீமையினின்று மனுக்குலத்தைத் தூக்கியெடுப்பதற்காகவோ அவர் தம்முடைய வல்லமையை பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக இவைகளை முடிக்கும்படியாக அவருடைய வேலையை நம்பிக்கைக்குரிய மீட்பரின் கரங்களில் ஒப்படைக்கின்றார்.

இயேசுவின் இளைப்பாறுதல்/ஓய்வு ஓர் முன்மாதிரி

இயேசு ஏன் அந்த நேரத்தை இளைப்பாறுதலுக்காக செலவிட்டார் என்பதற்கு இரண்டாவது கருத்து என்னவென்றால், நமக்கு ஒரு மாதிரியை முன் வைக்கவே ஆகும். இளைப்பாறும் இந்த ஒரு தன்மையை அவர் செய்யாமல் இருக்கவோ அல்லது செய்ய மறந்து போகவோ மாட்டார் என்பதில் நாம் உறுதியாய் இருக்கிறோம். சரீரத்தின் ஆற்றல் செலவிடப்பட்டப்பின்பு தேவைப்படும் இன்றியமையான இளைப்பாறுதலைக் குறித்து நாம் இங்கு பேசவில்லை. அநேகந்தரம் இயேசு இவ்வகை இளைப்பாறுதலை தனக்கு அளிக்கப்பட்ட வேலையை தொடர்ந்து செய்யும்படி மாற்றிக் கொண்டார். இயேசு எப்போதும் தம்முடைய பரலோகப்பிதாவிடம் தொடர்பு வைக்க நேரம் ஒதுக்கினார். இது அவருடைய பழக்கமாகவும், அன்றாட வழக்கமாயும், அவருடைய சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. நாட்கள் குறுகியதாய் உள்ளது எனவும், சீக்கிரம் சம்பவிக்க வேண்டிய மரணத்தின் நெருக்கடியான நேரம் தமக்கு முன்பாய் உள்ளது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தபடியால், உதவிக்கான கிருபையைப் பெற்று கொள்ளும்படியாக வேண்டிய இந்த தொடர்பு வைத்தலின் விலையை அவர் உணர்ந்தார்.

இயேசு கடைசி நாட்களில் தம்முடைய விசேஷமான மாணவர்களுக்கு உவமைகள் பற்றிய அறிவு மற்றும் கடைசிகால தீர்க்கதரிசனங்கள் பற்றி மாத்திரம் போதிக்க மற்றும் கற்பிக்க நோக்கம் கொள்ளாமல், குணலட்சணங்களைக் குறித்து பாடங்களையும் போதிக்க எண்ணங்கொண்டிருந்தார்.

தேவன் மீது விசுவாசம் வைப்பதன் மூலம் இளைப்பாறும் சிலாக்கியம் பற்றின பாடத்தைவிட எந்த மேலான அல்லது விலைமதிப்புடைய மற்றும் நடைமுறை சார்ந்த பாடத்தை அவர் கற்று தந்திருக்க முடியும். வாழ்க்கையின் அழுத்தங்கள் நம்மை மூடும்போதும், போரட்டங்கள் மற்றும் மனக்கவலைகள் நம்மேல் கடினமாக அழுத்தும்போது, கர்த்தருடைய முன்மாதிரியை நாம் கவனித்துப் பார்ப்போம். அதாவது, கடந்த நாட்களில் அவர் நம்மை நடத்தின விதங்கள் மற்றும் நம்மை ஆதரிப்பதற்காகவும், ஆதாரம் கொடுத்து நம்மை நிறுத்துவதற்காகவும் நம்முடைய தேவை நேரத்தில் அவர் நமக்கு போதுமான கிருபையை அளிப்பார் என்ற அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை அமைதியாக தியானம் செய்ய கர்த்தரைப்போல் நேரம் எடுப்போம்.

ஓர் இளைப்பாறுதல் இருக்கின்றது

எபிரெயர் 4:1-11-ல் உள்ள வசனங்கள் அத்தகைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பரிசுத்தவான்கள் பிரவேசிப்பதற்கான அவசியம் பற்றியும், இந்த இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான திறவுக்கோல் என்பது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் விசுவாசம் வைப்பதன் மூலமே என்றும் தெரியப்படுத்துகின்றது. இன்னும் 12-ம் வசனத்தில் பவுல், "தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்த பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் கணுக்களையும் ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவ குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின் நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயும் இருக்கிறது" என்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லப்போனால், வேதத்திலுள்ள வாக்குத்தத்தங்களில் நாம் விசுவாசம் வைக்கும்போது, நம்மை முழுமையான இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்ய அவைகள் வல்லமையுடையதாய் இருக்கின்றது. இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் மூலம் நாம் மாம்சத்தின் பெலவீனங்களை மேற்கொள்ளுவதோடு மாத்திரம் அல்லாமல், நாம் திவ்விய சுபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்களாகவும் மாறுகிறோம். (2 பேதுரு 1:4)

வேதாகமம் இத்தகைய வாக்குத்தத்தங்களினால் நிரம்பி வழிகின்றது. ஒன்று அல்லது இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க வாக்குத்தத்தங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அவைகளை தியானித்து அவைகளை கர்த்தரிடமிருந்து உங்களுக்கு வந்துள்ள விசேஷமான ஈவுகள் என்று உரிமை பாராட்டுங்கள். அதாவது......

மத்தேயு 11:28-30 "வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு...... என் நுகம் மெதுவாயும் என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது என்றார்"

ஏசாயா 41:10 "நீ பயப்படாதே நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன், திகையாதே நான் உன் தேவன், நான் உன்னை பலப்படுத்தி உனக்கு சகாயம் பண்ணுவேன், என் நீதியின் வலது கரத்தினால் உன்னை தாங்குவேன்"

இயேசு பெத்தானியாவில் இருந்த இந்த நேரத்தில்தான் அநேகமாக யூதாஸ் மதத் தலைவர்களை சந்தித்து இயேசுவின் செயல்பாடுகள் குறித்த விவரங்களை சொல்வதன் மூலம் எவ்வாறு பணம் ஈட்டலாம் என்று விசாரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். "நம்முடைய எதிரியான பிசாசானவன்" விழிப்பாயிருந்து ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் பின்னடியார்களில் யாரை விழுங்கலாம் என்று வகைதேடிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நாம் உணர வேண்டும் என்பது நமக்கான பாடமாகும். "உலகத்திலிருக்கிறவனிலும் உங்களிலிருக்கிறவர் பெரியவர்" என்பது உண்மையில்லை என்றால், தீமையில் வல்லமையுள்ளதுமான பொல்லாத ஜீவி ஒன்று நமக்குள் ஆவிக்குரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்த தொடர்ந்து வகைதேடிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் அறியும்போது, நாம் சோர்ந்து போயிருப்போம். (1 யோவான் 4:4)

"உன் காலை தள்ளாடவொட்டார், உன்னைக் காக்கிறவர் உறங்கார், இதோ இஸ்ரயேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை தூங்குகிறதும் இல்லை" (சங்கீதம் 121:3, 4)

சுறுசுறுப்பான இளைப்பாறுதல்

இறுதியாக நீசான் மாதம் 13-ம் தேதியின் இளைப்பாறுதலைக் குறித்து பார்க்கும்போது, அதாவது இயேசுவைப் பொறுத்தவரையில் இளைப்பாறுதல் என்பது, சோம்பேறியாய் இருப்பது அல்லது வீணாய் பொழுது போக்குவது அல்லது சுறுசுறுப்பற்றிருப்பது என்று பொருள் படவில்லை

என நாம் உணருகின்றோம். அவர் சுறுசுறுப்பாய் பிதாவின் வழிநடத்துதலைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். யெகோவா தேவன் ஓய்ந்திருந்தும் அவர் இந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுகளும் வீணாய் பொழுது போக்கினவராய் அல்லாமல் சுறுசுறுப்பாய் காணப்பட்டதுபோல, இயேசுவும் இளைப்பாறினார். இத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்ற ஜீவி தன்னுடைய நேரத்தை வீணாய் பொழுது போக்கிக் கொண்டிருக்க மாட்டார். இவர் தம்முடைய பரந்து விரிந்து காணப்படும் அண்ட சராசரத்தின் ஏதோ ஒரு எல்லையில் சுறுசுறுப்பாய் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பார். ஒருவேளை நம்முடைய ஆவிக்குரிய மற்றும் மனுஷஜீவிகள் குடியிருக்கத்தக்கதாக அழியா தன்மையுள்ளவற்றை திட்டமிட்டு தயாராக்கிக் கொண்டிருக்கலாம். "என் பிதா இதுவரைக்கும் கிரியை செய்துவருகிறார், நானும் கிரியை செய்து வருகிறேன்" என்று இயேசு கூறியுள்ளார். (யோவான் 5:17) நம்முடைய கர்த்தரும் அவருடைய பூமிக்குரிய வேலையை முடித்திருப்பதால் அவரும் தன்னுடைய சரீர அங்கங்களை கூட்டிச்சேர்த்து அவருடைய இராஜ்யத்தில் விசேஷமான ஸ்தானத்தில் அவர்களைப் பொறுத்தி வைக்க ஆயத்தம் பண்ணுவதில் சுறுசுறுப்பாய் செயல்பட்டுள்ளார் என்பதில் நாம் உறுதியாய் உள்ளோம்.

நாமும் விசுவாசத்தில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கும்போது, சுறுசுறுப்பாய் செயல்படுவோம். தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதை அறிந்து அதையே செயல்படுத்த நாடுவோம். மேலும் அவருக்குப் பிரியமானவைகளைச் செய்வதிலிருந்து சற்றும் ஓய்வு எடுக்க வேண்டாம். மேலும் அதிகாரம் அல்லது சந்தோஷத்தை அடையும்படி சில நொடிகள்கூட மாம்சத்தை அனுமதிக்க வேண்டாம்.

நீசான் - 9 : பெத்தானியாவில்....... மரியாள் வெள்ளைக்கல் பரணியை உடைத்து...... மாற்கு 14:3; யோவான் 12:2; மத்தேயு 26:7

நீசான் - 10 : எருசலேமுக்கு வருதல்...... குருத்தோலை...... யோவான் 12:12, 13; லூக்கா 19:29-31; மாற்கு 11:4-7, 9, 10.

நீசான் - 11 : அத்திமரம் சபிக்கப்படுதல்...... மத்தேயு 21:18, 19; மாற்கு 11:14;
ஆலயம் சுத்திகரிப்பு......மத்தேயு 21:12-18; மாற்கு 11:5-18;
லூக்கா 19:45-48; யோவான் 2:13-22.

நீசான் - 12 : கேள்விகளுக்கு பதில் கூறுதல்...... மத்தேயு 21:20, 42-46; மாற்கு 11:21-31; மத்தேயு 22:1-15; 17-22; மத்தேயு 21-26 அதிகாரங்கள்.

நீசான் - 13: அமைதியாக கழிக்கிறார்...மாலையில் சீஷர்களை பஸ்கா ஆயத்தம் பண்ணும்படியாக. மாற்கு 14:13; லூக்கா 22:7-13; யோவான் 13:1.

நீசான் - 14 : பஸ்கா அனுசரிப்பு......பிலாத்து......சிலுவையில் அறையப்படுதல்.

R2447 / ஏப்ரல் 1899

விலையேரப்பெற்ற நளதத்தைலமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணி

யோவான் 12:1-11

"இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்" மாற்கு 14:8

பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் நம்முடைய ஆண்டவரின் கடைசிவாரம் மிகவும் விறுவிறுப்பாக இருந்தது. பஸ்கா பண்டிகை வர ஆறு நாளைக்கு முன்னே, யூதர்களின் ஓய்வுநாள், அதாவது அந்த ஓய்வுநாள் ஆறு மணியளவில் முடிவடையும்போது, நம்முடைய ஆண்டவரும் அவருடைய சீஷர்களும், "குஷ்டரோகியான சீமோன் வீட்டில்" மார்த்தாள் மற்றும் மரியாளால் உபசரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த சீமோன் அவர்களுடைய தந்தையாக இருந்திருக்கக்கூடும். அவர்களின் சகோதரனாகிய லாசரு மரணத்திலிருந்து ஆண்டவரால் எழுப்பப்பட்ட ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரும் அங்கு பங்கெடுத்திருந்தார்.

தமது மரணம் வெகு சமீபித்திருப்பதை ஆண்டவர் அறிந்திருந்ததினால், நேசிக்கப்பட்ட தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அதைக்குறித்து சில தகவல்களைக் கொடுத்தார். பொதுவாக, சீஷர்களின் புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு அப்பாற்பட்ட சில அற்புதமான விஷயங்களை எப்பொழுதும் இயேசு பேசுவதினால் அவர்களால் சமீபமாய் இருக்கும் கல்வாரியில் நிகழப்போகிற பயங்கரமான நிகழ்ச்சியைக்குறித்து உணர்ந்துகொள்ள தவறினார்கள். இவைகள் நமக்கு ஆச்சரியமாக இருப்பதற்கு அவசியமில்லை. ஏனெனில், நமது கர்த்தர் உவமைகளாகவே பேசினார் என்று வேதவாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, "இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன் என்றார்." "நானே வானத்திலிருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம்; இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான் நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமே என்றார். நீங்கள் மனுஷகுமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம்பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்குள்ளே ஜீவனில்லை என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." (யோவான் 2:19; 6:51, 53) இப்படியான உவமை பாஷைகளில் கர்த்தர் பேசியிருந்ததை நாம் மனதில்கொண்டு நிதானிக்கும்போது, அவருடைய மரணத்தை முன்னறிவித்த நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளான, "மனுஷகுமாரன் உயர்த்தப்படுவார்" மற்றும் இதுபோன்ற மற்ற வாக்கியங்களினுடைய சரியான அர்த்தத்தை அப்போஸ்தலர்களால் புரிந்திருந்திருக்க முடியாது என்று நாம் உணர்கின்றோம்.

ஓய்வு நாள் மாலையில் இயேசு அபிஷேகிக்கப்பட்டதைக்குறித்தும், அங்கு பெத்தானியாவில் நடந்த இராவிருந்தைக்குறித்தும், அறிந்துகொள்வதற்கு முன் அந்நாளுக்குப் பிறகு தொடரும் நாட்களில் நடக்கும் சம்பவங்களை நம் மனதில் கொண்டுவந்து, அதன் மூலம் மரியாள் நளதத்தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணின காரியமானது தமது அடக்கத்திற்கு ஏதுவாக பண்ணினாள் என்று நமது கர்த்தர் அறிவித்த காரியங்களில் நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். மறுநாள் காலையில் (வாரத்தின் முதல் நாள் பொதுவாக இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று அழைக்கப்படுகிறது.) கழுதைக் குட்டியை அழைத்துவரும்படிக்குக் கூறி, பின்னர் அதன்மேல் ஏறி எருசலேமுக்குப் பிரயாணம் பண்ணினார். லாசரு உயிர்த்து எழுப்பப்பட்ட அந்த அற்புதத்தை ஜனங்கள் கண்டிருந்ததினால் கும்பல் கும்பலாகக் கூட்டங்கூடி, சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் வண்ணமாக அவரை மேசியா என்றும், தாவீதின் குமாரன் என்றும் வந்தனம் செய்து, வழியில் வஸ்திரங்களையும், மரக்கிளைகளையும் பரப்பினார்கள். (ஆகவே, பொதுவாக இது குருத்து ஞாயிறு என்று அழைக்கப்படுகிறது.) இத்தருணத்தில்தான், நம்முடைய ஆண்டவர் எருசலேமை நோக்கி கண்ணீர்விட்டு, "உங்கள் வீடு உங்களுக்கு பாழாக்கிவிடப்படும்" (மத்தேயு 23:38) என்று அறிவித்தார்.

இரண்டாவது நாளாகிய திங்கட்கிழமை அன்று, காசுக்காரர்களை ஆலயத்திலிருந்து துரத்தியிருக்க வேண்டுமென்றும், அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அவர் போதித்தார் என்றும், கருதப்படுகிறது. மேலும், அந்த நாளின் பகல் வேளையில் அவர் பிரயாணம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கும்போதுதான் கனியற்ற யூத தேசத்திற்கு அடையாளமாய் இருந்த கனியற்ற அத்திமரத்தை சபித்து புறக்கணித்தார் என்றும் பதிவுகளிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்கிறோம். மூன்றாம் நாளாகிய செவ்வாய்கிழமை அன்று, மீண்டும் ஆலயத்தில் பிரசங்கிப்பதிலும், கேள்விகளுக்கு பதில் கொடுப்பதிலும் அவர் நேரத்தைத செலவிட்டார். மேலும், அன்று மாலையில் அவர்கள்

பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பியபோது, அண்மையில் சம்பவிக்கப்போகும் மாபெரும் சம்பவங்கள் தொடர்பான காரியங்களை அவர் தம் சீஷர்களோடு சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தார். நான்காம் நாளாகிய புதன்கிழமையோ, பெத்தானியாவில் அமைதலாக கழிந்தது. ஐந்தாம் நாளாகிய வியாழன் அன்று, அவருடைய சீஷர்கள் பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ண துவங்கினார்கள். மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் அது புசிக்கப்பட்டது. அந்நாள், ஆறாம் நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமையின் துவக்கமாய் இருந்தது. யூதர்களின் முறைமையின்படி அது நீசான் 14-ம் தேதியாய் இருந்தது. அன்றைய இரவு கெத்செமனே அனுபவங்கள் தொடர்ந்தது. மறுநாள் காலை பிலாத்துவுக்கு முன் விசாரணை செய்யப்பட்டு சிலமணி நேரங்களுக்குப் பிற்பாடு சிலுவையில் அறையப்பட்டு மரித்துப்போனார்.

நமது கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஆறு நாட்களுக்கு முன், குஷ்டரோகியான சீமோனின் வீட்டில், அதாவது, மார்த்தாள், மரியாள், லாசருவின் வீட்டில் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்தோம்பல் குறித்த சம்பவத்திற்கு இப்பொழுது வரலாம். "இவைகளுக்குப்பின்பு, யூதர்கள் இயேசுவைக் கொலைசெய்ய வகைதேடினபடியால், அவர் யூதேயாவிலே சஞ்சரிக்க மனதில்லாமல் கலிலேயாவிலே சஞ்சரித்துவந்தார்" (யோவான் 7:1); நமது கர்த்தருடைய இல்லம் இருந்த இடத்திலும், இங்கு பெத்தானியாவிலும், அவர் ஒரு விருந்தாளியைப்போல் மாத்திரம் போய் வந்துக்கொண்டிருந்தார் என்றும், அவருடைய பெரும்பான்மையான நேரத்தை கலிலேயாவின்தான் செலவழித்துக்கொண்டிருந்தார் என்றும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். இயேசுவையும், மேசியாவுக்கு உயிருள்ள சாட்சியாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த லாசருவையும் கொலை செய்ய வேண்டும் என்று சில யூதர்கள் வகைதேடி கொண்டிருந்தது பிரபலமாய் அறியப்பட்ட காரியமாய் இருந்தும், கர்த்தருக்கு தாம் பலி செலுத்தப்படவேண்டிய நேரம் இப்பொழுது வந்துள்ளபடியினால் அவர் தம் சத்துருக்கள் மத்தியில் வந்தார்.

இது ஒரு சராசரியான விருந்தாக இருக்கவில்லை, மாறாக, நம்முடைய ஆண்டவரை கனப்படுத்தும்படியாக ஒரு விசேஷித்த விருந்தாய் இருந்தது. என்றாலும், இந்த விருந்தோடு தொடர்புள்ள ஒரு சம்பவம் அவ்விருந்தின் மற்ற அனைத்து அம்சங்களைக் காட்டிலும் பிரமாண்டமாய் இருந்தபடியினால், சுவிசேஷத்தை பதிவு செய்தவர் அக்காரியத்தை மாத்திரம், அதாவது, விலையேறப்பெற்ற நளதத்தைலத்தினால் நமது கர்த்தர் அபிஷேகம்பண்ணப்படும் காரியத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றார். "இந்தச் சுவிசேஷம் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" (மாற்கு 14:9) என்று ஆண்டவர் தாமே கூறினார். ஆகவே, ஆண்டவரால் மிக உயர்வாகக் கருதப்படும் இப்பணிவிடையின் விவரங்களை நாம் மிக ஆழமாக ஆராய்ந்துப் பார்ப்பது மிக அவசியம்.

பேராசிரியர் ஷாப் அவர்கள் "இங்குத் தைலம் என்று கூறப்படுவது சாதாரணமான தைலமாக இராமல் நறுமண திரவமாக இருக்கின்றது" என்று கூறுகின்றார். அந்த தைலத்தைக்கொண்டிருந்த வெள்ளைக்கல் பரணியானது, குடுவை (அ) குவளை (அ) ஜாடி (அ) கழுத்துப்பகுதி குறுகலாக உள்ள புட்டியின் வடிவம் கொண்டு காணப்பட்டது. மேலும், பரணி உடைக்கப்பட்ட காரியமானது, நறுமணத்தைலத்தை மூடியிருந்த ஜாடியின் முத்திரை உடைக்கப்படுகின்றது. யூதாசின் அதிருப்தியான வார்த்தைகள் அந்த தைலத்தின் மதிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. ஏனெனில், "அதை 300 தினாரிக்கு விற்றிருக்கலாமே" என்று கூறினான். தினாரி என்ற வார்த்தை பணம் என்று 5-ம் வசனத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் ஒரு பணம் (தினாரி) ஒருநாளின் கூலியாக இருந்தது (மத்தேயு 20:2). இதன் மதிப்பை இக்காலத்து பணத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் ஒரு நாளுக்கு 50 செண்ட் (டாலரில் 100-ல் ஒரு பங்கு) கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படியிருக்க 300 தினாரியானது, 150 டாலர் மதிப்புள்ளதாய் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நளதம் என்னும் தைலம் உண்மையில் விலையுயர்ந்ததாக இருந்தது. அது ரோம பவுண்டின் அளவின்படி 12 அவுன்ஸ்களாகும் அல்லது இந்த நளதம் என்னும் தைலம் அக்காலத்தில் மிகவும் அரிதானதாக இருந்ததினால் மேலும் அதின் மதிப்பு உயர்ந்தது. இந்நாளிலும்கூட கிழக்கு தேசத்திலுள்ள மிகச் சிறந்த ரோஜா பூக்களினால் இத்தைலம் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு நாலு இலட்சம் (4,00,000) முழுமையாக வளர்ச்சியடைந்த ரோஜாக்கள், ஒரு அவுன்ஸ் நளதம் என்னும் தைலத்தைத் தயாரிக்கத் தேவைப்படுகிறது. இதன் தரத்திற்கு ஏற்றவாறு மதிப்பு உயரக்கூடியதாய் இருக்கிறது. ஒரு அவுன்ஸ் தைலம் 100 டாலர் விலை கொண்டிருக்கும்போது, கர்த்தரை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு மரியாள் பயன்படுத்தின தைலத்தின் விலையோ 12,000 டாலர் விலையுள்ளதாய் இருந்திருக்க வேண்டும். நீரோ என்ற சக்கரவர்த்திதான், முதன்முதலில் இப்படிப்பட்ட விலையுயர்ந்த நறுமணம் வீசும் தைலங்களைப் பயன்படுத்தினார் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட

இனிமையான நறுமணத்தைலம் கொண்டு அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்கும், பெருமைபடுத்தப்படுவதற்கும் மிகவும் பாத்திரமாய் இருந்தவர், "பூமியின் இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இளவரசராய் காணப்பட்டவரே" ஆவார்; இவரை அபிஷேகம் பண்ணும் கனம் மரியாளுக்குக் கிடைத்தது.

இது ஒரு வீணான காரியம் என்று யூதாசே முதலில் தடை விதித்தான் - அவனுக்கு பிரச்சனை என்னவெனில், அவன் கர்த்தரை கொஞ்சமாக நேசித்தும், மற்றும் பணத்தை மிக அதிகமாய் நேசித்தும் இருந்ததேயாகும். மற்றவருக்காக நமது அன்பு செலவிட விரும்பும் தொகையின் அளவானது ஒருவிதத்தில் நம்முடைய அன்பின் அளவையே எடுத்துக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கிறது. இதினிமித்தம் மற்ற சீஷர்களும் யூதாசின் வார்த்தைகளை கருத்தில்கொண்டு, அச்சம்பவத்தை யூதாஸ் கண்ணோக்கினவிதத்தில் கண்ணோக்கி, மரியாளின் கிரியைகளை நிராகரித்தார்கள் என்று வேறொரு சுவிசேஷகர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும், யூதாசின் குணலட்சணத்தை சற்று வெளிச்சத்திற்குக்கொண்டு வரும்படியாக யோவான் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தினார். (யோவான் 12:6)

"அவளை விட்டு விடுங்கள்" என்ற நம்முடைய ஆண்டவரின் வார்த்தைகள் அன்பைக்காட்டிலும் பணத்தை அதிகமாக மதிப்பிட்ட சீஷர்களுக்குக் கடுமையான ஓர் எச்சரிப்பாயிருந்தது. ஆம், உண்மையில் தரித்திரர்கள் அநேகர் இருந்தார்கள், இன்னமும் அதிக தரித்திரர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு பல வாய்ப்புகள் இருந்தது. ஆயினும், நம்முடைய ஆண்டவரை விசேஷித்தவிதமாய் கனப்படுத்துவதற்கும், மரியாளுடைய அன்பையும், பக்தியையும் அருமையாய் சித்தரித்துக்காட்டும் நறுமணத்தைலங்களை அவர்மேல் ஊற்றுவதற்கும் உரிய வாய்ப்புகள் அதிக நாட்கள் காணப்படுவதில்லை. ஆகவே, இப்படி மிகவும் விலையுள்ள செலவுகளை செய்வது நியாயம் என்று நமது கர்த்தர் அங்கு அறிவித்தார். பணத்தோடு அன்பின் உணர்வுகளை என்றும் சமமாக்க இயலாது என்பதையும் அவர் குறிப்பிட்டார். ஆயினும், யூதாசைப்போன்று பணத்தைக்குறித்து இவ்வளவு கவலைப்படக்கூடிய நபர்கள் அநேகத் தருணங்களில் தங்களுக்குக் கிடைக்கிற பணத்தில மிகவும் சிறிய அளவுகளையே தரித்திரர்களுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள்.

மாறாக, மரியாளிடத்தில் காணப்பட்ட ஆழமான, உண்மையான, அன்புள்ள இருதயங்கள் விலையுயர்ந்த பலிகளை செலுத்துவதிலோ பிரியப்படுகின்றது, அதேசமயம் சரீரப்பிரகாரமாக தரித்திரராய் இருப்பவர்களுக்கு உதவியாகவும், ஆழ்ந்த இரக்கத்துடனும் காணப்படுகின்றது. மற்றவருக்கு நாம் ஊழியம் புரியும் விஷயத்தில், அவர்களுக்கு பணத்தேவை மாத்திரமே தேவைப்படவில்லை என்பதையும், பணம் தேவைப்படாதவர்களுக்கு அன்பும், அனுதாபமும் தேவைப்படும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நம்முடைய ஆண்டவர் இப்படிப்பட்டராய் இருந்தார். அவருடைய இருதயம் அன்பினால் முழுமையாக நிரப்பப்பட்டிருப்பினும், விழுந்துபோன இனத்திலேயே மிகுந்த உயர்குணமுள்ள தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் அவரால் சிறு தோழமையையே அடைய முடிந்தது. மரியாளிடத்திலோ அவருக்கு சுகந்த வாசனை, புத்துணர்வு, மற்றும் வலுவூட்டுதலை அளித்த வாசனையாகவும், சக்தி மருந்தாகவும் (tonic), ஆழமான அன்பையும், பக்தியையும் காணமுடிந்தது. மற்ற அனைவரைக்காட்டிலும் மரியாள் ஆண்டவரின் குணநலன்களின் ஆழங்களையும், அகலங்களையும், உயரங்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தாள். எனவே, அவள் ஆண்டவரின் பாதத்தருகே அமர்ந்து கற்றுக்கொள்வதில் சந்தோஷமடைந்ததும் அல்லாமல், இப்பொழுது தன்னுடைய பக்தி மற்றும் தன்னுடைய அன்பைக்குறித்து அவருக்கு கொஞ்சம் வெளிப்படுத்தத்தக்கதாக மிகுந்த விலைக்கொடுத்து செலவழிப்பதிலும் மகிழ்ச்சி அடைந்தாள்.

பொதுவான வழக்கத்தின்படி, மரியாள் முதலில் நளதம் என்னும் தைலத்தை ஆண்டவரின் சிரசில் ஊற்றினாள். (மாற்கு 14:3) அதற்குப் பின் மீதியிருக்கும் தைலத்தை அவர் பாதத்தில் ஊற்றினாள். ஆனால், இந்த சம்பவத்தை பதிவு செய்த அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், ஆண்டவரின் தலையில் தைலம் ஊற்றினதை முழுமையாக மறந்துபோய் பாதங்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட காரியத்திலும், அவள் தனது தலைமயிரினால் அவர் பாதங்களைத் துடைத்த காரியத்திலும் மிகவும் அதிகமாய் வெளிப்பட்ட பக்தியில் மிகவும் ஆழமாக ஆட்கொள்ளப்பட்டுவிட்டார் என்பது தெரிகின்றது. உண்மையில் இது ஓர் அன்பின் வெளிப்பாடு - நினைவுகூருவதற்கு பாத்திரமான ஓர் பக்தியாகும்.

மரியாளை குறித்து ஒருவர் அளித்த விமர்சனம்: "அவள், ஸ்திரீகளுக்குரிய பிரதான "ஆபரணத்தை" எடுத்து அதை பிரயாணத்தின் மூலம் தூசிகள் படிந்திருந்த தன்னுடைய போதகரின் பாதங்களை துடைப்பதற்கு அர்ப்பணித்தாள். போதகருக்கு தன்னிடத்திலிருந்த

சிறப்பான ஒன்றை தனக்கு கனம் சேர்க்காத பணிவிடைக்குக்கூட அர்ப்பணம் பண்ணினாள். அச்செய்கையானது அவளது பக்தி மற்றும் அன்பின் கூடுமான அளவு உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடாய் அது இருந்தது. அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்த பொக்கிஷத்தை மிக நேர்த்தியானமுறையில் அர்ப்பணித்தாள். அவள் இருதயத்தில் பெற்றிருந்த ஆழமான உணர்வுகளை வார்த்தையினால் பேசாமல், இவ்விதமான கிரியைகளினால் வெளிப்படுத்தினாள்."

அந்த தைலத்தின் நறுமணம் வீடு முழுவதும் நிரம்பியதைக்குறித்து நாம் ஆச்சரியபட வேண்டியதில்லை. மேலும், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அந்த வாசனை அந்த வீட்டில் நீண்ட நேரம் தங்கியிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அதைக்காட்டிலும் விலையேறப் பெற்ற மரியாளின் இருதயத்தில் நிரம்பியிருந்த அன்பு ஆண்டவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு என்றும் மறக்கப்படவில்லை. மேலும், அவளுடைய பக்தியின் நறுமணமானது நூற்றாண்டுகள் கடந்து நம்மிடத்தில் வந்து அவளுடைய பணியை கனப்படுத்தவும், அவளுடைய நடத்தையை பின்பற்றுவதற்கு விருப்பமும் கொண்டுள்ள அனைத்து உண்மையான இருதயங்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டுவந்துள்ளது.

நம்முடைய அன்பான மீட்பரோடு நாம் தனிப்பட்ட (நேரடியான) விதத்தில் தொடர்புகொள்வதற்கான சிலாக்கியம் (இக்காலத்தில்) நமக்கு இல்லை. ஆயினும், மரியாளின் கிரியைகளுக்கு ஒத்த கிரியைகளைச் செய்வதற்கான, அநேக வாய்ப்புகளை (இக்காலத்தில்) நாமும் பெற்றிருக்கிறோம், அதாவது, நம்முடைய கர்த்தரின் "சகோதர சகோதரிகளை" அன்பு, இரக்கம், மகிழ்ச்சி மற்றும் சமாதானமாகிய நறுமண தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கான சிலாக்கியம் நமக்குரியதாய் இருக்கின்றது. மேலும், இவைகள் நம்முடைய சுயத்தை வெறுத்தலின் அடிப்படையில் காணப்படுவதினால், இவைகள் மிகுந்த விலையேறப்பெற்றவைகள். மேலும், நமது மூத்த சகோதரனுடைய (கர்த்தர் இயேசு) சகோதர சகோதரிகளுக்கு நாம் செய்கின்றவைகள் அல்லது செய்யாதவைகளின் அளவிற்கேற்ப அவைகளை நாம் அவருக்கே செய்தோம் அல்லது செய்யவில்லை என்று கூறினவருடைய கணிப்பில் மிகுந்த விலையேறப்பெற்றதாகக் காணப்படும் (மத்தேயு 25:40, 45). இன்னுமாக, "கர்த்தருடைய சரீர அங்கங்கள்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் இந்த "சகோதர சகோதரிகளுக்கும்கூட" கர்த்தர் அடையாளமாகவும் இருக்கின்றார். மேலும், இக்கண்ணோட்டத்தை வைத்து நாம் பார்க்கையில், இப்பொழுது தூதர்களுக்கும், துரைத்தனங்களுக்கும், அதிகாரங்களுக்கும், மற்றும் அருளப்பட்டிருக்கிற சகல நாமங்களுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டு, பிதாவுக்கு அடுத்த நிலையில் காணப்படும் சரீரத்தின் தலையாயிருக்கிறவருடைய சிரசின் மேல் நறுமணம் தைலம் ஊற்றுவது நமக்கான சிலாக்கியமாய் இராவிட்டாலும், இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அவருடைய சபையாக ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் கடைசி அங்கங்களாகிய கிறிஸ்துவின் பாதங்கள் மீது நறுமண தைலம் ஊற்றுவதற்கான சிலாக்கியம் நமக்குரியதாய் இருக்கிறது.

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் நிறைவு வருடங்கள், நம்முடைய ஆண்டவரின் பூமிக்குரிய நிறைவு நாட்களுக்கு எந்தெந்த விதங்களிளெல்லாம் ஒப்பாகக் காணப்படும் என்பதை நாம் அறியோம். அதுபோல, சரீரத்தினுடைய தலையின் அனுபவங்களுக்கு, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய பாதங்களின் அனுபவங்கள் எந்தளவுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படும் என்பதையும் நாம் அறியோம். என்றபோதிலும், நாம் ஒருவரையொருவர் ஆறுதல்படுத்துவதும், ஒருவரையொருவர் உற்சாகமூட்டுவதும், சோதனைகளில் ஒருவரையொருவர் நிலைநிற்க உதவுவதும், நமக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதமான சிலாக்கியங்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். "இப்பொழுது நான் உங்கள்நிமித்தம் அநுபவிக்கிற பாடுகளில் சந்தோஷமடைந்து, கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை அவருடைய சரீரமாகிய சபைக்காக, என் மாம்சத்திலே நிறைவேற்றுகிறேன்" (கொலோசெயர் 1:24) மரியாளைபோல நாமும் முதலில் சகலத்தையும் (இவ்வாய்ப்புகளைக்குறித்து) நன்கு புரிந்துகொண்டவர்களாக, கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை முடிந்தவரையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

"மாம்சத்தின்படி" நம்முடைய குடும்பத்தின் அங்கங்களை நாம் புறக்கணித்துவிடவேண்டும் என்று எந்த ஆலோசனையும் இங்கு நமக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை; இவர்களுக்கென்று கவனம் செலுத்தப்படுவது சரியான விஷயம்தான். மேலும், இவர்களுக்கடுத்த விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்து கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அவருடைய அன்பின் ஆவியை, அதாவது, இரக்கம், பொறுமை, மென்மை, நீடிய பொறுமை ஆகியவைகளை முழுமையாகவும், இலவசமாகவும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்ப அதிகமதிகமாய் உணர்ந்துகொள்வார்கள். நம்முடைய விசேஷித்த முயற்சிகளும் பாடுகளும் மாம்ச குடும்பத்தோடு நின்றுவிடாமல், மாறாக, விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று

வசனங்கள் வலியுறுத்தும் காரியத்தையே நாமும் வலியுறுத்துகிறோம். (கலாத்தியர் 6:10) வருங்காலத்தில் பொதுவான மனுக்குலத்திற்கு நன்மை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளும் கிடைக்கும். ஆனால், கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கு ஊழியம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இக்காலத்திற்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவதாக, மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்தல் - நம்முடைய குடும்பத்தினரிடத்திலும் கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களிடத்திலும் நம்முடைய வார்த்தைகளினாலும், நடத்தையினாலும் அன்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும். "வீட்டிலிருக்கும் அங்கங்கள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் அன்பின் அடிப்படையிலான கிரியைகளிலிருந்தே சுகந்த வாசனை உண்டாகின்றது. நம்முடைய வீட்டின் இனிமையான நறுமணங்கள் விலைமதிப்புள்ள வீட்டுப்பொருட்களினாலும், தொங்குதிரைகளினாலும், ஆடம்பரமான அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்திரங்களினாலும், மென்மையான தரை விரிப்புகளினாலும் உண்டாகுவதில்லை. பல வீடுகளில் இவைகள் காணப்பட்டாலும், அந்த வீட்டின் சூழ்நிலை ருசியற்ற, மனமற்ற மெழுகு பூக்கள் போல் இருக்கிறது" என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

மற்றொருவர் கூறும்போது, "ஒருவேளை என்னுடைய நண்பர்கள் என்னுடைய சரீரத்தின்மேல் ஊற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அனுதாபமும், பாசமுமாகிய நறுமணத்தைலங்களினால் நிரப்பப்பட்ட வெள்ளைக்கல் பரணிகளை எங்கோ மூலையில் வைத்திருப்பார்களானால், எனக்கு அவைகள் தேவைப்படும்போது, நான் அவைகளினால் புத்துணர்வும், மகிழ்ச்சியும் அடையத்தக்கதாக அவர்கள் அதை என்னுடைய சோர்ந்துபோன மற்றும் உபத்திரவமான நேரங்களில் என்னிடத்தில் கொண்டுவந்து அவைகளை திறக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன். அன்பு மற்றும் அனுதாபத்தின் இனிமைகள் இல்லாத ஒரு ஜீவியத்தை ஜீவிப்பதைப்பார்க்கிலும், பூக்குவியல்கள் இல்லாத எளிமையான சவப்பெட்டியை பெற்றுக்கொள்வதில் நான் திருப்தியாய் இருப்பேன். சவப்பெட்டியின் மீதுள்ள பூக்களினால் என்னுடைய கடந்தகால சோர்வின் மத்தியிலான வாழ்க்கைக்கு நறுமணம் வீச முடியாது."

[R2449]

"நான் உங்களுக்கு மாதிரியை காண்பித்தேன்"

யோவான் 13:1-17

நமது கர்த்தருடைய ஊழியம் நிறைவேறப்போகின்ற தருணம் வந்தது. அவர் தம்முடைய பன்னிரண்டு தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சீஷர்களோடு பஸ்கா போஜனத்தைப் புசித்தார். மேலும், லூக்கா 22:15-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். அவர்கள் புசித்த பஸ்கா ஆடு, நமது கர்த்தருக்கே அடையாளமாய் இருந்தது. மேலும், சீஷர்கள் பஸ்கா ஆட்டை புசித்த காரியமானது, சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் விசுவாசிகள் எப்படி கிறிஸ்துவை தங்கள் இருதயங்களில் போஷிப்பார்கள் என்பதையும், விசுவாசத்தின் மூலம் அவருடைய மரணத்தின் வழியாக வந்த ஆசீர்வாதங்களை தனதாக்கிக்கொள்வார்கள் என்பதையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. "ஆகையால், நீங்கள் புளிப்பில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியே, புதிதாய்ப் பிசைந்த மாவாயிருக்கும்படிக்கு, பழைய புளித்த மாவைப் புறம்பே கழித்துப்போடுங்கள். ஏனெனில் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால் பழைய புளித்தமாவோடேஅல்ல, துர்க்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புளித்தமாவோடும் அல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்" (1 கொரிந்தியர் 5:7-8). ஆனால், இயேசு நிஜமான ஆட்டுக்குட்டியாக இருப்பதினால், நிழல் இனி நிறுத்தப்படுவது பொறுத்தமான காரியமாகும். ஆகவேதான், இந்த நிழலான பஸ்கா போஜனத்தைப் புசித்த பிற்பாடு, நமது கர்த்தர் தமது பிட்கப்படும் சரீரமும் மற்றும் சிந்தப்படும் இரத்தமுமாகிய நிஜத்தை அடையாளப்படுத்தும் புளிப்பில்லா அப்பம் மற்றும் திராட்சரசம் அடங்கிய நினைவுகூருதலின் இராபோஜனத்தை நிறுவினார்.

யூதர்களின் முறைமையின் படி பஸ்கா போஜனமானது, குடும்பம் குடும்பமாக அநுசரிக்கப்பட்டது. நமது கர்த்தரால் விசேஷமாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள், அவரை தங்களுடைய தலையாக விசுவாசித்து, தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தப்படியால், இவர்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தின் கருவாக இருந்தார்கள். இவர்களுடைய இருதயங்களும், நம்பிக்கைகளும், நோக்கங்களும் ஒன்றாயிருந்தது. மேலும், ஒன்றாயிருப்பதற்கான காரணம், இவர்கள் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டிருப்பதினாலேயாகும் (எபேசியர் 4:4). நமது கர்த்தருக்கு யூதாஸ்தான் தம்மை காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறவன் என்று ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தாலும், யூதாஸ் தள்ளிவைக்கப்படவில்லை/தவிர்க்கப்படவில்லை. இது கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களாகிய நாம் ஒருவருக்கொருவர் மற்றவருடைய இருதயத்தைக்குறித்து நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது அல்லது, தீமையானவர்கள் என யூகிக்கக்கூடாது என்ற படிப்பினையை நமக்குக் கொடுக்கின்றது. இருதயத்தின் தீமை, வார்த்தையிலோ அல்லது கிருபையிலோ வெளியரங்கமாகும் சமயம் தான் கர்த்தருடைய நாமத்தை அறிக்கைப்பண்ணின நிலையிலும், நம்முடன் ஐக்கிய நிலையில் காணப்பட்டும், தங்கள் இருதயத்தில் தீமை கொண்டு அதை வெளியரங்கமாய் காட்டியிருக்கும் அத்தகைய சகோதர சகோதரிகளிடமிருந்து நாம் நம்மை விலக்கிக் கொள்வதற்கான ஏற்ற சமயமாகும். தீமை வெளியரங்கமாக கிரியைகளில் வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பு இருதயத்தில் தான் தோன்றுகின்றது என்பது உண்மைதான். ஆயினும், (தீமையை இருதயத்தில் உதிக்கப்பெற்றிருக்கும்) சகோதர சகோதரிகள் அந்த தீமைக்கு எதிராக ஜெயம் கொள்வார்கள் என்றே நாம் எப்போதும் எதிர்பார்க்கின்றவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். மேலும், எவ்விதத்திலும் அவர்களுக்கு இடறலாயிருக்கின்ற யாதொன்றையும் நாம் செய்ய நாடக்கூடாது. மாறாக, எதிராளியானவனின் தாக்கங்களையும் அவர்களுடைய சொந்த மாம்சத்திற்குரிய பெலவீனங்களையும் அவர்கள் ஜெயம் கொள்ளவே நாம் எல்லாவிதத்திலும் நாடி உதவ வேண்டும்.

யோவான் தன்னுடைய சுவிசேஷத்தில் பஸ்கா போஜனத்தைக்குறித்து விரிவாக விவரங்கள் கொடுக்காமல் மற்ற சுவிசேஷகர்களால் குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டதுமான சில விலையேறப்பெற்ற அம்சங்களையும், அதுதொடர்பான சில படிப்பினைகளையும், முன்வைக்கும் விதமாக பதிவு செய்துள்ளார். நமது கர்த்தர் தம்முடைய பூமிக்குரிய ஊழியம்/வேலை நிறைவுபெறும் தருணத்திற்கு வந்துவிட்டது என ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார் என்றும், அந்த கடைசி மணி நேரங்களை தம்முடைய சிலருடன் அதாவது, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட நண்பர்களுடன், கூட்டாளிகளுடன் செலவழித்து சில நல்ல பாடங்களை அவர்கள் மனதில் ஆழ பதியவைக்க விசேஷமான ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்

என்றும் யோவான் தெரிவிக்கின்றார். "அவர் முடிவுபரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார்." அதாவது, முற்றும் முழுமையாக அன்பு வைத்தார் (யோவான் 13:1). அவருக்கு தற்போது காணப்படும் மற்றும் வரப்போகும் கடுமையான சோதனைகளோ அவரது கவனத்தை முழுவதும் விழுங்கிப்போடவும் இல்லை. அவர்களை அன்பு செய்வதிலிருந்து அவரது கவனத்தை திசை திருப்பிப் போடவுமில்லை. அவர் இன்னமும் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கு எண்ணிக்கொண்டும், முயற்சி செய்து கொண்டும் இருந்தார். அவர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் மீது காட்டின அன்பு அவர்களுக்கு மாத்திரமே விசேஷித்தவிதமாய் உரியது என நாம் எண்ண வேண்டாம். மாறாக, "இவர்களுடைய வார்த்தையினால் தம்மை விசுவாசிக்கப் போகிறவர்களுக்கு" இந்த பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களையும் பிரதிநிதிகளாகவே கர்த்தர் பார்த்தார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்பார்வையை நமது மனதில் நிறுத்திப் பார்க்கையில் நமது கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கூறினதும், செய்ததுமான காரியங்கள் அனைத்துமே அதுமுதல் அவருடைய சீஷர்களாக ஆகும் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகவும், போதனைகளாகவும் இருக்கின்றது என்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும் (யோவான் 17:20).

லூக்கா அவர்கள் பதிவு செய்த காரியங்களைப் பார்க்கையில், இத்தருணத்தின்போது, அப்போஸ்தலர்கள் மத்தியில் தங்களுக்குள் யார் பெரியவன் என்ற வாக்குவாதம் பிரச்சனை போய்கொண்டிருந்ததைக் காணமுடிகின்றது (லூக்கா 22:24-31). இந்த பிரச்சனை முழுக்க முழுக்க சுயநலத்தின் அடிப்படையில் காணப்படாமல், போதகர் மீதான அன்பும் கூட இப்பிரச்சனைக்கு பாதி காரணமாக இருந்தது. ஒருவேளை மேஜையில் அமரும்போதும், தங்களுக்கான வரிசை முறையிலும் இப்பிரச்சனை எழும்பியிருக்கலாம். ஏனெனில், நமது கர்த்தரின் அருகாமையில் அமருவதே அவர்கள் ஆசை கொண்ட இடமாகும். இராஜ்யத்தில் இயேசுவின் வலது இடது பக்கத்தில் அமருவதற்கு எப்படி யாக்கோபும், யோவானும் வேண்டிக் கொண்டார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம். மேலும், இச்சம்பவம் நடந்த தருணத்தில் யோவான் இயேசுவுக்கு அடுத்து காணப்பட்டு, அவருடைய மார்பிலே சாய்ந்தவராக இருந்தார் என்பதையும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம்.

யார் பெரியவன்? என்ற இந்த பிரச்சனை, மேல் வீட்டறையில் அவர்கள் விருந்தாளிகளாக அழைக்கப்படாமல், அவர்களே எல்லா வேலைகளையும் தாங்களாகவே செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையில் அவர்கள் காணப்பட்டதினிமித்தம் தோன்றியிருக்க வாய்ப்புகள் இருக்கலாம். அதாவது, இச்சம்பவத்தன்று மாடி அறை மாத்திரமே அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. மேலும், அங்கு விருந்தளிப்பவர்கள் அவர்களுக்குள் இல்லாதபடியினால் பாதங்கள் கழுவப்படும் வழக்கத்திற்கு எவ்விதமான ஏற்பாடுகளும் அவர்களுக்கு அங்கு காணப்படவில்லை. மேலும், அப்பணி செய்யப்படவில்லை. கிழக்கத்திய நாடுகளில் பாதங்கள் கழுவப்படும் காரியமானது, மரியாதைக் கொடுக்கும்விதமாக மாத்திரம் செய்யப்படாமல், அது அவசியமாய் செய்யப்பட வேண்டிய காரியமாக உள்ளது. ஏனெனில், அந்த நாடுகளின் வெப்பநிலை மற்றும் பாதரட்சைகள் முழுவதும் பாதங்களை மூடியநிலையில் காணப்படாமல், திறந்தநிலையில் காணப்படுவதினிமித்தம் சாலைகளின் தூசிகள் பாதங்களில் படிந்துகொண்டிருப்பதினாலும், பிரயாணத்திலிருந்து வீடு திரும்பியவர்களின் பாதங்கள் கழுவப்படுவதன் மூலம், பாதங்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகவும் உள்ளது.

பன்னிரண்டு பேரில் யார் பெரியவன்? மற்றும் இவர்களில் யார் மற்றவர்களுடைய பாதங்களைக் கழுவும் மதிப்புக் குறைவான வேலையைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்குள் எழும்பின கேள்வியானது, அவர்களில் எவரும் வேலைக்காரன் நிலையை எடுக்க விருப்பம் கொள்ளவில்லை என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

நமது கர்த்தர் அவர்களுடைய பிரச்சனையை தீர்த்து வைக்காமல், அல்லது அவர்களுள் ஒருவனை இந்த மதிப்புக்குறைவான வேலையைச் செய்யும்படிக்கு நியமிக்காமல் இவ்விதமாய் அவர்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்ள அனுமதித்துவிட்டார். அவர்களோ, அக்காரியத்தைக்குறித்து சிந்திக்கும்படி அனுமதித்தார். அதாவது, அக்காரியத்தை மீண்டும் சீர் தூக்கிப்பார்க்கவும் மனங்களை தாழ்த்தவும், அவர்களுக்கு நேரம் விட்டுக் கொடுத்தார். அவர்களே வழக்கத்திற்கு மாறாக கழுவப்படாத பாதங்களுடன் போஜனத்தைப் புசிக்கவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

பின்னர் இயேசு எழுந்து நின்று தனது மேலங்கியை கழற்றிப்போட்டு, ஒரு சீலையை எடுத்து அரையில் கட்டிக்கொண்டு, ஒரு பாத்திரத்தையும் தண்ணீர் எடுக்க ஜாடியையும் எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் ஊற்றி தமது சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவ ஆரம்பித்தார். பாத்திரத்தில் தண்ணீர் ஊற்றிவிட்ட பிற்பாடு பாதங்களை தண்ணீருக்குள் போட்டு கழுவுவது கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள வழக்கமாக இராமல், கழுவப்பட வேண்டிய பாதங்கள் மீது தண்ணீர் ஊற்றப்படுவதே வழக்கமாயிருந்தது. இவ்விதமாக, ஒவ்வொருவருக்கும் கழுவுவதற்கு சுத்தமான தண்ணீர் காணப்படும். மேலும், தண்ணீரும் குறைவாகவே செலவழிகின்றது. மேலும், நம் நாடுகளைக் காட்டிலும், கிழக்கே உள்ள நாடுகளில் தண்ணீர் மிகவும் தட்டுப்பாடு உடையதாகவும், விலையேறப்பெற்றதாகவும் கருதப்படுகின்றது. மேலும், நம்முடைய பயன்படுத்தும் வழக்கத்தின்படியாக மேஜைகளும், இருக்கைகளும் அக்காலக்கட்டத்தில் கிழக்குப் பகுதிகளில் காணப்படுவதில்லை. அவர்களுடைய மேஜைகள் உயரம் குறைந்தவைகளாகவும், கிட்டத்தட்ட குதிரையின் பாதங்களில் அணியப்படும் லாடத்தினுடைய வடிவில் காணப்படும். மேலும், மேஜையில் இருப்பவர்கள் உண்மையில் மேஜையின் மீது பக்கவாட்டில் சாய்ந்து படுத்துக்கொள்வார்கள். அவர்களுடைய இடது முழங்கையானது, தலையணை அல்லது திவான் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவர்களுடைய தலையே குதிரை லாடம் போன்ற வடிவம் உடைய மேஜையின் உள்பக்கம் நோக்கியிருக்கும். இந்த உள்பக்கத்தில் உணவு வைப்பதற்கான இடமும், உள்ளே வந்து உணவை வைக்க பணியாளுக்கு இடமும் காணப்படும். இவ்விதமாய் இருப்பதினால் பாதங்கள் வெளி நோக்கிக் காணப்படுவதினால் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் மற்றவருக்கு இடைஞ்சல் உண்டுபண்ணப்படாமலேயே பாதங்களை எளிதில் கழுவுவதற்கு பாதங்கள் பக்கம் செல்லலாம்.

பேதுருவின் பாதங்கள் பக்கம் வருவதற்கு முன்னதாகவே, நமது கர்த்தர் சீஷர்களில் அநேகருடைய பாதங்களைக் கழுவி முடித்துவிட்டார் என்பது உறுதியே. ஒருவரும் அவர் தங்கள் பாதங்களைக் கழுவுவதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை. எனினும், இவ்விஷயத்தைக்குறித்து தாங்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டதையும், ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்ய தாங்கள் விருப்பமின்றி காணப்பட்டதையும், அவர்கள் எண்ணினதினிமித்தம் அவமானமும், ஏமாற்றமும் அவர்கள் முகங்களைக் கவ்விக்கொண்டிருந்திருக்க வேண்டுமென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், பேதுருவின் தருணம் வந்தபோது, பேதுரு மறுப்பு கூறினார். இப்படிப்பட்ட மதிப்பு குறைவான வேலையை நமது கர்த்தர் செய்ய அனுமதிப்பதா? ஒருபோதும் இல்லை என பேதுரு எண்ணினார். பேதுரு கர்த்தரை நோக்கி, "ஆண்டவரே, நீர் என் கால்களைக் கழுவலாமா?" என்று கேட்டார். ஆனால், நமது கர்த்தரோ பேதுருவை கடிந்துகொள்வதற்கென கால் கழுவும் வேலையை நிறுத்தவில்லை. அதாவது, இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவருடைய பின்னடியார்களில் சிலர் செய்ய நாடுவதுபோன்று பேதுருவுக்கு நன்கு திட்டு/வசவு கொடுப்பதற்கும் முழுமையாக எல்லாவற்றையும், விவரிப்பதற்கும் அவர் அவ்வேலையை நிறுத்தவில்லை. மாறாக, இவ்விஷயத்தைக்குறித்து பின்னர் விவரித்துக்கூறுவார் என்றும், ஒருவேளை தாம் பேதுருவின் கால்களைக் கழுவவில்லையென்றால் தம்மிடத்தில் பேதுருவுக்கு பங்கில்லை என்றும் கூறி, மற்றவர்களுக்கு செய்வதுபோன்று பேதுருவுக்கு செய்வதை தொடர வேண்டும் என வற்புறுத்தினவராக மாத்திரம் காணப்பட்டார்.

பேதுருவின் நடவடிக்கைகளிலுள்ள அருமையான/பெருந்தன்மையான பண்புகளால் நாம் கவரப்பட்டாலும், கவரப்படுகின்ற அளவைப்போன்றே அவருடைய சில பெலவீனங்களையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். மேலும், இதில் கர்த்தருடைய அனைத்து பின்னடியார்களையும் உற்சாகப்படுத்தும் படிப்பினையையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அதென்னவெனில், நம்மிடத்தில் பெலவீனங்களும் பூரணமற்ற தன்மைகளும் காணப்படும்போது, அதேசமயம், பேதுருவிடம் காணப்பட்டது போன்று, கர்த்தரிடத்தில் இருதயப் பூர்வமான உண்மையும் நம்மிடத்தில் காணப்படுமாயின் நாமும் பேதுரு போன்று திடன் கொண்டவர்களாக முன்னேறிச் செல்வதற்கு நாட வேண்டும். அதாவது, ஜெயத்தின் மேல் ஜெயம் கொள்ளவும், இறுதியில் உண்மையுள்ளவர்களுக்கான பலனாகிய பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் முன்னேறிச் செல்வதற்கு நாட வேண்டும்.

பாதங்கள் கழுவப்படுவதினால் வெளியாகும் அன்பையும், உண்டாகும் சௌகரியத்தையும்விட மிக ஆழமான அர்த்தங்கள், பாதங்கள் கழுவின விஷயங்களில் இருக்கின்றது எனவும், இவர்கள் மத்தியில் தாழ்மையின் ஆவி குறைவாய் இருப்பதை கடிந்துகொள்வதாக இருக்கின்றது எனவும், பேதுரு கற்றுக்கொண்டபோது, தன்னுடைய பாதங்கள் மாத்திரமல்லாமல், தனது கைகளும், தனது சிரசும் கழுவப்பட வேண்டுமென விரும்பினார். பெருந்தன்மையான பேதுரு! தளர்வில்லாத ஊக்கமுடைய பேதுரு! ஆர்வமிக்க பேதுரு!

மனப்பூர்வமாய்க் காணப்படும் பேதுரு! "இயேசு அவனை நோக்கி: முழுகினவன் தன் கால்களைமாத்திரம் கழுவவேண்டியதாயிருக்கும், மற்றப்படி அவன் முழுவதும் சுத்தமாயிருக்கிறான்; நீங்களும் சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள்; ஆகிலும் எல்லாரும் அல்ல என்றார்" (யோவான் 13:10). பொதுவாக குளிக்கும் முறை, அன்று செயல்பாட்டில் காணப்பட்டது. ஒருவர் குளித்துக் கொண்டவராக இருந்தாலும், வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது, பாதங்களைக் கழுவுவதன் மூலம் சுத்தம் செய்யும் காரியங்களை நிறைவடையச் செய்வது அன்றைய வழக்கமாய் இருந்தது. இதையே நமது கர்த்தர் குறிப்பிட்டார் என்று தோன்றுகின்றது. ஆனால், அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவுடன் கூட காணப்பட்டபடியாலும் மூன்று வருட காலமாக அவருடைய அன்பு, சாந்தம், நற்பண்பு, பொறுமை, தாழ்மையின் ஆவியினுடைய தாக்கத்தின் கீழ் காணப்பட்டபடியாலும், இவர்களிடத்தில் பேசப்பட்ட, "திருவசனத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டதினிமித்தம்" மிகுதியாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள் என்று பார்க்கின்றோம் (யோவான் 15:3; எபேசியர் 5:26).

சீஷர்கள் மத்தியில் வெளிப்பட்ட இதே பெருமையின் ஆவியானது, அவர்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய பொருளாளராகிய யூதாஸ் மூலமாகவே கொஞ்சம் தூண்டப்பட்டது என்ற குறிப்பு கர்த்தருடைய வார்த்தைகளுக்குள் காணப்படுகின்றது. அதாவது, "ஆகாத சம்பாஷணைகள் நல்லொழுக்கங்களை எப்பொழுதும் கெடுக்கிறவைகளாக" இருக்கின்றது (1 கொரிந்தியர் 15:33). சீஷர்களின் மாபெரும் போதகரிடமிருந்து வந்த இந்த கடைசி பாடமானது, படிப்பினைகளையும், கடிந்துகொள்ளுதல்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்குரிய சரியான நிலையில் அநேகமாக இருந்த சீஷர்களிடம் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினதாக இருந்தது. ஆனால், யூதாசினுடைய பாதங்கள் கழுவப்பட்டிருந்தாலும், இப்பாடமானது, அவனிடத்தில் சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. இராபோஜனத்திற்கு முன்னதாக யூதாசுக்குள் புகுந்த தீமையின் ஆவியானது, அதாவது பணம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பமும், கர்த்தரை காட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் அப்பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானமும், அவனுக்குள் தொடர்ந்து காணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மேலும், நமது கர்த்தருடைய தாழ்மையும், பாதங்கள் கழுவின பணியும் யூதாசை நேராக திசைதிருப்புவதற்குப் பதிலாக இயேசுவை இன்னமும் குறைவானவராகக் கருதும் எதிர்மாறான திசைக்கே திருப்பிற்று. இப்படியே, அனைத்து காலக்கட்டங்களிலும் காணப்படும் பெயரளவில் கர்த்தருடைய நாமத்தை அறிக்கை பண்ணினவர்களின் விஷயங்களில் காணப்படுகின்றது. கர்த்தருடைய அந்த போதனைகள், மாதிரிகள் மற்றும் அனுபவங்கள் சிலருக்கு ஆசீர்வாதமாகவும், நன்மை கொடுக்கக்கூடியதாகக் காணப்பட்டாலும், சிலருக்கு பாதிப்பாகவும் காணப்படுகின்றது. எல்லாவிதத்திலும் சுவிசேஷமானது, "கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்துக்கேதுவான மரண வாசனையாகவும், இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவ வாசனையாகவும்" இருக்கின்றது (2 கொரிந்தியர் 2:16). தேவனுடைய இரக்கமும், நற்பண்புகளும் பார்வோனுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினது போன்றே, இயேசுவினுடைய அன்பும், தாழ்மையும் யூதாசினுடைய இருதயத்தை கடினப்படுத்திற்று. மேலும், இதே காரியங்கள் இன்றும் நிலவுகின்றது. இவைகள், இன்றைய நாட்களில் சம்பவிக்கும் அறுவடையின் படைப்புகளில் பார்க்கப்படலாம் (யாத்திராகமம் 7:13).

அனைவருடைய பாதங்களைக் கழுவும் வேலையை முடித்த பிற்பாடு, இயேசு தமது மேலங்கியை உடுத்திக்கொண்டு பஸ்கா போஜனத்திற்காக மேஜையில் பக்கவாட்டில் சாய்ந்து, படுத்த நிலையில் இருந்தார். இப்பொழுது, வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நமது கர்த்தர் தாம் செய்த காரியத்தைக்குறித்து விவரித்தார். இப்படிப்பட்ட மதிப்புக் குறைவான வேலையைச் செய்ததினிமித்தம் தாம் போதகர் அல்லவென்றோ, கர்த்தர் அல்லவென்றோ குறிப்பதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினார். மாறாக, கர்த்தரும், போதகருமாகிய தாம் பிதாவின் குடும்பத்திலுள்ள (மதிப்பு) குறைவான அங்கங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதிலும், அவர்கள் சௌகரியத்திற்கென/ஆறுதலுக்கென மிகுந்த மதிப்பு குறைவான வேலையையும் செய்து கொடுப்பதிலும், தாம் விருப்பமற்ற நிலையில் காணப்படவில்லை என்பதே தமது செய்கையின் விளக்கம் என்றும், சீஷர்களாகிய அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் இப்படிப்பட்ட ஊழியங்களைச் செய்வதில் விருப்பமற்றவர்களாய் இராமல், மகிழ்ச்சியுடன் செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்.

நமது கர்த்தர் முன்வைத்த இம்மாதிரியானது, சொல்லர்த்தமாக கால்களைக் கழுவி செய்ய வேண்டிய ஊழியமல்ல, இப்படியாக, கால்களைக் கழுவும் வேலையை கர்த்தருடைய ஜனங்கள் வருடந்தோறும், வாரந்தோறும், மாதந்தோறும் அல்லது வேறு ஏதாவது சமயங்களில் சடங்காச்சாரம் போல் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விதத்தில் ஒரு காரியமும் இந்த மாதிரியில் தென்படவில்லை. மாறாக, இந்த மாதிரியின் பின்னணியில் காணப்படும் கொள்கையையே அனைத்து நேரங்களிலும்

அவருடைய பின்னடியார்கள் மத்தியில் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதாவது, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அன்புகூர வேண்டும், ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்திட வேண்டும், மேலும், ஒருவருக்கொருவரின் நலன் மற்றும் சௌகரியம் கருதி செய்யப்படும் எந்த வேலையும் மிகவும் மதிப்புக் குறைந்த வேலை என கருதப்படக்கூடாது என்பவைகளே அந்த கொள்கையாகும்.

நினைவுகூருதல் மற்றும் ஞானஸ்நானம் அநுசரிப்பது போன்று இச்சம்பவமும் சொல்லர்த்தமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு, அநுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தம் காண்கிறவர்கள் தவறாய் புரிந்துகொண்டுள்ளனர் என நாம் எண்ணுகின்றோம். இதில் எவ்விதமான சொல்லர்த்தமான காரியங்களுமில்லை, ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் காணப்படும் தாழ்மையெனும் கொள்கையைச் சித்தரிக்கும் உதாரணமாகவே இது காணப்படுகின்றது. ஒருவேளை, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் எவருக்கேனும் கால்கள் கழுவப்படுவதற்கோ அல்லது மதிப்புக் குறைவான உதவிகளோ தேவைப்படுமாயின் அவர்களுடைய சகோதர சகோதரிகள் மகிழ்ச்சியுடனும், சந்தோஷத்துடனும் அவர்களுக்கு அவைகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும், கர்த்தருடைய ஆவியுடைய அனைவரும் இப்படிப்பட்ட பணிவிடைகளை/ஊழியங்களை கண்டிப்பாகச் செய்வார்கள். ஆனால், கர்த்தருடைய ஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் முதலாவது, சொல்லர்த்தமாக தங்கள் கால்களைக் கழுவி தங்களை சுத்தம் செய்து கொண்டு, பின்னர் ஒவ்வொருவரும் மற்றவருடைய கால்களைக் கழுவி சடங்காச்சாரமாக அநுசரிக்க வேண்டும் என்று கூறும் காரியமானது, நாம் பின்பற்றும்படி அவர் நமக்குப் போதித்துள்ள மாதிரிக்கு எதிர்மாறானதாய் காணப்படும். அவர் காட்டின மாதிரியானது, ஒரு பணிவிடையே தவிர, சடங்காச்சாரமான அநுசரிப்பும், அசௌகரியமும் அல்ல.

வருடத்திற்கு ஒருமுறை, "துக்க வெள்ளிக்கு" முந்தினநாள் அன்று, வயதுமுதிர்ந்த பிச்சைக்காரர்களில் பன்னிரண்டு பேர் தெரு வீதிகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு, போப்பினால் பாதங்கள் கழுவப்படுகின்றனர். ஆனால், இந்த பிச்சைக்காரர்கள் முதலில் தனிப்பட்ட விதத்தில் முன்னேற்பாடாக சுத்தம் பண்ணப்பட்டு கொண்டுவந்த பிற்பாடே போப்பினால் பாதங்கள் கழுவப்படுகின்றார்கள். போப்பின் இந்த சடங்காச்சாரமான கால்கள் கழுவும் அநுசரிப்பானது, அநேக கனத்திற்குரிய நபர்கள் முன்பாகவே நடக்கின்றது. இதேவிதமான அநுசரிப்பானது, ஆஸ்டிரோ-அங்கேரியைச் சார்ந்த யோசேப்பு என்னும் சக்கரவர்த்தியினாலும்கூட வருடந்தோறும் அநுசரிக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் இருவரின் அநுசரிப்புமே நாம் கர்த்தரின் மாதிரியை புரிந்துகொண்ட விதத்தில் அம்மாதிரிக்கு இசைவாக வைத்துப் பார்க்கும்போதும், எதிர்மாறானவைகளாகவே தென்படுகின்றது. மேலும், கிறிஸ்தவர்களின் சில பிரிவினர் கைக்கொள்ளும் சில அநுசரிப்புகளும் கூட எதிர்மாறானவைகளாகவே காணப்படுகின்றது.

கர்த்தருடைய பின்னடியார்களாக உண்மையாய் காணப்படும் அனைவரும் சாந்தம் மற்றும் தாழ்மை மற்றும் அவருடைய சரீர அங்கங்களுக்கு ஊழியம் புரிவதற்கான போதகரின் ஆவிக்கான உண்மையான மாதிரிக்கு கவனமாய் செவிசாய்த்து, அப்படியே பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இக்காரியங்கள் அனைத்தும் யோவான் 13: 16-17-ம் வசனங்களின் வார்த்தைகளுக்குள் அடங்குகின்றது.

தாலந்துகளோ அல்லது திறமைகளோ அல்லது வாழ்க்கையில் கனம் வாய்ந்த ஸ்தானங்கள் வகிப்பவர்களும் மற்றும் சபையில் செல்வாக்கு நிறைந்த ஸ்தானங்களில் விசேஷமாகக் காணப்படுகிறவர்களுமாக கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் விசேஷமான போட்டி மனப்பான்மை, வாக்குவாதம் பண்ணும் மனப்பான்மை, வீண் செருக்குக்கொள்ளும் தன்மை முதலியவைகள் ஆட்கொள்ள வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆகவே, மாம்சத்தின் இந்த விஷயங்களுக்கு எதிராக விசேஷ வண்ணமாக ஜாக்கிரதையுடன் காணப்பட வேண்டும். எவ்விஷயத்தைக்குறித்தாகிலும் பெருமை காணப்படுமாகில் அது தேவனுடைய பார்வையில் குற்றத்திற்குரியதாகவும், அவருக்கு பிரியமற்றதாகவும் காணப்படும். "பெருமையுள்ளவர்களுக்கு கர்த்தர் எதிர்த்து நிற்கின்றார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ அவர் கிருபையளிக்கின்றார்." ஆகவே, கர்த்தருடைய அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவர்கள் தாழ்மையாய் இருக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் கவனமாயிருக்க வேண்டும். அதாவது, மிகவும் தாழ்மையாக, நடத்தையில் மிகவும் தாழ்மையாக, எளிமையாக, குறிப்பாக மனதில் தாழ்மையாக இருப்பதில் மிகவும் கவனமாய் இருக்க வேண்டும் (யாக்கோபு 4:6; 1 பேதுரு 5:5).

[R2469]

“மாபெரும் பிரதான ஆசாரியன் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்”

யோவான் 18:15-27

"அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை” - யோவான் 1:11.

அனைத்து சீஷர்களும் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டிருப்பினும், பேதுருவும், யோவானும், சிறிது இடைவெளிவிட்டுப் பின் தொடர்ந்தார்கள் என யோவான் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். போதகர் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அக்கறையானது, அவர்களை அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் செல்லவிடாமல், போதகருக்கு என்ன சம்பவிக்கின்றது என்று இறுதிவரை அறிந்துகொள்ளவும், காணவும் ஏவிற்று. போதகருக்கு எதிராகக் கூறப்படும் அத்தகைய மாபெரும் விநோதமான பேச்சுகளை, காரியங்களை எதிர்த்து அவருக்கு உதவிசெய்ய அவர்கள் பலமற்றவர்களாக இருந்தார்கள். மேலும், உதவி பெற்றுக்கொள்வதற்கு போதகரே மறுத்துவிட்டதால், அவருக்கு உதவிபுரிய அவர்களுக்குப் பலமும் இல்லாமல் போயிற்று என்றாலும், அவரை இன்னமும் அன்பு செய்வதில் அவர்கள் பலமற்றுப்போகவில்லை. பிரதான ஆசாரியனுடைய அரமனையோடு ஏதோ ஒருவிதத்தில் பழக்கப்பட்டிருந்த யோவான், தனக்கு மாத்திரமல்லாமல், பேதுருவுக்கும் சேர்த்து, உள்ளே செல்வதற்கான அனுமதியை உடனடியாகப் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஆனால், இந்த தயவுகளும், சிலாக்கியங்களும் பேதுருவுக்கு பரீட்சைகளாக மாறி, அவர் கர்த்தரை மறுதலிப்பதற்கு ஏதுவாக நடத்தவும் செய்துவிட்டது. இன்றும் இப்படியாகவே சில கர்த்தருடைய பின்னடியார்களின் விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் தனியாகவோ அல்லது தாங்கள் கொண்டிருக்கும் அதே விலையேறப்பெற்ற விசுவாசத்தில் உள்ளவர்களோடு இருக்கையில், அவர்கள் கர்த்தரை அறிக்கைப் பண்ணுவதிலும், அவருக்கு ஊழியம் புரிவதிலும் மிகவும் தைரியத்துடனும், துணிவுடனும் காணப்படுவார்கள். ஆனால், ஒருவேளை தற்செயலாக அவர்கள் அரமனைகளுக்குள்ளாகவோ (அ) பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தாரின் பிரதான ஆசாரிர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் மத்தியில் காணப்பட நேரிடுகையில், சத்தியம் அறிந்திராத அந்த சமுதாயத்தார் மத்தியில் அனுபவித்திருந்த சிலாக்கியங்களிலிருந்து புறம்பாக்கிப் போடப்படுவார்களோ என்று கருதி, போதகரைக்குறித்து வெட்கம் அடைந்தவர்களாக, அவரை அறிக்கைச் செய்ய அச்சம் அடைகின்றனர். பரிதாபத்திற்குரிய பேதுரு இப்படிக்கூறியிருந்தால் அவருக்கு நலமாயிருக்கும். "ஆம், நான் அவர் சீஷரில் ஒருவன்தான். என்னைப்போன்ற அவருடைய சீஷர்கள் உங்கள் மத்தியில் காணப்படுவதை நீங்கள் விரும்பவில்லை என்று நான் புரிந்துகொள்ளுகிறதினால், நான் வெளியே போய்விடுகின்றேன்.” இப்படி அவர் கூறியிருந்திருப்பாரானால், சகல நீதியான மனுஷர்களுடைய கண்களுக்கு முன்பாகவும், அவருடைய நடத்தை மிகவும் பாராட்டுவதற்கு ஏதுவாகவும், நேர்த்தியானதாகவும் காணப்பட்டிருந்திருக்கும். இன்னுமாக, எத்துணை ஆசீர்வாதங்களையும் இது அவருக்குக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடும்!

சரியான முறையைக் கடைபிடிக்கத் தவறின பேதுருவை, அவரது தவறான முறையானது, இன்னும் அதிகம் சோதனைக்குரிய சூழ்நிலைக்கு அவரை பிற்பாடு கொண்டு போயிற்று. அது, பேதுரு காதை வெட்டின மனுஷனுடைய உறவினன், அவரை நோக்கி, "நான் உன்னை அவனுடனேகூட தோட்டத்திலே காணவில்லையோ?” (யோவான் 18:26) என்ற கேள்வி கேட்டபோது வந்தது. சூழ்நிலைகள் பரிதாபத்திற்குரிய பேதுருவுக்கு மிகவும் நெருக்கம் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. கேட்கப்பட்ட இக்கேள்வியானது, பிரதான ஆசாரியனின் முற்றத்தில் இருப்பதற்கான கனத்தையும், சிலாக்கியத்தையும், குளிர் காய்வதற்கான நெருப்பையும் விட்டுச்செல்லும் இழப்பைக் காட்டிலும் அதிகமான பாதிப்பை உடைய கேள்வியாகும். இயேசுவை காக்கும்படிக்கு பட்டயத்தைப்

பயன்படுத்தினவன் என்ற தனது அடையாளத்தைக் குறித்ததாக இக்கேள்வி அமைந்தது. மேலுமாக, அதே இடத்தில் போதகரோடுகூட தானும் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணை நடத்தப்படுவதற்கு ஏதுவான சம்பவங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏதுவான கேள்வியாகவும், அக்கேள்வி காணப்பட்டது. தவறுதலாக எடுத்து வைக்கப்பட்ட ஓர் அடியானது இயல்பாகவே இன்னொரு தவறான அடியை எடுத்து வைக்கவே நடத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. இரண்டாம் முறை கேட்கப்பட்ட கேள்விக்குப் பதிலாக இப்பொழுது இயேசுவின் சார்பாக, தான் (உண்மையை) அறிக்கைச் செய்துவிட்டால், அது தான்பொய்யன் என்பதற்கான வெளிப்படையான சாட்சியாக அமைந்து, தன்னை கைது செய்துவிடக்கூடிய சூழலாகவும் அமைந்துவிடும். ஆகவே, தன்னைக் காக்கும்பொருட்டு, தான் மீண்டும் பொய் சொல்வதோடல்லாமல், மீண்டும் போதகரை மறுதலிப்பதோடல்லாமல், தன்னை குற்றஞ்சாட்ட முற்படுபவர்கள் முன்பாக காரியங்களை மிகவும் உறுதியாய் நிலைப்படுத்தும் வண்ணமாக, தனக்கு இயேசுவை தெரியாது என்று கூறவும், சபிக்கவும் சத்தியம் பண்ணவும் முடிவெடுத்தார்.

பாவம் பேதுரு! நமது கர்த்தர் பேதுருவிடம் சாத்தான் அவரை புடமிட விரும்புகின்றான் எனக்கூறின பிரகாரம், பேதுரு இக்கட்டத்தில் மிகவும் கடுமையாகப் புடமிடப்பட்டார். பேதுரு, பெலன் கொண்டு, மனம்வருந்தி, தன்னுடைய பாவங்களுக்கான மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட காரியமானது ஓர் அற்புதம் போன்று தோன்றுகின்றது. பேதுரு இப்படியாக மறுதலிப்பார் என்று கூறினதுடன் கூட, அவருக்காக ஜெபம் பண்ணினதாகவும் அறிவித்திருந்த நமது கர்த்தருடைய ஜெயமானது அதன் விளைவைக் கொடுத்தது என நமக்குக் காட்டுகின்றது. ஏனெனில், பேதுரு இப்படியாக மறுதலித்த பிற்பாடு சேவல் கூவினதைக் கேட்டு, "சேவல் கூவுவதற்கு முன்னரே என்னை நீ மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய்" என்ற கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை பேதுரு நனைவுகூர்ந்தார். வெளிப்படுத்த முடியாத அளவு உணர்வுகளோடு பேதுரு இப்பொழுது தன் நிமித்தமாக பிரதான ஆசாரியனின் இடத்தைவிட்டு வேகமாக வெளியேறினார். மனம் கசந்து அழுது, கர்த்தருடைய மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி, அதிகாலையின் இருளான மேகங்களுடன் இருந்தபொழுது அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறினார்.

இதில் நமக்கு ஒரு பாடம் உள்ளது. என்னவெனில், பேதுரு எந்த விஷயத்தில் பெலம் உள்ளவராக இருந்தாரோ, அவ்விஷயத்தில் தான் அவர் வீழ்ச்சியும் அடைந்தார். பேதுரு இயல்பாகவே தைரியமுள்ள மனுஷன்தான். தன் தைரியத்தைக்குறித்துப் பெருமையும் பாராட்டினார். ஆயினும், தைரியம் இல்லாமையினால் வீழ்ச்சியும் அடைந்தார். "நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்" என்ற வார்த்தைகள், எவன் ஒருவன் தான் பலமுள்ளவன் என்று எண்ணுகின்றானோ, அவன் உண்மையில் பலவீனனாய் இருக்கின்றான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக, பேதுருவின் விஷயம் காணப்படுகின்றது (2 கொரிந்தியர் 12:10). நமக்கு ஒரு தந்திரமான சத்துரு இருக்கின்றான் என உணர்ந்து/நினைவில் கொண்டு, நம்மிடம் இன்னின்ன பலமுள்ள தன்மைகள் காணப்படுகின்றன என்பதான நம்முடைய அனுமானங்களிலிருந்து விசேஷமாக நம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள நாம் அனைவரும் கற்றுக்கொள்வோமாக. எந்தவிஷயத்திலும் நம்மிடம் காணப்படும் நம்முடைய பலவீனங்களை, குறைகளை நாம் உணர்ந்துகொண்டு, ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் விழிப்பாய் கவனித்து, நமக்கு உதவி செய்யும், நம்முடைய மாபெரும் இரட்சிப்பின் அதிபதியைச் சார்ந்து நிற்கிறவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்.

யோவான் சம்பவத்தின் சகல அம்சங்களையும் பதிவு செய்யவில்லை. பேதுரு சபித்ததையும், சத்தியம் பண்ணுவதையும் குறிப்பிடுவதை அவர் தவிர்த்துவிட்டார். பேதுருவைபற்றி கர்த்தர் கூறின அக்காரியமானது நிறைவேறிவிட்டது என்று கண்டிப்பாகக் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லாத, அச்சம்பவங்களை, சகோதரனாகிய பேதுருவின் மீதான அன்பினிமித்தம் பதிவு செய்யாமல் விட்டுவிட யோவான் ஏவப்பட்டார். பேதுரு சபித்ததையும், சத்தியம் பண்ணினதையும் குறித்த விஷயங்களை மாற்கு, பதிவு செய்கின்றார். மாற்கு எழுதின சுவிசேஷமானது, பேதுருவினால் சொல்லப்பட, அது மாற்கினால் எழுதப்பட்டது என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது (மாற்கு 14:66-72).

இயேசு, பிரதான ஆசாரியனால் விசாரணைச் செய்யப்பட்டார். மேலும், அக்கூட்டத்தால் தீமையையும், கொலை பாதகத்தையும் இருதயத்தில் கொண்டிருந்தாலும், நீதிமுறையை வெளித்தோற்றத்திற்காகிலும் கைக்கொள்ள வேண்டும் எனக் கட்டுண்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ஆனால், ஆசாரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட பிரதான ஆசாரியனும், அவனோடு கைக்கோர்த்துள்ளவர்களும், இயேசுவை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்க ஏற்கனவே முடிவு செய்திருந்தார்கள் என்று பல பதிவுகள் நமக்குக் காட்டுகின்றது. காரணம், ஜனங்கள் மத்தியில் இயேசுவுக்கு காணப்பட்ட செல்வாக்கானது, அவர்களுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அதாவது, இயேசுவினுடைய போதனைகள், அவர்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடுகின்றதாகவும், அவர்களின் மாய்மாலம், மதவெறி மற்றும் வஞ்சனைகளை வெட்ட வெளிச்சமாக்குகின்றதாகவும் காணப்பட்டது. பிரதான ஆசாரியனின் கேள்விகளுக்கு நமது கர்த்தர் பதில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அதேசமயம் அவர் எந்த குறிப்பிட்ட விரிவான விளக்கங்களும் கொடுக்க மறுத்தும் விட்டார். மேலும், அவர் தாம் போதித்தவைகளை, சுட்டி மாத்திரமே காட்டினார். இவ்விதமாக ஒரு யூதனாக அவருக்கு இருந்த உரிமையின் மீதே அவர்களது கவனத்தைத் திருப்பினார். கர்த்தருடைய பதில் சரியானதும், நியாயமானதுமாகும். அவர் நியாயமான காரணம் இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டார். மேலும், நீதிபதியோ இப்பொழுது ஒரு காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்படிக்கு அவரிடத்தில் தேடுகின்றான். கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பு கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணங்கள் ஏதாகிலும் காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று மாத்திரமே நமது கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டினார்.

இயேசுவை தன்னுடைய கைகளினால் அறைந்து, பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படியா தகாத வார்த்தைகளைக் கொண்டு உத்தரவு கொடுப்பது என்று இயேசுவை கடிந்துகொண்ட சேவகன், இவ்விஷயத்தில் வேண்டுமென்றே அநீதியாக நடந்துகொண்டான் என்று நாம் அனுமானிக்க வேண்டியதில்லை. மாறாக, பிரதான ஆசாரியனின் ஸ்தானம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பை, தான் வைராக்கியத்துடன் ஆதரிக்கின்றேன் என்று தன்னை காண்பிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமே, அவனிடத்தில் தாக்கம் கொண்டு, விழுந்துபோன மனுஷனாகிய அவனுடைய சரியற்ற மனதின் மீதும் தாக்கம் கொண்டு, பொல்லாப்பு இல்லாதவற்றில், பொல்லாப்பு/தீமை இருப்பது போன்று கற்பனை செய்து கொள்ளும்படி அவனை ஏவிற்று என்றே நாம் அனுமானிக்கின்றோம். இச்சூழ்நிலையானது, மலை பிரசங்கத்தின்போது, “ஒருவன் உன்னை வலது கன்னத்தில் அறைந்தால், அவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக்கொடு,” என்று நமது கர்த்தர் பேசின வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்பதை புரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பை நமக்கு அளிக்கின்றது (மத்தேயு 5:39). சொல்லர்த்தமாக நமது கர்த்தர் தம்முடைய மறு கன்னத்தை அடிக்கிறவனிடத்தில் திருப்பிக்காட்டி, இக்கன்னத்திலும் அடி என்று கூறவுமில்லை. தாம், கன்னத்தில் அறையப்பட்டதை அமைதலுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவுமில்லை. தாம் பேசினது தவறல்ல என்ற விஷயத்தை திருத்தம் செய்துகொள்வதற்கு ஏற்ற முயற்சி எடுக்கப்படாதது வரையிலும், அவர் தம்முடைய நன்னடத்தையும், சரியான வார்த்தைகளும் தவறாய் பேசப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ளவுமில்லை/விரும்பிக்கொள்ளவுமில்லை. ஆகவேதான், தம்மை அடித்தவனிடம், தாம் எவ்விதத்தில் தகாததாய் பேசினேன் என்று காட்டும்படி கேட்டுக்கொண்டார். மேலும், ஒருவேளை அவனால் தகாததைச் சுட்டிக்காட்ட முடியவில்லையெனில், தன்னால் சுட்டிக்காட்ட முடியாத தகாததற்காக அநீதியுடன் அடித்ததற்கான தன்னுடைய தவறை அவன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என யோசனைக்கூறினார்.

இந்த உதாரணத்தின் வெளிச்சத்தை வைத்துக்கொண்டு மறு கன்னத்தைக் காண்பித்துக்கொடு என்ற கட்டளைக்கான அர்த்தம் என்னவெனில், கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தீமையைத் தீமையினால் எதிர்க்கக்கூடாது என்றும், மாறாக, தீமைக்குப் பதிலாக தீமை செய்வதைக் காட்டிலும், அவர்கள் அதிகமான தீமையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதேயாகும். அதேசமயம் அவர்கள் தீமையை, நன்மையினால் எதிர்க்க வேண்டும். போதகர் செய்தது போன்று, தீமை செய்தவர்களுக்கு நட்பு முறையில் அறிவுரை கூற வேண்டும். அதாவது, வாக்குவாதம் வரும் காரியங்களில் தீமை செய்பவர்கள், சரிஎது, தவறுஎது என்று காணத்தக்கதாக, அன்புடனும்,

நிதானத்துடனும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தருடைய ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனும் அன்னாவின் மறுமகனாகிய காய்பாவிற்கு முன்பாக, யூதர்களால் நமது கர்த்தர் விசாரணை செய்யப்பட்டார். இதே காய்பா தான், "ஜனங்களுக்காக ஒரே மனுஷன் சாகிறது நலமாயிருக்குமென்று" யூதருக்கு ஆலோசனை சொன்னவராகவும் காணப்பட்டார் "ஜனங்களெல்லாரும் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன் ஜனங்களுக்காக மரிப்பது நமக்கு நலமாயிருக்குமென்று நீங்கள் சிந்தியாமலிருக்கிறீர்கள் என்றான். இதை அவன் சுயமாய்ச் சொல்லாமல், அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனானபடியினாலே இயேசு யூதஜனங்களுக்காக மரிக்கப்போகிறாரென்றும், அந்த ஜனங்களுக்காகமாத்திரமல்ல, சிதறியிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கிறதற்காகவும் மரிக்கப்போகிறாரென்றும், தீர்க்கதரிசனமாய்ச் சொன்னான். அந்நாள்முதல் அவரைக் கொலை செய்யும்படிக்கு ஆலோசனைபண்ணினார்கள்" யோவான் 11:50-53.

மாபெரும் சத்தியங்கள் எப்படி இரண்டு எதிரெதிரான கண்ணோட்டங்களில் பார்க்கப்படக்கூடும் என்பதற்கான உதாரணமாக மேற்கூறப்பட்ட வசனங்கள் விளங்குகின்றது. காய்பாவின் தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் உண்மையே. மேலும், இத்தீர்க்கத்தரிசினம் கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் அறிவித்த சகல விஷயங்களுக்கும் மிகவும் இசைவாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தீர்க்கதரிசனமானது, கர்த்தர் எப்போதும் பயன்படுத்துவதில் பழக்கமுடைய கருவிகளில் (ஆசாரிய ஊழியன் ஸ்தானம்) ஒன்றின் மூலமாகவே அனுப்பப்பட்டது. ஆனால், அந்த ஸ்தானத்தில் காணப்பட்ட மனுஷனோ, கர்த்தருக்கு இருதய அளவில் இசைவில்லாதவனும், தெய்வீக திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்களுக்கு இசைவில்லாதவனும், பொல்லாத செய்கையைத் தூண்டினவனாகவும், அச்செய்கைக்குக் கூட்டாளியாகவும் காணப்பட்டான். இப்படி இருப்பினும் இவைகள் அனைத்தும் தெய்வீக ஏற்பாடு மற்றும் முன்னறிவிற்கு இசைவாகவே நடந்து கொண்டிருந்தது.

தெய்வீக சத்தியத்தின் ஒவ்வொரு அம்சம் தொடர்புடைய விஷயங்களில் இங்கு சகல கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் ஒரு படிப்பினைக் காணப்படுகின்றது. நாம் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை அறிந்திருப்பது மாத்திரம் போதாது, நாம் கர்த்தருக்கு இருதய அளவிலும் இசைவுள்ளவர்களாகவும் காணப்பட வேண்டும். இல்லையெனில், நாம் காய்பா போன்று காணப்படுவோம். அதாவது, கர்த்தருடைய திட்டம் நிறைவேற உதவியாய் இருப்போம். ஆனால், தெய்வீக திட்டத்தின் நிறைவேறுதலில் இன்னமும் செயலாற்றுகிறவர்களாய் இருப்பினும், நம்மையும், மற்றவர்களையும் கூட சாபத்திற்குள்ளாக்குவதற்கு ஏதுவாக தவறான நிலையில் காணப்படுகிறவர்களாகி விடுவோம். வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக இருப்பவர்களும், சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும், இன்னும் அதிகமதிகமாய் வெளிச்சத்திலும், போதகரின் அடிச்சுவட்டிலும் நடப்பதற்கு நாடி, யூதாஸ், பேதுரு மற்றும் காய்பாவின் விஷயங்களில் விளங்கும் தீமையின் உதாரணங்கள் என நாம் கண்டவைகளைக் கவனமாக தவிர்த்து விட வேண்டும்.

யூதர்களுக்கு முன்பாக நடத்தப்பட்ட விசாரணை மூன்று பாகங்களை உடையதாய் இருந்தது, அவை பின்வருமாறு :-

(1) சட்டப்படி பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த அன்னாவுக்கு முன்பாக நடத்தப்பட்ட விசாரணையானது, முற்றிலும் அதிகார பூர்வமற்றதாகும். இவன் இயேசுவை கட்டுண்டவராக, ரோமர்களின் அதிகாரத்தின்படியான பிரதான ஆசாரியனாகியவனும், ஆலோசனை சங்கத்தின் தலைவனுமாகிய காய்பாவினிடத்திற்கு அனுப்புவித்தான். இந்த காய்பாவினுடைய விசாரணை அறையானது அநேகமாக அதே அரமனையில், பேதுரு நின்று குளிர்காய்ந்து கொண்டிருந்த நடைபாதையின் குறுக்கே காணப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும்.

(2) காய்பாவிற்கு முன்பு நடந்த தொடக்க விசாரணையானது வெள்ளிக்கிழமை காலை அன்று இரண்டு அல்லது மூன்று மணிக்குள்ளாக நடந்திருக்க வேண்டும் என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில், யூதருடைய விசாரணை மன்றம் (அ) ஆலோசனை சங்கத்தாரின் அங்கங்கள், இயேசு கைது செய்யப்பட்ட உடனே, செய்தி அனுப்பப்பட்டு வரவழைக்கப்பட்டனர். விடியும் வேளையில், ஐந்து மணியளவு நடத்தப்படப்போகும் சம்பிரதாயப்படியான கூட்டத்தில், இயேசு குற்றவாளி என நிரூபிக்கப்பட்டவர் என்று கூறத்தக்கதாக எக்குற்றங்களைச் சொல்ல வேண்டும் என தொகுப்பதற்கும், முடிவெடுப்பதற்கும், அவரை விசாரிப்பதற்குமே இந்த தொடக்க விசாரணை நடத்தப்பட்டது. யூதர்களின் பிரமாணம்/சட்டப்படி, இரவில் விசாரணை தடை செய்யப்பட்டிருந்தது (லூக்கா 22:66-71).

(3) விடியலில் ஆலோசனை சங்கத்தார் முன்பு நடத்தப்பட்ட சம்பிரதாயப்படியான விசாரணையானது வெறும் ஓர் ஆச்சாரம் (அ) நாடகமேயாகும். இயேசுவை கொல்ல வேண்டும் என்ற தீர்மானமானது, அவரை கைது செய்வதற்கு வெகுகாலம் முன்னதாகவே அவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க, இரண்டு காரணங்களினிமித்தமாக காரியங்கள் துரிதமாக்கப்பட்டது. (a) தங்களால் தொகுக்க மாத்திரமே முடிந்திருந்த பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்த்து, இயேசுவுக்காக பொது ஜனங்கள் போராடுவார்கள் என்று பெரிய ஸ்தானங்களில் காணப்பட்ட யூதர்கள் அஞ்சினார்கள். (b) பஸ்கா அண்மையில் இருப்பதினால், அதற்கு முன்னதாக அவர் கொல்லப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஆ! அவர்களுடைய இருதயத்தின் பொல்லாத விருப்பங்களை அவர்கள் செயல்படுத்த தேவன் அனுமதித்துள்ளார் என்று அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மேலும், இவ்விதமாக நிழல்களும், தீர்க்கத்தரிசனங்களும் அந்நாளில் (பஸ்கா) நிறைவேறினது.

இதிலும், தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு ஒரு படிப்பினை உள்ளது. அதென்னவெனில், நாம் நீதியை ஆச்சாரமாக கடைப்பிடிப்பது போதாது. இன்னுமாக தெய்வீக திட்டத்தை தந்திரமாக வெல்ல முடியாதென்றோ (அ) அதன் நிறைவேறுதலை தடை பண்ணவும் முடியாது என்பதை நாம் முன்கூட்டியே அறிந்து வைத்துக்கொள்வது மாத்திரம் போதாது. பழிவாங்குதலின் நாளிலும், அனைத்தும் வெளியரங்கமாக்கப்படும் நாளிலும் தான் அநேகர் தாங்கள் கனமோ (அ) இலாபமோ இல்லாமல் தேவனுடைய நோக்கங்களுக்காக பணி புரிந்துள்ளனர் என்று உணர்ந்துகொள்வார்கள். அதாவது, அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக குற்றவாளி என தீர்க்கப்படும் வழிமுறையில் தாங்கள் தேவ நோக்கங்களுக்காக பணி புரிந்துள்ளனர் என்று உணர்ந்து கொள்வார்கள். மாபெரும் எதிராளியான சாத்தானும்கூட இறுதியில்தான் தேவனுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும், சகோதர சகோதரிகளுக்கும் எதிராக பண்ணின விஷயங்கள் தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக வல்லமை மற்றும், "மனுஷனுடைய கோபம் தமது மகிமையை விளங்கப்பண்ணும்"படிக்கு செய்பவர் மூலம் நன்மைக்கு ஏதுவாக மாற்றப்பட்டது என்று காண்பான். ஆயினும், இதினால் அவனுக்கு எவ்வித பாராட்டோ, ஆசீர்வாதமோ வருவதில்லை (சங்கீதம் 76:10).

நீதியின் விஷயத்தில் ஆச்சாரமாகக் கடைபிடிப்பதைக் காட்டிலும் மேன்மையானது நம்மிடத்தில் காணப்படுவதே மிக முக்கியமானதாகும். நம்மிடத்தில் நீதியின் ஆவி, அதாவது, நீதியின் மீது அன்பு காணப்பட வேண்டும். அதாவது, தேவனுடைய சித்தம் எது என்று அறிந்து, அதை செய்வதற்கான உண்மையான வாஞ்சை காணப்பட வேண்டும். இல்லையேல், யூதர்கள் நீதியுள்ளவரை குற்றவாளி என தீர்த்து கொலைசெய்து போட்டதுபோன்று, நாமும் நீதியின் ஆச்சாரமான கடைப்பிடிப்புகளினால் அவருடைய "சகோதரரை" குற்றம் தீர்த்து, காயப்படுத்துகிறவர்களாக இருப்போம். தேவன் பேரிலும், நீதியின் பேரிலும் அன்பு கொண்டிருப்பது என்பது கர்த்தருக்கு இருதயம் முழுமையாய் அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகின்றது. "நல்லது, உத்தமும், உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி" என்று போதகர் கூறுவதைக் கேட்க வேண்டும் என விரும்புகிறவர்களுக்கு, அவருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதான காரியமாகிய, அவருடைய சித்தத்திற்கு முழுமையாய் சுயத்தை அர்ப்பணிப்பதும், கர்த்தருக்கு முழுமையாய் தத்தம் செய்வதே சரியானதும், பாதுகாப்பானதுமான வழியாக இருக்கின்றது (மத்தேயு 25:23).

காலை மூன்றாம் வேளையின் பொழுது நடந்த விசாரணைக்கும், நமது கர்த்தருக்கும் எதிரான செல்வாக்கு மிக்க சத்துருக்கள் காலை ஐந்தாம் மணி அளவில் நடந்திட்ட சம்பிரதாய முறையிலான குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கும் கூட்டத்திற்கும் இடையிலே காணப்பட்ட போதுதான், மூன்று சுவிசேஷகர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டபடி, அவர் இரண்டு மணி நேரமளவும் கேலியும், கிண்டலும் செய்யப்பட்டார் (மத்தேயு 26:67, 68; மாற்கு 14:65; லூக்கா 22:63-65). "சேவகர்கள் இக்கேலி வேலைகளைச் செய்தார்கள் என்பது கீழான/தாழ்வான மனமுடையவர்கள், தங்களைக் காட்டிலும் பிரதானமானவர்களை அவர்களின் இக்கட்டான நேரங்களில் கேலி செய்து மகிழ்ச்சி கொள்வார்கள் என்ற உண்மைக்கு உதாரணமாக அமைகின்றது. இந்த சேவகர்களும், தங்களுடைய எஜமான்களாகக் காணப்படும், பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் அதே சிந்தையை/ஆவியை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆனால், இவர்கள் முரட்டுத்தன்மையும், மடமையானவர்களாகவும் (அறிவில்லாமல்) காணப்பட்டப்படியினால் இவர்களுடைய செயல்பாடுகள், முறைகள் கொடூரமாகக் காணப்பட்டது. மாறாக, கிறிஸ்துவின் ஆவியாகிய அன்பின் ஆவியானது, கல்வியறிவு உடையவர்களிடத்திலோ (அ) அறிவில்லாதவர்களிடத்திலோ காணப்பட்டாலும் சரி, அது அன்பின் ஆவியாகவும், சாந்தம், அனுதாபம் மற்றும் இரக்கத்தின் ஆவியாகவே காணப்படுகின்றது. அவர்களுடைய கனிகளினால், அவர்களுடைய ஆவி இன்னது என்று அறியப்படும். "கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல" (ரோமர் 8:9).

[R2470]

“பிலாத்துவின் முன் நல்ல அறிக்கை”

யோவான் 18:28-40; 1 தீமோத்தேயு 6:13.

“நான் இவரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்” - யோவான் 19:4

யூதேயாவுக்கு ரோம ஆளுநராக இருந்த பிலாத்துவின் கரங்களில் ஜீவன் மற்றும் மரணத்தின் அதிகாரம் இருந்தது. யூத ஆலோசனை சங்கத்தினர் யூதர்களுடைய பிரமாணங்கள் மற்றும் பழக்கத்தின்படி மத வழியில் நாட்டை ஆளுகை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தது. தேவதூஷணம் பேசுகிறவர்களை (இந்த குற்றத்தையே இயேசு மீது செலுத்தினார்கள்) ஸ்தேவானின் விஷயத்தில் கல்லெறிந்து கொன்றது போல, கொல்வதற்கு ஆலோசனை சங்கத்தாருக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும், ஜனங்கள், இது அநீதியான தீர்ப்பு என கோபம் கொள்வார்கள் என்று எண்ணி கல்லெறிதலை செயல்படுத்தவில்லை. இயேசு தமது போதகத்தினால் பெரிதளவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார் என்று இவர்கள் அறிந்திருந்தபடியால், அவருடைய மரணதண்டனையை முடிந்த மட்டும் வெளிப்படையாக எல்லோரும் அறியத்தக்கதாகவும், அவமானப்படுத்தும் விதத்திலும் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் விரும்பினார்கள். இப்படி செய்வதினால் இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும் பெருத்த ஏமாற்றம் அடைந்து அவமானம் அடைவார்கள். மேலும் மதம் மற்றும் அரசியலின் நியாயாதிபதிகளால் குற்றவாளி என்று வெளிப்படையாக தீர்க்கப்பட்டு, மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டவரின் சீஷன் நான் என்று சொல்ல யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். இதுவே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இப்படியாக வளர்ந்து வரும் இந்த புதிய மதப் போதகத்தை தடைப்பண்ண எண்ணினார்கள். தடை பண்ணப்படவில்லை எனில், ஜனங்கள் மீதான தங்களுடைய செல்வாக்கு போய்விடும் என்று எண்ணினார்கள். இவ்விதமாக இந்த பொல்லாத செய்கைக்காரர்கள் தங்களையும் அறியாமல் தேவன் முன்னேற்பாடு பண்ணின பல ஒழுங்குகளைச் செய்து முடித்தார்கள். என்றாலும் தங்களுடைய தீய நோக்கத்திற்காகவே இவைகளை முழுமையாய் செய்து முடித்தார்கள்.

நமது கர்த்தர் விடியற்காலை 5-6 மணியளவில், யூதர்களின் ஆலோசனை சங்கத்தாரால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, பின்னர் எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு வேகமாக இயேசுவை ரோம போர்சேவகர்கள் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கத்தக்கதாக, இயேசுவை விரைவாக பிலாத்துவின் விசாரணை அறைக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். இப்படி செய்வதினால் ஜனங்களும் இயேசுவின் விஷயம் தாங்கள் தலையிட முடியாத வண்ணம் கைமீறி போய்விட்டது என்று எண்ணுவார்கள் என்பதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. பிலாத்து மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் தாமதிக்க மாட்டார் என்று யூத ஆளுநர்கள் நம்பினார்கள். கொடுமைக்கு பிலாத்து பெயர் பெற்றவராய் இருந்தார். பிலாத்துவைக் குறித்து பிலோ என்பவர் இப்படியாக எழுதுகின்றார். அதாவது, “சீரழிக்கும் அவருடைய இயல்பும், அவருடைய கர்வத்தையும், ஜனங்களை அவமானப்படுத்தும் அவருடைய குணத்தையும், அவருடைய கொடூரங்களையும், விசாரிக்காமல், குற்றந்தீர்க்காமல், ஜனங்களை கொலை செய்யும் அவருடைய இயல்பையும், அவருடைய கவலைக்கிடமும், தளராத மிருகத்தனத்தையும், வேறு எவரிடமும் பார்க்க முடியாது. அவர் மிகவும் அஞ்சத் தகுந்தவரும், மிகவும் இரக்கமற்றவரும், மிகவும் பிடிவாதமானவருமான மனுஷனாவார்.” யூதர்களின் ஆளுநர்கள் சில சமயம், பிலாத்துவிடம் இரக்கம் வேண்டினாலும், பயனில்லாமல் போன சம்பவங்கள் உண்டு. ஆகையால் பிலாத்துவிடம் எந்த குற்றவாளியைக் கொண்டுவந்தாலும், மரணத்தீர்ப்புக் கொடுக்க அவர் இணங்கிவிடுவார் என்று பிலாத்துவின் இயல்புகளை தங்களுக்கு சாதகமாக எடுத்துக் கொண்டனர்.

குற்றமற்றவரை அழிக்கும்படிக்கு பரிசேயர்கள் கொலை ஆலோசனை செய்கையில் தாங்கள் தீட்டுபட்டு, பஸ்காவை புசிக்க தடைவராதபடி பிலாத்துவின் விசாரணை அறைக்குள் இவர்கள் பிரவேசிக்காத சம்பவத்தை வாசிக்கையில், இவர்களைக் குறித்து நமது கர்த்தர், "நீங்கள் மனுஷருக்கு நீதிமான்கள் என்று புறம்பே காணப்படுகிறீர்கள்; உள்ளத்திலோ மாயத்தினாலும், அக்கிரமத்தினாலும் நிறைந்திருக்கிறீர்கள்" என்று கூறினது நினைவுக்கு வருகின்றது. எவ்வளவு முரண்பாடுள்ளவர்களாகவும், மாயக்காரர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றார்கள்! புறஜாதியான பிலாத்துவின் வட்டாரங்களில் சில புளிப்புகள் (பாவத்திற்குரிய அடையாளம்) இருக்கும் என்று பயந்தார்கள், ஆனால் தங்களுக்குள் பிரவேசித்துள்ள உண்மையான பாவத்தின் புளிப்பையும், தங்கள் இருதயங்களை நன்கு கோபம், கசப்பு, பகை, பொறாமை மற்றும் கலகத்தினால் முழுவதும் நிரப்பியுள்ளதையும் உணராமல் இருந்தார்கள்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு இதில் எத்துணை பாடங்கள் உள்ளது, ஏனெனில் இந்த இருதய சீர்கேடுள்ள சதிகாரர்கள் அவர்களின் நாட்களில் உள்ள வெளிப்புறமான பரிசுத்த ஜனங்கள் ஆவர். இக்காலக்கட்டத்தில் வாழும் நாம் கர்த்தரை சிலுவையில் அறைந்து அவமானப்படுத்தும் வல்லமையை பெற்றிருக்கவில்லை என்றாலும், அவருடைய "சகோதர சகோதரிகளை" அவமானப்படுத்தி, சிலுவையில் அறையும் ஆற்றல் நம்மிடம் உள்ளது; அதாவது, அவருடைய சரீரத்தின் அங்கங்களை சிலுவையில் அறைந்து, அவமானப்படுத்தும் வாய்ப்பு நம்மிடம் உள்ளது. நமது கர்த்தரை சிலுவையில் அறைந்திட்ட சதுசேயர் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்களை போன்ற வஞ்சிக்கப்பட்ட நிலையில் சிலர் இன்றும் செயல்படுகின்றனர். உண்மைதான் பரிசேயர்கள் தாங்கள் செய்வதை அறியாமல் செய்தார்கள். அப்போஸ்தலர் 3:17-ம் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுவதை வாசிக்கவும். இதைபோலவே, இன்றும் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களை அவமானப்படுத்துகின்றவர்கள், தாங்கள் செய்வதை அறியாமலேயே செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்களை கர்த்தரின் தீர்ப்பிற்கு ஒப்புக் கொடுக்கின்றனர், அதாவது, "இந்த சிறுவரில் ஒருவனுக்கு இடறலுண்டாக்குகிறதைப் பார்க்கிலும், அவனுடைய கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்...நலமாயிருக்கும்" (லூக்கா 17:2) ஆகவே ஜீவஊற்று புறப்படும் இருதயத்தை கவனத்துடன் நாம் ஒவ்வொருவரும் காத்துக் கொள்வோமாக.

பரிசேயரின் இருதயங்கள் சரியான நிலையில் இருந்திருந்தால் நீதி மற்றும் சத்தியத்தின் மீதான அன்பில் நிறைந்திருந்தால், உண்மையுள்ளவைகளையும், ஒழுக்கமுள்ளவைகளையும், நீதியுள்ளவைகளையும், கற்புள்ளவைகளையும், அன்புள்ளவைகளையும், நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளையும், புண்ணியம் உள்ளவைகளையும் உணர்ந்து, ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் புறக்கணித்து சிலுவையில் அறையும் தவறைச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். அதேபோல் யாரிடம் சகோதர சகோதரிகளுக்கான அன்பின் ஆவி இருக்கின்றதோ, அவர்கள் துன்பம் கொடுக்கும் ஸ்தானத்தை எடுப்பதில்லை. இத்தகையவர்கள் மாத்திரமே சரியான விதத்தில் நிஜமான பஸ்காவைப் புசிப்பார்கள்.

பஸ்கா காலங்களில் யூதர்கள் அநுசரிக்கும் விநோதமான வழக்கத்தை அறிந்திருந்த ரோம ஆளுநர் விசாரணை அறைக்கு வெளியே தனது ஆசனத்தைக் கொண்டுவந்து அமர்ந்தார். இயேசு விசாரணைக்கு முன்பு நிறுத்தப்பட்டார். பின்புறமாக அவர் மேலுள்ள குற்றச்சாட்டை யூதர்கள் பிலாத்துவுக்கு அறிவித்தார்கள். சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு பாத்திரமாக, குற்றவாளியாக இயேசுவை முன் நிறுத்தினாலே போதும், பிலாத்து தீர்ப்புக் கொடுத்துவிடுவார் என்று எண்ணினார்கள். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்வது கூட அவசியப்படாது என்றே எண்ணினார்கள். ஆதலால் தான், "இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால் இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கமாட்டோம்" (யோவான் 18:30) என்று பதிலளித்தார்கள். பிலாத்து, பரிசேயர்களை மதிப்பதில்லை. ஆகையால், "இவன் மேல் என்ன குற்றம் சாட்டுகின்றீர்கள்" என்று பரிசேயர்களிடம் அவர் கேட்ட கேள்வி, இயேசு இவர்களுக்கு எதிராக குற்றம் சாட்ட வாய்ப்பு இயேசுவுக்குக் கொடுக்கும்படியாக தான் கேட்டார் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். பல அனுபவங்கள் பிலாத்துவுக்கு இருந்தபடியால், ஒருவருடைய குணங்களைப் பார்வையிலேயே, தோற்றத்திலேயே கண்டுபிடித்து விடுவார். அவரால் நமது கர்த்தரின் தோற்றத்தில் எவ்விதமான

குற்றவாளிக்குரிய அம்சம் இல்லை என்றும், அவருக்கு எதிராக குற்றம் சாட்டுகிறவர்களிடம்தான் குற்றவாளிக்குரிய அம்சம் அதிகம் இருப்பதை காணமுடிந்தது.

ஆசாரியர்களும், பரிசேயர்களும் எதிர்பார்க்காத வண்ணம் பிலாத்து, இயேசுவை நீங்களே நியாயம் விசாரியுங்கள் என்று திரும்ப ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டார். இது ஏதோ மத ரீதியான பிரச்சனை இதில் நான் செய்ய ஒன்றுமில்லை, நீங்கள் இவரை கூட்டிக்கொண்டுபோய் உங்களுடைய பிரமாணங்கள் மற்றும் வழக்கத்தின்படி அவரை சிறையில் அடைக்கவோ அல்லது அடிக்கவோ அல்லது உங்களுடைய உங்களுடைய பிரமாணத்தின்படி சரியான தண்டனை ஏதாகிலும் கொடுங்கள் என்றவிதத்தில் பிலாத்து சொல்லிவிட்டார். ஆனால் நமது கர்த்தரை மரணத்திற்குள்ளாக்கும் வாஞ்சையினால் தங்களுடைய உண்மையான இருதய நிலையை வெளிப்படுத்தும் விதமாக, "ஒருவனையும் மரண ஆக்கினை செய்ய...அதிகாரமில்லை" என்று கூறினார்கள். (யோவான் 18:31)

முரட்டுதனமானவராகவும், கொடூரமானவராகவும், இரக்கமற்றவராகவும் பிலாத்து இருந்தாலும், சூழ்நிலை என்ன என்பதை அதாவது, குற்றவாளிகள், குற்றமற்றவரை கொல்லப் பார்க்கின்றார்கள் என்று புரிந்து கொண்டார். தனிமையில் யோசிக்கவும், இயேசு தன்னை பாதுகாப்பதற்காக என்ன சொல்ல போகிறார் என்பதை கேட்பதற்கும் பிலாத்து யூதர்களிடமிருந்து, இயேசுவை தனித்து விசாரணை அறைக்குள் கொண்டு வந்தார். பிலாத்துவுக்கு தனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இடத்தில் சமாதானத்தை தக்க வைக்க வேண்டியது முதல் கடமையாக இருப்பினும், ஜீவன் மற்றும் மரணம் கொடுக்கும் அதிகாரம் அவன் கரத்தில் இருப்பினும், அவர் யூதர்களின் ஆலோசனை சங்கம் வைக்கும் மனுவை புறக்கணிக்க வேண்டுமெனில் நமது கர்த்தரின் தோற்றத்தில் ஏதோ ஒரு தாக்கம் பிலாத்துவிடம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். தனது ஆளுகையின் வட்டாரத்தில் சமாதானம் நிலவ வேண்டுமெனில் அவ்விடத்தின் பிரதான மனுஷர்களோடு இணங்கி செயல்பட வேண்டும். அவ்விடத்தின் பிரதான மனுஷர்களோ, சமாதானத்தை குலைக்கும்படியாக ஒருவரின் மரணத்தை விரும்புகின்றனர். ஒருவரின் மரணத்தை விரும்புகின்றனர். பிலாத்து எவ்விதத்திலும் கவனமாய் செயல்பட வேண்டிய முக்கியமான ஸ்தானத்தில் காணப்பட்டார். அவர் ரோம அரசாங்கத்தைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும், உள்ளூர் சார்ந்த அதிகாரிகளிடம் எவ்வித பிரச்சனைகளையும் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இந்த உள்ளூர் அதிகாரிகள் தங்களுடைய தீமையான திட்டம் தடைப்பட்டால் பெரிய அளவில் பிரச்சனையை உருவாக்க ஆயத்தமாயிருந்தார்கள். இதே ஜனங்கள் ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்பு பிலாத்துவை நீக்கும்படிக்கு, ரோம சக்கரவர்த்திக்கு அநேக குற்றச்சாட்டுகள் அனுப்பினார்கள்.

பிலாத்து இயேசுவுடன் தனித்து இருக்கும்போது, நீ யூதருடைய இராஜாவா? என்று கேள்வி கேட்டார். யூதர்கள் உண்மையில் இம்மாதிரியான குற்றச்சாட்டை இயேசுவுக்கு எதிராக ஏற்படுத்தவில்லை. அவர்கள் கலிலேயனாகிய இயேசுவை யூதருடைய இராஜா என்று சொல்வதற்கு அவர்கள் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. மாறாக இயேசுவை தீமை செய்கிறவர் என்றும், கலகவாதி என்றும், தேசத்தின் சமாதானத்திற்கு அவர் மரணம் அவசியம் என்று தான் குற்றம் சாட்டினார்கள். இயேசு சில நாட்களுக்கு முன்பு கழுதையின் மீது ஏற்றப்பட்டு வந்ததையும் ஜனங்கள் அவரை தாவீதின் குமாரன் என்று வாழ்த்தியதையும் குறித்தும் பிலாத்து கேள்விபட்டிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகின்றது. நீராக என்னைக் குறித்து இப்படிச் சொல்லுகின்றீரா அல்லது மற்றவர்கள் கூறி இதை கேட்கின்றீரா என்று இயேசு பிலாத்துவிடம் கேட்டார். இந்த விஷயத்தைக் குறித்த சத்தியம் என்னவென்று அறிந்து கொள்ளும் விருப்பத்தில் கேட்கின்றீரோ அல்லது கேள்விப்பட்டதை வெறுமனே விசாரிக்கின்றீரோ? என்ற விதத்தில் இயேசுவின் கேள்வி இருந்தது. அதற்கு நான் யூதனோ? என்று பிலாத்து பதில் கேள்வி கேட்டார். அதாவது, உங்களுடைய யூத நம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள் குறித்து எனக்கு என்ன தெரியும்? நான் ஓர் ரோம ஆளுநர். நீர் இராஜாவானல் உம்முடைய சொந்த தேசத்தாரும், பிரதிநிதிகளுமே உம்மை என்னிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்துள்ளனர். நீர் என்ன செய்தீர்? நீர் இராஜாவானால் என்ன காரியம் உம்முடைய பிரஜைகளை உமக்கு எதிராக திருப்பிற்று? நீர் சாந்தமாகவும், பணிவாகவும், தாழ்மையாகவும் உம்மை தற்காத்துக் கொள்ளாமலும் இருக்கின்றீர்.

உம்மால் ரோம இராஜ்யத்திற்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்பட போவதில்லை. உம்முடைய ஜனங்கள் உமக்கு எதிராக கூக்குரலிடுகின்றார்கள். யூதருடைய இராஜாவே, இந்த விநோதமான சூழ்நிலையை எனக்கு விவரியும் என்ற விதத்தில் கேள்வி கேட்டார்.

இயேசு தனது இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல என்றும், இல்லையேல் தன்னுடைய ஊழியர்கள் தனக்காக போராடியிருப்பார்கள் என்றும், தற்போது நடக்கும் விஷயங்கள் சம்பவித்திருக்காது என்றும், தான் சத்துருக்கள் கையில் விடப்பட்டிருக்க மாட்டார் என்றும், தன்னுடைய இராஜ்யம் இன்னும் வரவில்லை என்றும் இயேசு விளக்கினார். இப்படிப்பட்ட மாபெரும் இராஜா இவ்வளவு எளிமையான சூழ்நிலையில் காணப்படுகின்றார் என்ற அனுதாபத்தினாலும், அதிர்ச்சியினாலும், நீர் உம்மை இராஜா என்று கூறுகின்றீரோ என்று பிலாத்து கேட்டார். அதற்கு இயேசு நீர் கூறினபடியே நான் இராஜாதான் என்றார். நீர் கூறுவது சரியே, நான் இராஜாதான் என்ற விதத்தில் இயேசு பதிலளித்தார். "சத்தியத்தைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்க நான் பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; "சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான்" என்று இயேசு கூறினார்.

இப்படியாக பிலாத்துவுக்கு முன்பு இயேசு நல்ல அறிக்கையிட்டார் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். (1 தீமோத்தேயு 6:13) இயேசு தமது இராஜா உரிமையையும், தெய்வீக அதிகாரத்தையும் அறிக்கையிட்டார். நமது கர்த்தர், தாம் ஒரு இராஜா என்று கூறினதை பிலாத்து நம்பவில்லை என்றும், இயேசுவை மதவெறி கொண்டவராக பார்த்தார் என்றும் நாம் எண்ணி விடக்கூடாது. இயேசுவைக் குறித்து கேள்விபட்டவர்களில் சிலர் மாத்திரமே அவர் தம்மை இராஜா என்று கூறின வார்த்தையின் உண்மையை அறிந்திருந்தனர். பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலங்களிலும் கூட சிலர் மாத்திரமே நமது கர்த்தர் இராஜாவுக்குரிய ஸ்தானத்தை உணர்ந்துள்ளனர்! இயேசுவை பாடுள்ள மனுஷனாக அடையாளம் கண்டு கொண்ட அனைவரும் மற்றும் இயேசு நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்று உணர்ந்து கொண்ட சிலரும் இயேசு மனுஷனை மாத்திரம் அல்ல, முதல் ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தையும் மீட்டுக் கொண்டார் என்பதை புரிந்து கொள்ளவில்லை. நமது கர்த்தரை ஆசாரியராகக் காண்கின்ற அநேகர், அவர் ஒரு இராஜா என்பதைக் காண தவறி விடுகின்றனர். மேலும், ஆயிர வருட அரசாட்சியில், மெல்கிசெதேக்கின் முறைமையின் படியான ஆசாரியராக சிங்காசனத்தில், வீற்றிருப்பார் என்பதையும் காண தவறிவிடுகின்றனர். மணவாட்டியாகிய சபை இயேசுவோடு அவருடைய ஆசாரிய மற்றும் இராஜ பணியிலும்/ஸ்தானத்திலும் பங்கடைவார்கள்.

அவருடைய ஆசாரிய பணி என்பது இரக்கம், மன்னிப்பு மற்றும் கிருபை பாராட்டுவதைக் குறிக்கின்றது. அவருடைய இராஜ பணியும் உலகத்தின் இரட்சிப்புக்கு இன்றியமையானது. மனுஷர்கள் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெற தகுதியையும் பொருட்டு இருப்பு கோல் ஆட்சியினால் ஆளப்பட வேண்டும். தம்முடைய விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை மீட்டுக் கொண்டவருக்கே, இவ்வேலைகள் அனைத்தும் உரியதாகும். நமது கர்த்தருடைய உவமையில் பெரும்பாலானவைகள் இராஜ்யத்தைப் பற்றியதாகும்; அதாவது இராஜ்யம் முதலாவது கருவாக இருந்து, படிப்படியாக வல்லமையிலும், அதிகாரத்திலும் உயர்ந்து தீமையை அப்புறப்படுத்தி பின்பு நித்திய ஜீவனின் நிலையைக் கொண்டு வருகின்றது என்பதை பற்றியதாகும்.

இந்த இராஜ்யம் சத்தியம், நீதி மற்றும் அன்பின் இராஜ்யமாக விளங்கி, தனது பிரஜைகளின் நன்மைக்கு ஏதுவாக செயல்படும். சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுப்பதின் மூலம் அந்த இராஜ்யத்திற்கு அஸ்திபாரம் போடுவதே, முதலாம் வருகையின் போது நமது கர்த்தரின் ஊழியமாக இருந்தது; அதாவது, தேவன் அன்பும், நீதியும் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார் எனவும், யாரெல்லாம் சத்தியத்தையும், நீதியையும் விரும்புகின்றார்களோ, அவர்களை தம்முடன் மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ள விருப்பம் உள்ளவராக இருக்கின்றார் என்பதே அந்த சத்தியமாக இருந்தது. நமது கர்த்தர் இந்த சத்தியத்திற்கு உண்மையாய் இருந்தபடியால், எதிராளியானவனினால் குருடாக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து

அவருக்கு எதிர்ப்பு வந்தது. ஆகவே நான் சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுக்க வந்தேன் என்ற வாக்குமூலம் அவரது ஊழியத்தின் சுருக்கமாக இருந்தது. இந்த சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுக்க அவர் ஜீவனை இழக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும் சத்தியத்திற்காக அவர் தமது ஜீவனைக் கொடுத்தது என்பது மீட்பின் கிரயமாக இருந்தது. இதைபோல் அனைத்து கர்த்தருடைய பின்னடியார்களும் சத்தியத்திற்கு அதாவது தேவனுடைய குணம் மற்றும் திட்டம் தொடர்பான சத்தியத்திற்கு அதாவது உலகத்தின் மீட்பின் விஷயத்தில் முதலாம் வருகையின்போது நிறைவேறின அந்த திட்டத்தின் அம்சங்களைக் குறித்ததான சத்தியத்திற்கும், பாவம் மற்றும் அழிவிலிருந்து உலகம் மீட்கப்படுகையில், இரண்டாம் வருகையின் போது நிறைவேறப் போகிற அந்த திட்டத்தின் அம்சங்களைக் குறித்ததான சத்தியத்திற்கும் சாட்சி கொடுக்க வேண்டும். இப்படியாக சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுக்க வேண்டுமெனில், இயேசுவின் அனைத்து உண்மையான பின்னடியார்களும் தங்களுடைய ஜீவனை, கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதான பரிசுத்தமான ஜீவபலியாக தங்களை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இராஜ்யத்தில் ஜீவ பிரபுவோடு உடன் சுதந்தரர்கள் ஆக விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் சத்தியத்திற்கு சாட்சி கொடுக்க வேண்டும். அதாவது இராஜ்யம் மற்றும் அதன் அஸ்திபாரம் மற்றும் முடிவில் அதன் மகிமையின் அம்சங்களைக் குறித்து, நாம் நல்ல அறிக்கை பண்ண வேண்டும்.

இப்படியான சுருக்கமான பேச்சு, பிலாத்துவுக்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை. மத ரீதியிலான விவாதத்திற்குள் பிரவேசிக்க பிலாத்துவுக்கு விருப்பமில்லை. ஏனெனில், பேச்சு தொடர்ந்தால், தன்னுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையின் குற்றங்கள் நினைவிற்கு வந்துவிடும் என்பதாலே, பேச்சு வார்த்தை சடுதியாக நிறுத்தி, "சத்தியமாவது என்ன?" என்று கேட்டார்; அதாவது, யார் உண்மையாய் இருக்கின்றார்கள்? எங்கு உண்மையான நீதி, உண்மையான சத்தியம், உண்மையான நேர்மை காணப்படுகின்றது? என்ற விதத்தில் கேள்வி கேட்டார். பதிலை எதிர்பார்க்காமலேயே, பிலாத்து, இயேசுவை விசாரணை அறையிலேயே விட்டுவிட்டு, ஆலோசனை சங்கத்தாரையும், அவர்களுடைய திரளான ஊழியர்களையும் பார்க்க புறப்பட்டு வெளியேறினார்.

தான் அவரிடத்தில் எந்த குற்றத்தையும் காணவில்லை என்ற தனது முடிவை பிலாத்து அறிக்கையிட்டார். தங்களுடைய இரை தங்களைவிட்டு போய்விடுமோ என்ற பயந்த யூதர்கள், யோசித்து குற்றச்சாட்டுகளை உருவாக்கினார்கள். இயேசுவின் மேல் தாங்கள் தேவதூஷணம் என்று சாட்டின குற்றத்தை இப்பொழுது கூறவில்லை. ஏனெனில் இக்குற்றச்சாட்டு ரோம ஆளுநரின் கண்களுக்கு முன்பாக ஒரு குற்றமாக இருப்பதில்லை. மாறாக மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை முன் வைத்தார்கள். அதாவது, 1. அப்போது இருக்கும் ஒழுங்குகளுக்கு எதிராக ஜனங்களை கலகம் செய்ய தூண்டினார், 2. அந்நிய வல்லமைகளுக்கு ஜனங்கள் வரி கொடுப்பது சரியல்ல என்று போதித்தார். மற்றும் 3. தன்னை இராஜாவாக அறிவித்தார் என்பவைகளே. (லூக்கா 23:2)

பிலாத்து, இயேசு கலிலேயாவை சார்ந்தவர் என்று அறிந்த மாத்திரத்தில், இவ்விஷயத்திலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு, கலிலேயா பகுதிக்கு பொருப்பேற்றுள்ள ஏரோதிடம் இவ்விஷயத்தை விசாரிக்கும்படி கூறினார். ஏரோது அப்போது எருசலேமுக்கு வந்திருந்தார். இந்த ஏரோதுதான் யோவான் ஸ்நானகனைக் கொன்று போட்டார். (லூக்கா 23:8-ம் வசனத்தின்படி) இயேசுவை சந்திப்பதில் ஏரோது மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார் என்று வாசிக்கின்றோம். ஏரோது, இயேசுவை குறித்து அநேக விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால், இயேசு தனக்கும் ஏதாகிலும் அற்புதம் செய்து காண்பிப்பார் என்று எண்ணினார். நமது கர்த்தரிடம் ஏரோது அநேக கேள்விகளைக் கேட்டார். ஆனால் எதற்கும் இயேசு பதில் பேசவில்லை. பிரதான ஆசாரியர்களும், சதுசேயர்களும் இயேசுவின் மீது அநேக குற்றச்சாட்டுகளைக் குவித்தார்கள். அதற்கு இயேசு எதையும் மறுக்காமல், பதில் கூறாமல் இருந்தபடியால் இன்னும் நிரூபிக்க ஆதாரம் தேவையில்லையென்று தங்களுக்கு சாதகமாக கூறினார்கள்.

நமது கர்த்தர் நடந்து கொண்ட விதத்தினாலும் தான் எதிர்பார்த்த சந்தோஷம் கிடைக்காததினால் சினம் அடைந்தார், ஏமாற்றமும் அடைந்தார் என்பதிலும் ஐயமில்லை. பின்னர் ஏரோதும் அவர் சேவகர்களும் மீட்பர் தன்னை இராஜா என்று கூறின விஷயத்தை பரியாசம் பண்ணி களிகூர்ந்தார்கள்.

பிலாத்து கொடுத்த மரியாதைக்காகவும், யோவான் ஸ்நானனைக் கொன்று போட்டதினிமித்தம் ஏற்பட்ட குற்றமனசாட்சியின் காரணத்தினாலும், ஏரோது நமது கர்த்தரை பிலாத்துவிடமே அனுப்பிவிட்டார். நமது கர்த்தர், பிலாத்துவின் நியாயவிசாரணை அறைக்கு கொண்டு வரப்பட்ட தருணம் யூதர்களை இறுதியாக சாந்தப்படுத்தும் தருணமாகவும், நாட்டின் சமாதானத்தை தக்க வைக்கும் தருணமாகும். மேலும் தன்னால் குற்றமற்றவர் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒருவரை விடுவிக்க தருணமாகவுமிருந்தது. மேலும் இயேசுவிடம் எவ்விதமான குற்றத்தைதான் காணாதிருந்தும் அவரை குற்றச்சாட்டுகள் நிமித்தமாக சவுக்கினால் அடிக்க பிலாத்து கட்டளையிட்டார். சவுக்கடியினால் உண்டாகும் காயத்தினாலும், இழிவினாலும் குற்றச்சாட்டுகிறவர்களிடம் காணப்பட்ட கசப்பின் ஆவி திருப்திப்பட்டு இயேசுவை விடுவிக்க சம்மதித்துவிடுவார்கள் என்று பிலாத்து உறுதியாக எதிர்பார்த்தார். இயேசு ரோம சேவகர்களால் உள் அறையில் சவுக்கினால் அடிக்கப்பட்டு, இராஜ வஸ்திரமும், முள்முடியும் பிலாத்துவின் கட்டளை பேரில் தரிபிக்கப்பட்டார். இப்படி செய்வது இரக்கமற்ற போர்சேவகர்களுக்கு குதூகலமாகவும், இயேசுவுக்கு மிகவும் அவமானமாகவும் இருக்கும். மேலும் இப்படி செய்வதினால் குற்றம் சுமத்தி துன்பப்படுத்துபவர்களுக்குள் அநுதாபம் எழும்பவில்லை என்றாலும், திருப்தியாகிலும் அடைவார்கள் என்றே பிலாத்து எதிர்பார்த்தார்.

இரவு நேரத்தில் அலைக்களிக்கப்பட்ட பெலவீனத்தினாலும், சவுக்கடியினாலும் பெவீனப்பட்டு பரிதாப தோற்றத்தில் காணப்பட்ட இயேசுவை, பிலாத்து வெளியே கொண்டு வந்தார். முள்முடியுடனும் இரத்தம் தோய்ந்த இரத்தாம்பர வஸ்திரத்துடன் இயேசு நின்ற காட்சி அனுதாபத்திற்குரியதாக இருப்பினும் பரிபூரண மனிதனுக்குரிய உயரிய அம்சங்கள் இன்னும் இயேசுவிடம் காணப்பட்டதினாலேயே பல நூற்றாண்டுகளாக எதிரொலிக்கும், “இதோ இந்த மனுஷன்” என்ற வார்த்தைகளை பிலாத்து கூறினார். (யோவான் 19:5) நமது கர்த்தரின் தோற்றத்தினால் பிலாத்து பாதிப்புக்குள்ளானார். இப்படியாக ஒரு பிரமாண்டமான மனிதனை அவர் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. அவரை யாரும் இராஜாவாக்கிவிடும் தோற்றம் இருந்தது. இந்தவிதமான பாதிப்பு, குற்றம் சாட்டுகிறவர்களிடமும் ஏற்படும் என்று பிலாத்து எதிர்பார்த்தார். ஆனால் பிலாத்து எதிர்பார்த்தது தவறு. கலகம் இன்னும் பெருகினது. சிலுவையில் அவரை அறையும் என்று சத்தங்கள் அதிகம் எழும்பின. இதற்கிடையில் பிலாத்துவின் மனைவி தனக்கு வந்த சொப்பனத்தினிமித்தம் அந்த நீதிமானை எதுவும் செய்யாதீர்கள் என்று சொல்லி ஆலோசனை அனுப்பினாள். (மத்தேயு 27:19).

சிலுவையில் அறைவது உங்கள் நியாயப்பிரமாணமாக இருந்தால், நீங்களே அவரை கொண்டு போய் சிலுவையில் அறையுங்கள் என்று பிலாத்து உடனடியாக யூதர்களிடம் கூறினார். ரோம ஆளுநர் இதில் தலையிட விரும்பாமல், விலகும் விதமாக இப்படி சொன்னதால், பரிசேயர்கள் தடுமாறினார்கள். அவர்கள் ரோம ஆளுநர் மற்றும் போர் சேவகரின் கரங்களினால்தான் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஏனெனில், இயேசுவின் நண்பர்களும் அவரால் சொஸ்தமாக்கப்பட்டு, போதிக்கப்பட்டுள்ள திரளான ஜனங்களும் இயேசுவுக்கு உதவ துணிந்து தங்களை மேற்கொண்டு விடுவார்கள் என கருதினார்கள். இயேசு தன்னை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறினபடியால், அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி சாக வேண்டும் என்று பிலாத்துவிடம் கூறினார்கள். ஆனால் ஒருவர் தன்னை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறினால், அதற்கு நியாயப்பிரமாணம் மரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறவில்லை. நமது கர்த்தர் தன்னை பிதா என்று கூறியிருந்தால் அது தேவ தூஷணமாய் இருந்திருக்கும். மேலும் அவர் மரணத்திற்குப் பாத்திரமாகவும் இருந்திருப்பார். தன்னை இயேசு, தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறினதில் எந்த தேவதூஷணமும் இல்லை. ஆனால் தங்களுடைய பிரயாசம் நிறைவேற வேண்டும் என்று தவறாய் பொருள் கொண்டு விட்டார்கள்.

இதை கேட்ட மாத்திரத்தில், பிலாத்து இன்னும் எச்சரிப்பானார். இப்படிப்பட்ட தோற்றத்தை உடைய இயேசு, தேவனுடன் தனக்கு உறவு உள்ளது என்று கூறும்போது, பிலாத்துவை பயமடைய செய்தது. நமது கர்த்தரை விடுவிக்கும்படி, பிலாத்து இன்னும் வகை தேடினார். கடைசியில், யோவான் 19:12-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கூறி பிலாத்துவை மிரட்டினார்கள். பிலாத்து ஒருவேளை தங்களுடைய திட்டங்களை தடைபண்ணி, இயேசுவை சிலுவையில் அறையும் தங்களுடைய கோரிக்கையை மறுதலித்தால், பிலாத்து சீஷருக்கும் அவருடைய சாம்ராஜ்யத்துக்கும் எதிரி என்று இராயனுக்கு அறிவிப்போம் என்றார்கள். இதற்கு பிலாத்துவினால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல், திரளான ஜனங்களுக்கு முன்பாக, "இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறி கையை தண்ணீரினால் கழுவினார். மேலும், "இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருப்பதாக" என்று யூதர்கள் கூக்குரலிட்டபோது, பிலாத்து இயேசுவை சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார்.

பிலாத்துவை நாம் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. அவர் ஒரு சாம்ராஜ்யத்தின் ஊழியனாக இருந்து, தனது கீழ் உள்ள ஜனங்களிடம் சமாதானத்தைக் காத்துக் கொள்ளும்படி தன்னால் முடிந்த நியாயமான விஷயங்களைச் செய்தார். ஒருவேளை முழுமையாக வெளிச்சமூட்டப்பட்டு, முழுமையாக அர்ப்பணித்த நிலையில் உள்ள பரிசுத்தவான், பிலாத்துவின் ஸ்தானத்தில் இருந்தால், இயேசுவை விடுவிக்கும் விஷயத்தில், பிலாத்து செய்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாய் செய்ய எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்திருக்கும். நமது கர்த்தர் பிலாத்துவை குற்றஞ்சாட்டவில்லை. யூதர்களே இதற்கு பொறுப்பானவர்கள். இதற்கான தண்டனை யூதர்கள் மேலும், அவர்களுடைய பிள்ளைகள் மேலும் 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கின்றது. அவர்களின் துக்க பாத்திரம் இன்னும் முழுமையாக நிரப்பப்படவில்லை. வரவிருக்கிற மகா உபத்திரவ காலத்தில், "யாக்கோபின் இக்கட்டு காலம்" என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவர்களுடைய இரட்சிப்பும், பெரு மூச்சுவிடுகிற சர்வ சிருஷ்டிப்பின் இரட்சிப்பும் அருகாமையில் இருப்பதினால், இவர்கள் சார்பில் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம். சகரியா 12:10-ம் வசனத்தின் கருத்து மற்றும் சம்பவம் எவ்வளவு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்.

[R2473]

"அவர் அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டார்"

யோவான் 19:17-30

"என்னில் அன்புகூர்ந்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரன்"
கலாத்தியர் 2:20

முற்காலங்களில் சிலுவையில் அறையப்படும் காரியமானது, குற்றவாளிகளிலேயே மிகவும் வெறுக்கத்தக்கவர்களை மரணமடையச் செய்வதற்கான கொடூரமான முறையாகும். இந்த தண்டனை முறையின் கடுமையான வீரியத்திற்கான காரணம், கொடூரமான உணர்வுகளை தணிப்பதற்காக/திருப்தி செய்யப்படுவதற்காக அல்லாமல் தீமை செய்கிறவர்களை அச்சமூட்டுவதற்காகவேயாகும்.

<u>இம்மரண முறையைக்குறித்து பரார் அவர்கள் : பின்வருமாறு கூறுகின்றார்</u>:–

"சிலுவையில் அறையப்படுவதினால் உண்டாகும் மரணத்தோடு சகலவிதமான வலிகளும் காணப்படுகின்றது. மேலும், இம்மரணத்தோடுகூட கடுமையான தலைசுற்றலும், தாகம், தூக்கமின்மை, உணவின்றி, வலுவிழந்துபோதல், தசைகளில் ஏற்படும் சுளுக்கு, அவமானம், சித்திரவதைகள், தொடர்ந்து நீடிக்கும் நிலை, பயம், ஆற்றப்படாத புண்கள், சாவைக்கொண்டு வரும் நிலைகளும் காணப்படும். இன்னுமாக இவைகள் அனைத்தும், அம்மனிதனுடைய சுயநினைவை இழக்கச்செய்யும் அளவுக்கும், சுயநினைவு இழக்கும் கட்டம் வரையிலும் உச்சக்கட்ட வீரியத்தில் காணப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு மரணத்திற்கே கிறிஸ்துவும் விதிக்கப்பட்டார்."

பொறாமையும், கொலைவெறியும் கொண்டிருந்த பிரதான ஆசாரியர்களும் யூதமார்க்கத்தின் வல்லுநர்களுமாகிய இவர்களின் மாய்மாலத்தையும், முரண்பாடுகளையும் பயமின்றி பகீரங்கப்படுத்தினவரும், பொது ஜனங்கள் மத்தியில் துரிதமான தாக்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவருமான மாபெரும் போதகர் (இயேசு) மேற்கூறப்பட்ட இப்படியானதொரு வெளிப்படையான கண்டனம் பெறவேண்டும் என்றே விரும்பினார்கள். தேவதூஷணம் பேசியதற்காக அவரை அவர்கள் கல்லெறிந்து கொல்ல முடியும். ஆனால், அப்படிச் செய்யப்படும்போது, அநேகருடைய கண்களுக்கு அவர் இரத்தசாட்சி மரணம் மரித்தார் என்பதுபோல் தோன்றிவிடும். ஆனால், அவர் ஆலோசனை சங்கத்தாரால் குற்றவாளியென தீர்க்கப்பட்டு, உலகத்திலேயே வல்லமையில் உயர்ந்த நிலையில் காணப்படும் அரசியல் சக்தியால் அவர் மரண தண்டனைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டால், இயேசுவுக்கும் அவருடைய போதனைகளுக்கும், அவருடைய பின்னடியார்களுக்கும் என்றென்றும் பெரும் பழியை/அவமதிப்பை சுமத்திவிடலாம் என்றே எதிர்பார்த்தார்கள். ஆகவே, இயேசுவை மரணத்தீர்ப்பிற்கு ஒப்புக்கொடுப்பதற்கென கையெழுத்து இடும்படி பிலாத்துவை இறுதியில் சம்மதிக்க வைத்தபோது, அவர்களுடைய பொல்லாத இருதயங்கள் எத்துணை ஆனந்தம் அடைந்திருக்கும் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகின்றது.

மாற்கினுடைய பதிவின்படி, (மாற்கு 15:25) மரண பத்திரமானது காலையில் சுமார் 9 மணியளவில் பிலாத்துவினால் கையெழுத்திடப்பட்டது என நாம் பார்க்கின்றோம். அதாவது, இயேசுவின் மேல் மேற்கொண்ட விசாரணைகளும், இயேசுவை அவருடைய சத்துருக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கென பிலாத்து மேற்கொண்ட பல்வேறு பிரயாசங்களும் மூன்று மணி நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டது. உடனடியாக, தங்கள் சிலுவைகளை சுமந்து செல்லும் இரண்டு கள்வர்கள் மற்றும் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் நிலையிலிருந்த விடுதலையாக்கப்பட்ட பரபாசினிடத்தில் இயேசு தமது சிலுவையை சுமந்து வந்ததுமாகிய ஊர்வலம் உடனடியாகப் புறப்பட்டது. குற்றவாளிகள் தாங்கள் சித்திரவதைப்படுவதற்குப் பயன்படப்போகிற ஆயுதங்களை தாங்களே சுமந்து செல்லப்படுவது பழங்காலத்தில் நிலவிய வழக்கமாகும். இன்றைய நவீன ஓவியங்களில் பொதுவாகக் காட்டப்படுவதுபோன்று, சிலுவைகள் அவ்வளவு உயரமானவைகளாகவும், மிகவும் பாரமானவைகளாகவும் இருந்ததில்லை. மாறாக, சிலுவையில்

அறையப்படுபவர்களின் பாதங்கள், நிலத்திலிருந்து பன்னிரண்டு முதல் பதினெட்டு இன்ச் அளவு மேலே காணப்பட்டது என நரூபணங்கள் உள்ளன. மேலும், இந்த சிலுவைகள் சிறிய உயரம் கொண்டவைகளாக இருப்பினும், ஒரு திடகாத்திரமான மனுஷனால் சுமந்து செல்ல முடிகின்ற அளவுக்கு பாரம் கொண்டவைகளாகவே காணப்பட்டன. ஆனால், நமது கர்த்தர் தமது கெத்செமனே அனுபவங்களைக் கடந்துவந்த பிறகு அடிகளும், சவுக்கடிகளும் மற்றும் பிலாத்துவின் ஆணையின்படி கொடுக்கப்பட்ட சவுக்கடிகளும் நிறைந்த இரவு பொழுதைக் கடந்துவந்த பிறகு அவர் பெலவீனமடைந்தவராகவும், உடல் சக்தி இழந்தவராகவும், புண்களினால் வலியுடையவராகவும், நலிந்தவராகவும் காணப்பட்டார். கல்மனமுள்ள சேவகர்களும் அவர் மேல் பரிதாபம் கொண்டு வழியில் வந்த சீரேனே ஊரானாகிய சீமோனை பிடித்து இயேசுவின் சிலுவை பளுவை சுமந்து வரும்படிக்கு சீமோனை கட்டாயப்படுத்தினார்கள் என்று பார்க்கின்றோம்.

இந்த சீமோனைகுறித்து நமக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால் மாற்கு இவரை, அலெக்சந்தர் மற்றும் ரூப்புக்கும் தகப்பன் என்று குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கும்போது, இவருடைய இரண்டு குமாரர்கள் பிற்பாடு இயேசுவின் பின்னடியார்கள் ஆகியுள்ளனர் என்றும், அவர்கள் சீஷர்கள் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்டவர்கள் என்றும் நமக்கு தெரியவருகின்றது. ஆனால், பல பேர் ஆசைப்பட்ட மாபெரும் சிலாக்கியம் இந்த சீமோன் என்பவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. இருதயத்தில் காணப்பட்ட பயமானது பேதுருவையும், யாக்கோபையும், யோவானையும் மற்றவர்களையும் மறைந்து ஒளிந்துகொள்ளச் செய்தது என்பதைக்குறித்தும், போதகரின் சோதனையான வேளையில் அவருக்கு தங்கள் உதவியினை அளிப்பதும் தடை பண்ணப்பட்டதைக்குறித்தும் எவ்வளவு வருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்! யோவான் அவ்வளவுக்குத் தொலைதூரத்தில் காணப்படவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். மற்றவர்களும் அநேகமாகக் கொஞ்சம் சமீபத்தில்தான் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், எத்தகைய வாய்ப்பை அவர்கள் நழுவ விட்டுவிட்டனர்!

இதேபோன்றதான வாய்ப்புகள் இன்னமும் நம் அனைவருக்கும் காணப்படுகின்றது. அதாவது, கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் புரிவதற்கான வாய்ப்புகள் அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களுக்கு ஊழியம் புரிவதற்கான வாய்ப்புகள் இன்னமும் உள்ளன. போதகரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் சில கெத்செமனே அனுபவங்கள் பெற்றுக்கொள்வது அவசியமாய் இருப்பது போன்று போதகரின் அனைத்து அனுபவங்களையும் (கொஞ்சமாவது) சுவைத்தேனும் பார்க்க வேண்டியது ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமாய் உள்ளது. ஆகவே, "சகோதர சகோதரிகளுக்கு," "சிறியவர்களுக்கு," கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களுக்கு ஊழியம் புரிவதற்கான வாய்ப்புகளை கவனிக்க நாம் மறந்துவிட வேண்டாம். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பின்னடியார்கள் மீது விழுந்துகொண்டிருக்கும்/விழ வேண்டிய நிந்தனைகளை நாம் கூட்டிவிடாமல் இருப்பதில் கவனமாய் இருப்போமாக. மேலும், ஆறுதலின் வார்த்தைகளை அவர்களுக்கு அளித்து ஒருவருக்கொருவர் வழியில் வரும் சோதனைகள், கஷ்டங்கள் மற்றும் சிலுவைகளை சுமப்பதற்கு உதவி செய்வோமாக. இவ்விதமாக, நம் தலையும் கர்த்தருமாய் இருப்பவரிடம் கல்வாரிக்குப் போகும் வழியில் அவருடைய சிலுவையை அவர் சுமப்பதற்கு நாம் உதவிசெய்வதற்காக வாய்ப்பை நாம் எப்படி எதிர்கொள்வோம்/ஏற்றுக்கொள்வோம்/பயன்படுத்துவோம் என்பதை சிறப்பான விதத்தில் நம்மால் காட்டமுடியும்.

சிலுவையில் அறையப்படும் இடமானது, கொல்கொதாவாகும். மேலும், எபிரெய வார்த்தையான இதன் அர்த்தம் மண்டை ஓடாகும். மேலும், மண்டை ஓட்டின் இலத்தீன் வார்த்தை கல்வாரியாகும். இப்பெயர் இவ்விடத்திற்கு வழங்கப்பட்டதற்கான காரணம், எருசலேமுக்கு சற்று வெளியே காணப்படும் இந்த மலையின் வடிவமாகவே இருக்க வேண்டும். இம்மலை தொலைதூரத்திலிருந்து பார்க்கப்படும்போது, அப்படியே மண்டை ஓடு போன்றே காட்சியளிக்கின்றது. இந்த கல்வாரிக்குப் போகிற வழியில் தான் எருசலேமின் சில இரக்கம் நிறைந்த ஸ்திரீகளால் தங்கள் பொதுவான வழக்கத்தின்படி கசப்பான வெள்ளைப்போளமும், புளிப்பான திராட்சரசமும் கலந்த பானத்தை மரண தீர்ப்புக்குக் கடந்து போகும் குற்றவாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இந்த பானமானது, நரம்புகளின் உணர்ச்சியை இழக்க வைக்கும் தன்மையை உண்டுபண்ணுவதினால், தண்டனை நிறைவேற்றப்படும்போது, வலி குறைவாகக் காணப்படும். அந்த இரண்டு கள்வர்களும் அநேகமாக அந்த பானத்தைக் குடித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், மாற்கு 15:23-ம் வசனமானது, குடிக்க கர்த்தர் மறுத்துவிட்டார் என்று தெரிவிக்கின்றது. அதாவது, தம்முடைய இந்த அனுபவங்கள் பிதாவின் சித்தப்படியே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கர்த்தர்

அறிந்திருந்தபடியினால், அந்த அனுபவங்களை தாம் முழுமையாய் அனுபவிப்பதற்குத் தடையாய் இருக்கும் எதையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை என்று பார்க்கின்றோம்.

மத்தேயு 27:56; மாற்கு 15:40 ஆகிய வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவர்களும் இயேசுவின் மற்ற பல நண்பர்களும் தைரியம் கொண்டு இரசமும், வெள்ளைப்போளமும் கலந்த பானத்தைக் கொண்டுவந்த ஸ்திரீகளுடன் சேர்ந்து ஊர்வலத்தில் அவருக்குப் பின் இப்போது செல்ல ஆரம்பித்தார்கள். "திரள்கூட்டமான ஜனங்களும் அவருக்காகப் புலம்பி அழுகிற ஸ்திரீகளும் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். இயேசு அவர்கள் முகமாய்த் திரும்பி: எருசலேமின் குமாரத்திகளே, நீங்கள் எனக்காக அழாமல், உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்" (லூக்கா 23:27-28).

இந்த வார்த்தைகள் யூத தேசம் மீது வரப்போகும் மாபெரும் உபத்திரவத்தின் காலங்களைத் தெரிவிக்கின்றதாய்க் காணப்படுகின்றது. "பச்சை மரத்திற்கே இப்படிச் செய்தார்களானால், பட்ட மரத்திற்கு எப்படியாகச் செய்வார்கள்" என்று அவரால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவது என்னவெனில், "உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்" என்று அவர் முன்னமே அறிவித்தது முதல், பிறகு இஸ்ரயேல் தேசத்திற்கு ஐந்து நாட்கள் மாத்திரமே (அவகாசம்) கொடுக்கப்பட்டிருக்க, மேலும், அவர்களுடைய பசுமை தன்மையும், புத்துணர்வும், மதசக்தியும் காணப்பட்டிருக்கும்போதே ஒருவேளை அவர்களுடைய தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட அநீதியும், சட்டத்திற்கு மாறான அநியாயமும் செய்வார்களேயானால், எதிர்காலத்தில் அவர்களுடைய மத சக்திகள் உலர்ந்துபோய், அவர்களுக்குரிய அழிவின் நாளுக்குரிய மாபெரும் சூளையில் போடப்படுவதற்கு அவர்கள் தேசமாக முழுமையாய் ஆயத்தப்பட்டிருக்கும்போது, (இவர்களுக்கு எதிராக) என்னவெல்லாம் எதிர்பார்க்கப்படலாம். இவர்கள் மீது வரவிருக்கும் உபத்திரவ நாளுக்குரிய மாபெரும் அக்கினி சூளையானது, இவர்களுடைய ஆட்சி அமைப்பு முறையை முற்றிலும் விழுங்கிப்போடும் அளவுக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தீர்க்கதரிசனமும் உரைக்கப்பட்டது. (இவ்வசனத்தின் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு :- "பச்சை மரமாக இருக்கும்போது இப்படி செயல்படுவார்களானால், பட்ட மரத்தின் நிலைக்கு இவர்கள் ஆளாகும்போது இவர்களுக்கு என்னவெல்லாம் செய்யப்படும் என்பதேயாகும். அதாவது, பச்சை மரமாக (கிருபையின் காலங்களில்) இவர்கள் இருக்கும்போது, இப்படிச் செயல்படுவார்களானால், பட்டமரத்தின் நிலைக்குள் இவர்கள் ஆளாகும்போது (அநுகூலமற்ற காலமாகிய அழிவு நெருங்கும்போது) இவர்களுக்கு (எதிராக) என்னவெல்லாம் செய்யப்படும் என்பதேயாகும்). மேலும், நமது கர்த்தர் உரைத்த இந்த தீர்க்கதரிசனம் சொல்லர்த்தமாக நிறைவேறின காரியமானது, ஜோசபஸ் அவர்களால் நமக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதாவது, இஸ்ரயேல் தேசம் மீது கடந்துவந்த மாபெரும் உபத்திரவத்தின் காலத்தில் ஸ்தரீகள் மீதும், பிள்ளைகள் மீதும் வந்த கடுமையான பாடுகள் குறித்தும், அந்த உபத்திரவக் காலத்தின் முடிவில் எருசலேமின் அழிவு கிபி 70-ல் சம்பவித்தது என்பவைகள் குறித்த விவரங்களை இவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

"அவர் அக்கிரமக்காரர்களில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டார்" என்ற தீர்க்கதரிசனத்தை கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, பின்னர் அருமையான இந்த மீட்பர் கொல்லப்படுவதற்கென அன்று முன்னிலை வகுத்துக்கொண்டிருந்த யூதர்கள் விடாப்பிடியாய் நாடின விஷயங்களையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கையில் எந்த மனுஷனுடைய சுயாதீனத்திலும் தலையிடாமல், தெய்வீக முன்னறிவானது, தேவனுடைய சித்தம் குறித்த ஆலோசனைக்கு இசைவாக சகல காரியங்களையும் நடப்பித்தது என்பதற்கான புதிதான ஆதாரங்கள் நமக்கு வெளிப்படுகின்றன. மேலும், மனுஷனுடைய கோபமானது, தம்மை துதிக்கும்படிக்கும் தமது ஞானத்திற்கும், முன்னறிவிற்கும் சாட்சியாக விழுங்கும்படி எப்படி நடத்தினார் என்பதற்கான புதிய ஆதாரங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றது.

மரண தண்டனை அளிக்கப்படும் கைதியுடன், நான்கு சேவகர்கள் அனுப்பப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. முதலில் செல்லும் சேவகன், மரண தீர்ப்புக்குள்ளாயிருக்கும் கைதிகளின் குற்றங்கள் எழுதப்பட்டுள்ள வெள்ளை நிற பலகையுடன் காணப்படுவான். மேலும், இப்பலகையானது, சிலுவையில் கைதியின் தலைக்கு மேல் கட்டப்படும். முதல் சேவகனை பின் தொடர்ந்த நிலையில் ஆணிகள், சுத்தியல் முதலியவைகளுடன் மூன்று சேவகர்கள் பின் தொடர்ந்தனர். இந்த நான்கு சேவகர்களும், ஒரு நூற்றுக்கு அதிபதி அல்லது தலைவனின்

கட்டளையின் கீழ் செயல்படுபவர்கள் ஆவர். இயேசுவின் தலைக்கு மேல் சிலுவையில் காணப்பட்ட பலகையானது, மூன்று பாஷைகளில் இயேசு, யூதர்களுடைய இராஜா என்ற வார்த்தைகளினால் எழுதப்பெற்றிருந்தது. இவ்வார்த்தைகள், அந்நாட்டினுடைய பாஷையாகிய எபிரெய மொழியிலும், கல்வியறிவு உடையவர்களின் மொழியாகிய கிரேக்க மொழியிலும், ரோம சாம்ராஜ்யம் மற்றும் சேவகர்களின் மொழியாகிய இலத்தீன் மொழியிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. மேலும், இப்பலகையில் எழுதப்பட்டதான வார்த்தைகளை சுவிசேஷகர்கள் தெரிவிக்கும் விஷயத்தில் சில வித்தியாசங்கள் காணப்பட்டதற்கான காரணம் வெவ்வேறு பாஷைகளில் இவ்வாக்கியத்தில் காணப்படும் சில வித்தியாசங்களேயாகும் என யூகிக்கப்படலாம்.

"நசரேயனாகிய இயேசு யூதர்களின் இராஜா" என்ற வார்த்தைகளை எழுதிட கட்டளையிட்ட பிலாத்துவின் வாக்கியத்திற்குள் இருக்கும் மாபெரும் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இயேசு ஓர் இராஜா என்ற இந்த வாக்கியத்திற்குள் அடங்கியுள்ள சத்தியத்தை இன்றும் சொற்பமானவர்களே புரிந்து கொண்டுள்ளனர். இன்னுமாக, புரிந்து கொண்டவர்களிலேயே சிலரே அவர் மேல் விசுவாசம் வைத்துக்கொண்டு உண்மையிலும், சத்தியத்திலும் தங்களுடைய இருதயத்தின் முழங்கால்களை மடக்கி முழங்கால் இட்டுள்ளனர். இன்னுமாக, கர்த்தர் கூறின பிரகாரமாக சகல முழங்கால்களும், முழங்கால் இடுவதற்கும் பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தும் வண்ணமாக சகல நாவுகளும் தம்மை கர்த்தர் என்றும், போதகர்/எஜமான், இராஜா என்றும் அறிக்கைப்பண்ணுவதற்குமான காலம் அண்மையில் வரவிருக்கின்றது. "அந்தத் தீர்கதரிசியின் சொற்கேளாதவனெவனோ, அவன் ஜனத்திலிராதபடிக்கு நிர்முலமாக்கப்படுவான் என்றான்" (அப்போஸ்தலர் 3:23). அவர் யூதர்களால் உண்மையாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டார். எனினும், (சபை) இஸ்ரயேலரின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாராக தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய முழு எண்ணிக்கை இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். இந்த இஸ்ரயேலரின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாராக தெரிந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக இருந்து, மேசியாவை இராஜாவாக ஏற்றுக்கொண்டு, தற்கால ஜீவியத்தில் அவருக்கு உண்மையாய் ஊழியம் புரிந்து அவருடைய ஊழியத்திற்காகவும், சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும் தங்கள் ஜீவியத்தை ஒப்புக்கொடுத்து, இறுதியில் அவருடைய இராஜ்யத்தில் அவரோடுகூட உடன்சுதந்தரர்களாகக் காணப்படுபவர்கள் ஆகும். இந்த கபடற்ற உத்தம இஸ்ரயேலரின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாராக தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய எண்ணிக்கையை நிறைவு செய்ய மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களில் போதுமானவர்கள் இராதபடியினால் கடந்த 18 நூற்றாண்டுகளாக புறஜாதி ஜனங்கள் மத்தியில் தெரிந்தெடுப்பது மூலம் தேவன் அந்த எண்ணிக்கையை நிறைவாக்குவார் "முத்திரைபோடப்பட்டவர்களின் தொகையைச் சொல்லக்கேட்டேன்; இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய சகல கோத்திரங்களிலும் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரம்பேர். யூதா கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். ரூபன் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். காத் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். ஆசேர் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். நப்தலி கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். மனாசே கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். சிமியோன் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். லேவி கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். இசக்கார் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். செபுலோன் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். யோசேப்பு கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம். பென்யமீன் கோத்திரத்தில் முத்திரைபோடப்பட்டவர்கள் பன்னீராயிரம்" (வெளிப்படுத்தல் 7:4-8).

யூத மத சாஸ்திரிகள் இயேசு தம்மை யூதர்களுடைய இராஜா என அறிவித்தப்படியால் குற்றஞ்சாட்டப்பட விரும்பினாலும் அவ்வார்த்தைகளினிமித்தமே அவர் குற்றம் தீர்க்கப்பட்டார் என்ற விஷயங்கள் பொதுஜனங்கள் பார்க்கத்தக்கதாக பலகையில் எழுதப்பட்டு காணப்படுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. மேலும், இது இயேசுவின் இவ்வறிக்கையும், அவ்வறிக்கையின் செல்வாக்குக் குறித்தும், அவர்கள் மிகவும் பயந்ததினாலேயே அவரைக் கொன்றுபோட நாடினார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. குற்றச்சாட்டுடைய பலகையின் எழுத்துக்களை மாற்றி எழுத அவர்கள் கேட்டதற்கு பிலாத்து மறுத்த காரியம் நியாயமானதாகும். ஒருவேளை இயேசு தம்மை இராஜாவென அறிவித்த வார்த்தைகளில் எவ்வித முக்கியத்தும் இல்லையெனில், அவரைக்குறித்து அவர்கள் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? ஏன் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்க வேண்டும்? ஒருவேளை அவரை

சிலுவையில் அறையப்படும் அளவுக்கு அவருடைய அறிக்கையில் முக்கியத்துவம் காணப்படுமாயின், அவ்விஷயங்கள் தெளிவாய் வெளிக்காட்டப்பட வேண்டும்.

சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களின் உடைமைகளை ஒவ்வொரு சிலுவையில் அறையப்படும் தருணத்திலும் பங்கு போடப்படுவது வழக்கமான காரியமாக இருந்தது. மேலும், இது உபத்திரவமான சூழ்நிலைகள் சுற்றிக் காணப்படும்போது, சேவகர்களின் இருதயக் கடினத்தையும், அலட்சியப்போக்கையும் (விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நிலை) சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பங்கு போடப்பட்ட கூட்டத்தில் தலைப்பாகை, மேலங்கி, இடைக்கச்சை மற்றும் பாதரட்சைகள் காணப்பட்டன. மேலும், இயேசுவின் விஷயத்தில் குறிப்பிடப்படும் வஸ்திரமானது, கழுத்து முதல் பாதம் வரையிலும் உள்ள உள் அங்கியாகும். மேலும், அது தையல் இல்லாமல் மேல் துவங்கி கீழ் வரையிலும் நெய்யப்பட்டிருப்பதை வைத்து அது சிறந்த தன்மையுள்ள துணியினால் நெய்யப்பட்டது என்பதும் தெரிகின்றது. மேலும், இந்த வஸ்திரத்தின் மீது சீட்டு போடப்பட்ட சம்பவமானது, சங்கீதம் 22:18-ம் வசனத்தில் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கின்றது என யோவான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றார். மேல் துவங்கி கீழ் வரையிலும் ஒன்றாய் நெய்யப்பட்டு தையலில்லாமல் காணப்படும் வஸ்திரமானது, கிறிஸ்துவின் நீதியை அடையாளப்படுத்துகின்றது. மேலும், அந்நீதியானது, பிரித்து பிரித்து எடுக்கப்படாமல், முழுமையாகவே சொந்தமாக்கிக் கொள்ளப்பட முடியும். மேலும், அவருடைய நீதியானது முழுமையாகக் காணப்படுகின்றது. அது அழிக்கப்பட முடியாது. மேலும், அதை பெற்றுக்கொள்ளும் எவனும் மிகவும் விலையேறப் பெற்ற (நீதியின்) வஸ்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான். ஆனால், அதேசமயம் அதை பெற்றுக்கொள்ள தவறுகின்றவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக தேவனால் கிடைக்கும் நீதிமான் நிலையைப் பெற்றுக்கொள்ள தவறுகின்றான். ஆனால், கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு இந்த (நீதியின்) வஸ்திரமானது, சீட்டுப்போடுவதன் மூலமாகவோ அல்லது தற்செயலாகவோ அல்லது சந்தர்ப்ப வசத்திலோ கிடைப்பதில்லை. வேதவாக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்ற பிரகாரமாக அது விசுவாசம் வைப்பதினால்/காட்டுவதினால் பெறப்படுகின்றது. மேலும், விசுவாசித்தவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் காட்டுவதன் மூலம் தக்க வைக்கப்படுகின்றது. இன்னுமாக, சீட்டுப் போடப்படுவதினால், சிறுமந்தை வகுப்பாருக்கு மாத்திரமே கிடைக்கப்பெறும் கலியாண வஸ்திரத்திற்கும் கூட இவ்வஸ்திரமானது, அடையாளமாகக் கருதப்படலாம். இந்த சிறுமந்தையினரோ, விசுவாசத்தின் மூலமாகவும், விடாமுயற்சியின் காரணமாகவும் கிறிஸ்துவினுடைய தையலில்லாத மற்றும் கறைதிரையற்ற நீதியினால் மூடி மறைக்கப்பட்டு அவருடைய சரீரத்தின் அங்கங்களாக இராஜ்யத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்.

நேரம் செல்ல செல்ல அப்போஸ்தலனாகிய யோவானின் தைரியம் பெருகிற்று. மேலும், நமது கர்த்தர் சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, யோவான் அவருக்கு அண்மையிலேயே அதாவது பேசுவது கேட்பதற்குரிய தூரத்திலேயே காணப்படத்தக்கதாக முன்னே வந்து நின்று கொண்டிருந்தார். அநேகமாக, கிலெயோப்பாவின் மனைவியை பார்த்த போது, இவர் உற்சாகமடைந்திருக்க வேண்டும். இந்த கிலெயோப்பாவின் மனைவி, இயேசுவுக்கு உறவினள் என்ற அனுமானம் காணப்படுகின்றது. போதகரை அன்புகூர்ந்தவர்களும் அதேசமயம் அவருக்கு ஆறுதல் கொடுக்கவோ அல்லது அவரை விடுவிக்கவோ வலிமையற்றவர்களாகக் காணப்பட்டு, அவருக்கான அனுதாபத்தினால் தங்கள் இருதயங்கள் நிறைய பெற்றிருப்பவர்கள் துக்கத்தினால் ஒன்று கூடினார்கள். "நீர் மேசியாவானால் சிலுவையைவிட்டு தாழ இறங்கிவாரும்" என்று மற்றவர்கள் அவரை பரியாசம் பண்ணி கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில், இவர்களோ, (இயேசுவின் நண்பர்கள்) அழுதுக் கொண்டு, துக்கத்துடன் காணப்பட்டார்கள். நமது கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட காரியமானது, அவர் தம்மை மேசியாவென அறிவித்த விஷயங்களை பொறுத்தமட்டில் அவரை ஏமாற்று பேர்வழி என்றும், அவர் ஒரு வஞ்சகன் என்றும் நிரூபிக்கப்படுவதற்கு சிறந்த ஆதாரமாகக் காணப்படும் என்று அவருடைய சத்துருக்கள் எண்ணினார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களுக்கும் கூட இவர்கள் பிதாவின் தயவைப் பெற்றிராதவர்கள் என்றும், அவர்கள் உண்மையில் ஏமாற்றுக்காரர்கள் என்றும் கருதப்படத்தக்கதான அனுபவங்களை அவர்களுக்கு வர சில சமயங்கள் பிதா அனுமதித்திருப்பது உண்மையே. கர்த்தருடைய உண்மையான சீஷர்கள் கர்த்தரோடு இருதய பூர்வமான ஒற்றுமை கொண்டிருந்ததுபோன்று, அந்த இருதய பூர்வமான ஒற்றுமையை வெளிப்புறமான தர்ம சங்கடங்களினாலும், சந்தர்ப்பங்களினாலும்

உடைத்துவிட முடியாததுபோன்று அவர்களிடையிலான அந்த அன்பை எதிர்மாறான கஷ்டமான சந்தர்ப்பங்கள் தணித்துப்போட முடியாதது எப்படியோ, அப்படியே ஒரே ஆவியிலும், இருதய பூர்வமான இசைவுடனும் காணப்படும் அவருடைய அனைத்து சகோதர சகோதரிகளுக்கு இடையிலும் காணப்படுகின்றது. இவர்களும்கூட மிகவும் சோதனையான சூழ்நிலைகளிலும், எதிரிடையான சந்தர்ப்பங்களிலும் உண்மையாய் காணப்படுவார்கள். ஏனெனில், இவர்களிடமும் ஒரே ஆவி உள்ளது. இவர்களுக்கு சகோதர சகோதரிகள் மீதான அன்பின் ஆவியும் உள்ளது. மேலும், இந்த அன்பின் ஆவியின் மூலம் இவர்களால் ஒருவரையொருவர் ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்களாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

நமது கர்த்தர் தாமே, உபத்திரவங்களுக்குள் காணப்படும்போது, அவர் மற்றவர்களுடைய நலன் கருதி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதில் விளங்கும் அவருடைய இரக்கம் கொள்ளும் சுபாவத்தைக் குறித்து எத்துணை ஆழமாய் உணர முடிகின்றது. அவருடைய சொந்த வியாகுலங்கள், அவர் தம் தாய் குறித்து சிந்திப்பதற்கும், அவளை அன்பான சீஷனாகிய யோவானின் பராமரிப்பில் விடுவதற்கும், சொல்வதற்கும், அவர்களுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் தடைவிதிக்கவில்லை. இவ்விதமாக, போதகர், 1 தீமோத்தேயு 5:8-ம் வசனத்தின் காரியங்களுக்கு மாதிரியாக இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. "விசுவாசம்" என்ற வார்த்தை மற்றவர்களுக்கு அதிலும் விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கு அன்பு காட்டுவது, இரக்கம் கொள்வது, நலனை கருதுவது மற்றும் பராமரிப்பது போன்றதான எண்ணங்களையும் உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கின்றது. யோவான் (மரியாளை பராமரிக்க) தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கான காரணம், முதலாவதாக, அவருடைய அன்பான சுபாவம், இரண்டாவதாக, கர்த்தருக்கும், சத்தியத்திற்கும் அவர் கொண்டிருக்கும் வைராக்கியம் மற்றும் மூன்றாவதாக, தன்னுடைய ஜீவனை பணயம் வைத்து யோவான் மதித்துக்கொண்டிருக்கும் போதகரின் இறுதி தருணங்களில் அவர் அருகே காணப்படத்தக்கதாக தைரியமாக முன்னேறி வந்தது என்பவைகள் தான் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த மூன்று விஷயங்களும் கர்த்தர் அங்கீகரிக்கும் விஷயங்கள் என நாம் கவனிக்கக்கடவோம். மேலும், இவைகளை கவனித்த பிற்பாடு, அவைகளை நமக்குள் விருத்திச் செய்ய நாடியிருப்போமாக. மேலும், இதன் விளைவாக அன்று காணப்பட்ட அதே போதகரால் ஊழியம் புரிவதற்கான விசேஷித்த வாய்ப்புகளால் அருளப்படுவோமாக.

நமது கர்த்தருடைய வேதனைகளின் நிலையில் தான் அவர், "நான் தாகமாயிருக்கின்றேன்" என்று கூறினார். மேலும், இது சங்கீதம் 69:21-ம் வசனத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுவதற்கு இடம் உண்டாக்கிற்று. இது சாதாரணமான காடியல்ல, இது சேவகர்களின் சாதாரணமான விலைகுறைந்த புளித்த திராட்சரசத்தின் பானமேயாகும். ஈசோப்பின் தண்டில் மாட்டப்பட்டிருந்த காடியில் தோய்த்த கடற்காளானானது, நமது கர்த்தருடைய வாய் அருகே கொண்டு செல்லப்பட்ட காரியமானது, அவரது உதடுகளுக்கும், நாவிற்கும் ஈரத்தன்மையைக் கொடுத்தது. மேலும், இரக்கத்தினாலேயே இது செய்யவும்பட்டது என்பது உறுதியே.

பல்வேறு பதிவுகள் கூறும் சம்பவங்கள், தொடுக்கப்பட்ட "சிலுவையின் ஏழு வார்த்தைகள்" என அழைக்கப்படுகின்றது

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட முதல் வார்த்தை: "அப்பொழுது இயேசு: பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே" (லூக்கா 23:34). இவ்வார்த்தைகள் உண்மையில் கர்த்தருடைய சத்துருக்கள் குறித்து அவர் எப்போதும் கொண்டிருக்கும் உணர்வை வெளிப்படுத்தினாலும், பழைய கிரேக்க மூலப்பிரதிகளில் இவ்வார்த்தைகள் காணப்படுவதில்லை என்பதை இங்கு நாம் குறிப்பிடுவது சரியானதாகக் காணப்படும்.

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட இரண்டாம் வார்த்தை: இது நமது கர்த்தர் கள்வனுக்கு அளித்த செய்தியாகும். "இயேசு அவனை நோக்கி: இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்" (லூக்கா 23:43).

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட மூன்றாம் வார்த்தை: "ஸ்திரீயே, இதோ உன் மகன்... இதோ, உன் தாய்!"

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட நான்காம் வார்த்தை: "ஒன்பதாம்மணி நேரத்திலே, இயேசு: எலோயீ எலோயீ லாமா சபக்தானி, என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்; அதற்கு: என் தேவனே என் தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர் என்று அர்த்தமாம்" (மாற்கு 15:34). இவ்வசனத்தைக் குறித்து ஒரு இறையியல் நிபுணர், "முழு வேதாகமத்திலேயே இவ்வாக்கியத்தைக் காட்டிலும், வேறு எந்த வாக்கியமும் விவரிக்க கடுமையாய்/கடினமாய் இருப்பதில்லை" என்று தெரிவிக்கின்றார். ஆனால், ஈடுபலி குறித்த சரியான கண்ணோட்டம் இருப்பவருக்கு, இதன் அர்த்தத்தையும், காரணத்தையும் புரிந்துகொள்வது சுலபமாய் காணப்படும். தேவனுடைய இரக்கத்தினால் ஒவ்வொரு மனுஷனுக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்க்கும்படிக்கு லோகாஸ் மாம்சமாக்கப்பட்டார் (எபிரெயர் 2:9). மேலும், நீதியை திருப்திபடுத்துவதற்கும், ஆதாமையும் அவர் மூலம் தண்டனையின் கீழ் வந்தவர்களை விடுவிப்பதற்கும், தகப்பனாகிய ஆதாமின் மீது வந்த மரண தண்டனையை இயேசு அனுபவிக்க வேண்டும். மேலும், ஆதாமுக்கு எதிராக வந்த தண்டனையானது, மரணமாக இருந்தபடியினால், நம்மை மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கும், மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழும் காரியத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குமென கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய் பாடுபட்டார். இன்னுமாக, ஆதாமுக்கு எதிரான தீர்ப்பானது, ஆதாமை எதிராளியாக குற்றம் தீர்த்து, பிதாவுடனான ஐக்கியம் துண்டிக்கப்படுதலையும் உள்ளடக்கி இருந்ததினால் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆதாமின் ஸ்தானத்தை எடுத்து பாவிகள் பிதாவிடமிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அனுபவத்திற்குள் கடந்து செல்வது (கொஞ்சம் நேரமாகிலும் கடந்து செல்வது) அவசியமாய் இருந்தது.

ஆதாமுடைய தண்டனையின் இப்பாகத்தை பிதா மிகுந்த இரக்கத்துடன் நமது மீட்பருடைய பலியுடன் கலந்த ஊழியக்காலம் முழுமையாகவுமாக அவர் மேல் அனுமதிக்காமல், அவருடைய கடைசி நேரங்களில் மாத்திரமே அனுமதித்தார். பிதாவுடன் அவருக்குக் காணப்பட்ட தொடர்பும், ஐக்கியமுமே சகல வேதனையான அனுபவங்களையும் முந்தின நாள் இரவின் அனுபவங்களையும் அப்படி ஒரு தைரியத்துடன் அவர் கடந்துச் செல்ல உதவிற்று. ஆனால், இப்பொழுதோ, கிறிஸ்துவை திடப்படுத்தும் பிதாவினுடைய கிருபையும், ஐக்கியமும், தொடர்பும் இயேசுவிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சிறப்பான உணர்வுகளையுடைய நமது மீட்பர், அவருடைய அருமையான நண்பர்களிடமிருந்து, (பிதாவிடமிருந்து) வரும் ஆறுதலை இழந்ததினிமித்தம் முழுமையும் துயரத்திற்குள்ளானார். ஆகவேதான், என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னை கைவிட்டீர் என்ற கர்த்தரின் வார்த்தைகளைக் கூறி கதறினார். ஆதாமின் மீறுதலினிமித்தம் உண்டான தண்டனையின் இந்த பாதகத்தையும் இயேசு அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற விஷயம் இந்த கடைசி நிமிஷம் வரையிலும் அவரிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட ஐந்தாம் வார்த்தை: "நான் தாகமாக இருக்கின்றேன்" இதனை நாம் ஏற்கனவே பார்த்துவிட்டோம்.

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட ஆறாம் வார்த்தை: "எல்லாம் முடிந்தது" என்ற வார்த்தைகள் நமது கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய ஊழியம் நிறைவடைந்ததை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. அவர் மரிப்பதற்காக வந்தார். மரணதண்டனையின் தீர்ப்பின் கீழ் காணப்படும் ஆதாமின் சந்ததியை மீட்கவும், தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் தம்முடைய ஜீவனால் அவர்களை விலைகொடுத்து வாங்க வந்தார். தெய்வீக திட்டத்திற்கு இசைவான இவ்வேலைக்கென அவர் தம்மையே அர்ப்பணம் செய்திருந்தார். மேலும், பிதா தம்மிடத்தில் ஒப்புவித்திருந்த வேலையை தாம் செய்து முடித்துவிட்டதாக நமது இறப்பிற்குரிய கடைசி மூச்சு விடும் தருவாயில் அவரால் கூறமுடிந்தது. நமது அருமையான மீட்பர் அவ்வேலையை முடித்துவிட்டார் என்றும், "நீ மேசியாவானால் சிலுவையை விட்டு தாழ இறங்கி வா" மற்றும் "உன்னையே நீ இரட்சித்துக்கொள்"

என்ற வார்த்தைகளினால் அவரை இம்சைபடுத்தினவர்கள் மீது அவர் சினம் கொள்ளவில்லை என்றும் நாம் அறிகையில் எவ்வளவாக சந்தோஷம் கொள்ள முடிகின்றது. மாபெரும் பலி செலுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதை நினைக்கையில், (பிதாவும் அது அங்கீகரிக்கப்படும் விதத்தில் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது என பின்னர் தெரிவித்தார் என்ற உண்மையின் அடிப்படையிலான கண்ணோட்டத்தின் படி பார்க்கையில்) நம்மால் சந்தோஷம்கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், இப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காணப்படுகிறவர்களுக்கு ஆக்கினை தீர்ப்பில்லை என்பதை நாம் உணரும்போதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம் (ரோமர் 8:1).

தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியானவருடையதும், நம்முடைய கர்த்தராயிருப்பவருடைய பலியின் மூலம், 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே பாவநிவாரணபலி நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பினும், இன்னமும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய மற்றும் ஒரு பாகமும் உள்ளது. தெய்வீக திட்டத்திற்கு இசைவாக நமது கர்த்தர் தம்முடைய சரீரமாகிய சபையானது, "கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் குறைவானதை நிறைவேற்றுவதற்கு" காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் (கொலோசெயர் 1:24). மேலும், கர்த்தருடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் நம் அனைவரையும் நோட்டமிடுகையில் அவ்வேலையானது, கிட்டத்தட்ட முடிவடைந்து விட்டது என்று நம்மால் கூறமுடிகின்றது. வெகு சீக்கிரத்தில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய கடைசி அங்கமானது, தலையோடு சேர்ந்து நீதியினிமித்தம் பாடுபட்டு முடிவது சம்பவிக்கும். அப்பொழுது இந்த சுவிசேஷ யுகம் அல்லது பாவநிவாரண நாளுக்குரிய பலி செலுத்தும் முழு வேலையும் நிறைவடைந்து பின்னர் மகிமையின் ஆசீர்வதித்தலின் ஆளுகை செய்தலின் சீர் தூக்குதலின் ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சியின் யுகம் ஆரம்பிக்கும். மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் மனுக்குலத்தின் மீது கடந்துவரும். அதாவது, கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்பட்ட விலைக்கிரயமாகிய மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் மனுக்குலத்தின் மீது கடந்துவரும். மத்தேயு 25:21-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளை எஜமான் கூறும்வரையிலும், போதகரின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்துக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பின்னடியானும், தனது ஓட்டம் நிறைவடையும் தருணம் வரையிலும், சுயத்தை வெறுத்து செல்லும் பாதையில் பொறுமையுடனும், விடாமுயற்சியுடனும் காணப்படுவானாக.

சிலுவையில் உரைக்கப்பட்ட ஏழாம் வார்த்தை: "இயேசு: பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்று மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டுச் சொன்னார்; இப்படிச் சொல்லி, ஜீவனை விட்டார்" (லூக்கா 23:46). இங்கு பேசப்பட்ட வார்த்தைகளான நமது கர்த்தருடைய கடைசி வார்த்தைகள் சங்கீதம் 31:5-ம் வசனமேயாகும். வேறுவார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், அவர் இவ்விதமாகவே, தம்மை சத்தியம் மற்றும் கிருபையின் பிதாவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பார் என்பது ஏற்கனவே முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. நமது கர்த்தர் அநேகம் பாவிகளுக்கான ஈடுபலியாக தம்முடைய மனுஷீக ஜீவனை ஒப்புக்கொடுப்பதை நிறைவேற்றிவிட்டார். ஆனால், அவருடைய விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பலிக்கான பலனாக அவருக்கு உயர்வான தளத்தில் ஒரு புதிய ஜீவனை பிதா அவருக்கு வாக்களித்துள்ளார். இந்த புதிய ஜீவன் அல்லது புதிய சிருஷ்டியாகிய ஜீவன், நமது கர்த்தருடைய ஞானஸ்நானத்தின் போது, அவர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றபோது, அவருக்குள் ஆரம்பித்தது என எண்ணப்படுகின்றது. மேலும், இந்த புதிய ஜீவனானது, அவருடைய ஊழியத்தின் நாட்களிலும் மாம்சத்திற்கு அவர் நித்தமும் மரித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், அவருக்குள் தொடர்ந்து காணப்பட்டதாகவும், வளர்ந்து கொண்டுவந்ததாகவும் எண்ணப்பட்டது. வெளிமனுஷன் மரித்துக் கொண்டே இருக்கையில், உள்ளான புது சிருஷ்டியோ, நாளுக்கு நாள் புதிதாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுதோ, (இயேசுவின்) வெளிமனுஷன் முழுமையாக மரித்துப் போகிற தருணம் வந்துவிட்டது. அதாவது, முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு பலி நிறைவடையும் தருணம் வந்துவிட்டது.

எதிர்காலத்திற்குரிய ஜீவன் குறித்த நமது கர்த்தருடைய கவனம்/எதிர்பார்ப்பு பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக புதிய ஜீவனுக்கு அல்லது உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட புதிய ஜீவனுக்கு நேராகக் காணப்பட்டது. அவருடைய ஞானஸ்நானம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பின்போது, அவருக்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென எண்ணப்பட்டதான புதிய மனம் அல்லது சிந்தையானது உயிர்த்தெழுதலில் பூரணமடையும் என்ற தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருந்தது. அதாவது, புதிய மனது, புதிய சிந்தைக்குப் பொறுத்தமான ஆவிக்குரிய சரீரம் உயிர்த்தெழுதலில் கொடுக்கப்பட்டு, பூரணப்படுத்தப்படும் என்று தெய்வீக வாக்குத்தத்தம் காணப்பட்டது. ஆனால், இந்த மாறுதல் உடனடியாக நடக்கக்கூடாது. மூன்று நாளுக்கு பிற்பாடே அவர் ஆவிக்குரிய சரீரமுடைய புதிய

சிருஷ்டியாக உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென தெய்வீக சட்டம் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இயேசு இதனை விசுவாசிக்க வேண்டும். ஒருவரும் இப்படியான வழிமுறையின்படி ஒருபோதும் கடந்து சென்றதில்லை. ஆயினும், நமது அருமையான மீட்பர் முழு நம்பிக்கையுடன் பிதாவை நோக்கிப்பார்த்தார். மேலும், முழு விசுவாசத்துடன் தமது ஜீவியத்தின் அனைத்து விஷயங்களையும் எதிர்காலத்திற்குரிய இந்த ஆசீர்வாதமான நம்பிக்கைகளையும் பிதாவின் அன்பினிடத்திலும், பிதாவின் வல்லமையினிடத்திலும் ஒப்புவித்துவிட்டதாக, அதாவது, பிதாவின் திட்டம் மற்றும் வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக தமக்கு அளிக்கப்படத்தக்கதாக ஒப்புவித்துவிட்டதாக அறிக்கைப்பண்ணினார். நமது எஜமானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் தொடரும் அவருடைய பின்னடியார்களாகிய நாமும்கூட தம்முடைய குமாரனை நமக்கான மீட்பராக அன்பளிப்பாக கொடுத்தலில் மாத்திரமல்லாமல், நம்முடைய (வாழ்க்கை) பிரயாணம் முழுவதும் காணப்பட்ட அவருடைய பராமரிப்பும், நமக்கு முன்பாகச் சென்று, நம்மை சூழ்ந்துக் கொண்டு நமக்கு பலத்தையும், ஆறுதலையும், நிச்சயத்தையும் அருளின மகாமேன்மையும் அருமையுமான அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை அளித்ததிலும், தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்தின பிதாவின் பொறுப்பில் நம்முடைய மரிக்கும் தருணத்தில் நம்முடைய அனைத்து நலன்களையும் ஒப்படைத்துவிடுகிறவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். ஆமென்!!

R2743 / டிசம்பர் 1900

நறுமணம் வீசிய தைலம்

மத்தேயு 26:6-16

"அவளால் முடிந்ததைச் செய்தாள்"

எரிகோவிலிருந்து, எருசலேம் இருபது மைல் தூரமாக இருந்தது. மற்றும் (மரித்தோரிலிருந்து ஆண்டவர் எழுப்பிய) லாசரு மற்றும் அவருடைய இரண்டு சகோதரிகளாகிய மார்த்தாள், மரியாள் வசித்த பெத்தானியா, எருசலேமுக்கு அருகாமையில் இருந்தது. அவர் மாம்சத்தில் தம்முடைய கடைசி ஓய்வு நாளை அவர்களின் வீட்டில் அனுசரிப்பதற்கு முடிவு செய்தார். யூத பிரமாணத்தின்படி ஓய்வு நாளை அவர்கள் அனுசரித்து அந்த நாள் சந்தோஷத்துடன் முடிவடைந்தது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். ஆயினும், அந்நாளில் நடந்த பல சம்பவங்கள் மீது கவனம் செலுத்தப்படாமல், மாலை நேரத்தில் சூரியன் அஸ்தமித்தப்போது, ஓய்வு நாள் முடிவடையும் நேரத்தில், அங்கு நடத்தப்பட்ட இராவிருந்தின்மீதே விசேஷித்த கவனம் செலுத்தப்பட்ட விதத்தில் பதிவுகள் காணப்படுகின்றது. அதை தொடர்ந்து வாரத்தின் முதலாம் நாள் துவங்கியது.

அந்த விருந்து குஷ்டரோகியாகிய சீமோனின் வீட்டில் நடத்தப்பட்டது. ஆயினும், இந்த சம்பவத்தில் சீமோனைக்குறித்து எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஒருவேளை அவர் மரித்திருக்கலாம். மரித்த சீமோன் என்பவர், மார்த்தாள் மரியாளுடைய தந்தையாகவோ அல்லது மார்தாளின் கணவராகவோ இருந்திருக்கக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆயினும், இவைகள் பாரம்பரிய அனுமானமாக இருப்பதினால், வசனங்கள் இதைப்பற்றி ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு முன்னதாக நம்முடைய ஆண்டவர் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்தபோது, மரியாள் அவர் பாதத்தருகே அமர்ந்து அவருடைய வாயின் வார்தைகளைக் கவனித்துக்கொண்டு, வீட்டு வேலைகளை கவனியாமல் விட்டதைக்குறித்து ஆவிக்குரிய விஷயத்தில் கொஞ்சம் குறைவான ஈடுபாட்டையும் மற்றும் நடைமுறை விஷயத்தில் நல்ல காரியசக்தி உள்ளவளாக இருந்த அவளது சகோதரியாகிய மார்த்தாள் குற்றம் சாட்டினபோதே மரியாள், "தன்னைவிட்டு எடுபடாத நல்ல பங்கை தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டாள்" என்று கூறினார், அதாவது, பணிவிடைகள் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடியவைகளாகவும், பாராட்டப்படக்கூடியவைகளாகவும் இருப்பினும், பக்தியும் ஐக்கியமுமே மிகவும் அங்கீகரிக்கக்கூடியவைகள் என்ற விதத்தில் கர்த்தர் கூறினார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளலாம்.

நம்முடைய பாடத்தில், இந்த இரண்டு சகோதரிகளும் நம்முடைய ஆண்டவருடைய பூமிக்குரிய ஜீவியத்தை நிறைவுசெய்யும் உபத்திரவங்கள் சம்பவிப்பதற்கு முன்பாக எல்லாவிதங்களிலும் அவருக்கு இந்த விருந்தில் ஊழியம் செய்வதற்கான சிறப்புரிமையைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முன்புபோல் இப்பொழுதும்கூட இந்த இரண்டு சகோதரிகளின் பணிகள், வெவ்வேறாக இருந்தன. என்றாலும், இம்முறை முன்னேற்பாடுகளும் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்புடனும் இவர்கள் பணிகளை செய்திருக்கக்கூடும். மேஜையின் மேல் அமர்ந்தவர்களுக்கு, மார்த்தாள் உணவுகளை பரிமாறியிருக்க வேண்டும். அதேநேரத்தில், மரியாள் குறிப்பான விசேஷித்த வேலைக்காக ஆயத்தமாயிருந்திருக்க வேண்டும். அவள் தன்னிடத்தில் இருந்த விலையேறப்பெற்ற நளதம் என்னும் தைலமாகிய வெள்ளைக்கல் பரணியைக் கொண்டிருந்தாள். ஒருவேளை அவள் பரணியை விலைகொடுத்து வாங்கி அதிகநேரம் செலவழித்து தைலத்தை உண்டுபண்ணியிருக்க வேண்டும் அல்லது தைலத்தை வாங்குவதற்கும்கூட அதிகளவு பணம் செலவழித்திருக்க வேண்டும். ஆண்டவரின் வருகையை அவள் முன்னறிந்தவளாக அந்த விருந்தின்போது, உலகத்தின் மேலுள்ள மிகச்சிறப்பான சக்கரவர்த்திகள், இராஜாக்கள் மற்றும் முக்கியஸ்தர்களை நடத்துவதுப்போல, ஆண்டவரையும் அபிஷேகிக்க வேண்டும் என்று முழுமையாக அந்த இராவிருந்தில் ஏற்பாடு பண்ணியிருந்தாள். இராஜாக்கள், சக்ரவர்த்திகள், முதலானவர்களே இவ்விதமாய் தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவார்கள். இத்தகைய விலையுயர்ந்த காரியத்திற்கு செலவிடுவது, மற்றவர்களுக்கு மிகவும் அரிதாய் இருந்தது. ஏனெனில், நறுமண தைலம் தயாரிப்பதற்கான வசதிகள் நமக்கு இங்கு காணப்படுவதுபோல் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை; ஒருவேளை வீட்டிலேயே நறுமணத்தைலம் தயாரிக்கப்பட்டாலும், அதற்காக செலவிடப்பட்ட நேரம் மிகுதியாக இருந்தபடியினால் அதை மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாகக் கருதி மிகுந்த ஐசுவரியவான்களுக்கு மாத்திரமே விற்பது வழக்கமாய் இருந்தது.

விருந்து துவங்கியது, இயேசு, தம்முடைய சீஷர்களோடும், மற்ற விருந்தினர்களோடும்கூட மேஜையில் அமர்ந்திருந்தார். கிழக்கத்தியரின் வழக்கத்தின்படி நீண்ட, குறுகின மேஜையை சுற்றி விருந்தினர்கள் தங்களுடைய கால்களை நீட்டினபடியே, திண்டுகளின் மேல் சாய்ந்தவண்ணம் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒரு முழங்கையின் மீது சரீரத்தின் மேற்பாதியை சாய்த்துக்கொள்வதும் மற்ற கரத்தைக்கொண்டு உணவை வாய்க்கு எடுத்துச் செல்வதும் வழக்கமாய் இருந்தது. நம்முடைய வழக்கத்தின்படி பயன்படுத்தப்படும் நாற்காலிகளில் உட்காருவது அக்காலத்தில் அவர்களுடைய வழக்கமாய் இருக்கவில்லை.

மார்த்தாளும் அவளுடைய தோழிகளும் உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருக்கையில், மரியாள் முன் வந்து, தான் வைத்திருந்த வெள்ளைக்கல் பரணியை உடைத்து, நம்முடைய ஆண்டவரின் தலையில் அந்த விலையேறப்பெற்ற தைலத்தை ஊற்றினாள். அதை தொடர்ந்து, மீதமுள்ள தைலத்தை அவருடைய பாதங்களில் ஊற்றி, தன்னுடைய தலை மயிரினால் துடைத்தாள் என்று யோவான் பதிவு செய்துள்ளார். இப்படிப்பட்ட செயலைத்தவிர வேறு எந்த இயல்பான செயல்களும் மரியாள் ஆண்டவர் மேல் வைத்திருந்த ஆழமான அன்பை வெளிப்படுத்தியிருக்க வாய்ப்பில்லை. பூமியின் இராஜாக்கள் இப்படிப்பட்ட தைலத்தினால் அபிஷேகிக்கப்படுகையில், அவளுடைய சிநேகிதரும், அவளுடைய ஆண்டவரும், மேசியாவாக இருந்தவரை சிறந்த தைலத்தத்தினால் அபிஷேகிப்பது அவளுக்கு மிகப் பொருத்தமாய்த் தோன்றியது. அவர் மீது அவள் கொண்டிருந்த அன்பு மிகுதியாய் இருந்தபடியினால், அவ்வன்பானது சிக்கனம் என்ற விஷயத்தை அறியாமல் இருந்தது. அதாவது, அவளுடைய பிரியமானவருக்கு தான் அளிக்கும் எக்காரியமும் மிக சிறப்பானதாய் காணப்படாது என்று எண்ணினாள். தன் இருதயத்தில் அவள் கொண்டிருந்த உச்சிதமான அன்பை, இப்படிப்பட்ட விலையுயர்ந்ததும், மிக நேர்த்தியானதுமான நறுமண தைலத்தை அபிஷேகித்து வெளிப்படுத்தினாள். இக்காரியங்களை முழுமையாக நம்முடைய ஆண்டவர் அறிந்திருந்தார் - அந்த வீடு முழுவதும் வீசப்பட்ட நறுமணத்தைக்காட்டிலும், மரியாளின் இருதயத்தில் பொங்கி வழிந்த அன்பின் வெளிப்படையான கிரியை அதிக நறுமணத்தை வீசியது.

ஆனால், சீஷர்கள் சுயநலமாக இருந்தபடியினாலும், மரியாளுடைய உண்மையான உணர்வை புரிந்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தபடியினாலும் அவளிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடித்தார்கள். இக்குற்றம் கண்டுபிடித்தலுக்கு வழிநடத்தும் தலைவனாகவும், வாயாகவும்/கருவியாகவும், மற்றும் குற்றம் கண்டுபிடித்தலின் ஆவியை மற்ற சீஷர்களுக்குள் தூண்டிவிட்டவனுமாய் இருந்தவன் சீஷர்களின் கூட்டத்திற்கு பொருளாளராக இருந்த யூதாஸ் என்று பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. அந்த விலையேறப்பெற்ற தைலத்தின் விலைக்கிரயம் தன்னுடைய பணப்பையில் வந்து சேரவில்லை என்றும் அப்படி ஒருவேளை வந்தால் அதில் கொஞ்சத்தையாகிலும் எடுத்து தன்னுடைய தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கென்று செலவு செய்ய முடியாமல் போயிற்றே என்றும் உள்ள விஷயங்களே அவனுக்கு ஏமாற்றமாய் இருந்தது. ஏனெனில், "அவன் திருடனானபடியினால் பணப்பையை சுமந்தவனாக இருந்தான்..." என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. யூதாஸ் எதிர்ப்பு தெரிவித்த விஷயத்தை வைத்து பார்த்தபோது மரியாள் தான் இத்தைலத்தை தயாரித்தாள் என்பது தெரியவருகிறது. ஏனெனில், அதை அதிக பணம் கொடுத்து வாங்கினதற்காக யூதாஸ் குற்றம்சாட்டவில்லை. மாறாக, அதை 300 பணத்திற்கு விற்றிருக்கலாம் என்றுதான் குற்றம்சாட்டுகின்றான். இந்த தைலத்தை 300 ரோம தினாரி, 48 டாலர்களின் மதிப்பு உள்ளது. ஆனால், அக்காலத்தில் ஒரு தினாரி ஒரு நாளின் கூலியாக இருந்ததை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இப்படியாக, 300 தினாரி ஒரு வருடத்தின் வேலைக்கான கூலியாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த தைலம் கணிசமான தொகை மதிப்புள்ளதாக இருந்திருக்க வேண்டும். இப்படி மரியாள் தைலத்தை இயேசுவின்மீது ஊற்றினது, வரம்பு மீறின செயல்பாடு என்பது உண்மை தான். ஆனால், இது அவளுடைய வரம்பு மீறின அன்பை அடையாளப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. மேலும், இது தேவனும், தூதர்களும் கனப்படுத்த விரும்பும் கர்த்தருக்காக செலவிடப்பட்டது. மேலும், கர்த்தருடைய உண்மையான மதிப்பை அத்தருணத்தில் அவரோடுகூட இருந்த அனைவரைக் காட்டிலும், அதிகமாய் மரியாளே உணர்ந்திருந்தாள்.

அன்பு நிறைந்த மரியாள்! அவள் மற்றவர்களும் புரிந்துகொள்வார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் தனது அன்பின் வெளிப்படுத்தலாகிய இந்த விலையேறப்பெற்ற தைலத்தை தயாரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது எத்தகைய உணர்வுகள் அவளுடைய இருதயத்தில் நிரம்பியிருந்திருக்கும் என்பதை நம்மால் ஓரளவுக்கு கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகின்றது. ஆனால் இப்பொழுதோ, எல்லாம் எதிர்மாறாகக் காணப்பட்டது; தன்னுடைய நண்பர்களும், விருந்தாளிகளுமாய் இருந்த கர்த்தரின் நெருங்கிய தோழர்களுடைய கோபத்தை அவள் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாய் இருந்தது; கர்த்தரும்கூட சீஷர்களைப்போன்றே தனது செயல்பாடுகளை கருதி அதை புறக்கணித்து, தான் அளித்த நறுமணதைலத்தைக் குறித்து

கண்டனம் தெரிவித்துவிடுவாரோ என்ற அச்சங்கள் அவளுடைய இருதயத்தை மூழ்கடித்தது. நம்முடைய கர்த்தர் அவளுடைய கிரியைகள் நேர்த்தியானது என்று கூறி, அவளுடைய உணர்வுகளுக்கு சீஷர்களால் இரக்கம் காட்ட முடியவில்லை என்று அவர்களை கடிந்துகொண்டு, தன்னுடைய சரீரத்தின்மேல் இவள் நறுமணத்தைலம் ஊற்றின காரியமானது, தன்னுடைய அடக்கத்திற்கான ஆயத்தம் என்று அவர்களிடத்தில் கூறுவதை அவள் கேட்டபோது, அவளுடைய இருதயத்திலிருந்து எத்தகைய பெருஞ்சுமைகள் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இயேசுவுக்கும் அப்போஸ்தலர்களுக்கும் இடையில் நடந்த இந்த சம்பாஷணையின்போது, மரியாள் அநேகமாக அந்த தைலத்தை தலையில் மட்டுமல்ல, அவருடைய பாதத்திலும் ஊற்றி, அவருடைய பாதங்களை தன்னுடைய தலை மயிரினால் துடைத்திருக்க வேண்டும். மேலும், அவள் தனது தலைமயிரை அவருடைய பாதங்களை துடைப்பதற்கு பயன்படுத்தின காரியமானது, தனக்கு அலங்காரமாய் இருப்பவைகளிலேயே மிக விலையேறப்பெற்ற விஷயத்தையும் கர்த்தருக்கு பணிவிடை செய்ய பயன்படுத்துவதில் அவள் மகிழ்ச்சி கொண்டதற்கான சான்றாக உள்ளது.

மரியாள் ஆண்டவரின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்யக்கூடிய சிந்தனையில் அவரை அபிஷேகித்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால், அவர் பேசின வார்த்தைகளை மிக ஆச்சரியத்தோடு மரியாளும் மற்றவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். பண்டைய காலத்தில் மரித்துப்போன பிரேதத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட வாசனை திரவியங்களை ஊற்றி ஆயத்தம் செய்வது வழக்கமாயிருந்தது. இவைகளுக்குத் தாராளமாக பணத்தை செலவழிப்பார்கள் - இக்காலத்தில் நாமும்கூட மிக அழகான சவப்பெட்டிகளையும், விலையுயர்ந்த பூக்களையும், மலர் வளையங்களையும் அன்பின் வெளிப்பாடாக வைப்பதுண்டு. இரட்சகர் உயிரோடு இருக்கும்போதே மரியாள் அவர்மீது விலையேறப்பெற்ற தைலத்தை ஊற்றின காரியமானது, நாம் அன்புசெய்கிறவர்களிடத்தில் நாம் கையாளவேண்டிய மாதிரியை நமக்குக் காட்டுகின்றது. நம்முடைய நண்பர்கள் மரிக்கும் வரையிலும் நாம் காத்திருந்து அவர்களுடைய உணர்வற்ற மற்றும் எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியாத சடலங்களுக்கு நமது கவனத்தை செலுத்துவதைக்காட்டிலும், அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்போதே நாம் நம்முடைய பரிமளத்தைலம் உள்ள பரணியைத் திறந்து, அவர்களுடைய தலையின் மீதும், சோர்ந்துபோன அவர்களுடைய பாதங்கள் மீதும் ஊற்றுவது நலமாய் இருக்கும். நம்முடைய வெள்ளைக்கல் பரணிகள் நம்முடைய இருதயங்களாக இருக்கின்றது. அவைகள் நல் வாழ்த்முதல்கள், இரக்கம், எல்லோரிடத்திலும் அனபு, அதிலும் விசேஷமாக தலையாகிய கிறிஸ்துவாகிய நமது கர்த்தர் இயேசுவிடத்திலும், அவருடைய சரீரமாகிய சபையின் அங்கங்களிடத்திலும் அன்பு எனும் ஐசுவரியமும், இனிமையும் உள்ள நறுமணத்தைலங்களினால் நிரம்பியிருக்கவேண்டும்; அதிலும் விசேஷமாக இப்பொழுது நம்மோடு கூட இருக்கும் பாத அங்கங்கள் மீதான அன்பிலும் நிரம்பியிருக்க வேண்டும்; கர்த்தருடைய நாமத்தினாலும் நாம் அவர்களுடையவர்களாய் இருப்பதினாலும், இந்த பாத அங்கங்கள் மீது இனிமையான வாசனையுள்ள அன்பையும், ஈடுபாட்டையும் காட்டுவதற்கான சிலாக்கியம் இப்பொழுது நமக்குரியதாய் இருக்கிறது.

தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்த ஒவ்வொரு உண்மையான பிள்ளைகளும் வெள்ளைக்கல் பரணி போன்ற தங்களுடைய இருதயத்தில் பரிசுத்த ஆவி, அன்பின் ஆவி, விசேஷித்த நறுமணம் வீசும் தைலம், கர்த்தருக்கும் மனுஷருக்கும் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதுமான நறுமணங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இருதயத்திற்குள் இவ்விஷயங்கள் உடனுக்குடன் சேகரிக்கப்பட முடியாததினால் இவைகள் விலையேறப்பெற்றவைகளாகும். ஆகவே, "தேவனுடைய பரிபூரணத்தினால் முழுமையாக நிரப்பப்படுவதற்கு" நீடியபொறுமை தேவைப்படுகிறது. சொல்லர்த்தமான பரணியின் முத்திரையை உடைப்பதற்கு முன்பல்ல, முத்திரை உடைத்த பின்னர் உள்ளிருந்த தைலம் வெளியே ஊற்றின பிற்பாடே அதற்குரிய நறுமணம் வெளிப்பட்டது. இக்காரியம்போன்றே, நம்முடைய இருதயத்தின் விஷயமும் காணப்படுகின்றது. ஆனால், நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்து இத்தைலங்கள் தொடர்ச்சியாக பொழிந்துக்கொண்டிருந்தாலும், இருதயத்திற்குள் அதின் அளவு பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றது என்னும் விஷயத்தில் நம்முடைய இருதயங்கள் மரியாளுடைய சொல்லர்த்தமான பரணியைப் போல் இருக்கவில்லை (சொல்லர்த்தமான பரணிகளின் முத்திரைகள் உடைக்கப்பட்டு, தைலம் வெளியே கொட்டும்போது, பரணிக்குள் இருக்கும் தைலத்தின் அளவு குறைகிறது. ஆனால், நம்முடைய இருதயத்தின் விஷயத்தில் இப்படியாக இருப்பதில்லை).

தைலமானது, கர்த்தர் மேல் அதாவது அவருடைய தலையின்மீதும், பின்னர் அவருடைய சரீரத்தின் தாழ்மையான மற்றும் எளிமையான பாதத்தின்மீது மரியாள் ஊற்றினது போன்றே நம்முடைய இருதயங்களும் அதற்குள் காணப்படும் பரிசுத்தமான அன்பும் காணப்படவேண்டும். மற்றவர்களால் இக்கிரியைகளைப் புரிந்துகொள்ளாத பட்சத்திலும் நாம் நம்முடைய அன்பையும், ஈடுபாட்டையும் பாவிகள் அல்லது தரித்திரர் நிலையிலுள்ள புறஜாதி உலகத்தார் மீது காட்ட

வேண்டும் என்று மற்றவர்கள் எண்ணினாலும்கூட நம்முடைய பணி மரியாள் செய்தது போன்றதாகவே காணப்படவேண்டும். ஏனெனில், ஆயிரம் வருஷம் ஆட்சியில் இந்த உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படும் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது, ஆண்டவரோடுகூட அவருடைய சீஷர்களும் இந்த மனுமக்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கு ஒருமித்து செயல்படுவார்கள். ஒருவேளை நாம் நம்முடைய இருதயத்தின் பொக்கிஷங்களை கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர் மேல் ஊற்றுவதற்கு சிலர் அறியாமையில் தடை செய்தால், அவைகளால் நாம் சோர்ந்து போகாமல், ஆண்டவரின் உற்சாக மூட்டும் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் நம்மை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தவர்களாய், சரீரமாகிய சபை முழுமையாக மரிப்பதற்கு முன்னதாக அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய ஆறுதலை அளிக்கக்கடவோம். ஆகவே, பரிதாபத்திற்குரிய உலகஜனங்களைக் காட்டிலும், கிறிஸ்துவுடைய பாடுகளுக்குப் பங்காளிகளாக இந்த பூமிக்குரிய ஓட்டத்தை பரதேசிகளாய் ஓடி முடிக்கக்கூடிய சபை வகுப்பாருக்கு முதலில் ஆறுதல் அளித்து புத்துணர்வு ஊட்டுவதே ஏற்றதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் பாடுகள் நிறைவடைந்த பிற்பாடு கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கு ஆறுதல் அளிப்பதற்கும், உற்சாகம் அளிப்பதற்குமான வாய்ப்புகள் இருக்காது. ஆகவே, கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகள் நிறைவடையும் வரையிலும் இக்காரியங்களை நாம் செய்துக்கொண்டு வரவேண்டும்; இவர்களைக் குறித்துதான் நமது கர்த்தர் இவர்களுக்கு செய்யப்படுவது எதுவோ அது தமக்கே செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று கூறினார். (மத்தேயு 25:40)

ஆகவே, மார்த்தாள் போன்றவர்கள் தங்களுக்குரிய வழியிலும், மரியாள் போன்றவர்கள் தங்களுடைய மிகுந்த விலையேறப்பெற்ற நளதத்தைலங்கள் மூலம் தங்கள் இருவரின் ஊழியங்களில் ஒன்றும் மறக்கப்படுவதில்லை என்ற நிச்சயத்துடன் ஊழியம் செய்வார்களாக. ஏனெனில், இவர்கள் இருவரையும் பாராட்டும் விதமாகவும், மற்றவர்கள் இவர்களைக்குறித்து, எப்படி எண்ணியிருந்தாலும் சரி, இவர்கள் இருவருடைய அன்பை கர்த்தர் உணர்ந்தும், ஏற்றுக்கொண்டும் இருந்தார் என்பதற்கான சாட்சிகளாகவும் இவர்கள் இருவரை நினைவுகூரும் வண்ணமாக இவர்கள் இருவரும் பேசப்பட்டார்கள், 18 நூற்றாண்டுகளாக பேசப்பட்டும் வருகின்றார்கள்.

சுயநலமான இருதயங்களில் இருந்து வரும் எதிர்ப்புகள்

மரியாளின் பக்திக்குரிய வெளிப்பாட்டை எதிரித்தும், தரித்திரரின் சார்பாக மிக கனிவோடு பேசின அந்த மனுஷன் யார் என்றால், திருடனும் கொலைபாதகனுமாகிய யூதாஸ்காரியோத் ஆவான். இப்படிப்பட்ட கோட்பாடு, சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் நல்ல கோட்பாடு என்று கருதப்பட்டும் வருகிறது. அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அங்கங்களை அபிஷேகிப்பதிலும், ஆசீர்வதிப்பதிலும் விலையேறப்பெற்ற நேரம் செலவிடப்படுவதைக் குறித்து எதிர்ப்பு தெரிவித்தும், சமுதாய சேவைகளுக்கு சார்பாக மிகுந்த கூக்குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எப்போதும் இருதயத்தில் விசேஷமாக புறஜாதி ஜனங்களுக்குரிய நலனுக்கடுத்த விஷயத்தில் அக்கறைக்கொண்டவர்கள் அல்ல, மாறாக சுயநல நோக்கம் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். மனசாட்சியுடைய கர்த்தருடைய அருமையான ஜனங்கள் இப்படிப்பட்ட மாய்மாலக்காரர்களால் அடிக்கடி தவறாய் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்; கர்த்தருக்கு பிரியமான காரியத்தை செய்த மரியாளுக்கு எதிராக மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் நியாயமான கோபம் கொள்ளத்தக்கதாக யூதாஸ்கூட ஒரு சமயத்தில் அப்போஸ்தலர்களை தனது போலி பேச்சினால் தவறாய் வழிநடத்திவிட்டான். மேலும், இதன் காரணமாகவே இந்த சுவிசேஷம் எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்படுகின்றதோ, அங்கு இவள் செய்ததும் நினைவுகூரப்படும் என்று கர்த்தர் கட்டளையிட்டார்.

இந்நாளிலும் கூட - 350-க்கும் மேலான மொழிகளில் இச்சுவிசேஷமானது உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு முக்கியமான தேசங்களுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது கர்த்தர் மரியாள் நினைவு கூரப்படவேண்டும் என்று மாத்திரம் விருப்பம் கொள்ளாமல், விசேஷமாக அவளுடைய கிரியைகள் நினைவுபட வேண்டும் என்று விரும்பினார். நற்செய்தியை அறிந்துக்கொள்ளக்கூடிய அனைவரும் இப்படியாக தமக்கும், தம்முடைய சரீரத்திற்கும் காண்பிக்கப்பட்ட இவ்விதமான அன்பை தாம் அங்கீகரிக்கின்றார் என்றும், நம்முடைய அன்பு எவ்வளவு விலையுயர்ந்ததாய் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவாய் அவர் அதை அங்கீகரிக்கவும் செய்கின்றார் என்றும் அறிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென விரும்புகின்றார். இக்கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது கர்த்தருடைய பார்வையில் பிரியமாய் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலுள்ள மற்ற அங்கங்கள் மீது தன்னுடைய இருதயத்திலிருந்தும், ஜீவியத்திலிருந்தும் நறுமணத்தைலங்களை பொழிவதற்கு தொடர்ந்து நாட வேண்டும். மேலும், இப்படி செய்வதன் மூலம் அவன் கர்த்தருக்கு பிரியமாய் இருப்பதோடல்லாமல் தனக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொள்வான் என்று

உணர்ந்துக்கொள்ளக்கடவன். ஏனெனில், எந்த வெள்ளைக்கல் பரணியும் அதன்மேல் தைலம் படாமல் மற்றவர் மீது தைலத்தை ஊற்ற முடியாது; இப்படியாகவே நம்முடைய இருதய விஷயங்களிலும் காணப்படுகின்றது. அதாவது, நம்முடைய இருதயங்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகிய மற்றவர்கள் மீது கர்த்தருக்காகவும், அவருடைய நோக்கங்களுக்காகவும் கொண்டிருக்கும் அன்பு மற்றும் ஈடுபாடாகிய நறுமணத்தைலங்களை ஊற்றுகையில் இக்காரியமானது தற்காலத்திலேயே கர்த்தருடைய அங்கீகரிப்பையும், ஆசீர்வாதத்தையும் மற்றும் எதிர்காலத்திலும் நமக்கு ஆசீர்வாதங்களை நிச்சயமாய் கொண்டுவரும்.

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களை அடக்கம் செய்வதற்காக அவருடைய சத்தியம் மற்றும் கிருபை என்னும் தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்கு தற்காலத்தில் ஏறெடுக்கப்படும் சில முயற்சிகள் உடன் சீஷர்களால் கண்டிக்கப்படலாம். உதாரணத்திற்கு, உதவி பணிகளுக்கென ஒரு வருடத்திற்கு செலவிடப்படும் நேரம், ஆற்றல், மற்றும் அதிகப்படியான பணங்கள் கர்த்தருடைய அருமையான பிள்ளைகளில் அநேகரால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, யூதாஸ் கூட்டத்தாரால் கசப்பான விதத்தில் கண்டனம் செலுத்தப்படும். ஆயினும், ஆண்டவரின் அங்கீகரிப்பை உணர்ந்துகொண்டு, நம்முடைய பாத்திரம் மகிழ்ச்சியினால் நிரம்பி வழிவதற்கு நாம் அனுமதிக்கின்றோம். (சகோதரர் ரசல் கூறுகின்றார்). நம்முடைய உடன் சீஷர்களோ, நாங்கள் ஏற்ற கால சத்தியத்தை விசுவாச வீட்டாருக்கு மாத்திரமே கொடுத்துக்கொண்டிருக்காமல், பாவிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நம்மிடத்தில் கூறுவதுண்டு; தற்கால சத்தியம் என்னும் இனிமையான தைலத்தைக் கொண்டு பரிசுத்தவான்களை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு நாம் நாடிக்கொண்டிருக்காமல், மாறாக நாம் சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் செல்லவேண்டும் என்றும் குடிசையில் வாழும் ஜனங்கள் மத்தியில் சேவையில் ஈடுபடவேண்டும் அல்லது வெளிநாடுகளில் சென்று ஊழியம் புரிய வேண்டும் என்றும் நம்மிடம் கூறுவதுண்டு. யூதாஸ் வகுப்பாருக்குரிய உண்மையான பிரச்சனை என்னவெனில், கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் சத்தியம் பரிமாற்றப்படுமாயின் தங்கள் பணப்பெட்டிகளுக்குள்ளே சேர்த்துவைக்கலாம் என்று இவ்வகுப்பார் எண்ணின பணங்கள் சத்தியம் பறிமாற்றப்படுவதின் வேலைகளில் செலவழிந்துபோய்விடுமே என்ற அச்சமாகவே இருந்தது. இன்னுமாக, கிறிஸ்தவ பிரிவு சபைகளிலுள்ள எண்ணிக்கையும், செல்வாக்கும் குறைந்துவிடும் என்றும் இவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். ஆனால், இவர்களுடைய பயங்கள் பெரும்பாலும் கற்பனையாகவே இருந்தது. ஏனெனில், சத்தியம் என்னும் நறுமணத்தைலமானது, கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் மீது மாத்திரமே ஊற்றப்படக்கூடிய விதத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், இப்படிப்பட்ட சரீர அங்கங்களிடத்திலேயே சத்தியம் சென்றுசேரத்தக்கதாகவும், மற்றவர்களிடத்தில் இச்சத்தியமானது, எவ்வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாத விதத்தில் கர்த்தர் வழிநடத்துவார் என்றே நம்முடைய விசுவாசம் காணப்படுகின்றது. அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர்கள் வெகுசிலராக இருப்பதினால், அவர்களுடைய அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலும், பாபிலோனிடமிருந்து அவர்களுடைய பிரிக்கப்பட்ட ஜீவியமும், அவர்களுடைய அடக்கமும், அவர்கள் சொற்பமாய் இருக்கும் காரணத்தினால், கவனிக்கப்படுவதில்லை என்றாலும், இவ்வமைப்புகளிலிருந்து உப்பாகவும் ஒளியாகவும் இவர்கள் எடுக்கப்படும் காரியமானது, இவ்வமைப்புகளுக்கு பயங்கரமான பாதிப்பையும் வரவிருக்கிற மகா உபத்திரவ காலத்தில் இவர்கள் வீழ்ச்சியடைந்து போவதற்கு ஏதுவாகவும் இருக்கிறது. (மத்தேயு 5:13, 14)

ஆகவே, அன்பு மற்றும் சுயநலத்திற்கு இடையில் உண்டான மிகப்பெரிய வேறுபாட்டை நாம் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள மறக்க வேண்டாம். மரியாள் மற்றும் யூதாசுக்கு இடையில் காணப்பட்ட எதிரிடையான குணங்களே இதற்கு சரியான எடுத்துக்காட்டாகும். மரியாள் எரிகிற அன்பினால் நிரப்பப்பட்டிருந்தபடியால், அவளுடைய கர்த்தரை கனப்படுத்துவதற்கும், ஆறுதல் படுத்துவதற்கும், பிரியப்படுத்துவதற்கும் அதிக காரியங்களை பலி செலுத்துவதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்தாள். மாறாக, யூதாஸ் தன் சார்பில் பலி செலுத்துவதற்கு விருப்பம் கொள்ளாமலும் அடிமைக்குரிய விலையாகிய 30 சேக்கல் வெள்ளிக்காக தனது கர்ததரை அவருடைய சத்துருக்களிடம் விற்று போடுவதற்கும் விருப்பமுள்ளவனாய் இருந்தான். இதுமாத்திரமல்ல, மரியாளிடம் வெளிப்பட்ட அன்பு சாதகமான தாக்கத்தை யூதாசிடம் ஏற்படுத்தவில்லை. எதிர்மாறான தாக்கத்தையே ஏற்படுத்திற்று. மரியாளுடைய அன்பும், அதை நமது கர்த்தர் அங்கீகரித்த விஷயமும் யூதாசுக்குள் எதிர்ப்பின் ஆவியை தூண்டிவிட்டதுபோல் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில், நமது கர்த்தரை காட்டிக்கொடுக்கும்படிக்கு பிரதான ஆசாரியனுடன் பேரம் பேசி ஆலோசிப்பதற்கு புறப்பட்டு சென்றான் என்று பார்க்கின்றோம்.

யூதாஸ், தான் செய்யக்கூடிய வேலைக்கான பணத்தை முன்னதாகவே வாங்கினான் என்று சில மொழியாக்கங்கள் தெரிவிக்கின்றது (RSV). அவன் அவர்களோடு ஒப்பந்தத்தை பண்ணிக்கொண்டான். பொல்லாப்பான வேலைக்காக தன்னை விற்றுப்போட்டான். அதாவது,

தனக்கு நன்மை செய்தவராகிய கர்த்தருக்கு எதிராக பொல்லாப்பு செய்ய தன்னை விற்றுப்போட்டான். கர்த்தருடைய வல்லமை என்ன என்று அவன் முழுமையாக அறிந்திருந்தான். மேலும், அவன் வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தப்படுத்துவதற்கும், பிசாசுகளை துரத்துவதற்கும் ஏதுவாக அவரிடத்தில் அதிகமான வல்லமையையும் பெற்றுக்கொண்டவனாய் இருந்தான். எவ்வளவு விநோதமான காரியம்! ஆயினும், அவன் செய்த குற்றத்திற்கு ஞானமாக காரணம் சொல்லுவதற்கு வழியை திட்டம் பண்ணி வைத்திருந்தான் என்பதிலும் ஐயமில்லை. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, இந்நாளிலும் நம்முடைய ஆண்டவரை மறைமுகமாக பல பூமிக்குரிய நன்மைகளுக்காகவும், செல்வாக்குகளுக்காகவும் அல்லது பணத்திற்காகவும் விற்க துணிகிறவர்கள் நியாயமான காரணத்தைக் கூறுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், மரியாளை போல நம்முடைய இருதங்களும் விசுவாசமுள்ள பக்தியை காண்பிக்கும் பட்சத்தில,. யூதாஸ் செய்த எந்த காரியமும் நமக்கு இயலாததாய் இருக்கும்.

ஆயினும், இந்த குணங்களில் உச்சக்கட்டமான நிறைவேற்றம் உடனடியாக நிறைவு பெறவில்லை. துவக்கத்திலிருந்து மரியாளுக்குள் இருந்த அன்பு படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்துக்கொண்டிருந்தது; போதகரின் பாதப்படியிலிருந்து அவர் அளிக்கும் ஆவிக்குரிய போஷாக்கை பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவள் கையாண்ட வழக்கத்தின் மூலம் அவள் அதிகம் பலம் அடைந்தாள்; இது தொடர்பாகத்தான் மரியாள் நல்ல பங்கை தெரிந்துக்கொண்டாள் என்று கர்த்தர் கூறினார், எனினும், மார்த்தாள் அங்கீகரிக்கப்படாமலும் விடப்படவில்லை. மேலும், ஆண்டவருடைய வல்லமை பல வழிகளில் செயல்படுவதை அதிலும் விசேஷமாக அவளது சகோதரன் கல்லறையிலிருந்து உயிரோடு வெளியே கொண்டுவரப்பட்டபோது, மரியாள் விசுவாசத்திலும், அன்பிலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தாள். அவளுடைய முழு இருதயமும் இந்த அன்பினாலும், மற்றும் கர்த்தரைப்பற்றின புரிந்துக்கொள்ளுதலினாலும் நிரம்புவது வரையிலும் மற்றும் அதை விலையேறப்பெற்ற விதத்தில் அவருடைய தலையின் மீதும் பாதத்தின் மீதும் வெளிக்காட்டும் அளவுக்கு அவைகள் வரும் வரையிலும் அவைகளை விருத்திசெய்துக்கொண்டே இருந்தாள். இதற்கு எதிரிடையாக, யூதாஸ் நீண்டகாலமாக சுயநலத்தின் ஆவியானது தன் இருதயத்திற்குள் அதிகமதிகமாய் ஊடுருவிவருவதற்கு அனுமதித்துக்கொண்டிருந்தான். மேலும், பணத்தினால் என்ன சாதிக்கலாம் என்ற எண்ணங்களுக்கு இடம் கொடுத்து பணத்தை சேகரித்து வைப்பதற்கான எண்ணங்களுக்கும் இடம் கொடுத்துவிட்டான். அவனுக்குள் வளர்ச்சியடைந்த இந்த குணம், நித்தமும் அவன் காணக்கூடிய ஆண்டவரின் குணநலன்களை உணர்வதை தடைசெய்தது. ஆகவே, பணத்தைத் தவிர வேறு எதையுமே அவனால் எண்ணமுடியவில்லை. மேலும், படிபடபடியாக இந்த சுயநலத்தின் கட்டுகள் அவனுடைய இருதயத்தைச் சுற்றி கடினமாய் இருக்கிக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் அவனுடைய இருதயத்திற்குள் இருந்த அன்பு, பக்தி, தோழமை தொடர்பான யாவற்றையும் வெளியே கசக்கி பிழிந்து வெளியேற்றிவிட்டது. மேலும், இவ்விதமாக அவன் சுயநலத்திற்கும், துரோகத்திற்கும், கீழ்தரத்திற்கும், நன்றியற்ற தன்மைக்கும் பிரதிநிதியானான். மேலும், அவனுடைய நாமம் இப்பண்புகளின் அர்த்தத்தைக் கொண்ட நாமமாகவும் விளங்கிவிட்டது. ஆகவே, நீதி, நன்மை, அன்பு, மற்றும் பரிசுத்தம் தொடர்பான யாவற்றையும், புரிந்துக்கொள்ளுதலையும் அன்பையும் நாம் விருத்திசெய்ய வேண்டும். இன்னுமாக சுயநலம், கீழ்தரம், இகழ்ச்சி, கனவீனம் தொடர்புடைய யாவற்றையும் விசேஷமாக நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்தும், ஜீவியங்களிலிருந்தும், முடிந்தமட்டும் எதிர்த்துப்போராடி அழித்துப்போட்டுவிடவேண்டும்.

[R2780]

"நீதிமானை நீங்கள் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்துள்ளீர்கள்"

மத்தேயு 26:57-68

"நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து" - மத்தேயு 16:16.

நமது கர்த்தர் குற்றவாளியாக தீர்க்கப்பட்டபோது, காய்பா என்பவன் பிரதான ஆசாரியனின் ஸ்தானத்தில் காணப்பட்டான். இந்த காய்பா என்பவன்தான், "ஜனங்களெல்லாரும் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன் ஜனங்களுக்காக மரிப்பது நமக்கு நலமாயிருக்கும்" என்று முன்கூட்டியே அறிவித்தவனாகவும் இருந்தான். மேலும், இவ்விஷயமானது, தேவன் எப்படி சில சமயம் பொல்லாத மனுஷர்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பயன்படுத்தி ஆழமான தீர்க்கதரிசன சத்தியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்பதற்கு உதாரணமாகவும் அமைகின்றுது (யோவான் 11:50; 18:14). யூதர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல், ஒட்டுமொத்த உலகத்தாருக்கும் இது நன்மையாக இருக்கப்போவது என்பது உண்மையே. அதாவது, ஆதாம் மற்றம் அவருடைய சந்ததியாரும் தெய்வீக தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படவும் மற்றும் தெய்வீக தயவையும், நித்திய ஜீவனையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இறுதியில் கொடுக்கப்படத்தக்கதாக, அவர்களுக்கு ஈடுபலி கொடுக்கப்படுவது நன்மையானதேயாகும்.

ஆனால், காய்பாவை பொறுத்தமட்டில் அவன் மனித ரீதியிலான நன்மையை மாத்திரம் அநேகமாக எண்ணியிருந்திருக்க வேண்டும். நாசரேத்து ஊரைச் சேர்ந்த இயேசுவின் மீதான ஜனங்களின் பிரியத்தை/விருப்பத்தை காய்பா உணர்ந்துகொண்டவனாகக் காணப்பட்டான். உபதேசத்திலும் சரி, வாதம் பண்ணுவதிலும் சரி, இயேசுவுக்கு முன்பு, மிகவும் கற்றுத்தேர்ந்த பரிசேயர்களும், சதுசேயர்களும் கூட நிகராக நிற்கமுடியவில்லை என்றும் காய்பா உணர்ந்துகொண்டவனாகக் காணப்பட்டான். இன்னுமாக, இயேசுவின் போதனைகள் காய்பாவினுடையதற்கும், யூதா மார்க்கத்தின் பொதுவான பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளுக்கும் மிகவும் எதிராகக் காணப்பட்டபடியால், இயேசுவின் போதனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது என்பது மதரீதியான புரட்சிக்கு நேராக வழி வகுத்துவிடும் என்றும் காய்பா உணர்ந்துகொண்டவனாகக் காணப்பட்டான். இப்படியாக, புரட்சி நடக்கும் பட்சத்தில் ரோமர்களுக்கு முன்பு தங்கள் தேசத்தினிமித்தம் காணப்படும் மரியாதை போய்விடும் என்றும், ஒப்பந்தத்தின்படி தங்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ள சகல உரிமைகளும், சிலாக்கியங்களும்கூட ரத்து செய்துவிடப்படும் என்றும் காய்பா உணர்ந்துகொண்டான். காய்பாவை பொறுத்தமட்டில் அவனுடைய மனதில் இயேசுவுக்கான தீர்ப்பை அவன் ஏற்கனவே நிர்ணயித்துக்கொண்டான். மேலும், அதை செயல்படுத்த, அதாவது, இயேசுவை கொலை செய்து போடுவதற்கான வாய்ப்பை மாத்திரம் வகைதேடிக் கொண்டிருந்தவனாகக் காணப்பட்டான். காய்பா, வெளிவேஷமாகவும், பெயரளவிலும் மத சம்பந்தமான மனுஷனாக/மதவாதியாக இருந்தபடியினாலும், நீதிக்குப் பிரதிநிதியாகவும் காணப்பட்டப்படியினாலும் அவன் இயேசுவின் மரணத்தை/கொலையை நீதியின் செயல்பாடு எனும் தோற்றத்தில், பொது ஜனங்களின் நன்மைக்கு அவசியம் எனக்காட்ட வேண்டிய கட்டாயத்தில் காணப்பட்டான்.

இயேசுவுக்கு எதிரான கூட்டத்தாருக்கு காய்பாவே கலகத் தலைவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். காய்பாவும், அவனுடைய கூட்டத்தாருமே யூதாசிடம் பேரம் பேசினார்கள். இன்னுமாக, ஜனங்களால் சூழப்படாமல் தனிமையில் இயேசு இரவில் காணப்படுகையில், அவரை கைது செய்யத்தக்கதாக, யூதாசுடன் காய்பாவின் உடன் ஆசாரியர்களும், அவனுடைய அலுவலர்களும், அவனுடைய சேவகர்களுமே அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். இன்னுமாக, காய்பாவின் கட்டளைப்படியே நமது கர்த்தர் அவனுடைய மாமனாகிய அன்னாவிடம் முதலாவதாகக் கூட்டிச்செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் அனுமானிக்கின்றோம். காய்பாவின் மாமனாகிய அன்னா என்பவன், யூதர்கள் மத்தியில் மிகுந்த செல்வாக்கையுடைய மனுஷனாக இருந்தான். இந்த அன்னா என்பவன், காய்பா பிரதான ஆசாரியனாகுவதற்கு முன்பு பிரதான ஆசாரியனாகக் காணப்பட்டான். மேலும், ரோமர்களால் அன்னாவுக்குப் பதிலாக காய்பா பிரதான ஆசாரியனாக பலவந்தமாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பினும், யூதர் முறைபடி அன்னாவின் பணிக்காக காலம் இன்னும்

முடிவுப்பெறவில்லை. இயேசு, அன்னாவிடம் அனுப்பட்டதற்கான காரணம், இயேசு கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணை செய்யப்படுவதற்கான மேலிடத்திலான ஒப்பந்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கேயாகும். மேலும், அன்னாவின் ஒப்பந்தம் வழி வரும் செல்வாக்கைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கேயாகும்.

கைது செய்த குழுவானது, அன்னாவிடம் வந்தபோது, அன்னா, இயேசுவிடம் அவருடைய போதனைகள், முதலியவைகள் குறித்துக் கேள்வி கேட்டானே ஒழிய, அதிகாரம் இல்லாதபடியினால் அவ்வழக்குக் குறித்து விசாரணை செய்வதற்கு முற்படவில்லை. அன்னாவினுடைய கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க இயேசு மறுத்துவிட்டு, தான் பேசினதைக் கேட்டவர்களிடம் கேட்கும்படிக்கு அன்னாவுக்கு அறிவுறுத்தினதில், இயேசு நீதிமன்றத்திற்குரிய அமைப்பின் முறையையே பின்பற்றினவராக மாத்திரம் காணப்பட்டு, கைதியை விசாரணை செய்யும் விஷயம் தொடர்பான பிரமாணத்தை அலட்சியம் பண்ணாத நடவடிக்கையை அன்னாவுக்கு மெல்ல நினைப்பூட்டினார்/யோசனை அளித்தார். அன்னா இயேசுவினிடத்தில் குற்றம் கண்டுப்பிடிக்காமல் (அ) அவரை விடுவிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைக்காமல், இயேசுவை கட்டுண்டவராக காய்பாவினிடத்தில் அனுப்பி, இயேசுவை கைது செய்ததற்கான தனது ஒப்புதலை செய்கையில் வெளிப்படுத்தினார். அதாவது, அவருடைய செய்கை பின்வரும் வார்த்தைகளை அறிவிப்பதுபோன்று இருந்தது. அதாவது, "இந்த மனுஷன் கைது செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், இக்கைதி ஆபத்தானவன், அதாவது, நம்முடைய கோட்பாடுகளுக்கும், அமைப்புகளுக்கும் எதிராக ஆபத்து விளைவிப்பவன் என்றும் நீ (காய்பா) கருதி, மேற்கொண்ட உன்னுடைய நடவடிக்கையை நான் அங்கீகரிக்கின்றேன்."

முதன்மை வகிக்கும் அநேக யூதர்கள் மற்றும் விசேஷமாக ஆசாரியர்களின் ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் காய்பா ஏற்கனவே பெற்றுக்கொண்டிருந்தான். மேலும், இந்த ஆசாரியர்களும் காய்பாவின் "குழுவின்" அங்கங்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். கைதியாகிய இயேசு, அன்னாவின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட வேளையில்தான், ஆலோசனை சங்கத்தாரின் அங்கத்தார்களிடம், அவர்களின் சமாதானத்தைக் கலைத்துப்போட்டவர் கைது செய்யப்பட்டுவிட்டார் என்றும், அவரை விசாரணை செய்யும்படிக்கு வர வேண்டும் என்றும் அறிவிப்பு கொடுக்கப்படத்தக்கதாக பல்வேறு திசைகளிலும் தூதுவர்கள் வேகமாக அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நாம் அனுமானிக்கின்றோம். இயேசு காய்பாவிற்கு முன்பு கொண்டுவரப்படும்போது, சுமார் அதிகாலை இரண்டு மணியளவு காணப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும். சூரியன் மறைந்து போவதற்கும், சூரியன் உதிப்பதற்கும் இடையில் காணப்படும் காலப்பகுதியில் கைதி விசாரணை செய்யப்படுவதை யூதர்களுடைய பிரமாணமானது தடை செய்கின்றது. மேலும், இப்படியாக பிரமாணத்திற்கு எதிராக இவ்வேளைகளில் வழங்கப்படும் தீர்ப்பு, சட்டப்படி செல்லாததாகவும், சட்டத்திற்கு விரோதமானதாகவும் கருதப்படும். பிரதான ஆசாரியனோ தான் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்த தீர்ப்பின்படி, கைதியை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கம் காரியத்தை முடிந்த அளவுக்கு வேகமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் சூரியன் உதிப்பதற்குள் தனது இவ்வழக்கை தனக்குச் சாதகமாக கைக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று ஆவலுடன் காணப்பட்டான். எப்படி இருப்பினும், இந்த விசாரணைகள் வெறும் நாடகம்தான். ஆயினும், சூரியன் உதிக்கும்போது, கூடும் ஆலோசனை சங்கத்தார் முன்பு, என்ன நிரூபணங்கள் வைக்க வேண்டும் என்று அறிய வேண்டியிருந்ததினால், காய்பா சட்டத்திற்கு விரோதமாகவும், உடனடியாகவும் இயேசுவை விசாரணை செய்ய ஆரம்பித்து, சாட்சிகளை அழைத்தான். பொது ஜனங்கள் மத்தியிலும், தம்முடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் மத்தியிலும்கூட, அவர் தம்மை வெளிப்படையாக மேசியா என்று அறிவிக்கவுமில்லை, தம்முடைய வார்த்தைகளை மிகவும் காத்து அடக்கிக் கொண்டவராகவும் இருந்தார். ஆனால், பேதுருவோ முதலாவதாக, "நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமரனாகிய கிறிஸ்து (மேசியா)" என்று அறிக்கைப் பண்ணினார். இதற்கு இயேசு, பேதுரு உண்மையைச் சொன்னார் என்றும், இப்படிச் சொல்லுவதற்கு பேதுரு பரிசுத்த ஆவியினால் வழி நடத்தப்பட்டுள்ளார் என்றும் ஒப்புக்கொள்ள மாத்திரமே செய்தார். ஆகவே, மேசியா தொடர்பான விஷயத்தில் காய்பா சாட்சியாளர்களைத் தேடினபோது, திருப்திகரமான சாட்சி அளிக்கக்கூடிய எவரையும் அவனால் கண்டுபிடிக்க இயலாமல் போயிற்று. முக்கியமான சாட்சி ஒன்றை தன்னால் கூற முடியும் என்று எண்ணி முன் வந்த ஒரு சாட்சியாளர் ஆலயம் தொடர்பான நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை தவறாய் திரித்து சில காரியங்களைக் கூறினார். ஆனால், இந்த சாட்சியை உறுதி செய்துகொள்வதற்கு இரண்டாம் சாட்சியாளரை அவர்கள் தேடினபோது, முதலாம் சாட்சியாளர் சொன்ன அதே காரியங்களை சாட்சியளிக்க நபர் இல்லாமல் போயிற்று. இப்படிப்பட்ட விசாரணைகளில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு சாட்சியாளர்கள் ஆகிலும் இருக்க வேண்டும் என்பது யூதர்களின் பிரமாணமாக இருந்தது.

சாட்சியாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்ளாததில், தன்னுடைய முயற்சிகள் தோல்வியடைய, கடுங்கோபம் அடைந்த காய்பா, வேறுவிதமான திட்டத்தை அதாவது, சட்டவிரோதமான திட்டத்தைக் கையாள தீர்மானித்தான். அதாவது, தனது கைதியாகிய இயேசு குற்றம் சாட்டப்படுவதற்கு ஏதுவான சில வார்த்தைகளைப் பேசத்தக்கதாக கைதியை எரிச்சலூட்ட முற்படுவதே அவனுடைய திட்டமாகக் காணப்பட்டது. ஆகவே, காய்பா அநீதியான காரியத்தை கண்டு கடுங்கோபம் மூண்டு ஆவேசத்துடன் தான் இருப்பதுபோன்றும், மிகவும் கெடுதலாக சாட்சியை தான் கேட்டு ஆவேசம் அடைந்தது போன்றும் தோன்றும்விதத்தில் எழுந்து நின்று, கைதியான இயேசுவை நோக்கி, அவருக்கு எதிராக கூறப்பட்ட சாட்சியை அவர் கேட்டாரோ என்று வினவி, தம்மை தற்காத்துக் கொள்ளும்படிக்கு அவர் ஏதேனும் ஒருவேளை சொல்ல விரும்புகின்றாரோ என்று கேட்டான். நமது கர்த்தர் எவ்வித பதிலும் கூறவில்லை. அவர் தம்மை காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலும் அங்கு நிற்கவுமில்லை. மேலும், அவர்கள் அவரை அங்கு கொண்டு நிறுத்தி வைத்திருந்தாலும், அவர் தம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள அவசியமுமில்லை. ஆலயம் தொடர்பான விஷயம் குறித்து கர்த்தர் பேசின விஷயங்களில் எவ்வித குற்றமுமில்லை. ஒருவேளை ஆலயம் தொடர்பாக அவர் பேசின விஷயங்கள் பன்னிரண்டு சாட்சியாளர்கள் சாட்சியளித்தாலும் கூட அதில் எவ்விதமான குற்றமும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. காய்பா தோற்றுப்போனான், ஆனாலும், அவன் திறமைமிக்க மனுஷனாகக் காணப்பட்டப்படியினால், அவன் உடனடியாக தன்னுடைய தந்திரங்களை மாற்றிவிட்டு, இயேசு தம்மை மேசியா என்று கூறும் விஷயம் உண்மையா என்பதை அறிந்துகொள்ள யோசனைப்பண்ணி, "நீ தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துதானா? அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி ஜீவனுள்ள தேவன் பேரில் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன்" என்று கூறி, இயேசுவை ஆணையின் கீழ் கொண்டுவந்தான் (மத்தேயு 26:63).

இக்கேள்விக்கான பதிலானது தம்மை தேவதூஷணம் சொன்னதாக பழி சுமத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் என்று நமது கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். மேலும் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்குப் பதில் கூற வேண்டும் என்ற கட்டாயம் அவருக்கு இல்லை. எனினும், அவர் மரணத்தைத் தவிர்த்துவிடுவதற்கும் நாடவில்லை. அவர் தாம் பருகும்படிக்கு பிதா தமக்குக் கொடுத்துள்ள பாத்திரத்தில் பானம் பண்ண வேண்டும் என்று ஏற்கனவே தீர்மானத்துடன் காணப்பட்டார். ஆகவே, அவருடைய பதில், மத்தேயு சுவிசேஷத்தின் படி, "நீர் சொன்னப்படிதான்." அதாவது, நீர் உண்மையைதான் சொல்லுகின்றீர் என்றும், மாற்கு சுவிசேஷத்தில், "நான் அவர் தான்" அதாவது, நான் தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியா (மத்தேயு 26:64; மாற்கு 14:62) என்றவிதத்தில் காணப்படுகின்றது. இன்னுமாக இன்று இங்கு தாம் இழிவாகக் கருதப்படுவதையும், எள்ளி நகையாடப்பட்டு விசாரணை செய்யப்படுவதை பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏற்றக்காலங்களில் தாம் தேவனால் மகிமைப்படுத்தப்பட்டு, உன்னதமானவரின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருந்து, மாபெரும் நியாயாதிபதியாக, மேசியாவாக வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வெளிப்படுவதை அறிந்துகொள்வார்கள் என்றும் கூறினார்.

காய்பா அவரை தேவதூஷணம் சொன்னதாகக் குற்றம் சுமத்தி, தீர்ப்பளிக்க பேண்டும் என்று தனக்குள் ஏற்கனவே முடிவு பண்ணியிருந்த திட்டத்திற்கு, இயேசுவின் இவ்வார்த்தைகள் மிகவும் ஆதரவு தெரிவிக்கும் விதமாக இருந்தது. இதையே, காய்பாவும் எதிர்பார்த்தான். ஆகவே, நீதியான கோபம் கொண்டது போன்றும், அவமதிப்பு நடந்தது போன்றும் காய்பா தன்னுடைய மேல் அங்கியைக் கிழித்துக்கொண்டு தேவதூஷணம்! என்று கத்தினான். நாம் தேவதூஷணம் பேசினதைக் கேட்டோமே! என்று கத்தினான். பின்னர், இந்த கொலைப்பாதகத்திற்கு ஏற்கனவே ஆதரவு அளித்த ஆலோசனை சங்கத்தின் அங்கத்தாரை நோக்கி, அவர்கள் இந்த நிரூபணத்தில் திருப்தி அடைந்துள்ளார்களா என்று கேட்டான். அவர்களும் ஏற்கனவே அவர்களுக்குள் தீர்மானித்து வைத்திருந்தபடி, இவ்வழக்கு தேவதூஷணம் பற்றினது என்றும், மிகவும் தெளிவாக உள்ளது என்றும், இயேசு மரணத்திற்கு பாத்திரவான் என்றும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

<u>டாக்டர் சி.எச்.பிலாம்டிர் அவர்கள் இப்படியாகக் கூறுகின்றார்</u> :

சாக்கிரடிஸ் அல்லது சக்யா மௌனி போன்று நமது கர்த்தரை வேறு வழியின்றி ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் ஒரு மாபெரும் போதகராக மாத்திரமே காண்கின்றவர்களுடைய கண்ணோட்டங்களுக்கு எதிரான தீர்மானம் அளிப்பதற்கு மேற்கூறப்பட்ட வேத வார்த்தைகள் தவிர

மற்றப்படி முழு சுவிசேஷ பதிவுகளில் வேறு எந்த வார்த்தைகளும் ஆற்றல்மிக்கதாய் இல்லை. இயேசுவின் வாழ்கையிலேயே ஆபத்தான சூழ்நிலை வந்தபோது, அதாவது, உண்மையை அறிவிப்பது தவிர்க்கப்பட்டால் தமது ஜீவன் தப்புவிக்கப்படலாம் என்ற சூழ்நிலை வந்தபோது, அவருடைய வார்த்தைகள் கர்த்தரை வேறுவழியின்றி ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கம் ஒரு மாபெரும் போதகராக மாத்திரமே பார்க்கிறவர்களின் கண்ணோட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தமது உரிமைகளை வலியுறுத்துகின்றதாகவும், இயேசு யார் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கும் மிகுந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களின் சகல நம்பிக்கைக்களுக்கும் இசைவாக இருக்கின்றது. மிகவும் பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தான், நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின் உருவை திரித்துக் கொள்ளாமல் அப்படியே விசுவாசிக்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். அதாவது, உலகம் உண்டாகுவதற்கு முன்பு இயேசு பிதாவோடு இருந்தார் என்றும், பிதா அவரை உலகத்திற்கான மீட்பராக உலகத்திற்கு அனுப்பினார் என்றும், "அவர் பேசுகிறதுபோல ஒருவனும், ஒருக்காலும் பேசினதில்லை" என்றும், அவர் மற்ற மனுஷர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவராக இருந்தார் என்றும், "அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாய்" இருந்தார் என்றும், மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் ஜீவன் மாசற்றதும், பிதாவிடத்திலிருந்து அவர் வந்தார் என்றும் விசுவாசிக்கின்றவர்களே மிகுந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் ஆவார்கள். இயேசு, "நான்தான் பிதா, யேகோவா" என்று ஒருபோதும் தமக்கென்று உரிமைக் கொண்டாடிக்கொள்ளாத வார்த்தைகளை சில குறைந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அவருக்காக உரிமை கொண்டாடி கூறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், எல்லா யுகங்களில் உள்ள மிகுந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களோ, இயேசுவுக்காக இப்படி உரிமை கொண்டாடி அறிவிப்பதை தவிர்த்துள்ளனர்.

"என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கின்றார்" என்றும், "பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" என்றும் உள்ள நமது கர்த்தர் இயேசுவின் வார்த்தைகளை மிகுந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசிக்கின்றார்கள். பிதாவும், குமாரனும் ஒன்றாயிருக்கின்றார்கள் என்பது அவர்கள் ஒரு நபராகவே இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் குறிக்காமல், ஒரே இருதயம், மனம், நோக்கம் உடையர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதையே குறிக்கின்றது என இவர்கள் உணர்ந்து/அறிந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த ஒன்றாய் இருத்தலைக்குறித்து இயேசு தம்முடைய ஜனங்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுகையிலும் வெளிப்படுகின்றது "நான் இனி உலகத்திலிரேன், இவர்கள் உலகத்திலிருக்கிறார்கள்; நான் உம்மிடத்திற்கு வருகிறேன். பரிசுத்த பிதாவே, நீர் எனக்குத் தந்தவர்கள் நம்மைப்போல ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கு, நீர் அவர்களை உம்முடைய நாமத்தினாலே காத்துக்கொள்ளும்" (யோவான்17:11). இன்னுமாக மிகுந்த பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு, பரம பிதாவின் பிரதிநிதி என்றும், குமாரனை (பிதாவின் தற்சொரூபமாய் இருப்பவரை) காண்கிறவன் பிதாவை காண்கிறான் என்றும், இதுவே காணமுடியாத தேவனை மனுக்குலம் பார்ப்பதற்கான ஒரே வழி என்றும், மனுஷர் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவருமானவரை, அவருடைய ஒரே பேரான குமாரன் மாத்திரம் அருமையாக மனுஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்றும் ஒப்புக்கொள்கிறவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் (யோவான் 1:18).

புத்தியுள்ளவனும், சிந்திக்கிற ஆற்றலுள்ள, பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களோ, நமது கர்த்தர் இயேசு வேறு இடங்களில் பேசின வார்த்தைகளுக்கும், இங்கு பேசின வார்த்தைகளுக்கும் முரண்பாட்டைக் காணாமல், இசைவையே பார்க்க முடியும். கர்த்தர் இயேசு தம்மை பரம பிதா என்று கூறினதாக, யூதர்கள் ஒரு கனம்கூட எண்ணிக்கொள்ளவில்லை. இது கேட்கப்பட்ட கேள்வி அல்ல. மேலும், யூதர்கள் மேசியா தான் பிதா என்று எண்ணாமல், மேசியா பிதாவின் பிரதிநிதியாக, தேவனுடைய குமாரனாகத்தான் இருப்பார் என்றே அவர்களும் கருதினார்கள். "இதோ, நான் என் தூதனை (ஊழியன்) அனுப்புகிறேன்" என்றே நாம் வாசிக்கின்றோம் (மல்கியா 3:1). இயேசு தேவதூஷணம் பேசினதாகக் கூறப்பட்டதற்கான காரணம், அவர் தம்மை பிதா என்று கூறினார் என்று கருதப்பட்டதால் இல்லை, மாறாக, அவர் தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறினதினாலேயே ஆகும். இதே குற்றச்சாட்டு முன்பொரு தருணத்திலும் அவர் மேல் சுமத்தப்பட்டது (யோவான் 10:29-36). அங்கு அவர் தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறிக்கொள்கின்றார் என்பதே குற்றம் என அவரை குற்றம் சாட்டினவர்கள்/கூறினார்கள். இயேசு, தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறுவதின் மூலம் தம்மை தேவனுக்குச் சமமாக்கி அதாவது, பிதாவினுடைய சுபாவம் போன்ற சுபாவம் கொண்டவர் என்று கூறுகின்றார் என்றே அவர்களது குற்றச்சாட்டு காணப்பட்டது. அத்தருணத்தில் அவர்களுடைய சொல் புரட்டுதலுக்குப்பதிலான, சங்கீதத்தில் உள்ள வாக்கியங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டினார். அதாவது, சுவிசேஷ யுகத்தின் சபையாகிய சகல கர்த்தருடைய ஜனங்களும் தேவனுடைய குமாரர்கள் என்று அழைக்கப்படும்

காரியம் சங்கீதம் 82:6-ம் வசனத்தில் இடம்பெறுவதை அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார். மேலுமாக, விசுவாசத்தின் மூலமாக நீதிமானாக்கப்படுவதின் மூலமாக பிதாவிடத்தில் உறவிற்குள்ளாக வருகிறவர்களுக்கும் கூட, "தேவனுடைய குமாரர்கள்" என்ற பட்டப்பெயர் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமாயின், பிதாவுடன் முழு இசைவுடன் என்றென்றும் காணப்படும். தேவனுடைய குமாரனாகிய தானும் அப்பட்டப் பெயரை உரிமையுடன் சூட்டிக்கொண்டார் என்றும் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காண்பித்தார்.

ஆலோசனை சங்கத்தாரின் இந்த கூட்டம் முடிந்த பிற்பாடு, அவர்கள் சூரியன் உதிக்கும் அளவு காக்க வேண்டியிருந்தது. விடியும்போது, ஆச்சாரமாக கூட்டம் நடத்தப்பட்டு, தேவ தூஷணம் என்னும் குற்றம் மீண்டுமாக உறுதி செய்யப்படும். இப்படி செய்வதின் மூலம் எல்லாம் சட்டப்பூர்வமாக நடந்தது போன்று காட்சியளிக்கப்படும் (மத்தேயு 27:1). இதற்கிடையில் நமது கர்த்தர் சுமார் மூன்று மணி நேரமளவும் கட்டப்பட்ட நிலையில் பிரதான ஆசாரியனுடைய அரமனையின் முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார். இச்சமயத்தில் தான் கைதியான இயேசுவை திட்டி, ஏசி, பழிதூற்றி, புண்படுத்தி பிரதான ஆசாரியனின் சேவகர்கள், பெரிய ஸ்தானத்தில் இருந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கான தங்களது உரிமையை வெளிப்படுத்தினார்கள். சிலர் அவர் மேல் துப்பினார்கள். சிலர் தங்கள் கைகளினாலும், கம்புகளினாலும் அவரை அடித்தார்கள். இப்படியாக, தங்கள் கீழ்த்தரத்தையும், குறுகிய மனப்பான்மையையும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவருடைய கண்களைக் கட்டி, அவரை அடித்து, அவரை யார் அடித்தான் என்று சொல்வதன் மூலம் அவர் தீர்க்கத்தரிசியா, இல்லையா என்று கேட்ட காரியமானது அவர்களுக்கு மிகவும் ரம்மியமான துன்புறுத்தும் முறையாகவும் சற்று நேரம் காணப்பட்டது. இப்பதிவுகள் நமக்கு காட்டுவதை நாம் பார்க்கையில், இவைகள் அனைத்தையும் நமது கர்த்தர் முறுமுறுக்காமல் சகித்துக்கொண்டார். இவைகள் அனைத்தையும் இயேசு, தமது பிதா ஆயத்தம் பண்ணின பாத்திரத்தின் ஒரு பாகமாக ஏற்றுக்கொண்டார். இதைதான் அப்போஸ்தலர் எபிரெயர் 12:3, 4-ம் வசனங்களில் குறிப்பிடுகின்றார். பிதா நமக்கென்று ஆயத்தம் பண்ணின பாத்திரத்தை நாம் ஒருவேளை ஏற்க மறுப்போமானால், அப்பாத்திரமானது அநேகமாக மிகுந்த கசப்பான காடியுடன் பின்னர் நம்மிடத்தில் மீண்டும் வரலாம். ஒருவேளை அதை நாம் முற்றிலும் மறுத்துவிட்டோமானால், நமது கர்த்தரோடு கனம், மகிமை மற்றும் அழியாமையில் நாம் பங்குக்கொள்ளத்தக்கதாக நம்மை ஆயத்தம் பண்ணும் நோக்கத்திற்காக இப்போது அனுமதிக்கப்படும் சோதனையான அனுபவங்களை நாம் மறுத்துவிட்டோமானால், நாம் இவைகளில் கர்த்தரோடு கூட பங்கடைய முடியாது.

ஊழியன், கர்த்தருக்கு மேலானவன் அல்ல. மேலும், போதகரையே அவர்கள் அடித்து, துப்பி, குத்தினார்கள் என்றால், போதகரின் ஊழியர்களும் இதேவிதமான அனுபவங்களுக்குள் கடந்து போகும்போது, ஆச்சரியம் கொள்ளவோ அல்லது முறுமுறுக்கவோ கூடாது. மேலும், இப்படிப்பட்டவைகள் அவர்களுக்குச் சம்பவிக்கையில், அவர்களும், கர்த்தரைபோன்று, அவைகள், பிதா ஆயத்தம் பண்ணின பாத்திரமாகக் கருதி, முறுமுறுக்காமல் சகிக்க வேண்டும். இன்னுமாக, கிறிஸ்துவினிமித்தம் வரும் நிந்தனைகளில் சிலவற்றை அனுபவிப்பதற்கு, தாங்களும் பாத்திரவான்களாகக் கருதப்பட்டதை எண்ணி நன்றி செலுத்த வேண்டும். கொலொசேயர்1:24; 2 தீமோத்தேயு **1:18**; 2:3; யாக்கோபு 5:11.

"உங்களுக்கு வரும் துன்பங்கள் நீங்கள் தீமை செய்பவராகவோ, பிறர் காரியங்களில் தலையிடுபவராகவோ இருப்பதால் வந்தவையாய் இருக்கக்கூடாது" (திருவிவிலியம்) என்று அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்துகின்றார் (1 பேதுரு 4:15). ஒருவேளை நம்முடைய சொந்த தவறுகளினிமித்தம் நம்மீது பாடுகள் வருமாயின், நாம் அதில் தேவனை மகிமைப்படுத்த முடியாது, மாறாக, வெட்கப்படவே வேண்டும். ஆனால், ஒருவன் கிறிஸ்தவன் போன்று சத்தியத்தினிமித்தமாகவும், நீதியினிமித்தமாகவும் பாடுபடுவானாகில், அவன் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. இன்றைய காலங்கள் அறிவுடைய நாட்களாக இருக்கிறபடியினால் இப்பொழுது பாடுகள் வராது என்று சிலரால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஆம், அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுவதை வைத்து பார்க்கையில் இந்த சிலரின் கூற்று உண்மைதான் இன்று இயேசுவின் நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் அநேகருக்கு இயேசுவை யார் என்றும், பிதாவை யார் என்றும் தெரியாமல் இருக்கின்றார்கள். மேலும், இவர்களிடத்தில் அவருடைய ஆவியும் இல்லை. இவர்கள் அன்றைய நாட்களில் மோசேயின் பெயரில் சுகம் கொண்டு, நியாயசாஸ்திரிகளாக மோசேயின்

ஆசனத்தில் இருந்தும், மோசே மற்றும் தேவனுடைய பிரமாணங்களை அறியாமல், புரிந்துகொள்ளாமல் காணப்பட்டவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள் (1 பேதுரு 4:15, 16; தீமோத்தேயு 3:12).

ஆமென்!!

[R2785]

"இந்த மனுஷனிடத்தில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை"

லூக்கா 23:13-26

வெளிவேஷமான நியாயவிசாரணையும், போலித்தனமான நீதியை செயல்படுத்திய பிற்பாடு, பரிசேயர்களும், சதுசேயர்களும், அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களும், ஊழியர்களும், கூச்சலிட்டுக்கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தாரும் அதிகாலைபொழுதில் இயேசுவை பிலாத்துவினிடத்திற்கு இழுத்துச் சென்றார்கள் (யோவான் 18:28). ஆனால் அங்குச் சென்ற அவர்கள், முற்றத்திலேயே நின்றுவிட்டார்கள். அநேகமாக இயேசு, விசாரணை அறைக்குள் தனிமையில் அரமனையின் காவலாளரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். யூதர்கள் உள்ளே பிரவேசிப்பதைத் தவிர்த்தனர். ஏனெனில், ஒருவேளை அவர்கள் பிரவேசித்தால், அது அவர்களை சம்பிரதாய முறைப்படி தீட்டுப்படுத்தி, அன்றைய நாள் இரவில், அன்று ஆரம்பிக்கவிருக்கும் பஸ்கா பண்டிகையை அநுசரிப்பதையும் தடுத்துவிடும் என்பதினாலேயாகும். இது எத்தகைய ஆச்சரியமான கலவையைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது, அசுத்தம் மற்றும் சுத்தத்தின் கலவையை நமக்குக் காட்டுகின்றது! குறைவான முக்கியத்துவமுடைய காரியங்களிலுள்ள ஒரு சிறு எழுத்திற்கும், ஒரு எழுத்தின் உறுப்பிற்கும் அவர்கள் எவ்வளவு சரியாக செயல்படுகின்றனர். ஆனால், தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய உண்மையான சாரமாகிய அன்பு மற்றும் இருதயத்தில் உண்மை தொடர்பான அனைத்து காரியங்களுக்கும் முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொள்வதில் எவ்வளவாய் தவறிவிட்டனர்! ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களாகிய நாமோ, இம்மாதிரியாக நீதியின் மீது அன்பு இல்லாமலும், முழுமையாக பரிசுத்தமில்லாமலும், கெட்ட இருதயம் உடைய நிலையிலும், வெளித்தோற்றமாக மதரீதியான சடங்காச்சாரங்களை அநுசரிப்பதும், வெளித்தோற்றமாக சடங்காச்சாரமான விஷயங்களில் ஜாக்கிரதையும், உண்மையும் காட்டுவது போன்ற விஷயங்கள் நமக்குள் வளராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம். உண்மையைச் சொல்லப்போனால், யூதர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட இந்த பிரதான ஆசாரியர்கள் தங்கள் மதத்திற்கடுத்த வெளித்தோற்றமான அநுசரிப்புகளில் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் இருப்பினும், இவர்கள் தெய்வீக கண்ணோட்டத்தின்படி பார்க்கும்போது, இருதயத்தில் கொலைப்பாதகம் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். நாம் இவர்களைப்போன்று இல்லாமல் இருப்போமாக.

யூதர்கள், தங்கள் இனத்தான் ஒருவனை ரோம அதிகாரி முன்பு குற்றம் சாட்டுவது அரிதான காரியமாகும். ரோமர்களிடமிருந்து தங்கள் தப்பிதங்களை மறைத்துக்கொள்வதும், தாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்ற தீர்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அல்லது முடிந்தளவுக்கு இரக்கம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முயற்சிப்பதுமே இவர்களுடைய வழக்கமாய் இருந்தது. பிலாத்து தங்கள் கோரிக்கைக்கு உடனடியாக ஒப்புக்கொண்டு, இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்துவிடுவார் என்றே இஸ்ரயேல் தேசத்தின் இந்த பிரதானமான மனுஷர்கள் துணிவுடன்/நம்பிக்கையுடன் எண்ணினார்கள். ஆனால், பிலாத்து (தன் முன் கொண்டுவரப்பட்ட) இவ்வழக்குத் தொடர்பான விவரங்கள் குறித்து விசாரித்தபோது அல்லது ஒரு யூதனை அவனுடைய இனத்தாரின், குறிப்பாக அவன் இனத்தின் தலைவர்களின் கோபத்தினின்று விசேஷமாக பாதுகாக்கும்பொருட்டு நியாயம் வழங்க விரும்பினவராக விசாரித்தபோது, அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். "ஆதலால் பிலாத்து அவர்களிடத்தில் வெளியே வந்து: இந்த மனுஷன்மேல் என்ன குற்றஞ்சாட்டுகிறீர்கள் என்றான். அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்திரமாக: இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால், இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டோம் என்றார்கள். அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: இவனை நீங்களே கொண்டுபோய், உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நியாயந்தீருங்கள் என்றான். அதற்கு யூதர்கள்: ஒருவனையும் மரண ஆக்கினை செய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்றார்கள்" (யோவான் 18:29-31). இவ்வசனப்பகுதியில், பிலாத்துவின் கேள்வியும், யூதர்களின் பதிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரோம அரசாங்கமானது, மரண தண்டனை அளிப்பதற்கான அதிகாரத்தை யூதர்களின் ஆலோசனை சங்கத்தாரிடமிருந்து எடுத்துவிட்டது. மேலும், இயேசுவுக்கு

மரணதண்டனை அளிக்கப்பட வேண்டுமேயொழிய, வேறு குறைவான தண்டனை அளிக்கப்படக்கூடாது என்பதே அவர்களுடைய மனங்களில் காணப்பட்டது.

நியாயத்தை விசாரிக்காமல், பிலாத்து தங்கள் குற்றச்சாட்டிற்கு உடனடியாக சம்மதம் அளித்துவிடுவான் என்ற அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பு தோல்வியடைந்தது. ஆகவே, இப்பொழுது வேறுவிதத்தில் அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை வைக்க வேண்டும். அதாவது, ஒரு குற்றச்சாட்டை அவர்கள் உருவாக்க வேண்டும். மேலும், அக்குற்றச்சாட்டானது, ரோம அதிகாரியிடம் முறையிடக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறியதே குற்றம் என்பதின் அடிப்படையில் காணப்பட்ட அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டானது, பிலாத்துவின் கணிப்பில் ஒன்றிற்கும் உதவாததாய் காணப்படும் என்று அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்ததினால், இயேசுவை அநீதியான விதத்தில் தேவதூஷணம் பேசியவர் என்று குற்றஞ்சாட்டினதற்குப் பிற்பாடு பிலாத்துவின் முன்பு மூன்று புதிய குற்றச்சாட்டுக்களை வைத்தார்கள். அவை பின்வருமாறு, (1) சமாதானத்தைக் குலைத்துப்போட்ட கலகவாதி, (2) இயேசு, ரோமர்களின் வரி வாங்கும் விஷயத்தில் குறுக்கிட்டவர், (3) இயேசு, தம்மை இராஜா என அறிவித்ததினால் இராயனுக்கு எதிரானவர் என்பவைகளேயாகும்.

அவ்வழக்கின் உண்மை நிலையை பிலாத்து உடனடியாக கிரகித்துக்கொண்டார். அதாவது, "பிரதான ஆசாரியர்கள் பொறாமையின் காரணமாக இயேசுவை ஒப்புக்கொடுத்து" (மத்தேயு 27:17), அவரை குற்றஞ்சாட்டினார்களே ஒழிய, இராயன் மற்றும் இராயனுடைய அரசாங்கத்தின் மீதான எந்தவிதமான புதிதாய் உதித்த அன்பினால் இவைகளைச் செய்யவில்லை என்று கிரகித்துக்கொண்டார். குற்றஞ்சாட்டும் திரளான கூட்டத்தாரை முற்றத்திலேயே விட்டுவிட்டு, பிலாத்து இயேசு நின்றுகொண்டிருந்த விசாரணை அறைக்குள் சென்று, "நீர் யூதருடைய இராஜாவோ?" என்று கேள்வி கேட்டார் (யோவான் 18:33). கிறிஸ்தவனாகவோ அல்லது யூதனாகவோ காணப்படாமல், புறஜாதி மனுஷனாகக் காணப்பட்ட பிலாத்துவுக்கு காரியங்கள் முழுவதும் மிகவும் கேலிக்கூத்தாக இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும், பிலாத்துவின் கணிப்பைப் பொறுத்தமட்டில் உலகமெங்கும் காணப்படும் பல்வேறு தேசங்களின் கற்பனைகளுடன்கூடிய நம்பிக்கைகளுடன் மேசியா குறித்த யூதர்களின் சகல நம்பிக்கைகளும் முட்டாள்தனமாயும்/நகைப்பிற்குரியதாயும்/அர்த்தமற்றதாயும் காணப்பட்டது. பிலாத்து தனக்கு முன்பு நிற்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்/உயர்வானவர் என்று உணர்ந்துகொண்டார். இன்னுமாக, இயேசுவின் பதில் அதிக தடுமாற்றத்தை உண்டுபண்ணினது. ஏனெனில், இயேசு தம்முடைய இராஜ்யம் தற்காலத்திற்கு உரியதாகவும், தற்கால ஒழுங்குகளை உடையதாகவும் இராமல் எதிர்காலத்திற்கு உரியதாகவும், இந்த சத்தியம் குறித்த சாட்சி கொடுக்கவே தாம் வந்துள்ளதாகவும் பிலாத்துவிடம் கூறினார். பிலாத்து தன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாத பிரச்சனைகளுக்குள் தான் ஆழமாகக் கடந்துசெல்வதை உணர்ந்தவராக, சடுதியாக, "சத்தியமானது என்ன?" என்ற கேள்வி கேட்டு சம்பாஷணையை நிறுத்தினார். பதிலை எதிர்பார்க்காததுபோன்று அல்லது பதிலுக்காகக் காத்திருக்கின்றதுபோன்று, "சத்தியமாவது என்ன?" என்று கூறினார். அதாவது, "ஆம், ஆம் நாம் சத்தியம், நீதி, நேர்மை என்பதான வார்த்தைகள் பேசப்படுவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஆனால், இவைகளை எங்கு பார்க்க முடிகின்றது? இவைகளின் அர்த்தம் தான் என்ன? எது சரி? (எது சரியல்ல?) என்று யாரால்தான் தீர்மானிக்க முடிகின்றது? நீர் நேர்மையாக இருக்கின்றீரா? அல்லது ரோமின் பிரதிநிதியாக அதிகாரத்தில் இருக்கும் நானாவது நேர்மையாக இருக்கின்றேனா? அல்லது உம்முடைய மரணத்தைக் கோரிக்கொண்டிருக்கும் அந்த யூதர்களாவது நேர்மையாக இருக்கின்றார்களா? எது உண்மை? இது நாம் இன்னும் தொடர்ந்து விவாதிப்பதற்கு மிகுந்த குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் கேள்வியாக இருக்கின்றது" என சொல்வதுபோன்று இக்கேள்வியைக் கேட்டார்.

பிலாத்து தான் விசாரணைப் பண்ணின சாந்தமும், தாழ்மையுமுள்ள அம்மனிதனிடமிருந்து ரோம சாம்ராஜ்யத்திற்கு எவ்விதமான ஆபத்தும் வராது என்று தன் மனதில் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டார். மேலும், இயேசு நிச்சயமாக ஆட்சியில்லா நிலையே சிறந்ததென்ற கொள்கையுடையவர் இல்லை என்றும், எவ்விதத்திலும் புரட்சியாளரும் இல்லையென்றும் பிலாத்து அறிந்துகொண்டார். இன்னுமாக, இயேசு உலகத்திற்கு எவ்விதமான பாதிப்புகளையும் உண்டாக்குபவரல்ல என்றும், ஒருவேளை இயேசு தாம் பரலோகத்திலிருந்து வந்தவர் என்பது பற்றியும் அவருடைய இராஜ உரிமை பற்றியதுமான அவருடைய போதனைகள் ஆதாரமற்றவைகளாக காணப்பட்டாலும், இவருடைய இப்போதனைகள் எல்லாம் சமநிலையில் காணப்படாத மனதின் நிலையினால் உண்டானவைகளாய் இருந்தாலும், இயேசு எவ்விதத்திலும்

ரோமிற்கு தொல்லை கொடுப்பவர் அல்ல என்றும், பிலாத்து உணர்ந்து கொண்டார். ஆகவே, லூக்கா 23:4-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கூறினார். பிலாத்துவின் தீர்மானமே அவருடைய நாட்கள் முதல் இன்றுவரையிலும் உலகத்தில் பல்வேறு மதவேறுபாடுகளுடன் காணப்படும் கனமுடைய மற்றும் நியாயமான மனதையுடைய சகல நபர்களுடைய தீர்மானமாகவும் காணப்படுகின்றது. கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் அனைத்தும், கர்த்தருடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்கிக்கொண்டு திரியும் பெயரளவிலான அவருடைய பின்னடியார்களுக்கு எதிராகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது, கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் என தங்களை அறிவித்தும் அவரை பின்பற்றாமலும், அவருடைய போதனைகளுக்கு எதிராக பல வழிகளுக்குள் கடந்து போனவர்களுக்கு எதிராகவே காணப்படுகின்றது. இத்தகையவர்கள் கர்த்தருடைய புனிதமான நாமத்திற்கு கனவீனத்தையே கொண்டுவந்துள்ளனர். ஆனால், பிலாத்துவுடன் சேர்ந்து இன்றைய உலகமும், இயேசுவை குறித்து, "இந்த மனுஷனிடத்தில் யாதொரு குற்றத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை" என்று அறிவிக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதமான வாக்கியங்களில் பலவற்றை மேற்கோள் காட்டிட உலகம் விரும்புகின்றது. இன்னுமாக, கர்த்தர் கூறின நீதியின் கோட்பாடுகள் அருமையானவைகள் என அறிவித்துள்ள அநேகர், அவருடைய கோட்பாடுகளின்படி வழிநடத்தப்பட விருப்பமற்றவர்களாய் இருந்தாலும், அவர் கூறின நீதியின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஒரு அரசாங்கம் கட்டியெழுப்பப்பட விருப்பமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

பிலாத்துவின் தீர்மானத்தினால் யூதமத தலைவர்கள் பெருத்த ஏமாற்றம் அடைந்தனர். ஆகவே, குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து விவாதிக்க ஆரம்பித்து, இயேசுவின் போதனைகள் ஜனங்கள் மத்தியில் புரட்சியை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் காணப்பட்டது என்றும், அவருடைய போதனைகள் கலிலேயாவில் பெருமளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றும், இப்பொழுதோ, இயேசு எருசலேமுக்கும் கூட வந்துவிட்டார் என்றும், உள்ள காரியங்களை நிரூபிக்க முயற்சி செய்தனர். உண்மைதான், மத சம்பந்தமான காரியங்கள் தொடர்பான கர்த்தருடைய போதனைகள் புரட்சிகரமானவைகள் தான். ஆனால், இயேசு அரசியல் ரீதியிலான கலவரத்தை வளர்த்தக்கூடியவர் என பிலாத்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என அவர்கள் முன்வைத்த அரசியல் புரட்சி தொடர்பான குற்றச்சாட்டானது தவறாகும். மேலும், இது கர்த்தருடைய அனைத்து பின்னடியார்களும் கவனிக்க வேண்டிய நல்ல கருத்தாகும். அதாவது, நாமும், நமது கர்த்தரை போன்று உண்மையான மதத் தொழுகை, கர்த்தருக்கு இருதய பூர்வமான கீழ்ப்படிதல் முதலிய விஷயங்கள் தொடர்பாக, தேவனுடைய ஜனங்கள் (கிறிஸ்தவர்கள்) மத்தியில் புரட்சியை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பைப் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆனால், நமக்கும் நமது கர்த்தர் போன்ற அரசியல் புரட்சிகள் தொடர்பான விஷயங்களுடன் எவ்விதமான தொடர்பும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் (அதாவது, அரசியல் புரட்சிகள்) கர்த்தருக்குரிய நாளிலும், வழியிலும் வருமென நாம் அறிவோம். ஆனால், அவர் எப்படி மாம்சத்திற்குரிய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தாமல் காணப்பட்டாரோ, அதுபோலவே, நாமும் அவ்வாயுதங்கள் கொண்டு யுத்தம் பண்ணுகிறதில்லை. மேலும், அவர் செய்ததுபோன்று நாமும் தேவன் தமக்குரிய வேளையிலும், விதத்திலும் ஸ்தாபிக்கப்போகின்ற இராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். அதாவது, "புறஜாதிகளின் காலங்கள்" நிறைவடைவதற்கு நாம் காத்திருக்கின்றோம். நிறைவடையும்போது, தேவன் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தபடி இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு இடம் விட்டுக்கொடுக்கும். மேலும், தேவனுடைய இராஜ்யமானது, இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்களை ஒதுக்கி தள்ளிவிடும். மேலும், இந்த இராஜ்யத்தில்தான் நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் பங்கடைவோம் என நாம் விசுவாசிக்கின்றோம்."

கலிலேயா என்ற வார்த்தையைக் கேட்டபோது, இயேசுவுக்கு அநீதி செய்யாமலும், அல்லது யூதர்களுடைய அதிகாரிகளின் பகையை தேவையின்றி எழுப்பிவிடாமலும் இருப்பதற்கு ஏதுவாக தனது சிக்கலிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கான யோசனை பிலாத்துவின் மனதில் தோன்றியது. ஆகவே, இவ்வழக்கை அப்போது எருசலேமுக்கு வந்திருந்த ஏரோதிடம் ஒப்படைத்துவிடுவதன் மூலம் பிரச்சனை ஓய்ந்துவிடும் என்று அவர் எண்ணினார். இந்த ஏரோதுதான் யோவான்ஸ்நானனை சிரைச்சேதம் பண்ணினவர் ஆவார். மேலும், இயேசுவின் பிறப்பின்போது, குழந்தைகளைக் கொன்றுபோட்ட ஏரோதின் குமாரனாகவும் இந்த ஏரோது காணப்பட்டார். மேலும், இந்த ஏரோது இயேசுவை குறித்து கேள்விப்பட்டபோது, இயேசு அநேகமாக மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த யோவான்ஸ்நானனாக இருக்கக்கூடும் என்று யூகம் பண்ணினவராகவும் காணப்பட்டார். "ஏரோது இயேசுவைக்குறித்து அநேக காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்ததினாலும், அவரால் செய்யப்படும் அடையாளத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்ததினாலும், அவரைக் காணும்படி வெகுநாளாய் ஆசைகொண்டிருந்தான். அந்தப்படி அவரைக் கண்டபோது,

மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு” (லூக்கா 23:8). ஏரோது, இயேசுவிடம் அநேகம் கேள்விகள் கேட்டபோதும், எவ்விதமான பதிலையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. நமது கர்த்தர் அங்கு தம்மை பாதுகாப்பதற்காகவோ, தன்னுடைய வாதத்தை முன்வைப்பதற்கோ நம்முடைய பாவங்களுக்கான தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவோ முயலாமல் முற்றிலும் மாறாகவே காணப்பட்டார். அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் அவரிடத்தில் நிலவின அமைதியானது ஞானமுள்ளதும், மகா மேன்மையுள்ளதுமான ஒருமுறையாகும். செப்படிவித்தை/கைத்திறனால் வித்தைக்காட்டுபவர் போல் இயேசு செய்து தம்மை மகிழ்ச்சியடையப் பண்ணுவார், அதாவது, தனக்கு வேடிக்கைக் காட்டுவார் என ஏரோது எதிர்பார்த்தார். ஆனால், இராஜாவாகிய தனது கேள்விகளும், ஆர்வமும் (இயேசுவினால்) புறக்கணிக்கப்பட்டபோது, அவருக்கு ஆச்சரியத்தையும், ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், ஏரோதும் அவருடைய அரசபையாரும் கொஞ்சம் வேடிக்கைக் காணத்தக்கதாக இயேசுவின் இராஜரீகம் சம்பந்தமான கொள்கைகளை ஏளனம் செய்வதற்கும், அவரை கிண்டலாக வணங்குவதற்கும், அவரை அவமானப்படுத்துவதற்குமான வாய்ப்பு ஏரோதின் போர்ச்சேவகர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஏரோது, இயேசுவை நியாயம் விசாரிக்கும்படிக்கு அவரை பிலாத்துவிடமே திருப்பி அனுப்பினார்.

“பாவத்தின் அடித்தளமாகிய சுயநலம்”

நியாயம் வழங்க வேண்டுமென கூக்குரலிட்டுக் கொண்டும், இயேசுவின் மரணத்திற்கு ரோம சட்டப்படி அதிகாரம் வழங்க வேண்டும் என்றும், கூக்குரலிட்டுக்கொண்டிருக்கும் கீழ்த்தர மக்கள் கும்பலும், யூதர்களின் பிரதானமானவர்களும், மீண்டுமாக பிலாத்துவின் அரமனை முற்றத்திற்கு வந்து நிரம்பினார்கள். பிலாத்துவோ வெளியே வந்து இயேசுவினிடத்தில் எந்த குற்றத்தையும் தன்னால் காணமுடியவில்லை என்று அறிவித்தார். இன்னுமாக, இயேசுவுக்கு எதிரான கூக்குரல் மற்றும் கலகத்தினிமித்தமாக இயேசுவை வாரினால் அடிக்கும்படிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கின்றார் என்றும், இப்படியாகத்தான் இவ்வழக்கை முடிவிற்குக் கொண்டுவருகின்றார் என்றும் பிலாத்து அறிவித்தார். இயேசுவை வாரினால் அடிப்பது என்பது, பிலாத்துவின் சார்பில் இரக்கம் பாராட்டுவதாக இருந்தது. மேலும், இப்படி இயேசுவை அடிப்பதன் மூலம் குற்றம் சுமத்துபவர்களின் இரத்தப்பழி வாங்கும் கூச்சலை திருப்தி செய்துவிடலாம் என பிலாத்து எதிர்பார்த்தார். ஆனால், இம்முயற்சியானது, பயனற்றதாகிவிட்டது. மேலும், இம்முயற்சியானது நமது கர்த்தருடைய பாடுகளை கூட்டுவதாக மாத்திரமே காணப்பட்டது. "அவரை சிலுவையில் அறையும்!” என்று மக்கள் கூட்டம் அதிகமதிகமாய் கூக்குரலிட்டார்கள். பிலாத்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கென அடுத்து கையாண்டவிதமானது, வருடந்தோறும் இக்காலக்கட்டத்தில் கைதிகளில் ஒருவனை அவர்களுக்காக விடுவிப்பது வழக்கமாய் இருந்தபடியால், இம்முறையில் இயேசுவை விடுவித்து, அவர்களை இரண்டு விதத்தில் திருப்தி செய்யப்போவதாக பிலாத்து அறிவித்தார். இரண்டுவிதம் என்னவெனில், (1) முதலாவதாக இயேசுவை குற்றவாளியென்று ஒப்புக்கொள்ள கருதுவதாகும். (2) இரண்டாவதாக, குற்றவாளியாகிய அவரை வருடந்தோறும் கடைப்பிடிக்கும் வழக்கத்தின்படி விடுதலை செய்துவிடுவதாகும். ஆனால், அவர்களுடைய இருதயங்களில் காணப்பட்ட சுயநலத்தினிமித்தம் அவர்கள் இரக்கத்திற்கும், நீதிக்கும் குருடர்களாய் இருந்தார்கள். காரணம், இயேசுவும் அவருடைய போதனைகளும் ஜனங்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய மதிப்பையும், அவர்களுடைய போதனைகளின் மதிப்பையும் குறைத்துப்போட்டதின் அடிப்படையிலேயே இயேசுவுக்கு எதிரான பகைமை அவர்களிடத்தில் உண்டாயிற்று.

இதுவரையிலும் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும், ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் அஸ்திபாரமாக சுயநலம் காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய நாம், முன்னோர் வழியாக வந்த நம்மிடத்தில் காணப்பட்டு இரகசியமாக வளர்கின்ற இப்பாவத்திற்கு எதிராக விசேஷமாக நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கடவோம். இந்த பாவமானது, அழிக்கப்பட வேண்டும். வேருடன் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், நம்முடைய இருதயங்களையும், ஜீவியங்களையும் ஆளும் சக்தியாக இப்பாவத்திற்குப் பதிலாக அன்பு நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். அதாவது, தீங்கு நினையாத, மேன்மை பாராட்டாத நீதியையும், மற்றவர்களின் நலனையும் தியாகம் செய்து ஆதாயம் தேடிக்கொள்ளாத அன்பை நிலைநாட்ட வேண்டும். மேலும், இந்த பரிசேயர்களும், சதுசேயர்களும், ஆசாரியர்களும் வேண்டுமென்றே அறிந்துகொண்டே துணிகரத்துடன் தேவனுடைய குமாரனை சிலுவையில் அறைந்தார்கள் என நாம் எண்ணியும் விடக்கூடாது. அவர்களுக்கு அவ்வளவு தைரியம் கிடையாது! மாறாக, அப்போஸ்தலர் கூறுகிற பிரகாரம்

அறியாமையினாலே செய்தார்கள் என பார்க்கின்றோம் (அப்போஸ்தலர் 3:17; 1 கொரிந்தியர் 2:8). மேலும், இதனை நாம் மன்னிக்க முடியாத அறியாமை அல்லது கொஞ்சம் மன்னிக்க முடிகின்ற அறியாமை என்று சொல்லலாம். ஏனெனில், இந்த அறியாமை தவறான அபிப்பிராயம் காரணமாக உண்டானதாகும். மேலும், தவறான அபிப்பிராயம் கொள்ளும் தன்மையானது சுயநலத்தின் விளைவுகளாக/கனிகளாகக் காணப்படுகின்றது.

முயற்சிகளும், காரியங்களும் பயனற்றதாய் போகின்றன என உணர்ந்த ஆசாரியர்கள் தங்களால் முடிந்த அளவுக்கு எல்லாவிதமான அழுத்தத்தை பிலாத்துவின் மேல் போட வேண்டியிருந்தது. ஆகவேதான், ஒருவேளை பிலாத்து, இயேசுவை சிலுவையில் அறைய ஒப்புக் கொடுக்கவில்லையெனில், பிலாத்து ரோம அதிகாரத்திற்கு எதிராய் உள்ள துரோகிக்கு நண்பனாக உள்ளார் என்றும் பிலாத்து சக்கரவர்த்திக்கு சத்துருவாகிவிட்டார் என்றும், ரோமிலுள்ள இராயனிடத்திற்குச் சென்று பிலாத்துவை குறித்து புகார் செய்வோமென தெரிவித்தார்கள். இது மிகவும் அபாயகரமான வாதமாகும். இதனை பிலாத்து உணர்ந்து கொண்டார். இப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டானது, யூதர்களின் பிரதானமான அதிகாரிகளால் கையெழுத்திட்டு ரோமுக்கு அனுப்பப்படுமாயின், அக்குற்ற பத்திரைக்கு நிச்சயமாக மதிப்பு/கவனம் கொடுக்கப்படும் என்றும், ரோமின் அதிகாரிகள் ஏன் யூதர்களின் பிரதான அதிகாரிகளை எதிர்த்தும், புரட்சியைக் கிளப்ப அனுமதித்தும், ஒரு ஏழையான, சாதாரணமான மனுஷனின் ஜீவன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்? என யோசிப்பார்களென பிலாத்து உணர்ந்து கொண்டார். ஆகவே, யூதர்கள் போக்கிலேயே விட்டுக்கொடுத்து விடுவதுதான் நியாயமான மற்றும் சரியான ஒரே வழியாக இருக்குமென பிலாத்து தீர்மானித்து ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வரச்சொல்லி, அவர்கள் (யூதர்கள்) தன்னை கட்டாயப்படுத்தி செய்விக்கக்கூறும் இந்த மரண தீர்ப்புக்கான கட்டளையில் தனக்கு ஒப்புதல் இல்லை என்பதை அடையாளமாகக் காட்டும் விதத்தில் அவர்களுடைய பார்வைக்கு முன்பாக பிலாத்து தனது கரங்களைக் கழுவினார். "கலகம் அதிகமாகிறதேயல்லாமல் தன் பிரயத்தனத்தினாலே பிரயோஜனமில்லையென்று பிலாத்து கண்டு, தண்ணீரை அள்ளி, ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான். அதற்கு ஜனங்களெல்லாரும்: இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் இருப்பதாக என்று சொன்னார்கள்" (மத்தேயு 27:24-25).

பிலாத்து ஒரு யூதனாகவோ அல்லது கிறஸ்தவனாகவோ இராமல், புறஜாதி மனுஷனாக இருக்கிறபடியினால், மற்றவர்களைப்போன்று இவரை நாம் குற்றம் சாட்டமுடியாது என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், பிலாத்து நீதியை விரும்பி அதனை வழங்க முயற்சித்து நாடின மனுஷனாவான் என நாம் பாராட்டவே வேண்டும். மேலும், எவ்விதமான அரசியல் செல்வாக்குகள் இல்லாத நபரை உடனடியாக மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து, (மத) அதிகாரிகளின் புகழ்ச்சியையும், தயவையும் பெற்றுக்கொள்வது சுலபமாக இருந்தபோதிலும், பிலாத்து எதிரிடையான அலைபோன்ற தர்க்கங்களை தடுப்பதற்காக சகல முயற்சிகளையும் எடுத்த பிற்பாடே அநீதிக்கு இயேசுவை பிலாத்து ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனேயாவான் என்று நாம் அவரை கண்டிப்பாக பாராட்ட வேண்டும். அப்போஸ்தலர்கள், பிலாத்துவையோ அல்லது அரசியல் அதிகாரிகளையோ குறிப்பிடாமல், யூதர்களையும் அவர்களுடைய தலைவர்களையுமே இச்சம்பவங்களுக்கான பொறுப்பாளிகள் என்று தெரிவிப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும் (அப்போஸ்தலர் 2:23). மேலும், "எங்கள் மீதும், எங்கள் பிள்ளைகள் மீதும் இவனுடைய இரத்தப்பழி வரட்டும்" என்று யூதர்கள் வேண்டிக்கொண்ட ஜெபம் (தேவனால்) கேட்கப்பட்ட காரியமானது, கடந்த 18 நூற்றாண்டுகளாக வரலாற்றில் விளங்கின சம்பவங்கள் தேவனும் இச்சம்பவங்களுக்கு யூதர்களையே பொறுப்பாளிகளாகக் கருதினார் என்பது உறுதியாகின்றது. இந்த குற்றம் செய்த நபர்களுக்கு எதிரான தெய்வீக கோபமானது, இவர்கள் நித்திய நித்திய காலமாக பிசாசுகளால் சித்திரவதை படுத்தப்படுவார்கள் என்று தேவனுடைய வார்த்தைகள் குறிப்பிடாததற்கு தேவனுக்கு நன்றி. மாறாக, அப்போஸ்தலர் தெரிவிக்கின்ற பிரகாரமாக இந்த தேசம் மற்றும் ஜனங்கள் மீது வந்த உச்சக்கட்ட உபத்திரவங்கள்/பிரச்சனைகளே இவர்கள் மீது விளங்கின தேவனுடைய கோபமாய்க் காணப்படுகின்றது (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:16). சீக்கிரத்தில் இந்த கோபம் மாற்றப்படப் போகின்றது. மேலும், ஏசாயா 40:1-2-ம் வசனங்களின் காரியங்கள் ஆரம்பிக்கக் காலமும் வந்துவிட்டது.

இயேசு இப்பொழுது சிலுவையில் அறைவதற்கு ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு பிலாத்துவின் சேவகர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். அவர்களோ இரக்கமற்ற விதத்திலும், கொடூரமாகவும் நடந்துகொண்டு போதகரின் துன்பமான சூழ்நிலைகளில் புகுந்து விளையாடினார்கள். அவருக்கு இராஜவஸ்திரம் தரிப்பித்து, முள்ளினால் உண்டுபண்ணின கிரீடத்தை சிரசில் வைத்து அவர் உண்மையில் யார் என்றோ? அவர் எப்படி பரிசுத்தமான சீயோன் மலையில் இராஜாவாக வீற்றிருப்பார் என்றோ, எப்படி அவருடைய செங்கோலுக்கு முன்பாக சகல முழங்கால்களும் மண்டியிடும் என்றோ, எப்படி எல்லா நாவும் அவரை அறிக்கைப் பண்ணும் என்றோ கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல்/நினைத்துப்பார்க்காமல் அவர் தம்மை இராஜா என்று கூறின காரியத்தினிமித்தம் அவரை இகழ்ந்தார்கள். இப்படியெல்லாம் இயேசுவுக்கு செய்தவர்கள் ஒருநாளில் விழிக்கும்போது அதாவது, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும், மேசியா தமது சத்துருக்களுக்கும் கூட இரக்கம் காட்டுகின்றார் என்றும், அவருடைய மரணமானது தங்களுக்கும் பூமியின் குடிகள் அனைவருக்கும், தேவனையும், அவரது நீதி எதிர்பார்க்கும் காரியங்கள் குறித்த அளவிற்குள் வருவதற்கும், ஒருவேளை கீழ்ப்படிதல் காட்டினால், நித்தியஜீவன் பெற்றுக்கொள்வதற்குமான வாய்ப்பையும் அருளும் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழியைத் திறந்துவிட்டது என்றும், உணர்கையில் ஆச்சரியம் அடைவார்கள்!

"சபையின் நம்பிக்கைக்கான அஸ்திபாரம்"

இதற்கிடையில்தான் பிலாத்துவின் மனைவி இயேசுவை குறித்து, தான் கண்ட சொப்பனம் பற்றியும், அவரை மரண தீர்ப்புக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதில் தலையிட வேண்டாம் என்ற புத்திமதியையும் கூற ஆள் அனுப்பினாள். ஆகவே, பிலாத்து மீண்டும் கடைசி முயற்சி எடுக்கும் விதத்தில் இராஜ முறையின்படியான ஏளனம் செய்யும் விதமாக இயேசுவுக்கு இரத்தாம்பர வஸ்திரம் தரிப்பித்து, முள்கிரீடம் சூட்டி, வெளியே கொண்டுவந்து, "இதோ, இந்த மனுஷன்!" என்று கூறி ஜனங்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார். அதாவது, பிலாத்து பின்வரும் காரியங்களை சொல்வதுபோன்று அவரின் இந்த வார்த்தைகளும், செயல்பாடுகளும் காணப்பட்டது. அது என்னவெனில்: உங்கள் இனத்தில் மாத்திரமல்ல, ஒட்டு மொத்த மனித இனத்திலேயே சிறந்தவராகவும், உயர்ந்த பண்புடையவராகவும் காணப்படும் இந்த குற்றமற்ற மனிதனை கொன்றுபோடும்படியாகவோ, யூதர்களாகிய நீங்கள் நாடுகின்றீர்கள்? கடைசியாக, ஒருமுறை இம்மனிதனை நீங்கள் ஏறெடுத்துப் பார்க்கையில், உங்கள் இருதயமும், மனமும் உருகாதோ? உங்கள் மதத்தின் விஷயங்களையும் சொல்லப்போனால், அனைத்து மதங்களின் விஷயங்களையும் அறியாத ரோமானியனாகிய நானே இம்மனுஷன் மேல் பரிதாபமும், இரக்கமும், நியாயம் வழங்க வேண்டுமென எண்ணுகின்றபோது, பூமியிலேயே மிகுந்த மத நம்பிக்கைகொண்ட ஜனங்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் நீங்கள் இவ்வளவு இரக்கமற்ற நிலையில் இருப்பது கூடுமோ? இதோ இந்த மனுஷன்! இம்மனுஷன் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டுமென இன்னமும் நீங்கள் வற்புறுத்துவீர்களோ? உடனே, ஆசாரியர்கள் இயேசு ரோம பேரரசுக்கு சத்துருவாக இருப்பதினிமித்தம் மாத்திரம் சாக வேண்டுமென நாங்கள் கூறாமல், இயேசு, தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று போதித்து யூதர்களால் தேவதூஷணம் பேசினவர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டபடியாலும், இப்படிப்பட்டவரை அழிக்க வேண்டுமென தேவன் நியாயப்பிரமாணத்தில் கட்டளையிட்டுள்ளபடியாலும், இயேசு சாகவேண்டுமென கூக்குரலிட்டார்கள்.

இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறியிருக்கின்ற விஷயத்தை பிலாத்து கேட்டமாத்திரத்தில் மிகவும் பயந்து இயேசுவோடு மீண்டும் ஒரு உரையாடல் செய்வதற்கு முயன்றார். ஆனால், இயேசுவின் பதிலோ, "பரத்திலிருந்து உமக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படாதது வரையிலும் உமக்கு என்மீது அதிகாரம் இல்லை" என்பதாய் இருந்தது. பிலாத்துவினால் இதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. தாம் மரிக்க வேண்டும் என்பது தெய்வீக ஏற்பாடு என இயேசு தாமே அறிவித்து ஒப்புக்கொண்டார். பிலாத்து மரணத்தீர்ப்புக்குக் கையெழுத்திட்டார் (யோவான் 9:4-11).

நமது கர்த்தர் தமக்கு சம்பவிக்கும் யாவும் பிதாவின் அனுமதியினால் என்று கூறின வார்த்தைகளிலிருந்து நமக்கு ஒரு படிப்பினை உள்ளது. அவருடைய சரீர அங்கங்களாகிய நாமும், தெய்வீக கண்காணிப்பின் கீழ் காணப்படுகிறதினால் அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கையில் நம்முடைய ஜீவியத்தின் சகல விஷயங்களும் நன்மைக்கு ஏதுவாகவே நடத்தப்படும் என்ற நிச்சயம் நமக்கு அருளப்பட்டுள்ளது. இதுவே, இவ்வாழ்க்கையில் பல்வேறு சோதனைக்கிடமான

சந்தர்ப்பங்களில் நம்முடைய நம்பிக்கைக்கான அடித்தளமாக இருக்கின்றது. இதுவே, சகல புத்திக்கும் எட்டாத சமாதானத்தை நம்முடைய இருதயங்களை ஆளும்படிக்கு அருளுகின்றது. மேலும், இதுவே நாம் நம்முடைய சுயத்தை தாழ்த்தி தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நம்மை முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கவும் உதவுகின்றது. மேலும், இதுவே உபத்திரவங்கள் தெய்வீக வழிநடத்துதலின் கீழ் சரியான விதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின் அவைகள் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை நமக்குள் உண்டாக்கும் என்ற அறிவினிமித்தம் உபத்திரவங்களில் சந்தோஷங்கொள்ளவும் உதவுகின்றது (2 கொரிந்தியர் 4:17). ஆமென்!!

[R3000]

“ஆவிக்குரிய கணக்குகளை - வருடந்தோறும் கணக்குப்பார்த்தல்”

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நீர் எங்கள் நிமித்தஞ்செய்த உம்முடைய அதிசயங்களும், உம்முடைய யோசனைகளும் அநேகமாய் இருக்கிறது; ஒருவரும் அவைகளை உமக்கு விவரித்துச் சொல்லிமுடியாது. நான் அவைகளைச் சொல்லி அறிவிக்க வேண்டுமானால், அவைகள் எண்ணிக்கைக்கு மேலானவைகள்” - சங்கீதம் 40:5.

தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய வரவு மற்றும் செலவுகள் பற்றயதான துல்லியமான கணக்குகளை தெரிந்துகொள்வதற்கு பல ஆயிரங்கள் செலவிட வேண்டியுள்ளது. தொழிலில் எக்காரியங்கள் இலாபம் ஈட்டியுள்ளது என்றும், எக்காரியங்கள் நஷ்டம் கொடுத்துள்ளது என்றும் தொழிலதிபர்களுக்கு அறிய உதவும் “வரவு செலவு கணக்கு முறைக்கு” ஒவ்வொரு வருடமும் மில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் செலவிடப்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலம் இலாபமான காரியங்கள் இன்னும் பெருகப்பண்ணப்படுகின்றது. மேலும், நஷ்டத்திற்குரிய காரியங்களும் சரிபண்ணப்படுகின்றது. இது மிகவும் ஞானமிக்க முறையாகும் :

பூமிக்குரிய ஆஸ்திகளையும் அதற்குரிய கனங்களையும் நாடிக்கொண்டிருப்பவர்களின் காரியங்களே இவ்விதங்களில் காணப்படுமாயின், ஆவிக்குரிய காரியங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் எவ்வளவு அதிகமான கவனத்துடன் கணக்குப் பார்க்கும் விஷயம் காணப்பட வேண்டும்! சில வருடங்களே நீடிக்கும் ஆஸ்திகளுக்காக அதாவது, மரிக்கும்போது, கண்டிப்பாக விட்டுப்பிரிய வேண்டிய ஆஸ்திகளுக்காக மாத்திரம் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் நாடிதேடுபவர்களாய் இருப்பதில்லை. அவர்கள் அழிந்துபோகாததும், திருடர்களால் திருட முடியாததுமாகிய ஐசுவரியங்களையே நாடி தேடுபவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த <u>பரலோக ஐசுவரியங்களைத் தவிர</u> அவர்கள் <u>பரலோக கனங்களையும், மகிமைகளையும்</u> இராஜாதி இராஜாவோடு, கர்த்தாதி கர்த்தரோடும் ஆயிரம் வருஷம் இராஜ்யத்தில் <u>உடன் சுதந்தரத்தையும்</u> மற்றும் பூமியின் சகல குடிகளுக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம் தொடர்பான மகிமையான <u>வாய்ப்புகளையும்</u> நாடுபவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

உலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொது கணக்குப்பார்த்து தீர்க்கும் நாள் பழைய கடந்த வருடத்தின் இறுதியிலும், புதிய வருடத்தின் ஆரம்பத்திலும் நிகழ்கின்றது. ஆனால், சபையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட இப்படியாக கணக்குப்பார்க்கும் தருணமானது, அவர்களுக்கு, அவர்களது பஸ்கா ஆடாக, அவர்களது கர்த்தர் மரித்ததை அவர்கள் வருடந்தோறும் நினைவுக்கூரும் காலங்களில் அமைவது பொறுத்தமானதாகும். அதாவது, அவருடைய பலியில் நாம் பங்குக்கொண்டு அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின்போது, நாமும் அவரோடுகூட புதுவாழ்வு பெற்றவர்களாய் வாழும்படிக்கு எழுந்திருக்கும் காலப்பகுதியாகும்.

கடந்தவருடத்தில் நம்முடைய ஆவிக்குரிய கணக்கு எப்படி காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அதாவது, நாம் கடந்த வருடம் ஒன்றாய் கூடி நமது மீட்பருடைய பலியையும், அவரோடுகூட நாமும் பங்குக்கொள்வதற்கு அடையாளமாய் அப்பத்தைப் பிட்டது முதல்கொண்டு நம்முடைய ஆவிக்குரிய கணக்குகள் எப்படி காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். கடந்துபோன வருடத்தின் அனுபவங்கள் நம்மை கர்த்தரிடத்திற்கு நெருங்கச் செய்துள்ளதா அல்லது ஏதாவது விதத்தில் நம்மை அவருடைய அன்பு மற்றும் ஐக்கியத்திலிருந்தும் அவருடைய சரீரத்திலுள்ள உடன் அங்கங்களுடனான ஐக்கியத்திலிருந்தும் நம்மை பிரித்து வைத்துள்ளதா என்றும் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் நாம் நம்முடைய இருதயத்தினுடைய நோக்கங்களில் மாத்திரமல்லாமல், நம்முடைய ஜீவியத்தின் நடக்கைகளிலும் பூரண நிலைக்கு அருகாமையிலும், கர்த்தருக்கு அருகாமையிலும் காணப்பட வேண்டும். நாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். ஆவியின் சகல கிருபைகளிலும், கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய வியக்கத்தகு திட்டம் குறித்ததான புரிந்துகொள்ளுதலிலும், நமது அறிவிலும் நாம் வளர்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

இப்பாடத்தை வாசிக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மனசாட்சியின்படி தங்கள் ஜீவியத்தை தராசு தட்டில் வைத்துப்பார்த்து, கடந்த வருடத்தைக் காட்டிலும் இப்பொழுதுள்ள தனது ஜீவியத்தின் நிலையை (நன்றாக உள்ளது அல்லது நன்றாக இல்லை என்று) தராசு தட்டின் மூலம் அறிந்துகொண்டு தேவனுடைய கிருபையினால், தான் இருக்கின்ற நிலைக்கும் மற்றும் தான் நின்று கொண்டிருக்கும் கட்டத்திற்கும் அதாவது, மாம்சத்தின்படி நாடாமல், ஆவிக்கேற்றப்படி நாடிக்கொண்டிருக்கின்ற இருதயத்தை உடையவனான, இன்னமும் அவருக்கு உரியவனாய் இருந்துகொண்டிருப்பதினால் நன்றி செலுத்துகின்றவனாய் இருப்பான் என்று நாம் நம்புகின்றோம். ஒருவேளை சில விதங்களில் ஒருவன் கொஞ்சம் பின்னுக்கு சறுக்கிப் போயிருப்பானானால் அவன் சறுக்கிப் பின்னாக வந்து நிற்கும் நிலையைக் காட்டிலும் மோசமான நிலைக்குப் போகாததற்கும் தான் முற்றிலுமாக அவருடைய கரத்திலிருந்து போகாததற்கும், அவருடைய வார்த்தைகளில் காணப்படும் மகா மேன்மையும், அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களில் தனக்கு உள்ள பங்கை கைவிட்டுப்போகாததற்கும், இப்படிப்பட்டவர்கள் கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்லக்கடவர்கள். கணக்குகளை மறுபடியும் பார்வையிட்டு கணக்கிட்டுக்கொள்ளும் இந்த நாளானது, அவர்கள் கர்த்தர் பக்கம் இருப்பதற்கு உதவியாகவும், இன்னும் வரப்போகும் வருடத்தில் நல்ல ஒரு கணக்கை ஒப்புவிக்க உதவியாகவும் இருக்கின்றபடியினால், இதற்காக அவர்கள் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக்கடவர்கள். இப்பொழுது நாம் நமது பாடத்தின் ஆதார வசனத்திற்குத் திரும்பி தீர்க்கதரிசி கூறிய காரியங்களை நாமும் இருதய பூர்வமாக சொல்ல முடியுமா என்று பார்க்கலாம். தீர்க்கதரிசி இவ்வசனத்தின் காரியத்தை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கின்றார்:-

(1) ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தேவனுடைய கிருபையின் வியத்தகு காரியங்களுக்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தல் மற்றும்,

(2) இதுவரையிலும் நிறைவேறாததும், ஆனால், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் மூலம் நாம் நம்முடைய விசுவாச கரங்களினால் கிரகித்துள்ள நமக்கான அவருடைய யோசனைகள், அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் அவருடைய நோக்கங்களுக்காக நன்றி செலுத்துதல்.

நமக்கு தேவன் ஏற்கெனவே பண்ணியுள்ள காரியங்களைப் பின்நோக்கி நாம் பார்க்கும்போதும், அவைகளில் சிலவற்றை தீர்க்கதரிசி சங்கீதம் 40:2-ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கின்றோம். "அழிவின் குழியிலிருந்து என்னை அவர் வெளிக்கொணர்ந்தார். சேறு நிறைந்த பள்ளத்தினின்று தூக்கியெடுத்தார், கற்பாறையின் மேல் நான் காலூன்றி நிற்கச் செய்தார். என் காலடிகளை உறுதிபடுத்தினார்" (திருவிவிலியம்). இவ்விஷயத்தை நமக்கு நம்மால் மனப்பூர்வமாய் பொருத்திப்பார்க்க முடியுமானால், அது எத்தகைய நன்றிகளைச் செலுத்தக்கூடியதாய் இருக்கும். தேவனற்றவர்களாகவும் எவ்விதமான உண்மையான நம்பிக்கைகள் இல்லாமலும், வெறும் பயனற்ற எண்ணங்களை மாத்திரம் கொண்டுள்ள முழு உலகத்தோடு நம்மை ஒப்பிட்டுப் <u>பார்க்கும்போது</u> பாவம் மற்றும் மரணத்தீர்ப்பாகிய பயங்கரமான குழியினின்று நம்மை கர்த்தர் எவ்வாறு விடுவித்தார் என்றும், அவர் எவ்வளவாக நம்மீது இரக்கம் கொண்டு நம்மை விடுவித்தார் என்றும் நாம் சற்றுத் திரும்பி <u>பார்க்கும்போது</u> அவர் எப்படி நம்முடைய <u>விசுவாசத்தின் பாதங்களை</u> <u>கிறிஸ்து</u> மற்றும் அவருடைய மீட்பின் வேலையாகிய கற்பாறை அஸ்திபாரத்தின் மேல் காலூன்றி நிற்கப்பண்ணினார் என்பதையும் நாம் சற்று திரும்பி <u>பார்க்கும்போது</u>, நம்மால் அவருக்கு நன்றிகளை தெரிவித்தும், அவருடைய இரக்கங்களை அனைவருக்கும் பிரஸ்தாபப்படுத்தவும் முடிகின்றது. இன்னும் நாம் பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய தேவனும், நமது இரட்சகரும் நமக்கு முக்கியமானவர்கள் என்று நாம் முடிவெடுத்த அந்த நல்ல சந்தோஷமான நாள் நம்முடைய நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. அதாவது, நம்முடைய (ஆவிக்குரிய) பயணம் ஆரம்பித்ததும், நம்முடைய ஓட்டத்தின் ஊசலாட்டங்கள் நின்றுபோன அந்த சந்தோஷமான நாள் நம்முடைய நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. அந்த நாளில்தான் நம்முடைய ஓட்டத்திற்கான உறுதியான ஒரு நோக்கம் கிடைத்தது. இன்னுமாக, மனிதனுடைய கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் தத்துவங்கள் எனும் பல்வேறு புயல்களினால் நாம் இங்கும் அங்கும் மோதியடிக்கப்படும்போது நாம் துக்கம் அடைந்து போய்விடாதபடிக்கு, சரியான ஒரு பாரக்கல் அன்று நமக்குக் கிடைத்தது. (பாரக்கல் - கப்பல் சமநிலையில் இருப்பதற்காகப் போடப்படும் பாரம்) என்பதும், நம் நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. இவைகள் அனைத்தையும் நமக்கு ஏற்கனவே தேவன் செய்து முடித்ததற்காக தேவனை நாம் துதிப்போமாக! அடுத்ததாக, தீர்க்கதரிசியானவர், "நமது தேவனைத் துதிக்கும் <u>புதுப்பாட்டை</u> அவர் என் வாயிலே கொடுத்தார்; அநேகர் அதைக் கண்டு, பயந்து கர்த்தரை நம்புவார்கள்" என்று பாடுகின்றார் (சங்கீதம் 40:3). சந்தேகங்கள் குறித்தோ அல்லது பயங்கள் குறித்தோ அல்லது பாவிகளுடைய கடுந்துயரம்

குறித்ததாகவே இந்த புதியபாடல் இராமல், மாறாக தேவனுடைய நீதி, இரக்கம் மற்றும் அன்பைக்குறித்ததான புதுப்பாட்டாக உள்ளது. மேலும், இப்புது பாட்டின் அனைத்து/ஒவ்வொரு ஓசைகளும் இசைவாகவும், துல்லியமாகவும் காணப்படுகின்றது. தேவனுக்கு நன்றி! இந்த புதுப்பாட்டானது, நமக்குள் புதிய ஜீவனைக்கொண்டு வந்துள்ளது. இன்னுமாக, ஜீவியத்தில் புதிய சந்தோஷங்களையும் கொண்டுவந்துள்ளது. இன்னுமாக, நமக்குள்ளும் மற்றவருக்குள்ளும் புதிய நம்பிக்கைகளையும், புதிய குறிக்கோள்களையும் கொண்டுவந்துள்ளது. கர்த்தர் கரத்திலிருந்து நாம் ஏற்கெனவே பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதங்களுக்காக அதாவது, அவர் நமக்கு ஏற்கெனவே நிறவேற்றியுள்ள காரியங்களுக்காக நம்மால் கர்த்தருக்கு ஒருபோதும் நன்றி சொல்லி தீர்க்க முடியாது.

இன்னுமாக, கர்த்தருடைய தயவினால் நாம் ஏற்கெனவே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் தேவனை அன்புகூருகிறவர்களுக்கென்று அவர் வைத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களின் முன் சுவை மாதிரிகளே என்றும், நமக்கு உறுதி பண்ணப்பட்டுள்ளது "தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை;" (1 கொரிந்தியர் 2:9). ஆனாலும், இவைகளை தேவன் அன்புடன் வெளிப்படுத்தினபோது, இவைகளை நாம் கண்ணாடி வழியாய் காண்கின்றதுபோல, மங்கலாய்க் கண்டாலும் இவைகள் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமை என்று விசுவாசத்தின் மூலம் கிரகித்துக் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். நாம் பெற்றிருப்பவைகள் நிஜமானவைகளாய் இராமல், வாக்குத்தத்தங்களாகவும், நம்பிக்கைகளாகவுமே இருக்கின்றது. தற்காலத்தில் நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவைகள் ஆரம்பங்களாக மாத்திரமே இருப்பதினால், தேவனுடைய கிருபைகள் எண்ணமுடியாதவைகள் என்றும், கணக்கிடமுடியாதவைகள் என்றும் தீர்க்கதரிசி சொன்னதை நாமும் ஒப்புக்கொள்கின்றோம். நாம் அவருக்கு மிகுந்த கடனாளிகளாகவும், ஒருபோதும் அவருக்குரிய நன்றி கடனிலிருந்து விடுபட முடியாதவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கின்றபடியால் இவைகளையெல்லாம் நமக்கு அளிப்பதில் பிதா சந்தோஷம் கொள்கின்றார். மேலும், பிரதிபலனை நாம் அவருக்கு நன்றியுணர்வுடன் காணப்படும் விதத்தில் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்றும், நாம் உண்மையில் அவருடைய பிள்ளைகளாகவும், அவருடைய ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தான் நம்மிடம் அவர் கேட்கின்றார்.

இப்பொழுது நாம் நமது தற்கால சொத்துக்களைக் கணக்கிடுவதிலும், கடந்த வருடத்திலிருந்த நம்முடைய ஜீவியத்தை தராசில் மதிப்பிடுவதற்கும் கவனம் செலுத்துவோமாக. தராசில் பொதுவாக உள்ள காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு, நாம் திருப்தியடைந்தவர்களாய் இருக்கக்கூடாது. கடந்த வருடத்தில் நாம் அநுபவித்த இரக்கங்கள் மற்றும் சிலாக்கியங்களையும் மற்றும் அவைகளை நாம் பயன்படுத்தினது குறித்தும், அவைகளினால் நாம் பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதங்களையும் நம்முடைய நினைவுகளுக்குக் கொண்டுவந்து, அவைகளை நாம் கூர்ந்து, ஆழ்ந்து, ஆராய்ந்துப்பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அன்றாட நடவடிக்கையில் எவ்விஷயங்கள் நமக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது என்றும், எவ்விஷயங்கள் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியைக் குன்றச்செய்தது என்றும், எவ்விஷயங்கள் கர்த்தருடனான நம்முடைய ஐக்கியத்திற்குத் தடையாக இருந்தது என்றும், எவைகள் நாம் பொறுமையுடன் ஓடுவதற்கு நமக்கு தடையாக இருந்தது என்றும், அல்லது எவைகள் சுவிசேஷத்தில் நமக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டத்தில் நமக்கு நல்ல பலன்களைக் கொடுத்தது என்றும் நாம் கவனமாய் அடையாளம் கண்டுக்கொள்ள/கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசமாகக் காணப்படும். ஏனெனில், எவருக்கும் ஒரே சூழ்நிலைகளும், மனப்போக்கும் இருப்பதில்லை. ஒவ்வொருவனும் கணக்கிடும்போது, தான் ஜெபத்தின் வாயிலாக கர்த்தருடன் கொண்டிருந்த ஐக்கியம் மற்றும் உறவின் காரணமாக ஏற்பட்ட நன்மைகளையும் (தராசில்) எடைபோட்டு பார்த்துக்கொண்டு, வரும் வருடத்தில் தனது ஆவிக்குரிய நலனுக்காக இந்த அம்சத்தை (ஜெபம்) பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டுமோ அல்லது இல்லையோ என்றும் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொருவனும் தான் கர்த்தரோடு சம்பாஷணைப் பண்ணுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகின்றான் என்பதை மாத்திரம் கணக்கிட்டுப்பார்க்காமல், கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக்

கேட்பதற்கும், வேதவாக்கியங்களை ஆராய்வதிலும், தெய்வீக மனதை அறிந்துகொள்வதிலும் தனிப்பட்ட விதத்தில் தனக்கும், சபைக்கும், உலகத்திற்கும் சம்பந்தமுடைய தெய்வீக திட்டத்தை அறிந்துகொள்வதிலும் தான் எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகின்றான் என்பதையும் கணக்கிட்டுப்பார்க்க வேண்டும். கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கும் விஷயத்தில் ஒவ்வொருவனும் தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்திலே வைத்தார் என்றும், ஒருவரையொருவர் ஆசீர்வதிப்பதற்கும் சபையை பக்திவிருத்தியடையச் செய்வதற்கும், சபையை மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் கட்டியெழுப்புவதற்கும் இந்த அவயவங்களை தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறியுள்ளவைகளை நினைவில் கொண்டு சகோதர சகோதரிகள் மூலம் அதாவது, கிறிஸ்துவினுடைய ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்கள் மூலம் கர்த்தர், வேத ஆராய்ச்சி பண்ணுவதற்கான உதவியையும் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 12). ஆகவே, அப்போஸ்தலர்கள் முதலாவதாக ஏற்படுத்தப்பட்டார் என்றும், அவர்களுடைய போதனைகள் மேலானது என்றும், மற்ற அனைவருடைய போதனைகளும் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளுடைய சாட்சிகளுக்கு இசைவாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இப்படியாக, கணக்கிட்டுப்பார்க்கும்போது, ஒருவன் தான் எதிர்பார்த்ததைக்காட்டிலும் அவ்வளவுக்கு நல்ல முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க முடியவில்லையெனில் அல்லது ஒருவேளை இடுக்கமான வழியில் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் குறைவான முன்னேற்றமே அடைந்ததாக பார்த்தான் எனில், அவன் அன்பிலும், கிருபையிலும், அறிவிலும் வளர்வதற்கு அவனுக்கு அருளப்பட்ட உதவிகரங்களாகிய தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், சகோதர சகோதரிகளையும் எவ்வளவு அவன் பயன்படுத்த தவறின காரணத்தினால் அவன் இந்தளவுக்கு முன்னேற்றமடைய தவறிபோயுள்ளான் என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கக்கடவன். ஒருவேளை அவன் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அவனுடைய முன்னேற்றம் மிகவும் அதிகமாய் காணப்படவில்லையெனில், வேறொரு விஷயத்தைக்கூட அவன் ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும். அதென்னவெனில், அவன் சத்தியத்திற்கு ஊழியம் புரியும் விஷயத்தில் அவனால் முடிந்தமட்டும் ஈடுபட்டுள்ளானா அல்லது இல்லையா என்றும் பார்க்கக்கடவன். உங்களுடைய முழு ஜீவியத்தையும் நீங்கள் கர்த்தருக்காக அர்ப்பணித்துள்ளீர்கள் என்றும், அவருடைய வழிநடத்துதலின்படியாக நீங்கள் உங்கள் ஜீவனை அவருடைய சகோதர சகோதரிகளாகிய சபையின் நலன்கருதி கையளித்துள்ளவர்களாகவும், தியாகம் பண்ணினவர்களாகவும், ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பதை கொஞ்சம் எண்ணிப்பாருங்கள். கடந்துபோன வருடத்தில் உங்கள் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்கும் இவ்விஷயத்தில் அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்கு உங்களால் முடிந்தமட்டும் ஊழியம் புரியும் விஷயத்தில் நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்துள்ளீர்களா அல்லது இல்லையா என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள், கணக்கிட்டுப்பாருங்கள். தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும் என்பதும், பிறருக்கு சத்தியத்தைப் பறிமாறுகின்றவனுக்கு சத்தியமும், கிருபையும் உள்ள கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கடைவான் என்பதும், கர்த்தர் ஏற்படுத்தியுள்ள ஏற்பாடுகளில் ஒருபாகம் என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள்.

"சரியான கணக்கிடுதல் மற்றும் மதிப்பிடுதலுக்கான உதாரணங்கள்"

கணக்கிட்டுப்பார்க்கும் விஷயத்தில் அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து நாம் சில குறிப்புகளையும், கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் எப்படி கணக்குப்பார்த்தார்கள் என்று நாம் பார்க்கலாம். எவைகளையெல்லாம் அவர்கள் இலாபம் என்றும், எவைகளையெல்லாம் நஷ்டம் என்றும் எண்ணினார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளுக்குக் கொஞ்சம் செவிகொடுங்கள். "என்னுடைய (பூமிக்குரிய) பிராணனை நான் (விலையேறப் பெற்றதாக) அருமையாக எண்னேன்" (KJV). "என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனது உயிரை நான் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை" (திருவிவிலியம்) (அப்போஸ்தலர் 20:24) "உண்மையில் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் என் ஆண்டவராக கிறிஸ்து இயேசுவை பற்றிய அறிவே நான் பெறும் ஒப்பற்ற செல்வம். இதன் பொருட்டு (பூமிக்குரிய) மற்ற எல்லாவற்றையும் இழப்பாக கருதுகிறேன்" (திருவிவிலியம்; பிலிப்பியர் 3:8). பவுலினுடைய கணிப்பில் எதிர்கால மகிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தற்காலத்தில் சில இழப்புகள் நேரிடுவது பொருத்தமானதாய் மாத்திரம் இராமல், பரிசை அடைவதற்கு கிறிஸ்துவைப்பற்றின அறிவை பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரமே பாத்திரமானதாய் காணப்பட்டது. (கிறிஸ்துவைப்பற்றின இந்த அறிவானது, அவர் மூலம் நமக்கு வெளியான தேவனுடைய கிருபை பற்றின அறிவையும், மாபெரும் பரிசை பெறுவதற்கென

ஓட்டத்தில் ஓடுவதற்கான வாய்ப்புகள் தொடர்பான அறிவையும் உள்ளடக்குகின்றது). இந்த அறிவையும் (மற்றும் இதன் வாய்ப்புகளையும்) பெற்றுக்கொள்வதற்காக தான் அடைந்த நஷ்டங்கள் மாபெரும் விலையாக விளங்கும் என்று பவுல் கருதினார். எவ்வளவு பூமிக்குரிய விஷயங்களை இழந்திட்டாலும் சரி, இவ்விழப்பின் காரணமாக நாம் கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவை, - அவருடைய குணலட்சணம் பற்றின அறிவையும், அதைக்குறித்து ஆழமான புரிந்துகொள்ளுதலையும், அவரை மையமாகக்கொண்டுள்ள திட்டம் பற்றின அறிவை நல்லதொரு சொத்தாக நாம் ஒருவேளை பெற்றிருப்போமெனில் நாம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக்கடவோம். ஒருவேளை இந்த அறிவை நாம் பெற்றிருப்போமானால், ஒருவேளை அவர் நமக்கு விலையேறப் பெற்றவராய் காணப்படுவாரானால் அதனால்தான் நாம் இன்று ஐசுவரியவான்களாய் இருக்கின்றோம். தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக! இதே அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இன்னுமாக, "அவர் பொருட்டு நான் அனைத்தையும் இழந்துவிட்டேன், கிறிஸ்துவை ஆதாயமாக்கிக்கொள்ள எல்லாவற்றையும் குப்பையாக கருதுகிறேன். கிறிஸ்துவோடு (அவருடைய சரீரத்தின் அங்கமாக) இணைந்திருப்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வாறு கருதுகிறேன்" என்றும் கூறியுள்ளார் (திருவிவிலியம்; பிலிப்பியர் 3:8-9) (KJV; பிலிப்பியர் 3:8, 9, 11).

கணக்கிடுதலைப்பற்றின இன்னும் ஒரு கருத்தை அப்போஸ்தனாகிய யாக்கோபும் தெரிவித்துள்ளார். "என் சகோதரரே நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்பொழுது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்கும் என்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள் (யாக்கோபு 1:2, 3). ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடந்தவருடத்தை திரும்பி பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய பாதையில் அநேக கண்ணிகளும், சோதனைகளும் இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவைகளில் சிலவற்றை நாம் உடனடியாக ஜெயங்கொண்டிருந்திருப்போம். இன்னும் சிலவற்றை நாம் மிகுந்த போராட்டம் போராடி ஜெயங்கொண்டிருந்திருப்போம். இன்னும் சில விஷயங்களில் நாம் ஒருவேளை பகுதியளவே ஜெயம் அடைந்தவர்களாகவும் காணப்படலாம். அதாவது, நம்முடைய சத்துருவுக்கு கொஞ்சம் தோல்வியும் கொஞ்சம் ஜெயமும் கொடுத்தவர்களாகக் காணப்படலாம்.

இந்த சோதனைகள் நமக்கு என்ன கொண்டுவந்தது? இவைகளின் பயன் நமக்கு என்னவாக இருந்தது? இச்சோதனைகளின் ஒரு பயனானது அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு குறிப்பிட்ட வண்ணமாக, பொறுமையை குறித்த படிப்பினைகளாக உள்ளது. இச்சோதனைகள் நாம் இன்னமும் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும், பரீட்சிக்கப்படும் நிலையிலும்தான் காணப்படுகின்றோம் என்பதை நமக்குக் காட்டித்தருகின்றன. நாம் அவருடைய புண்ணியத்தினால் அவருடைய இராஜ்யத்தில் பங்கடைவதற்கு நாம் பாத்திரவான்கள் என்றும், கர்த்தருக்கு நாம் உண்மையாய் இருக்கின்றோம் என்றும் நிரூபித்துக்காட்டுவதற்கே இச்சோதனைகளாகும். பரீட்சைகள், சோதனைகள் அனைத்தும் முடிவடைய வேண்டும் என்றும், ஜெயங்கொள்ளுபவர்களில் ஒருவராக நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், அனைவரும் அடிக்கடி விரும்புகின்றோம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், பொறுமையும், விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் நம்முடைய இருதயத்திற்குள் புடமிட்டு சுத்தம் பண்ணும் ஒரு வேலையைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இன்னுமாக, கர்த்தருக்கு நாம் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாகவும், பக்குவம் அடைந்தவர்களாகவும் மாற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த நல்ல வேலை தொடரட்டும். நமக்கு நன்மையாக இருக்கத்தக்கதாக ஏதோ விதங்களில் ஒருவேளை நம்முடைய சோதனைகள், பரீட்சைகள் நமக்குப் படிப்பினைகளை கொண்டுவந்திருக்குமாயின் நாம் களிக்கூரக்கடவோம். அதாவது, குணலட்சணங்களில் நாம் பலப்படுவதற்கு ஏதுவாகவும், சத்தியத்திற்காகவும், நீதிக்காகவும் நாம் அதிகம் உறுதிக்கொள்வதற்கு ஏதுவாகவும் நம்முடைய பெலவீனங்கள் குறித்து அதிகமாய் விழிப்புகொள்வதற்கும், அவைகள்குறித்து எச்சரிப்பாய் அதிகமாய், கவனமாய் இருப்பதற்கு ஏதுவாகவும், நம்முடைய சோதனைகள் நமக்கு படிப்பினைகளைக்கொண்டு வந்திருந்திருந்தால் நாம் களிக்கூரக்கடவோம். பகுதியளவு ஜெயங்கொண்ட விஷயங்களிலும்கூட நாம் எந்தளவுக்கு எதிராளியானவனுடைய நெருக்கங்கள் மற்றும் நம்முடைய பலவீனங்களுக்கு எதிராக எதிர்த்துப்போராடியுள்ளோமோ அவ்வளவுக்கு நமக்கு அநுகூலமாகவே இருக்கும். சில விஷயங்களில் நாம் முழுமையாக தோல்வியடைந்தாலும்கூட, நம்முடைய குணலட்சணங்களில் உறுதியும் இதே விஷயத்தில் மீண்டும் தோல்வியுறக்கூடாது என்ற நமது தீர்மானம் மெருகூட்டப்படுவதற்கு அதிக வைராக்கியமும் இத்தோல்வியின் விளைவாக ஏற்படுகின்றது. இன்னுமாக, ஜெபத்தில் கர்த்தருக்கு முன்பாக இருதயத்தில் தாழ்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இத்தாழ்மையே நமக்குக் கிருபையின் சிங்காசனத்தை நினைப்பூட்டுகின்றது. மேலும்,

இத்தாழ்மையின் காரணமாகவே ஒவ்வொரு சோதனையின் வேளையிலும் அவசியமான உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு நம்மை கிருபையின் சிங்காசனத்திடத்திற்கு ஓடச்செய்கின்றது.

"ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகின்றேன்" என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தனது கணக்கை தராசில் எடையிட்டுப் பார்த்துவிட்டு தொகுக்கின்றார் (ரோமர் 8:18). நாமும் கடந்துபோன வருடத்திற்கான நமது கணக்குகளை கணக்கிடுகையில், நம்முடைய பாடுகளை அவைகள் கொஞ்சமாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்துவுக்காகவும், நீதிக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும் நாம் பாடுபட்ட பாடுகள் எதுவாயினும், அவைகளை அப்போஸ்தலர் பவுல் போன்றே கணக்கிட்டு எண்ணிக்கொள்வோமாக. இந்த அனைத்து விஷயங்களில் வரப்போகின்ற வருடத்தில் நாம் இன்னும் அதிகமாக உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்து களிக்கூரக்கடவோம். கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காகவும், அவருடைய நோக்கத்திற்காகவும், அவருடைய சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும் இன்னும் அதிகமாய் வரும் வருடத்திலும் பாடுகள் படுவதை நமக்கான பெரும் சிலாக்கியமாக எண்ணுவோமாக.

கடந்த வருடங்கள் பற்றின கணக்கில் நமக்கு இலாபமாக இருந்தவைகளையும், தோல்விகளாக இருந்தவைகளையும் நாம் கணக்கிட்டுக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய குறைவுகளில் ஒன்றாக, நம்மை பரிசுத்தம் பண்ணின இரத்தத்தை சாதாரணமாக எண்ணும் விஷயம் என அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடும் காரியம் நம்மிடம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக நாம் நன்றியுடையவர்களாய் இருப்போமாக. கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை நாம் இன்னும் உணர்ந்துகொண்ட நிலையில் காணப்படுவதற்காக தேவனுக்கு நன்றி. நாம் நம்முடைய சொந்த புண்ணியத்தினால் அல்லது தகுதியினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் நம்மை அன்புகூர்ந்து, தமது சொந்த விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை விலைகொடுத்து வாங்கினவருக்குள்ளாகவே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம் என்ற உண்மையை நாம் இன்னமும் புரிந்துகொண்ட நிலையில் காணப்படுவதினால், தேவனுக்கு நன்றி. ஓ! இவ்விஷயத்தில், நம் ஜீவியத்தை கொஞ்சம் திரும்பிப்பார்க்கும்பொழுது வழியில் தடுமாற்றங்கள் அல்லது சறுக்கல்கள் காணப்பட்டாலும் கூட இவ்விஷயம் தொடர்பான நம்முடைய அனுபவத்திற்காக நாம் எவ்வளவு நன்றி செலுத்த வேண்டும்! இன்னும் அவருடைய கிருபையினால் நாம் இன்னின்னபடியாகக் காணப்படுகின்றோம் என்பதினாலும், நமக்கான மாதிரியாகிய இயேசுவை பார்த்த வண்ணம் நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்ட வைராக்கியம் மற்றும் பொறுமையுடன் ஓடுவதற்கும், நிலைத்து நிற்பதற்குமான வாய்ப்புகள் இன்னமும் இருக்கின்றது என்பதினாலும் நாம் எவ்வளவாக கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

"நம் விஷயத்தில் கர்த்தர் எப்படி கணக்குப்பார்க்கின்றார்"

கணக்குப்பார்க்கும் விஷயத்தில் கர்த்தர் தாம் எப்படி கணக்குப்பார்க்கின்றார் தொடர்பாக அவர் கூறும் வார்த்தைகளிலிருந்து நாம் திடம்கொள்வோமாக. "என்னைப் பெலப்படுத்துகிற நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னை உண்மையுள்ளவனென்றெண்ணி இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினபடியால், அவரை ஸ்தோத்திரிக்கின்றேன் (1 தீமோத்தேயு 1:12). "எனக்கு வலுவூட்டும் நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். ஏனெனில், நான் நம்பிக்கைக்குரியவன் என்று கருதி அவர் என்னை தம் திருத்தொண்டில் அமர்த்தினார்" (திருவிவிலியம்). ஆ! ஆம், நம்முடைய ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும், நம்முடைய ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் கர்த்தர் அறிந்திருந்தபோதிலும், கொஞ்சம் வித்தியாசமான விதத்தில் அதாவது, நம்முடைய வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளைக் காட்டிலும் மேலானதாய் இருக்கும். ஏதோவிதத்தில் நம்முடைய கணக்கைப் பார்க்க அவர் பிரியப்படுவதை நாம் அறிய வரும்போது எத்துணை மனசாந்தியை நமக்குக் கொடுக்கின்றது. நம்முடைய இருதயத்தின் உணர்வுகளை அப்படியே முழுமையாக நம்முடைய வார்த்தைகள் எப்பொழுதும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. நம்முடைய நடத்தைகளும், பூரண கோட்பாடுகளுக்குரிய அளவை எட்டுவதில்லை. நாம் வார்த்தைகளைப் பேசின பிற்பாடும், நம்மால் முடிந்தமட்டும் உள்ள கிரியைகளை நாம் செய்த பிற்பாடும், இவைகள் தேவனுக்கு மகிமை சேர்க்கும் விஷயத்தில் குறைவுபட்டுள்ளது என்றும், நாம் முயற்சித்த அளவைக்காட்டிலும் நாம் விரும்பின அளவைக்காட்டிலும் நாம் எண்ணியவைகளைக்

காட்டிலும் குறைவாகவே உள்ளது என்றும், நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். நம்முடைய குறைபாடுகள் நிறைந்த வேலைகளும்கூட கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதை நாம் அறிய வரும்போது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாய் உள்ளது. அதாவது, கர்த்தர் நம்முடைய நோக்கங்களின் அடிப்படையிலும், நம்முடைய சித்தங்களின் அடிப்படையிலும் நம் விஷயங்களைக் கணக்கிடுகின்றார் என்பதை நாம் அறியவரும்போது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாய் உள்ளது. அவருடைய நாமத்திற்கு துதி உண்டாவதாக! நம்முடைய குறைபாடுகள் நமது மீட்பருடைய பூரணத்தினாலும், பலியினாலும் மறைக்கப்படுவதும் மற்றும் நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்கள், மற்றும் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் நமது வேலைகள்/கிரியைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதுமாகிய கர்த்தருடைய கிருபையான ஏற்பாடுகள் இல்லையெனில் அவர் அங்கீகரிக்கத்தக்கதான பூரணத்தில் எந்த ஒரு நிலையையும் நாம் அடைவதற்கு நமக்கு எவ்வித வாய்ப்பும் இருந்திருக்காது.

அப்போஸ்தலர் பவுல் தன்னை கர்த்தர் தனது கிரியைகளின்படி அல்லாமல், தனது நோக்கங்களின் அடிப்படையில் கணக்கிட்டுக் கொண்டதால், ஊழியத்தில்/ஊழியம் செய்வதில் பங்கடையத்தக்கதாக தான் பாத்திரவானாக கருதப்பட்டதினிமித்தம் களிக்கூர்ந்தார். நாமும் அவரைப்போன்றே களிக்கூரக்கடவோம். மேலும், இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாரில் உள்ள அனைவரும் தேவனுடைய சபையிலுள்ள உண்மையாய் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ள அனைவரும் தேவனுக்கும் தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியர்கள் பணிவிடைக்காரர்கள் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்வோமாக. கர்த்தர் நம் அனைவரையும் ஊழியத்தில் நியமித்துள்ளார். கர்த்தருடைய நாமத்தை கனப்படுத்தி அவருடைய நீதியை அறிவிப்பதின் மூலம் கர்த்தருக்கு அன்பிலும், பாசத்திலும் பணி செய்யும் ஓர் ஊழியம் உள்ளது. சகோதர சகோதரிகளுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களை திறக்கச்செய்து கர்த்தருடைய குணலட்சணங்களுடைய நீளத்தையும், அகலத்தையும், உயரத்தையும், ஆழத்தையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுவதன் மூலம் சகோதர சகோதரிகளுக்குப் பணி செய்யும் ஓர் ஊழியமும் உள்ளது. நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் மேற்கூறப்பட்டுள்ள இந்த ஊழியங்களில் பங்கு உள்ளது. மேலும், இது ஒரு மாபெரும் சிலாக்கியமாகும். இவ்வூழியம் புறக்கணிக்கப்படுமாயின், இவைகள் புறக்கணிக்கப்படும் அளவிற்கு ஏற்ப நம்முடைய ஆவிக்குரிய முன்னேற்றத்திலும், குணலட்சணங்களிலும் இழப்புகள் காணப்படும். நாம் இந்த சிலாக்கியத்தை விலையேறப்பெற்ற சொத்தாகக் கருதி, வரவிருக்கிற புதிய வருடத்தில் முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் நமது இராஜாவுக்குரிய ஊழியத்தில் மகா கடின முயற்சியுடன் பயன்படுத்தக்கடவோம்.

"நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தினிமித்தம் பாடு அநுபவிக்கிறவர்களாயிருக்க, அந்த இராஜ்யத்திற்கு நீங்கள் பாத்திரரென்றெண்ணப்படும்படிக்கு, தேவன்…" என்று தெசலோனிக்கே பட்டணத்திலுள்ள சபைக்கு அப்போஸ்தலர் எழுதுகின்றார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:5). ஆ! ஆம், இதுவும் கர்த்தருடைய கணக்கிடுதலில் ஒன்றாகும். நாம் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குப் பாத்திரவான்கள் அல்ல. எந்த மனுஷனும் பாத்திரவானல்ல. ஆனால், கர்த்தர் தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களை பாத்திரவான்களாகக் கருதப்படும்படிக்கு நோக்கம் கொண்டுள்ளார். இதை அவர் தமது சொந்த பலியின் புண்ணியத்தின் மூலம் செய்வார். மேலும், இதன் வாயிலாக நீதியின் பூரணமான கிரியைகளுக்கு பதிலாக நம்முடைய சித்தங்களும், நம்முடைய நோக்கங்களும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இப்படி தாராளமாக நாம் கருதப்படுவதற்கு தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக! இது நம்மை உற்சாகப்படுத்தட்டும். மேலும், இராஜ்யத்திற்குப் பாத்திரமானவர்கள் என்று நமது கர்த்தரால் கணக்கிடுபவர்கள் இராஜ்யத்திற்காக பாடுகள் அநுபவிக்கின்றவர்களாக இருப்பார் என்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளையும் நாம் நினைவில் கொள்வோமாக. ஆகவே, தெய்வீக வார்த்தைக்கும், திட்டத்திற்கும் இசைவான, நியாயமான, விவேகமானவிதத்தில் இராஜ்யத்தினிமித்தம் பாடுபடுவதற்கு நாம் நாடக்கடவோம்.

நாம் முட்டாள்தனமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, முட்டாள்தனமானவிதத்தில் பாடுபடுவதற்கு நாடக்கூடாது. இப்படியாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான எந்த மாதிரியையும் நாம் கர்த்தருடைய விஷயத்திலும், அப்போஸ்தலர்களுடைய விஷயத்திலும் பார்க்கமுடியாது. நாம் இரத்தசாட்சியாக மரிப்பதின் மூலம் அல்லது சரீர துன்புறுத்தலின் வாயிலாக பாடுபட வேண்டும் என்ற அவசியமும்கூட இல்லை. அநேகமான நமது உணர்வுகள் புண்படுத்தப்படும் விதத்தில் நம்முடைய பாடுகள் காணப்படலாம். "அக்கிரமக்காரர்கள்…தங்கள்

நாவை பட்டயத்தைப்போல் கூர்மையாக்கி மறைவுகளில் உத்தமன் மேல் எய்யும்பொருட்டு கசப்பான வார்த்தைகளாகிய தங்கள் அம்புகளை நாணேற்றும்" போது, உணர்வுகள் புண்படுகின்றது (சங்கீதம் 64:2-3). "நிந்தைகளாலும், உபத்திரவங்களாலும் நீங்கள் வேடிக்கையாக்கப்பட்டதுமல்லாமல், அப்படி நடத்தப்பட்டவர்களுக்குப் பங்காளிகளுமானீர்கள்" (எபிரெயர் 10:33-35). "சிலவேளைகளில் நீங்கள் இகழ்ச்சிக்கும், வேதனைகளுக்கும் ஆளாகி வேடிக்கைப் பொருளானீர்கள். வேறுசில வேளைகளில் இந்நிலைக்கு ஆளானோரின் துன்பங்களில் பங்குப்பெற்றீர்கள்" (திருவிவிலியம்) என்று அப்போஸ்தலர் கூறும் பாடுகளைக்காட்டிலும் நம்முடைய பாடுகள் இன்னும் குறைவாகக்கூட காணப்படலாம். பாடுபடுவதற்குரிய சிலாக்கியமாகிய இந்த நல்ல ஆஸ்தியை எபிரெயர் 10:35-ம் வசனத்திலுள்ள அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு செவிகொடுத்த வண்ணமாக நாம் கர்த்தருக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும், சகோதர சகோதரிகளோடு கொஞ்சம் பாடுகள் படுவதற்கான சிலாக்கியம் நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறபடியால், களிக்கூர்ந்து வரும்வருடத்தில் அதை பயன்படுத்துவோம் என்று தீர்மானம் எடுப்போமாக. தேவன் அருளியுள்ள வாக்குத்தத்தங்களின்படி நாம் அவர் மேல் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். மேலும், இப்படியாக வைக்கப்படும் விசுவாசத்திற்கு பலனையும் அருளுவார்.

"நம்முடைய தேவன் உங்களை தமது அழைப்புக்குப் பாத்திரராக்கவும், தமது தயையுள்ள சித்தம் முழுவதையும் விசுவாசத்தின் கிரியையும் பலமாய் உங்களிடத்தில் நிறைவேற்றவும் வேண்டுமென்று எப்பொழுதும் உங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்" என்று அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஆவிக்குரிய கணக்குப்பார்க்க வேண்டும் என்ற இந்த புத்திமதி குறித்ததான பாடத்தை நாம் நிறைவு செய்கின்றோம் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:11). கர்த்தருக்குள் எங்களுக்கு அன்பாய் இருப்பவர்களே இதுவே உங்களுக்கான எங்களுடைய ஜெபமாய் இருக்கின்றது. இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுடைய குமாரனோடு இராஜ்யத்தில் உடன்சுதந்தரராகும்படிக்கான மகா பரம அழைப்பிற்கு நம்மை பாத்திரவான்களாக கர்த்தர் கருதுவதைவிட வேறு எந்த காரியத்தை நம்மால் விண்ணப்பிக்கக்கூடும்? எந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அவர் நம்மை பாத்திரவான்களாகக் கருதுவார் என்பது தொடர்பான அவருடைய உறுதியும் நமக்கு உள்ளது. அவர் வைக்கும் நிபந்தனைகள் உண்மையில் மிகவும் நியாயமானதாகத்தான் உள்ளது. இன்னுமாக, இந்த நிபந்தனைகளை சந்திக்கும்படிக்கு நாம் செலுத்தும் பலிகள், நாம் கர்த்தருக்காகவும், அவருடைய நோக்கத்திற்காகவும் சரியான வைராக்கியத்தினால் நிரப்பப்பட்டவர்களாக காணப்படுவதுவரையிலும், உண்மையில் நமக்கு நஷ்டமும், தூசியுமாகவே தோன்றும்/இருக்கும். இன்னுமாக, நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதாவது, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கிருபையான நிபந்தனைகளுக்கேற்பப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நம்மை பாத்திரவான்கள் என்று நிரூபிப்பதற்கும் நமது பரம பிதா அழைத்துக்கொடுக்கும் இந்த நல்ல காரியங்களை அவர் அதிருப்தியுடன் கொடுக்காமல் அதை கொடுப்பதற்கு மிகவும் பிரியப்படுகின்றார் என்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளையும் கவனியுங்கள். ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தைகளை தவறாய் புரிந்துகொண்டிருந்த நாம் நமது பரம பிதாவானவர் இரக்கமற்றவரானப்படியினால், அதிக ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்க விரும்பவில்லை என்றும், அந்த கொஞ்சம் ஆசீர்வாதங்களையும்கூட அவர் சொற்ப பேருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கின்றார் என்றும், அந்த கொஞ்சம் ஆசீர்வாதத்தைக்கூட கொடுப்பதில் அவருக்கு விருப்பமில்லை என்றும், இக்கொஞ்சம் ஆசீர்வாதங்களையும் கூட அவர் இயேசுவின் வலுக்கட்டாயத்தினால்தான் வழங்கினார் என்றும், மீதமான, பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் நித்தியகாலமும் துன்பத்தில் இருக்கத்தக்க இவர்களை பிசாசுகளிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானத்துடன் காணப்பட்டார் என்றும், உள்ள கற்பனைகளில் காணப்பட்டிருந்தோம். நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் இப்பொழுது நம்முடைய பிதாவை அறிந்துகொள்ளவும், அவருடைய வியக்கத்தகு திட்டத்தை ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்தபடியால் தேவனுக்கு நன்றி!

நாம் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அழைக்கப்பட்ட இந்த கிருபையான காரியங்கள்/பங்குகள், "அவருடைய தயவுள்ள சித்தமாய்" இருக்கின்றது என்பதை நம் இருதயத்தில் பதியவைப்போமாக. நாம் பாவிகளாகவும், அந்நியர்களாகவும், பரதேசிகளாகவும் இருந்த போதே, தேவன் நம்மை அன்புகூர்ந்தார் என்றால் இப்பொழுது நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் நாம் பிதாவுடன் உறவிற்குள் வந்திருக்கும் போதும், நாம் மாம்சத்தின்படி நடக்க நாடாமல், ஆவியின்படி நடக்க நாடும் போதும் பிதாவினுடைய நேசக்குமாரனும், நமது கர்த்தருமாய் இருப்பவருடைய

சாயலை அடைய நாடும் போதும், அவருடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நாம் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் போதும், பிதா நம்மை எவ்வளவாய் அன்புகூருவார் என்பதை நினைவுகூர்ந்து நல்ல ஒரு தைரியத்துடன் இந்த புதிய வருடத்திற்குள் நாம் பிரவேசிப்போமாக. "இவையனைத்தும் நம்முடையவைகள், ஏனெனில், நாம் கிறிஸ்துவுக்குரியவர்கள், கிறிஸ்து கடவுளுக்குரியவர்" என்று நாம் விசுவாசத்துடன் கூறமுடியும் (1 கொரிந்தியர் 3:22-23). ஆமென்!

[R3366]

"இப்பொழுதே முடிவு செய்யுங்கள்"

(யோசுவா 24:15; திருவிவிலியம்)

மாற்கு 15:1-15

"அப்பொழுது பிலாத்து பிரதான ஆசாரியர்களையும் ஜனங்களையும் நோக்கி: இந்த மனுஷனிடத்தில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்றான்" - லூக்கா 23:4.

நம்முடைய ஜீவயத்தில் நாள்தோறும் நமக்கு முன்பாக வைக்கப்படும் கேள்விகளுக்கு, நாம் எடுக்கும் சரியான தீர்மானங்களின் அடிப்படையிலேயே எல்லாம் சார்ந்துள்ளது என்பது இப்பாடத்தில் நன்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது கர்த்தரும், பதினோரு அப்போஸ்தலர்களும் மேல் அறையைவிட்டு, கெத்செமனே தோட்டத்திற்குப் புறப்பட்ட போது, யூதாஸ் தனக்குள் ஏற்கனவே அன்று மாலையில் தீர்மானம் பண்ணி வைத்திருந்தபடி, இயேசுவின் கூட்டத்தைவிட்டு, பிரதான ஆசாரியர்களுடன் இரகசிய ஒப்பந்தம் போடவும், பஸ்கா காலமாய் இருந்தபடியினால் பட்டணத்தில் வந்திருந்த திரளான ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல், இயேசுவை தனிமையில் கலகமின்றி பிடிப்பதற்குரிய இடத்திற்கு பிரதான ஆசாரியரின் பணியாட்களையும், ஆதரவாளர்களையும் வழிகாட்டும்படிக்கும் புறப்பட்டுப் போனான். மேலும், ரோமர்கள் ரோம அதிகாரத்திற்கு எதிரான புரட்சியின் அறிகுறிகளைக் கண்ட மாத்திரத்தில், அப்புரட்சியை அணைத்துப் போடுவதில் ரோமர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருந்தபடியினால், ஒருவேளை இயேசுவின் நண்பர்கள், மக்கள் மத்தியில் கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டால், யூதர்களின் மதத் தலைவர்கள் ரோமர்களின் பார்வையில், ரோமர்களுடைய ஆட்சியை எதிர்த்து, துரோகம் பண்ணுகிறவர்களாக தாங்கள் கருதப்பட்டுவிடுவார்களோ என்ற எண்ணம் (அச்சம்) யூத மதத்தலைவர்களிடம் காணப்பட்டது. யூதாஸ், பிரதான ஆசாரியர்களுடன் ஏற்கனவே ஒப்பந்தம் பண்ணியிருந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும், இயேசுவும், மற்ற அப்போஸ்தலர்களும், போஜனம் முடித்த பிற்பாடு எவ்விடத்திற்குப் போவார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கே, யூதாஸ் பஸ்கா போஜனத்தின் போது, அவர்களோடு காணப்பட்டதற்கான பகுதி காரணமாகும். "நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய்" என்று யூதாசிடம், நமது கர்த்தர் பேசின வார்த்தைகளானது இக்காரியங்கள் ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது என்பதையும், மேலும், இயேசு அவைகளை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமையினால் அறிந்திருந்தார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அதுவே, கடைசி தீர்மானம் எடுப்பதற்கு யூதாசுக்குரிய வேளையாக இருந்தது. யூதாஸ் பணப்பிரியனாக இருந்தான். மேலும், பணத்திற்காக கர்த்தரை விற்றுப்போடவும் தீர்மானித்திருந்தான். இயேசு தம்மைத்தாமே விடுவித்துக்கொள்வார் என்று அநேகமாக யூதாஸ் யூகம் பண்ணியிருக்க வேண்டும். இன்னுமாக நமது கர்த்தருக்கு பாதிப்பு உண்டுபண்ணாமல், பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்றுகூட எண்ணியிருக்கலாம். எப்படியிருப்பினும், யூதாசின் இச்செயல்பாடுகள் அவனுடைய இழிவான குணலட்சணத்தையும், சுயநலமான காரணங்களுக்காக தீமையைச் செய்ய விரும்பும் தன்மையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும், யூதாசின் செயல்பாடானது, அக்கிரமம் புரிவதற்கென பாலாக் அளிப்பேன் என்று கூறிய பரிசுகளுக்காக மிகவும் ஆசைப்பட்ட பிலேயாம் தீர்க்கதரிசியை நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது.

"கூழுக்காக சத்தியத்தை வியாபாரம் பண்ணுதல்"

கர்த்தரை பணத்திற்காக விற்றுப்போட்ட காரியமானது, யூதாஸ் செய்ததுபோன்று, அதேவிதத்தில் இன்று செய்யமுடியாது. எனினும், நம்முடைய நாட்களிலும் கூட இதே இழிவான சிந்தனைக்கும் கொஞ்சம் ஒத்த விஷயங்கள்/சிந்தனைகள் சிலரிடம் வெளிப்படுகின்றது என நாம் விசுவாசிக்கின்றோம். யூதாசின் அளவுக்கு இச்செயல்பாடு அப்படியே (இன்று) காணப்படாவிட்டாலும், அதேமாதிரி (இன்று) காணப்படுகின்றது. மேலும், சாதகமாய் சூழ்நிலைகள் அமைகையில் யூதாசின் அளவுக்கு செயல்பாடுகள் காணப்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என யார் நிச்சயம் அளிக்கமுடியும்? சிலர் பண ஆதாயங்களுக்காக, பணத்திற்காக, சமுதாய அநுகூலங்களுக்காக சத்தியத்தை விற்றுப்போட விருப்பம் உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் சிலர் யூதாஸ் எப்படி பூமிக்குரிய ஆதாயத்திற்காக தலையாய் இருந்தவரை விற்றுப்போட்டானோ, அப்படியே, கர்த்தருடைய சரீர அங்கங்களை விற்றுப்போட விருப்பம்

உள்ளவர்களாய் காணப்படுகின்றனர். அதாவது, ஒருவரையொருவர் தீமைக்கு ஒப்புக்கொடுப்பது, மற்றும் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் மீது தீமை, உபத்திரவம், எதிரான காரியங்கள்/துன்பங்கள், நிந்தனைகள் முதலியானவைகள் வர உதவுவதுமேயாகும். எனினும், இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தில் யூதாசை போன்று இத்தகைய பொல்லாத திட்டங்களையும், நன்றியில்லா தன்மைகளையும் உடையவர்களாயிராமல், முற்றிலும் நல்லவர்களாகவே காணப்பட்டிருந்தார்கள். இன்னும் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தில் சுயத்தின் மீதான அன்பினாலோ, பணத்தின் மீதான அன்பினாலோ அல்லது வேறு எவ்வித தீமையான காரியங்களினாலோ அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட சரீரத்தின் அங்கங்களுக்கு பாதிப்பு உண்டுபண்ணத்தக்கதாக ஏவப்படாமலே காணப்பட்டார்கள். இரயில் வண்டியிலுள்ள ஒரு மின்விசை மாற்றும் சாதனம் (switch) எப்படி இரயில் வண்டியை முற்றிலும் வேறு தண்டவாளத்தில் மாற்றிவிடுகின்றதோ, அதுபோல, சிறு காரியங்களைக்குறித்து நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கக்கடவோம். ஏனெனில், இச்சிறு காரியங்கள் இரயில் வண்டியின் சுவிட்ச் போன்று நாம் அடைய வேண்டும் என முதலில் விரும்பின இலக்கிலிருந்து நம்மை வேறு திசைகளுக்கு மாற்றிவிடும். நமக்கு அனுதினமும் வரும் குணலட்சணத்திற்கான சோதனைகளுக்கும், பரிட்சைகளுக்கும் நாம் மிகவும் கவனமாய் இருக்கமுடியாததுதான். ஆனால், அவைகளைக்குறித்து நாம் எடுக்கும் தீர்மானங்கள், நம்முடைய தற்கால மற்றும் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் உள்ளதாய் காணப்படுகின்றன.

மேல் வீட்டறையிலிருந்து நமது கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களோடு கெதரோன் ஆற்றைக் கடந்து, ஒலிவ மலைக்குச் சென்று, கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு பிரவேசிக்கையில் ஒரு சோதனைக்குள்ளேயே பிரவேசித்தார். கர்த்தருடைய சோதனை/பரிட்சையான யூதாசுக்குரிய சோதனையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். அவ்வேளையில் அவர் முழுமையான தீர்மானம் உடையவராகக் காணப்பட்டார். அவருடைய அர்ப்பணம் நிறைவடைந்துவிட்டது. மேலும், தாம் நிறைவேற்றும்படிக்கு அவர் இவ்வுலகத்தில் கடந்து வந்ததற்கான வேலை தொடர்பான எவ்விதமான தயக்கமும் அவரிடத்தில் காணப்படவில்லை. இன்னுமாக, நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிப்பது குறித்து அல்லாமல், வேறு எவ்விதமான எண்ணங்களும் அவரிடத்தில் இல்லை. ஆனால், அவர் மரணத்தின் விளிம்பில் நின்று கொண்டிருக்கையில் இன்னும் சில மணி நேரங்களுக்குள்ளாக நமது அர்ப்பணம் அதாவது, "மரணத்திற்குள்ளான தமது ஞானஸ்நானம்" குறித்த அனைத்து விஷயங்களும் "நிறைவேறப்" போகின்றது என அவர் உணர்ந்தபோது, இரண்டு விஷயங்கள் அவருடைய கவனத்திற்கு முன்பு வீரியத்துடன் வந்து நின்றது. இதில் ஒரு விஷயம் என்னவெனில், அவர் ரோம நீதிபதிகள் முன்பாகவே குற்றம் சாட்டப்படுவார் என்றும், ரோம முறையான சிலுவையில் அறையப்படும் முறையின்படியான தமது மரணம் சம்பவிக்கும் என்றும், தமக்கு ரோம அரசாங்கம் தீர்ப்பு வழங்கத்தக்கதாக தம்முடைய குணலட்சணங்களும், போதனைகளும் தம்முடைய சத்துருக்களாகிய பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் சதுசேயர்களால் தவறாய் காண்பிக்கப்படும் என்றும், தாம் மனுஷர்கள் மத்தியில் பொல்லாங்கு விளைவித்தராகவும், தேவனுக்கு எதிராக தேவ தூஷணம் பேசினவராகவுந்தான் உலகத்திற்கு முன்பு தம் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் காண்பிக்கப்படும் என்றுமான விஷயங்களை அவர் தெளிவாய் உணர்ந்துகொண்டார்.

எதற்கும், அதாவது சாவுக்கும் துணிந்தவர்களாகவும், சட்டத்தின் பாதுகாப்பை இழந்த நிலையில் பாடுபடுவதற்கான வாய்ப்பு வருகையில் அதில் கெட்ட எண்ணங்களுடன் மகிழ்ச்சிக் கொள்ளும் நபர்கள் உலகத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதில் நமக்கு எவ்விதமான சந்தேகமும் இல்லை. மேலும், இத்தகையவர்கள் தங்களை ஏறக்குறைய கதாநாயகர்களாகக் கருதுகின்றனர். இன்னுமாக, இவர்களைப் போன்றே சீரழிந்த மனநிலை உடைய வகுப்பார் மத்தியில் இவர்கள் ஏறக்குறைய கதாநாயகர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். ஆனால், மிகுந்த நேர்மையான மனப்பாங்கை உடையவர்களுக்கு அதாவது, மாண்பு மிக்கவர்களுக்கும், கனமுடையவர்களுக்கும், சிருஷ்டிப்பிலேயே பரிசுத்தம் உடையவர்களுக்கும் இவ்விதமான அனுபவங்களுக்குள் கடந்து செல்வது என்பது, மிகக் கடினமான சோதனையாகக் காணப்படும். எவ்விதமான சீர் கேட்டையும் உணர்வுகளில் பெற்றிராத பூரணமான நமது அருமையான மீட்பர் இப்படியானதொரு சூழ்நிலையில் காணப்படும்போது, நாம் உணர்ந்துகொள்வதைக் காட்டிலும், அவர் அதிகமாக வெட்கமும், அவமானமும் அடைவார் என்பதை நம்மால் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இந்த வெட்கம் மற்றும் மனுஷர் மத்தியில்தான் ஓர் ஆபத்தான மனுஷன் எனவும், தேவனுக்கு எதிராக தேவதூஷணம்தான் பேசினார் எனவும், தம்மேல் சுமத்தப்படப் போகின்ற இந்த நிபந்தனைகளாகிய விஷயங்களையே நமது கர்த்தர் பாத்திரம் என்று வார்த்தைகளில் குறிப்பிட்டு தம்மை விட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கட்டும், ஆனாலும், தம்முடைய சித்தத்தின்படியல்ல, பிதாவின் சித்தப்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம் பண்ணினார் என நாம் நம்புகின்றோம்.

“ஜனங்களில் ஒருவனும் அவரோடு இருந்ததில்லை”

கெத்செமனே தோட்டத்தில் காணப்பட்ட அவ்வேளையானது, அதாவது, சூழ்நிலைகள் எப்படியாக இருக்கின்றது என கர்த்தர் உணர்ந்துகொண்ட அளவுக்கு சீஷர்களால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் தூங்கிக்கொண்டிருந்த அந்த வேளையானது, நமது அருமையான மீட்பருடைய அனுபவங்களிலேயே அவருக்கு மிக சோதனையான வேளையாக இருந்தது. துக்கம், அவமானம் மற்றும் நிந்தனை எனும் பாத்திரத்தில், “மரத்தில் தொங்குகிறவன் சபிக்கப்பட்டவன்” என்று நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதே என்ற எண்ணமும் வந்து சேர்ந்தது. மேலும், இவ்வசனத்தின்படி, அவர் தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவர் மத்தியிலும், சபிக்கப்பட்டவராகக் காட்டப்படுவார். இன்னும் சில எண்ணங்கள் அவருக்குள் உதித்தன: “நியாயப்பிரமாணம் கோரும் விஷயங்கள் அனைத்தையும் நேர்த்தியாக செய்து முடிப்பதில் நான் ஏதேனும் விஷயங்களில் தவறியிருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கக்கூடுமோ?” இன்னுமாக, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தினிமித்தம் உண்டாகும் சாபமானது, என் மேலேயே நிலைத்துக் காணப்படத்தக்கதாக நான் குறிப்பிடத்தக்கதான ஏதோ ஒரு சிறு விஷயத்தில் தவறிப்போய் பிதாவின் சித்தத்தை இவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றியும், பரிபூரண மனிதனாக இருந்து இவ்வளவு தூரம் தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியும், நிரந்தரமாக ஜீவனை இழந்துப் போவதற்கான வாய்ப்பு என்னில் இருக்கக்கூடுமோ? என்பவைகளேயாகும்.

அவருடைய நரம்பு மண்டலத்தின் மீது அழுத்தம் அளவுக்கு மீறி காணப்பட்டபடியினால், இரத்த வியர்வை அவருக்கு ஏற்பட்டது. இரத்த வியர்வை ஏற்படுவது என்பது அரிதான ஒருவகை உடல்நல குறைவாகும். இது அதிகமாக இருந்தாலும் மருத்துவர்களுக்கு தெரிந்தவைகளேயாகும். இவ்வெண்ணங்கள் தொடர்பாக அவருக்கு ஏற்பட்ட வேதனையானது, அனைத்து வேதனைகளைக் காட்டிலும் பெரியதாய் இருந்தது. ஒருவேளை அவர் சிறுவிஷயத்தில் தவறியிருந்தாலும் கூட, அவருக்கு எதிர்காலம் என்ற ஒன்று இருப்பதில்லை. இன்னுமாக உயிர்த்தெழுதலின் மூலமாக மீண்டும் பிதாவின் அன்பினிடத்திற்கும், அவருடைய தயவைப் பெற்றுக்கொள்வதும் பரலோக நிலைகளுக்கு திரும்புவதுமாகிய பிரகாசமான எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தும் சீர்குலைந்து போய்விடும். இதைக்குறித்து தான் அப்போஸ்தலர் எபிரெயர் 5:7-ம் வசனத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் அச்சம் கொண்ட விஷயத்தில் அவர் கேட்கப்பட்டார். மேலும், உயிர்த்தெழுதலின் மூலமாக அவர் மரணத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டார். இன்னுமாக, மரணத்தைக்குறித்த பயத்தினின்றும் பிதாவின் சித்தம் குறித்த விஷயத்தில் தமது உண்மை மற்றும் அத்தருணம் வரையிலும் பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலையில் தாம் காணப்படுகின்றாரோ என்பது குறித்த சகல ஐயங்களினின்றும் கர்த்தர் விடுவிக்கப்பட்டார். ஒரு தேவதூதன், பரலோகத்தின் தூதன் அவருக்குத் தோன்றி, அவரை பெலப்படுத்தி, அவரை ஆறுதல்படுத்தி, அவர் மேல் காணப்படும் பிதாவின் அன்பு பராமரிப்புக் குறித்தும் அவர் பிதாவின் பார்வையில் நன்கு பிரியமான நிலையிலேயே காணப்படுகிறார் என்பதைக்குறித்தும் தெரிவித்து, அவருக்கு நிச்சயம் கொடுத்தார். இயேசுவின் இறுதிப்பூர்வமான உண்மைக்குறித்த நிச்சயமே/உறுதிபாடே இயேசுவுக்கு அவசியமாயிருந்தது. தம்முடைய நடத்தையில் பிதா நன்கு பிரியமாயிருக்கின்றார் என்றும், இந்த அனுபவங்களின் முடிவில் அவர் நமது மீட்பராகும்படிக்கு உலகத்திற்கு வருவதற்கென விட்டுவந்த மகிமைகளை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்வதோடுகூட அவருக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தத்தங்களில் காணப்படும் மற்ற சகல சந்தோஷங்களும் கிடைக்கும் என்றும் உள்ள நம்பிக்கையினால் எவ்விதமான அனுபவங்களுக்குள்ளும் தைரியத்துடன் கர்த்தரால் கடந்து செல்ல (இப்பொழுது) முடியும். அவருடைய மேன்மையான இருதயத்திற்கு சோதனை வந்தது. ஆனால், அதன் விளைவாக அவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மாபெரும் ஆசீர்வாதம் உண்டாயிற்று. அவருடைய சோதனைக்கான பலனாக அவருக்குள் சமாதானமும், சந்தோஷமும், நம்பிக்கையும் உண்டாகி அவைகள் அவரை அன்றைய இரவு நேரத்திலும், அடுத்த நாளிலும் அவருடைய மரிக்கும் தருவாய் வரையிலும், மிகுந்த அமைதலுடன் காணப்பட உதவிற்று. மேலும், இப்படியாக (அவருக்கு வந்த சோதனை) அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிற பிரகாரமாக அவரை உயிர்த்தெழுதலில் மகிமையடையச் செய்தது. இன்னுமாக இறுதியில் மனுக்குலம் மீதுள்ள சாபத்தை மாற்றிப்போடுவதன் மூலமாக மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு அங்கங்களுக்கும் ஆசீர்வாதம் கடந்துவரும். அவர் மரணம்வரை உண்மை காண்பித்த விஷயமே மனுக்குலத்தின் மீது காணப்படும் சாபத்தை மாற்றிப்போடுவதற்கான அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்தது.

"தம்முடைய நண்பன் என அறிவிக்கப்பட்ட ஒருவனால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டார்"

இயேசு இருந்த இடத்திற்கு யூதாஸ் பிரதான ஆசாரியனின் வேலையாட்களுடன் வந்தான். இந்த வேலையாட்கள் தம்முடைய காலக்கட்டத்திலுள்ள காவல்துறை படைகளுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் சிலர் பட்டயங்களையும், இன்னும் சிலர் தடிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பது, நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுகின்றது. பேதுருவும், அப்போஸ்தலர்களில் மற்றொருவரும் தங்களிடத்தில் பட்டயத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். அந்நாட்களில் பட்டயம் கொண்டு செல்வது விநோதமான காரியமல்ல என்றாலும், அப்போஸ்தலர்களிடம் அது காணப்படுவது விநோதமேயாகும். நமது கர்த்தர் வலுக்கட்டாயமாக பிடிக்கப்படவில்லையென்பதை விவரிப்பதற்கே அப்போஸ்தலர்களிடம் பட்டயம் காணப்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. நமது கர்த்தருடன் கூட பதினோரு திடகாத்திரமான சரீரமுடைய மனுஷர்கள் காணப்பட்டார்கள். மேலும், நமது கர்த்தர் தம்முடைய பாதுகாப்பிற்காக இவர்களுக்குக் கட்டளைக்கொடுப்பாரானல் அதற்கென்ற இவர்கள் தங்கள் ஜீவனையும் ஒப்புக்கொடுக்க தயாராக இருந்தார்கள். மேலும், இவர்களுள் ஒருவராகிய பேதுரு, தமது பட்டயத்தை உருவி, பிரதான ஆசாரியனின் வேலைக்காரனுடைய காதை வெட்டினார். ஒருவேளை நமது கர்த்தர் கட்டளையிட்டிருப்பாரானால் அல்லது பேதுருவிடம் அவர் செய்ததுபோதாது என கர்த்தர் தெரிவித்திருப்பாரானால், கர்த்தருக்கான இவர்களது போராட்டம் கடுமையாகக் காணப்பட்டிருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. கர்த்தரோ பேதுருவை அவருடைய பட்டயத்தை அவருடைய உரையிலேயே போட்டுவிடும்படி கூறினார். அதாவது, பேதுரு இம்மாதரியான மாம்சத்திற்குரிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு தனது கர்த்தருக்காக யுத்தம் பண்ணக்கூடாது என்று கூறினார். இதற்கிடையில் வெட்டப்பட்ட காதுடைய வேலைக்காரனையும் கர்த்தர் சொஸ்தப்படுத்தினார். நமது கர்த்தர் தம்மையே ஒப்படைத்து சரணடைந்ததினிமித்தம் தமது அப்போஸ்தலர்கள் கைது செய்யப்படக்கூடாது என்ற நிபந்தனையை முன்வைத்தார்.

இப்படியாக, அப்போஸ்தலர்கள் தூக்கத்திலிருந்து கர்த்தரால் எழுப்பப்பட்டு, கர்த்தரால் ஆச்சரியமடைந்து, கர்த்தரால் கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து விலக்கப்பட்டு காணப்பட்டார்கள். மேலும், அவருடைய சீஷர்கள் அவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய கர்த்தர் கைது செய்து கொண்டுபோகப்படுவதையும் கண்டார்கள். அவர்கள் திகைப்புடனும், குழம்பிப்போன மனதுடனும் காணப்பட்டார்கள். இச்சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு முன்னதாகவே பல்வேறு தருணங்களில் இதைப்போன்ற சூழ்நிலைகள் சீக்கிரத்தில் எதிர்பார்க்கப்படலாம் என நமது கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கூறியிருந்த போதிலும், அவர்கள் திகைப்புடனும், குழம்பிப்போன மனநிலையிலும் காணப்பட்டார்கள். "சோதனைகுட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என ஏற்கனவே ஆண்டவர் கூறின பிரகாரம் அச்சமயம் அவர்களுக்கும் சோதனையான சமயமாகக் காணப்பட்டது. அவருடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் போதுமான அளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இன்னுமாக, சோதனை வேளையானது வருகையில் அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபடியால், அதற்கு அவர்கள் ஆயத்தமில்லாமலும் காணப்பட்டார்கள்.

நமது கர்த்தர் கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் அன்னாவிடத்திற்கும், காய்பாவினிடத்திற்கும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். அது இரவு நேரமாகவும், சுமார் ஒரு மணி அளவும் காணப்பட்டாலும், யூதர்களுடைய பிரதான அதிகாரிகளில் சிலரும், ஆலோசனை சங்கத்தின் அங்கங்களில் சிலரும் கூடி வந்திருந்தனர். அன்றைய இரவு இயேசு கைது செய்யப்படுவார் என்றும் இயேசுவின் சீஷர்களில் ஒருவனை அதிகாரிகள் இயேசுவை பிடித்து கைது செய்யத்தக்கதாக வழி நடத்துவான் என்றும் இவ்விஷயங்களை பொதுவான ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு முன்பும், பஸ்கா வாரம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பும், எவ்வளவு சீக்கிரமாய் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாய் இயேசுவின் மரணம் அடுத்த நாள் சம்பவித்தாக வேண்டும் என்னும் அளவுக்கு இவ்விஷயங்கள் அவசரமாய் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த யூத அதிகாரிகளுக்கும், ஆலோசனை சங்கத்தாரின் அங்கங்களுக்கு முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தபடியாலே, அவர்கள் உடனே கூடிவந்தார்கள். சூரியன் மறைந்தது முதல் சூரியன் உதிக்கும் வரையிலும் இடையில் காணப்படும் காலப்பகுதியில் மரண தண்டனைக்குரிய எந்த மனுஷனையும் விசாரணை செய்வது பிரமாணத்திற்கு விரோதமாய் இருந்தபடியால் இவர்கள் நடத்தின இந்த விசாரணையானது வழக்கத்திற்கு மாறான விஷயமாகும். சூரியன் உதித்த பிற்பாடே ஆலோசனை சங்கத்தார் எடுக்கும் முடிவுகள் அதிகாரப்பூர்வமானவைகள் என்று கருதப்படும். இவர்கள் தங்கள் நோக்கங்களை

நிறைவேற்றத்தக்கதாக நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுவதற்கும் இவர்கள் சித்தம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்.

‘‘தேவதூஷணம் எனும் பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு’’

இயேசு பிரதான ஆசாரியன் முன் நின்றுகொண்டிருக்கையில் அவருடைய சத்துருக்கள் அவருக்கு எதிராக சாட்சிகளைக் கொண்டுவந்து விசாரணை தொடர்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் நமது கர்த்தர் தம்மை தற்காத்துக்கொள்ள எதுவும் முன் வைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இன்னுமாக, ஏதோ ஒரு குற்றத்தை அவரிடத்தில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய நோக்கமாயிருந்தப்படியாலும், அவர்களுடைய இருதயத்தில் கொலை பாதகம் காணப்பட்டப்படியாலும், தற்காத்துக் கொள்வதற்கான பிரயாசங்கள் பயனற்றதாகவே காணப்படும். தேவதூஷணம் என்னும் குற்றச்சாட்டை நிலைவரப்படுத்துவதற்கே அவர்கள் நாடினார்கள். இந்த தேவதூஷணம் எனும் குற்றச்சாட்டானது, நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் மரண தண்டனைக்கு ஏதுவான குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றாக காணப்பட்டது. மேலும், இயேசு மரிக்க வேண்டும் என்பதே அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியமாகவும் இருந்தது. இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிவித்ததின் மூலம் தேவனுக்கு எதிராக தூஷணம் பேசினார் என்றும், ஆலயத்தை இடித்து அதை மூன்று நாளில் மீண்டும் கட்டுவதாக இயேசு அறிவித்ததின் மூலம் ஆலயத்திற்கு எதிராக தூஷணம் பேசினார் என்றும் அவர்களுடைய வாதம் காணப்பட்டது. ஒரு தீர்மானத்திற்குள் வந்தார்கள். எனினும், விடியும்வரை எதையும் அவர்களால் செய்ய முடியாது. இதற்கிடையில், குறுகிய மனப்பான்மையுடைய ஆசாரியனுடைய வீட்டு முற்றத்தில் காணப்பட்ட வேலைக்காரர்கள் கர்த்தர் மேல் காரி உமிழ்ந்து, அவருடைய கண்களை கட்டி, அவரை அடித்து, ‘‘உம்மை அடித்தவன் யார்? அதை ஞானதிருஷ்டியினால் எங்களுக்குச் சொல்லும்’’ என்றார்கள். மேலும், இப்படியாகவே விடியும்வரை அந்த மணி நேரங்கள் கடத்தப்பட்டன. இவைகள் கர்த்தருக்கு சோதனைகள் என்று யூதர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால், கர்த்தருடைய சோதனைகள் அனைத்தும் கடந்துபோன காலங்கள்/மணி நேரங்களிலேயே காணப்பட்டது. இது யூதர்களுடைய பிரதான ஆசாரியர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், ஆலோசனை சங்கத்தாரின் அங்கங்களுக்கும் மற்றும் யூத ஜனங்களுக்குமே சோதனையாக இருந்தது. இவர்கள் சத்தியம் அல்லது தப்பறையில் எதை நேசிக்கின்றார்கள் என்பதற்கும், நீதி மற்றும் அநீதியில் எதை நேசிக்கின்றார்கள் என்பதற்குமாக சோதனையாக/பரிட்சையாகக் காணப்பட்டது. இவர்களோ அநீதியின் பக்கம் சாய முடிவு பண்ணினார்கள்.

இதற்கிடையில், அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவுக்கு மிகுந்த சோதனை ஏற்பட்டது. இவர் ஆசாரியனுடைய வீட்டின் முற்றத்தில் எப்படியோ வந்துவிட்டார். மேலும், இவர் முற்றத்தில் நின்று குளிர்காய்ந்து கொண்டிருக்கையில், இவரால் உள்ளே சம்பவிக்கும் விஷயங்களை பார்க்கவும், கேட்கவும் முடிந்தது. மாம்ச சுபாவத்தின் முதல் அம்சமாகிய தன் உயிரைக் காக்கும் தன்மையானது, இவரை மேலோங்கி தோற்கடித்து விட்டது. இன்னுமாக, ஒருவேளை தான் இயேசுவின் பின்னடியார்களில் ஒருவனாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டால், தானும் ஆண்டவருக்கு ஏற்பட்ட நிலையையே அனுபவிக்க வேண்டியிருந்திருக்கும் என்று பேதுரு யோசித்து, இயேசுவின் மீது பிரச்சனைகள் தன் மீது வராமல் தடுக்கப்பட வேண்டுமென விரும்பி, தனக்கு இயேசுவை தெரியும் என்ற உண்மையை பேதுரு மறுதலித்த விஷயத்தில் மேற்கூரிய மாம்சத்தின் அம்சமானது காட்சியளித்தது. இரண்டாம் முறையும் பேதுரு தனக்கு இயேசுவை யார் என்று தெரியாது என சொல்கையில் சத்தியமும் பண்ணினார். பாவம் பேதுரு! பேதுருவுக்கு அது கடுமையான சோதனையின் வேளையாய் இருந்தது. ஆனால், அந்தோ பரிதாபம் பேதுரு தோற்றுவிட்டார். ஒருவேளை கிறிஸ்துவினிமித்தமாகவும், தான் இயேசுவின் சீஷனென்று ஒப்புக்கொள்வதினிமித்தமாகவும், பேதுரு ஏதேனும் பாடுகள் பட்டிருப்பாரேயானால் பேதுரு எவ்வளவாக கனப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்! ஆனால், ஒருவேளை பேதுரு அப்படி செய்திருப்பாரேயானால், பேதுருவின் அனுபவங்கள் வாயிலாக கற்பிக்கப்படும் மிகுந்த விலையேறப் பெற்ற படிப்பினைகளை அனைத்து கர்த்தருடைய பின்னடியார்களும் இழக்க நேர்ந்திருக்கும்.

இச்சம்பவத்தில் வெளிப்பட்ட பேதுருவின் பெலவீனங்கள் மற்றும் பிற்பாடு அவர் மிகவும் கசந்து, அழுது அறிக்கை செய்து மன்னிப்பு பெற்றுக்கொண்டதான விஷயங்கள் கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் அனைவருக்கும் மிகுந்த ஆசீர்வாதமாய் சில விஷயங்களில் அமைந்துள்ளது. அதாவது, பேதுருவைப் போன்ற கர்த்தருடைய பின்னடியார்களிடத்திலும், பெலவீனங்கள்

வெளிப்படும் போதும் பேதுரு செய்த தவறில் சில சமயம் கர்த்தருடைய பின்னடியார்களும் விழுந்து காணப்படும் போதும் ஆசீர்வாதமாய் அமைந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அகப்பட்டவர்கள் தங்கள் பெலவீனங்களுக்காக மனங்கசந்து அழ வேண்டும் என்பதை பேதுருவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இன்னுமாக, பேதுரு கர்த்தரினால் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மனப்பூர்வமாக மன்னிக்கப்பட்டு, அனுபவங்கள் வாயிலாக அவர் கற்றுக்கொண்ட பாடமானது, அவருடைய ஜீவியத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்றும், இவை அனைத்தும் கர்த்தருடைய தயவினாலேயே நடந்தது என்றும், உள்ள காரியங்களும் இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு தாங்கள் முற்றிலுமாக தள்ளிவிடப்படுவதில்லை என்ற நிச்சயத்தையும் கொடுக்கின்றது. பேதுருவை குறித்து இப்படி ஒரு கூற்றுக் காணப்படுகின்றது. அது என்னவெனில், ...இந்த சம்பவம் நடந்த பிற்பாடும் கூட, பேதுரு தினந்தோறும் சேவல் கூவுகின்ற நேரத்தில் எழுந்திருந்து அந்த நாளில் வெளிப்பட்ட தனது பெலவீனத்தையும், பின்னர் பெற்றுக்கொண்ட மன்னிப்பையும் நினைவுப்படுத்திப் பார்ப்பாராம். அது பேதுருவுக்கு சோதனை வேளையாக இருந்தது. மேலும், இதைப்போன்ற சோதனை வேளைகள் நம் அனைவருக்கும் கூட வரும். எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் கர்த்தரை மறுதலித்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ளக்கடவோம். இன்னுமாக நமது கர்த்தர் தம்மையும், அவருடைய வார்த்தைகளையும், அவருடைய சகோதர சகோதரிகளையும் சரிசமமான நிலையில் வைத்து மதிப்பிடுகின்றார் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மேலும், அவருடைய வார்த்தைகளை மறுதலிப்பவர்கள் கர்த்தரையே மறுதலித்துவிடுகின்றனர் என்றும், அவருடைய தீர்க்கதரிசனமான வார்த்தைகளை மறுதலிப்பவர்கள், கர்த்தரையே மறுதலித்து விடுகின்றனர் என்றும் அவர் தமக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

''ரோமுக்கு எதிரான துரோகம்''

சூரியன் உதயமாகிய பின்னர், ஆலோசனை சங்கத்தார் சட்டப்பூர்வமாகக் கூடினார்கள். மேலும், பிரதான ஆசாரியன் தான் சாட்சிகளை விசாரித்ததாகவும், இயேசு தேவனுக்கும் ஆலயத்திற்கும் எதிராக தூஷணம் பேசினது உண்மையென நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் கூறியவைகளை ஆலோசனை சங்கத்தார் ஏற்றுக்கொண்டு, இயேசு மரிக்க வேண்டும் என்ற தீர்ப்பில் முடிவுக்கு வந்தார்கள். பின்னர் இவ்விஷயத்தை எப்படி ரோம அதிகாரியான பிலாத்துவுக்கு முன்பாக வைப்பதென தனியாக ஆலோசனைப் பண்ணினார்கள். தேவதூஷணம் போன்ற எந்த குற்றச்சாட்டிற்கும் பிலாத்து கவனம் காண்பிக்க மாட்டார் என்றும், தேவதூஷணம் எனும் குற்றம், ரோம சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குற்றமேயல்ல என்று கூறிவார் என்றும், அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஆகவே, பிலாத்துவுக்கு முன்பாக இயேசுவுக்கு எதிராக சாட்டப்பட வேண்டிய குற்றம், இயேசு ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிரான துரோகி என்றதாகவே காணப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இன்னுமாக ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிரான இராஜ துரோகம் எனும் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதரவாக, அவர்கள் இராயனுக்கு மேலாக வேறொரு இராஜா இருக்கின்றார், அது மேசியாவாகிய தாம் தான் என்று இயேசு கூறினதாகக் கூறினார்கள். இன்னுமாக, இக்குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதரவாகக் காணப்படும் வண்ணம், இயேசு இராயனுடைய அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்த வேண்டாம் என்று தடுத்தார் என பொய்யுரைத்தார்கள். இராயனுக்கு வரி செலுத்தும் விஷயத்தில் இயேசுவை சிக்கவைக்கும்படியே இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் முயற்சி செய்தனர். ஆனால், இயேசுவின் பதிலோ அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு எதிர்மாறாகக் காணப்பட்டது (மாற்கு 12:17). இன்னும் சொல்லப்போனால், இயேசு தமக்காகவும், பேதுருவுக்காகவும் வரி செலுத்தும்படிக்கு பேதுருவை மீனிடம் அனுப்பினார். ஆனால், இவர்களின் இந்த பொய்யான குற்றச்சாட்டுகள், அவர்கள் முன்வைத்த இராஜதுரோகம் எனும் முக்கிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் விதமாகக் காணப்பட்டது.

இப்பொழுது பிலாத்துவுக்கான சோதனை வேளை வந்தது. பிலாத்து நியாயாதிபதியாக நின்றார். மேலும், இவ்வழக்கிலுள்ள நீதியையும், அநீதியையும், சத்தியத்தையும், பொய்யையும், சரியையும் தவற்றையும் கண்டறிவது இவருடைய வேலையாக ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தது. எத்துணை அருமையான வாய்ப்பை இவர் பெற்றிருந்திருக்கின்றார்! பொறாமையினிமித்தமே அவர்கள் இயேசுவை கையளித்துள்ளார்கள் என்பதை பிலாத்து உணர்ந்த மாத்திரத்தில் பிரதான ஆசாரியனின் தீய எண்ணங்களுக்கு பிலாத்து உடன்படுவதற்கு ஒருவேளை மறுத்திருந்திருப்பாரானால், ஒருவேளை பிலாத்து, பிரதான ஆசாரியனையும், ஆலோசனை சங்கத்தாரையும், ஜனக்கூட்டத்தையும் கலைத்து அனுப்பிவிட்டு, இயேசுவை விடுவித்து அவர்களில் எவரேனும் இயேசுவுக்கு ஏதேனும் தாக்குதல் கொடுப்பார்களானால் அவர்கள் கொல்லப்படுவார்கள் என எச்சரித்துவிட்டிருந்திருப்பாரானால், சரீரத்தின் கண்களுக்கு இது எத்துணை பெருந்தன்மையான காட்சியாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்கும்! இப்படியாக நடக்கவில்லை

என்றபோதிலும், பிலாத்துவின் நடத்தையும், நற்பெயரும் பாராட்டத்தகுந்ததாகவும், கவருவதாகவும் காணப்படுகின்றது. பிலாத்துவுக்கு ஒரு சோதனை/பரிட்சை வந்தது என்றும், அதில் அவர் நேர்த்தியான பாகத்தை எடுக்க தவறிவிட்டார் என்றும் நாம் கண்டாலும், இந்த அதிகாரியை பெரும்பாலானோர் பார்க்கின்ற அவமதிப்பான பார்வையில் நாம் பார்ப்பதில்லை.

பிலாத்து ஒரு யூதனாகவோ, கிறிஸ்தவனாகவோ இராமல், தேவன் அற்றவனும், உலகத்தில் எவ்விதமான நம்பிக்கையும் இல்லாத புறஜாதி மனுஷனானவன் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பிலாத்து எதை நம்பிக்கொண்டிருப்பவனாக இருந்திருந்தாலும் சரி, ஆனால், அவனுக்கு யூத மதத்தில் எவ்விதமான நம்பிக்கையும் இல்லை என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். பிலாத்து இயேசுவில் விசுவாசம் வைக்கவுமில்லை, இன்னுமாக, மேசியா குறித்ததான வாக்குத்தத்தங்களை அவர் ஒரு பொருட்டாக எண்ணினதுமில்லை. பிலாத்து ரோமிலுள்ள இராயனுடைய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகக் காணப்பட்டு, ஓர் அதிகாரியாகவே காணப்பட்டார். யூதர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய பண்டிகைகள் முதலானவற்றின் மீது எவ்விதமான அக்கறை கொண்டிராத பிலாத்து, யூதர்களிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவிதத்தில் தனக்கென்று சொந்த விருப்பங்களும், உவகைகளும் கொண்டிருந்த நபர் ஆவார். பிலாத்துவுக்கு தேவன் யார் என்பது தெரியாததினால், அவர் தேவனுக்கு இணங்க வேண்டியதில்லை, ஆனால், பிலாத்து, இராயனை அறிந்திருந்தபடியினால் அவருக்கே அவர் இணங்க வேண்டும். மேலும், பிலாத்து பட்டணத்தில் சமாதானத்தையும், அமைதியையும் தக்கவைத்துக்கொண்டு, ரோமின் அதிகாரத்தையும், மரியாதையையும் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றே இராயன் இவரிடம் எதிர்பார்த்தார். நாட்டில் சமாதானம் தக்க வைக்கப்படுவதற்கென ஒன்றல்ல, பத்தல்ல, ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மனுஷர்கள் கொல்லப்பட்டாலும், அது ரோமுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ஆகவே, ரோம அதிகாரியாக இருந்த பிலாத்து, எருசலேமுக்குள் சமாதானத்தை நிலவச் செய்வதே அவருடைய பிரதான கடமையாகும்.

“நீர் யூதர்களின் இராஜாவா?”

மேற்கூறிய கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கையில், பிலாத்துவின் நடவடிக்கை நீதியானதும், சரியானதுமாய் உள்ளது என்று நாம் கூறலாம். ஆனாலும், பிலாத்து செய்திருக்கலாம் என்று நாம் கூறும் நடக்கைகளோடு இந்த நடவடிக்கையை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இது நீதியானதும், சரியானதுமல்ல. பரிசேயர்களுடைய குற்றச்சாட்டை பிலாத்து உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இவர்கள் மாய்மாலக்காரர்கள் என பிலாத்து அறிந்திருந்தார். உலகத்தின் வரலாற்றிலேயே, எல்லாக் காலக்கட்டங்களிலும் காணப்பட்ட மிகுந்த பொல்லாப்பு என்னவெனில், அது மதம் என்னும் போர்வையின் கீழ் பகட்டாய் சுற்றித்திரியும் பொல்லாப்பே ஆகும். மேலும், சத்தியம் உண்மை நன்மை என்ற போர்வையில் செய்யப்படும் தீமைகளேயாகும் என்று நாம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். பிலாத்து துரோக குற்றத்திற்கான விவரங்களைக் கேட்டபோது, பிரதான ஆசாரியர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் வாக்குகள் எவ்விதமான நிரூபனங்களும் இல்லாமலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஒருவேளை இவர்கள் ஒரு யூதன் இராஜ துரோகியாகக் காணப்பட்டு, மரணத்திற்குப் பாத்திரனாய் இருக்கின்றான் என கருதினால், நிச்சயமாக பிலாத்து சந்தேகிக்க வேண்டும். ஏனெனில், இவர்கள் தங்கள் இனத்தாரில் ஒருவன் இப்படியானதொரு குற்றச்சாட்டின் கீழ் அழிக்கப்படுவதை விரும்பமாட்டார்கள் என்று பிலாத்துவுக்கு தெரியும். பிலாத்து இயேசுவை பார்த்தார். இயேசுவினிடத்தில் குற்றவாளிக்குரிய எந்த தோற்றத்தையும் பிலாத்துவினால் பார்க்கமுடியவில்லை. இன்னுமாக, கலகவாதிகளின் தலைவனுக்குரிய எவ்வம்சமும் அவரிடத்தில் பிலாத்துவால் பார்க்க முடியவில்லை. மாறாக, சாந்தமும், பொறுமையும், நீடியபொறுமையும், அன்புமே இயேசுவின் அம்சங்களாக பிலாத்துவுக்கு தெரிந்தது. "நீர் யூதருடைய இராஜாவோ" என்று பிலாத்து இயேசுவிடம் வினவினார். நமது கர்த்தரின் பதில் "ஆம்" என்ற வார்த்தைக்கு சரிசமமாக இல்லை. எனினும், அவருடைய பதிலானது தாம் தம்மை இராஜா என அறிவித்ததாக சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு மறுப்பு தெரிவிக்க விரும்பவில்லை என்பதையும் தெரிவிக்கும் விதமாகவும் காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் தேவனுடைய இராஜ்யம் குறித்து விவரிக்க முற்படுவது என்பது தகுதியாய் இருந்திருக்காது. ஏனெனில், அங்கு இருப்பவர்களில் எவருமே கேட்பதற்கோ, ஏற்றுக்கொள்வதற்கோ அல்லது புரிந்துகொள்வதற்கோ ஆயத்தமான நிலையில் காணப்படவில்லை. இன்னுமாக அப்படி முயற்சிப்பது என்பது பன்றிகள் முன்பு முத்துக்களைப் போடாதே என்ற நமது கர்த்தர் கற்பித்ததற்கு முரண்பாடாகவே அமைந்துவிடும். அங்கிருந்தவர்கள் இராஜ்யமானது ஆவிக்குரிய இராஜ்யமாக இருக்கும் என்பதையோ அதற்கு பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகள்

காணப்படுவார்கள் என்பதான காரியங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஆயத்தமற்ற நிலையில் காணப்பட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் பிரதான ஆசாரியர்கள் அவர் மேல் கடுமையாய் குற்றம் சுமத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இயேசுவோ, எதுவும் பேசாமல் காணப்பட்டார். "அவன் வாசித்த வேதவாக்கியம் என்னவென்றால்: அவர் ஆட்டைப்போல அடிக்கப்படுவதற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்; மயிர்க்கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாகச் சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியைப்போல அவர் தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார்" (அப்போஸ்தலர் 8:32). இயேசு தம்மை தற்காத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கவுமில்லை, தமக்கு எதிராக வழங்கப்படும் தீர்ப்பிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவும் அவர் அவ்விடத்தில் காணப்படவில்லை. மாறாக, அவர் தம்முடைய ஜீவனை பலி செலுத்தவும், ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்கவும் எவ்விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் தம்முடைய ஜீவன் எடுக்கப்பட அவர் அனுமதிக்கத்தக்கதாகவுமே அவர் அவ்விடத்தில் காணப்பட்டார். தமக்கு அளிக்கப்படப்போகும் தீர்ப்பின் விளைவுகளை எண்ணி, எவ்விதமான தடுமாற்றமும், திகைப்பும் இல்லாமல் இயேசு காணப்படுவதைக்குறித்து பிலாத்து ஆச்சரியமடைந்தார். இவைகள் அனைத்தும் நம்முடைய கர்த்தருடைய ஜீவியமும், போதனைகளும் எவ்விதத்திலும் ரோமனின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களுக்கு ஆபத்து விளைவிப்பவைகள் அல்ல என்றும் பிரதான ஆசாரியர்கள் குற்றஞ்சாட்டும் அனைத்தும் தவறானவைகள் என்றும் அதிகமாக நிரூபித்துக் காட்டியதோடு பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசுவுக்கு எதிராக உச்சக்கட்டமான எதிர்ப்பைக் காட்டும் வெறுப்பின் ஆவியை பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதையும் வெளிப்படுத்திற்று.

"இயேசுவுக்கு பதிலாக பரபாஸை பரிந்துரைத்தல்"

கொஞ்சம் காலத்திற்கு முன்னதாக ரோம அதிகாரத்திற்கு எதிரான உண்மையான கலக செயல்பாடுகள் சம்பவித்துக் கொண்டிருந்தன. மேலும், இதன் காரணமாகவே பரபாசும் மற்றவர்களும் கைதிகளாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். கூட்டத்தில் யாரோ ஒருவர் பிலாத்துவை நோக்கி இக்காலக்கட்டத்தில் அவர் வருடந்தோறும் செய்கிற தமது வழக்கத்தின் முறையில் செய்யும்படிக்கு கூக்குரல் இட்டார். அதாவது, தயவு காண்பிப்பதான ஏதோ ஒரு கைதியை விடுவிக்கும் வழக்கத்தைச் செய்யும்படிக்கு கூக்குரலிட்டார். இதை கேட்ட மாத்திரத்தில் உடனே ஜனக்கூட்டம் முழுவதும் அதை பிடித்துக் கொண்டு அதையே கூக்குரலிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே, "யூதருடைய இராஜாவை நான் உங்களுக்காக விடுதலைப்பண்ண உங்களுக்கு மனதுண்டா" என்று பிலாத்து அவர்களிடம் வினவினார். இயேசுவை விடுவிக்கும்படிக்கு ஆதரவளிக்கத்தக்கதாக ஜனங்கள் மத்தியில் கொஞ்சம் உற்சாகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே பிலாத்துவின் எண்ணமாக இருந்தது. ஏனெனில், பிரதான ஆசாரியர்களே இயேசுவுக்கு விரோதமாக காணப்படுகிறார்களே ஒழிய ஜனங்கள் இயேசுவுக்கு விரோதமாகக் காணப்படவில்லை என்று பிலாத்து உணர்ந்துகொண்டதாக நாம் வாசிக்கின்றோம். பிலாத்து இயேசுவின் சார்பாக கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்த ஜனங்களை இழுத்து, அவர்களுடைய வேண்டுதலின்படி இயேசுவை விடுவித்துவிடலாம் என்று முயற்சித்தார். ஆனால், இயேசுவை குற்றம் சாட்டின பிரதான ஆசாரியர்களோ, கலகக்காரனாகிய பரபாசை விடுவிக்கக் கோரும்படிக்கு ஜனங்கள் மத்தியில் தூண்டிவிட்டார்கள். ஒரு புறஜாதி அதிகாரியின் முன்னிலையில் இப்படிப்பட்ட விதத்தில் இந்த பிரதான ஆசாரியர்கள் தங்கள் நய வஞ்சகத்தை வெளிப்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு வெட்கம் ஏற்படவில்லையோ என்று சிலர் யோசிக்கலாம். அதாவது, இயேசுவை ரோமுக்கு துரோகி என்று குற்றஞ்சாட்டி அவரை சிலுவையில் அறைந்து கொல்ல வேண்டும் என்று கூறின அதேசமயத்தில் கலகவாதி என்பதில் எவ்விதமான ஐயமும் இல்லாத பரபாசை விடுவிக்கும்படி வற்புறுத்தி, இவர்கள் தங்கள் நயவஞ்சகத்தை வெளிப்படுத்தியதில் அவர்களுக்கு நாணமில்லையோ என்று சிலர் யோசிக்கலாம்.

இயேசுவின் பெரும்பான்மையான ஊழியங்கள் கலிலேயாவில் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் காரியங்களைக் கேட்ட பிலாத்து, கலிலேயாவிற்கு அதிகாரியாகவும் தற்சமயம் எருசலேமுக்கு வந்திருப்பவருமான ஏரோதினிடத்தில் இவ்வழக்கை ஒப்புவித்து ஓய்ந்துவிடலாம் என எண்ணினார். ஆகவே, இயேசு கட்டுண்ட நிலையிலும், ஏரோதிடம் அனுப்பப்பட்டார். மேலும், இவரோடுகூட இவர் ஒரு கலிலேயனாக இருக்கின்றபடியால், ஏரோதின் அதிகாரத்தின்/தீர்ப்பின் கீழ் இவருடைய வழக்கை ஒப்புவிக்க பிரியப்படுவதாகவும் விளக்கவுரை எழுதி பிலாத்து அனுப்பினார். உண்மையைச் சொல்லப்போனால், பிலாத்து தன்னிடமிருந்த இயேசுவின் வழக்கு மாறிப்போவதில்

மகிழ்ச்சிக்கொண்டார். ஏனெனில், குற்றமற்ற மனுஷனை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்க அவர் விரும்பவில்லை. ஆனால், அதேசமயம் ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிரான துரோகியென பிரதான ஆசாரியர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்படும் ஒருவரை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்க தான் ஒருவேளை மறுத்துவிட்டால், தனக்கெதிராக பிரதான ஆசாரியர்கள் கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்களைக் குவிப்பார்கள் என்றும் உணர்ந்துகொண்டவராகக் காணப்பட்டார். இப்படிப்பட்ட தனது நடத்தைகள் புரட்சிக்கு வழிநடத்துபவைகள் என ரோம் கருதும் என்றும் பிலாத்து உணர்ந்துகொண்டார். இன்னுமாக ஒருவேளை பிலாத்து தான் அம்மனுஷனிடத்தில் கலகத்திற்கான எவ்வித அபாயம் காணப்படவில்லை என்றும் இயேசு அமைதியான குற்றமற்ற மனுஷன் என்றும் விவரித்துக் கூறினாலும், ரோமில் உள்ளவர்கள் (இராயன் மற்றும் மேலதிகாரிகள்) பிலாத்து இவ்விஷயத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டுகின்றார் எனவும், பிலாத்து ரோம அதிகாரத்திற்கு எதிராக வார்த்தையிலோ, கிரியைகளிலோ கலகத்திற்கு தொடர்புடைய நிலையில் மிகச் சிறிய அளவு குற்றச்சாட்டை பெற்றிருக்கும் எவனையும், எல்லோரையும் மரணத்தீர்ப்புக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதில் எப்போதும் தயாராக இருந்திருக்க வேண்டும் எனவும், யோசிப்பார்கள் என பிலாத்து உணர்ந்து கொண்டான். இப்படி நடந்தால் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பிலாத்து தனது பதவியை இழக்க வேண்டும். இன்னுமாக, மீதமான வாழ்க்கை முழுவதையும் அவமதிப்பிலேயே கழிக்கவும் நேரிடும். பிலாத்து மிகவும் சோதனையான நிலையில் காணப்பட்டார்.

''ஏரோதின் வாய்ப்பு மற்றும் தோல்வி''

இயேசு ஏரோதின் அரமனைக்கு அழைத்துக்கொண்டுவரப்பட்டது என்பது, ஏரோதுக்கான சோதனைக் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது. ஏரோது இயேசுவை எப்படி வரவேற்க போகின்றார்? நீதி, சத்தியம், நியாயம், தூய்மை மற்றும் நன்மை தொடர்புடைய விஷயங்களில் இவருடைய (ஏரோதினுடைய) நடக்கை எப்படியாகக் காணப்படும்? இதே ஏரோது தான் சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக யோவான்ஸ்நானனை சிறைச்சேதம் பண்ணினவர் ஆவார். மேலும், இந்த ஏரோது இயேசுவை குறித்து கேள்விப்பட்டபோது, யோவான்ஸ்நானன் தான் இயேசுவாக வந்துள்ளார் என கூறினவராகக் காணப்பட்டார். ஏரோது இயேசுவை காண்பதில் மகிழ்ச்சிக் கொண்டிருந்தார் என்றும், இயேசு செய்ததாக தான் கேள்விப்பட்ட அற்புதங்களில் சிலவற்றை இயேசு தனக்கு செய்துகாட்டுவார் என எதிர்பார்த்ததாகவும், இயேசு அவருக்கு முன்பு அமைதியாகக் காணப்பட்டார் என்றும், இப்படிப்பட்ட ஒரு மனுஷன் முன்பு அவர் பேசுவதற்கு எதுவுமில்லை என்றிருந்தார் என்றும் நாம் வாசிக்கின்றோம். இத்தகைய இயேசுவின் நடத்தை ஏரோதுக்கு கடிந்துகொள்ளுதலாக இருந்தாலும், இந்த அவருடைய நடத்தையானது, அவருடைய மற்ற அனைத்து நடத்தைகளுக்கும் இசைவாகவே உள்ளது. அதாவது, அன்றைய தினமே தாம் மரிக்க வேண்டியதாகக் காணப்படும் தெய்வீக நோக்கம் நிறைவேறுவது தடைபடக்கூடாது என்ற இயேசுவினுடைய தீர்மானத்திற்கு இசைவாகவே இருந்தது.

இயேசு தனக்கு பதிலளிக்காததையும், தன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக எந்த அற்புதங்களையும் செய்யாததையும் கண்ட ஏரோது, இயேசுவுக்கு இராஜாவை போன்று வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படவும் அவரை கேலி பண்ணவும் தனது சேவகர்களுக்கு அனுமதி வழங்கினான். இன்னுமாக குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதற்கே இப்படி வஸ்திரம் தரிக்கச்செய்து, அவர்களை கேலியாக வணங்கி, அவர்களை குட்டுவது, சேவகர்களுடைய அன்றைய கால வழக்கமாக இருந்தது. இவைகளை இயேசுவுக்கு செய்தபிற்பாடு அவர் பிலாத்துவினிடத்தில் திரும்ப அனுப்பப்பட்டார். இன்னுமாக, இப்படி பிலாத்து நடந்துகொண்டதை பாராட்டுகின்றதாகவும், இது முதல் பிலாத்துவின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட விஷயங்களில் தான் தலையிடுவதைக் குறைத்துவிடுவதாகவும் ஏரோது தெரிவித்தார். இதுமுதல் முன்பு எதிரிகளாக இருந்த பிலாத்துவும், ஏரோதும் நண்பர்களானார்கள்.

''அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம்''

இயேசுவின் வழக்கானது மீண்டும் பிலாத்துவினிடத்தில் திரும்பினபோது, பிரதான ஆசாரியர்கள் தங்கள் திட்டங்கள் தோல்வியடைந்துவிடுமோ என அச்சம் கொண்டு இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற தங்களின் கோரிக்கையில் விடாப்பிடியுடன் காணப்பட்டதோடில்லாமல், அதைக்குறித்து கூக்குரலிடும்படிக்கு ஜனக்கூட்டத்தையும் தூண்டிவிட்டார்கள். சுமார் ஆறுமுறை பிலாத்து இயேசு குற்றமற்றவர் என்று அறிவித்தார். மேலும்,

பிலாத்துவுக்கு இருந்த இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் என நாம் ஏற்கெனவே பார்த்து அந்த நிலையினிமித்தம் அவர் யூதர், ஆசாரியர்கள் மற்றும் ஜனங்களின் கோரிக்கையை முற்றிலும் நிராகரிக்க கொஞ்சம் தயங்கினார். அதிலும், விசேஷமாக யோவான் 19:12-ம் வசனத்தில் வார்த்தைகள் பேசப்பட்டதைக் கேட்டபோது, பிலாத்து தயங்கினார். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலுள்ள நியாயத்தை தனது மேலதிகாரிகள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்று உணர்ந்த பிலாத்து, இவ்விஷயத்தில் யூதர்களை திருப்திபடுத்துவதற்கான எல்லா வழிகளையும் கையாண்டார். இதில் முதல் படியாக இயேசு சவுக்கினால்/வாரினால் அடிக்கப்படும்படிக்கு கட்டளையிட்டார். வாரினால் அடிப்பதின் மூலம் இயேசுவின் இரத்தத்திற்காக வெறிகொண்டிருக்கும் அவருடைய சத்துருக்கள் திருப்தியடைவார்கள் என பிலாத்து எதிர்பார்த்தார். இதற்கிடையில், பிலாத்துவின் மனைவி இயேசுவை குறித்து சொப்பனம் கண்டதாகவும், அவருக்கு எதிராக எதுவும் செய்துவிட வேண்டாம் எனவும் வலியுறுத்தி பிலாத்துவுக்கு தூது அனுப்பினாள். இம்மாதிரியான சூழ்நிலைகளில் ஓர் உலகப்பிரகாரமான மனுஷன் என்ன செய்வான் என்று எதிர்பார்க்கப்படலாமோ, அவை அனைத்தையும் பிலாத்து செய்தான். ஆனால், இவ்விடத்தில்/இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் ஒரு கிறிஸ்தவன் காணப்பட்டிருந்திருப்பானானால், அவன் செயல்பாடு வித்தியாசமாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்கும். அதாவது, நீதியின் மீது சராசரியான அன்பைக் காட்டிலும் அதிகம் அன்பு காட்டத்தக்கதாகவும், நீதிக்காக அனைத்து நலன்களையும் தியாகம் செய்ய விருப்பம் கொள்ளத்தக்கதாகவும் உள்ள நிலையில் காணப்படுகின்ற கிறிஸ்தவர் அல்லது கிறிஸ்தவ செல்வாக்கின் கீழ் காணப்படும் எவரும் இவ்விடத்தில்/இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழிருக்கும்போது, வித்தியாசமான செயல்பாடுகளே இவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படலாம்.

இயேசுவை கொன்றுபோட வகைத் தேடிக்கொண்டிருந்தவர்களிடமிருந்து இயேசுவை விடுவிக்கும்படியான முயற்சிக்குத் தொடர்பாகவே இயேசுவை முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, "இதோ இந்த மனுஷன்" என்று பிலாத்து கூறினான். இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலையின் போது, நமது கர்த்தரிடத்தில் நிலவின அமைதியும், அவருடைய முகபாவனையும் பிலாத்துவை மதிப்பு கொடுக்கத்தக்கதான வியப்பிற்குள் ஆழ்த்தியது என்பது, அவர் மேற்கூறின "இந்த வார்த்தைகளில்" வெளிப்படுகின்றது. அவருடைய வார்த்தைகள் இப்படியாக அர்த்தம் கொடுக்கின்றதாய் இருந்தது. அதாவது, "நீங்கள் சிலுவையில் அறையும்படிக்குக் கூறிக்கொண்டிருக்கின்ற இம்மனுஷனை பாருங்கள்! யூதர்களே இம்மனுஷனைப் போன்ற ஒரு நபர் உங்கள் தேசத்தில் காணப்படுவதில்லை. இவருக்கு சமமான ஒரு மனுஷன் எங்குமே இருக்கமாட்டான் என நான் எண்ணுகின்றேன்!" ஆனால், இவை அனைத்தும் வீணே. ஜனங்கள் பரவசமடைந்தவர்களாக நமது கர்த்தருடைய இரத்தத்திற்காகக் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பிலாத்து இயேசுவை சிலுவையில் அறைய ஒப்புக் கொடுப்பதற்கு முன்னதாக தான் இத்தீர்ப்பை விரும்பவில்லை என்பதற்கும், இயேசுவுக்கு மரணதீர்ப்பு வழங்க அவர்கள் தன்னை வற்புறுத்தினார்கள் என்பதற்கும், இதற்கு பொறுப்பு தானல்ல என்பதற்கும் தான் குற்றம் புரிந்தவன் அல்ல என்பதற்கும் அடையாளமான ஒரு காரியத்தை பிலாத்து செய்தார். "கலகம் அதிகமாகிறதேயல்லாமல் தன் பிரயத்தனத்தினாலே பிரயோஜனமில்லையென்று பிலாத்து கண்டு, தண்ணீரை அள்ளி, ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான்" (மத்தேயு 27:24).

"இந்த பரிட்சைகளின் முடிவு/விளைவு"

அல்லது

"இவர்களின் தவறுகளுக்கான தண்டனை"

இப்பாடத்தில் நாம் எத்தனை பரிட்சைகள் சோதனைகளைப் பார்த்துள்ளோம். இப்பொழுது முடிவை நாம் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். யூதாஸ் தனக்கான பரிட்சையில்/சோதனையில் தோற்றுப்போனதின் விளைவாக தனது சொந்த கைகளினாலே நாண்டுக்கொண்டு செத்துப்போனான். மரண தண்டனை தீர்ப்பு அளிப்பதற்கு விருப்பமற்ற நிலையில் செயல்பட்ட கருவியாகிய பிலாத்து யூதர்கள் அளவுக்குக் குற்றம் செய்தவனாக இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சம் காலத்திற்குள்ளாகவே ரோம ஆளுனர்க்குரிய தனது பணியை இழக்க நேரிட்டு மனம் தளர்ந்து போய் தற்கொலை செய்து கொண்டான். பிரதான ஆசாரியனாகிய அன்னாவோ இச்சம்பவங்களுக்குப் பின்னர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டு, தெருக்கள் வழியாக தரையில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார். "சிலுவையில் அவரை அறையும்" என்றும், பிலாத்துவுக்கு பிரதியுத்தரமாக, "இவனுடைய இரத்தம்

எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் வரக்கடவது" என்றும், கூக்குரலிட்ட ஜனங்கள் இரத்த ஸ்நானத்திற்குள்/குளியலுக்குள் கடந்து சென்றார்கள். இவர்கள் மீது இந்த அனுபவங்கள் எருசலேம் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்ட போது வந்தது. மேலும், இவர்களுடைய பட்டணம் முழுமையாக அழிக்கப்பட்ட போது, ஆயிரக்கணக்கானோர் ஜீவனை இழந்தனர். பாலஸ்தீனியாவில் முழு யூதர் அரசாங்கமும் கவிழ்க்கப்பட்டது. ஜீவன் தப்பினவர்கள் பல்வேறு தேசங்களிலும், ஜனங்களுக்குள்ளும் சிதறடிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் தங்கள் மீது வருவித்துக் கொண்டதான சாபம் இன்றும் சில விதங்களில் காணப்படவே செய்கின்றது. அவருடைய இரத்தம் இன்னமும் அவர்கள் மேல் காணப்படுகின்றது. அன்று முதல் இன்றுவரை யூதர்கள் மிகவும் பாடுபட்டுள்ளனர். 1878-ம் வருடம் முதல், அவர்கள் மீது இருந்த தெய்வீக கோபமானது, அவர்களை விட்டு கடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தாலும், அக்கோபமானது, 1914-ம் வருடம் வரையிலும் சில விதங்களில் நீடித்தே காணப்படும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவனுடைய கிருபையினால் மன்னிக்கப்படுவதன் காரணமாக சாபம் ரத்து செய்யப்படும்.

இன்னொரு பக்கத்தில் சோதனைகளைச் சரியான விதத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனிடத்திலான தங்களது உண்மையை மெய்ப்பித்துக் காட்டியவர்கள் மீது வந்த ஆசீர்வாதங்களையும் கவனிப்போமாக. நமது கர்த்தர் மரணம் வரையிலும், அதாவது, சிலுவையின் மரணப்பரியந்தம் உண்மையுள்ளவராகக் காணப்பட்டதினால் அவர் தூதர்கள், சத்துவங்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள் மற்றும் எல்லா நாமங்களுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டார். அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கொஞ்சம் தவறில் விழுந்துபோனவராகக் காணப்பட்டாலும், மனந்திரும்பினதின் மூலமாகவும், மனங்கசந்து அழுததின் மூலமாகவும், மீண்டுமாக கர்த்தருடைய தயவிற்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். இன்னுமாக அவர் இந்த கவலைக்கிடமான அனுபவங்கள் வாயிலாக படிப்பினையையும் பெற்றுக்கொண்டார். இன்னுமாக, அப்போஸ்தலர்கள் மத்தியில் தலைச் சிறந்தவர்களில் ஒருவராகவும், மிகுதியாய் கனப்படுத்தப்பட்டவருமானார். இன்னுமாக, இவர் இராஜ்யத்தில் அவருடைய மீட்பருடன் உடன் சுதந்தரராகவும் கனப்படுத்தப்படுவார்.

"உங்கள் நடுவே பற்றியெரிகிற அக்கினியைக்குறித்து - (துன்ப தீ - திருவிவிலியம்) ஏதோ புதுமை என்று திகைக்க வேண்டாம்"

நம்முடைய பாடத்தில் நாம் பார்த்த அதே சோதனைகள் அப்படியே நமக்கும் வரும் என்று நாம் எண்ணிவிடக் கூடாது. மாறாக, அக்கினிப்போன்ற சோதனைகளை/துன்ப தீ போன்ற சோதனைகளையே நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். மேலும், எவ்விதத்தில் நாம் அச்சோதனைகளை எதிர்கொள்கின்றோமோ, அதினடிப்படையிலேயே விளைவுகள் காணப்படுகின்றது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நாம் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நமது பரமபிதாவுக்கு உண்மையாய் இருப்போம் என்றும், எப்படியேனும்/எதை இழக்க நேர்ந்தாலும் பிதாவின் சித்தம் செய்வோம் என்றும், பூமிக்குரிய நலன்களை தியாகம் பண்ணியும் பிதாவின் சித்தம் செய்வோம் என்றும், இவைகளையெல்லாம் முறுமுறுத்துக் கொண்டு செய்யாமல், "என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகின்றேன். உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது" என்று நமது கர்த்தரைக்குறித்து தீர்க்கதரிசனமாய் உரைக்கப்பட்ட பிரகாரம் செய்வோம் என்றும், தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும் என்பதே நமக்கான பாடமாகும். (சங்கீதம் 40:3). ஒருவேளை கர்த்தரை பின்பற்றுவது நாம் தற்காலிகமாக இடறிவிழுந்தாலும் நாம் சோர்ந்து போய்விடக்கூடாது. மாறாக, இடறிவிழுந்து போன இந்த அனுபவங்களை கர்த்தரிடத்தில் நெருக்கமாக உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கும் அதுமுதல்/இனிமேல் கர்த்தரோடு நடக்கையில் மிகுந்த உண்மையுள்ளவர்களாகவும், மிகமிக ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாகவும் நம்மை ஆக்கிக்கொள்வதற்கும் அந்த தவறுகளையும், இடறல்களையும் ஆசீர்வாதங்களாக நாம் மாற்றிவிட வேண்டும் என்பதே மற்றொரு படிப்பினையாய் நமக்கு உள்ளது. இயேசுவுக்கு எதிரான மக்களின் கூக்குரல் குறித்ததான இச்சம்பவம்/இக்காட்சியானது மக்களாட்சிக்கு மக்களே அளிக்கும் கண்டனமாக எப்போதும் பார்க்கப்பட்டு வருகின்றது என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

இயேசு மற்றும் பரபாஸ் இவர்களில் ஒருவரை ஜனங்கள் தெரிந்தெடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது, ஜனங்கள் பரபாசை தெரிந்துகொண்டார்கள். அப்படியானால், மக்களாட்சி, மன்னர் ஆட்சி போன்று கேடாகவே உள்ளது. ஜனங்களைக் காட்டிலும், ஆசாரியர்கள், சதுசேயர்கள் மற்றும் பெருந்தன்மையுடையவர்களாவது சரியான விதத்தில் நடந்து கொண்டார்களா? இவர்களுடைய ஆலோசனையின்படியே ஜனங்கள் பரபாசை தெரிந்து கொண்டார்கள் என நாம் பார்க்கின்றோம்.

ஜனங்களுடைய சப்தம் சில காரியங்களில் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால், தற்கால சூழ்நிலைகளின் கீழ் காணப்படும் நாகரீகமான ஜனங்களுக்கு உலகில் நிலவும் அரசாங்க அமைப்புகளிலேயே குடியரசு அமைப்பே அநேகமாக சிறந்தது ஆகும். ஆனால், மத விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஜனங்களுடைய சப்தமானது, தேவனுடைய சத்தத்திலிருந்து தொலை தூரத்தில் காணப்படுகின்றது. "எப்படியெனில், தேவஞானத்துக்கேற்றபடி உலகமானது சுயஞானத்தினாலே தேவனை அறியாதிருக்கையில், பைத்தியமாகத் தோன்றுகிற பிரசங்கத்தினாலே விசுவாசிகளை இரட்சிக்கத் தேவனுக்குப் பிரியமாயிற்று" (1 கொரிந்தியர் 1:21). பிரபலமான சப்தங்கள் நமக்கெதிராய் சப்தமிடும்போது, சுயஞானமானது நம்மை தவறான முடிவுகள் எடுப்பதற்கு வழிவகுத்துவிடக்கூடாது. கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் மூலம் வெளிப்படும் கர்த்தருடைய சப்தத்தையே நாம் நாட வேண்டும், செவிசாய்க்க வேண்டும். இதில் நமது மீட்பர் திருப்திக்கொண்டது போன்று நாமும் திருப்திக் கொள்ள வேண்டும். தேவன் நம்மை வழி நடத்துகின்றபடியால், அவர் நமக்கு அனுமதிக்கும் விஷயங்களில் நாம் திருப்திக்கொள்ள வேண்டும். சபையினுடைய கடைசி முடிவின் அனுபவங்கள் சில விதங்களில் நமது அன்பான மீட்பருடைய அனுபவங்களுக்கு ஒத்துக் காணப்படலாம். கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் தேவதூஷணக்காரர்களாகவும், கிறிஸ்து எனும் வேறொரு இராஜா உள்ளார் என்று பிரசங்கம் பண்ணினதின் விளைவாக அரசாங்கங்கள் முன்பு நிறுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளும் உள்ளன. அப்படியாக சம்பவிக்கும்போது, நாம் எப்பக்கத்தில் நிற்க வேண்டும் என்பது குறித்து நமக்கு எவ்வித ஐயமும் காணப்படக்கூடாது. அச்சமயங்களில் நாம் கர்த்தர் மேல் முழு நம்பிக்கையைக் கொண்டும், அவருக்கும், அவருடைய வார்த்தைகளுக்கும், அவருடைய சகோதர சகோதரிகளுக்கும் உண்மையாயும் இருக்க வேண்டும். இந்த பாடுகள் அனைத்தும் அதிக மேன்மையான மகிமையை உண்டு பண்ணும் என்று தமது வார்த்தையின் மூலம் நமக்கு நிச்சயம் அளித்துள்ள தேவனுடைய கரங்களில் இந்த சோதனைகள் மற்றும் பரிட்சைகளின் முடிவுகளை ஒப்படைத்துவிடுவோமாக. ஆமென்!!

R3534 / ஏப்ரல் 1905

விலையேறப்பெற்ற தைலம்

யோவான் 12:1-11

ஆதார வசனம்: "இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்" மாற்கு 14:8

அன்று சனிக்கிழமை இரவாகக் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என நாம் கருதுகின்றோம், அதாவது, யூதர்களுடைய ஓய்வு நாள் ஆரம்பமாகும் மாலையில் ஆறு மணிக்கு பின்னர், இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும், மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட லாசருவும், அக்குடும்பத்தின் மற்ற சில நண்பர்களோடு விசேஷித்த கனத்தை இயேசுவுக்குக் கொடுக்கும்படியாக அவருடைய நண்பர்களின் வீட்டில் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த விருந்தில் அமர்ந்தார்கள். அவ்வீட்டிற்கு அவர் வந்துபோவதை எப்பொழுதும் அவ்வீட்டார் விரும்பினார்கள். மேலும், பதிவுகள் தெரிவிக்கிற காரியங்களை வைத்துப்பார்க்கையில், அவருடைய ஊழிய நாட்களில், மற்ற வீடுகளுக்கு செல்வதைக்காட்டிலும், இவ்வீட்டிற்கே அவர் வந்துபோய் உள்ளார் என நாம் அறிந்துகொள்கின்றோம். இது பெத்தானியாவிலுள்ள லாசரு, மார்த்தாள் மற்றும் மரியாளின் வீடாகும். இது, குஷ்டரோகியாகிய சீமோனின் வீடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. மேலும், இந்த சீமோன், இக்குடும்பத்தில் தலைவராகிய தகப்பனாய் இருந்தார் என்று ஒரு அனுமானம் நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது, வேறொரு அனுமானமோ, இந்த சீமோன் மார்த்தாளுடைய கணவர் என்றும், இப்பாடத்தின் சம்பவங்கள் நடந்த தருணத்தில் அவள் விதவையாய் இருந்தாள் என்றும் காணப்படுகின்றது.

நமது கர்த்தரும், அவர் சீஷர்களும் எருசலேமுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் போகிற வழியில் புறநகர் பகுதிகளில் பெத்தானியா காணப்பட்டது. அதற்கு முந்தின தினமாகிய வெள்ளிக் கிழமை அல்லது யூதர்களின் வாரத்தின் ஆறாம் நாளன்று அவர்கள் அநேகமாக அங்கு வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மார்த்தாளும், மரியாளும் அருமையான விருந்தை ஆயத்தம் செய்தார்கள். மேலும், யூதர்களின் முறைமையின்படி ஓய்வு நாளில் வேலை செய்வதற்கு தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்ததினால், இப்படிப்பட்ட தருணங்களில் உணவு பண்டங்கள் முன்கூட்டியே ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்க வேண்டும். பெத்தானியாவில் அவர்கள் அநுசரித்த ஓய்வு நாளைக்குறித்து எந்த பதிவுகளும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் அக்குடும்பத்தின் அருமையான அங்கங்கள் மத்தியில் நடந்த மகிழ்ச்சியான சம்பாஷணைகளை நாம் நன்கு கற்பனை செய்துகொள்ளலாம்.

சமுதாய வாழ்வில் இயேசு

ஆண்டவருடைய ஞானமுள்ள மற்றும் அன்பான வார்த்தைகள் பதிவு செய்யப்படவில்லையென்றாலும், நல்ல மனுஷனுடைய இருதயத்தில், நன்மையான பொக்கிஷங்கள் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் என்றும், அப்படியாக நன்மையால் நிறைந்த இருதயத்தின் நிறைவால் வாய் பேசும் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே, அன்று விளையாட்டுத்தனமான வார்த்தைகளுக்கோ அல்லது செயல்பாடுகளுக்கோ இடம்கொடுக்கப்படாமல் மாறாக, சரியான இருதய நிலைமையிலுள்ள யாவருக்கும் புத்துணர்வை உண்டுபண்ணும் ஆவிக்குரிய களிகூருதலிலும், இளைப்பாறுதலிலும் அன்றையநாள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதே கோட்பாடுகள், கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் எவ்விடங்களில் காணப்பட்டாலும், அவர்களுடைய சூழ்நிலைகள் என்னவாகக் காணப்பட்டாலும்கூட அவர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இவர்கள் தங்களுடைய இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நன்மையான காரியங்களை மட்டுமே பேச வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றார்கள், ஆனால், ஒருவேளை இதற்கு எதிர்மாறாகக் காணப்படுவார்களேயானால், அவர்கள் விழிப்படைந்து தங்கள் தலை (இவ்விஷயம் குறித்ததான அறிவை) மாத்திரம் சரிசெய்து கொள்வதோடல்லாமல், இருதயத்தின் மாறுபாடுகளையும் சரி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

லாசருவும், அவருடைய சகோதரிகளும் மிகவும் உயர்வாய் கருதிக்கொண்டவரும் லாசருவை கல்லறையிலிருந்து வெளியே வரும்படி கூறி, தமது மேசியாவுக்குரிய அதிகாரத்தையும் தமக்குள்

உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் ஜீவனின் வல்லமை இருக்கின்றது என்பதையும் விவரித்துக் காட்டினவருமாகிய இயேசுவினிடத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த அன்பை நாம் எழுத்துக்களில் காண்பிப்பதைக்காட்டிலும் நன்கு கற்பனை செய்துகொள்ளலாம். ஒருவேளை (லாசருவின் உயிர்த்தெழுதலாகிய), அந்த மாபெரும் சம்பவத்திற்குப்பின் நம்முடைய ஆண்டவர் பெத்தானியாவுக்கு இதுவே முதன்முறையாக சென்றிருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய ஆண்டவர் பலதரப்பட்ட மக்களை நண்பர்களாகக் கொண்டிருந்தார். இவர்களில் சிலர் ஐசுவரியவான்களாகவும், சிலர் தரித்திரர்களாகவும், சிலர் நடுத்தரமான சூழ்நிலைகளிலும் இருந்தனர். பெத்தானியாவில் இருந்த இந்த குடும்பத்தினர் சௌகரியமான சூழ்நிலையின் கீழ் காணப்படும் வகுப்பாராய் இருந்தனர். மேலும், இவர்கள் சௌகரியமான சூழ்நிலைகளில் இருந்த காரியமானது, இவர்களுக்கு சொந்த வீடு இருப்பதின் மூலமும், இவர்களுக்குச் சொந்த கல்லறை இருப்பதின் மூலமும், கர்த்தரை விலையேறப்பெற்ற நளதம் தைலம் கொண்டு அபிஷேகம் பண்ணி கனப்படுத்தும்படிக்கு அதிகம் பணம் செலவு செய்யத்தக்கதாக மரியாள் விரும்பமும் திராணியும் கொண்டிருந்ததின் மூலமும் உறுதிப்படுகின்றது. ஐசுவரியங்கள் அநேகருக்கு மாபெரும் கண்ணியாக இருக்கிறது. இன்னுமாக, ஐசுவரியவான்களில் அநேகர் இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது இல்லை என்றும் கர்த்தருடைய வார்த்தை அறிவிக்கின்றது. இவர்களுக்கு தற்கால ஜீவியத்தின் கவர்ச்சிகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாகவும், தங்களுடைய அர்ப்பணிப்பின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு தடையாகவும் உள்ளது. அதாவது, தங்களுடைய அனைத்தையும் பலிசெலுத்தவும், தங்களுடைய அனைத்தையும் இயேசுவின் பாதத்தில் ஒப்புவிக்கவும், தங்களுடைய பூமிக்குரிய வாய்ப்புகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களைப் பயன்படுத்தும் விஷயத்தில் அவருடைய உக்கிராணக்காரர்களாக மாறுவதற்கும் தடையாக உள்ளது. இன்னுமாக, இவைகளை ஞானமாக அவருடைய ஊழியத்தில் பயன்படுத்துவதற்கும் மற்றும் தாங்கள் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அறிக்கைபண்ணின அன்பையும் நேர்மையையும் விவரிக்கும் விதத்தில் அவைகளை அவருடைய ஊழியத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கும் தடையாக உள்ளது.

பல கோணங்களில் பார்க்கும்பொழுது, மற்றவர்களுக்கு மிகவும் தாராளமாய் செய்வதற்கும், மிகுந்த விருந்தோம்பல் காண்பிப்பதற்கும் ஏதுவாக, ஜீவியத்தில் நடுத்தரமான (middle class) வசதி வாய்ப்புகள் காணப்படுவது நலமாய் தோன்றலாம். எனினும், நிலைத்து நிற்பதற்கும், அதேசமயம் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்பதற்கும், பெரும் திரளான வளமையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் பொழுது நடுத்தரமான வளமையும்கூட அதிகமாகவே (கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகவே) தோன்றுகின்றது. இதன் காரணமாகவே, இவ்வுலகத்தில் ஏழ்மையானவர்களே பிரதானமாக இராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகளாக இருப்பார்கள் என்று நமது கர்த்தர் அறிவித்த காரியங்கள் உண்மை என அறிந்துகொள்கின்றோம். அதாவது, பிரதானமாக கொஞ்சம் உடையவர்களும், அதிகம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு கொஞ்சம் எதிர்பார்ப்பு உடையவர்கள் மற்றும் இப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்பின் விளைவாக கர்த்தரை பிரதானமாய் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ள பரம காரியங்களின்மேல் உடனடியாக மனதை திருப்பிக்கொள்ளுகிறவர்களுமே இராஜ்யத்தின் சுதந்திரவாளிகளாய் இருப்பார்கள்.

பெத்தானியாவின் வீட்டாருக்கு சௌகரியமான சூழ்நிலைகள் இருந்ததுபோன்று நம்மிடத்தில் எந்தளவுக்கு காணப்படுகின்றதோ அதாவது, தற்கால ஜீவியத்திற்குரிய நற்காரியங்களை எந்தளவுக்கு பெற்றிருக்கின்றோமோ அந்தளவுக்கு தக்கதாக இந்த ஜீவியத்திற்குரிய கவலைகளுக்கு எதிராகவும் இவ்வுலகத்தின் ஐசுவரியங்கள், இலட்சியங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் குறிக்கோள்களினுடைய வஞ்சனை தன்மைக்கும் எதிராகவும் விசேஷித்தவிதமாக நம்மை பாதுகாத்துக்கொள்வது அவசியமாய் உள்ளது, இல்லையேல் இவைகள் நம்முடைய இருதயங்கள் கர்த்தரிடத்திலும் அவருடைய நோக்கத்தின் பேரிலும் காண்பிக்க வேண்டிய உண்மையையும், பக்தியையும் விட்டுவிலகச் செய்யும். மேலும், இவ்வுண்மை தன்மையையும், பக்தியையும் ஊக்குவிப்பதற்கும், தக்கவைப்பதற்கும் முழு விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் தேவைப்படுகின்றது. சொல்லர்த்தமாக தரித்திரத்தில் இல்லாவிட்டாலும், ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்களாய் இருக்க முடியும். அதிகபட்சமான பூமிக்குரிய ஐசுவரியங்களைப் பெற்றிருந்தோமேயானால், இடுக்கமான வழியில் பிரவேசிப்பதற்கு அதிகமான கிருபை தேவைப்படுகிறது.

“விலையேறப்பெற்ற நளதம் என்னும் பரிமள தைலம்”

இரண்டு சகோதரிகளும் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களை தங்களுக்குள்ளாக ஏற்கெனவே தீர்மானித்து வைத்திருந்தார்கள். மார்த்தாள் பந்தியில் உணவு பறிமாறினாள். மரியாளோ அபிஷேகம் பண்ணும் விசேஷமான பணியின் மூலம் பணிவிடை புரிந்தாள். பண்டைய யூதர்களின் வழக்கத்தின்படி உயரம் குறைந்த, நீண்ட மேஜைகளைச் சுற்றி விருந்தாளிகள் பக்கவாட்டில் சாய்ந்த படுக்கை நிலையில் அமர்ந்தார்கள். ஒரு முழங்கையின் மீது சரீரத்தின் மேற்பாதியை சாய்த்துக்கொள்வதும் மற்ற கரத்தைக் கொண்டு உணவை வாய்க்கு எடுத்துச் செல்வது வழக்கமாய் இருந்தது. நம்முடைய கர்த்தர் இப்படி பக்கவாட்டில் சாய்ந்து படுத்த நிலையில் காணப்பட்டபடியினால், அவருடைய தலை பாகத்தையும், அவருடைய பாதத்தின் அருகேயும் மரியாளினால் மிகவும் சுலபமாக நெருங்க முடிந்தது. மரியாள் முதலில் அவருடைய தலையை அபிஷேகம் பண்ணி, பின்னர் அவருடைய பாதத்தை தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினாள்.

இந்த தைலத்தின் விலை 300 பணத்திற்கு மேல் என்று 5-ம் வசனம் குறிப்பிடுகின்றது. ஒரு பணம் அன்றைய தினத்திற்கான ஒருவருடைய கூலியாகும். (மத்தேயு 20:2) இப்படியாக 300 பணம் என்பது, ஒரு வருடத்தின் உழைப்பினால் பெற்ற ஊதியமாகும். ஆகவே, இக்காலத்தில் இந்த 300 பணம் என்பது, 300-லிருந்து 600 டாலர்களுக்கு ஒப்பிடலாம்.

“அவளால் இயன்றதை அவள் செய்தாள்”

இப்படிப்பட்ட விலையுயர்ந்த தைலங்கள் மிக அரிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. உண்மையைச் சொல்லப்போனால் சக்கரவர்த்திகளும்கூட இதை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தினார்கள். அதுவுமல்லாமல், அது பயன்படுத்தப்படும் சமயங்களில் பொதுவாக தலையின் மீதே ஊற்றப்படுகிறது. மரியாள் கர்த்தருடைய தலையில் தைலத்தை ஊற்றினபோது, மேற்கூறப்பட்ட அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றினவளாகக் காணப்பட்டாள் என்பது மத்தேயு மற்றும் மாற்குவின் பதிவுகளிலிருந்து தெரியவருகிறது, ஆனால், இதை செய்த பிற்பாடோ அவள் அவர் பாதம் அருகே வந்து தைலத்தினால் அதை அபிஷேகம் பண்ணி, தன்னுடைய நீண்ட கூந்தலினால் அவர் பாதங்களைத் துடைத்தாள். அன்பு கலந்த பக்திக்குரிய எத்துனை அருமையான காட்சி இங்கு நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது! பாதங்கள் மனிதனுடைய சரீரத்திலேயே தாழ்மையானதும், கீழான அங்கமுமாக மதிப்புக்குறைந்த அங்கமாக எப்பொழுதும் கருதப்படுகிறது. ஆனால், தலையிலுள்ள மயிரானது, அதுவும் விசேஷமாக, ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் விசேஷித்த பொக்கிஷமாகவும் அவளுக்கு மகிமையாகவும் எப்போதும் கருதப்படுகின்றது. இவ்விதமாக, மரியாள் தனது மகிமையான தலைமயிரைக்கொண்டு, அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தக் காரியமானது, மரியாள் தனது, கர்த்தரும் ஆண்டவருமாகிய அவரை தன்னைக்காட்டிலும், முற்றிலும் மேலானவராக மதிப்புடன் கருதியதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆரம்பத்தில், அவரை மனுஷர் மத்தியில் மிகவும் அருமை வாய்ந்த நபராகவும், ஒரு மனுஷனும் அதுவரைக்கும் பேசாதவைகளைப் பேசுகின்ற ஒரு மனுஷனாகவும் மரியாள் உணர்ந்துகொண்டாள்; பின்னரே அவர் ஒரு மாபெரும் போதகர் என்றும் விசேஷித்த காலத்திற்காக விசேஷித்தவிதமாய் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும் அறிந்திருந்தாள். ஆனால், அவர் லாசருவை கல்லறையிலிருந்து எழுப்பினதின் மூலம் இறுதியாக, சர்வவல்லமையுள்ளவரின் வல்லமை அவருக்குள் இருக்கின்றது என்றும், அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றும் அறிந்துகொண்டாள். ஆகவே, அவருடைய மேன்மையான நிலையை உணர்ந்தவாறு அவருக்குப் பொறுத்தமான மரியாதையைச் செலுத்தினாள்.

அவரை இந்த பூமியின் சிங்காசனத்தின் மேல் அவளால் அமர்த்த முடியாவிட்டாலும், தான் அவருக்கு என்றுமே பயபக்தியுடன் காணப்படும் ஓர் ஊழியக்காரி என்பதை அவளால் காட்ட முடிந்தது. இஸ்ரயேல் ஜனங்களுக்கு முன்பாக அவரை மகிமைப்படுத்த அவளால் இயலாதபோதிலும், தன்னுடைய சொந்த வீட்டிற்குள் அவரை மகிமையும், கனமும் செய்யமுடிந்தது. அவளால் அவருடைய புகழை எடுத்துக்கூறவோ, அவருடைய மகத்துவங்களை எடுத்துக்கூறி பாட முடியாவிட்டாலும், அவளுடைய இருதயத்திற்குள் அவளால் அவரைக்குறித்துப் பாட முடிந்தது, இன்னுமாக, அவர் மேல் நறுமண தைலத்தையும் அவளால் ஊற்றவும் முடிந்தது. இந்த நறுமண தைலமானது, அவளுடைய வீட்டை நறுமணத்தினால் நிரப்பியதோடல்லாமல், அவளுடைய நாள் துவங்கி தற்காலம் வரையிலும் காணப்படும் பெண் இனத்திற்குரிய கனத்திற்கு இனிமையான நறுமணத்தை வழங்குவதாகவும் இருக்கின்றது. இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள் என்று கர்த்தர் கூறினார். அதாவது, இவள் தன்னால் இயன்றமட்டும் தன்னுடைய பக்தியை/அன்பை வெளிப்படுத்தி உள்ளாள் என்றவிதத்தில் கர்த்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். “இந்த சுவிசேஷம் எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் இவள் செய்ததும் அறிவிக்கப்படும்” என்று

நம்முடைய ஆண்டவரால் கூறப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் எவ்வளவு உண்மையாக இந்நாள்வரைக்கும் நிறைவேறிவருகிறது! இது, ஓர் அன்பான இருதயத்தைக்குறித்தும், இனிமையான குணலட்சணம் குறித்ததுமான ஓர் இனிமையான நினைவுகூருதலாகும். இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் உள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களின் அனைவர் மீதும் ஊற்றப்பட்ட நறுமணத்தினிமித்தம் உண்டான புத்துணர்வு, ஆசீர்வாதம் மற்றும் சுகந்த வாசனையின் வெளிச்சத்தின் கீழ் பார்க்கும்போது, மரியாளுடைய நளதம் தைலம் விலையுயர்ந்ததாக இருப்பினும், அது உண்டுபண்ணின பலன்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது அது அவ்வளவு விலையுயர்ந்ததாகத் தோன்றவில்லை.

"இதை விற்று தரித்திரருக்குக் கொடுத்திருக்கலாமே"

பணம் விரயமாக செலவழிக்கப்பட்டதைக்குறித்து யூதாஸ் எதிர்த்துப் பேசினான் என்று கூறப்படுகிறது. ஆயினும், அவன் தரித்திரனுக்காக இப்படி பரிந்துரையாமல், அவன் திருடனாக இருந்தபடியினால் தன் பணப்பையை நிரப்புவதற்கு இப்படி கூறினான் என்றும், நறுமணத்தைலத்திற்கு செலவிடப்பட்ட பணமானது, சீஷர்களின் கூட்டத்தாருக்கு பொருளாளராக இருக்கும் தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதை தனக்காக தகாத விதமாய் பயன்படுத்தி இருக்கலாமே என்று வருத்தமடைந்தான் என்றும் சுவிசேஷங்கள் அறிவிக்கிறது. யூதாஸ்தான் அவர்கள் மத்தியில் முறுமுறுப்பை தூண்டிவிட்டான் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும், சீஷர் கூட்டத்தில் இருந்த சிலர், அவனுடைய கூற்றிற்கு சம்மதித்தார்கள், இப்படியிருக்க, மீதமிருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்கள், அவ்விஷயத்தைக்குறித்து எழுந்த சச்சரவில் பெரும்பான்மையாய் காணப்பட்டவர்களின் கருத்தினிமித்தம் இந்த வீண் செலவுகள் தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இயேசுவோ, "அவளை தனியே விட்டுவிடுங்கள், என்னை அடக்கம் பண்ணும் நாளுக்காக இதை செய்தாள். தரித்திரர்கள் எப்போதும் உங்களோடு இருப்பார்கள், நானோ உங்களோடு எப்போதும் இரேன்" என்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களுடைய வாயை அடைத்தார்.

இன்று காணப்படும் கர்த்தருடைய சீஷர்களில் அநேகர் சிக்கனம் தொடர்பான தங்கள் கருத்துக்களில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். நாம் வீண் செலவு செய்யாமல், எதிர்காலத்தைக்குறித்த சிந்தனையினிமித்தம் சேமிக்கிறவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதும், ஊதாரித்தனமாய் இல்லாமல், சிக்கனமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மை தான். இப்படிப்பினை குறித்து நமது கர்த்தர் அடிக்கடி கூறியுள்ளார். உதாரணத்திற்கு, திரளான ஜனங்களைப் போஷித்த பிற்பாடு மீதியிருந்த துணிக்கைகளைச் சேர்த்து வைக்கும்படி அவர் கட்டளையிட்டார் என்று நாம் பார்க்கின்றோம். (மத்தேயு 14:20) ஆனால், சிக்கனம் சரியான விஷயங்களில் காணப்பட வேண்டும். கர்த்தருடைய விஷயத்தில், சிக்கனத்துடனும், கருமித்தனத்துடனும் காணப்படுகிறவர்கள் நிச்சயமாக இழப்புக்குள்ளாவார்கள். ஏனெனில், வேதவாக்கியங்கள் இப்படியாகக் காணப்படுகின்றது, அதாவது, "வாரியிறைத்தும் விருத்தியடைவாரும் உண்டு; அதிகமாய் பிசினித்தனம்பண்ணியும் வறுமையடைவாரும் உண்டு."

நம்முடைய சொந்த விஷயங்களில், சிக்கனமாய் இருப்பது குறித்தும், கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய ஊழியம் தொடர்பான விஷயத்தில் ஏராளமாய் செலவுசெய்யத்தக்கதாக தாராளமாய் இருப்பது குறித்தும், நாம் கற்றுக்கொள்வது, நமக்குப் புதிய காரியமாய் உள்ளது. "இராஜாவினிடத்தில் நீங்கள் வரும்போது பெரிய பெரிய விண்ணப்பங்களை சுமந்து வாருங்கள்" என்று நாம் சில சமயம் பாடுகின்றோம், ஆனால், கிருபையின் சிங்காசனத்தினிடத்தில் பெரிய பெரிய விண்ணப்பங்களைக் கொண்டு வருகிறவன் கர்த்தருக்காக நறுமணத்தைலமுள்ள பெரிய வெள்ளைக்கல் பரணியை தன்னோடுகூட கொண்டு வந்திருக்கின்றானா என்று கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, கர்த்தருடைய தயவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கோ, அல்லது தன்னுடைய விண்ணப்பங்களை நறுமணத்தினால் பிரமாண்டமாக்கிக் கொள்வதற்கோ தைலமுள்ள பெரிய வெள்ளைக்கல் பரணியை அவன் கொண்டுவராமல் மாறாக, தான் ஏற்கெனவே பெற்றுள்ள ஆசீர்வாதங்களை உணர்ந்துக்கொண்டிருப்பதற்கான அடையாளமாய்க் கொண்டுவர வேண்டும். துதி மற்றும் நன்றிகளாகிய தைலம் நிரம்பின வெள்ளைக்கல் பரணியைக் கொண்டு வருபவர்கள் பொதுவாக கொஞ்சம் விண்ணப்பங்களையே உடையவர்களாகக் காணப்படுவார்கள். மாறாக, தாங்கள் ஏற்கெனவே கடனாளிகளாய் இருக்கின்றார்கள் என உணர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றனர், அதாவது, தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட தெய்வீக கிருபைகளுக்குச் சரியான பிரதிபலனை தாங்கள் ஒருபோதும் செலுத்த முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்று உணர்ந்து கொண்ட நிலையில் காணப்படுகின்றனர். தாங்கள் கேட்பது அல்லது விரும்புவதைக்காட்டிலும் அதிகமாயும் திரளாயும் கர்த்தருடைய கரங்களிலிருந்து நாளுக்கு நாள்

பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்கின்றனர். மேலும், ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களே அல்லாமல் வேறொன்றிலும் இவர்களுடைய ஏக்கங்கள் திருப்தி அடையவதில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களே, மரியாளின் நடத்தையைப் பின்பற்றி, ஆண்டவருக்கு நறுமணம் வீசும் தைலங்களைக் கொண்டுவருகின்றனர், அதாவது, தங்களுடைய ஜெபங்களையும் இருதயப்பூர்வமான நன்றிகளையும் அவரிடத்தில் கொண்டுவந்து எவ்விதமான விண்ணப்பங்களையும் கேட்காமல் மாறாக, தங்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு போதகரிடமிருந்து பொழிந்துக்கொண்டிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களாகிய சகல காரியங்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கிறவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

இக்காரியத்தைச் சரியாகக் கண்ணோக்கக்கூடியவர்கள், நம்மில் ஒருவரும் ஆண்டவருக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாக பாத்திரமான எதையும் பெற்றிருக்கவில்லை என்ற உணர்வையும் நிச்சயமாகப் பெற்றிருப்பார்கள், அதாவது, நம்மிடத்தில் இருக்கும் சிறப்பானவைகளும், நம்முடைய மிக விலையேறப்பெற்ற பரிசுகள் அல்லது பலிகள் அவருக்குக் கொடுக்கத்தக்க பாத்திரமாய் இராமல் மாறாக, நம்முடைய இருதயங்களிலுள்ள உணர்வுகளை மங்கலாக/லேசாக வெளிப்படுத்துகின்றதாய் மாத்திரம் காணப்படுகின்றது. அவர் அங்கீகரிப்பாரானால், நாம் எவ்வளவும் மகிழ்ச்சியாய் இருப்போம், மேலும், அதே இனிமையான குரல் நம்மிடத்தில் "இவன் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தான் என்றான்" "இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்" என்றும் கூறுவதை இறுதியில் நாம் கேட்பதற்கு எவ்வளவாய் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தரித்திரர்கள் எப்பொழுதும் நம்மோடிருப்பார்கள்

சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் தரித்திரம் தொடர்ந்துவரும் என்று நம்முடைய ஆண்டவர் தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்த விஷயங்கள் பெருமளவில் நிறைவேறியுள்ளது. வருங்காலத்தை நாம் நோக்குகையில் அவருடைய ஆட்சியின் கீழ் எந்தவிதமான துக்கமும், தரித்திரமும் இனி இராது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளும்போது, மகிழ்ச்சியடைகிறோம். "அவனவன் தன்தன் திராட்சச்செடியின் நிழலிலும், தன்தன் அத்திமரத்தின் நிழலிலும் பயப்படுத்துவார் இல்லாமல் உட்காருவான்; சேனைகளுடைய கர்த்தரின் வாய் இதைச் சொல்லிற்று." இந்த மாற்றமான சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் மனித பரிணாமத்தினாலோ, மனித கோட்பாடுகளினாலோ, மனிதனுடைய சமுதாயம், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் முதலியவைகள் மூலம் உண்டானவைகள் அல்ல. மனித சமுதாயத்தை ஒட்டுமொத்தமாக ஐசுவரியமுள்ளவர்களாகவும் சௌகரியமுள்ளவர்களாகவும், சந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் ஏறெடுக்கப்பட்ட இத்தகைய பல்வேறு முயற்சிகள் கடந்த காலங்களில் தோல்வியைத் தழுவியுள்ளது, எதிர்காலத்திலும் தோல்வியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவே காணப்படும். மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு அணுக்களும் பாவத்தினால், உரு சிதைந்து காணப்படுவதினாலும், இந்த உரு சிதைந்துபோன மனுக்குலத்தின் மேல், சுயநலம், இலட்சியங்கள் மற்றும் ஆசைகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதினாலும், பாவம் தொடர்ந்து காணப்படும் வரையிலும் பலி, பாடுகள், தேவைகள் தொடர்ந்து காணப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். மாபெரும் மேசியா, தமது மாபெரும் அதிகாரத்தை கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஆளுகைசெய்து, பாவத்தையும், நீதி மற்றும் சத்தியத்திற்கு எதிராக இருக்கும் யாவற்றையும் ஒளித்துப்போட்டு, நீதியையும் சத்தியத்தையும் பூமியில் நிலைநாட்டும் வரையிலும் பாவம் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது நிச்சயமே.

அந்த மகிமையான நாள் வரும் வரையிலும் அனைவரும் இரவின் அழுகையின் வழியாகவே கடந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது, இப்பொழுது 18 பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் கடந்து சென்றிருந்தாலும், தரித்திரர்கள் நம்மோடு இருக்கின்றார்கள். மேலும், தரித்திரர்களில் அநேகர் கர்த்தருடைய அருமையானவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஆயினும், இந்த தரித்திரம் பல வழிகளில், இக்காலத்து சூழ்நிலைகளில் ஆசீர்வாதமாகவே நிரூபிக்கப்படுகிறது. தரித்திரமும் தரித்திரத்தைக் குறித்த பயமும் அநேகரை சரியான நிலையில் நிற்க உதவியுள்ளது. மேலும், வாழ்க்கையின் போராட்டத்தில் அவர்களை சுறுசுறுப்பாகவும் ஆக்கியுள்ளது, இவ்விதமாக, அவர்களுக்குள் ஜெயங்கொள்வதற்கு ஏதுவான குணநலன்களும் வளர்கின்றது. வேறு கோணத்தில் பார்க்கையில் தரித்திரம் இன்னும் நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையும் நம்முடைய பராமரிப்பும் உதவியும் தேவைப்படுகின்ற நிலையில் நமக்கு நண்பர்களும் அயலகத்தாரும், இருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையும் இப்பொழுது மிகுந்த சௌகரியமான சூழ்நிலைகளில் காணப்படுவோருக்கு ஆசீர்வாதமாக விளங்குகின்றது. இந்த உண்மைகளினிமித்தம் இப்படிப்பட்ட சௌகரியமான சூழ்நிலைகளில் காணப்படுவோருக்குள் அனுதாபமும், பொறுமையும், அன்பும்,

நன்மை செய்வதற்கான வாஞ்சையும், உதவி செய்வதற்கான வாஞ்சையும் வளர்கின்றது. ஏழைகளுக்கு இறங்குகிறவன் கர்த்தருக்குக் கடன் கொடுக்கிறான், கர்த்தரோ அதை அவனுக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கின்றார் என்று வாசிக்கிறோம். இந்த வாக்குத்தத்தம் மிகவும் ஐசுவரியமானது. மற்றும் இது எளிமையாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இவ்வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக முதலீடு செய்வதற்கும், கர்த்தர் திருப்பிக்கொடுப்பதோடு அல்லாமல் மிகுந்த வட்டியையும் சேர்த்துக் கொடுக்கின்றார் என்று உணர்ந்துகொள்வதற்கும் அநேகர் அதிகம் விருப்பமற்றுக் காணப்படுகின்றனர் என்பதே வியப்பாய் உள்ளது.

“நான் உங்களோடு எப்போதும் இருப்பதில்லை”

ஆண்டவரை கனப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகள் கொஞ்சமாகவே இருந்தது - கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பின்பு, அவருடைய உபத்திரவங்கள் முடிவடைந்து, எல்லா தீமைகளையும், மனிதருடைய வல்லமையையும் கடந்து அவர் மகிமையை அடையப்போகிறவராய் இருந்தார். ஆகவே, மரியாளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நாம் பார்க்கும்பொழுது, (எல்லாம் முடிவடையப்போகும்) குறுகிய காலத்திற்குள் இவ்வளவு விலையுயர்ந்த தைலத்தை அவருக்கு செலவழிப்பது ஏற்றதாய் இருந்தது. அதாவது, அந்நாளில் காணப்பட்ட நியாயசாஸ்திரிகள் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்களின் பழி பேச்சுக்களும், தூஷணங்களும் விழப்போகிற அவருடைய தலையானது, அதாவது, இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் முட்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட கிரீடம் சூட்டப்படப்போகின்ற அவருடைய தலையானது இப்பொழுதே அவருடைய உண்மையான மதிப்பையும் உண்மையான மகத்துவத்தையும், அவருடைய இராஜத்துவத்தையும், அவர் உண்மையில் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிந்த சொற்பமான ஜனங்கள் மத்தியில் ஒருவர் (மரியாள்) அவரை கனப்படுத்தப்படுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். இன்னுமாக, பாலஸ்தீனாவின் மலைப்பகுதிகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும் நடந்துதிரிந்த அவருடைய அந்த பாதங்களை, இன்னுமாக சில சமயம் களைப்புற்ற நிலையில் காணப்பட்ட அவருடைய அந்த பாதங்களை, இன்னுமாக இடுக்கமான மற்றும் கரடுமுரடுமான அர்ப்பணிப்பின் பாதையில் நடந்துக் கொண்டிருப்பவர்களின் பாதங்களுக்கு அடையாளமாய் இருக்கும் அவருடைய அந்த பாதங்களை, இன்னுமாக விரைவில் சிலுவையில் ஆணியினால் ஊடுருவப்படப்போகிற அவருடைய அந்த பாதங்களை இப்பொழுதே போதகரின் அடிச்சுவட்டில் நடக்க நாடுகிறவர்களும், அவருடைய பாதங்களை விரும்புகிறவர்களும், அவருடைய பாதங்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கிறவர்களும் அவைகளைக்குறித்து உணர்ந்துக்கொண்டவர்களுமாயிருக்கிற ஜனங்களில் ஒருவரால் மேன்மையாகக் கனப்படுத்தப்படுவது பொருத்தமானதாய்க் காணப்படும்.

இக்காரியங்களைக் குறித்த சரியான கண்ணோட்டம் எது என்று நமக்குத் தெரியும்பொழுது, “அவளை தனியே விட்டுவிடுங்கள்,” அவளை தொந்தரவு செய்யாதிருங்கள், அவளிடமிருந்து அதை எடுத்துவிடாதீர்கள் என்றவிதத்தில் காணப்பட்ட நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளுக்கு நாமும் உண்மையில் இணங்க முடியும். அதாவது, அவள் தைலத்தை பயன்படுத்த முன் வந்தபோது, அவளைத் தடுத்து அவளிடமிருந்து தைலத்தை எடுத்து, அதை விற்றுவிடலாம் என்று அப்போஸ்தலர்கள் விருப்பம் கொண்டிருந்ததுப்போலவும், அப்படியாக, அவளை கட்டாயப்படுத்தி அப்போஸ்தலர்கள் அதை விற்றுப்போடாதபடிக்கு, நமது கர்த்தர் அவர்களை தடை பண்ணும்விதத்தில் அவளை தனியே விட்டுவிடுங்கள், அவளை தடைசெய்யாதிருங்கள் அவளிடமிருந்து அதை எடுத்துவிடாதீர்கள் என்பதுபோல் கூறினார்.

அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரைக்கும் மரியாளின் தைலம் ஒரு கிறிஸ்தவ குணநலனின் மிக அழகான அம்சங்களில் ஒன்றை அடையாளப்படுத்துகிறது. இயேசுவும், அப்போஸ்தலர்களும் தெரிவித்திருக்கிறபடி கிறிஸ்துவின் முழு சபையும் விரிவான கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கப்படும்போது, கிறிஸ்துவின் சரீரமாக இருக்கின்றார்கள் என்பது நினைவில்கொள்ளப்பட வேண்டும். தங்களுடைய தனிப்பட்ட விஷயங்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்து செலவு பண்ணுகிறதைக்காட்டிலும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட சபையாருக்கு ஊழியம் புரியும்படி மிகுந்த விலைக்கொடுத்து நறுமண தைலம் வாங்குபவர்களாகிய மரியாள் வகுப்பார் இன்றும் நம்மோடு காணப்படுகின்றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், கடந்த 18 நூற்றாண்டுகளாக சபையார் மத்தியில் காணப்பட்டும் இருந்தார்கள். சரீரத்தின் தலைக்கு மாத்திரம் அபிஷேகமும், நறுமணமும், கனமும், ஆறுதலும், மகிழ்ச்சியும் அளிக்கப்படுவதோடு நிறுத்தப்படாமல், அன்று முதல் இதைப்போலவே அனைத்து அங்கங்களும் இந்த நளதத்தைலம் ஊற்றின மரியாள் வகுப்பாரிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். இந்த மரியாள் வகுப்பார் ஆஸ்தி உடையவர்களாயும் அல்லது

ஞானமுடையவர்களாயும் சொற்பொழிவாளர்களாயும் உள்ள வகுப்பாராய் எப்போதும் இருப்பதில்லை. மேலும், இவ்வகுப்பாரின் ஊழியம் ஆரவாரத்துடன் காணப்படுவதில்லை, ஆனால், அநேகருக்கு, அதிலும் விசேஷமாக உலகத்தாருக்கு இவர்களுடைய ஊழியம் முட்டாள்தனமாயும், வீணான காரியமாகவும் தோன்றும். ஆனால், கர்த்தரோ இவருடைய ஊழியத்தை அங்கீகரிக்கின்றார். அதுபோல, இவர்களுடைய ஊழியத்தினால், ஆறுதலும், புத்துணர்வும் அடைந்த சரீரத்தின் அங்கங்களும் அங்கீகரிக்கின்றார்கள். இந்த மரியாள் வகுப்பார் மீது, ஆசீர்வாதம் தங்கியிருப்பதாக!

அங்கத்தினருக்குரிய கனம் – தலைக்குரிய கனம்

சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் அங்கங்கள் இப்படியான விதத்தில் ஆறுதல் அளிக்கப்பட்டிருப்பார்களானால், யுகத்தின் முடிவில் இருக்கும் பாத அங்கங்கள் மீது இவ்விதமான சில குறிப்பிட்ட ஆசீர்வாதங்களை நாமும் எதிர்பார்க்கலாம் அல்லவா? யுகத்தின் முடிவில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை நாம் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். தலை மகிமையடைந்துவிட்டது, சரீர அங்கத்தினர்களில் பலர் திரைக்கு அப்பால் சென்றுவிட்டனர், மீதமுள்ள பாத அங்கத்தினர்கள் மட்டுமே மாம்சத்தில் உள்ளார்கள். மரியாள் ஆண்டவரின் தலையையும், பாதங்களையும் அபிஷேகித்தக் காரியமானது, இக்காலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு ஒரு அருமையான நிழலாக உள்ளது. நாம் அனைவரும் மரியாள் வகுப்பாராகவும் அதேசமயம் பாத அங்கங்கள் வகுப்பாராகவும் இருக்க முடியும் என்ற தெய்வீக ஒழுங்கின் அருமையான அம்சம் இங்கு வெளிப்படுகின்றது. வேறுவார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், மரியாள் இயேசுவின் பாதங்களுக்கு ஊழியம் புரிந்ததுபோன்று, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு அங்கமும் சரீரத்தின் உடன் அங்கங்களுக்கு, அதாவது பாதங்களின் உடன் அங்கங்களுக்கு சில விதங்களில் ஊழியம் புரிய முடியும். கர்த்தருடைய உண்மையான ஜனங்களில் ஒவ்வொருவனும் இக்காரியங்களைக்குறித்து படிக்கையில் தேவனுடைய கிருபையினால், தானும் மரியாள் வகுப்பாரில் சேர்ந்துக்கொண்டு, விலையேறப்பெற்ற நளதத் தைலத்தை வாங்கி, அதை சபையின் உண்மையான அங்கங்களாகிய கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் பாதங்களின்மேல், தாராளமாய் ஊற்றவேண்டும் என தீர்மானிப்பானாக. இங்கு தைலம் அன்பையும், அனுதாபத்தையும், இரக்கத்தையும், தயவையும், பொறுமையையும், உதவி அளித்தலையும், ஆறுதல் அளித்தலையும் குறிக்கின்றது. இன்னுமாக இது, சகலவிதமான ஆவியின் கிருபைகள் மற்றும் கனிகள் நமக்குள் பெருகுவதையும் வளருவதையும் விருத்தியாகுவதையும் குறிக்கின்றது. இந்த ஆவியின் கனிகள் மற்றும் வரங்கள் ஒட்டுமொத்தமாக அன்பு என்னும் பெயருக்குள் அடங்குகின்றது.

அன்பான வாசகர்களே, மரியாள் இந்த பாடத்தில் செய்ததுபோல் நாம் செய்வது இயலாத காரியம் என்று நாம் அறிந்திருந்தாலும், இப்பொழுது உலகத்தில் காணப்படும் கிறிஸ்தவ சகோதர சகோதரிகளாகிய அவருடைய சரீரத்தின் பாத அங்கங்களுக்கு, ஒருவருக்கொருவர் இதைக் காட்டிலும் மிக முக்கியமான காரியங்களைச் செய்வது ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய சிலாக்கியமாய் உள்ளது. அன்று மரியாள் சொல்லர்த்தமாகப் பயன்படுத்தின தைலத்தின் நறுமணம் கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின் இல்லாமறபோனது. ஆனால், நாம் ஒருவருக்கொருவர் செய்துக்கொள்ளும் அன்பின் அடிப்படையிலான சிறு வேலைகள் மற்றும் உதவிகள் கர்த்தருடைய பார்வையில் ஒருபோதும் மதிப்பை இழந்துபோவதுமில்லை, மற்றும் ஒவ்வொருவருடைய கணிப்பிலிருந்து நித்திய காலத்திற்கும் அதின் நறுமணங்கள் இழந்துபோவதும் இல்லை. வாழ்க்கையில் சிறிய காரியங்கள், சில வார்த்தைகள், அன்பான பார்வைகள், அவ்வப்போது செய்யப்படும் உதவிகள் ஆகிய இவைகளே, பெரிய காரியங்களல்ல. இந்த சின்ன சின்ன விஷயங்களே மற்றவர்களுக்கான நம்முடைய நறுமணத் தைலமாகவும் வாய்ப்புகளாகவும் இருக்கின்றன.

“ஒருவரின் பாதங்களை ஒருவர் கழுவுதல்”

பண்டைய காலத்தில் விசேஷமாக கிழக்கத்திய தேசங்களில் பாதங்கள் கழுவும் காரியமானது, உடம்புக்கு ஆறுதல் அளிப்பதற்காக செய்யப்பட்டு வந்த வழக்கமாக இருந்தது. ஆகவே, ஒருவருக்கொருவர் பாதங்கள் கழுவும் விஷயமானது, மிகவும் தாழ்மையான/மதிப்புக் குறைவான ஊழியங்கள் மூலமாகக் கூட ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலையும், புத்துணர்வையும் அளிப்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. எவ்வளவு தான் மதிப்புக் குறைந்த ஊழியங்களாக இருப்பினும் அதன்மூலம் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலையும், உதவியையும் அளிக்கக்கூடுமானால் அப்படிப்பட்ட மதிப்புக்குறைவான வேலைகள் மூலம் ஊழியம் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளினிமித்தம் நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதே கர்த்தருடைய பாடத்தில்

அடங்கும் சாராம்சமாகும். இக்காரியத்தை நம்முடைய பாடத்திற்கு பொருத்திப் பார்க்கலாம். மரியாள், நம்முடைய ஆண்டவரின் பாதத்தை தைலத்தினால் கழுவினாள். சபையில் உள்ள மிகுந்த பயபக்தியும் அன்பும் உள்ள வகுப்பாராகிய மரியாள் வகுப்பார், ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்கிறவர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் பாதங்களை கழுவக்கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இன்னுமாக, இவைகளை அவர்கள் முரட்டுத்தனமாயும், அருவருப்பாகக் கருதியும் செய்யாமல், ஒருவருக்கொருவர் அன்பினாலும், மரியாதையினாலும், ஏவப்பட்டு, ஒருவருக்கொருவருடைய பாதங்களை மரியாளுடைய நளதத்தைலம் அடையாளப்படுத்தும் இரக்கம், அனுதாபம், அன்பு மற்றும் உணர்ந்துகொள்ளும் தன்மையினால் கழுவுகிறவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும். இன்னுமாக, இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடனும், அக்கறையுடனும் ஆறுதல் அளிக்க வேண்டிய காரியத்திற்கு மரியாள் தனது தலை மயிரினால் ஆண்டவருடைய பாதங்களைத் துடைக்க பயன்படுத்தின விஷயம் அடையாளமாய்க் காணப்படுகிறது.

இந்த அன்பு, அதாவது, இந்த நளத தைலம் ஊற்றின மரியாளின் அன்பும், இரக்கமும் கர்த்தருடைய சரீர அங்கங்கள் மத்தியில் வளர்ந்துக்கொண்டிருப்பதற்கான சில ஆதாரங்களை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. மேலும், கர்த்தருடைய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகக் காணப்படும் உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிராளியானவனின் விரோதத்தை இவர்கள் உணர்ந்துகொள்கையில் இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இன்னும் அதிகமான பயபக்தியுடன் காணப்பட்டு அன்பினாலும், அனுதாபத்தினாலும், பராமரிப்பினாலும், ஒருவரையொருவர் இன்னும் அதிகமாக கனப்படுத்தி ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் பேசியும், கிரியைகள் புரிந்த நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர். இவைகளையெல்லாம் குறித்து நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இப்படியாக, அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவியின் கனிகளில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளார்கள் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நாம் வீட்டை அன்பின் நறுமணத்தினால் முழுமையாய் நிரப்பும் வரையிலும், கிறிஸ்தவர்கள் எப்படி ஒருவருக்கொருவர் அன்பாய் இருக்கின்றார்கள் என்று முழு உலகமும் அறிந்துகொள்ளும் வரையிலும் அதாவது, குறுகினப் பார்வையில் அல்லாமல் பிதாவை அன்பு கூறுகிற அனைவரையும் மற்றும் பிதாவின் வழிகளில் நடப்பதற்கு நாடுகின்ற அனைவர் மேலும் கிறிஸ்து கொண்டிருக்கும் அன்பை பரந்த பார்வையில் முழு உலகமும் புரிந்துகொள்ளும் வரையிலும் இந்த நற்கிரியைகள் அனைத்தும் தொடர்ந்துக் கொண்டிருப்பதாக.

நான் இப்பொழுதே செய்வோம்

ஒருவேளை மரியாள், பரிமளத்தைலத்தை கர்த்தருக்கு பயன்படுத்தும் விஷயத்தில் ஒருவாரம் கழித்து செய்யலாம் என்று தாமதித்திருப்பாளேயானால், அவள் அதை கர்த்தருக்கு பயன்படுத்த முடியாமல் தனக்கே பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். ஏனெனில், இந்த சம்பவம் நடந்த ஒரு வாரத்திற்குள் நமது கர்த்தர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டுவிட்டார். கல்லறையும் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது; கல்லறைக்கு முன்பாக ரோம போர்ச் சேவகர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஆக மொத்தம், அவருடைய மரித்துப்போன சரீரத்திற்குக்கூட அதனை ஊற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்காது. கர்த்தர் அவளுடைய விருந்தாளியாக வந்திருந்தபோது ஆண்டவரிடத்தில் தான் கொண்ட பக்தியை அவள் வெளிப்படுத்தினது, எவ்வளவு நல்ல காரியமாக இருந்தது. அதுபோல, கிறிஸ்துவின் பாத அங்கத்தினர்களும் வெகு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் ஓட்டத்தை முடித்து திரைக்கு அப்பால் கடந்து செல்வார்கள்.

நம்முடைய தைலமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதிலும் அவைகளை கிறிஸ்துவின் பாத அங்கங்களாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உள்ள நமது அருமையானவர்கள் மேல் ஊற்றுவதில் நாம் தாமதம் காட்டக்கூடாது என்ற ஞானம் இங்கு நமக்கு விளங்குகின்றது. ஒருவேளை நாம் தைலத்தை ஊற்றும் நபர்கள் நம்மை கவனிக்காமல் இருந்தாலும் அல்லது நம்மைக்குறித்து சிந்திக்காமல் இருந்தாலும் அல்லது நம்மை பாத அங்கங்களில் ஒருவராகக் கருதி நம்மேல் தைலத்தை அவர்கள் ஊற்றாமல் இருந்தாலும் சரி, நாம் நம்முடைய பங்கை செய்வோமாக; நாம் மரியாள் வகுப்பாராக இருப்போமாக. சீஷர்களில் சிலர் நம்முடைய அன்பு மற்றும் பக்தியின் விஷயங்களில் நாம் வரம்புமீறி செயல்படுகின்றோம் என்று தவறாய் குற்றம் சாட்டினாலும் சரி, அவளை தனியே விட்டு விடுங்கள், அவள் தன்னால் இயன்றதை செய்தாள் என்று மீண்டுமாக (அன்று எச்சரித்ததுபோல்) கர்த்தர் தங்களிடத்தில் கூறுவார் (எச்சரிப்பார்) என்பதை புரிந்துகொள்ளாமலேயே நம்மை குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் சரி நாம் மற்றவர்கள் மீது நமது இனிமையான நறுமண தைலங்களை ஊற்றிக்கொண்டிருப்போம். கர்த்தருடைய சபையாகிய விசுவாச வீட்டாரும், தைலத்தின் இனிமையான வாசனையினால் நிறைந்து

இருப்பார்களாக. இந்த நளத தைலமும், அதினால் செய்யப்படும் அபிஷேகமும் நம்முடைய கர்த்தருடைய கனிப்பில், நம்மால் செய்ய இயன்ற காரியமாகவே கருதப்படுகின்றது. இதைக்காட்டிலும், வேறு எதுவும் அதிகமாகவோ அல்லது மேன்மையானதாகவோ அவருடைய பார்வையில் இருப்பதில்லை. இந்த நளதத்தைலமும், அதினால் பண்ணும் அபிஷேகமும் அன்பை அதாவது மகாபெரும் அன்பை சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கிறது. மேலும், இந்த அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கின்றது.

"ஒருவரையொருவர் கவனியுங்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அதாவது, நாம் ஒருவரில் ஒருவர் காணப்படும் பலவீனங்களை கவனிக்க வேண்டும், நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்படும் சோதனைகளை கவனிக்க வேண்டும், நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்படும் பரீட்சைகளை கவனிக்க வேண்டும். உலகம் மாம்சம், மற்றும் எதிராளியானவனுக்கு எதிராக யுத்தம் பண்ணுவதில் ஒருவருக்கொருவர் ஏறெடுக்கும் பிரயாசங்களை கவனிக்க வேண்டும். உள்ளேயிருந்தும், வெளியிலிருந்தும் வரும் எதிர்ப்புகளுக்கு எதிராக நெருக்கமான வழியில் நடந்துக்கொண்டிருக்கையில் நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்படும் உபத்திரவங்களை கவனிக்க வேண்டும். மேலும், இப்படியாக நாம் கவனித்துக் கொண்டு வரும்போது நம்முடைய இருதயங்களில் இரக்கம் உண்டாகும்; இந்த இரக்கமானது ஒரே சரீரத்திலுள்ள உடன் அங்கங்களாகிய அனைவர்மேலும், மிக விலையேறப்பெற்றதும் தூய்மையானதும் சிறப்பானதுமான நளதத்தைலத்தை ஊற்றுவதில் மகிழ்ச்சிகொள்ளும்.

"ஊக்குவிப்பவர்களுடைய சமுதாயம்" என்ற மாபெரும் சமுதாயத்தைக்குறித்து ஒருவர் பேசியுள்ளார். இந்த சமுதாயமானது ஜீவியத்தின் பாதையில் சோர்ந்து போனவர்களையும், கால்கள் தள்ளாடிப் போனவர்களையும் தூக்கி நிறுத்துவதற்கும் உற்சாகப்படுத்துவதற்கும் மிகுதியான உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. இந்த சமுதாயத்தின் அங்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு அது ஒரு மாபெரும் சமுதாயமாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால், இச்சமுதாயத்தினால் உதவியும், உற்சாகமும் அளிக்கப்பட்டவர்களுடைய பார்வையிலும் கர்த்தருடைய பார்வையிலும் இது மாபெரும் சமுதாயமாகும். நளத தைலம் ஊற்றின மரியாள் இந்த "ஊக்குவிப்பவர்களுடைய சமுதாயத்தில்" முக்கியமான அங்கமாக சொல்லப்படலாம். தாம் படக்கூடிய பாடுகளையும், உபத்திரவங்களையும், சிலுவை மரணத்தையுங்குறித்து எண்ணிக்கொண்டிருந்த நம்முடைய ஆண்டவருக்கு, மரியாள் வெளிப்படுத்தின அன்பு மற்றும் பக்தியின் கிரியைகள் எவ்வளவு விசேஷித்த ஊக்கத்தையும், புத்துணர்வையும் அளித்திருக்க வேண்டும் என்று நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகின்றது. சிலர் மாத்திரமே அவரைப் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். சுற்றியிருக்கும் சீஷர்கள்கூட சூழ்நிலையை புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்மேல் நம்பிக்கை கொண்டும், அவரிடத்தில் அன்பாகிலும் வைத்திருந்த மரியாள் அங்கு காணப்பட்டாள். இது, அவருடைய பிரயாணத்தின் எஞ்சியுள்ள நாட்களில் அவருக்கு தைரியம் கொடுத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உண்மை

நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் அளிப்பதற்கும், உற்சாகமூட்டுவதற்குமென தற்கால வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதின் முக்கியத்துவத்தை தெரிவிக்கும் விதத்தில் ஒரு எழுத்தாளர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"உங்களுடைய நண்பர்கள் மரிப்பது வரையிலும் அன்பும், இரக்கமும் உள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியை முத்திரையிட்ட நிலையிலேயே வைத்துவிடாதீர்கள். உங்களுடைய நண்பர்களுடைய ஜீவியத்தை சந்தோஷத்தினால் நிரப்புங்கள். அவர்களுடைய செவிகள் கேட்கும் நிலைமையில் இருக்கும்போதே உற்சாகமான வார்த்தைகளையும், மகிழ்ச்சியான வார்த்தைகளையும் பேசுங்கள்.

ஒருவேளை என்னுடைய நண்பர்கள் என்னுடைய சரீரத்தின்மேல் ஊற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அனுதாபமும், பாசமுமாகிய நறுமணத்தைலங்களினால் நிரப்பப்பட்ட வெள்ளைக்கல் பரணிகளை எங்கோ மூலையில் வைத்திருப்பார்களானால், எனக்கு அவைகள் தேவைப்படும் போது, நான் அவைகளினால் புத்துணர்வும், மகிழ்ச்சியும் அடையத்தக்கதாக அவர்கள் அதை என்னுடைய சோர்ந்து போன மற்றும் உபத்திரவமான நேரங்களில் என்னிடத்தில் கொண்டுவந்து அவைகளை திறக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன். அன்பு மற்றும் அனுதாபத்தின் இனிமைகள்

இல்லாத ஒரு ஜீவியத்தை ஜீவிப்பதைப் பார்க்கிலும், பூக்குவியல்கள் இல்லாத எளிமையான சவப்பெட்டியை பெற்றுக்கொள்வதில் நான் திருப்தியாய் இருப்பேன்.

சவப்பெட்டியின் மீதுள்ள பூக்களினால் என்னுடைய கடந்தகால சோர்வின் மத்தியிலான வாழ்க்கைக்கு நறுமணம் வீச முடியாது."

நறுமணம் வீசும் பலி

சுவிசேஷமானது, "கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்திற்கேதுவான மரணவாசனையாகவும், இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவவாசனையாகவும் இருக்கிறது." அதாவது, நற்கிரியைகள், அன்பான வார்த்தைகள் மற்றும் நல்ல முயற்சிகளை சரியான நோக்கத்தையுடைய இருதயங்கள் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும். அதேநேரத்தில், தவறான மனநிலையைக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லா நன்மையான காரியங்களையும் தவறாகவே புரிந்துகொள்வார்கள். அவர்களுக்கு அது கெட்ட வாசனையாகவே இருக்கும். நம்முடைய அனுபவங்களில் இவைகளை நாம் அடிக்கடி காணலாம். கிறிஸ்துவின் பாதங்களுக்கு நாம் ஊழியம் செய்வதற்கென நம்மால் முடிந்த சிறந்த பிரயாசங்களை எடுத்தாலும், சிலர் அதினால் ஆறுதலும், புத்துணர்வும் அடைந்துள்ளார்கள். இன்னும் சிலர் கோபமும் அடைந்துள்ளனர். அதாவது, சிலருக்கு நம்முடைய இந்த பிரயாசம் சுகந்த வாசனையாகவும், வேறு சிலருக்கு கெட்ட வாசனையாகவும் இருக்கின்றது. ஏனெனில், இவர்களுக்கு கர்த்தரிடத்திலும், கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களிடத்திலும் தவறான இருதய நிலைமையே காணப்படுகின்றது. ஒருவேளை, அவர்களுடைய இலட்சியங்கள் அல்லது பேராசைகள், குறிக்கிடப்பட்டதினாலும் கூட அவர்களுக்கு இந்த பிரயாசங்கள் கெட்ட வாசனையாக இருந்திருக்கலாம்.

பெத்தானியாவிலும் அப்படியே நடந்தது. நறுமணம் வீடு முழுவதும் பரவினது. மேலும், இந்த ஊழியத்தின் விளைவாக, மரியாளுக்கு வந்த ஆசீர்வாதமும், புத்துணர்வும் யூதாசுக்கு மிக வித்தியாசமான தாக்கத்தை உண்டுபண்ணிற்று. யூதாசோ கோபமடைந்தான்; அவனுக்குள் காணப்பட்ட சுயநலம், கர்த்தருக்கு செய்யப்பட்ட கனத்தை புரிந்துகொள்வதை தடைபண்ணிற்று. அவன் தன்னைப்பற்றியும், இதை விற்றால் என்ன கிடைக்கும் என்பது பற்றியும் தான் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆகவே, அவனைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அனைத்து விஷயங்களும் வீண் செலவுகளே. அவனுடைய தவறான சிந்தையினிமித்தம் அவனுடைய இருதயத்திற்குள் வந்த கசப்பானது, அவன் அதற்குப் பிற்பாடு நேராகப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்குச் சென்று இயேசுவை காட்டிக்கொடுப்பதற்கென பேரம் பேசின விஷயம் குறித்த பதிவுகளில் வெளியரங்கமாகுகின்றது. அன்பானவர்களே, நம்முடைய இருதயங்கள் ஆண்டவர் மேல் அன்பான நோக்கம் உடையதாக இருக்கின்றதா? அல்லது சுயநலமான நோக்கத்துடன் இருக்கின்றதா என்றும் அவருடைய நாமத்தினால் அவருடைய சரீரத்திற்கு செய்யப்பட்ட அனைத்தையும் உணர்ந்துக்கொண்ட நிலையில் இருக்கின்றோமா என்றும், நாம் சுயத்திற்காக நாடுபவர்களாக இல்லாமல் காணப்படுகின்றோமா என்றும் கவனிக்கக் கடவோம். இல்லையேல், யூதாசுக்கு இருந்ததுபோல, நமக்கு இந்த நறுமணங்கள் மரணத்துக்கு ஏதுவான மரண வாசனையாக இருந்துவிடும்.

நம்முடைய பாடத்தின் முடிவிற்கு வருவோம். அநேகமாக இந்த சம்பவத்திற்கு மறுநாள், இயேசுவையும், லாசருவையும் காணும்படியாக யூதர்கள் கூட்டங்கூட துவங்கியிருக்க வேண்டும். அனைவரின் நலனுக்காக ஒருவர் மரிப்பது நலம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆதியிலிருந்து இந்நாள் வரையில், "நன்மையின் காரணத்திற்காகவே" சத்தியத்திற்கு எதிரான செயல்கள் செய்யப்பட்டு வந்தது. இப்படிப்பட்ட ஆவியைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம். சுயநலமான அன்பை அல்ல, ஆண்டவர் மீதும், மற்ற அனைத்து சகோதரர்கள் மீதும் உண்மையான அன்பை உத்தமமாக செலுத்துவோம். இல்லாவிடில், நாம் எப்படிப்பட்ட தீமைகளுக்குள் வழிநடத்தப்படுவோம் என்று நமக்குத் தெரியாது.

[R3553]

“வஞ்சகன்போல் காட்டப்பட்டாலும், அவர் உண்மையுள்ளவர்”

யோவான் 18:28-40

ஆதார வசனம்: "சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான்.” (யோவான் 18:37)

பிலாத்துவின் நியாயம் வழங்கும் அறையில் நடந்திட்ட இயேசுவின் விசாரணை குறித்த விஷயங்களே, நம்முடைய பாடமாக உள்ளது. இயேசு, உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிக்கு முன்பு நின்றுகொண்டிருந்தார்; எவ்விதமான சாதகமான சூழ்நிலைகள் இல்லாதபோதிலும், வியக்கத்தக்க அமைதியுடனும், தைரியத்துடனும் நின்றுகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது, விடியற்காலமாக இருந்தது, சுமார் 8 மணி அல்லது அதற்கும் முன்னதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் தமது சீஷர்களுடன் பஸ்கா புசித்தது முதல், அவர்களின் பாதங்களை கழுவினபோதும், தம்முடைய சொந்த மரணத்திற்கான அடையாளமாக அப்பத்தைப் பிட்டு, தனது சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து, நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனத்தை நிறுவினபோதும், இயேசுவின் நரம்புகளில் எவ்விதமான சோர்வும் ஏற்படவில்லை. பின்னர், சம்பவிக்கப் போகிறவைகளை முழுதும் அறிந்தவராக, யூதாஸ் திட்டமிட்டதை செய்யும்படிக்கு அவனை அனுப்பினார். பின்னர், கெத்செமனேக்குப் போகிற வழியில் அவர், சீஷர்களிடம் திராட்சசெடி மற்றும் கொடிகள் குறித்துப் பேசினார்; பின்னர், அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணினார். கெத்செமனே தோட்டத்திற்குள் அவர் வந்தபோது, அவர் தம்மைக் குறித்து வியாகுலத்துடன் ஜெபம் பண்ணி, தாம் செய்த பணிகள், பிதாவின் அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக, முழுமையாகவும், திருப்திகரமாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய கவலைக் கொண்டவராகவும் இருந்தார் (யோவான் 17).

தம்மை பெலப்படுத்தும்படிக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதன் வாயிலாக, தமக்கான அங்கீகரிப்பை அவர் பெற்றதுமுதல், சகலமும் சமாதானத்துடனும், அமைதியுடனும் காணப்பட்டது. அவரை சிறைப்பிடித்த விஷயம், அவருடைய சீஷர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட விஷயம், பிரதான ஆசாரியனின் நீதிமன்றத்தில் அவர் விசாரிக்கப்பட்ட விஷயம், அவர் கேலிபண்ணப்பட்டு, காரி உமிழப்பட்டு, முகத்தின் தாடி மயிர் இழுக்கப்பட்டு, தலையில் கொட்டப்பட்டு, அவருடைய கண்கள் கட்டப்பட்டு, அவரை குட்டினது யார் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூற சொல்லப்பட்ட விஷயமாகிய இந்த சகல அவமானங்களையும் அவர் பொறுமையுடன் சகித்தார்; மேலும், இரவுபொழுது ஒரு மனிதனை குற்றம் தீர்ப்பது யூதர்களின் பிரமாணங்களுக்கு எதிரான ஒன்றாக இருந்தபடியால், மீதமான அவருடைய விசாரணையானது ஆலோசனை சங்கத்தார் விதிமுறைபடி அவரை குற்றவாளி என முடிவு தீர்க்கப்படத்தக்கதாக, விடியும்வரை தள்ளிவைக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் அவருடைய அன்பான சீஷர்கள், மந்தையைப் போல சிதறடிக்கப்பட்டுவிட்டனர். மேலும், சேவல் கூவுவதற்கு முன்னதாகவே, பிரியமான பேதுருவும், அவரை சபித்து பேசி அவரை மறுதலித்துவிட்டார். இந்த அனைத்து அனுபவங்களுக்குள் கடந்து சென்ற பிற்பாடும், அநேகமாக எவ்விதமான ஓய்வும் இல்லாமல் இருந்தபோதும், தமது ஊழியங்கள் காரணமாகவும், மற்றவர்களை சொஸ்தமாக்கும்படிக்கு தம்முடைய சத்துவத்தைக் கொடுத்துவிட்ட காரணமாகவும் பெலவீனமடைந்திருந்தபோதும், நமது கர்த்தர், பிலாத்துவின் முன்பு மிகுந்த அமைதலுடனும், பெலத்துடனும் நின்றது வியக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

அவரை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே தங்கள் மனதில் நிர்ணயித்துக் கொண்டிருந்த அவருடைய சத்துருக்களாகிய ஆலோசனை சங்கத்தார் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்கள், தங்களுடைய இருதயத்தில் கொலை பாதகத்தை சுமந்து கொண்டிருக்க, பயபக்தியின் வேஷத்தை தரித்தவர்களாக நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கும் அறைக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை என்றார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் அவ்வறைக்குள் (பண்டிகையின் போது) பிரவேசித்தார்களானால், அது அவர்களின் பரிசுத்தத்தை தீட்டுப்படுத்திவிடும் என்பது அவர்களின் பாரம்பரியமாய் இருந்தது. அந்தோ! மனித இருதயம் எத்துணை திருக்குள்ளதாய் இருக்கிறது! ஒளியின் வஸ்திரத்தினுடைய வேஷத்தினாலும், மத ரீதியான சடங்காச்சாரமான தூய்மையினை முன்வைத்து, தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ளவும், செய்யவும் நாடுகின்றோம் என்று வெளித்தோற்றமாய் அறிக்கைப் பண்ணுகிறதினாலும், எவ்வளவு கொலைப்பாதகங்களும், அருவருப்பானவைகளும் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு உன்னிப்பாக இப்பாடத்தில் நாம் சுட்டிக்காண்பிக்கிற இவ்விஷயமானது, நம்முடைய நாட்களிலும் ஜீவியத்தின் அநேக விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. மாய்மாலம் என்பது, மிகப் பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற பெலவீனமாய் இருக்கின்றது; சில சமயம் மாய்மாலக்காரன்/வஞ்சகனின் இருதயத்தினிடமிருந்தே தவறுகள் ஒளிந்து

மறைந்து காணப்படுகின்றது, இச்சம்பவத்திலும்கூட அப்படியாகவே உள்ளது. இந்த மனுஷர்களைக் குறித்ததான பேதுருவின் வார்த்தைகளும் நம் நினைவுக்கு வருகின்றது. "சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச்செய்தீர்களென்று அறிந்திருக்கிறேன்." (அப். 3:17) உண்மை என்னவெனில், மாபெரும் குற்றங்கள், அறியாமையினாலே செய்யப்படுகின்றது; சிலசமயம் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கின்றோம் என்ற எண்ணத்திலும்கூட மாபெரும் குற்றங்கள் (அறியாமையினாலே) செய்யப்படுவதினால், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் இருக்கின்ற அனைவரும், சத்தியம் மற்றும் நீதியை நேசிப்பவர்களாய் இருக்கும் அனைவரும் சுய வஞ்சனையில் விழும் வகுப்பாரில் ஒருவராக மாறிவிடாதபடிக்கு, தங்கள் சொந்த இருதயங்களையும், நோக்கங்களையும், ஆராய்ந்து சோதித்துப் பார்ப்பதில் மிக கவனமாய் இருக்க வேண்டும்.

"பஸ்காவை புசிக்கத்தக்கதாக"
(யோவான் 18:28)

இவ்வசனத்தின் இப்பாகமானது, சில குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளது. இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும் முந்தின நாள் சாயங்காலப் பொழுதிலேயே பஸ்காவைப் புசித்துவிட்டார்கள் என்று நாம் பார்க்கின்றோம். பஸ்கா புசிப்பு முடிந்திருக்குமானால், பின்னர் ஏன் இவர்கள் தாங்கள் பஸ்கா இராபோஜனம் புசிப்பது தடைபடாததற்கு ஏதுவாக தாங்கள் தீட்டுப்படக்கூடாது என்று அஞ்சினார்கள்? என்று கேள்வி எழலாம். ஆனால், அந்த நாள் துவங்கி, ஒரு வாரம் வரையிலும் நீடிக்கும் பஸ்கா பண்டிகையை மனதில் கொண்டே, அவர்களின் விண்ணப்பம் காணப்பட்டது என்று நாம் பதிலளிக்கின்றோம். நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், பஸ்கா என்ற வார்த்தையானது, இராபோஜனத்திற்கும், அதனைத் தொடரும் பண்டிகை வாரத்திற்கும் பொருந்துகின்றதாய் உள்ளது. யூதர்கள் பண்டிகை வாரத்திற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் செலுத்தினவர்களாய் இருக்க, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமோ விசேஷமாக பஸ்கா இராபோஜனத்தின் மீது அல்லது பஸ்கா இராபோஜனத்திற்குப் பதிலாக இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் உள்ள கர்த்தருடைய பின்னடியார்களுக்கென அன்று சாயங்கால வேளையில் நிறுவப்பட்ட நினைவுகூருதலின் போஜனத்தின் மீது முக்கியத்துவம் காட்டுகிறவர்களாக இருக்கின்றோம்.

உள்ளே அசுத்தமாயிருக்க, வெளியே பாத்திரத்தை சுத்தமாய் வைத்திருப்பதைக் குறித்து, அதாவது, வெளித்தோற்றத்தில் பரிசுத்தம்/தூய்மை உள்ளவர்களாகக் காட்டி, உள்ளத்திலோ பரிசுத்தம் தூரமாய் காணப்படுகிறதைக் குறித்து, யூதர்களை நமது கர்த்தர் அடிக்கடி கடிந்து கொண்டுள்ளார். ஒரு தருணத்தில் அவர்கள் மிகுந்த சடங்காச்சாரம் தவறாதவர்களாயும், உணவு உட்கொள்ளவில்லை என்றும் வெளியரங்கமாய் காட்டுகிறார்கள். ஆனால், அடையாள பாஷையில் விதவைகளின் வீட்டைப் பட்சிக்கத்தக்கதாக எதையும் அபகரித்துக் கொள்ளதக்கதாகும் அவர்களின் இருதயங்களில் அவ்வளவு அன்பு குறைவுபட்டதாகவும், அவ்வளவு சுயநலம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றது என அவர்களுக்கு கர்த்தர் நினைப்பூட்டினார். சுத்தம், தூய்மை மற்றும் பரிசுத்தம் தொடர்புடைய வெளியரங்கமான சடங்கு முறைகளைக் குறித்து, நமது கர்த்தர் எதுவும் பேசவில்லை. ஆனால், தேவனுடைய பார்வையில் மிக முக்கியமாகக் காணப்படும் இருதய தூய்மை/பரிசுத்தத்தின் ஸ்தானத்தை இந்த வெளித்தோற்றத்தின் சடங்கு முறைகள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றே நமது கர்த்தர் கூறினார்.

பிலாத்து, தனது அரமணையின் தீர்ப்பு வழங்கும் அறைக்குள் அவர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று கேட்டபோது/அறிந்தபோது, அவர்களுடைய வழக்கங்களை நினைவுகூர்ந்தவனாக, வெளியே பிரகாரத்திற்கு வந்து, தனது அதிகாரப்பூர்வமான சிங்காசனத்தை அங்கே வெளியே கொண்டு வந்து வைத்து, அதில் உட்கார்ந்தான். குற்றவாளிக்கு எதிரான அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுங்கள் என்று பிலாத்து அவர்களிடம் கேட்டபோது, அது அவர்களை வியப்பிற்குள்ளாக்கிற்று.

தாங்கள் பிலாத்துவிடம் கொண்டுவரும் எந்தக் குற்றவாளியையும், பிலாத்து ஏற்றுக்கொள்வார் என்றும், அதிலும் ஒருவேளை அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டும் நபர் அவர்களுடைய ஜாதியாரில் ஒருவனாக இருப்பானாகில், அவன் நிச்சயமாக கேடான மனுஷனாகவும், ரோமர்களின் கரங்களிலிருந்து குற்றவாளி

எனத் தீர்ப்பளித்து, மரணதண்டனை பெற்றுக்கொள்ள பாத்திரவானாக இருப்பான் என்றும் பிலாத்து திருப்தியடைந்தவராக இருப்பார் என்றும், அவர்கள் முன்நாட்களில் விளங்கின பிலாத்துவின் வழக்கத்தை தான் அவனிடத்தில் எதிர்பார்த்தார்கள். "இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால், இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்க மாட்டோம்" (வசனம் - 30) என்ற அவர்களின் பதில், அவர்களின் அதிர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது; அதாவது, பிலாத்துவே ரோம அதிகாரத்தின் பிரதிநிதியாகிய உம்முடைய கரங்களில் நற்கீர்த்தியுடைய எங்கள் ஜனங்கள் மத்தியில் உள்ள எந்த மனுஷனையாகிலும் ஒப்புக்கொடுக்க நாங்கள் விரும்புவோம்/இணங்குவோம் என்று நீர் எண்ணுகிறீரோ என்ற விதத்தில் அவர்களுடைய பதில் காணப்பட்டது.

"இவனை நீங்களே கொண்டுபோய் நியாயந்தீருங்கள்"

பிலாத்து, ஆலோசனை சங்கத்தாரிடமே திரும்பி பொறுப்பை ஒப்புக்கொடுத்தது மிகச் சரியே. பொறாமை மற்றும் வன்மம் காரணமாகவே அவர்கள் இவ்விதமாய் இயேசுவை நடத்துகின்றனர் என்று பிலாத்து அறிந்து/உணர்ந்து கொண்டதாக வேதப்பகுதிகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. மேலும், தன்னிடம் கொண்டுவரப்பட்டவர் சாதாரண குற்றவாளி அல்ல என்றும், இக்குற்றவாளிக்கு விடுதலை கொடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அது ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் அமைதியைக் குலைத்துவிடும் என்றும் பிலாத்து அறிந்தவராக இருந்தார்.

ஏமாற்றம் கண்ட யூத தலைவர்களானவர்கள், தாங்கள் முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம் தான், ஆயினும், எந்த மனிதனுக்கும் மரண தண்டனை அளிக்கும் அதிகாரம் தங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டதே என்ற விதத்தில் பதிலுரைத்தனர். யூதருடைய வேதத்தில், பின்வரும் குறிப்பு காணப்படுகிறது: "ஆலயம் அழிக்கப்படுவதற்கு 40 வருடங்களுக்கு முன்னதாக பெரிய அளிவிலான குற்றங்களை நியாயந்தீர்க்கும் அதிகாரமானது, இஸ்ரயேலிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டது." இக்குறிப்பு உண்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில், தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி குற்றவாளிக்கு மரணத்தீர்ப்பு அளிக்கும் அதிகாரமானது, நமது கர்த்தர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதே வருடத்தில் யூதர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், யூதர்கள் ஒருபோதும் எவரையும் சிலுவையில் அறையாத விஷயமும், சிலுவையில் அறையும் மரணமானது, ரோம சட்டத்தின் கீழ் கொலை புரிவதற்கான அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறையாக இருக்கிறது என்ற விஷயம், "மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன்" என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாக தீர்க்கதரிசனம் குறித்த விஷயமும், மற்றும் கர்த்தர் தாமே தாம் சிலுவையில் அறையப்படப் போவதைக்குறித்து தீர்க்கதரிசனமாக, "நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன்" என்கிற விஷயமும் நம் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகையில், இயேசு குற்றம் தீர்க்கப்பட்ட வருஷத்தில் மரணதீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் யூதர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்ற குறிப்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கின்றது. (யோவான் 12:32, 33; கலாத்தியர் 3:13; உபாகமம் 21:23) அந்த குறிப்பிட்ட வருடத்தில் யூதர்களிடமிருந்து அவ்வதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டப்படியால் தான், இயேசு கல்லால் எறிந்து கொல்லப்படாமல் சிலுவையில் அறையப்பட்டுக் கொல்லப்படுகின்றார்.

இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கைப்பண்ணினபடியாலே, யூதரின் விசாரணையில் அவர் தேவ தூஷணம் புரிந்தார் என்பதே அவர் மீது இருந்து உண்மையான குற்றசாட்டாகும். யூதர்கள், தங்களை ஒருபோதும் தேவனுடைய குமாரர்கள்/புத்திரர்கள் என்று கூறிக்கொண்டதில்லை. அவர்கள் மத்தியில் உயர்ந்த ஸ்தானம் வகித்தவர்கள், தேவனுடைய நண்பனாக ஆபிரகாம், அடுத்து, தேவனுடைய ஊழியக்காரரான மோசே, தீர்க்கதரிசிகளும், ஊழியர்கள் என்னும் ஸ்தானத்தை வகித்தார்கள். புதிய புத்திரர் வீட்டாரின் தலையாக, கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்பு வரையிலும், எவரும் புத்திரர்களாக கருதப்படவில்லை. எபிரெயர் 3:5, 6-ம், வசனங்கள் இதற்கு இசைவாக உள்ளது. ஆலோசனை சங்கத்தார் முன்பு, தேவ தூஷணம் பேசினவராக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நமது கர்த்தரானவர், கல்லால் எறியப்பட்டு கொலை செய்யப்படும் தண்டனைக்கு பாத்திரமானவராக இருந்தார். ஆனால்,

மரணத்தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரமானது யூதர்களின் கையைவிட்டு எடுக்கப்பட்டிருந்தபடியாலும், அந்த அதிகாரம் ரோமர்களின் கைகளில் சென்றபடியாலும் சூழ்நிலைகள் மாறிவிட்டது. மேலும், நமது கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்படும் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தின்படி, இயேசு நமக்காக சாபமாக்கப்பட்டார்.

"யூதர்களின் இராஜா"

விசாரணை குறித்ததான வேறு சில செய்திகளை நமக்கு பதிவு செய்துள்ளார். (லூக்கா 23:2) அதாவது, மொத்தம் அம்மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை யூதர்கள் முன்வைத்தார்கள். மேலும், அம்மூன்று குற்றச்சாட்டுகளும், ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிரான துரோகச் செயலாகவும் இருந்தது. (1) ஜனங்களைக் கலகப்படுத்துதல்; (2) இராயருக்கு வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று தடை விதித்தல்; (3) தன்னை கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இராஜாவென்று அறிவித்தல் என்பவைகளே. இந்த குற்றச்சாட்டுகளை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு, சாட்சிகளும் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

புத்திக்கூர்மையும், சிந்தனைத்திறனும் இல்லாத எந்த மனுஷனும் பிலாத்து இருந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இடம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிலாத்து, அந்நிய தெய்வங்களை வணங்குகிறவனாகவும், பாவம் நிறைந்த மனுஷனாகவும் இருந்தாலும், தனக்கு முன் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கின் உண்மை நிலையை உடனடியாக கிரகித்துக் கொண்டவனாக இருந்தான். அவன் இவ்வழக்கு மத ரீதியிலான துன்புறுத்தல் என்றும், ரோம அரசாங்கத்தை ஓங்கச் செய்வதில் குற்றம் சாட்டப்படுபவர்கள் அக்கறை/உண்மையாக அக்கறை ஆர்வம் கொள்ளவில்லை என்றும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எவ்விதத்திலேயும் அரசாங்கத்திற்கு கேடுவிளைவிப்பவர் அல்ல என்றும் உணர்ந்து கொண்டான். சாட்சிகளின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிற்பாடு சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவரிடம் தனிப்பட்ட விதத்தில் பேசும்படிக்கும், தான் அவ்விஷயத்தில் என்ன முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று யோசிப்பதற்குமென, பிலாத்து மீண்டும் அரமணைக்குள் பிரவேசித்தான். "நீ யூதருடைய இராஜாவா" என்பதே பிலாத்து இயேசுவிடம் கேட்ட முதல் வார்த்தை என்று நான்கு சுவிசேஷர்களும் ஒரே கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இக்கேள்விக்கு நமது கர்த்தரால் பதில் அளிப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். அவர் யூதர்களின் இராஜாதான், இந்த ஸ்தானத்தை எடுப்பதற்காகவே அவர் தமது பரலோக மகிமை துறந்து வந்தார், அவருடைய வருகையானது, நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அறிவிக்கப்பட்டிந்தது, மேலும், தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களும், தீர்க்கதரிசனங்களும் அவருடைய வருகையையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது, அவரால் பிலாத்துவின் முன்னிலையில் அவ்வுண்மையை மறுதலிக்க முடியாது. அப்படி மறுதலித்துக் கூறுவாரானால், அது அவருடைய போதனைகளை கவிழ்த்துப் போடுவதாகவும், தெய்வீக திட்டத்தின்படி அவர் ஸ்தாபிக்க விரும்பின விசுவாசத்தையும் கவிழ்த்துப் போடுகிறதாகிவிடும். ஆனால், அதே சமயத்தில் பிலாத்துவின் நிமித்தமாகவும், நம் அனைவர் நிமித்தமாகவும் அவர் அச்சமயத்தில் ரோமர்களிடமிருந்தும், பிலாத்துவிடமிருந்தும் அரசாங்கத்தைப் பிடுங்கி எடுப்பதற்கு தாம் நாடவில்லை என்பதை நமது பதிலின் மூலமாக தெளிவாகக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. அவருடைய பதிலை யோவான் 18:34-ம் வசனத்தில் வாசிக்கின்றோம். எளிமையாக அவரது வார்த்தைகளை விவரிக்க வேண்டுமெனில், "ரோமனாகிய நீர் உமது கண்ணோட்டத்திலிருந்து இக்கேள்வியைக் கேட்கின்றீரோ அல்லது மதவாதியாக யூதர்களின் நம்பிக்கையின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இக்கேள்வியைக் கேட்கின்றீரோ?" என்ற விதத்தில் கேட்டார்.

பிலாத்து இதற்கு பிரதியுத்தரமாக, "நான் யூதன் அல்ல என்பதை நீர் அறிவீர், மேலும், உம்முடைய ஜனங்களின் நம்பிக்கையின் மீது எனக்கு ஈடுபாடும் இல்லை, உம்முடைய சொந்த ஜனங்களும் உம்முடைய ஜனங்களின் பிரதானமான மத ஆளுகை பண்ணுபவர்களும், அதாவது, நீர் உம்மை இராஜா அல்லது இளவரசனாகக் கருதிக்கொள்ளும் அந்த ஜனங்களே, உம்மை என்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர். உம்மை நான் மரணத்தீர்ப்பிற்குள்ளாக்கும்படிக்கு உம்மை என்னுடைய அதிகாரத்தின் கீழ்

ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர். நீர் அவர்களுக்கு என்ன செய்தீர்? அவர்கள் கோபம் கொள்ளவும், வெறுப்பு கொள்ளவும், கடுமையான எரிச்சல்/பொறாமை கொள்ளவும் தக்கதாய் நீர் என்ன செய்தீர்?"

நமது கர்த்தர் அமைதலுடனும், சாந்தத்துடனும் இத்தருணத்திலும் காணப்பட்டார்: "என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல," அதாவது, தற்காலத்தில் காணப்படுகிற ஒழுங்குமுறைகளின்படியானது அல்ல, என்னுடைய இராஜ்யம், என்ற விதத்தில் இயேசு கூறினார். பிலாத்து புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, இப்பதில் போதுமானதாக இருந்தது. அநேகமாக இப்பதில் பிலாத்துவுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இப்பதில் எவ்வளவு சுருக்கமாகவும், ஞானமிக்கதாகவும் உள்ளது! மேலுமாக, தம்முடைய பின்னடியார்கள் தமக்காகப் போரடவில்லை என்றும், தமது ஆட்சியை ஸ்தாபிக்கவும், தமது இராஜ்ய அதிகாரத்தை வன்முறையில் ஸ்தாபிக்கவும், தம்முடைய பின்னடியார்கள் நாடவில்லை என்றும்; ஒருவேளை இப்படியாகத்தான் (வன்முறை மூலம் தான்) தம்முடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமெனில், தாம் ஒருபோதும் இவ்விதமாக தம்மை சத்துருக்களிடம் கையளிக்கப்பட அனுமதித்திருக்க மாட்டார் என்றும், இப்படியிருக்க தம்முடைய இராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதுமல்ல என்றும், தமது இராஜ்யம் அதிகாரத்துடன் வருவதற்கான வேளை இன்னும் வரவில்லை என்றதுமான உண்மைகளின் மீது பிலாத்துவின் கவனத்தை கர்த்தர் கொண்டுவந்தார். இதே படிப்பினையை கர்த்தர் தமது உவமைகளில் ஒன்றில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். "அன்றியும் மனுஷகுமாரன் தமது மகிமைபொருந்தினவராய்ச் சகல பரிசுத்த தூதரோடுங்கூட வரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பார். அப்பொழுது, சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரித்து," (மத்தேயு 25:31, 32) தமது இராஜ்யமானது, தமது இரண்டாம் வருகையில் ஆரம்பிக்கின்றது என இவ்வுவமையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பிலாத்து காரியத்தைப் புரிந்துகொண்டார் என்பது அவருடைய வார்த்தைகளில் விளங்குகின்றது. "அப்படியானால் நீர் இராஜாவோ? நீர் இராஜா தான், ஆனால், இதுவரையிலும் இராஜாவாகவில்லை என்றும், உம்முடைய ஆளுகை இன்னும் எதிர்காலத்தில் உள்ளது என்றும் தானே நீர் கூறுகின்றீர்? என்ற விதத்தில் பிலாத்து கூறினார். இதற்கான நமது கர்த்தரின் பதிலானது, ...ஆம், நான் ஓர் இராஜா என்ற உம்முடைய யூகம் சரியே, இராஜா ஆகுவதற்கே நான் பிறந்தேன், இராஜாவாகுவதற்காகவே நான் உலகத்தில் வந்தேன்; இந்த மாபெரும் சத்தியத்திற்கு இசைவாகவே என்னைக் குறித்து சகல சாட்சியும் உள்ளது; உண்மையுள்ளவர்கள் அனைவரும், சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்டு, என் சீஷன் அல்லது பின்னடியான் ஆகத்தக்கதாக என் பின் வருகின்றான், மேலும், என்னை இராஜாவாகவும் ஏற்றுக்கொள்கின்றான்/அறிந்துகொள்கின்றான். பெரும்பாலானவர்கள், இப்பொழுதும், நான் வந்து என் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும் காலம் வரையிலும் என்னை யார் என்று அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். இப்படியாக, நாம் அவ்வசனப்பகுதிகளுக்கு பொழிப்புரை (எளிமையான வார்த்தைகளில் விவரித்துள்ளோம்) கொடுத்துள்ளோம்.

"சத்தியமாவது என்ன?"

சத்தியம், உண்மை, நேர்மை போன்றவைகளை நமது கர்த்தர் குறிப்பிட்டது என்பது, பிலாத்துவின் மனசாட்சியில், உள்ளத்தில் ஒரு மென்மையான பாகத்தை தொட்டது போன்று தோன்றுகின்றது. சில உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களே உண்மையற்ற தன்மைக்கு மரியாதை அளிக்கின்றனர். அநேகர் பொய் சொல்வதையோ அல்லது அதிர்ச்சி உண்டாக்குகிற அளவு வஞ்சனை பண்ணுவதையோ பாதிப்புக்குள்ளாக்கும் அளவு வஞ்சனை பண்ணுவதையோ விரும்புவதில்லை, ஆனால், வஞ்சனையானது, சமுதாயம் மற்றும் தொழில் வெற்றி நடைப்போடுகிறவர்களின் ஒவ்வொரு நடைமுறையிலும், பண்பிலும், வாழ்க்கையிலும் பாகமாக கருதப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே, யூதர்களிடம் பேசுவதற்கு நடை எடுத்து வைக்கப்போன பிலாத்து, இயேசுவின்/நமது கர்த்தரின் கடைசி வாக்கியத்திற்கு, "ஆம்," ஆனால், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் சத்தியம், உண்மை அல்லது நேர்மை என்ற வார்த்தைகளானது, எவ்வளவாகக் காணப்பட வேண்டும் அல்லது காணப்படலாம் என்று நமக்கு சொல்லித்தருவதற்கு யார் தான் இருக்கின்றார் என்று பதிலளித்தார்.

போதகர் தம்மை, "நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்" என்று கூறினதுபோன்று, அவருடைய சீஷர்களாய் உண்மையாக இருக்கிற யாவரும் சத்தியமாகவும், உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தங்கள் மனதில் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பது நலமாய் இருக்கும். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் இவ்வகுப்பாரை, அதாவது, சத்தியத்திற்காக பசி கொண்டவர்களை, உண்மையுள்ளவர்களை, உண்மையுள்ள இருதயமுள்ளவர்களையே விசேஷமாக கர்த்தர் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மற்றவர்களோ, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட எவ்வித வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளினாலும் அதிகம் தாக்கம் கொள்வதற்கு ஏதுவாக, தகுதியற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எனினும், இப்படிப்பட்டவர்கள் சத்தியம் பற்றின சிறு குறிப்பையாகிலும் பெற்றுக்கொண்டாலும் அவர்கள் அதனை பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வதில்லை, அவர்கள் இதய அளவில் சத்தியத்தின் பிள்ளைகளாகவும், ஒளியின் பிள்ளைகளாகவும் இருப்பதில்லை. ஆகவே, நம்முடைய சகல வார்த்தைகளிலும், எண்ணங்களிலும், நடத்தைகளிலும், நேர்மையாகவும், இருதயப்பூர்வமான உண்மையுள்ளவர்களாகவும், நாம் இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியமாய் உள்ளது. உலகத்துடனான நம்முடைய சகல உறவுகள் மத்தியிலும், நாம் வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் உண்மையாய் இருக்கிற வேளையில், கர்த்தர், மற்றும் அவருடைய ஜனங்கள் மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளுடனான நம்முடைய உறவுகளிலும் நாம் உண்மையாய் இருக்கத்தக்கதாக இரண்டு விதத்திலும் ஜாக்கிரதையுடன் நாம் காணப்பட வேண்டும்! உண்மையுள்ளவர்களே, உண்மையில் ஜெயம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

பாவம் பிலாத்து, இவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலுள்ள அநேக முக்கியமான விஷயங்களில் அவன் உண்மையற்றவனாக இருந்ததையும் எண்ணி, உலகத்திலேயே நாங்கள் தான் மிகவும் பரிசுத்தமான ஜனங்கள் என்று கூறிக்கொண்ட யூத தேசத்தின் தலைவர்களையும், ஆட்சியாளர்களையும் கண்டு அக்கேள்வியைக் குறித்து அஞ்சினான். சத்தியமாவது என்ன? உண்மையாய் இருப்பது என்றால் என்ன? எவ்வளவு உண்மையுடனும், எவ்வளவு நேர்மையுடனும் நாம் காணப்பட வேண்டும்? இக்கேள்விகளின் ஆழம் மிகவும் அப்பார்ப்பட்டதாகும். அவனுடைய கிரகித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலுக்கும் அப்பார்ப்பட்டதாகும். யூதர்களின் பிரதானமானவர்களின் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலுக்கும் அப்பார்ப்பட்டதாகும். இயேசு மாத்திரமே சத்தியத்தின் ஒரே பிரதிநிதியாகவும், மாதிரியாகவும் காணப்பட்டார். அவர், தமது சொந்த ஜனத்தாரின் ஞானத்திற்கு மிகவும் அப்பார்ப்பட்ட உபதேசத்தை பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார். சத்தியத்தின் இந்த பிரகடனம் மூலமாகவே இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் கர்த்தர் தமக்கென ஒரு ஜனங்களை, தமது பொக்கிஷங்களைக் கூட்டிச் சேர்ப்பதே அவருடைய திட்டமாக இருக்கின்றது என்று நாம் பார்க்கின்றோம்.

சத்தியம் மற்றும் உண்மையின் அடிப்படையில் இன்று, கர்த்தர் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் விநோதமான ஜனங்கள் என்றும், பெரும்பான்மையான ஜனங்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்றும், திரளான ஜனங்கள் மத்தியில் அவர்கள் சிறுமந்தையினராக இருப்பார்கள் என்றும் நமக்க வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அன்பான வாசகர்களே, இந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாரில் நாம் ஒருவராய் இருக்கத்தக்கதாக, தேவனுடைய இரக்கத்தினால் நாம் ஒவ்வொரு பிரயாசத்தையும் எடுப்போமாக. ஐசுவரியங்கள் அல்லது மனுஷருடைய புகழ்ச்சிக்கு மேலாக, இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜீவனுக்கும் மேலாக நாம் சத்தியத்தை உயர்வாக எண்ணக்கடவோம். இப்படியாக, "உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும், உம்முடைய வசனமே சத்தியம்" என்று நமக்காக ஜெபம் பண்ணினவருக்கும், சத்தியமாய் இருப்பவருக்கும் நாம் உண்மையான சீஷர்களாக, பின்னடியார்களாக இருக்க முடியும்.

"அவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்"

இவ்வார்த்தைகளில், பிலாத்துவின் தீர்மானம் வெளியாகின்றது. அதாவது, இயேசுவிடம் குற்றம் இல்லை, ரோம சட்டத்தின்படி இப்படியாக வழக்கை முடித்து வைப்பது சரியே. யூதர்கள், தாங்கள் எடுத்த இத்தனை முயற்சிகளுக்குப் பின்னரும், தங்களது இரையாகிய (prey) இயேசு தங்களுடைய கரங்களிலிருந்து தப்பித்துவிடப் போகிறார் என்று இப்போது உணர்ந்தபோது, கோபம் அடைந்தவர்களாக பிலாத்துவை பயமுறுத்தினார்கள். குத்திப்பேசும் அளவுக்கு வெளிப்படையாக பண்ணவில்லை என்றாலும், பலனளிக்கும் விதத்தில் அவர்களுடைய பயமுறுத்தல் முயற்சி காணப்பட்டது. சமீபகாலத்தில் தான் அவர்கள், சக்கரவர்த்தியிடம் பிலாத்துவைக் குறித்து குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். இம்முறை, சக்கரவர்த்தியின்

பார்வையில், மிகவும் ஆற்றல் மிக்கதாய் தோன்றத்தக்கதாக, பிலாத்துவின் மீதான தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் காணப்படும் என ஜடையாகக் கூறி, மறைமுகமான வார்த்தைகளில், அவர்கள் பிலாத்துவை பயமுறுத்தினார்கள் (யோவான் 1:12). பிலாத்து கலகத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கின்றார் என்றும், இராயனுக்கு பட்சமாக பிலாத்து இல்லை என்றும், பிலாத்துவைக் காட்டிலும் நாங்களே இராயனுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றும், தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் பிலாத்துவுக்கு எதிராகக் காணப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டனர். மேலும், குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்ற தங்கள் ஜனங்களை சேர்ந்த ஒரு கலகவாதியை நாங்கள் கண்டுபிடித்தபோது, அக்குற்றவாளியை மரண தண்டனைக்குள்ளாக தீர்ப்பளிக்கும்படிக்கு தாங்களே குற்றவாளியை பிலாத்துவிடம் கொண்டுவந்தபோது, யூதர்களுக்கு தன்னை இராஜா என்று கூறி, பாலஸ்தீனா முழுவதும் தனக்கு ஆதரவாக அநேக ஜனங்களை சேர்த்துக்கொண்டிருந்த குற்றவாளிக்கு, மரணத்தீர்ப்பு வழங்க மறுத்ததினிமித்தம் இராயனின் பிரதிநிதியாகிய பிலாத்து, இராஜாவுக்கும், நாட்டிற்கும் துரோகம் புரிந்தவனாய் இருக்கின்றான் என்று தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் பிலாத்துவுக்கு எதிராகக் காணப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

இப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு மிகுந்த நபர்கள் இப்படியான குற்றச்சாட்டுகளை (தனக்கெதிராக) கொண்டுபோனால், இவைகள் இராயனின் பார்வைக்கு மிக அபத்தமான காரியமாக இருக்கும் என்று பிலாத்து உடனடியாக உணர்ந்து கொண்டார். ஆனால், கலிலேயா என்ற வார்த்தைகள் செவிகளில் விழ இயேசு பிறப்பில் கலிலேயனா? என்று விசாரித்து தெளிவாக/ உறுதியான பதிலைப் பெற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்தில், தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வழியைக் கண்டு, "இயேசு கலிலேயனாக இருக்கிறபடியால், இயேசு ஏரோதின் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டவர், இந்த முழு வழக்கையும் நான் ஏரோதின் நீதி மன்றத்திற்கு மாற்றிவிடுகின்றேன், ஏரோது இயேசுவுக்கு தீர்ப்பு வழங்கட்டும்" என்று கூறினார் (லூக்கா 23:5-12).

ஏரோது மற்றும் அவனது வீரர்களால்/சேவகர்களால் எப்படியாக இயேசு மோசமாக நடத்தப்பட்டார் என்றும், முள்முடி சூட்டப்பட்டு, இரத்தாம்பரத்தினால் ஆன வஸ்திரத்தினால் உடுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பப்பட்டதைக் குறித்து நாம் நினைவுகூருகின்றோம். இதற்கிடையில்தான், அநேகமாக பிலாத்துவின் மனைவி, தான் இயேசுவைக் குறித்து கண்ட சொப்பனத்தை பிலாத்துவிடம் கூறியிருந்திருக்க வேண்டும். கைதி (இயேசு) மீண்டும் மினுக்கான வஸ்திரங்களுடன் தன்னுடைய அரமணைக்கு அனுப்பப்பட்ட போது, பிலாத்து மிகவும் திகைப்படைந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. கைதி (இயேசு) மினுக்கான வஸ்திரங்களுடன் அனுப்பப்பட காரியமானது, இயேசுவின் (தான் ஓர் இராஜா என்ற வார்த்தைகள்) இன்னும் அதிகம் உறுதியடைந்தது. அநேக சமயம் இயேசு ஓர் ஆபத்தான மனுஷன் என்றும், அரசாங்கத்திற்கு தொந்தரவான மனுஷன் என்றதுமான யூதர்களின் ஆசாரியர்கள் மற்றும் தலைவர்களுடைய நடிப்பும், இன்னும் நகைப்புக்குரிய வண்ணம் காணப்பட்டது.

யூதர்களை சமாதானப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு வழி பிலாத்துவுக்குத் தோன்றியது. அதாவது, அவர்களுடைய பிரயாசம் முழுமையாக தோல்வியடையவில்லை என்னும் அளவில் அவர்களை எண்ணச் செய்ய வேண்டும். அதே சமயம் தான், நியாயமான தண்டனை அளித்துள்ளேன் என்ற எண்ணத்தை அவர்களுள் எழச் செய்ய வேண்டும். பின்னர் வருஷந்தோறும் இந்த பண்டிகை காலத்தில் கைதியின் கடும் தண்டனையானது, நிறைவேற்றப்படுவதிலிருந்து தள்ளி வைக்கும் வழக்கத்தின்படி இயேசுவை அனுப்பிவிட வேண்டும் என்பதேயாகும். இதை பிலாத்து அவர்கள் முன் வைத்தபோது, மக்கள் கூட்டத்தார் பரபாஸ் என்று கூக்குரல் இட்டார்கள். இந்த பரபாஸ் என்பவன் உண்மையில் கலகவாதியாகவும், கொலைகாரனாகவும் அநேகமாக ஆசாரியர்களின் தூண்டுதலினால் இயேசுவை வேட்டை நாய்கள் போன்று துரத்திக் கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தாரில் உள்ள அநேகர் உண்மையான வேட்டையாடுவதற்குரிய பட்சியாகவும் இருந்தான். பின்னரே, "அப்படியானால் இயேசுவை நான் என்ன செய்யட்டும்?" என்று பிலாத்து கேட்டான். ஆசாரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் தூண்டுதலினால், "அவனை சிலுவையில் அறையும்; அவனை சிலுவையில் அறையும்!" எனும் பதில் வந்தது.

"VOX POPULI, VOX DEI"

அந்தோ! பரிதாபம், விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் சுபாவம் விழுந்துபோன மனிதசுபாவம் எவ்வளாவாய் நம்பமுடியாத நிலைக்குப் போய்விட்டது "ஏழஒ ீரிடஙைஇ ஏழஒ னுநை" என்ற பழமொழி எவ்வளவு உண்மையற்றது... "ஜனங்களுடைய சப்தமே, தேவனின் சப்தம்" ஒருவேளை வேதனுடைய

சாயலிலும் ரூபத்தின்படியேயும் பூரணமான புருஷர்களும். ஸ்திரீகளும் பரிசுத்த ஆவியினால் சிந்தையினால் நடத்தப்பட்ட நிலையில் உலகத்தில் நிரம்பி காணப்பட்டார்கள்ளானால் அப்பொழுது திரளான ஜனங்களின் சப்தம் தேவனுடைய சப்தம்மாக இருந்திருக்கமுடியும். ஆனால், பெரும்பாலும் ஜனங்களின் சப்தமானது அவர்களை வஞ்சித்துள்ள பேய்களின் சப்தமாகவே இருக்கின்றது. தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான். (2 கொரிந்தியர் 4:4)

மேற்கூறியவைகளுக்கு இசைவாக நாம் பார்க்கையில், தற்கால சூழ்நிழைகளின் கீழ் உள்ள உலகத்தின் தீர்பானது, நம்பதகுந்ததல்ல என்று நம் அனைவருக்குமான நமது கர்த்தரின் ஆலோசனையாகும். அதாவது, "உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்குமுன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது. நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன்; நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவைக் கேட்டுக்கொள்வது எதுவோ, அதை அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாக நீங்கள் போய்க் கனிகொடுக்கும்படிக்கும், உங்கள் கனி நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், நான் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்" (யோவான் 15:18,19, 16). "நமக்கோ இயேசுவினுடைய சத்தம்/குரல், தேவனுடைய சத்தமாக/குரலாக இருக்கின்றது. மேலும், அவருடைய ஆடுகள் மாத்திரமே அவருடைய சத்தத்தை கேட்கின்றன, அவரை பின்தொடரவும் செய்கின்றன. இறுதியில் சாத்தான் கட்டப்பட்ட நிலையில், பூமியின் குடிகள் அனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு சத்தியத்தின் அறிவிற்குள்ளாக கொண்டுவரப்பட்டு பாவம் மற்றும் சாத்தானின் அடிமைதனத்தின் நின்று விடுவிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெய்வீக வாக்குதத்தங்கள் கொடுத்த நிச்சயங்களை நினைவுகூர்ந்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இதற்கிடையில் நீதிக்காக நிற்பவர்கள் சிறுபாண்மையான ஜனங்களாக இருப்பதில் திருப்தியாக இருக்கவேண்டும். எனினும் நமக்கு எதிராக நிற்க்கின்ற அனைவரைகாட்டிலும் அவர் நமக்கு பெரியவராக இருப்பார் என்பதான வாக்குத்ததமானது நமது விசுவாசத்தை பெலப்படுத்துகினறதாய் இருக்கும். தற்காலத்தின் இருளான மேங்கள் களைந்துப்போய் புதிய ராஜ்ஜியமானது அதிகாரத்தில் வந்து நீதியின் சூரியன் பிராகசிக்கும்போது அக்காலத்தில் நீதிமான்கள் பெரும்பாண்மையானவர்களாக/திரளானவர்களாக இருப்பார்கள். மேலும், இராஜ்ஜியத்தின் பிராமானங்களுக்கு கீழ்படியாதவர்களோ, ஜனங்கள் மத்தியில் இராதபடிக்கு நிற்மூலமாக்கபடுவார்கள். அப்போஸ்தலர் 3:23.

ஆமென்!!

[R3759]

“உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்”

"சீமோனே, சீமோனே, இதோ, கோதுமையைச் சுளகினால் புடைக்கிறதுபோல சாத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான். நானோ, உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்; நீ குணப்பட்டபின்பு உன் சகோதரரை ஸ்திரப்படுத்து என்றார்"

லூக்கா 22:31, 32.

பஸ்கா நாட்கள் சமீபித்தபோது, நமது கர்த்தர், "என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது" என்று கூறி, "தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும்" தமக்காக விண்ணப்பம் பண்ணினதோடல்லாமல், தமக்கு அருமையாய் இருந்த பின்னடியாாகளுக்கும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவராக, அவர்கள் பிரவேசிக்க இருக்கின்ற "சோதனைக் காலத்தைக்" குறித்து அவர்களை உணரும்படி செய்வதற்காக, "நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என்று கூறினார். நமது கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய அனுபவங்களிலேயே இவ்வேளையானது மிகவும் சோதனைக்குறியதாய் இருந்தது மாத்திரம் அல்லாமல், இவ்வேளையானது, அவருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும், விசேஷமாக யூதாஸ் மற்றும் பேதுருவுக்கு மிகவும் சோதனைக்குரியதாய் இருந்தது. அப்போஸ்தலர்கள் மத்தியில் இந்த இரண்டு மனுஷர்களும் முக்கியமானவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ஒருவர் அச்சிறு கூட்டத்தாருக்குப் பொருளாளராகவும், தேவைக்கானவைகளை வாங்கும் நபராகவும் காணப்பட்டார். பேதுருவோ, கர்த்தருடைய காரணத்திற்காக/நோக்கத்திற்காக விசேஷமான தைரியத்துடன் போராடுபவராகவும், பன்னிரண்டு பேரின் வாயாக இருந்து இயேசுதான் மேசியா என்ற அவர்களின் விசுவாசத்தை அறிவித்தவராக, கர்த்தரை எல்லாரும் கைவிட்டு போய்விட்டாலும், தான் ஒருபோதும் அப்படி போகமாட்டேன் என்று வெளிப்படையாகக் கூறினவருமாவார். மனுஷனுடைய கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, பதிமூன்று பேர் (இயேசு+பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள்) மேல் வரும் எந்த சோதனையும், இவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் பலவீனர்கள் மற்றும் முக்கியத்துவம் அற்றவர்கள் மீதே வருமே ஒழிய, இந்த மூன்று (இயேசு, பேதுரு, யூதாஸ்) முக்கியமானவர்கள் மீது வராது என்றே அனுமானிக்கப்படும்.

“மூன்று பேர் சோதிக்கப்பட்டார்கள், ஆனால், முடிவுகள் வித்தியாசமானவைகள்”

விசேஷமாக சோதிக்கப்பட்ட மூன்று பேரின் விஷயங்களை நாம் பார்க்கும்போது, சில முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படிப்பினைகளை நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நமது கர்த்தருடைய வழிமுறை நேர்த்தியாக இருந்தது. அதாவது, தாழ்மை, பயம் மற்றும் சோதனைகளை உணர்ந்துகொள்ளுதல் ஆகியவை அவரை விழிப்புடன் இருப்பதற்கும், ஜெபம் பண்ணுவதற்கும் நேராக வழிநடத்திற்று. எல்லாவிதத்திலும் வலிமையாய் இருந்த சோதனைகளுக்குத்தப்பி அவர் வெளிவந்தார். மேலுமாக, அவர் ஆசாரியர்கள் மற்றும் பிலாத்துவுக்கு முன்பு வெளியரங்கமாக குற்றம் சுமத்தப்பட்டபோதும், திரளான ஜனக்கூட்டத்திற்கு முன்பு அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்தபோதும், அவர் மிகந்த அமைதலுடன் காணப்பட்டார். காரணம், தேவன் அவரை பலப்படுத்தியிருந்தார். அவரே நமக்கான முன்மாதிரி. நாமும் அவரைப்போன்று ஆபத்துகளைச் சந்திக்க மறுக்காமலும், நம்முடைய சொந்த பலம் மற்றும் தைரியம் குறித்து பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளாமலும் இருந்து தேவனுடைய கரங்களின் மேல் சாய்ந்துகொண்டு, அவருடைய கிருபையினால், ஜெயம்கொண்டவர்களாக வெளி வர வேண்டும்.

பேதுருவின் சம்பவம், சூழ்நிலை நமக்கு நன்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது. பலமுள்ள நல்ல மனுஷன் பேதுரு. அவர் தனக்கான ஆபத்துக்களை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. ஆதலால், அவர் சாத்தானின் தந்திரங்களுக்கு ஆயத்தமாய் இருக்காமல், மிகவும் சோதனையான நிலைமைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டப்படியால், பேதுரு பெருமை பாராட்டிக்கொண்ட தைரியம் பறந்து போய்விட்டது. அவருடைய பலமுள்ள குணம் மறைந்துவிட்டது. கர்த்தரை நிந்தனையாய் பேசி அவரை மறுதலித்தும்விட்டார். மனிதன் எளிதில் விழக்கூடியவன் என்பதற்கான எத்துணைப்பாடமாக இது அமைகின்றது. மேலும், நாமும் பிசாசின் தந்திரங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, சிக்க

வைக்கப்படுவோம் என்பதற்கான பாடமாகவும் இது அமைகின்றது. நாம் சோதனைக்குள் விழுந்துவிடாதப்படிக்கு நாம் விழித்திருந்து, ஜெபம் பண்ணுவது நம் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு அவசியமாய் உள்ளது. "எங்களைச் சோதனைக்குட்படப் பண்ணாமல், தீமையினின்று எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளும்." (KJV) "எங்களை சோதனைக்கு உட்படுத்தாதேயும், தீயோனிடமிருந்து எங்களை விடுவியும்" (திருவிவிலியம்) என்று கர்த்தர் நாம் ஜெபம் பண்ணுவதற்குக் கற்றுக்கொடுத்த மாதிரியை நாம் ஒவ்வொருவரும் நினைவில் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும். (மத்தேயு 6:13) "Abandon us not in temptation, but deliver us from the evil one" (Diaglott) – (எங்கள் சொந்த பலத்தினால் நாங்கள் சோதனையில் போராடும்படி எங்களை கைவிட்டுவிடாதேயும் - comments).

யூதாசுக்கு அது ஒரு கேடு காலமாக இருந்தது : உண்மையுள்ள இருதயமுள்ள பேதுரு, விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணி, தன்னை பாதுகாத்துக்கொள்ளாததினால், எதிராளியானவன் அவரை ஏமாற்றி, வஞ்சித்து, தவறாய் வழிநடத்த முடிந்ததானால், சரியான இருதயம் இல்லாமல், சுயநலம், சுயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க நாடுதல், பேராசைகொண்டிருந்த யூதாசிடம் எதிராளியானவன் என்னவெல்லாம் செய்யக்கூடும்? யூதாசின் மீதான சாத்தானின் உடனடியான செயல் நடந்தேறினது என்பதில் நமக்கு ஐயமில்லை. யூதாஸ், எதிராளியானவனின் கண்ணிக்குள் உடனே சிக்குண்டு விழுந்து, போதகரை முப்பது வெள்ளி காசுகளுக்காகக் காட்டிக்கொடுக்கும்படிக்கு தனது இருதயத்தையும், சக்தியையும் ஒப்புக்கொடுத்து விட்டார்.

உண்மையும், உத்தமமாய் காணப்பட்டும் சற்று நேரம் தடுமாற்றம் அடைந்ததும், பயம் அடைந்ததும், விழித்து ஜெபம் பண்ணி தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாததுமான பேதுருவின் விஷயத்திலிருந்து, யூதாசின் விஷயம் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். இந்த இரண்டு மனிதர்களையும் சூழ்ந்த ஆபத்து ஒன்றாயிருப்பினும், இவர்களுடைய இருதயத்தின் நிலை வேறுபட்டு காணப்பட்டப்படியினால், இவர்கள் இருவரின் சூழ்நிலைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும்.

"உங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்"

இப்படியாகத்தானே கர்த்தருடைய சகல பின்னடியார்களின் விஷயத்திலும் காணப்படும் அல்லவா? சோதனைகள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் கண்டிப்பாக வருகையில், வேறுபட்ட முடிவுகளை/பலன்களைக்கொண்டு வருவதற்கான இரகசியமும் இதுதான் அல்லவா? இன்றைய யூதாஸ் வகுப்பாரும், எப்போதும்போல், சோதனைகள் அவர்களுக்கு வரும்போது, அவைகளைஅவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அச்சோதனைகளில் நன்கு தங்களது பொழுதைப்போக்கி, பேராசை (அ) தவறான கவர்ச்சிகளின் ஆவிக்குள் பிரவேசித்தவர்களாகி, அதினால் விழுங்கப்பட்டும் போய்விடுகின்றனர். பேதுரு வகுப்பாரும் எப்போதும்போல், இன்றும் நம் மத்தியில் உண்மையான இருதயத்துடனும், அதேசமயம், எதிராளியானவனின் கவர்ச்சிகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படத்தக்கதாக, போதுமான அளவு விழிப்பும், ஜெபமும் அற்றவர்களாய் காணப்பட்டு, சில சமயங்களில் எதிர்பாராத விதத்தில் வீழ்ச்சியடைந்து, சில நிமிடங்கள் கர்த்தரை அவமதிப்புச் செய்வதோடல்லாமல், தங்களுடைய சொந்த இருதயத்தையும், மனசாட்சியையும் கூட அவமதிப்புச் செய்துவிடுகின்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்கும் இடையில் காணப்படும் வித்தியாசம் இருதய நிலையே ஆகும். பேதுரு வகுப்பார் தாங்கள் செய்ய விரும்பாததையே செய்துவிடுகின்றனர் (அ) அவர்கள் உண்மையில் செய்ய விரும்புவதை செய்யாமல் விட்டுவிடுகின்றனர். மேலுமாக, இவர்களுடைய பிரச்சனை, இவர்களுடைய மாம்சத்தின் பெலவீனமாகவும், எதிராளியானவனின் வல்லமையான மேற்கொள்ளுதலாகவும், தேவையான வேளையில் உதவி அளிக்கப்படும் என்று கர்த்தர் வாக்களித்துள்ள உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள தவறிப்போகிற தன்மையாகவும் காணப்படுகின்றது.

யூதாஸ் வகுப்பாரின் இருதயத்தில் உண்மை காணப்படுவதில்லை. மாறாக, சுயநலமே காணப்படுகின்றது. மேலும், இவர்கள் இருதயப்பூர்வமாக எதிராளியானவனுடைய திட்டங்களுக்குள் பிரவேசிப்பதினால், இவர்கள் தங்களுடைய முழு மனதோடு இத்தவறான வழியில் செல்கின்றனர். பேதுருவும், யூதாசும் மனம் வருந்தின போதிலும், ஒருவர் மீண்டுமாக தெய்வீக தயவிற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார் என்றும், மற்றவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் நாம் பார்க்கையில், தேவன் அவர்களுக்கிடையே வித்தியாசம் காட்டுவது வெளிப்படுகின்றது. அதாவது, இருதயத்தில் நேர்மை கொண்டவரும், அதேசமயம், சிக்குண்டவராக/அகப்பட்டவராக மாத்திரம் காணப்பட்ட

பேதுரு, மீண்டுமாக சீர்பொருத்தப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். ஆனால், யூதாஸ் பிற்பாடு மனவருந்தினதினிமித்தம் அவரிடம் மனசாட்சி காணப்பட்டிருப்பினும், தேவனுடைய பார்வையில் இன்றியமையாததாய் காணப்படும் இருதயப்பூர்வமான உண்மையான மனவருத்தம் அவரிடம் காணப்படவில்லை. என்னதான் யூதாஸ் கர்த்தரோடு நெருக்கமாக பழகினவராய் இருந்தாலும், அவரிடத்தில் உண்மையான இருதயப்பூர்வமான மனவருத்தம் காணப்படாதது மன்னிக்கப்பட முடியாததாகும்.

இந்த இரண்டு மனுஷருடைய இருதயங்களில் காணப்படும் வித்தியாசத்தினிமித்தம், கர்த்தரானவர் ஒருவருக்குச் சரியாக பிதாவுக்கு முன்பு பரிந்து பேசுகிறவராகவும், மற்றவருக்கு பரிந்து பேசுபவராக இராதவராகவும் இருக்க முடியும் என்று நம்முடைய பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில் உள்ள நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் நமக்கு நிச்சயம் அளிக்கின்றது. பேதுரு, இருதயத்தில் கர்த்தருக்கு உண்மை கொண்டிருந்தும், மாம்சத்தில் பலவீனமுள்ள தன்மையுடன், தன்னுடைய பாதுகாப்பிற்காக அளிக்கப்பட்டுள்ள தெய்வீக ஏற்பாடுகள் குறித்து கவனமற்று/அஜாக்கிரதையாய் இருப்பவர்களுக்கு அடையாளமாய் திகழ்கின்றார். பேதுரு இன்னமும், கர்த்தருடைய ஆடுகளில் ஒன்றாகவே தான் இருக்கின்றார். ஆகையால், அவர் இன்னமும் மேய்ப்பனின் பராமரிப்பிற்குக் கீழாகவேதான் காணப்படுகின்றார். பேதுரு இன்னமும் கர்த்தருடைய அங்கங்களில் ஒருவராகத்தான் இருக்கின்றார். ஆகவே, இவருடைய நலன்கருதி தலை ஏறெடுக்கும் அக்கறைக்கும், மேற்பார்வைக்கும் இவர் இன்னமும் கீழ்ப்பட்டவராகவேதான் காணப்படுகின்றார். கர்த்தர் நேசித்து, தமது ஜீவனையே கொடுத்துவிட்ட அவருக்கென்று நியமிக்கப்பட்டுள்ள கற்புள்ள கன்னிகையின் அங்கங்களின் ஒருவராக இன்னமும் பேதுரு காணப்பட்டார். ஆகவே, நிச்சயிக்கப்பட்ட மணவாளனாக அவர் ஏறெடுக்க வேண்டிய விண்ணப்பங்களைச் சரியானபடி ஏறெடுப்பார், எடுக்கவும் செய்தார்.

ஆனால், யூதாசின் விஷயத்தில், அவருடைய இருதயமானது, சுயநலத்தினிமித்தம் தூரம் போய்விட்டது. இன்னுமாக, கர்த்தருக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பும் மற்றும் ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் கர்த்தருக்காக அவர் கொண்டிருந்த அன்பும் யூதாசின் இருதயத்திற்கு தூரமாயின. இன்னுமாக, ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் கர்த்தர் மீது யூதாஸ் கொண்டிருந்த அன்பானது மரித்து போய்விட்டது. மேலும், அது சுயநலம் மற்றும் பேராசையினால் விழுங்கப்பட்டும் போய்விட்டது. இப்படியாக, கர்த்தரிடத்திலிருந்து முற்றிலுமாக விலகிப்போன இருதயத்திற்குள் சாத்தான் பிரவேசித்தான் என்று நமக்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக, யூதாஸ் தனது இருதயத்தையும், பலத்தையும், அர்ப்பணிப்பையும் கர்த்தரிடத்திலிருந்து விருப்பத்துடன் திரும்ப பின்னுக்கு எடுத்துவிட்டு, இவைகள் அனைத்தையும், சுயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்படுத்தும் தன்னுடைய உள்ளார்ந்த நோக்கத்திற்கு அவர் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டதால், அவர் எதிராயியானவனின் ஆயுதமானார். ஆகவேதான், "இடறல்கள் வருவது அவசியம் (தாம் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டியது). ஆனாலும், எந்த மனுஷனால் இடறல் வருகிறதோ, அவனுக்கு ஐயோ!" என்று நமது போதகர் கூறினார். (மத்தேயு 18:7)

"<u>இன்றும் நிலவும் அதே சூழ்நிலைகள்</u>"

நம்முடைய அனுபவங்களில் நாம் பார்த்த வரையிலும், பஸ்கா காலங்கள், கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு எப்போதும் விசேஷித்த ஆபத்துகள் மற்றும் விசேஷித்த நெருக்கங்கள் நிறைந்த சூழ்நிலைகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இக்காலகட்டத்தில் நாம் அறியாத ஏதோ சில காரணங்களுக்காக, எதிராளியானவன் விசேஷித்த விதமான வல்லமை பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகின்றான். பஸ்கா காலம் சமீபிக்கையில், நாம் காலம் காலமாகப் பார்த்து வந்தது என்னவெனில், சத்தியத்தின் மீது ஏதோ விதத்திலான <u>தாக்குதல்</u> மற்றும் சத்தியம் தொடர்புடைய விஷயங்கள் ஏதோவிதமான சில <u>விசேஷமான சோதனைகள்</u> (அ) <u>பரீட்சைகள்</u> மூலம் <u>சாத்தானின் செயல்பாடுகள்</u> வெளிப்படுகின்றன. உண்மையான இருதயமுடைய கர்த்தருடைய சீஷர்களில் ஒருவரும், அவருடைய கரங்களிலிருந்து, எதிராளியானவனால் பிடுங்கிப் போடப்பட முடியாது என்பதை நாம் முன்கூட்டியே அறிந்திருப்பினும், கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்கள் சோதனைக்குள் பிரவேசித்து விடாதப்படிக்கு, விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள் என்ற புத்திமதியின் மேல் நாம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென நாம் விரும்புகின்றோம்/கருத்து தெரிவிக்கின்றோம்.

"யூதாஸ்தான், தன்னைக் காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறவன் என்று இயேசு அறிந்திருந்தபடியினால், இயேசு, யூதாசின் நடவடிக்கையைக் கண்டு ஆச்சரியமோ, அங்கலாய்ப்போ அடையவில்லை. மேலும், "தம்முடனே அப்பம் புசிக்கிறவன் தம்மேல் அவன் குதிகாலைக் தூக்குவான்" மற்றும் தமக்கு உதவியாளனாகவும், கூட்டாளியாகவும், பிராண சிநேகிதனுமாய் இருந்தவன் தமக்குச் சத்துருவாக வேண்டும் என்பதான இந்த அனைத்து எண்ணங்களும் நம்முடைய அருமையான போதகருக்குக் கவலையான தாக்கம் ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும் (யோவான் 13:18; சங்கீதம் 41:9) நமது கர்த்தரானவர், அவருடைய கொடுமையான சத்துருவின் மீதும் அனுதாபப்படக் கூடியவராக இருந்தார். அதேசமயம், எதிராளியானவனுடைய திடீர் தாக்குதலை முதலில் எதிர்த்து போராட முடியாமல் இருந்தும், பிற்பாடு தெய்வீக இரக்கம் மற்றும் உதவியினால் குணமடைந்து பேதுருவுக்கும் கூட அனுதாபம் காட்டப்படக் கூடியவர் ஆனார்.

கிறிஸ்துவின் சரீரம் ஒன்றாய் இருப்பதினாலும், தம்முடைய அங்கங்களிலேயே மிக சிறியவரான ஒருவருக்கு ஏதேனும் செய்யப்பட்டால், அது அவருக்கே/கிறிஸ்துவுக்கே செய்யப்பட்டதாகும் என கர்த்தர் கூறியிருப்பதினாலும், சுவிசேஷ யுகத்தின் ஆரம்பம் முதல், இன்றுவரை யூதாஸ் வகுப்பாரும், பேதுரு வகுப்பாரும் எந்த அளவுக்கு தங்கள் உடன்/கிறிஸ்துவினுடைய சரீர அங்கங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கவோ (அ) மறுதலிக்கவோ செய்கின்றார்களோ, அவைகள் எல்லாம் கர்த்தரை மறுதலித்து, காட்டிக் கொடுப்பதாகவே கருதப்படுகின்றது. ஆகவே, "உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதப்படிக்கு உனக்காக நான் வேண்டிக்கொண்டேன்" என்று பேதுருவிடம் நம் கர்த்தர் கூறின வார்த்தைகளுடைய முக்கியத்துவத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

பேதுரு வகுப்பார் அனைவரின் சார்பாக கர்த்தரே பிதாவுக்கு முன்பு பரிந்து பேசுபவராகவும், பிரதிநிதியாகவும், தலையாகவும் காணப்படுகின்றார். கர்த்தருடைய உதவி இல்லாமல், நம் சார்பாக அவர் பிதாவின் முன்னிலையில் தோன்றி, அவருடைய சொந்த பலியினால் உண்டான புண்ணியத்தை நம் சார்பாக செயல்படுத்தவில்லையெனில், நம்மில் ஒருவரும் நிலைநிற்க முடியாது. இயேசுவோடுகூட பங்கடையும்படி தேவன் நம்மை அழைத்த ஆசீர்வாதங்கள் பெற நாம் தகுதியற்றவர்களாய் ஆகி, பாத்திரமற்றவர்களென நியாயம் தீர்க்கப்பட்டு போய்விடுவோம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக நமது கர்த்தர் ஜெபம் பண்ணி, இத்தகைய பரிந்துபேசுதல்கள், அவர்களிடத்தில் காணப்பட வேண்டுமென்றே செய்யப்படாத குறைபாடுகளை நல்லவைகளாக மாற்றிப் போட்டிருக்க, கர்த்தருடைய ஆவி பெற்றிருப்பவர்களும், பேதுரு வகுப்பார் மேல் அன்பும், இரக்கமும், அனுதாபமும் கொண்டு, அவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் வண்ணமாக அவர்களிடம் பேச வேண்டும். ஆனால், வெளிப்படையான சத்துருவும், துரோகியுமான யூதாசுக்கு, போதகர் எவ்விதமான இப்படிப்பட்ட அனுதாப வார்த்தைகளைக்கொண்டிராதது போன்று, இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக நமக்கு மனக்கவலை உணர்வுகள் காணப்பட்டாலும் அவர்களுடைய தீமையான கிரியைகளுக்கு ஒத்தாசை (அ) ஆதரவு தெரிவிக்கும் எவ்விதமான உணர்வுகளுக்கும் நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஏதேனும் ஓர் அப்போஸ்தலன், யூதாசுடன் கூட செயல்பட்டிருப்பார்களானால், அது அவனுடைய பொல்லாத கிரியைகளில் பங்குகொள்வதாகிவிடும்.

"கோதுமையைப் புடைக்கிறதுபோல் உன்னைப் புடைக்க"

பேதுருவுக்கும், இவரைப்போன்ற பண்பும், அனுபவமும் பெற்றிருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நாம் எவ்வளவுதான் அனுதாபம் கொண்டிருப்பினும், மேலும், பேதுரு தனக்காக விழித்திருந்து, ஜெபம் பண்ணும் விஷயத்தில் அஜாக்கிரதையுடன் காணப்பட்ட விஷயத்தில், அவருக்காக கர்த்தர் ஜெபம் பண்ணினதினிமித்தம், பேதுரு பின்வாங்கிப் போகாமலும், தேவனுடனான தன்னுடைய உறவை இழந்துபோகாமலும் இருந்ததினிமித்தம், நாம் எவ்வளவுதான் பேதுருவோடு சேர்ந்து களிக்கூர்ந்தாலும், நாம் பேதுரு வகுப்பாரில் ஒருவராக இருப்பதற்கு நாடாமல், நமது கர்த்தர் தாமே அடையாளப்படுத்தும் வகுப்பாரில் ஒருவராக இருக்கவே நாம் நாட வேண்டும். தற்காலத்தில் எதிராளியானவனின் சோதனைகளினால் மேற்கொள்ளப்படாத அளவிற்கு உண்மையுடனும், விழிப்புடனும், ஜெபத்துடனும் காணப்படும் வகுப்பாரில் ஒருவராக நாம் இருக்கக்கடவோம்.

நாம், "அறுவடையின்" காலத்தில் இருக்கின்றோம். அதாவது, கோதுமையிலிருந்து களையைப் பிரித்து எடுப்பதற்கான காலம் வந்துவிட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கோதுமையினின்று பதரைப் பிரிக்கக்கூடியதான, புடைக்கும் வேலைக்கான காலம் வந்துவிட்டது. கோதுமை மற்றும் பதர் எனும் நிழலானது, கடந்துபோன காலங்களில் உள்ள சபைக்குரிய அனுபவங்களுக்கு ஓரளவு பொருந்தக்கூடியதாக இருப்பினும், அது, "யுகங்களின் முடிவில்" காணப்படும் சபைக்கு விசேஷமாகப் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதில் நமக்கு நிச்சயமே. அதாவது, யூதர் யுகத்தின் முடிவில் (அ) அறுவடையின் போது, வாழ்ந்த சபை அங்கங்களுக்கும், சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் (அ) அறுவடையின் போது, அதாவது, இப்பொழுது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சபை அங்கங்களுக்கும் விசேஷமாக பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நமது கர்த்தர் இத்தகைய புடைப்புகளை அனுமதிப்பதில் பிரியமுள்ளவராக இருக்கின்றார். அவைகள் அவசியமாயும் காணப்படுகின்றது. அதாவது, யூதாஸ் வகுப்பாரை முற்றிலும் புடைத்து எடுப்பதற்கும், பேதுரு வகுப்பார் தங்கள் சொந்த பலவீனங்களை உணர்ந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாகவும், தேவனுடைய பாதுகாக்கும் கிருபை தங்களுக்கு இல்லையெனில், தாங்கள் முழுமையாய் தோற்றுவிட நேரிடும் என்பது பற்றின அறிவை பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதுவாகவும், சகல வல்லமையுள்ள அவர்களுடைய தலையாய் இருப்பவர் மேல் விசுவாசம் கொள்ளவும், அதிகமதிகமாய் சாந்தத்திலும், விழிப்பிலும், ஜெபத்திலும் வளர்ச்சிக்கொள்ளத்தக்கதாக இவ்வனுபவங்கள் மூலம் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் அவர்களுக்கு உதவியாய் இருப்பதற்கு ஏதுவாகவும், அவர்கள் சோதனைகள் மற்றும் பிரச்சனைகள் அவர்களை முற்றிலும் தூண்டிவிடுவதற்கும் அவசியமாய் காணப்படுகின்றது.

வெளிப்படுத்தல் 3:10-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகள் தற்காலமானது பூச்சக்கரத்தின் குடிகளுக்கு சோதனைக் காலமாய் இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இன்னுமாக 1 கொரிந்தியர் 3:13-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகள் மூலம் தற்காலமானது உண்மை சபையாருக்கும் கூட கடுமையான சோதனைக் காலமாய் இருக்கும் என்றும், விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு என்னும் பொன், வெள்ளி மற்றும் விலையேறப்பெற்ற கற்களே அக்கடுமையான சோதனையில் நிலைநிற்பார்கள் என்றும் உள்ள வாக்குறுதியையும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம்.

"அந்த நாளின் அக்கினி"

எங்கெல்லாம் பூரணமான அன்பின் நிலை எட்டப்படவில்லையோ, அதை இந்த நாளின், "அக்கினியானது," இந்த நாளின் புடைப்புகள் வெளிப்படுத்திவிடும். அதாவது, குறைவு பெற்றவர்களை கர்த்தர் பிரித்துவிடுவார். இது துக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறதாய் இருக்கும். அதாவது, மாம்சீக உறவுகள் துண்டிக்கப்படும்போது, அருமையானவர்களிடத்தில் காணப்பட்ட நம்பிக்கைகள்/எதிர்பார்ப்புகள் அழிக்கப்பட்டுப் போகும்போது, நமக்கு துக்கம் ஏற்படும். என்றாலும், இவ்விஷயம் தொடர்பாக, கர்த்தர் நமக்கு அளிக்கும் செய்தியானது, கர்த்தரால் கட்டளையிடப்படாத அந்நிய அக்கினியைச் செலுத்தின ஆரோனின் உடன் ஆசாரியர்கள் மரித்தபோது, அவர்களினிமித்தம் ஆரோனுக்கும், அவருடைய மற்ற குமாரருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையில் நிழலாகக் காணப்படுகின்றது. "பின்பு ஆரோனின் குமாரராகிய நாதாபும் அபியூவும் தன்தன் தூபகலசத்தை எடுத்து, அவைகளில் அக்கினியையும் அதின்மேல் தூபவர்க்கத்தையும் போட்டு, கர்த்தர் தங்களுக்குக் கட்டளையிடாத அந்நிய அக்கினியை அவருடைய சந்நிதியில் கொண்டுவந்தார்கள். மோசே ஆரோனையும் எலெயாசார் இத்தாமார் என்னும் அவன் குமாரரையும் நோக்கி: நீங்கள் சாகாதபடிக்கும், சபையனைத்தின்மேலும் கடுங்கோபம் வராதபடிக்கும், நீங்கள் உங்கள் தலைப்பாகையை எடுத்துப்போடாமலும், உங்கள் வஸ்திரங்களைக் கிழிக்காமலும் இருப்பீர்களாக; உங்கள் சகோதரராகிய இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் யாவரும் கர்த்தர் கொளுத்தின இந்த அக்கினிக்காகப் புலம்புவார்களாக." லேவியராகமம் 10:1, 6. கர்த்தருடைய வாயாக இருந்த மோசே உயிரோடிருக்க மீதமுள்ள ஆசாரியர்கள், கர்த்தரால் அறுப்புண்டுப்போகப் பண்ணினவர்களுக்காக துக்கம் அனுசரிக்கவோ (அ) புலம்பவோ கூடாது என்று அறிவிக்கின்றார். மேலும், அவர்கள் ஒருவேளை துக்கம் அனுசரிப்பார்களானால், அது அவர்களை, கர்த்தருக்கு முன்பு உண்மையற்றவர்களாகவும், இவ்விஷயத்தில் விளங்கும் தேவனுடைய ஞானம், நீதி மற்றும் அன்பை அங்கீகரிப்பதில்/ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறி போகிறவர்களாகவும் காண்பித்துவிடும்.

"கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கும்" அளவு நம்முடைய நாட்களில் உள்ள "புடைப்புகள்" காணப்படும் என்று, அதாவது, கர்த்தருக்கும், அவருடைய தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கும் நாம் கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அன்பையும், நம்முடைய உண்மையையும் நிரூபிக்கும் அளவு சோதனைகள் கடுமையாக அதாவது, விசாரணை செய்யும் விதத்தில் காணப்படும் என்று மிக தெளிவாக கர்த்தர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசனத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (மத்தேயு 24:24). தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டு போவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில், இவர்களுடைய மகிமையான தலை அவர்களுக்கான ஆதரவாளராக நிற்கின்றார். இவர்கள் அவருடைய பின்னடியார்கள் ஆவார். இவர்கள் அவருக்கென்று நிச்சயிக்கப்பட்டவர்களும், அவருடைய அங்கங்களும் ஆவர். அவர் இவர்களுடைய தலையாகவும், பிரதிநிதியாகவும், ஸ்தானாபதியாகவும் காணப்படுகின்றார். மேலுமாக, அவர் இவர்களுக்காக, பரிந்துபேசுகின்றார். இவர்களுக்காக விண்ணப்பமும், ஜெபமும் ஏறெடுக்கின்றார். மேலுமாக, இவர்களுடைய விசுவாசம் ஒழிந்துபோவதில்லை. ஏனெனில், இவர்கள் அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் ஆவர். ஏனெனில், இவர்கள் எவ்வளவுதான் மாம்சத்தில் பெலவீனர்களாக இருந்தாலும், இருதயத்தில் இவர்கள் பூரணர்களாகவும், அவருக்கு, அவருடைய நோக்கத்திற்கும், தங்களுடைய உடன் அங்கங்களுக்கும் முற்றிலும் உண்மையானவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள் என்பதினாலேயேயாகும்.

ஆகவே, வருடத்தின் இக்காலக்கட்டத்தில், எப்போதும் கூறுவதுபோன்று, மீண்டுமாக, "சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து, ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என்ற போதகரின் வார்த்தைகளைத் தொனிக்கப் பண்ணுகின்றோம். போதகரின் வார்த்தைகள் எப்படி இரு வகுப்பாருக்கு விழுந்ததோ, அப்படியே நம்முடைய வார்த்தைகளும் இரு வகுப்பார் காதுகளில் விழுகின்றது. அதாவது, சிலர் நம்முடைய இந்த எச்சரிப்பை பெரிதாகக் கருதிக்கொள்ளாமல், தங்களையே ஆபத்திற்குள் திணித்துக்கொள்வார்கள். வேறு சிலரோ போதகரின் சத்தத்தில் உள்ள எச்சரிப்புக்குச் செவிசாய்த்துக் கொள்வார்கள். மேலும், இவர்களுக்கோ இது தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கான தேவனுடைய வல்லமையின் ஒரு பாகமாகக் காணப்படும்.

ஆமென்!!

“அவளால் இயன்றதை அவள் செய்தாள்”

மத்தேயு 26:6-13

ஆதார வசனம்: “அவள் நற்கிரியைகளைச் செய்தாள்.”

அன்று மாலை வேளையில், இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் அந்த விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் எருசலேமில் பஸ்கா பண்டிகையை கொண்டாடும்படிக்கு, எரிகோவிலிருந்து முந்தின நாளின் சாயங்கால வேளையிலேயே வந்துவிட்டார்கள்; மேலும், இந்த பஸ்கா போஜனத்தைக் குறித்துதான் கர்த்தர் இயேசு, “தாம் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே அவர்களுடன்கூட இந்த பஸ்காவை புசிக்க ஆசையாய் இருந்தார்” என்று தெரிவித்தார் (லூக்கா 22:15). அவர் தாம் எருசலேமுக்குப் போகவேண்டும் என்றும், அங்கு தாம் சிலுவையில் அரையப்படுவார் என்றும், சீஷர்களிடத்தில் கூறியிருந்தபோதிலும், அவர்களால் அதை உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில், அநேகக் காரியங்களை அவர் அவர்களோடு உவமைகளாகவே பேசியிருந்தார். எடுத்துக்காட்டாக, நானே வானத்திலிருந்து இறங்கின அப்பம் என்றார்; இன்னுமாக, என்னுடைய மாம்சத்தைப் புசித்து, இரத்தத்தை பானம் பண்ண வேண்டும் என்றும் கூறினார். அநேகமாக, அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவது குறித்து கூறின காரியங்களையும்கூட அவர்கள் உவமைகளாகவே எண்ணியிருந்திருக்கக்கூடும்; ஆயினும், சிலுவையில் அறையப்படும் விஷயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பேதுரு அதை ஏற்க மறுத்தபோது, கர்த்தர் பேதுருவை கடிந்துக்கொண்ட பின்னரும்கூட சீஷர்களால் அந்த வார்த்தைகள் உவமைகள் அல்ல என்பதை புரிந்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தார்கள்.

அந்த விருந்து குஷ்டரோகியாகிய சீமோன் வீட்டில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஒருவேளை ஆண்டவரால் இந்த சீமோன் சொஸ்தமடைந்திருக்க வேண்டும். இதுவே இயேசுவுக்கும் லாசருவின் குடும்பத்திற்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கமான உறவுக்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். அந்த குடும்பத்தில் லாசரு, மார்த்தாள் மற்றும் மரியாள் முக்கியமான நபர்களாக குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். சுவிசேஷகர் ஒருவர், லாசரு அந்த பந்தியில் அம்ந்திருப்பதாகவும், மார்த்தாள் அவருக்குப் பந்தி பரிமாறினதாகவும், தெரிவிக்கின்றார். இந்த பாடத்தில், மரியாள் செய்த காரியத்தைக் குறித்து விசேஷமாக நாம் பார்க்கப்போகின்றோம். இந்த மரியாள், கர்த்தர் சாய்ந்த நிலையில் பக்கவாட்டில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் கிட்டே சென்று, விலையேறப்பெற்ற பரிமளத்தைலமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியின் முத்திரையை உடைத்தாள் என்று பார்க்கிறோம். பதிவுகளில் ஒன்று, இத்தைலம் மிகவும் விலையேறப்பெற்றது என்றும், மற்றொரு பதிவு, அதன் விலை 300 பணம் என்றும் தெரிவிக்கின்றது. நம்முடைய பண மதிப்பின்படி அது சுமார் 50 டாலர் மதிப்புடையதாய் இருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட அபிஷேகத் தைலங்கள் அரிதாயிருந்தது, அதிலும் பொதுவாக இராஜாக்கள் அல்லது இளவரசர்கள் அல்லது பிரபுக்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. யூதாசினுடைய முறுமுறுப்பினால் தாக்கம்பெற்ற சீஷர்களும் அத்தைலம் விரயம் செய்யப்பட்டதினிமித்தம் நியாயமாக எழும்பும் கோபத்தினால் நிறைந்தவர்கள் ஆனார்கள். பணப்பையை சுமந்து திரிந்தவனும், அக்கூட்டத்தாருக்கு பொருளாளராக இருந்தவனுமாகிய யூதாஸ் திருடனாய் இருந்தான் என்றும், பணத்தை தரித்திரருக்கு செலவுசெய்யலாம் என்று அவனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட அக்கறையுடன் கலந்த வார்த்தைகள் மாய்மாலம் என்றும் யோவான் நமக்கு தெரிவிக்கின்றார். யூதாசினுடைய வாதத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்த மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் மீது நாம் அனுதாபமே கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், அவர்கள் அனைவரும் ஏழைகளாய் இருந்தார்கள். மேலும், இப்படிப்பட்ட ஆடம்பரமான செலவுகளுக்கும், வீண் செலவுகளுக்கும்/வரம்பு மீறின செலவுகளுக்கும் பழக்கமற்றவர்களாகவே இருந்தார்கள்; மேலும், இக்கோணத்தில் பார்க்கையில், அப்போஸ்தலர்கள் இன்றைய நாட்களில் காணப்படும் பெரும்பான்மையான கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு அடையாளமாய் இருக்கிறார்கள்; இன்றைய கர்த்தருடைய ஜனங்களும்கூட நறுமணத்தைலத்திற்கான விலை சீட்டு (bill) 50 டாலருக்குரியது என பார்க்கும்போது விரையமான வீண்செலவு என்றே கூறுவார்கள். இக்காரியத்தை இயேசு எவ்வாறாகக் கண்ணோக்கினார் என்பதன் மீதே நாம் அதிக

கவனமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்டதான விஷயங்கள் குறித்ததான நம்முடைய கருத்துக்கள் ஏறத்தாழ நம்முடைய சுயநலத்தினாலோ அல்லது வறுமையினாலோ அல்லது பணத்தேவையின் காரணமாகவோ தவறாகவே காணப்படுகிறது.

“அந்த ஸ்திரீயை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்?”

சீஷர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் ஆவியை ஆண்டவர் அறிந்து, “அந்த ஸ்திரீயை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்?” என்று மரியாளின் சார்பில் அவர்களை கடிந்து கொண்டார். சரியான காரியத்தை ஏற்ற நேரத்தில் செய்வதற்கு மரியாளுக்கு, ஸ்திரீகளுக்குரிய உள்ளுணர்வானது அவளை வழி நடத்தியது. அவள் தன்னால் என்றுமே தீர்க்கமுடியாத அளவுக்கு தான் போதகருக்கு கடன் பட்டுள்ளால் என்றும், இந்த விலையேறப்பெற்ற நறுமணத்தைலம் தனது நன்றிக்கான சிறிய வெளிப்பாடாகவும் அவரை பாராட்டுவதற்குரிய சிறிய சின்னமாகவுமே இருக்கும் என்றும் உணர்ந்திருந்தாள். இருதயப்புர்வமான பக்தியை கர்த்தர் மேல் வைப்பதற்கு அவர் பாத்திரவானாக இருந்தார் என்று அவள் கண்டுபிடித்தாள். பெண்களின் உரிமைக்காக போராடுபவளாக அவள் இருக்கவில்லை. கர்த்தருடைய பெயரையும், அவருடைய கீர்த்தியையும் குறித்து பிரசங்கிப்பதற்கு பிரயாணம் பண்ணுவதற்கும், அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டத்தில் தன்னையும், மார்த்தாளையும் சேர்க்காமல் இருந்ததற்கும் அவள் கர்த்தர் மேல் குற்றம் சாட்டவில்லை. ஒருவேளை, அவள் இப்படிப்பட்டதான வேலைகளை எல்லாம் செய்யும்படிக்கு கட்டளை பெற்றிருந்திருப்பாளானால், அதை மகிழ்ச்சியுடன் செய்திருப்பாள் என்பதில் ஐயமில்லை, ஆனால், பெண்களுக்கே உரியதாய் அவளிடத்தில் காணப்பட்ட சுபாவங்கள் இப்படியான வேலைகளை செய்யும்படிக்கு அவளை தூண்டிவிடவில்லை, மேலுமாக கர்த்தருடைய செய்தியை பிரசங்கிக்கும் விஷயத்தில் கர்த்தர் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே பாராபட்சம் பார்க்கின்றார் என்றும், கர்த்தர் மேல் குற்றம் சாட்டுவதற்கு அவளை தூண்டவும் இல்லை.

சத்தியத்தைப் பொதுகூட்டங்களில் அறிவிக்கக்கூடிய கனத்திற்குரிய ஊழியத்தை நடப்பிக்க தடைவிதித்திருந்தபோதிலும், “அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்” என்று நம்முடைய ஆண்டவர் அறிவித்தார். ஆண்டவரைப் பிரியப்படுத்தும் காரியத்தை அவள் செய்தாள். பெண்ணின் இருதயத்திற்குரிய உண்மையான மற்றும் பெருந்தன்மையான சுபாவங்கள் மற்றும் அன்பு மற்றும பயபக்தி மற்றும் நேர்மை ஆகியவைகளை விவரித்துக்காட்டினவளாக இருந்தாள். வார்த்தைகளினால் அல்லாமல் கிரியைகளின் மூலமாக அவள் பேசிவிட்டாள். கர்த்தர் மீது அவள் கொண்டிருந்த நேசம், இரக்கம் மற்றும் அன்பின் கிரியைகளினுடைய நறுமணம் யுகங்களைக் கடந்து வந்துள்ளது, மேலும் அவள் அவர் தலையின் மீதும், பின்னர் அவர் பாதங்கள் மீதும் ஊற்றின தைலத்தினுடைய இனிமையான சுகந்த வாசனை கிறிஸ்துவின் முழு சபையையும் நிரப்பின வண்ணமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த காரியத்தைக் குறித்தே, “இந்த சுவிசேஷம் எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும்” என்றார்.

மரியாளை குறித்த எவ்வளவு இனிமையான நினைவுகள்! கர்த்தரை இவ்விதமாய் அபிஷேகம் பண்ணும் விஷயத்தில் அவளுடைய உள்ளுணர்வு, சீஷர்களின் இவ்விஷயம் தொடர்பான எண்ணங்களைக் காட்டிலும் மேலானதாய் இருக்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் உணரும்போது அவளின் மீது நம் அனைவருக்கும் அன்பும், மதிப்பும் ஏற்படுகின்றது; அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தரை அபிஷேகம் பண்ணின விஷயத்தில் அவர்கள் மிகவும் அக்கறையற்றவர்களாகவும், கணக்கு பார்க்கிறவர்களாகவும், மிகவும் லாப நஷ்டம் பார்க்கிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். சீஷர்களிடம் காணப்பட்ட இந்த குறைபாட்டினை தன்னுடைய அன்பு கலந்த பக்தியின் மூலம் நிறைவாக்கினவளாய் இருந்தாள். இந்த ஸ்திரீயுடைய பாகம் இல்லாமல் (பதிவு செய்யப்படாமல்) இருந்தால், இயேசுவினுடைய மதமானது இன்றிருப்தைக் காட்டிலும், மிகவும் சடங்காச்சாரமாகவும் கடமைக்குரியதாகவும், ஆர்வம் காட்டுவதற்கு பாத்திரமற்றதாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால், இந்த உண்மையான ஸ்திரீயினுடைய பரந்த மற்றும் ஆழமான அன்பானது, கிறிஸ்துவினுடைய இருதயத்தையும், கிறிஸ்துவினுடைய அன்பையும் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவிசெய்தது. மேலும், ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பின்னடியார்கள் அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதமாயும் இருந்துள்ளது.

“தரித்திரர் எப்போதும் உங்களோடிருக்கிறார்களே”

தேவனிடம் ஜெபிப்பதற்கும், அவருடைய திட்டங்களை அறிந்துகொள்வதற்கும் செலவிடப்படும் தருணங்கள் மற்றும் அவருடைய ஊழியத்தை செய்வதற்கும், பெற்ற சத்தியங்களை அறிவிப்பதற்கும் செலவிடப்படும் பணங்கள், காலங்கள் விரயமாக்கப்படுகின்றது என்று கருதுவதும், மேலும், இவ்விதமாய் செலவிடுவதால், தரித்திரர்களுக்கு கொஞ்சமே செலவிடப்படுகின்றது என்று அனுமானிப்பதும் தவறாகும். மாறாக, ஒருவர் எவ்வளவாய் கர்த்தரிடத்தில் மெய்யான அன்புடன் கலந்த பக்தி கொண்டிருக்கின்றாரோ அவ்வளவாய் அவர் கர்த்தருடைய ஊழியத்திலும், தர்த்திரர்களிடத்திலும் ஈடுபாடு உள்ளவராய் காணப்படுவார். ஒருவன் தரித்திரரிடத்திலும், தன்னுடைய தான தர்மங்களை அடையத்தக்க நிலையில் இருக்கும் யாவரிடத்திலும் மிகுந்த இரக்கமும், மிகுந்த தாராள மனப்பான்மையும் கொண்டிராமல் அவனால் தேவனை உண்மையாய் அன்புகூர முடியாது. “வாரியிறைத்தும் விருத்தியடைவாரும் உண்டு; அதிகமாய்ப் பிசினித்தனம்பண்ணியும் வறுமையடைவாரும் உண்டு” (நீதி. 11:24) என்று வசனம் கூறுகிறது. ஆண்டவரின் ஜனங்கள் சிக்கனமாக செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர, பிசினித்தனம் பண்ணக்கூடாது. பிசினித்தனமாய் இருந்து சொத்துக்களை திரளாய் சேர்த்து வைக்கவும் கூடாது. அவர்கள் தண்ணீர்கள் மேல் தங்கள் ஆகாரத்தைப் போடுகிறவர்களாய் இருக்க வேண்டும்; அவர்கள் நன்மை செய்து கர்த்தரிடத்தில் பலனை எதிர்பார்க்கிறவர்களாய் இருக்க வேண்டும்; அவர்களிடம் கர்த்தரால் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஐசுவரியங்களை அவர்கள் ஆவிக்குரிய விதத்திலும், பூமிக்குரிய விதத்திலும் இலவசமாய்/தாராளமாய் பயன்படுத்தி அதற்கே உரிய அவர்களுக்கான ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாய் இருக்கவேண்டும்.

பக்தியுள்ள மரியாளுடைய இந்த கிரியையும், அதற்காக நம் ஆண்டவருடைய விமர்சனம், சுவிசேஷயுகம் முழுவதிலும் உள்ள தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு பேருதவியாயிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில், கர்த்தருடைய ஜனங்கள் நடத்தின் ஒருநாள் ஆவிக்குரிய கூட்டங்களையும், பொது மாநாடுகளையும் நடத்துவதற்கு அதிகமான பணம் செலவழிந்துவிடுகிறது என்றும், அப்பணத்தைக் கொண்டு மற்ற ஊழியங்களை செய்யலாம் என்றும் எண்ணினோம். ஆயினும், நாம் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பணம் என்னும் தாலந்தைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த ஆசீர்வாதம் உண்டென்பதை அறிந்துகொண்டோம். சத்தியத்திற்கடுத்த விஷயங்களில் கொஞ்சம் பணங்களையும், கொஞ்சம் தியாகங்களையும், செய்ய மறுப்பவர்கள் சத்தியத்திற்கு செலவிடுவதின் காரணமாக கர்த்தரிடத்திலிருந்து வரும் திரளான பிரதிபலன்களாகிய ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை இழக்க நேரிடும். மாறாக ஒருவர் தங்களுடைய பணத்தை மற்றவர்களுக்கு சத்தியத்தை வழங்கும் விஷயத்திற்கும், தன்னுடைய சொந்த இருதயத்திற்கு போஷாக்களிக்கும் விஷயத்திற்கும் செலவிட நாடுவாரானால் அதற்கேற்ற மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்வார். ஆனால் பூமிக்குரிய விஷயங்கள் சந்திக்கப்படும் காரியங்கள் தொடர்பான பொறுப்பை கர்த்தர் அவர்களிடமே விட்டுள்ளார் என்றுகூட நாம் சிந்திக்கின்றோம்; அப்படியானால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய விருந்துகள் புசிக்கிறதன் காரணமாக பூமிக்குரிய விஷயங்களில், தரித்திரர் நிலையில் தான் காணப்பட வேண்டுமோ - இப்படித்தான் அவர்களுடைய நிலை காணப்பட வேண்டுமோ? - கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகள் ஆவிக்குரிய போஷாக்கை தொடர்ந்து பெற வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இதுவே கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் நமக்கு முக்கிய நோக்கமாய் இருக்கிறது. இதினிமித்தம் நாம் சகல ஆவியின் கனிகளிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளர்ச்சியடைந்து ஆண்டவருடைய சாயலைப் பெறுவோம்.

அவரை அடக்கம் செய்வதற்காக அபிஷேகம் செய்தல்

அவரை அடக்கம் செய்வதற்கு ஆயத்தமாக மரியாளின் கிரியைகள் இருந்ததாக ஆண்டவர் கூறுகிறார். அக்காலத்து வழக்கத்தின்படி இயேசுவின் கூட்டத்த்ல் இருந்த அநேக கனத்திற்குரிய ஸ்திரீகள் இயேசுவின் அடக்கப்பண்ணப்பட்ட சரீரத்தை அபிஷேகிக்கும்படி கந்தவர்க்கங்களையும், நறுமண தைலத்தையும் வாரத்தின் முதல் நாளில் கொண்டு வந்தனர். அவர் மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்தெழுவார் என்ற தீர்க்கதரிசனத்தை உணர்ந்துக்கொள்ள முடியாதவர்களாகவும், அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை மறந்தவர்களாகவும் கல்லறைக்கு வந்தனர். அவர்களின் செயல் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சரியானதாக இருந்தபோதிலும், ஆண்டவரின் அடக்கத்திற்கு முன்னதாகவே மரியாள் அவரை அபிஷேகித்த காரியம் மிக நேர்த்தியாய் இருந்தது. ஆண்டவரின் பார்வையில் வரவேற்கத்தக்கதுமாயிருந்தது. அதுபோல், நாமும் நம்முடைய

நண்பர்கள், சகோதர, சகோதரிகளிடம் இப்படிப்பட்ட செயல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். இது, நம்முடைய அன்பான சகோதர சகோதரிகள் தங்கள் பிரயாணத்தின் முடிவை எட்டுவதற்கு முன்பும், அதாவது அவர்கள் இன்னமும் போராட்டம் என்னும் பள்ளத்தாக்கிலே காணப்படும்போது நாம் அவர்களை அன்பான வார்த்தைகள், கனிவான பேச்சுக்கள், தயவுள்ள செயல்கள் ஆகியவற்றினால் அபிஷேகிக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்றது. கர்த்தருடைய பின்னடியார்களில் மிகவும் பலவான்களாய் இருப்பவர்களுக்கும்கூட சில சமயம் இரக்கம் மற்றும் உற்சாகமூட்டும் வார்த்தைகள் எவ்வளவு அவசியமாய் இருக்கும் என்பதை நாம் அறியோம். மேலும், அத்தகைய இரக்கத்தை நாம் அவர்களுக்கு காட்டும்போது நாம் நம்முடைய சொந்த இருதயங்களுக்கே நன்மை செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

மிகைப்படுத்திய வார்த்தைகளையும், தேவையற்ற டாம்பீகமான வார்த்தைகளை ஒலுவர் மீது ஒருவர் பொழிய வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் நாம் சொல்லவில்லை. இரக்கம் மற்றும் உற்சாகமான வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கும், மாய்மாலமாகப் பேசக்கூடிய வார்த்தைகளுக்கும் மிகப்பெரிய வேறுபாடுகள் உண்டு. இரக்கமுள்ள இருதயத்தையும், தெய்வீக அன்பினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட இருதயத்தையும் உடையவர் நறுமணத்தைலம் உள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியாக இருக்கின்றார். மேலும், தைலமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியாகிய இருதயத்தை திறந்து ஆவிக்குரிய சகோதர சகோதரிகள் மேலும் நம்முடன் தொடர்பில் இருக்கும் நம்முடைய பூமிக்குரிய நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள்மேலும் அத்தைலத்தை ஊற்ற வேண்டும். மேலும், ஊற்றுவதற்கேற்ற ஆசீர்வாதத்தை நாம் பெற்றுக்கொள்வோம். இதை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம்; மற்றவருடைய ஜீவியத்தின் பாதையில் மலர்களை தூவுவதற்கென நமக்கு அன்றாடம் வரக்கூடிய வாய்ப்புகளை நாம் பயன்படுத்துவோமாக; நாம் இப்படி செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது வேறொருவர் நமக்காகவும்கூட மலர்களைத் தூவும்படிக்கு கர்த்தர் ஒருவேளை அனுமதிக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுகிறவனுக்கு நீர் பாய்ச்சப்படும் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இக்காரியம் நமக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு தேறுதல் அளிக்கக்கூடியவர்களுக்கு, நிச்சயமாக ஆறுதல் அளிக்கப்படும். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நாம் எந்தளவுக்கு இரக்கமான, தாராளமான ஆவியை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறோமோ, அந்தளவுக்கு நமக்கு தேவைப்படும் நேரத்தில் ஐசுவரியமுள்ள ஆசீர்வாதங்களில் நம்முடைய பங்கை நாம் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார்.

“அவரோடு ஒருவரும் இருக்கவில்லை” – அவரை முழுமையாக புரிந்துக்கொள்ள ஒருவராலும் முடியவில்லை

ஆண்டவருடைய ஊழியத்தின் முடிவில், அவருடைய கிருபையுள்ள நற்செய்தியை பெரும்பான்மையான யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாததினாலும், அவரை நம்பாததினாலும் கர்த்தர் ஏமாற்றத்தின் உணர்வுகளை அடைந்திருப்பார். இந்த உணர்வானது, யூதாஸ் தம்மை காட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்கெனவே திட்டம் தீட்டியுள்ள காரியத்தை அவனுடைய மனதில் வாசித்த போது விசேஷமாய் தோன்றியிருக்க வேண்டும். மேலும், மீதமுள்ள பதினொரு அப்போஸ்தலர்கள் மீதும் இதேவிதமான பயம்தான் கர்த்தருக்கு காணப்பட்டது. தம்மை யார் காட்டிக்கொடுப்பார் என்று அவர் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்தார். மேலும், தம்முடைய இக்கட்டு வேளையில் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் தம்மை தனியே விட்டுவிட்டு பயத்தினிமித்தம் ஓடிப்போய் விடுவார்கள் என்றும் அறிந்திருந்தார். இந்த மனுஷர்களிடத்தில் (அப்போஸ்தலர்களிடத்தில்) இயேசு தமது செய்தியையும், தமது அன்பையும், தமது ஆவியையும் இவ்வளவு தூரம் பரிமாறியிருந்தபோதிலும், அவர்கள் இன்னமும் பல விஷயங்களில் பெலவீனர்களாய் இருப்பார்களேயானால், கர்த்தர் தம்முடைய ஊழியத்தில் கொஞ்சமே சாதித்துள்ளார் என்ற எண்ணங்களும் இந்த பன்னிரண்டு பேரைக்காட்டிலும் மற்ற ஐநூறு சகோதர சகோதரிகளும்கூட குறைவான பக்தியுடனே இருப்பார்கள் என்ற எண்ணமும் கர்த்தருக்குள் உதித்தன.

இப்படிப்பட்டதான எண்ணங்களுடன் காணப்பட்ட கர்த்தரிடத்தில் அவரை புரிந்தவண்ணமாய் இருந்த ஓர் அன்பான ஆத்துமா வெள்ளைக்கல் பரணியை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய அடக்கத்திற்கு முன்பதாக அபிஷேகம் பண்ணின காரியமானது, அவருக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாய் இருந்திருக்க வேண்டும். நம்முடைய அருமையான ஆண்டவருடைய

இருதயத்திற்குள் வந்து வரவிருக்கிற நாட்களில் அவர் கடந்துசெல்ல வேண்டிய அனுபவங்களுக்காக அவரை பலப்படுத்தினதுமாகிய சந்தோஷமும், ஆறுதலும், ஆசீர்வாதமானதும், முந்நூறு பணத்தைக் காட்டிலும் அதிக விலையேறப்பெற்றதாய் இருந்தது. இந்த சம்பவம் மரியாளை நினைவுகூரும்படி சொல்லப்படவேண்டும் என்று மாத்திரம் கர்த்தர் விரும்பாமல், நித்திய காலமாய் இருக்கும் எதிர்காலத்தில் கர்த்தருடைய உண்மையான பின்னடியார்கள் மத்தியில் மிக உயர்வான ஸ்தானம் வகிப்பாள் என்பதையும் மறைமுகமாகக் கூறினார் என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். அவள் இஸ்ரயேலை ஆட்சி செய்யும் பன்னிரண்டு சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இடம்பெறாவிட்டாலும், அவள் அன்புகூர்ந்தவரும் மற்றும் தன்னுடைய பக்தியை வெளிப்படுத்தினவருமாகிய கர்த்தருக்கு அருகாமையில் கொள்ள ஏதோ ஒரு பிரமாண்டமான, மகிமையான ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வாள் என்பதில் நமக்கு நிச்சயமே.

அறியப்படாத எழுத்தாளர் ஒருவர் கூறும்போது, "உங்களுடைய நண்பர்கள் மரிப்பது வரையிலும் அன்பும், இரக்கமும் உள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியை முத்திரையிட்ட நிலையிலேயே வைத்துவிடாதீர்கள். உங்களுடைய நண்பர்களுடைய ஜீவியத்தை சந்தோஷத்தினால் நிரப்புங்கள். அவர்களுடைய செவிகள் கேட்கும் நிலைமையில் இருக்கும்போதே உற்சாகமான வார்த்தைகளையும், மகிழ்ச்சியான வார்த்தைகளையும் பேசுங்கள். நம்முடைய அருமையான நண்பர்களின் அடக்கத்திற்கு முன்னதாகவே அவர்களை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு நாம் கற்றுக்கொள்வோமாக. இறந்த பின் காட்டுகின்ற அன்பு எவ்விதத்திலும் அவர்களின் பாரத்தைத் தணித்து அவர்களை சந்தோஷிப்பதில்லை. ஒருவேளை என்னுடைய நண்பர்கள் என்னுடைய சரீரத்தின்மேல் ஊற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அனுதாபமும், பாசமுமாகிய நறுமணத்தைலங்களினால் நிரப்பப்பட்ட வெள்ளைக்கல் பரணிகளை எங்கோ மூலையில் வைத்திருப்பார்களானால், எனக்கு அவைகள் தேவைப்படும் போது, நான் அவைகளினால் புத்துணர்வும், மகிழ்ச்சியும் அடையத்தக்கதாக அவர்கள் அதை என்னுடைய சோர்ந்து போன மற்றும் உபத்திரவமான நேரங்களில் என்னிடத்தில் கொண்டுவந்து அவைகளை திறக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன். அன்பு மற்றும் அனுதாபத்தின் இனிமைகள் இல்லாத ஒரு ஜீவியத்தை ஜீவிப்பதைப் பார்க்கிலும், பூக்குவியல்கள் இல்லாத எளிமையான சவப்பெட்டியை பெற்றுக்கொள்வதில் நான் திருப்தியாய் இருப்பேன்.

சவப்பெட்டியின் மீதுள்ள பூக்களினால் என்னுடைய கடந்தகால சோர்வின் மத்தியிலான வாழ்க்கைக்கு நறுமணம் வீச முடியாது."

சுயநலத்திற்கு எதிரான தாராளகுணம்

இச்சம்பவத்திற்குப் பிற்பாடு, யூதாஸ் பிரதான ஆசாரியரிடம் சென்று இயேசுவை காட்டிக் கொடுப்பதற்கு முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டு, இயேசுவை தனது கரங்களினால் காட்டிக்கொடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை தேடிக்கொண்டிருந்தான் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள காரியங்களை நாம் பார்த்துவிட்டு இப்பாடத்தை முடிவு செய்யலாம். மரியாளின் இரக்கத்திற்கும் அன்பிற்கும் மற்றும் யூதாசின் சுயநலத்திற்கும் எவ்வளவு பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளது! மரியாள் மிகவும் அன்பினால் நிரப்பப்பட்டவளாய் இருந்தபடியினால், தான் உட்காரவேண்டும் என்று விரும்பின பாதங்களை உடைய மாபெரும் போதகருக்கு அதாவது, அநேக ஆசீர்வாதங்களையும், இருதயத்திற்கு சந்தோஷம் அளிப்பவைகளையும் தான் பெற்றுக்கொண்டதான உதடுகளையுடைய மாபெரும் போதகருக்கு அதாவது, கல்லறையிலிருந்து தனது சகோதரனை வெளியே கொண்டுவந்ததும், தன்னுடைய தகப்பனை குஷ்டரோகத்திலிருந்து சொஸ்தப்படுத்தினதுமாகிய வல்லமையை கொண்டிருந்த மாபெரும் போதகருக்கு தான் செய்த காரியம் போதுமானது அல்ல என்று எண்ணினாள். நாமும் அதே போதகருக்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்பதையும், அவருடைய அற்புதமான ஜீவனுள்ள வார்த்தைகள் நம்முடைய இருதயத்திற்குள் சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவருடைய வார்த்தைகளினால் நாமும் மரண நிலையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்; அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிற பிரகாரமாக நாம் ஒருகாலத்தில், பாவத்தினாலும், மீறுதலினாலும் மரண நிலையில் இருந்தோம், ஆனால் இப்பொழுதோ கர்த்தருடைய ஆவியினால், அன்பின் ஆவியினால், நாம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு ஜீவன் பெற்றிருக்கிறோம்.

நாமும்கூட பாவம் என்னும் குஷ்டரோகத்தைப் பெற்றிருந்தோம்; குற்றவாளியாகத் தீர்க்கப்பட்டு மரண தீர்ப்பின் கீழ் காணப்பட்டோம்; மற்றவர்களைப் போலவே நாமும்

கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக காணப்பட்டோம். ஆனால், நம்முடைய பாவங்கள் கிருபையாக இரட்சகரினால் மூடப்பட்டது; குஷ்டரோகமும் சுத்தமாக்கப்பட்டது. மேலும், விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தின் வாயிலாக நமது தேவனுடைய பார்வையில், பனியைக் காட்டிலும் வெண்மையாக்கப்பட்டோம். நாமும் கூட ஆண்டவரின் பாதபடியில் அமர்ந்து அவருடைய போதனைகளை அனுபவிக்க கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும், நம்முடைய மனங்கள் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமும் அடைகிறோம். நாம் அவருக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தினாலும், அவைகள் நம்முடைய இருதயத்தின் நன்றிக்கான வெளிப்பாடாக இருக்காது என்று எண்ணுவது ஏற்கத் தகுந்ததல்லவா? ஆண்டவர் விரும்பும் விலையேறப்பெற்ற தைலமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணிகளை நாமும் அவருக்கு கொண்டுவரலாம் அல்லவா! ஆம், தலை மகிமையடைந்துவிட்டது. பல சரீர அங்கத்தினர்களும் திரையைக் கடந்துவிட்டனர். ஆனால், கிறிஸ்துவின் இறுதி அங்கத்தினராகிய பாத அங்கத்தினர் மட்டுமே நம் மத்தியில் காணப்படுகின்றார்கள். நம்முடைய முழு வல்லமையோடு ஆவிக்குரிய காரியங்களிலும், பூமிக்குரிய காரியங்களிலும் கிறிஸ்துவின் பாதத்திற்கு உதவிகளைச் செய்ய துரிதப்படுவோம். பாத அங்கங்களிடமிருந்து பூமிக்குரிய கறைகளை சுத்தம் பண்ணுவதற்கு எவ்வளவு கண்ணீர்கள் நாம் சிந்தவேண்டியதாயினும், அவைகள் அனைத்தையும் நாம் முழு வல்லமையோடே செய்வோமாக; அவர்களை விலையேறப்பெற்ற நளதத்தைலம் கொண்டு அபிஷேகம் பண்ணுவோமாக. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அங்கங்கள் மீது, அவர்கள் மத்தியில் மிகவும் தாழ்மையும் எளிமையுமானவர்கள் மீது நாம் செலுத்தும் அன்பும், பாசமும் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றதாய் இருக்குமோ அவ்வளவு நலமாய் இருக்கும்; நம்முடைய இருதயங்களில் அவருக்காகவும், அவருடையவர்களுக்காகவும் நாம் கொண்டிருக்கும் அன்பே நம்முடைய அனைத்து விஷயங்களிலும் வெளிப்படக்கூடியதாய் இருக்கவேண்டும். காலம் விரைவாகப் போய்கொண்டிருக்கிறது - அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள் என்ற பாராட்டிற்குரிய வார்த்தைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் மற்றும் நாம் அபிஷேகம் பண்ணுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் இல்லாமல் போய்விடுவதற்கு ஏதுவாக சீக்கிரத்தில் கடைசி அங்கங்களும் திரைக்கு அப்பால் போய் விடுவார்கள். ஆகவே, உலகத்தில் இப்பொழுது அவருக்கு அடையாளமாய் இருப்பவர்களாகிய விசுவாச வீட்டாருக்கு அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அங்கங்களுக்கு நாம் உண்மையாய் இருப்பதின் மூலம் நமது கர்த்தருடைய அன்பான உதடுகளிலிருந்து இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள் என்ற பாராட்டை சம்பாதித்துக் கொள்வோமாக.

“முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்காக”

நம்முடைய விழுந்துபோன நிலையின் இழிவான கிரியைகளுக்கு அஸ்திபாரமாக சுயநலம் காணப்படுகிறது. சுயநலமான பேராசையினிமித்தம் ஏவாள் விலக்கப்பட்ட விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தாள். பாவமும், மரணமும் ஆளுகை செய்துக்கொண்டிருக்கும் கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாகக் காணப்பட்ட சகல இழிவான கீழ்த்தரமான காரியங்களும் சுயநலத்தின் அடிப்படையிலேயே இருந்தது. ஆகவே, தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியையே நாம் ஒவ்வொருவரும் நாட வேண்டும். அதாவது, ஒருபக்கம் நாம் மிகவும் கருமிகளாகவும் இருக்கக்கூடாது, மறுபக்கம் மிகவும் ஊதாரியாகவும் இருக்கக்கூடாது. இரண்டில் ஏதோ ஒரு பக்கத்தில் நாம் ஒருவேளை அஜாக்கிரதையாய் இருப்போமானால், கருமிதனத்திற்கு பதிலாக மிகவும் தாராளமாய் செய்யும் பகுதியில் நாம் அஜாக்கிரதையாக இருப்பது பாதுகாப்பானதாயும் நலமானதாயும் இருக்கும் அல்லவா? பொருளாசையே எல்லா தீமைக்கும் ஆணிவேராயிருக்கிறது (திருவிவிலியம்) என்று அப்போஸ்தலர் எழுதியிருப்பது சரியே. பொருளாசை என்பது பணத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் பெயர், புகழ், வல்லமை அல்லது செல்வாக்கையும் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், "அந்த ஆசையால் சிலர் விசுவாசத்தினின்று பிறழ்ந்து (வழுவி) திரிந்து பல வேதனைகளைத் தாங்களாகவே தங்கள்மேல் வருவித்துக்கொள்கிறார்கள்" (1 தீமோத்தேயு 6:10) என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

யூதாசின் விஷயத்தில் அவன் தனது ஆண்டவரை முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு விற்றவனாய் இருக்கின்றான். இயேசு, தாம் சீக்கிரத்தில் மரித்துப்போவதாகவும், இந்த பரிமளதைலம் தம்முடைய அடக்கத்திற்கு தொடர்புடையதாய் இருக்கின்றது என ஒருவேளை யூதாஸ் புரிந்திருந்தாலும் சரி; இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் கர்த்தருக்கு நிச்சயமாய் சம்பவிக்கும் என ஒருவேளை யூதாஸ் புரிந்துக்கொண்டவனாய் இருந்து, இன்னும் முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் தனக்கு லாபம் என்று எண்ணினாலும் சரி; இவைகள், அவன் குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்த்துவிட முடியாது. யூதாசுக்கு போதகருடன் நெருக்கமான உறவு இருந்தபோதிலும், அவருடைய விலையேறப்பெற்ற வார்த்தைகள் மற்றும் பலத்தக் கிரியைகள் குறித்த அறிவு அவனுக்கு

இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது சுயநலமும், கீழ்த்தரமும் யூதாசினுடைய இருதயத்தில் ஆழ்ந்து பதிந்து போனபடியினால் அச்சுயநலத்திற்கு எதிராக எதிர்த்து நிற்கமுடியவில்லை.

யூதாஸ், "அவனுடைய சொந்த இடத்திற்குச் சென்றான்," அதாவது இரண்டாம் மரணத்திற்குச் சென்றான். ஆகவேதான், அவன் பிறவாதிருந்தால் நலமாயிருக்கும் என்று ஆண்டவர் கூறினார். எவ்விதமான சுயநலமுள்ள இலட்சியங்களை எவன் ஒருவன் தன் இருதயத்தை ஆண்டுகொள்ள அனுமதிக்கின்றானோ, எவன் ஒருவன் கர்த்தருடைய கிருபையும், சத்தியமும், தன் இருதயத்திற்குள் வரவும் இருதயத்தை விரிவாக்கி அதனை அன்பினால் நிரப்புவதற்கு அனுமதிக்காமல் இருக்கின்றானோ அப்படிப்பட்டவன் தனக்கென்று நியமிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் மரணத்திற்குப் போக நேரிடும். தேவனுடைய ஆவியின் இரக்கத்தினாலும், அன்பினாலும் நிரப்பப்படுவதற்கு விரும்புபவர்களுக்கு மட்டுமே தேவனுடைய தெய்வீக முன்னேற்பாடு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, நாம் அனைவரும் யூதாசின் ஆவியை, சுயநலமான இருதயத்தை, பண ஆசையை, சுயவிருப்பத்தை, இலட்சியங்களை, அதிகமதிகமாய் தவிர்த்து, மரியாளுடைய அன்பான இருதயத்தையும், தாழ்மையையும், அதிகமதிகமாய் பெற்றுக்கொள்ளக்கடவோம். அதாவது, சத்தியத்திற்கு ஊழியம் புரிவதற்கென தனக்குரியவைகளை செலவுசெய்ய அவள் சித்தம் கொள்வதற்கு உதவினதோடல்லாமல், கண்ணீர் சிந்தும் அளவிற்கும், ஸ்திரீயின் விலையேறப்பெற்ற ஆபரணமாகிய தலைமயிரை தனது போதகருக்கு, தனது கர்த்தருக்கு மற்றும் அவருடைய பாதங்களாகிய எளிய அங்கங்களுக்கு ஊழியம் புரியும் அளவிற்கும், அவள் தன்னை தாழ்த்திக்கொள்வதற்கும் அவளுக்கு உதவின தாழ்மையை நாம் அதிகமதிகமாக பெற்றுக்கொள்வோமாக. ஆமென்!!

[R3885]

"பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும்"

மத்தேயு 26:36-50

"என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" - லூக்கா 22:42.

கெத்செமனே தோட்டமானது காட்டு மரங்களையுடைய தோட்டமாகவோ அல்லது பொது தோட்டமாகவோ இராமல் ஒலிவ மரத்தோட்டமாயிருந்தது. இத்தோட்டத்தின் பெயரை வைத்துப் பார்க்கும்போது, இத்தோட்டத்திற்குள் ஓர் இடத்தில் ஒலிவ பழங்களிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதற்குரிய எண்ணெய் செக்கு காணப்பட்டதும் புரிகின்றது. இந்த தோட்டம் மாற்கினுடைய தாயாருக்குச் சொந்தமானது என்று அநுமானிக்கப்படுகின்றது. இந்த தாயார் ஆஸ்தியுள்ள விதவை என்றும், இயேசுவின் நோக்கங்களினிமித்தம் அவருக்கு நண்பராகவும் காணப்பட்டிருந்தாள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவர்களுடைய வீடு, இந்த தோட்டத்திற்குள் ஓர் இடத்தில் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த இடம் இயேசுவினுடைய நண்பர்களுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் காணப்படுகின்றது என்பது உறுதியாகும். இன்னுமாக, இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் அவ்விடத்திற்கு நன்கு அறிமுகமாக இருந்தார்கள் என்பதும் உறுதியே. நினைவுகூருதலின் போஜனம் புசித்த பிற்பாடு, நமது கர்த்தரும் அவருடைய சீஷர்களும் இத்தோட்டத்திற்கே வந்தார்கள்.

நமது கர்த்தரும் அவருடைய பதினொரு சீஷர்களும் தோட்டத்தின் வாசலுக்கு முன்பு வந்தபோது, இயேசு அவர்களில் எட்டு பேரை வாசலிலே நின்று வெளியே காவல் காக்கும்படியாக நிறுத்தி, தமது அபிமான சீஷர்களாகிய பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானை தம்முடன் உள்ளே கூட்டிக்கொண்டு சென்றார். இந்த மூன்று பேரும் பல்வேறு தருணங்களில் இயேசுவின் விசேஷ தயவினை இப்படியாகப் பெற்றிருந்தார்கள். உதாரணத்திற்கு யவீருவின் மகளை உயிர்ப்பிக்கும்போது, இம்மூவரும் அவரோடுகூட காணப்பட்டார்கள். இன்னுமாக, இம்மூவரும்தான் மறுரூப மலையின் காட்சியைக் காணும் சிலாக்கியத்தையும் பெற்றிருந்தார்கள். இயேசு தம்முடைய அனைத்து சீஷர்களையும் அன்பு கூர்ந்தாலும், இவர்கள் மூவரிடமும் காணப்பட்ட விசேஷமான வைராக்கியம் மற்றும் தம் மீதான அன்பினிமித்தமே இம்மூவரும் அவருக்கு விசேஷமாக, அருமையானவர்களாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுதோ அவருக்கு அருமையாய் இருந்த இந்த மூன்று சீஷர்களாலும் கூட நமது கர்த்தருடைய இருதயத்தை அழுத்திக் கொண்டிருந்த பாரத்திற்காக அவருக்கு ஆறுதலளிக்க முடியவில்லை/அளிக்கவில்லை. ஆகவே, கர்த்தர் அவர்களையும் தோட்டத்திற்குள் ஒரு இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, பிதாவிடம் ஜெபம் பண்ணும்படியாக கொஞ்சம் தொலைவில் போய்விட்டார். இச்சம்பவம் தொடர்பான அனைத்து பதிவுகளையும் அப்படியே கிரேக்க பாஷையின் அர்த்தத்தின்படி தத்ரூபமாகப் பார்க்கும்போது, இக்கட்டத்தில் துன்பம் கலந்த தனிமையும், சகித்துக்கொள்ள முடியாத துயரமும், பலமாய் கர்த்தருக்கு ஏற்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரிய வருகின்றது. சீஷர்களோடு அவர் காணப்பட்டது வரையிலும் அவர்களுடைய நலன் கருதி <u>அவர் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க முயற்சித்தார் என்பதிலும், சீஷர்கள் மேல் வரப்போகும் சோதனைகளுக்கு அவர்களை ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு தேவையான படிப்பினையே கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்</u> என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனால், இவைகளையெல்லாம் தம்முடைய முழு பலத்தோடு இப்பொழுது செய்துமுடித்த நிலையிலும், பிதாவினிடத்திற்குத் தனிமையாகச் சென்ற நிலையிலும், இப்பொழுது <u>அவருடைய எண்ணங்கள் அவர் மீதும், அவர் பிதாவினிடத்தில் கொண்டிருந்த உறவின் மீதும்</u> அவர் விசாரணை செய்யப்படப் போவதினிமித்தமும், கலகவாதி என்றும், தேவதூஷணம் சொன்னவர் என்றும், தம்மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டினிமித்தமும், விசாரணையின் போது அவருக்கு நேரிடப்போகும் அவமதிப்பு மற்றும் இகழ்ச்சியினிமித்தமும் இன்னுமாக தாம் இரண்டு கள்வர்கள் மத்தியில் பொது ஜனங்களின் கண்கள் காண கொல்லப்படுவதினிமித்தம் <u>உண்டாகப்போகும் அவமானத்தின் மீதும்</u> திசைத்திருப்பின. இந்த அனைத்து விஷயங்களும் இபபொழுது அவருடைய மனதிற்கு முன்பு தெளிவாய் வந்து நிற்கும்போது, இவைகளே துயரத்தையும், வலியையும், ஆழமானதும், கசப்பானதுமான வேதனையையும் அவருக்கு அளிப்பதற்குப் போதுமானதாகும்.

"துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடநுபவித்தவருமாயிருந்தார்"

இச்சம்பவத்தின்போது, நமது கர்த்தருக்கு ஏற்பட்ட துயரம் தொடர்பான விஷயங்களை நாம் பார்க்கும்போது, பாவத்தினால் கறைபடுத்தப்படாததும், மரித்துக்கொண்டிருக்கும் செயல்பாடுகளினால் சீரழிக்கப்படாததும், உணர்ச்சிகள் மந்தமாகிப் போகாததுமாகிய பூரண

சரீரமும், உணர்வுகளும் உடையவராகிய நமது கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட துயரங்களினாலும், வேதனைகளினாலும் காணப்பட நேரிடும் விழுந்துபோன மனித இனத்திலுள்ள ஒருவருக்கு ஏற்படும் பாதிப்பைக் காட்டிலும், அதிகமான பாதிப்பிற்குள்ளாவார் என்பதை நினைவில் வைக்க வேண்டும். பூரணமான மன உணர்வுகளையும், பண்புகளையும் உடைய ஒருவருக்கு பாதகமான சூழ்நிலைகளுக்குள் பிரவேசிப்பது என்பது அதிக வேதனையளிக்கக் கூடியதாகும். கலக தலைவனாக இருக்கும் முரடன் ஒருவனுக்கு சரக்கு வண்டியில் பயணம் செய்வதை கௌரவமாக எண்ணிக்கொள்வான். ஆனால், ஒரு நாகரீகமான மனிதனுக்கு அப்படியானதொரு வண்டியில் பிரயாணம் செய்வது என்பது அவனால் எண்ணிக்கூடப் பார்க்கமுடியாத அவமானக் காரியமாய் தோன்றும். வேறொரு உதாரணத்தைக் கூட நாம் பார்க்கலாம். நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த இசை வித்வானுக்கே அதாவது, சுரங்களின் இசைக்கு நன்கு பழகிப்போன செவிகளையுடைய ஒருவருக்கே பாடலிலுள்ள தவறான இசையினிமித்தம் ரசனைக் குலைச்சலும் மற்றும் அத்தவறான இசையினிமித்தம் மனசஞ்சலமும் அவருக்கு ஏற்படுகின்றது. ஆனால், இசையில் குறைவான திறமை உடையவர்களுக்கு அப்பாடலில் தவறான இசை சுரம் காணப்பட்டது என்பதுகூட தெரியாமல் இருக்கும். பூரணத்தைக்குறித்து புரிந்துகொள்வது என்பது நமக்கு சிரமமாகவே உள்ளது. ஏனெனில், நாமும் சரி, நம்முடன் தொடர்புகொண்டிருப்பவர்களில் எவரும் சரி, ஒருவரும் பூரணர்களாக இருந்ததில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட உபத்திரவமான சூழ்நிலையின் கீழ் ஒருவேளை நமது கர்த்தருடைய சீஷர்கள் பாடுபட, நேரிடுகையில் அவர்கள் படும் பாடுகளைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே நமது கர்த்தர் பூரணமான சரீரமும், உணர்வும் கொண்டிருப்பதினால், பாடுபடுவார் என்ற உண்மையை நாம் மீண்டும் நினைப்பூட்டுகின்றோம்.

இத்தருணத்தில் நமது கர்த்தர் துயரப்படுவதற்கும், அத்துயரம் மிகவும் கடுமையான நிலைக்குச் சென்று அவருக்கு இரத்த வியர்வை உண்டாகுமளவிற்கு நமது கர்த்தர் பாரப்படுவதற்கும், வேறொரு காரணம் உள்ளது. உண்மையைச் சொல்லப்போனால், இதுவே பிரதானமான காரணமாகவும் உள்ளது. தேவனுக்கு முன்பாக தம்முடைய நிலைமையைக்குறித்தும், தாம் பலி செலுத்துவதற்கென தாம் பண்ணியிருந்த உடன்படிக்கையின் நிலைமைக்குறித்தும் அவருக்குள் ஏற்பட்ட சிந்தனைகளே அந்த காரணமாகும். இயேசு தேவனுடைய கிருபையினால் ஆதாமை மீட்பதற்கும், ஆதாமை மீட்பதன் மூலம் அவருக்குள் குற்றவாளிகளென தீர்க்கப்பட்ட ஆதாமின் சந்ததியை மீட்பதற்குமென காணப்பட்ட பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படிக்கு, இயேசு பரலோக மகிமைகளை துரந்து, தேவதூதர்களுக்கும் குறைவான மனித சுபாவத்திற்கும், ரூபத்திற்கும் இறங்கிவந்தார். இப்படியாக, தம்மையே குறைவாக தாழ்த்தும் விஷயத்தில், இயேசு மகிழ்ச்சிக்கொண்ட காரியமானது, சங்கீதம் 40:8-ம் வசனத்தில் வெளிப்படுகின்றது. இந்த உணர்வுதான் இயேசுவை அவருடைய முப்பதாம் வயதின்போது, அவர் தம்மை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் முழுமையான அர்ப்பணிப்புக்குள் வழிநடத்திற்று. மேலும், இந்த உணர்வினால்தான் அவர் தம்மை பாவநிவாரண பலியாக நேர்த்தியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடிந்தது. அதே அன்பும், வைராக்கியமும் அவருடைய ஊழிய நாட்கள் முழுவதிலும் அவரை உண்மையுடன் காணப்படுவதற்கு உதவிற்று. இன்னுமாக, அவருக்கு வாழ்க்கையில் வந்த சகல அனுபவங்களையும், பாவிகளால் வந்த பல்வேறு விபரீதங்களையும் அவரால் இலேசான உபத்திரவங்கள் என்று கருதுவதற்கு உதவிற்று. ஏனெனில், தாம் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை அவர் உணர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

பின்னர் ஏன் கெத்செமனே தோட்டத்தில் நமது கர்த்தர் இப்படியான கடுந்துயரமடைந்தார்? அதாவது, அவருடைய ஊழியத்தின் முடிவின்போதும், அவருக்கு வரவிருக்கின்ற மரணம் குறித்து, அவர் தமது சீஷர்களிடம் கூறிவிட்டபோதும், தாம் "மூப்பராலும், பிரதான ஆசாரியராலும் ஆகாதவனென்று தள்ளப்பட்டு" (லூக்கா 9:22) சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்பது குறித்து அவர் தமது சீஷர்களுக்கு விவரித்திருந்தபோதும், இவைகள் பற்றிய அனைத்தும் தெரிந்திருந்தபோதும், பிதாவினிடத்தில் அவருக்கு நம்பிக்கை காணப்பட்டிருந்தபோதும், அன்புடன்கூடிய கீழ்ப்படிதல் பிதாவினிடத்தில் அவருக்கு இருந்தபோதும், மரணம் வரையிலான அவருடைய அர்ப்பணிப்பிற்கு அவர் உண்மையாயிருந்தபோதும், ஏன் நமது கர்த்தர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் இப்படியான கடுந்துயரத்தை அடைந்தார்? எதற்கு?

எபிரெயர் 5:7-ம் வசனத்தில் இடம்பெறும் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் சூழ்நிலையை நமக்கு விவரிக்கின்றன. இயேசு, "தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணியுள்ளார்." ஆனால், அநேகர் மரித்திருக்கின்றார்களே இதுபோலவும், இதைக்காட்டிலும் கொடூரமான விதத்திலான மரணங்களை அமைதலுடன் அநேகர் சந்தித்திருக்கின்றார்களே. ஏன் நமது கர்த்தர் இப்படியான கடுந்துயரத்தினால் மனமுடைந்தார்? இரத்தவியர்வை வருமளவுக்கு அவர் ஏன் அப்படி பலத்த

சத்தம் எழுப்பி அழுதார்? நாம் மரணத்தைப் பார்க்கும் விதத்திலிருந்து, அவர் மரணத்தைப் பார்க்கும் விதம் முற்றிலும் மாறுபட்ட காரியமாகும் என்பதே நம்முடைய பதிலாகும். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் பத்தில் ஒன்பது பாகம் மரித்து போய்விட்டது. மேலும், பூரணமற்ற தன்மையின் காரணமாகவும், விழுகையில் உள்ள நமக்கான பங்கின் காரணமாகவும் மனம், சரீரம் மற்றும் ஒழுக்க ரீதியிலான சகல உணர்வுகளும் நமக்கு மரத்துப்போய்விட்டன. ஆகவே, ஜீவன் என்றால் என்ன என்பதை அதன் மேன்மையான நிலையில் நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால், நம் கர்த்தரின் விஷயத்தில் இப்படியாக இல்லை. "அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது" அதாவது, ஜீவனின் பூரணம் இருந்தது. மூன்றரை வருட காலமாக அவர் தமது ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததும், சத்தியத்தை பிரசங்கிப்பதற்கு அந்த ஜீவனையே அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்ததும் உண்மைதான். விசேஷமாக, திரளான வியாதியஸ்தர்களுடைய வியாதியை சொஸ்தப்படுத்தும் விஷயத்தில் அவரிடமிருந்து இந்த ஜீவனின் சத்துவமே/வல்லமையே புறப்பட்டுப்போய் வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கியது. இச்செயல்கள் அவருடைய சரீர பலத்தை பலவீனப்படுத்தி/குறைவுப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது உண்மையாக இருந்தபோதிலும் மனரீதியில் அவர் ஜீவனோடும், முழு சக்தியுடனும், பூரணத்துடனுமே ஓடிக்கொண்டிருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. மரணம் தொடர்பான விஷயங்களில் நாம் இந்நாள் வரைக்கும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் அனுபவங்கள் காரணமாகவும், மரணத்தை நாம் (வாழ்க்கையில்) எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற காரணமாகவும், மரணம் இன்றோ அல்லது நாளையோ நிச்சயமாய் வரும் என்றே நம்முடைய எண்ணங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், ஜீவன் தொடர்பான விஷயத்தில் நம்முடைய கர்த்தருடைய அனுபவங்கள் முற்றிலும் வேறாக இருந்தது. நமது கர்த்தர் பிதாவுடனும், பரிசுத்த தூதர்களுடனும், முடிவில்லா ஜீவனை பூரணமாக நமக்கு அறிவிக்கப்படாத பல நூற்றாண்டுகள் காலமாக அனுபவித்திருக்கின்றார். மேலும், மரித்துக்கொண்டிருக்கும் மனுஷர்களுடன் அவர் வாழ்ந்த காலமும் கொஞ்சம் வருடங்கள்தான். ஆகவே மரித்துக்கொண்டேயிருக்கும் மனுக்குலம் மரணத்தைக் காணும் பார்வையிலிருந்து அவருடைய பார்வை மிகுந்த வித்தியாசமாய்க் காணப்பட்டது.

இதுமாத்திரமல்ல, இன்னும் சில காரியங்கள் அவர் அப்படி துயரப்படுவதற்கு இருந்தன, அவை என்னவெனில்:

புறஜாதியாரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய மூதாதையாருடைய பாரம்பரியமான கருத்துக்களின் அடிப்படையில் எதிர்கால வாழ்க்கைக்குறித்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருந்தது. தேவனுடைய ஜனங்களை பொறுத்தவரையில், தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின் காரணமாகவும், கிறிஸ்துவின் பலியினுடைய புண்ணியம் இந்த வாக்குத்தத்தத்தங்களுக்கு நிச்சயம் அளித்ததின் காரணமாகவும், அவர்களுக்கு உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால், இயேசுவுக்கு என்ன நம்பிக்கை இருந்தது? மரித்தவர்கள் உண்மையில் மரித்துப் போகவில்லை என்ற புறஜாதியாருடைய நம்பிக்கையை அவரால் நம்ப முடியாது. ஏனெனில், அது உண்மையல்ல என்பதை அவர் அறிவார். இன்னுமாக, வேறொருவருடைய பலியினால், மீட்படைந்து உயிர்த்தெழும் நம்பிக்கையும் அவரால் வைக்கமுடியாது. ஆக, அவருக்கு இருந்த ஒரே நம்பிக்கை அவருடைய சொந்த ஓட்டமானது, அவரது அர்ப்பணிப்பின் நாள் துவங்கி முடிவுவரையிலும் முழுக்க பூரணமாகவும், நீதியின் பார்வையிலும், பரமபிதாவின் பார்வையிலும் எவ்விதமான குற்றமும் இல்லாததாகவும் இருப்பதிலேயே காணப்பட்டது. அவர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் தனியாக நின்றுகொண்டிருந்தபோது, இந்த பயங்கரமான பயம் அவரை ஆட்கொண்டது. "நான் எல்லா சிந்தனைகளிலும், வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் சரியாக இருந்துள்ளேனா? நான் பிதாவை முழுமையாக திருப்திபடுத்தியுள்ளேனா? என்னுடைய பூரணத்தன்மையின் காரணமாக நாளை எனக்கு வரப்போகின்ற என்னை கூனிக்குறுகிப்போக செய்யக்கூடிய அவமானத்தையும், இகழ்ச்சியையும் என்னால் சகிக்கமுடியுமா? எனக்கு வரப்போகும் இந்த அவமானங்களை கூனிக்குறுகினதினிமித்தமாக (வெட்கத்தினிமித்தமாக) நான் பின்வாங்கிப்போகாமல் என்னால் அவைகளை எதிர்கொள்ள முடியுமா? இவைகள் அனைத்தினிமித்தம் நான் பிதாவினால் பாத்திரவானாகக் கருதப்பட்டு, மூன்றாம் நாளில் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படுவேனா? ஒருவேளை நான் தோல்வியடைந்துவிட்டேன் என்றால் அல்லது ஏதோ ஒரு சிறிய விஷயத்தில் நான் தோற்றுப்போய்விட்டால், நான் அபாத்திரனாகக் கருதப்பட்டு மரணத்திலேயே விட்டுவிடப்படுகின்ற நிலைக்கு ஆளாகிவிடுவேனோ? என்ற பாரமான கேள்விகள் நமது அருமையான மீட்பருடைய இருதயத்தில் எவ்வளவு தாங்கமுடியாத துயரத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கும் என்பதில் நமக்கு ஆச்சரியமில்லை. ஆகவே, தம்மை மரணத்தினின்று உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் இரட்சிக்க வல்லவரை நோக்கி, இயேசு பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணினார்.

மத்தேயு 26:39 -> இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.

மாற்கு 14:36 -> அப்பா பிதாவே, எல்லாம் உம்மாலே கூடும்; இந்தப் பாத்திரத்தை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துப்போடும், ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்றார்.

லூக்கா 22:42 -> பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.

என்ற பதிவுகள் காணப்படுகின்றது என்றாலும், இவைகளனைத்தும் தெரிவிப்பது என்னவெனில், நமது கர்த்தர் தம்மைக்குறித்து மிகவும் பயந்துபோய்விட்டார். அதாவது, தாம் இவ்வளவு தூரம் கீழ்ப்படிதலுடன் கையில் எடுத்துக்கொண்டதும், இவ்வளவு தூரம் உண்மையுடன் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வந்திருந்ததுமான தெய்வீக திட்டமானது தம்முடைய ஏதாகிலும் ஒரு தவறான அடியெடுத்து வைத்தலின் காரணமாக இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டுப் போய்விடுமோ என்று அவர் மிகவும் பயந்து காணப்பட்டார். ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் அவருக்கு உண்டான மரண தண்டனைக்கு ஈடுபலி கொடுப்பதற்கென ஏதாகிலும் ஒருவிதமான மரணத்தை இயேசு சந்திப்பதே போதுமானதாகும். ஆனாலும், பிதாவோ, தம்முடைய குமாரனாகிய மீட்பரை அனைத்து பரிட்சைகளுக்கும் உச்சக்கட்டமாய் இருக்கும் அனைத்து பரிட்சைகளுக்கு உச்சக்கட்டமாய் இருக்கும் பரிட்சைக்குள் அனுமதிப்பதற்கும் அவர் மேல் சிலுவையின் அவமானத்தையும், இகழ்ச்சியை அனுமதிப்பதற்கும் சித்தம் கொண்டிருந்தார். நமது கர்த்தருடைய கேள்வி என்னால் அதை சந்திக்க/எதிர்கொள்ள முடியுமா? அல்லது தெய்வீக திட்டத்தில் குறுக்கிடாமல் அல்லது இந்த மாபெரும் வேலை நிறைவேறுவதில் எவ்விதமான தடையும் ஏற்படாதவாறு அவமானம் மற்றும் இகழ்ச்சியாகிய அம்சங்களை பிதாவினால் விலக்கிவிட முடியுமா? என்பதாகவே காணப்பட்டது. ஆயினும், "என்னுடைய சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்றதுமான கீழ்ப்படியும் பண்பும் அவரிடத்தில் காணப்பட்டது.

"அவர் பயமடைந்த விஷயம் தொடர்பான அவருடைய விண்ணப்பம் கேட்கப்பட்டது"

நமது கர்த்தருடைய விண்ணப்பம் கேட்கப்பட்டது என்றும், அவர் பயமடைந்த விஷயம் தொடர்பாக அவருக்கு பதிலளிக்கப்பட்டது என்றும், அதாவது, சிலுவை பற்றியும், மரணத்திலிருந்து உயிரடையும் காரியம் பற்றியும், அவரடைந்த பயத்திற்கு பதிலளிக்கப்பட்டது என்று அப்போஸ்தலர் தெரிவிக்கின்றார். இப்படிப்பட்டதான உபத்திரவங்களில் விடுவிக்கப்படுவதற்காக அல்லது உதவி பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபங்கள் இரண்டு விதங்களில் பதிலளிக்கப்படலாம். எப்படியெனில், ஒன்றில் பிதாவானவர் பிரச்சனைக்குரிய காரியங்களை மாற்றிப்போட்டுவிடுவார், இல்லையேல் அப்பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளதக்கதாக நம்மை பிதாவானவர் பெலப்படுத்துகின்றவராய் இருப்பார். ஆனால், நம் விஷயத்திலும் சரி, இயேசுவின் விஷயத்திலும் சரி, பிதாவானவர் எப்பொழுதும் இரண்டாம் முறையையே கையாளுகின்றவராகக் காணப்பட்டு, தமது வார்தையின் மூலம் உண்டாகும் நிச்சயத்தின் வாயிலாக நமக்கு சமாதானத்தையும், பலத்தையும் அருளுகின்றவராய் இருக்கின்றார். ஆகவே, நமது கர்த்தரிடம் தூதன் தோன்றி அவரை பலப்படுத்தினார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். நமது கர்த்தராகிய அருமையான மீட்பர் தனிமையிலும், தாங்கொன்னா துயரத்திலும் காணப்பட்ட அவ்வேளையில், அவருக்கு தூதன் என்ன செய்தி கொண்டுவந்தார் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. நாம் தெரிந்தேயாக வேண்டும் என்ற எந்த கட்டாயமும் இல்லை. பிதா அவருடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார் என்றும், அவர் அச்சம் கொண்ட விஷயம் தொடர்பான விண்ணப்பம் கேட்கப்பட்டது என்றும், அவருடைய சகல பயமும் மாற்றிப்போடப்பட்டது என்றும், நமது அருமையான மீட்பருடைய மனதில் சமாதானம்/அமைதி ஆள தொடங்கினது என்றும், அதுமுதல் அந்த இரவிலும், அடுத்த நாளிலும் நடந்த அனைத்து சம்பவங்களிலும் அவர் அனைத்து மனுஷர்கள் மத்தியிலும் சாந்தத்துடனும், அமைதியுடனும் காணப்பட்டார் என்றும், நாம் அறிந்துகொள்வது நமக்குப் போதுமானதாகும். குமாரன் மேல் தெய்வீக தயவு உள்ளது என்பதையும், அத்தருணம் வரையிலும் குமாரன் உண்மையாகவே இருந்துள்ளார் என்பதையும், பிதாவின் ஆதரவு குமாரனுக்கு இன்னும் காணப்படுகின்றது என்பதையும், குமாரனுக்கான சோதனை வேளை வரும்போது, அவ்வேளைக்கான சகல

நெருக்கடிகளையும் குமாரனால் முழுமையாக சந்திக்க முடியும் என்பதையும் குறித்ததான பிதாவின் வாக்குறுதி குறித்த விஷயங்களையே தூதன் குமாரனிடம் கூறியிருந்திருக்க வேண்டும் என்பதே நம்முடைய அனுமானமாகக் காணப்படுகின்றது. பிதாவின் அங்கீகாரம் தொடர்பான நிச்சயத்தை கர்த்தர் பெற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்தில் அவருக்குள் இருந்த துக்கங்கள் திசை தெரியாமலேயே போயிருந்திருக்கும். இன்னுமாக, அவருடைய இருதயத்திற்குள் நம்பிக்கையும், சந்தோஷமும், அன்பும், சமாதானமும் பாய்ந்து வந்திருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. பின்னர் தமக்கு இன்னும் சற்று நேரத்தில் சம்பவிக்க இருக்கும் நிகழ்வுகளை அறிந்தவராக அவைகளை எதிர்கொள்ளும்படியாக சீஷர்களை விட்டுவந்த இடத்திற்கு நடந்து போனார்.

"நாமும் அச்சம் கொள்வோமாக"

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சந்தோஷத்துடன் ஜீவிக்க முயற்சி பண்ண வேண்டும் என்பதும், சகல விஷயங்களுக்காக எப்போதும் நன்றி செலுத்துகிறவர்களாக இருப்பதற்கு நாட வேண்டும் என்பதும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் பாடுகள், நிந்தனைகள் முதலியவைகளை தாங்கள் அனுபவிப்பதற்கு பாத்திரவான்களாக எண்ணப்பட்டதினிமித்தமாக மகிழ வேண்டும் என்பதும் நல்ல காரியந்தான். ஆனாலும், அப்போஸ்தலர் நாம் அச்சத்துடன் களிக்கூர வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். இன்னுமாக, நாம் நம்மையே வஞ்சிக்கும் விதத்திலும், சிக்க வைக்கும் விதத்திலும் நம்முடைய முடிவைக்குறித்து கவலையற்ற நிலையிலும், சுயதிருப்தியுள்ள நிலையிலும் இருந்து களிக்கூருகின்றவர்களாகக் காணப்படக்கூடாது என்றும் கூறுகின்றார். இன்னுமாக, நம்மை அன்புகூர்ந்து நம்மை விலைக்கொடுத்து வாங்கினவரும், நம்மோடு என்றென்றும் கூடவே இருப்பவரும், நம்முடைய சிறந்த நண்பராகவும், உண்மையான வழிக்காட்டியாகவும் இருந்தவருமாய் காணப்படுகிறவரிடத்தில் நம்முடைய களிக்கூருதல் காணப்படுவதாக என்றும் கூறுகின்றார். இன்னுமாக, நமக்கு ஞானம் மற்றும் தைரியம் மற்றும் பலம் இருக்கின்றது என்பதான எண்ணங்களில் களிக்கூருகிறவர்களாய் இராமல், நமக்கு ஓர் இரட்சகர் இருக்கின்றார் என்பதிலும், அவர் மாபெரிய இரட்சகராக இருக்கின்றார் என்பதிலும், அவர் மூலம் பிதாவினிடத்திற்கு வந்தவர்கள் அனைவரையும் முடிவுபரியந்தம் இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கின்றார் என்பதுமான உண்மையில் களிக்கூருகின்றவர்களாய் இருக்கக்கடவோம். இவ்விதமாக, நமது கர்த்தர் நம்முடைய பெலனாகவும், நம்முடைய நம்பிக்கையாகவும், நமது கேடகமாகவும், நமது பரிசையாகவும் இருப்பார்.

நம்முடைய கர்த்தருடைய விஷயத்தில், "அவர் ஒருவராய் ஆலையை மிதித்தார், ஜனங்களில் ஒருவனும் அவரோடு இருந்ததில்லை" என்று நாம் வாசிக்கின்றோம் (ஏசாயா 63:3). அவருடைய கடுமையான வேளையின்போது அவருக்கு மிகுந்த ஆறதலும், தேறுதலும் அவசியப்பட்டபோது, அவருடைய பூமிக்குரிய நண்பர்கள் மத்தியில் அவருக்கு நெருக்கமாயும், அன்பாயும் காணப்பட்டவர்களால் கூட அவருடைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியவில்லை, அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கவும் முடியவில்லை. ஆனால், நம்முடைய விஷயம் எவ்வளவு வித்தியாசமாய் உள்ளது! நம்முடைய சந்தோஷங்களிலும், துக்கங்களிலும் நம்முடைய நம்பிக்கைகளிலும் அச்சங்களிலும் நம்மைப்போன்று ஒரே ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களும், ஒரே கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் போதிக்கப்படுகிறவர்களுமாகிய நம்முடைய சகோதர சகோதரிகளும் நம்மிடம் அனுதாபம் காட்டாமல் இருப்பதற்கு நாம் ஒன்றும் அவர்களிலிருந்து (இயேசு சீஷர்களிடமிருந்தும் அனைவரிடமும் பரிபூரணமாய் இருந்ததினால் வித்தியாசமாய்க் காணப்பட்டதுபோன்று) வித்தியாசமானவர்கள் அல்ல. நம் விஷயத்தில் நமக்கு மனித ஆலோசனையும், ஆறதலும் அளிக்கப்பட முடியும். இது தகுந்ததும்கூட. நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், ஒருவரையொருவர் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அங்கங்களாகக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும் என கர்த்தர் விரும்புவதையும் இதுவே தெய்வீக ஏற்பாடு என்பதாகவும் வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றது. இப்படியாக ஏற்பாடு இருப்பினும் நாம் பரம கிருபையின் சிங்காசனத்தினிடத்திற்கு பிதாவுடனும், மகிமையடைந்த கர்த்தருடனும் தனிப்பட்ட உரையாடல் வைத்துக்கொள்ளும் காரியத்தையும் நாம் ஒருபோதும் புறக்கணித்துவிடக்கூடாது. என்னதான் மனிதராகிய சகோதர சகோதரிகளின் தோழமை நமக்குக் காணப்பட்டாலும், கர்த்தருடைய தோழமையை நாம் ஒருபோதும் குறைவாக மதிப்பிடவோ அல்லது மறக்கவோ கூடாது. கர்த்தர் சில சமயங்களில் நம்மை ஆறுதல்படுத்தும்படியாகவும், அவருடைய அன்பு குறித்ததான நிச்சயத்தை நமக்கு அளிப்பதற்கும், நம்முடைய நம்பிக்கை மற்றும் எதிர்பார்ப்பு தொடர்பான நிச்சயத்தை நமக்கு சுட்டிக் காண்பிப்பதற்கும் வேண்டி நமக்கு அவருடைய தூதர்களை அனுப்புவார். கர்த்தருக்கு ஏற்கனவே பூமியில் மனித தூதர்களாகிய கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் சத்திய தூது கொடுப்பவர்கள் இருக்கின்றபடியினால், பரலோகத்தின் தூதர்களை தூது

கொடுக்கும்படிக்கு அனுப்புவதற்கு இனி அவருக்கு அவசியமிராது. இந்த மனித தூதர்களாகிய கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் கர்த்தருடைய ஆவியினாலும், அன்பினாலும் நிரப்பப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டு அன்பான வார்த்தைகளை பேசுவதற்கும், நொறுக்கப்பட்டுள்ள இருதயங்களை காயம் கட்டுவதற்கும், போதகரின் பிரதிநிதியாக ஆறுதல் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் திராட்சரசம் மற்றும் எண்ணெயையும் ஊற்றுவதற்கும், எப்போதும் ஆயத்தமாய் காணப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்டதான ஊழியங்கள் மூலமாக எவ்வளவு மகிழ்ச்சி கடந்துவருகின்றது. மேலும், இவ்விதமான ஊழியங்கள் காரணமாக எத்துணை ஆசீர்வாதங்களை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். மேலும், இவ்விதமாக உடன் சகோதர அங்கங்களுக்கு சந்தோஷம், சமாதானம் மற்றும் ஆசீர்வாதம் அளிக்கக்கூடிய ஊழியர்களாக நாம் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்படும் தருணங்களில் இவை எத்துணை சிலாக்கியங்களாக இருக்கின்றன! இப்படிப்பட்டதான வாய்ப்புகளை நாம் தவறி விட்டுவிடாதபடிக்கு விழிப்பாய் இருப்போமாக.

ஆகவே, எபிரெயர் 4:1-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளை தெரிவிப்பதன் வாயிலாக இயேசு பயப்பட்ட விஷயத்திற்காக நாமும் பயப்பட வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார். புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் புதிய ஜீவனை பரலோக ஜீவனை ருசி பார்த்துவிட்டோம். இன்னுமாக, பிதாவை அன்புகூருகிறவர்களுக்காக அவர் வைத்துள்ள பரம காரியங்களினுடைய அழகையும், மகத்துவத்தையும் பார்க்கத்தக்கதாக ஓரளவுக்கு நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் பண்ணியுள்ள பலியின் உடன்படிக்கைக்கு நாம் உண்மையாய் இருப்பதின் அடிப்படையிலேயே நம்மால் மகிமையையும், கனத்தையும், அழியாமையையும் கர்த்தரோடு உடன்சுதந்தரத்தையும் பெற்றக்கொள்ள முடியும் என்பதையும் நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. நாம் ஒருவேளை உண்மையாய் காணப்பட்டுவிட்டோமெனில், நமக்கு வாக்களித்தவரும், பலனளிப்பதில் உண்மையுள்ளவர் என்பதை நாம் அறிவோம். ஒருவேளை நாம் உண்மையற்றவர்களாய் போய்விட்டோமெனில், நாம் பரிசைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தவறிவிட்டோம் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். இப்படியாக, சூழ்நிலைகள் இருக்கையில் நாம் எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டும்? இப்படிப்பட்டதான விலையேறப்பெற்ற மகிமையையும், கனத்தையும், அழியாமையையும் இழந்துவிடுவோமோ என்ற அச்சம் கொண்டவர்களாக நம்முடைய உடன்படிக்கையை நிறைவு செய்வதற்கு தொடர்ந்து முயற்சிப்பவர்களாகவும் நம்முடைய பிதாவின் அன்பிலும், நம்முடைய மீட்பருடைய தயவிலும், அங்கீகரிப்பிலும் நிலைநிற்பவர்களாகவும் இருப்போமாக. இப்படியாக, கவனமாக நடக்க முயற்சிக்கும் யாவரும், முழுமையான அறிவை பெற்றுக்கொள்வதற்கும், சூழ்நிலையை புரிந்துகொள்வதற்கும், உண்மையாய் இருப்பதற்கும் அவசியமான அச்சத்தை இவர்களுக்குள் வளர்க்கத்தக்கதாகவும், இவர்கள் பரிட்சிக்கப்படத்தக்கதாகவும், இவர்கள் தங்களை நிரூபிக்கத்தக்கதாகவும், இவர்கள் கெத்செமனேயின் தனிமையினுடைய சிறு அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான தருணங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

"இனி நித்திரைபண்ணி இளைப்பாறுங்கள்"

உச்சக்கட்டமாக மனவேதனை காணப்பட்ட வேளையில் நமது கர்த்தர் மீண்டும் மீண்டுமாக ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இதற்கிடையில் ஆறுதலடைவதற்கென அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில் வந்தார். ஆனால், அவர்களுடைய கண்கள் நித்திரை மயக்கத்தினால் இருப்பதையும், அவர்கள் உறங்கிக்கொண்டிருப்பதையும் அவர் கண்டார். அப்போது, நடுராத்திரி வேளையாய் இருந்தது. அவருடைய துக்கங்களில் அவரோடுகூட இருந்தாலும், அவர்கள் சரியாக புரிந்துகொள்ளாதவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அவர் பேதுருவை, "நீங்கள் ஒரு மணி நேரமாவது என்னோடுகூட விழித்திருக்கக்கூடாதா? நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என்று போதகர் கடிந்துகொண்டார்/கோபித்துக்கொண்டார் (மத்தேயு 26:40). "உம்மை அனைவரும் கைவிட்டுப்போனாலும், நான் உம்மை கைவிட்டு ஓடமாட்டேன்" என்று கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு சூளுரைத்த பேதுருவோ, பட்டயத்தை தன்னிடத்தில் பெற்றிருந்தவரும், பிற்பாடு அதனை போதகரை காக்கும் முயற்சியில் பயன்படுத்தினவருமாகிய பேதுருவோ, அந்நேரத்திற்குரிய முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவராகக் காணப்பட்டார். மேலும், கர்த்தர் தனக்கு வரப்போகும் பரிட்சைகள் எவ்வளவு கடுமையானதாக இருக்கும் என்றும், அவைகள் எவ்வளவு அண்மையில் இருக்கின்றது என்றும் அறிந்திருந்ததுபோன்று பேதுரு அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும், "சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே என்னை நீ மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய்" என்று பேதுருவிடம் கர்த்தர் பேசின வார்த்தைகள் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நிறைவேறப்போகின்றது என்பதையும் பேதுரு அறியாதவராய் இருந்தார். பேதுருவும், கர்த்தரை

போன்று பரிட்சைகள் சமீபமாய் இருக்கின்றது என அறிந்திருப்பாரானால், அவர் எவ்வளவு எச்சரிப்பாய்க் காணப்பட்டிருந்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றும் வாழும் நமக்கும் இது பொருந்துகின்றது அல்லவா? கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய நாமும் இந்த அறுவடை காலக்கட்டத்தில் சபைக்கான கெத்செமனே வேளைக்கு அருகாமையில் இருக்கின்றோம் அல்லவா? நாம் ஏற்கெனவே ஓரளவிற்கு சோதனை வேளைக்குள் காணப்படுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றோமல்லவா? கிறிஸ்துவின் கடைசி சரீர அங்கம் சீக்கிரத்தில் தலையோடு சேரப்போகிறார்கள் அல்லவா? இவ்வனுபவங்களை எதிர்கொள்ளத்தக்கதாக நாம் எவ்விதத்தில் ஆயத்தமாய் காணப்படுகின்றோம்? நாம் இன்னும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறோமா? அல்லது அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்க்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றோமா? அதாவது, "தூங்குகிறவர்கள் இராத்திரியிலே தூங்குவார்கள் என்றும், இந்த பொல்லாத நாளிலும் நம்மீது ஏற்கெனவே மேலோங்கிக் காணப்படும் சோதனையான இந்த நாளிலும் இன்னும் கடுமையாக எதிர்காலத்தில் நம்மீது வரப்போகிற சோதனையிலும், நாம் நிற்கத்தக்கதாக பகலுக்குரியவர்களாகிய நாம் விழிப்புள்ளவர்களாகவும், தெளிந்தவர்களாகவும், தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கங்களைத் தரித்தவர்களாய் இருக்கக்கடவோம்" என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்குச் செவிசாய்க்கிறவர்களாய் இருக்கின்றோமா? சீஷர்கள் அனைவரும் கர்த்தரை தனியே விட்டுவிட்டு ஓடினதுபோன்று, பொதுவான ஒரு சிதறடிக்கப்படுதல் நேரிடும் வேளைக்கு நாம் ஆயத்தமாய் உள்ளோமா? போதகரின் மாதிரியை நாமும் பின்பற்றி, தெய்வீக அங்கீகரிப்பு நம்மீது உள்ளது என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டை/நிச்சயத்தை நாம் முதலாவது பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் இருப்பதற்கு ஏற்ப நம்முடைய சோதனை வேளைகளில் நம்முடைய தைரியம் காணப்படும். கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின்படி நமக்கு கெத்செமனே தருணங்கள் ஒருவேளை வருமாயின் அவைகளை நாம் தவிர்த்துவிடாமல், நம்மை மரணத்தினின்று மகிமையான உயிர்த்தெழுதல் மூலம் இரட்சிக்க வல்லவரை நோக்கி பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணுவோமாக. இன்னுமாக, அப்படியான தருணங்களில் நமக்கு பரிந்து பேசுகிறவர் ஒருவர் இருக்கின்றார் எனவும், நமக்கு உதவி செய்வதற்கு ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதையும் நினைவுகூர வேண்டும். பிதாவின் செய்தியே நமக்களிக்கும் நமக்கான தூதனாக கர்த்தர் காணப்படுகின்றார். ஒருவேளை நாம் அவருடைய அன்பில் நிலைத்து நிற்பவர்களாகக் காணப்பட்டுவிட்டால், முடிவின் தருவாயில் அனைத்தும் நலமாய் நிறைவேறும் <u>என்றும்</u>, நம்மை அவருடைய சொந்த புண்ணியத்தின் மூலமாய் ஜெயம் கொண்டவர்களாக, ஆம் முற்றிலும் ஜெயம் கொண்டவர்களாக ஆக்குவதற்கு அவர் வல்லமையும், சித்தமும் கொண்டவராகவும் இருக்கின்றார் <u>என்றும்</u> அவர் நமக்கு தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

"ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பெலவீனமுள்ளதாய் உள்ளது"

இந்த வார்த்தைகளே, அருமையான மீட்பர் அவருடைய சீஷர்களைக்குறித்து கூறினவைகளாகும். அவர்கள் இருதயத்தில் தம்மிடத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள் என்ற உண்மையை அவர் உணர்ந்தவராகவே இருந்தார். அவர்கள் தம்முடைய சீஷர்களாகும்படிக்கு அனைத்தையும் விட்டுவந்த காரியத்தை அவர் பொருட்படுத்தாதவர் அல்ல. அவர் கடினமான/இரக்கமற்ற ஆண்டவருமல்ல. மாறாக அவர்களுடைய மாம்சம் பூரண கோட்பாடுகளை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் தோல்வியுற்றாலும்கூட, அவருடைய இருதயத்தின் நோக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு என்றென்றும் விருப்பமுள்ளவராகவே காணப்படுகின்றார். ஆகவே, "இனி நித்திரைப் பண்ணி இளைப்பாறுங்கள்" என்ற வார்த்தைகளை அவர் ஏளனத்துடன் சீஷர்களை நோக்கிப் பேசவில்லை என்றும், காலையில் வரப்போகிற காரியங்களினிமித்தம் இரவில் அவர்கள் கொஞ்சம் இளைப்பாறுதலும் புத்துணர்வும் அடையட்டும் என்றே கூறினார். ஆனால், அவர்களால் அதிக நேரம் உறங்கமுடியவில்லை. யூதாஸ் இயேசுவை தேடிவந்த திரளான அதிகாரிகளுக்கு வழிகாட்டி அவ்விடத்திற்கு வந்தான். இந்த அதிகாரிகள் ரோம சேவகர்களாய் இராமல், பிரதான ஆசாரியனுடைய சேவகர்களாகவும், என்ன நடக்கப்போகின்றது என பார்ப்பதற்கும் வந்திருந்த நபர்களுமாய் இருந்தார்கள். பஸ்கா அநுசரிக்கும்படிக்கு பட்டணத்தில் ஜனங்கள் நிறைந்திருக்கும் வேளையில் காலைப்பொழுது இயேசுவை கைது செய்வது என்பது, பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்திவிடும் என இவர்கள் கருதி இவரை இரவோடு இரவாக கைது செய்யும்படிக்கு கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு வந்தார்கள்.

கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் அடிக்கடி போவார்கள் என்றோ, அல்லது இராஜ போஜனத்தின்போது இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் இத்தோட்டத்திற்குப் போக இருக்கின்றார்கள் என்றோ யூதாஸ் அறிந்திருக்கலாம். யூதாசுக்குள்

சாத்தான் புகுந்த பிற்பாடு, கர்த்தரை காட்டிக்கொடுப்பதின் மூலம், முப்பது வெள்ளிக்காசுகளை சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் என்ற தீர்மானத்துடன் பஸ்கா போஜனம் புசிக்கும்படிக்கு கூடியிருந்த சீஷர்களை விட்டுவிட்டு யூதாஸ் புறப்பட்டுபோய், பிரதான ஆசாரியர்களைக் கண்டு அவர்களிடத்தில் பேரம் பேசினான். இந்த உடன்படிக்கையின் காரணமாகவே இயேசுவை சந்திக்கும்படியாகவும், சேவகர்கள் அவரை பிடிக்கத்தக்கதாக அவர்களுக்கு அடையாளம் காட்டிக்கொடுக்கத்தக்கதாகவும் சேவகர்கள் கூட்டத்திற்கு முன்பாக யூதாஸ் வந்தார். யூதாஸ் இயேசுவின் அருகே வந்து, ரபீ வாழ்க என்று சொல்லி, அவரை முத்தஞ்செய்தான். கிரேக்க பதிவுகளின் அர்த்தத்தின்படி பார்க்கையில் யூதாஸ் மீண்டும் மீண்டுமாக முத்தஞ்செய்தான் என்பதாக தெரிவிக்கின்றது. அன்பிற்கான பொது சின்னமாய் இருந்த இந்த முத்தத்தை இயேசு ஏற்றுக்கொண்டார். மேலும், இது துரோகத்தின் முத்தமாய் இருந்தது என்றும் இயேசு அறிந்திருந்தும் எவ்விதமான கோபத்தின் வார்த்தைகள் அவர் வாயிலிருந்து வரவேயில்லை. மாறாக, மிகுந்த அன்புடனும், மரியாதையுடனும், "சிநேகிதனே என்னத்திற்காக வந்திருக்கின்றாய்?" என்றார் (மத்தேயு 26:50). "தோழா, எதற்காக வந்தாய்?" என்று கேட்டார் (திருவிவிலியம்). இங்கு தோழா, சிநேகிதனே என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதற்கான ஆங்கில வார்த்தையான, "friend" அன்பான நண்பனை குறிப்பதுமில்லை. இன்னுமாக, பிரியமான இந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் philos என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்தும் வரவில்லை. மாறாக, உடன்வேலையாள் அல்லது கூட்டாளி என்ற அர்த்தத்தை அளிக்கும் *hetaire* என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்தே வந்துள்ளது.

"யூதாசின் ஆவியை தவிர்த்துவிடுங்கள்"

கிறிஸ்துவின் ஒவ்வொரு சீஷனும் கர்த்தருக்கும் அவருடைய நோக்கங்களுக்கும், தான் ஒருபோதும் யூதாசாக மாறிவிடாத ஒரு வாழ்க்கை போக்கை வாழ முடிவு செய்ய விரும்புவது அவனவன் கையில்தான் இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பன்னிரண்டு சீஷர்களில் ஒருவன் துரோகியாக இருப்பான் என்றும், தேவனுடைய கிருபையை விருதாவாக அவன் பெற்றுக்கொள்வதோடு அல்லாமல், அக்கிருபையை மிகுந்த தீமையான விதத்தில் பயன்படுத்துவான் என்றும், தேவன் முன்னறிந்து வைத்திருந்த காரியமானது, யூதாசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணமல்ல, "கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவாரென்பதும், கிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சொல்லுகிற எவனும் அநியாயத்தைவிட்டு விலகக்கடவனென்பதும், அதற்கு முத்திரையாயிருக்கிறது" (2 தீமோத்தேயு 2:19). தேவனுடைய கிருபையை நாம் எப்படி பெற்றுக்கொள்வது என்பது குறித்தும், அதனை எப்படி பயன்படுத்துவது என்பது குறித்தும் தீர்மானிப்பது நம் கையில் தான் உள்ளது. தேவனுடைய முன்னறிவானது எவ்விதத்திலும் நமக்குள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய காரணியாக இராது.

யூதாஸ் சீஷனாக தனது ஓட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது, உண்மையுள்ளவனாகவே இருந்தான் என்பதை அநுமானிப்பதற்கு நமக்கு பல காரணங்கள் உள்ளது. கடைசி வேளையில், அவனிடத்தில் வெளிப்பட்ட மிகக்கேடான குணலட்சணமும், இருதயத்தின் அவகேடான/தீமையான கீழ்த்தரமான நோக்கங்களும் அவனுக்குள் படிப்படியாகவே ஏற்பட்டதென நாம் அநுமானிக்கிறோம். அதாவது, இந்த அவகேடுகள் அவருக்குள் ஒருசில சிறு யோசனைகளாக உதித்து, பின்னர் இறுதியில் மிகவும் பயங்கரமான அவல சம்பவமாக முடிந்தது என்று நாம் அநுமானிக்கின்றோம். அவருக்குள் உதித்த அந்த யோசனைகள் அநேகமாக சுயநலத்தின் அடிப்படையிலேயே காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது, பன்னிரண்டு பேர் மத்தியில் தனக்கு போதுமான அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற யோசனைகள் அவருக்குள் தோன்றியிருக்கலாம். நமது கர்த்தர் பேதுருவுக்கும், யாக்கோபிற்கும், யோவானுக்கும் முன்னுரிமைக் கொடுத்து வந்த விஷயத்தில் கர்த்தருக்கு அறிவும், திறமையும் இல்லையென்பதை வெளிக்காட்டுகின்றன என்பதான யோசனைகள் கூட அவருக்குள் தோன்றியிருக்கலாம். இப்படியாக, மற்றவர்களிடத்தில் குறைக்காணும் விதமாக தனக்குள் ஏற்பட்டுள்ள ஆவியை யூதாஸ் உற்சாகமூட்டி வந்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. தீர்மானம் எடுக்க வேண்டிய எந்தெந்த விஷயங்களில் இயேசுவும் மற்ற சீஷர்களும் தவறினார்கள் என்பதையும், எந்தெந்த இடங்களில் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த அவர்கள் தவறிவிட்டார்கள் என்பதையும், எந்தெந்த இடத்தில் சரியான வாய்ப்புகள் அமைந்தபோதும், தவறான வார்த்தைகளை அவர்கள் பேசிவிட்டார்கள் என்பதையும், யூதாஸ் தனக்கு மாத்திரமே புரிகின்றதுபோலவும், அதேவேளையில், தன் தவறுகளைக் கண்டு கொள்ளாதவனாகவும் காணப்பட்டான். வீழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு எப்போதும் இப்படிப்பட்ட சுயநலமான ஆவியும், இப்படியான சுய திருப்தியின் ஆவியும், மற்றவர் மேல் குற்றம் சாட்டும் இப்படியான ஆவியும் மற்றும் இப்படியான கண்மூடித்தனமான எண்ணங்களும் எப்போதும்

காணப்படுகின்றது. இதற்கு சபையின் வரலாறும் நம்முடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்கள்கூட சாட்சிபகர்கின்றன.

கிறிஸ்துவின் நோக்கங்கள் முன்னேற்றத்தை நோக்கிச் செல்லவில்லை என்று யூதாஸ் உணர்ந்தபோது, அதாவது, அங்கு கூடியிருந்த திரளான ஜனங்களின் ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, இயேசு இராஜாவாகிக் கொள்வதற்குக் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்ததோடு, யூதர்களுடைய அதிகாரிகளிடமிருந்து தாம் எதிர்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினதின் மூலம் இயேசுவின் மனம் வேறு திசையில் போய்க்கொண்டிருப்பதை யூதாஸ் உணர்ந்தான். அந்த உணர்வால் தன்னுடைய சொந்த கூட்டிற்கு சொகுசான இறகுகள் வைப்பதற்கு ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்ற யோசனைகள் அவனுக்குள் எழும்பின. இதன் மூலமாக பிரச்சனைகளும், பிரிவினைகளும் வெடிக்கும்போதுதான், ஆதாயம் பெறும் கூட்டத்தாரில் ஒருவனாகவும், சீஷனாக இருந்ததின் காரணமாக இழப்புகள் அடையாத நபராகவும் இருக்க முடியும் என யூதாஸ் சிந்தித்தான். ஆக, அவனுடைய மனதை சுயநலம் ஆளகை செய்து அவனை திருடுவதற்கு வழிநடத்தினபடியினால், "அவன் திருடனும், பணப்பையை உடையவனுமாயிருந்தான் என்று அவனைக்குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அவன் சீஷர்களின் கூட்டத்தாருக்குப் பொருளாளராக இருந்தான். மேலும், அவர்களுக்குரிய பணத்தில் யூதாஸ் தன்னுடைய தனிப்பட்ட சில விஷயங்களுக்காக எடுத்துக்கொண்டவனாகவும் இருந்தான். (கர்த்தருடைய) நோக்கத்திற்காக தன்னுடைய ஈடு இணையற்ற நேரத்தைதான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்ற எண்ணத்தினாலும், தான் செய்துகொண்டிருக்கும் காரியங்கள் மூலம் உண்டாகும் மதிப்புகள் அவர்களுடைய பணப்பையிலிருந்து தான் எடுத்துக்கொண்ட பணத்திற்கு ஈடு செய்வதாக உள்ளது என்ற எண்ணத்தினாலும், தான் திருடின விஷயம் ஒரு தவறல்ல என்று அவனுடைய நயவஞ்சகத்தினால் தன்னை குற்றமற்றவன் என யூதாஸ் எண்ணியிருக்கக்கூடும் என்றுகூட நாம் அனுமானம் செய்யலாம். இதுவே, சுயநலத்தின் ஆவியாகும். இந்த சுயநலத்தின் ஆவி, கர்த்தருடைய ஆவிக்கு அதாவது, பலி செலுத்தும் உணர்வின் ஆவிக்கும், சத்தியத்திற்காக முழு ஆன்மாவோடு செய்யப்படும் ஊழியத்திற்கும் முற்றிலும் எதிர்மாறானதாகும். யாரொருவர் இந்த ஆவியை எந்தளவில் பெற்றிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பெற்றிருக்கும் ஆவிக்கேற்ப அவர்களிடத்தில் யூதாசின் ஆவி இருப்பது மெய்யே. மேலும், இவ்வாவியைக் கொண்டிருப்பதினிமித்தம் உண்டாகும் விளைவுகள் யூதாசின் அளவிற்கு அல்லது அவரைக்காட்டிலும் குறைவாக இருப்பினும் அது நிச்சயமாக தீமையானதாகவே காணப்படும்.

உலகத்தில் காணப்படும் கர்த்தருடைய உண்மையான அங்கங்கள் தம்மை அடையாளப்படுத்துகிறார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு எதிராக செய்யப்படும் எக்காரியமும் தமக்கு எதிராகவே செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்றும், நமது கர்த்தர் அறிவித்துள்ளார். ஆகவே, கர்த்தருடைய பின்னடியார்களில் மிகச் சிறியவராகக் காணப்படும் ஒருவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதின் மூலமும், காயப்படுத்துவதின் மூலமும், இந்த யூதாசின் சுயநலத்தின் ஆவியானது இன்றும்கூட கர்த்தரை காட்டிக்கொடுப்பதற்கு வழிநடத்துகின்றது என்பது உறுதியே. யூதாசினுடைய ஆவிக்கு பிரதிநிதிகளாகக் காணப்படுகிறவர்கள் முத்தம் கொடுத்துக் காட்டிக் கொடுக்கத்தக்கதான யூதாசின் வழிமுறையைப் பின்பற்றுவார்கள் என்ற விஷயத்தைக்குறித்து நாம் அதிர்ச்சியடைய வேண்டாம். அதாவது, யூதாசின் ஆவியுடையவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அங்கங்கள் மீது தங்களுக்கு மிகுந்த அன்பும், மதிப்பும், மரியாதையும் இருக்கும் என்று கூறுவார்கள். ஆனால், அதேசமயம் தங்களுடைய தனிப்பட்ட ஆதாயங்களுக்காக அல்லது முக்கிய ஸ்தானம் பெற்றுக்கொள்வதற்கோ, செல்வாக்குப் பெற்றுக்கொள்வதற்கோ வேறெந்த சுயநலமான ஆதாயத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கென கிறிஸ்துவின் அங்கங்களை மறைமுகமாக/இரகசியமாக தாக்குகிறவர்களாக இருப்பார்கள். கர்த்தருடைய பின்னடியார்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும், "ஆண்டவரே நானோ" என்று யூதாஸ் கேட்ட அதே வார்த்தைகள் அடங்கின கேள்வியை தங்களிடமே கேட்டுக்கொள்வார்களாக. புது சிருஷ்டிகளாகிய நம்மை அழித்துப்போடுவதற்கும், நம்மை கண்ணியில் சிக்க வைப்பதற்கென ஏற்றசமயத்தை பதுங்கியிருந்து நாடதக்கதாக இந்த யூதாசின் ஆவி நம்மிடத்தில் எவ்விதத்திலாகிலும் ஒளிந்துகொண்டிருக்கின்றதா என நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய இருதயங்களை ஆராய்வோமாக. ஆமென்!!

[R3887]

"அசட்டைப் பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும்"

மத்தேயு 26:57-68

"அவர் அசட்டைப் பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவருமாய் இருந்தார்" என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி எழுதியுள்ளார்" (ஏசாயா 53:3). கர்த்தரை பற்றின அறிவிற்கு வந்தவர்களுக்கும், தெய்வீக வார்த்தையின்படியான கண்ணோட்டத்தின் படி மனிதனைப் புரிந்துகொள்ளும் நிலைக்கு வந்தவர்களுக்கும், கர்த்தரின் மரணம் தொடர்பான அனைத்து சம்பவங்களும் எவ்வளவு விநோதமாகத் தோன்றியிருக்கும். இப்பொழுது நாம் அச்சம்பவங்களைப் பார்க்கப்போகிறோம். அதாவது, நாமும் அச்சூழ்நிலைகளில் காணப்பட்டு, அவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது போன்று அச்சம்பவங்களை நாம் பின் தொடரப்போகின்றோம். இன்னுமாக நம்முடைய கர்த்தரை சூழ்ந்து காணப்பட்ட பிரதான பாத்திரங்களினால் உண்மையான சூழ்நிலை/நிலைமை என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்குக் கடினமாக இருந்தது என்றும் நாம் உணர்ந்து கொள்கின்றோம். மேலும், இவர்களிடமிருந்து தற்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நம் பக்கமாக நாம் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, சில படிப்பினைகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மேலும், இக்காலக்கட்டத்தின் அறுவடை காலம் தொடர்புடைய மாபெரும் மற்றும் முக்கியமான விஷயங்களுடன் நாமும் தொடர்புடையவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்றும், உண்மையான நிலை என்ன என்று நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாததாய் இருக்கும் மாபெரும் நிகழ்வுகளின் அருகாமையில் காணப்படுகின்றோம் என்றும், நாம் மிகவும் கவனமாய் இருந்து சோதனைக்குள் விழுந்துவிடாதபடிக்கு நாம் ஜெபத்துடனும், விழிப்புடனும் இருக்க வேண்டும் என்றும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். நம்முடைய நிலையற்ற/இடறல்கள் நிறைந்த நிலையைப் பார்க்கையில், இப்பாடத்தில் நாம் பார்க்கப்போகிறவர்களுடைய கண்டனத்திற்குரிய நடவடிக்கைகள் மீது நமக்கு அனுதாபமே ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இயேசுவும், சீஷர்களும் கெத்செமனே தோட்டத்தின் வாசலண்டைக்கு வந்தார்கள். இரண்டு பட்டயங்களில் ஒன்றை வைத்திருந்த பேதுரு, தனது ஆண்டவரை பாதுகாக்கும்படிக்கு அதனை பயன்படுத்த ஆரம்பித்தார். முதல் வெட்டாக பிரதான ஆசாரியனுடைய அரமனை ஊழியர்களில் ஒருவனாகிய மல்குஸ் என்பவனின் காதை வெட்டினார். இயேசு அவர்களிடம் பட்டயம் எடுத்துக்கொள்ளும்படி சொன்னபோது, அவர்களிடத்தில் இரண்டு பட்டயம் ஏற்கனவே உள்ளது என அவர்கள் பதிலை அளித்தபோது, "இது போதும்" என்று இயேசு கூறினார். பட்டயம் வைத்திருக்கின்றோம் என்ற அவர்களுடைய பதிலானது, சீஷர்கள் கர்த்தரை பாதுகாப்பதற்கு என போராட விருப்பத்துடன் இருக்கின்றார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தினது. இவ்வெளிப்படுத்தல், போதுமானதாய் இருந்தது. "பட்டயத்தை உரையிலே போடு" என்ற ஆணை உடனடியாக இயேசுவினிடமிருந்து வந்தது. காது வெட்டப்பட்டதன் மூலமாக வந்த வாய்ப்பை இயேசு காதை சொஸ்தப்படுத்தி தம்முடைய சத்துருக்களுக்கு தமது இரக்கத்துடன் கூடிய பெருந்தன்மையை வெளிக்காட்டுவதற்கு பயன்படுத்தினார். பட்டயத்தை எடுக்கின்றவன் பட்டயத்தினால் மடிவான் என்பதிலுள்ள படிப்பினையை சீஷர்கள் முழுமையாகக் கற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவேதான், பிற்பாடு எங்கும் அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யும் விஷயத்தில் வன்முறையைக் கையாண்டதாக பதிவு செய்யப்படவில்லை. கர்த்தருடைய அனைத்து பின்னடியார்களும் இப்படிப்பினையைக் கற்றுக்கொண்டு, செயல்முறைப் படுத்தினால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும். இப்படிப்பினையை சில பின்னடியார்கள் புறக்கணித்த காரியமானது, வரலாற்றின் பக்கங்களை கர்த்தருடைய போதனைகளுக்கு அவமரியாதை உண்டுபண்ணும் விதத்திலும் அவருடைய உண்மையான நோக்கத்திற்குப் பாதிப்பு உண்டுபண்ணும் விதத்திலும், பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலம் மற்றும் அதன் திரளான களைகளும் அனுகூலம் உண்டுபண்ணும் விதத்திலும் களங்கப்படுத்தியுள்ளது. கர்த்தருடைய அனைத்து ஜனங்களும் இப்படிப்பினையை தங்கள் இருதயத்திற்குள் கொண்டு செல்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டு, மத்தேயு 5:9-ம் வசனத்தில் இடம்பெறும் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்துக்கொள்கிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நமது போதகரின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நாம் ஒருபோதும் பட்டயத்தையும், பூமிக்குரிய வல்லமைகளையும் பயன்படுத்துகின்றவர்களாய் இருக்கக்கூடாது. கர்த்தரிடத்தில் போதுமான வல்லமை உள்ளது. மேலும், வல்லமை செயல்படுத்துவதற்கான வேளை வரும்போது, அவரே இந்த மாபெரும் வல்லமையை தமது கரத்தில் எடுத்துக் கொள்வார். மேலும், நீதியின் பட்டயம் உறையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு பயங்கரமாக உபத்திரவக்காலத்தை உண்டுபண்ணும். ஆனால், இவைகளெல்லாம் அதற்குரிய ஏற்றக்காலத்தில் நடைபெறும். மேலும், பூமியின் விஷயங்கள் மீதான பொறுப்பை கர்த்தர் எடுத்துக்கொள்வார். மேலும், இந்த அனுபவங்கள் வாயிலாக உண்டாகும் படிப்பினைகள் ஜனங்களுக்குப் பாதிப்பை உண்டுபண்ணுகிறதாய் இராமல்,

நன்மையாகவே காணப்படும். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இப்பொழுது பயன்படுத்த வேண்டிய ஒரே பட்டயம் ஆவியின் பட்டயமாகும். அதாவது, தேவனுடைய வார்த்தையாகிய பட்டயமேயாகும். மேலும், வார்த்தையின் அழுத்தத்தினாலோ அல்லது கடுஞ்சொல்லினாலோ அல்லாமல் அல்லது தேவனுடைய வார்த்தையாகிய பட்டயத்தைப் பயன்படுத்தும் நபரின் கோப வெளிப்படுத்தல்களினாலுமல்லாமல் இப்பட்டயம் அதற்குரிய கூர்மையினாலும் ஊடுருவும் வலிமையினாலும் செயல்படுவதற்கு நாம் விட்டுவிட வேண்டியவர்களாய் இருக்க வேண்டும். இப்பட்டயத்தைப் பயன்படுத்துபவர்கள் அன்பில் சத்தியத்தை சொல்ல வேண்டும் என்று வழி காட்டப்படுகின்றனர். இவ்விதமாய் அன்பில் சொல்லப்படும்போது, சத்தியத்தினால் அதன் வேலையை அதற்குரிய வழியில் செய்ய முடியும்.

“எல்லாரும் அவரைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்”

கர்த்தர் கைது செய்யப்பட்ட போது, சீஷர்கள் அனைவரும் அவரை தனியே விட்டு ஓடிப்போன காரியமானது, நாம் பார்க்கும்போது, சீஷர்கள் மிகவும் கோழைத்தனமாக நடந்து கொண்டதுபோன்று தோன்றலாம். ஆனால், அவர்கள் நமது கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படியே போனார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். “என்னை தேடுகிறதுண்டானால் இவர்களைப் போகவிடுங்கள்” என்று கர்த்தர்தான் அதிகாரிகளிடம் கூறினார் (யோவான் 18:8). தேசத்தின் சட்டத்திற்கும், அரசியல் நீதிமன்றத்திற்கும் அடையாளமாய்க் காணப்பட்ட பிரதான ஆசாரியனின் கரங்களில் கர்த்தர் சிக்கின பிற்பாடு, சீஷர்கள் தங்களைக் கொண்டு கர்த்தருக்கு எவ்விதமான பிரயோஜனமில்லை என்றும், இந்த பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசுவுக்கு எதிராக கெடுதல் விளைவிக்கக்கூடியவர்கள் என்றும் சீஷர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். “இவர்களைப் போகவிடுங்கள்” என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளை சீஷர்கள் கர்த்தரிடமிருந்து வந்த கட்டளை என்றுகூட எடுத்திருக்கலாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் குழம்பிப் போயிருந்தார்கள். இவர்கள் இயேசுவோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, வித்தியாசமானக் காரியங்களையே அவரிடத்தில் எதிர்பார்த்தவர்களாக இருந்தார்கள். அவர் (இராஜாவாக) உயர்த்தப்படுவார் என இவர்கள் எதிர்பார்த்த நிலையிருந்தபோது, அவரோ தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதைக்குறித்தும் பேசிக்கொண்டிருந்தார், துக்கத்துடன் இருந்தார், வேதனையுடன் இருந்தார். இப்பொழுதோ, அவர் கைதும் செய்யப்பட்டுவிட்டார். அனைத்தும் குழப்பமாகவும், சோர்வை உண்டாக்குவதாகவும் சம்பவித்தது. மேலும், முற்றிலும் ஏமாற்றம் அடைந்தவர்களாக அவர்கள் அநேகமாக தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பியிருக்க வேண்டும். பேதுருவும், யோவானும் மாத்திரம் தொலை தூரத்தில் அவரை பின்தொடர்ந்து போனார்கள். பிரதான ஆசாரியனுடைய அரமனைக்கும், முற்றத்திற்கும் அவர்கள் வந்த பிறகு இயேசு முதலாவதாக வயதில் மூத்தவராகக் காணப்பட்ட ஆசாரியனாகிய அன்னாவுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டார். சிறிது நேரம் குறுக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டார். பின்னர் இவருடைய மறுமகனும் அதிகாரப்பூர்வமான ஆசாரியனாகக் காணப்படும் காய்பாவினுடைய வீட்டு முற்றத்திற்கு இயேசு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இயேசு அன்னாவுக்கு முன்பு கொண்டு போகப்பட்ட காரியமானது, அன்னாவுக்கு மரியாதையளிக்கும் விதத்தில் மாத்திரமே செய்யப்பட்டது. மற்றபடி காய்பாதான் இயேசு கைது செய்யப்படுவதற்குரிய காரணமாக இருந்தார். மேலும், இந்த காய்பா, யூதர்களுடைய மூப்பர்களில் சிலருடன் இயேசுவுக்கு எதிராக என்ன குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவரலாம் என்ற விதத்தில் அவருடைய விசாரணைக்கான ஆயத்தமாக அவரை விசாரிக்கும்படிக்குக் காத்துக்கொண்டிருந்தார். (பிரமாணத்தின்படி அவரை காலையிலேயே விசாரணை செய்யலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. ஆகவே, சட்டத்திற்கு எதிராக இரவில் நிகழ்த்தப்பட்ட இந்த விசாரணையே அவர்கள் செய்த உண்மையான விசாரணையாகும். பிலாத்துவுக்கு முன்பு இயேசுவின் விசாரணையை எடுத்துச் சென்று அவருக்கு மரணதண்டனை அளித்துவிட வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய எண்ணமாக இருந்தது).

“பொய் சாட்சிகளைத் தேடுதல்”

இயேசுவை குறித்தும், அவருடைய போதனைகள் குறித்தும் அவருடைய வல்லமையான கிரியைகள் குறித்தும் பிரதான ஆசாரியர்களும், மூப்பர்களும் போதுமான அளவு தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இயேசுவின் கடைசி அற்புதங்களில் ஒன்றாகிய லாசருவை மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பண்ணின சம்பவமானது, எருசலேமுக்குள் சம்பவித்தப்படியினால், இவ்விஷயம் சதுசேயர் மற்றும் பரிசேயரின் ஆவேசத்தைக் கிளப்பிவிட்டது. ஆகவே, இயேசுவை கொன்றுபோட்டுவிட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்திற்குள் வந்தார்கள். ஏனெனில், இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களை இன்னும் கொஞ்சம் இயேசு பண்ணினால் ஜனங்கள் முற்றும் முழுமையாக அவர் பக்கம் போய்விடுவார்கள் என்றும், ஜனங்கள் மீதான தங்கள் ஆதிக்கம் முறிந்துபோய்விடும் என்றும் அஞ்சினார்கள். இப்பொழுது இயேசு அவர்கள் கைகளுக்கு அகப்பட்டுவிட்டார். ஜனங்களுக்குத்

தெரியாமலும் எவ்விதமான தொந்தரவுகள் கிளறிவிடப்படாமலும் இயேசுவை கைது செய்துவிட்டனர். அவரைக் கொன்றுபோட்டுவிட வேண்டும் என்ற கொலைக்கார எண்ணம் இன்னமும் அவர்களிடத்தில் காணப்பட்டது. அவரை எப்படி கொன்று போடலாம் என்ற கேள்விதான் அவர்களிடம் எழும்பினதேயொழிய, நீதியின்படி எப்படி சேவை புரியலாம் என்ற கேள்வி அவர்களுக்குள் காணப்படவில்லை. இன்னுமாக, நீதி மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் அவர்கள், நீதியின் நிபந்தனைகளுக்கு ஒத்துப்போவது போன்று எப்படி காண்பிக்க வேண்டும் என்று அதேசமயத்தில் தங்களுடைய இருதயங்களில் காணப்படும் கொலைபாதகத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதுதான் அவர்களுக்குள் கேள்வி காணப்பட்டது. ஆகவேதான், அவர்கள் பொய் சாட்சிகளைத் தேடினார்கள் என்று வாசிக்கின்றோம். கர்த்தரை பற்றி அறிந்தவைகளை கூறும் உண்மை சாட்சிகளை அவர்கள் தேட விரும்பவில்லை. மாறாக, அறியாமையினாலோ, கர்த்தரை தவறாகப் புரிந்து கொண்டதினாலோ அல்லது பிரதான ஆசாரியர்களின் ஆதரவை/தயவை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பி திட்டவட்டமாக கர்த்தரையும், அவருடைய போதனைகள் முதலானவைகளையும் தவறாய் பேசுகின்ற பொய் சாட்சிகளையே அவர்கள் தேடினார்கள். ஆனால், அவர்களால் ஒருவரையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பிரதான அதிகாரிகள் தவிர மற்றபடி அவ்வதிகாரிகள் தொடர்புடைய எவரும் நமது கர்த்தருடைய போதனைகளை தவறாய் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதும், கர்த்தருடைய போதனைகளை தவறாய் சாட்சி பகரவும் விரும்பவில்லை என்பதும் பாராட்டத்தகுந்த விஷயமாகும். இறுதியாக, ஒருவேளை ஆலயம் அழிக்கப்பட்டால் அதனை தம்மால் மூன்று நாளுக்குள் எழுப்பிவிட முடியும் என்று இயேசு கூறினதைக் கேட்டோம் என்று சொல்லிய இரண்டு சாட்சிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். இது தவறான சாட்சியல்ல, இயேசு பேசின வார்த்தைகளை இந்த சாட்சிகள் புரிந்துகொண்ட அர்த்தத்தில் தான் கேட்டவர்களிலும் பெரும்பாலானோர் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிற்பாடு பரிசுத்த ஆவியின் வெளிச்சத்தினால் தான் இயேசு இங்கு தமது சரீரத்தைத் தான் ஆலயமாகக் குறிப்பிட்டார் என்று அப்போஸ்தலர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். ஆகவே, அழியாமையின் காரணமாக இந்த இரண்டு சாட்சிகள் தாங்கள் இயேசுவுக்கு எதிராக சாட்சி கூறினோம் என்றும், தாங்கள் இயேசுவுக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தும் சாட்சியைக் கூறிவிட்டோம் என்றும், இயேசுவினிடத்தில் தற்பெருமை அடித்துக்கொள்ளும் ஆவியும், ஆலயத்தின் மகத்துவத்தையும், மேன்மையையும் அலட்சியப்படுத்தும் தன்மையும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாக சாட்சியைக் கூறுகின்றோம் என்றும் இவர்கள் எண்ணிக் கொண்டாலும், இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் பொய் சாட்சிகள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட முடியாது. கர்த்தருக்கு எதிராக ஏதாகிலும் சாட்சியைக் கொண்டுவரலாம் என்று தான் எடுத்த பிரயாசம் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று பிரதான ஆசாரியன் உணர்ந்துகொண்டான். ஆனாலும், தன்னுடைய இந்த தோல்வியை அங்கிருந்த ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென அவர் விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்த சாட்சி மிகவும் இன்னலுக்குரிய சாட்சியாக தனக்குத் தோன்றியதுபோல் காட்டிக்கொண்டு, அநியாயத்தைக் காண்பதினால் உண்டாகும் கோபம் தனக்கும் எழும்பியதுபோன்று இயேசுவை நோக்கி, அவருடைய செவிகளில் இச்சாட்சி விழுந்ததா இல்லையா? என்றும், இச்சாட்சி தவறென நிரூபிக்க அவரிடம் சான்று ஏதேனும் உள்ளதா? அதாவது, சாட்சியை அவரால் தவறு என்று நிரூபித்துக் காட்டமுடியவில்லையோ? என்று கேட்டார். இயேசு ஒன்றும் பேசவில்லை. இரண்டு சாட்சிகளும் அவ்வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டுமாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, எந்த பிரமாணமும் அவரை குற்றஞ்சாட்டுவதற்கு ஏதுவாக ஒன்றும் அவ்வார்த்தைகளில் இருக்கவில்லை.

"நீர் கிறிஸ்துவா?"

ஆலயம் தொடர்பான கேள்வியில் இயேசுவை விவாதம் பண்ண வைத்து அப்படியாக அவர் பேசும் வார்த்தைகளில் எதையாகிலும் குற்றம் என்று தீர்த்துவிடலாம் என்று முயற்சித்தப்போது, இயேசுவை விவாதம் பண்ணும் நிலையில் கொண்டுவர முடியாமற் போனதால் குற்றம் சாட்டத்தக்கதான வார்த்தைகள் அடங்கிய பதிலை இயேசு வழங்கத்தக்கதாக ஒரு முன்னணி வகுக்கும் கேள்வியை மிகுந்த பயபக்தியுடன் இயேசுவிடம் கேட்க வேண்டும் என்று பிரதான ஆசாரியன் தனக்குள்ளாகவே எண்ணிக் கொண்டான். "நீர் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவோ (மேசியாவோ)" என்பதை எங்களுக்கு சொல்லும் என்பதே இயேசுவின் முன்பு வைக்கப்பட்ட கேள்வியாகும். இயேசு தான் மேசியா என்று தற்பெருமை அடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும், அமைதியுடன் தம் வேலையை செய்துகொண்டு கடந்துபோய் கொண்டிருக்கின்றார் என்றும், நன்மை செய்தும், ஜனங்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டும் இருந்தார் என்றும், "இம்மனுஷன் பேசினதுபோல் வேறு எவரும் பேசினதில்லையே" என்று சாட்சி பெறத்தக்கதாக இவருடைய கிரியைகள் காணப்பட்டது என்றும், இயேசு தம்மை அனுப்பினவருடைய வேலையை செய்து கொண்டிருக்கின்றார் என்றும், ஆகவே, இவர் மேசியா என்றும் காய்பாவுக்கு அநேகமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இயேசு தாம் தான் மேசியா என்று ஒப்புக்கொள்வதன் மூலம்

தம்மைத்தாமே குற்றவாளியாக இங்கு ஆக்கிக்கொள்வாரா அல்லது இல்லையா என்பதே கேள்வியாக இருந்தது. ஒருவேளை, தாம்தான் மேசியா என்பதை ஒப்புக்கொள்ள இயேசு மறுத்திருப்பாரானால், அவருக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டு கண்டுபிடிக்க வேறு எந்த வழிதான் காணப்பட்டிருக்கும்? ஆனால், இயேசு இக்கேள்விக்கு மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை. அவர் ஒருவேளை அமைதியாக நின்றிருந்திருப்பாரானால் அது அவர் தாம் மேசியா இல்லையென்று மறுதலிப்பதற்கும், சத்தியத்தை மறுதலிப்பதற்கும், அத்தேசத்தின் பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிவையும் அச்சம்பவம் தொடர்பான பொறுப்பையும் வெளிப்படுத்த மறுதலிப்பதற்கும் சமமாகிவிடும். ஆசாரியன் அத்தேசத்திற்கு/ஜனங்களுக்கு தலைவனாக இருக்கின்றபடியினால், இயேசு மேசியா என்று அவர் அறிந்துகொள்வது எல்லாவிதத்திலும் அவருக்கு அவசியமே. ஆகவே, நமது கர்த்தர், "நீர் சொன்னபடியே" என்ற பதிலளித்தார். அதாவது, நீர் சொன்னது உண்மை என்று நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன் அல்லது நான் தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியா தான், இன்னுமாக மனுஷக்குமாரன் வல்லமையின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்தவராக மகிமையோடு வானத்தில் வருவதை நீங்கள் இனிமேல் காண்பீர்கள் என்ற விஷயத்தையும் நான் உனக்கு உறுதியளிக்கின்றேன் என்றவிதத்தில் பதிலளித்தார்.

மற்ற இடங்களில் பேசினதுபோல இங்கும் நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சுருக்கமாகவே உள்ளது. இச்சமயத்தில் அதிலும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையின் போது, அங்கிருந்த ஜனங்களிடம் எதிர்காலத்திற்குரிய தெய்வீக திட்டத்தை விவரித்துக்கூறுவது, கர்த்தருடைய நோக்கமாகவும் இருக்கவில்லை. மேலும், அப்படி கூறுவதும் சரியாக இருந்திருக்காது. "கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்துவார்" (சங்கீதம் 25:14). ஆகவே, நமது கர்த்தர் இப்படியாக கூறவில்லை. "என்னை நீங்கள் குற்றவாளியாக தீர்க்கப்போகிறீர்கள், இந்த நாளில் நான் இரண்டு கள்வர்கள் மத்தியில் சிலுவையில் அறையப்படுவேன். நான் மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு மீண்டுமாக எழுந்திருப்பேன். அதற்குப் பிற்பாடு நாற்பது நாட்கள் கழிந்த பின்னர் நான் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போவேன். பின்னர் என்னுடைய பரிசுத்த ஆவியை நான் பெந்தெகொஸ்தே நாள் அன்று அனுப்புவேன். ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்திற்குரிய வேலைகள் ஆரம்பமாகும். முழு உலகிலும் சபை ஜனங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படும் வேலை நடைபெறும். சபையின் எண்ணிக்கையிலுள்ள அங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர், நான் வல்லமையிலும், மகா மகிமையிலும் மீண்டும் இரண்டாம் வருகையில் வருவேன். அப்போது உங்களால் நான் விசாரிக்கப்படுகிறவராக வராமல், உங்களுக்கு நீதிபதியாகவும், முழு உலகத்திற்கு இராஜாவாகவும், அதிகாரியாகவும் நான் வந்து முழு அறிவு மற்றும் முழு ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் அடங்கிய ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை ஒவ்வொரு சிருஷ்டிகளுக்கும் அருளத்தக்கதாகவும் நான் வருவேன்." இயேசு எதிர்கால தெய்வீக திட்டத்தை விவரித்திருக்க வேண்டுமானால் இப்படிதான் விவரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்படியாக அவர் கூறவில்லை. நமது கர்த்தருக்கே இவ்விஷயங்கள் அனைத்தும் தெரியும். ஆனாலும், இவைகளை சொல்வதற்கு அன்று ஏற்றவேளையாக இருக்கவில்லை என்பதை நம்மால் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வுண்மைகள் தொடர்பான எத்தனை படிப்பினைகள் இங்கு நமக்குக் காணப்படுகின்றது. நாம் ஏதாகிலும் ஒரு காரியத்தைக் குறித்து தகவல்கள் தேடிக்கொண்டிருந்தால் அவ்விஷயத்தில் நாம் முற்றிலும் நேர்மையுடனும், முற்றிலும் நியாயத்துடனும் இருக்க வேண்டும். இன்னுமாக, ஒன்றை/ஒருவரை தவறாய் காட்டுவதன் மூலம் எவ்வளவுதான் நன்மைகள் உண்டாகும் என்று நமக்குத் தோன்றினாலும் ஒன்றையும்/ஒருவரையும் தவறாகக் காட்டுவதற்கான வாய்ப்புகளை நாம் தேடக்கூடாது. கர்த்தருடைய ஜனங்களாக இருக்கும் அனைவரிடமும் நியாயம் எனும் விஷயம் மேலோங்கிக் காணப்பட வேண்டும். நீதியும், நியாயமும் தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாய்க் காணப்படுகின்றது என நாம் வாசிக்கிறதுபோலவே, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மற்றும் இக்காலக்கட்டத்தில் ஜெயம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கும் நபர்களுடைய அனைத்து குணலட்சணங்களுக்கு அஸ்திபாரமாக நீதி நியாயம் காணப்பட வேண்டும். நேர்மையுடனும், நியாயத்துடனும் காணப்படுகின்றவர்கள் மாத்திரமே, தற்காலத்தில் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்படும் செய்தியினால் தாக்கம் பெற்றவர்களாய் இருக்க முடியும். மேலும், யாரெல்லாம் தங்களுடைய நேர்மை, உண்மையை இழந்துவிட்டார்களோ, அவர்கள் சத்தியத்தை இழந்துபோவதும் நிச்சயமே. தேவன் விஷயத்திலும், நம் விஷயத்திலும், நம் நண்பர்கள் விஷயத்திலும், நம் சத்துருக்கள் விஷயத்திலும் நியாயத்தோடு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயத்தில் அஜாக்கிரதை ஏற்படாதவாறு கவனமாய் இருக்கக்கடவோம். நாம் அனைவரிடமும் சராசரியான நியாயத்திற்கும் மேலாகவே செய்பவர்களாகவும், செய்ய வேண்டியவர்களாகவும்

இருக்க வேண்டியிருந்தாலும், சராசரியான நியாயத்திற்கும் கீழாக நாம் செய்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது, இருக்கவும் முடியாது. ஆம், நாம் அன்புடனும், தாராள மனப்பான்மையுடனுமே காணப்பட வேண்டும்.

"அநீதியான காரியத்தைக் கண்டதினிமித்தம் நீதியான கோபம் உண்டானதுபோன்று நடிப்பு"

இயேசு தம்மை மேசியா என்று கூறினதைக் கேட்ட பிரதான ஆசாரியன் இதுவே இயேசுவுக்கு எதிராக தீமையான தோற்றம் கொண்டதுபோன்று காணப்படும் பலமானதும், உண்மையை சொல்ல ஒரே குற்றச்சாட்டாய் இருக்கப்போகின்றது என்று உணர்ந்துகொண்டார். இயேசுவின் வார்த்தைகளில் தீமையில்லை. ஏனெனில், அவர் கூறினது உண்மையாக இருந்தது. ஆனால், மகா பயபக்தியுடன் இருப்பதுபோன்ற நடிப்புடனும் தேவன் மீது மிகுந்த மரியாதை இருப்பதுபோன்ற நடிப்புடனும், மேசியா குறித்த தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கு மிகுந்த பயபக்தி கொண்டிருப்பதுபோன்ற நடிப்புடனும் இயேசு கூறின இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளினிமித்தம் இடியே விழுந்துவிட்டது போன்ற திகைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டதுபோன்ற நடிப்புடனும் காய்பா எழுந்து நின்றார். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளினிமித்தம் எரிச்சலும் கோபமும் தனக்கு மூண்டுவிட்டது என்ற முழு நடிப்புடன் முகத்தை வைத்துக்கொண்டு இயேசுவின் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் தேவனுக்கு அவமரியாதையை உண்டுபண்ணினபடியால், இயேசு தேவதூஷணம் செய்துவிட்டதாக தான் கண்டுபிடித்துவிட்டது போன்றும், அதினால் தனக்கு கோபம் மூண்டுவிட்டது போன்றும், தன்னுடைய நாடகமாகிய நீதியின் கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் வண்ணமாக தனது வஸ்திரத்தைக் கிழித்தார். பின்னர், ஜனங்களை நோக்கி, "இது தேவதூஷணம்... இனி சாட்சிகள் நமக்கு வேண்டியதென்ன? தேவதூஷணத்தைக் கேட்டீர்களே, உங்களுக்கு என்னமாய்த் தோன்றுகிறது?" இப்படிப்பட்ட மோசமான குற்றத்திற்கு எது சரியான தண்டனையாக இருக்கும்? இவரைப்போல் வந்து தங்களை தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியா என்று அறிவித்து, ஜனங்களை சொஸ்தப்படுத்தி, மரித்தோரை உயிரோடு எழுப்பியும், ஜனங்களிடமிருந்து பிசாசுகளைத் துரத்தியும், தங்களது வல்லமையை வெளிப்படுத்தின மற்றவர்களை நாம் எப்படி இதற்கு முன்னதாக தடுத்து நிறுத்தினோம்? என்று உரக்கக் கத்தினார். இயேசுவை கொன்றுபோட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அங்கு கூடியிருந்த மூப்பர்கள், "இவன் மரணத்துக்குப் பாத்திரனாய் இருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள். இயேசு காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கிடையில் அவரை திட்டித்தீர்த்தார்கள். மூப்பர்களும், அதிகாரிகளும் இயேசுவை இப்படியெல்லாம் செய்யவில்லையென்றாலும், அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரிலும், அனுமதியின் பேரிலும் சிலர் கர்த்தரை அடித்தார்கள், அவர் மேல் துப்பினார்கள், அவருடைய கண்களைக் கட்டி யார் அவரை குட்டி துன்புறுத்துகின்றார்கள் என்பதை அவர் சொல்லி தாம் ஒரு மேசியா என்றும், தீர்க்கதரிசி என்றும் நிரூபித்துக் காட்டும்படிக்கு அவரிடம் கூறினார்கள். "மயிர் கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டைப்போல, அவர் தம்முடைய வாயைத் திறவாதிருந்தார். அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் படிக்குப் பேசவுமில்லை, அல்லது தமக்குள் காணப்படும் வல்லமையைப் பயன்படுத்தவுமில்லை, அல்லது தம்மை விடுதலை பண்ணும்படிக்கு பன்னிரண்டு லேகியோன்கள் ஆயத்தமாக இருப்பார்கள் என்று அவர் ஏற்கனவே கூறியிருந்த லேகியோன்களையும் அவர் அழைக்கவில்லை. மாறாக, தம்முடைய பலியின் உடன்படிக்கையையே நிறைவேற்றிக் கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்து கொண்டு தம்மை ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டார். மேலும், பிதாவின் சித்தம் இதுவாகவோ, அல்லது வேறு எதுவாகவோ இருந்தாலும் சரி, அது தம்மில் நிறைவேற வேண்டும் என்றே விரும்பினவராகக் காணப்பட்டார்.

இதில் நமக்குள்ள படிப்பினை என்ன? அவரைக் குறித்து கற்றுக்கொள்வதற்கும், அவருடைய மாதிரியை பின்பற்றுவதற்கும் நாம் உடன்படிக்கை பண்ணியுள்ளோம். அப்படியானால், அடிகளையும், சோதனைகளையும், "பாவிகளினால் உண்டான விபரீதங்களையும்" நாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்கின்றோம்? நாமும் அவரைப்போலவே பொறுமையுடனும், நீடிய பொறுமையுடனும் காணப்படுகின்றோமா? பிதாவுக்கு தெரியாமல் எதுவும் நமக்கு நடக்காது. அதாவது, நம்முடைய நன்மைக்கு ஏதவல்லாத எதையும் அவர் அனுமதிக்கவிரும்பமாட்டார் என்றும், நன்மைக்கு ஏதவல்லாத எதையும் அவரால் அனுமதிக்க முடியாது என்றும் உணர்ந்து கொண்ட நிலையில் இவைகளையெல்லாம் நாம் சகித்து முன்னேறுகின்றோமா? தீமையான அனுபவங்கள் பெறுவதற்கு ஏதுவான நிலையில் (தவறு செய்த) நாம் காணப்படுவோமேயானால், அதையும் நாம் பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்வது சரியல்ல. ஏனெனில், இயேசுவின் விஷயத்தில், "இவரோ, தகாததொன்றையும் நடப்பிக்கவில்லையே" என்று அவர் அருகே இருந்த கள்வன் சாட்சி கொடுப்பதை நாம் நினைவு கூருகின்றோம். நம்மை துன்பப்படுத்துபவர்கள் விஷயத்திலும், நம்மை வெறுக்கிறவர்கள் விஷயத்திலும், நம்முடைய நோக்கங்கள் நல்லவைகளாக இருந்தாலும், நாம் பெற்றுக்கொண்ட தீமைக்கு சில விதங்களில் நாம் நன்மையையே அவர்களுக்கு

செய்திருந்தாலும், இப்படிப்பட்டவர்களுடனான நம்முடைய எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் நாம் மிக நேர்த்தியாக இருந்துள்ளோம் என்று நம்மால் சொல்லமுடியாது. "நீங்கள் குற்றஞ்செய்து அடிக்கப்படும்போது பொறுமையோடே சகித்தால், அதினால் என்ன கீர்த்தியுண்டு? நீங்கள் நன்மைசெய்து பாடுபடும்போது பொறுமையோடே சகித்தால் அதுவே தேவனுக்குமுன்பாகப் பிரீதியாயிருக்கும். இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்பட்டுமிருக்கிறீர்கள்; ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்துவரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின்வைத்துப்போனார். அவர் பாவஞ்செய்யவில்லை, அவருடைய வாயிலே வஞ்சனை காணப்படவுமில்லை. அவர் வையப்படும்போது பதில் வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்" (1 பேதுரு 2:20-23).

அடிகளையும், நிந்தனைகளையும் பெற்றுக்கொள்ளும் விஷயத்தில் நம்மால் முடிந்தமட்டும் நம்முடைய தவறுகளினிமித்தம் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதபடிக்கு நாம் பார்த்துக்கொள்வதோடுமட்டுமல்லாமல், இவ்வனுபவங்கள் வருகையில் அவைகளை பொறுமையுடனும், முறுமுறுப்பில்லாமலும் ஏற்றுக்கொள்வோமாக. மேலும், இவ்விதமாக நமது கர்த்தருடைய சாயலுக்கு ஒத்த குணலட்சணத்தில் வளர்ந்து, அக்குணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றவர்களாகவும் இருப்போமாக. இப்படியாக, செய்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் இறுதியில் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாய் முடியும் என்ற நிச்சயித்தை கர்த்தர் அருளுகின்றார். ஆனால், இப்படி செய்யாமல், தங்கள் உரிமைகளுக்காக யுத்தம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் இருப்பவர்கள், தாங்கள் சிலுவையை சுமந்துவருவோம் என்று தாங்கள் பண்ணியுள்ள உடன்படிக்கையின் தன்மையை ஒன்றில் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாய் காணப்படுகின்றார்கள். இல்லையேல், உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கு ஒத்துப்போக இவர்களுக்கு விருப்பமில்லை என்பது வெளியாகுகின்றது. ஆமென்!!

[R3900]

"கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டுவேன்"

(லூக்கா 23:33-46)

"பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே." - லூக்கா 23:34

சிலுவையின் இரத்தத்தினால் உண்டாகும் இரட்சிப்பைப் பற்றின சுவிசேஷமானது, மிகமிக பிரபலமற்ற நிலைக்கு போய்கொண்டிருக்கின்றது. தெய்வீக நீதியானது, "ஜீவனுக்கு ஜீவனை" கேட்டது. மேலும், ஆதாமின் ஜீவனுக்காகவும், அவர் மூலம் ஜீவனை இழந்துபோன அவருடைய சந்ததியின் ஜீவனுக்காவும், இயேசுவின் ஜீவனை தெய்வீக நீதி, ஈடுபலியாக ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் அந்தோ! இந்த ஈடுபலியின் விஷயங்கள், மாம்சமான மனுஷனுடைய மனதிற்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியாததாகவும் இருக்கின்றது. மேலும், ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய காரியங்களை, ஆவிக்குரிய கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கிறவர்களின் எண்ணிக்கைகூட மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. உலக ஞானமானது, வீழ்ச்சி குறித்த வேதாகமத்தின் பதிவுகளை நிராகரித்து, அதற்கு பதிலாக பரிணாம வளர்ச்சி பற்றின கூற்றை முன்வைக்கையில், அதாவது, மனுஷன் தன்னைத்தானே படிப்படியாக மிருகம் போன்ற நிலையிலிருந்து பகுத்தறியும் நிலைக்கு வளர்த்தி முன்னேறுகின்றான் என்ற பரிணாம வளர்ச்சி கூற்றை முன்வைக்கையில், மீட்பின் முழு கதையையும் கூட நிராகரிக்கின்றதாய் காணப்படுகின்றது. ஆம், ஒருவேளை பரிபூரண நிலையிலிருந்து எவ்விதமான வீழ்ச்சியும் சம்பவிக்கவில்லையெனில், எவ்விதமான பாவமும் குற்றத்தீர்ப்பும் இருப்பதில்லை. மேலும், ஆதாமும் அவருடைய சந்ததியாரும் சபிக்கப்படாமல் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கப்பட்டு மரணத்தீர்ப்பு அளிக்கப்படவில்லையெனில், இப்படிப்பட்ட (மரண) தீர்ப்பிலிருந்து ஒரு மீட்பு அவசியமாய் இராது. (கல்லூரிகளிலும், மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலும், ரோம கத்தோலிக்க சமய குருமார் பயிற்சி கல்லூரிகளிலும் பயிற்றுவிக்கப்படும்) இவ்வுலக ஞானத்தின் கண்ணோட்டத்தின்படி சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தின் மூலம் உண்டான மீட்பைக்குறித்த கதை/செய்தி அடங்கிய முழு வேதாகமும் முட்டாள்தனமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இரத்தத்தின் மூலம் உண்டான மீட்பு குறித்த வேதாகம சாட்சியின் மீதான விசுவாசத்தை வலுவற்றதாக்க "கிறிஸ்துவ விஞ்ஞானம்" என்ற தவறானவர்களாலும், உதவியளிக்கப்படுகின்றது. இவர்களுடைய கூற்று என்னவெனில், பாவம் என்ற ஒன்று இல்லை, எவ்விதமான தீமையோ, பாவமோ ஒருப்போதும் இருந்ததில்லை. இவைகள் அனைத்தும் உண்மையில் மனபிரம்மைகளும், ஏமாற்றுதல்களுமேயாகும். ஆதாம் மற்றும் அவருடைய சந்ததியார்களுக்கு அவர்கள் பாவிகள் என்று எவ்விதமான தெய்வீக தீர்ப்புமில்லை என்றும், மரணம் என்பது தெய்வீக தீர்ப்பல்ல என்பதுமேயாகும். இவ்விதமாக, இவர்கள் கூறுவதன் மூலம், இவர்கள் ரோமர் 5:12-ம் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் கூறியுள்ள வார்த்தைகளை எதிர்க்கிறவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இந்த தவறான நம்பிக்கைகள் சத்திய வார்த்தைகளை நன்கு பகுத்து ஆராய கற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு தரம் குறைந்தவைகளாகவும், முட்டாள்தனமாகவும்/அர்த்தமற்றதாகவும் தோன்றும். ஆனால், வேதவாக்கியங்கள் அறிவிக்கிற பிரகாரம் தெய்வீக வார்த்தைகள் மீது மேலோட்டமான அறிவு கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த தவறான நம்பிக்கைகள், "கொடிய வஞ்சகமாக" அமைகின்றது. இவர்கள் தங்கள் சொந்த அனுபவங்களில் காணும் உண்மைகளை மறுதலிக்கக் கற்றுக்கொண்டு, சகல வலிகளையும் மறுதலிக்க இவர்கள் பயிற்சி செய்து கொள்கையில், படிப்படியாக இவர்களுடைய மனங்கள் மிகவும் தவறான வழியில் செல்வதினால், இவர்களால் எவ்விஷயத்தையும் சரியாகவும், உண்மையுடனும் யோசிக்கவோ, பகுத்தறியவோ முடியாமல் போய்விடுகின்றது. இவர்கள் மனதளவில் குருடாக்கப்பட்டதால், இவர்களின் கைகளும், பாதங்களும் கட்டப்படும் விதத்தில் வேதவாக்கியங்கள் இவர்களுக்கு உறுமாறி காணப்பட்டு, சத்தியம் இவர்களுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாத நிலைக்குச் சென்றுவிடுகின்றது.

"தப்பறைகள் இன்னும் அதிகமான தப்பறைகளை விளைவிக்கின்றது"

சிலுவை பற்றின மூன்றாவது கண்ணோட்டமே, தற்போது காணப்படும் இரண்டு வஞ்சனைகளின் தோற்றத்திற்கான காரணமாகக் காணப்படுகின்றது: இக்கண்ணோட்டமானது, வேதவாக்கியங்களையும், கிறிஸ்துவின் சிலுவையையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. மேலும், சிலுவையில் மனுக்குலத்திற்காக ஏதோ ஒரு வேலை நிறைவேறியுள்ளது என்றும் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால்,

குழப்பமும், குருட்டுதன்மையும் இருப்பதினால் என்ன வேலை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்று தெளிவாகக் காணும் தன்மை இல்லாமல் போயிற்று. இக்கண்ணோட்டத்தின் குருட்டுத் தன்மையினிமித்தம், கிறிஸ்து தம்முடைய பின்னடியார்களுக்கு மாதிரியை விட்டுச்சென்றார் என்ற வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால், அவருடைய பாடுகள், மீட்பின் வேலைக்காக அல்லாமல், அவருடைய பின்னடியார்களுக்குப் போதிப்பவைகளாக மாத்திரம் இருக்கின்றது என்று காண்பிக்கின்றது. எப்படி பாடுபட வேண்டும் என்பதை நமக்கு காண்பித்துக் கொடுக்கவே இயேசு பாடுபட்டார் என்றும், எப்படி மரிக்க வேண்டும் என்பதை நமக்கு காண்பித்துக் கொடுக்கவே இயேசு மரித்தார் என்றும், பிதாவின் சித்தத்திற்கு எப்படி அவர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று நமக்கு காண்பிக்கவுமே என்று இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் அநேக வேதவாக்கியங்கள் மூலம் முன்வைக்கப்படும் நமது கர்த்தருடைய மரணத்தை பற்றின உண்மையான கண்ணோட்டத்தை முழுமையாகக் காண தவறி, புறக்கணித்து விடுகின்றனர். அதாவது, கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து, தம்மையே எல்லோருக்குமான ஈடுபலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார் என்றும், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் நாம் மீட்டுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாக அவர் தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை வாங்கினார் என்றதுமான வேதவாக்கியங்களின் கருத்தை புறக்கணித்து விடுகின்றனர்.

சிலுவையைப் பற்றின உண்மையான கண்ணோட்டம் எதுவெனில், இயேசு, சபையின் போதகராகவும், சபைக்குத் தலையாகவும், சபையாகிய மணவாட்டிக்கு மணவாளனாகவும் இருப்பது மெய்யே. நம்முடைய போதகராக இருப்பதற்கும், பின்னர் உலகத்திற்கு இராஜாவாக இருப்பதற்கும் உள்ள அதிகாரத்தை மாத்திரம் நமது கர்த்தர் பெற்றுக்கொள்ளாமல், அதே பலியின் மூலம், அதே ஈடுபலி என்னும் விலைக்கிரயம் மூலம் சபையையும், உலகத்தையும் கூட வாங்கினார். சாபமாகிய மரணத்தீர்ப்பிலிருந்து, சகல மனுக்குலத்திற்கான விடுதலையையும்கூட பெற்றுக்கொண்டார். இவ்விதமாக, தேவன் நீதியுள்ளவராகவும், அதேசமயம் இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவர்களை நீதிமானாக்குகிறவராகவும் ஆனார். கிறிஸ்துவின் மரணமானது, ஆதாமுக்கும், இவருடைய கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் அனைத்தையும் இழந்துபோன இவர் சந்ததியாருக்கும் ஈடுபலிதான் விலைக்கிரயம் என கருதப்படும் போதுதான் அவருடைய மரணத்தின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். மேலும், தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படியாக மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானமானது, நமது கர்த்தரால் தவிர்க்கப்பட முடியாது என்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம். அதேசமயம், அவருடைய மகிமையான மணவாட்டி வகுப்பாரில் அங்கங்களாக இருக்கும் அனைவரும் அவரோடுகூட இந்த மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானத்திலும் கண்டிப்பாக பங்கடைய வேண்டும் என்பதையும், அவருடைய இரத்தம் சிந்தப்படாமல் பாவமன்னிப்போ, தேவனுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுதலோ, மரணத்தினின்று உயிர்த்தெழுதலோ, நித்தியகாலமாய் ஜீவன் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்போ இருப்பதில்லை என்பதையும் நம்மால் காணமுடிகின்றது. இப்படிப்பட்ட சரியான கண்ணோட்டத்தை நமக்கு முன் கொண்டிருப்போமானால், இப்பாடத்தில் சித்தரிக்கப்படப்போகும் நமது அருமையான மீட்பருடைய பாடுகளினிமித்தம் நாம் அனுதாப உணர்வு கொள்வதோடு, அவர் (கடைசி வரையிலும்) உண்மையாய் இருந்ததினிமித்தம் சந்தோஷமும் அடைகின்றோம். ஏனெனில், அவர் உண்மையாய் இருந்தார் என்பது நமது மீட்பையும், இறுதியில் அவர் மூலம் உயிர்த்தெழுதலில் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து நாம் விடுவிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

“கல்வாரிக்குப் போகிற பாதையில்”

பிலாத்து எதிர்ப்புகளிமித்தம் இயேசுவுக்கு மரண ஆணை விடுத்தான். மேலும், அவன் தனது கைகளை கழுவினது என்பது, அவன் இவ்வழக்கானது, நீதிக்குப் புறம்பானது என நான் கருதுகின்றேன் என்றும், ஆனால், ஜனங்கள், "சிலுவையில் அவரை அறையும்" என்று விரும்பி கூக்குரலிட்டபடியினால், அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக செயல்படும்பட்சத்தில் வன்முறை எழும்பும் என்பதினால், உதவி செய்ய முடியாத நிலையில் தான் இருக்கின்றார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருந்தது. சவுக்கினால் அடிக்கப்பட்ட இயேசு, முடிவை முன்கூட்டியே அறிந்தவராக கூட்டத்தார் மத்தியில் மிகுந்த அமைதலுடனும், மன தைரியத்துடனும் காணப்பட்டு, பிதா தமக்கென ஆயத்தமாக்கப்பட அனுமதித்த பாத்திரத்தின் வண்டல்கள்/(அடிமண்டி)/sediments வரையிலும் குடித்துத்தீர முழு ஆயத்தத்துடன் காணப்பட்டார். மேலும், பிதாவின் அன்பும், பராமரிப்பும் எதையும் தவறாக செய்யாது என்றும், இறுதியில் அனைத்தையும் தமது நன்மைக்கேதுவாக செய்துமுடிப்பார் என்றும், உள்ள உணர்வோடு குடிக்க முழு ஆயத்தத்துடன் காணப்பட்டார். ஊடனடியாக எல்லாம் ஆயத்தமாக்கப்பட்டது. சிறு ஊர்வலம் ஒன்றுசேர்ந்து பிலாத்துவின் அரமனையிலிருந்து தமஸ்குவின் வாசலண்டைக்கு எருசலேமின் ஒடுங்கி தெருக்கள் வழியாக மெல்ல நடந்துச் சென்றது. வரிசையில் முதலாவதாக, ஒரு வெண்மையான நிறத்திலினான மரப்பலகையைச் சுமந்தவனாக ஒரு சேவகன் சென்றான். அப்பலகையில் குற்றவாளியின் குற்றம்

பற்றின வார்த்தைகள் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவனுக்குப் பின்னாக, நூற்றுக்கு அதிபதியின் கட்டளைபடி, நான்கு சேவகர்கள் ஆணிகள் மற்றும் சுத்தியலுடன் தன் சிலுவையை சுமந்துவரும் இயேசுவை காவல் காக்க சூழ்ந்து நடந்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பின்னாக, இரண்டு திருடர்கள் தங்கள் தங்கள் சிலுவையை சுமந்து வருபவர்களாக ஒவ்வொருவரும் நான்கு சேவகர்களால் காவல் காக்கப்பட்டு நடந்துவந்தார்கள். திரளான மக்கள் கூட்டம் வழியில் நெருக்கிக் கொண்டுவந்தார்கள். திரளான மக்கள் கூட்டத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க வந்தவர்களும், மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படும் சத்துருக்களும், கர்த்தருடைய நண்பர்களில் சிலரும் காணப்பட்டார்கள். "திரள்கூட்டமான ஜனங்களும் அவருக்காகப் புலம்பி அழுகிற ஸ்திரீகளும் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்" (லூக்கா 23:27). Antonio எனும் அரமனையிலிருந்து கல்வாரி என்று அழைக்கப்படும் மலை உச்சிக்கு இடையில் காணப்படும் சிகரமானது, ஒரு மைல் தூரத்தில், நான்கில் மூன்று பங்கு தூரமாக இருந்தது.

போகிற வழியில் அநேகமாக தமஸ்குவின் வாசலண்டையில் மரண தண்டனை பெறப்போகிறவர்களின் பாடுகளின் கடுமையினை தணிக்க உதவும் ஸ்திரீகளின் கூட்டம் இந்த ஊர்வலத்தில் வந்தவர்களை சந்தித்தனர். இவர்கள், சிலுவையில் அறையப்படுவதினால் உண்டாகும் வலிகளை அவர்களின் உணர்வுகளை மறத்துப்போகச் செய்வதன் மூலம் தணிக்கத்தக்கதாக திராட்சரசமும், வெள்ளைப்போளமும் கலந்த வலியை நீக்கும் பானங்களைக் கொடுப்பது வழக்கம். மேலும், இவர்களுடைய அனுதாபமானது, இவர்கள் சிந்தும் கண்ணீரின் மூலமும் வெளிப்படுகின்றது. பதிவுகள் நமக்கு தெரிவிப்பது என்னவெனில், அவர்களுடைய இரக்கத்தை தாம் ஏற்றுக்கொள்வதைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, அப்பானத்தை அவர் மரியாதை செலுத்தும்விதமாக ருசிபார்த்தாரே ஒழிய, அவர் அதை குடிக்க மறுத்துவிட்டார். பிதா பிரியம் கொண்டு தன் மேல் வர அனுமதித்த யாவற்றையும் இறுதி வரையிலும் சகிக்க இயேசு விருப்பம் கொண்டவராக இருந்தார். "முற்றிலும் ஜெயம் கொண்டவர்" என்று நாம் அவரை காண்கின்றோம். நம்முடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியாகிய அவருடைய ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளிலும், அவரை இயக்கிய கொள்கைகளை நாம் பாராட்டுகின்றோம். உறுதியுடன் அவர் தொடந்து முன்னேறினதான அவருடைய மாதிரி நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றது. மேலும், "நமக்கு எதிராய் இருக்கும் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் அவர் நமக்குப் பெரியவராய் இருக்கின்றார்" என்றும், நம்முடைய நன்மைக்கு மாறுபட்ட எவ்விதமான அனுபவங்களையும், அவர் தமக்கு அனுமதிப்பதில்லை என்றும், நாம் அவரால் வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

"அவருக்குப் பின்னாக சிலுவையை சுமந்து செல்லுதல்"

வேறொரு சம்பவமும் இத்தருணத்தில் நடந்தது: நாட்டிலிருந்து வந்த சிரேனே ஊரானாகிய சீமோன் என்பவன், அவ்வூர்வலத்தை சந்தித்தான். இரவு நேரம் நடந்த விஷயங்களின் அனுபவங்களினாலும், முன் நாட்களில் திரளான வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கினதினிமித்தம் அவரிடமிருந்து சக்தி வெளியே சென்றபடியினால் பலவீனமடைந்த இயேசு, சிலுவையின் பார பளுவினால் வலுவிழந்து போனார். இயேசுவுக்கு பின்னே சிலுவையை சுமந்து வரும்படிக்கு சீமோன் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டான். ஆனால், இயேசு முன்னே செல்ல, சீமோன் பிறகே சிலுவை சுமந்து வந்தாரா அல்லது இயேசு சிலுவை சுமந்துச் செல்ல தரையில் இழுத்துக்கொண்டுவரப்பட்ட சிலுவையின் நுனிபாகத்தை சீமோன் சுமந்து அவர் பிறகே வந்தாரா என்பது நமக்கு தெளிவாய் தெரியவில்லை. ஒருவேளை சீமோன் சிலுவையின் நுனி பகுதியை சுமந்து கொண்டு இயேசுவின் பிறகே சென்றிருப்பாரானால், இக்காட்சியானது, எப்படி கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் இன்று அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடந்து, சொல்லர்த்தமான சிலுவையை அல்ல, அடையாளமான சிலுவையை அவரோடு கூட சுமந்து செல்ல வேண்டும் என்பதற்கான மிக அருமையான விளக்கமாக அமைகின்றது.

பேதுருவும், யோவானும், யாக்கோபும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் போதகருக்கு உதவி கரம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக, எங்கே காணப்பட்டார்கள் என்று நம் எண்ணங்கள் எழலாம். அவர்கள், "பொதுவான ஜனங்கள்" என்றும், கலிலேயர்கள் என இழிவாக கருதப்பட்டவர்கள் என்றும், இயேசுவுக்கு எதிரான ஆளுநர்கள் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்களின் கோபம் தங்கள் மீதும் தாவும் என அவர்கள் அஞ்சினார்கள் என்றும், இப்படியாக அவர்கள் எண்ணி அஞ்சினதால், அவர்கள் பின் வாங்கினார்கள் என்றும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். தங்களுடைய போதகர் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் அனுபவங்கள் குறித்த மாபெரும் குழப்பத்தில் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். மேலும், நமது கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்து இவ்விஷயங்கள் தொடர்பான வேதவாக்கியங்களின் விளக்கத்தை அவர் கொடுக்கும் வரையிலும், அவர்கள் எதையும்

புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகவே, (உதவிக்கரம் அளிப்பதற்கான) இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் நமக்கு கிடைக்கும்பொழுது, நாம் எப்படியாக மகிழ்ச்சி கொள்வோம் என யோசித்துக்கொண்டு பயங்கரமான தைரியத்துடன் காணப்படுவோம் என யோசித்து நாம் வீண் பெருமை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது/கனவில் மிதக்க வேண்டாம். நம்மிடத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் வெளிச்சமும், அறிவும், பரிசுத்த ஆவியும் என்று அத்தருணத்தில் அவர்களுக்கு இல்லை என்றும், எல்லாவிதத்திலும் அவர்களைக் காட்டிலும் நமக்கு மிகுந்த அனுகூலங்கள் இருக்கின்றது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

எனினும், எப்படி பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் மற்றும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் உண்மையுடன் கர்த்தருடைய வேலைகளை நிறைவேற்றினார்கள் என்றும், எப்படி அவருடைய அப்போஸ்தலர்களாகவும், ஊழியர்களாகவும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சிலுவையை சுமந்து சென்றார்கள் என்றும் எண்ணிப்பார்க்கையில் அவர்களில் மகிழ்ச்சி கொள்ளவும், அவர்களை கனப்படுத்துவதற்கும் சகல காரணங்களும் காணப்படுகின்றது. இப்பொழுதோ சிலுவை நமக்கு உள்ளது. நமது கர்த்தரிடத்திலும், அவருடைய போதனைகளிலும், அவருடைய பலியிலும் வெளிப்படும் சத்தியமாவது இன்னமும் மனுஷர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டும், இழிவாகக் கருதப்பட்டும் காணப்படுகின்றது. உலகத்தால் மாத்திரம் அல்லாமல், பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தாரின் பிரதான ஆசாரியர்கள், சதுசேயர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களாலும் கூட புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களும், மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமை மற்றும் பூமியின் குடிகளை ஆசீர்வதிக்கப்போகிறதான நம்பிக்கைகள் இன்றும் ஏளனத்துடன் நகைக்கப்படுகின்றது. மேலும், நம்மை அன்புகூர்ந்து நம்மை தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் சம்பாதித்தவரின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, நம்முடைய மாம்சம் சிலுவையில் அறையப்படும் அனுபவங்களுக்கும், சிலுவை சுமப்பதற்கும் இன்னும் வாய்ப்பு உள்ளது. இவ்விஷயத்தில், கடந்த காலங்களில் நாம் எந்த அளவுக்கு உண்மையாய் இருந்துள்ளோம்? எதிர்காலத்தில் நாம் எந்தளவுக்கு உண்மையாய் இருப்போம்? இதுவே அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதில் உண்மையாய் இருப்பதன் மூலம் நாமும் ஜெயம் கொண்டவர்களாக வருவதற்கான நமது வாய்ப்பாகும்.

“பிதாவே, இவர்களை மன்னியும்”

கொல்கொதா கல்வாரியில் வந்து சேர்ந்தவுடன் மரத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட சிலுவைகள் தரையில் வைக்கப்பட்டன. குற்றவாளிகள் அதன் மேல் கிடத்தப்பட்டு கைகளிலும், பாதங்களிலும் ஆணி அறையப்பட்டன. பின்னர், சேவகர்கள் சிலுவையை நிமிர்த்தி ஏற்கனவே தோண்டி வைக்கப்பட்ட குழிகளில் நிலைநிறுத்தி வைத்தார்கள். இப்படி செய்யப்படுவதன் காரணமாக ஏற்படும் வேதனைகள் சொல்லி விளக்குவதைப் பார்க்கிலும், கற்பனை செய்து பார்த்தாலேயே நன்கு விளங்கும். இது மிகவும் கொடுமையான மரணமாகும் என்றாலும், கர்த்தருடைய பின்னடியார்களும், மற்றவர்களும் மரிக்கையில் கடந்துசென்ற மற்ற சில கொடுமையான முறைகளின் அளவுக்கு அதிகம் கொடுமையானதாக இல்லாமல் கூட இருக்கலாம். இயேசுவின் பலியோ, பாடுகளோ நமக்கான ஈடுபலி விலைக்கிரயமாக இராமல், மரணமே விலைக்கிரயமாகக் காணப்பட்டது. ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாமின் மீது வந்த தண்டனை அவர் அனுபவிக்க வேண்டிய வலியின் அளவாக இருக்கவில்லை. உண்மை என்னவெனில், அவர் ஜீவனை இழப்பதே தண்டனையாக இருந்தது. ஆகவேதான், ஆதாமின் சில பிள்ளைகள் மிகுந்த வலி அனுபவித்து மரித்தார்கள். இன்னும் சிலர் வலிகள் அவ்வளவு இல்லாமலேயே மரித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், “நீ சாகவே சாவாய்” என்ற தீர்ப்பும் எங்கும் ஆளுகை செய்து கொண்டிருக்கின்றது. சில கோணங்களில் பார்க்கையில், கர்த்தர் மரித்துபோவது, போதுமானதாய் காணப்படுகின்றது. ஆனால், வேறு சில கோணங்களில் பார்க்கையில் இது போதுமானதல்ல. “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன்” என்று மோசேயின் பிரமாணத்தில் காணப்படுகின்றது (கலாத்தியர் 3:13). நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் பாவிகளாக இருப்பவர்களுக்கான சாபத்தை அல்லது வெறுக்கத்தக்கதான தண்டனை தீர்ப்பை இயேசு ஏற்றுக்கொண்டதினிமித்தம் அவர் பொதுவாக உலகத்தின் மீட்பராக இருப்பதோடல்லாமல், யூதர்களின் மீட்பராகவும் கூட இருந்தார். “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்” (கலாத்தியர் 3:13).

தோண்டி வைக்கப்பட்ட குழிகளுக்குள் சிலுவை நிறுத்தப்பட்டபோது ஏற்றபட்ட வலியானது, கடந்து சென்ற அனுபவங்களில் மிகவும் வேதனையான தருணங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும் என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது. மேலும், இத்தகைய வலியின் மத்தியில்தான் நமது கர்த்தர் தம்முடைய சத்துருக்களுக்காக, “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்வது இன்னது என்று

அறியாமல் செய்கின்றார்கள்" என்று ஜெபம் பண்ணுகின்றார். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஜெபத்தை நமது அருமையான போதகரால்தான் ஏறெடுத்திருக்க முடியும். மேலும், இந்த ஜெபத்தின் வார்த்தைகள் கர்த்தருடைய இருதயத்தின் உணர்வுகளுக்கு ஒத்ததாக இருக்கின்றது என்பதிலும் நமக்கு நிச்சயமே. இதேபோன்ற வார்த்தைகளையுடைய ஜெபத்தைத்தான் முதல் இரத்த சாட்சியாகிய ஸ்தேவானும், மரிக்கும் தருணத்தில் பயன்படுத்தனார். "அவனோ, முழங்காற்படியிட்டு: ஆண்டவரே, இவர்கள்மேல் இந்தப் பாவத்தைச் சுமத்தாதிரும் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுச் சொன்னான். இப்படிச் சொல்லி, நித்திரையடைந்தான்" (அப்போஸ்தலர் 7:60). எனினும் இயேசு ஏறெடுத்த இந்த ஜெபத்தின் வார்த்தைகள் பழமைமிக்க பிரதிகளில் ஒன்றாகிய Vatican Manuscripts கைப்பிரதிகளில் இல்லை. மேலும், இது Sinaitic-ல் இடம்பெற்றாலும், பின்னர் சந்தேகத்திற்குரியதாகக் கருதப்பட்டும் வருகின்றது. எனினும், சத்துருக்கள்பால் உள்ள கர்த்தருடைய மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் இவ்வார்த்தைகள் மீது நமக்கு ஐயமில்லை. ஏனெனில், இவைகள், "உங்கள் சத்துருக்களை அன்பு செய்யுங்கள், உங்களை துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக நன்மை செய்யுங்கள், அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என்று போதகர் தம்முடைய பின்னடியார்களுக்குப் போதித்தவைகளுக்கு முழு இசைவுடன் காணப்படுகின்றது.

"அவருடைய வஸ்திரங்களை அவர்கள் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள்"

இயேசுவுக்கு காவலாய் இருந்த நான்கு சேவகர்கள் சிலுவையை நிறுத்தின பிற்பாடு, அவருக்கு சொந்தமான வஸ்திரத்தை நோட்டமிட்டு தங்களுக்கென எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவருடைய வஸ்திரங்களை அவர்கள் பங்குபோட்டு, விலையேறப் பெற்றதாய், தையலில்லாமல் மேலே தொடங்கி முழுவதும் நெய்யப்பட்டிருந்த அவருடைய அங்கியின் மீது சீட்டு போட்டபோதும், அவர்கள் சங்கீதம் 22:18-ம் வசனத்தின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார்கள் என கொஞ்சமும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. இப்படியாகவே, முழு உலகமும் காணப்படுகின்றது. பல காரியங்கள் நாளுக்கு நாள் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும், இதில் நம்மில் அநேகர் பங்குபெறவும் செய்கின்றோம். ஆனால், வெகு சிலரே அவைகளை காணவும், புரிந்துகொள்ளவும் செய்கின்றனர். ஏனெனில், சிலருக்கு மாத்திரமே பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதல் உள்ளது. தானியேல் 12:1-4 வரையிலான வசனங்களில், இடம்பெறும் தீர்க்கதரிசனங்கள் நம்முடைய நாட்களில் நிறைவேறியுள்ளது. எனினும், சொற்பமானவர்களே, தாங்கள் விசேஷமான மற்றும் அருமையான காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும், இவைகள் அனைத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதல்கள் என்பதையும் கண்டு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

"வஞ்சகன் என்று அவர் நிரூபிக்கப்படுவதற்கான போலி நிரூபனங்கள்"

மக்கள் கூட்டம் சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. மேலும், சமீபகாலத்தில் கழுதையின் மேல் யூதர்களின் இராஜாவாக வந்தவரை அதிகாரிகள் மக்கள் கூட்டத்தாரோடு சேர்ந்து ஏளனம் செய்து சிரித்தார்கள். அவர் வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தப்படுத்தின அற்புதங்களையும், மரணத்தினின்று உயிர்ப்பெறச் செய்த அற்புதங்களையும் முன்வைத்து, "இவன் மற்றவர்களை இரட்சித்தான், இவன் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மேசியாவானால் தன்னைத்தான் இரட்சித்துக்கொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்கள். இவர்கள் எவ்வளவு வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும், இது மனிதனின் நியாயத்தீர்ப்பு குறித்த விஷயத்தில் அவன் எவ்வளவாக தவறு இழைக்கக்கூடியவன் என்றும், தேவன் மற்றும் அவர் வார்த்தைகள் தொடர்பான விஷயங்களில் விசேஷமாக, ஆழமாக பார்க்க வேண்டியதன் அவசியம் எவ்வளவாய் இருக்கின்றது என்றும், நமக்கு கற்றுத்தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சற்று முன்பு வரையிலும் அதிகாரிகள் தங்களின் நடவடிக்கைக் குறித்து ஏதேனும் மனசாட்சியில் உள்ளுறுத்தல் கொண்டிருந்தாலும் கூட, இப்பொழுது அவர்கள் அதை வெளிப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில், நமது கர்த்தர் ஒரு ஏமாற்று பேர்வழி வஞ்சகன் என அவர்கள் இப்பொழுது முழுதும் நம்பினவர்களாயிருந்தார்கள்/தங்கள் இருதயத்தில் தங்களையே நம்ப வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவேதான், "அவருடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மீதும், எங்கள் பிள்ளைகள் மீதும் வரக்கடவது" என்று துணிந்து கூறினார்கள். இவர்களுடைய மனசாட்சி கண நேரம் குத்தப்பட்டிருப்பினும், இவர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறையப்பட்டவராக, உதவியின்றி மரித்துக்கொண்டிருப்பவராக பார்த்த மாத்திரத்தில் குத்தல்கள் அனைத்தும் மறைந்துபோயிற்று/சாந்தியடைந்துவிட்டது. இது ஒரு பரீட்சையே என்று அவர்கள் (தங்களுக்கு சாதகமாக) சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஒருவேளை அவர் மேசியாவாக இருப்பாரானால் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அவர் இவ்விதமான அவமானத்திற்குரிய நிலையில் பாடுபடமாட்டார். மாறாக, அவர் சிலுவையை விட்டு உடனடியாக இறங்கி வந்துவிடுவார் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆகவேதான், தங்கள் ஜனங்கள் மீது அதிகாரமும், ஆளுகையும்

செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் நமது ஆசாரியர்குரிய அதிகாரத்தை கவிழ்த்திப்போடும் போதகம் உடையவரும், நமது தேசத்தின் சமாதானத்தைக் குலைப்பவருமானவரை அப்புறப்படுத்துவதே தாங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை ஞானமுள்ளதும், சரியானதுமாய் இருக்கிறது என்பதற்கான நிரூபனம் தங்களிடத்தில் உள்ளது என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

இந்த யுகத்தின் அறுவடையின் போதும், நிஜமான பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேல் மத்தியில் முன்பு இருந்தது போன்று சத்தியமானது கட்டுக்கதைகளைக் காட்டிலும் அந்நியமானவைகளாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும், கர்த்தருடைய ஆவியினால் வழிநடத்தப்படாமலும், தவறான இருதய நிலை உடையவர்களுமாகிய திரளான ஜனங்களும், அவர்களின் அதிகாரிகளாகிய (Doctors of Divinity) தெய்வீக விஷயங்களில் முனைவர் பட்டம் வாங்கினவர்களும், சத்தியத்திற்கு குருடாக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஒரு காலம் வரவிருக்கின்றது. அப்போது, கர்த்தருக்கும் அவருடைய சத்தியத்திற்கும் உண்மையாய் நிற்கப்போகிற அனைவருக்கும் எதிராக வல்லமைகள் செயல்படுத்தப்படும். இவர்கள் மரித்தால் நன்மை உண்டாகும் என்ற பெயரில் இவர்களுக்கு துன்பம் வரும். அதாவது, இப்படிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கானது அதிகாரத்தை செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் மத அமைப்புகளுக்கு எதிராக செயல்பட அனுமதிப்பதைப் பார்க்கிலும், சொற்பமான இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அநீதி செய்யப்படுவது நலமாயிருக்கும் என்று சொல்லப்படப்போகும் வேளை வரவிருக்கின்றது.

யூத அதிகாரிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் ரோம சேவகர்களும் யூதர்களின் இராஜாவாக சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த அவரை ஏளனம் பண்ணி சிரித்தார்கள். அவருடைய தலையின் மேல், “இவர் யூதர்களின் இராஜா” என்று முழு மக்கள் கூட்டமும் வாசிக்கத்தக்கதாக இலக்கிய மொழியாக கிரேக்கத்திலும், ஆளுகை செய்பவர்களாகிய ரோமர்கள் வாசிக்கத்தக்கதாக இலத்தீன் பாஷையிலும், அந்த தேசத்து ஜனங்கள் வாசிக்கத்தக்கதாக எபிரெய பாஷையிலும் எழுதப்பட்ட பலகையின் வார்த்தைகளை வாசிப்பவர்களுக்கு அங்கு நிலவின சூழ்நிலைகள் அர்த்தமற்றதாகக் காணப்பட்டது. ஒரு தேசத்தின்/ஜாதியாரின் இராஜா இவ்விதமாக அவருக்குச் சொந்தமான ஜனங்களினால் முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளார், தாக்கப்பட்டுள்ளார், குற்றவாளியாக கண்டனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்! அவருடைய பலத்தை அவர்கள் எவ்வளவு குறைவாக மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்! அவரால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வந்திருக்க முடியும், மரிக்க மறுத்திருக்க முடியும், அவர்களுடைய கேலி பேச்சுக்களை எதிர்த்திருக்கவும் முடியும். தம்மை காத்துக்கொள்வதற்கு பன்னிரண்டு லேகியோன்களுக்கு அதிகமான தூதர்களையும் அப்போது பெற்றுக்கொண்டிருந்திருக்கவும் முடியும். ஆனால், இப்படி நடந்துகொள்வது அவருடைய அர்ப்பணிப்புக்கு எதிரானதாகவும், பிதாவின் சித்தத்திற்கு இசைவில்லாததாகவும் ஆகிவிடும். மேலும், எதிர்கால வாழ்க்கைக்குரிய நம்பிக்கையில்லாமல் ஆதாமின் சந்ததியாராகிய நாம் மரணத்தீர்ப்பின் கீழேயே விடப்பட்டவர்களாகிவிடுவோம். அதாவது, மிருகஜீவன்கள் மரிப்பதுபோன்று எவ்வித எதிர்கால நம்பிக்கையுமில்லாமல் மரித்துப் போயிருப்போம்.

நமது அருமையான மீட்பர் அவர் வையப்படும்போது பதில் வையாமலும், தம்மை துன்பப்படுத்துகிறவர்கள் மேல் சினம் கொள்ளாமலும், தம்மை தண்டிக்கிறவர்களை தாக்காமலும் இருந்தபடியினால் நாம் எவ்வளவாய் சந்தோஷமடைய முடிகின்றது. நம் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதான பலியை ஒப்புக்கொடுக்க காரணமாயிருந்த அவருடைய அன்பு மற்றும் அவருடைய உண்மையினிமித்தம் நாம் எவ்வளவாய் சந்தோஷமடைய முடிகின்றது. கர்த்தருக்கு பரிசாகவும், பிதாவின் அங்கீகரிப்பிற்கான அடையாளமாகவும், அவருக்கு கிடைத்த மகா கனம், மகிமை, ஆளுகை மற்றும் முடிவில்லாத/எல்லையற்ற வல்லமையில் நாம் எவ்வளவாய் பேரானந்தம் கொள்ள முடிகின்றது. மேலும் இது, நாம் அவருடைய கிருபையினாலும், உதவியினாலும் அவருடன் கூட அவருடைய இராஜ்யத்தில் நாம் உடன் சுதந்தரர்கள் நிலையை அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் கொடுக்கின்றது.

“என்னோடுகூட பரதீசில்”

அவரை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மத்தியில் சிலர் அனுதாபப்படுகிறவர்களாகவும், சிலர் ஏளனம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் காணப்பட்டது போன்று, இயேசுவோடு கூட சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்வர்களின் மனதிலும் கூட, இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் எழுவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இயேசுவோடு கூட இவர்கள் இருவரும் வந்தபடியினால், அவருடைய சாந்தத்திற்கும், பெருந்தன்மைக்கும், பொறுமைக்கும், தேவன் மீதான விசுவாசத்திற்கும் இவர்கள் இருவரும் சாட்சிகளாய் இருந்தும், இவர்களில் ஒருவனுக்கே இவைகளை உணர்ந்துகொள்ளத்தக்கதான புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களைப் பெற்றிருந்தான்.

மற்றவனோ, அதிகாரிகளைப் போன்றும், ஜனங்கள் போன்றும் குருடனாக இருந்தபடியினால், அவர்களோடு கூட கர்த்தரை வஞ்சகன் என்றும், மாய்மாலக்காரன் என்றும் வைய ஆரம்பித்தான். முதலாவது, கள்வன் குறிப்பிடத்தக்கதான விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினவனாக, மற்றவனை நோக்கி, லூக்கா 23:40, 41-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளைப் பேசுகின்றான். நம்முடைய கர்த்தருடைய வெளிச்சத்தைப் பிரகாசித்தது உண்மைதான். ஆனால், இருளின் பிள்ளைகளோ அதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. மாறாக, அவருடைய சீஷர்களோ, அதனை புரிந்து கொண்டார்கள். ஆகவே, இந்த பாவப்பட்ட கள்வனும் கூட நமது கர்த்தர் அநீதியாக துன்பப்படுத்தப்படுகின்றார் என்றும், அடிக்கப்படுகின்றார் என்றும், அதேசமயம் இவைகள் அனைத்தையும் அவர் பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றார் என்றும் உணர்ந்து கொண்டான்.

இக்கள்வன் இயேசுவை குறித்தும், அவர் மேசியா என சிலரால் உயர்வாகக் கருதப்படுகின்றார் என்பதைக்குறித்தும் கேள்விப்பட்டிருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும், முரண்பாடான சூழ்நிலைகள் நிலவிக்கொண்டிருப்பது அவனுக்கு தென்பட்டிருந்த போதிலும், நமது மீட்பரிடத்தில் இராஜாவுக்குரிய அந்தஸ்து/தோற்றம் காணப்படுவதை அவனால் உணரமுடிந்தது. மேலும், இவ்வுணர்வு அவனுக்குள்ளே பெருகிக்கொண்டிருந்தது என்பதிலும் ஐயமில்லை. இவர் ஆவிக்குரிய உலகத்தை சார்ந்த பெரியவர்களில் ஒருவராக ஒருவேளை இருப்பாரோ? இவர் ஒருவேளை வேறு ஒரு காலத்தில் தம்முடைய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டால் என்ன செய்வது? இந்த அதிகாரிகள் ஒருவேளை சுயநலம் மற்றும் பொறாமை காரணமாகத்தான் இவருடைய போதனைகளுக்கு குருடாய் போயிருப்பார்களானால் என்ன செய்வது? என்ற எண்ணங்கள் அவனுக்குள் அலைபாய்ந்தன. மேலும், தன்னோடிருந்த மற்ற கள்வன் அவரை ஏளனம் செய்ய முற்பட்டபோது, இக்கள்வன் இரட்சகரின் சார்பாக அவரை பாதுகாக்கும் வண்ணம் தன்னுடைய வாயை திறந்தான். இக்கள்வன் தனது அபாத்திரமான நிலையை ஒப்புக்கொண்டவனாக, சர்வவல்லவரின் கரங்களில் நம்முடைய எதிர்காலம் எப்படியாக இருக்குமோ என்று நம் மரண நேரத்தில் நாம் பயம் கொள்வதற்கு எனக்கும் மற்ற கள்வனாகிய உனக்கும் காரணங்கள் இருக்கின்றது. ஆனால், இங்கு பழி தூற்றப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்பட்டு காணப்படும், "இவரோ தகாததொன்றையும் நடப்பிக்கவில்லையே" என்பதற்கு நாமும் சாட்சியாக இருக்கின்றோமே எனக் கூறி, <u>நியாயத்தை</u> எடுத்துக் கூறினவனாகக் காணப்படுகின்றான்.

"ஆண்டவரே, அடியேனை நினைத்தருளும்"

இக்கள்வன் மற்ற கள்வனை கடிந்து கொண்டு நமது கர்த்தரை நோக்கி, லூக்கா 23:42-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கூறி விண்ணப்பம் பண்ணினான். அதாவது, "நீர் உம்முடைய இராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது, அது எங்கு காணப்பட்டாலும் சரி, என்ன சூழ்நிலைகளின் கீழ் காணப்பட்டாலும் சரி, இராஜ்யம் உம்முடைய வல்லமைக்குள் இருக்குமாயின் அடியேனை நினைத்தருளும். என்னைவிட நீர் மிகவும் அப்பாற்பட்டவராகவும், எங்கள் அனைவரைக்காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவராகவும் நான் காண்கின்றேன். உம்முடைய பிரஜைகளில் உள்ள சிலரால் தவறாய் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட வல்லமையுள்ள இராஜாவாய் இருக்கின்றீர் என்று எனக்கு தோன்றுகின்றது. இவ்விண்ணப்பத்தை நான் உம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். நான் கேட்பது மற்றவர்களின் பார்வைக்கு முட்டாள்தனமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. நீர் ஓர் இராஜாவாக ஆகும் பொழுது, "அடியேனை நினைத்தருளும்" ஏனெனில், ஏதோ ஒருவிதத்தில், ஏதோ ஒரு காலக்கட்டத்தில் எங்கோ ஓர் இடத்தில் நீர் ஓர் இராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பீர் என்று நான் மெய்யாகவே விசுவாசிக்கின்றேன். ஏனெனில், நீர் அதற்கு நிச்சயமாகப் பாத்திரவானாயும் இருக்கின்றீர்" என்ற விதத்தில் கூறினான்.

இதற்கு நமது கர்த்தர் பதிலளித்ததாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் மிகுந்த விவாதம் எழ காரணமாய் இருக்கின்றது. ஆங்கிலத்தில் இவ்வசனமானது, கர்த்தர் அந்நாளிலேயே பரதீசில் இருக்கப்போவதாகவும், அன்றைய தினமே கள்வனும் பரதீசில் வந்து அவர் கரத்தில் இருந்து ஆசீர்வாதத்தையும், தயவையும் பெற்றுக்கொள்வான் என்பதுபோன்று கருத்தைக் கொடுக்கின்றதாக தோன்றுகின்றது. பரதீசு என்பது பரலோகம் என புரிந்துகொள்ளப்படுமாயின், இதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில், நமது கர்த்தர் அந்நாளில் பரலோகம் செல்லவில்லை. அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசியான தாவீதின் வார்த்தைகளை சுட்டிக்காட்டி, அவர் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுதல் அடையும் வரையிலும் அவர் ஷியோலில் (SHEOL) கிரேக்க வார்த்தையில் - ஹேடஸ்-ல் இருந்தார் என்று கூறுகின்றார் (அப்போஸ்தலர் 2:31; சங்கீதம் 16:10). நமது கர்த்தரும் கூட அவர் உயிர்த்தெழுந்த காலையில் அவர் இன்னமும் அவருடைய பிதாவிடத்திலும், சீஷர்களின் பிதாவிடத்திலும் ஏறிப்போகவில்லை என தம் சீஷர்களிடம் சொல்லும்படிக்கு மரியாளிடம் கூறினார். "அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டு,

வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து," (1 கொரிந்தியர் 15:4) என்ற வசனத்தில் இடம்பெறும் பவுலின் வார்த்தைகளையும் கவனியுங்கள்.

"இழந்துபோகப்பட்ட பரதீசு மீண்டும் கொண்டுவரப்படும்"

வேதவாக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் பரதீசு என்கின்ற வார்த்தையானது, ஆதாமும், ஏவாளும் துரத்தப்பட்டதுமான ஏதேன் தோட்டத்தையே குறிக்கின்றது. மேலும், நமது கர்த்தர் தம்முடைய இரண்டாம் வருகையில் வந்து, தமது இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும்போது, முழு உலகமும் பரதீசாக மாற்றப்படும். இயேசுவின் கள்வனோடு கூட நடந்த இச்சம்பாஷணையானது, நடப்பதற்கு பல காலங்களுக்கு முன்னதாகவே, ஏதேன் தோட்டம் அழிந்துவிட்டது. ஆகவே, கர்த்தர் குறிப்பிட்டது, இராஜ்யத்தின் பரதீசாகத்தான் இருக்க முடியும். கர்த்தர் பேசின வார்த்தைகளில் இடம்பெறும் "இன்று" என்றே வார்த்தையின் அடிப்படையிலேயே முழு கேள்விகளும் எழும்புகின்றது. ஆனால், இன்றைய ஆங்கில வேதாகமங்களில் (இன்று) Today என்ற வார்த்தைக்கு முன்பு போடப்பட்டிருக்கும் காற்புள்ளியை, Today என்ற வார்த்தைக்குப் பின்பு போட்டு பார்க்கும்பொழுது, அர்த்தம் தெளிவாகின்றது. இப்பொழுது வசனம் இப்படியாக வாசிக்கப்பட வேண்டும். "மெய்யாகவே, நான் உன்னிடம் இன்று (எல்லாம் சாதகமற்றதாய் தென்படுகையில், நான் வஞ்சகனாகக் கருதப்படுகின்ற நிலையில், என்னுடைய சத்துருக்களின் அவமதிப்புகளுக்கும், பழி தூற்றுதலுக்கும் நான் ஆளாகிக் காணப்படும் போதிலும், இன்று) சொல்லுகின்றேன், நீ என்னுடன் கூட பரதீசில் இருப்பாய்." ஆனால், அன்றைய தினம் கர்த்தரும், அக்கள்வனும், ஹேடசுக்கு, கல்லறைக்கு, மரணநிலைக்குள் போனார்கள். கர்த்தர் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்தார். ஆனால், கள்வனோ மீதமான/மற்ற எல்லா உலக ஜனங்களுடன் உணர்வற்ற நிலையில் மாபெரும் மரணம் எனும் சிறைச்சாலையில் கைதியாகவே காணப்படுகின்றான்.

கர்த்தர் தமது இரண்டாம் வருகையின்போது, ஏற்றக்காலத்தில் கல்லறையிலிருந்து கள்வனை அழைப்பார். அப்பொழுது, அவன் பரதீசுக்கு வருவான். காரணம், அப்பொழுது முழு உலகமும் கர்த்தருடைய மகிமையினாலும் நிரப்பப்பட்டு காணப்படும். மேலும், நீதியின் சூரியன் தெய்வீக சத்தியத்தின் ஒளியினால் பூமியை நிரப்புவார். அப்பொழுது, குறிப்பிடத்தக்க அளவில் விசுவாசம் கொண்டிருந்த கள்வன் நினைவுகூரப்படுவான். மேலும், அவன் காட்டின விசுவாசத்திற்கு ஏற்ப ஆசீர்வாதமும் பெற்றுக்கொள்வான். இன்னுமாக, மீட்பர் இறந்துபோகும் தருவாயில், அவன் அவருக்கு புரிந்த ஊழியத்திற்கு (அவரை மற்ற கள்வன் பழிதூற்றினபோது, அவருக்காக இக்கள்வன் நியாயத்தை எடுத்துக்கூறினதே இவன் இயேசுவுக்கு புரிந்த ஊழியமாகும்) ஏற்ப ஆசீர்வாதமும் பெற்றுக்கொள்வான். அக்கள்வனின் வேண்டுகோளானது, மேசியா அவருடைய இராஜ்யத்தில் வரும்போது, நினைவுகூரப்படும். "உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்தில் செய்யப்படுவதுபோன்று பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக" என்று நாம் இன்னமும் ஜெபம் பண்ணுகிறவர்களாக இருக்கின்றோம். அவருடைய இராஜ்யம் வராததுவரையிலும் எவ்விதமான பரதீசும் இருப்பதில்லை. நமது கர்த்தருடைய பதில் வார்த்தைகளின், "மெய்யாகவே, மெய்யாகவே"என்ற பதம் "அப்படியே ஆகக்கடவது" என்பதை குறிக்கின்றதாய் உள்ளது. அதாவது, நீ கேட்பதுபோல் நீ என்னோடுகூட பரதீசில் இருப்பாய், இருளின் வல்லமையும் மற்றும் பாவிகளின் முரண்பாடுகளும் செயல்படும் சூழ்நிலைகளின் மத்தியில் இன்று நான் உனக்கு இதை கூறுகின்றேன் என்றவிதத்தில் கூறினார்.

"பரதீசில் கொஞ்சம் அல்லது அதிகமான அடிகள்"

ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சியின் கீழ் தற்காலங்களில் தேவனுடைய கிருபையை கண்டு ருசிபார்த்துவிட்டு வேண்டும் என்றே அவர் கிருபையை மறுத்துப்போனவர்கள் தவிர மற்ற மனுக்குலம் முழுவதும் பரதீசின் பாக்கியமான வாய்ப்புகளில் சிலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வார்களா? ஆம், என்று நாம் பதிலளிக்கின்றோம். குருடாய் இருந்த மற்ற கள்வனும் அங்கு இருப்பான். கர்த்தரை வசைக்கூறி, இகழ்ந்து அவரை "சிலுவையிலறையும்" என்று கூக்குரலிட்டவர்களும், அவரை குத்தினவர்களும், "இவருடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மீதும், எங்கள் பிள்ளைகள் மீதும் வரட்டும்" என்று கூறினவர்களுமான இந்த அனைத்து குருடர்களும் அங்கு வருவார்கள். "நான் கிறிஸ்துவல்ல, அவருக்கு முன்னாக அனுப்பப்பட்டவன் என்று நான் சொன்னதற்கு நீங்களே சாட்சிகள். மணவாட்டியை உடையவனே மணவாளன்; மணவாளனுடைய தோழனோ, அருகே நின்று, அவருடைய சொல்லைக் கேட்கிறவனாய் மணவாளனுடைய சத்தத்தைக்குறித்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறான்; இந்தச் சந்தோஷம் இப்பொழுது எனக்குச் சம்பூரணமாயிற்று" (யோவான்

3:28, 29). ஆனால், இவர்களை விட கர்த்தருக்கு நண்பர்களாய் இருந்தவர்களுக்கு எவ்விதமான அனுகூலங்கள் காணப்படும்? எல்லாவிதத்திலும் கர்த்தருடைய நண்பர்களாய் இருந்தவர்களுக்கு மிகுந்த அனுகூலம் காணப்படும் என்பதே நமது பதிலாகும். முதலாவதாக, விசுவாசிப்பதன் மூலம் தற்காலத்திலேயே அவர்கள் ஆசீர்வாதத்தையும், சமாதானத்தையும் பெற்றுக்கொள்கின்றார். கர்த்தருடைய அனைத்து சீஷர்களும் இதை அறிவார்கள். மேலும், விசுவாசம் வைத்த கள்வனும் கூட இவ்விசுவாசத்தின் மூலம் ஆசீர்வாதத்தை உணர்ந்து கொண்டான் என்பது உறுதியே. மேலும், அக்கள்வன் மகிழ்ச்சியுடன் மரித்தான். எதிர்கால வாழ்க்கை பொறுத்தமட்டில் குருடாய் இருப்பவர்கள் வேதவாக்கியங்கள் கூறுவதுபோன்று இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியினால் விசுவாசம் வைக்காதவர்களின் மனமானது குருடாக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களின் குருட்டுத் தன்மைக்கு அவர்கள் முழு பொறுப்பாளிகளாக இராவிட்டாலும் சிலவற்றிற்கு அவர்கள் பொறுப்பாளிகளாக கூட இருக்கின்றார்கள். மேலும், தற்காலத்தில் அவர்களின் துணிகரமான பாவத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப, எதிர்காலத்தில் அவர்கள் சிலவற்றில் ஊனராய் காணப்படுவார்கள்.

விசுவாசித்த அக்கள்வன் பரலோகத்திற்கென நிச்சயமாக ஆயத்தமாக்கப்படவில்லை. அவன் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்படவும் இல்லை. ஆதலால், உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் அவனால் ஆவியில் பிறக்கவும் முடியாது. அவன் ஆவிக்குரிய கனிகளையும், பண்புகளையும் வளர்த்துக் கொள்ளாததால் அவன் ஜெயம் கொண்டவனாகவும், பரிசுத்தவான்களுடன் உடன் சுதந்தரனாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும் முடியாது. ஆனால், அப்படிப்பட்ட மோசமான சூழ்நிலைகளில் அவனுக்குள் ஏற்பட்ட/வளர்ந்த விசுவாசம் மற்றும் கர்த்தரை காக்கும் அளவு அவர் செயல் புரிந்த காரியங்களானது அவனிடத்தில் நீதியின் மீதான அன்பு மற்றும் கொள்கை இருதயத்தில் ஓரளவுக்குக் காணப்படுவதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆகவே, ஆயிரம் வருஷம் இராஜ்யத்தின் சூழ்நிலைகளின் கீழ் விசுவாசமுள்ள அந்த கள்வன், கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தின் கீழ் மிகவும் வேகமாக வளர்ச்சியில் முன்னேறி, ஆதாமுக்குள் இழக்கப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட்டு அனைத்திலும் முழு பூரணத்தை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

டாக்டர் அல்புரோட் அவர்கள் இப்படியாகக் கூறுகின்றார்: "அவமானம், வலி மற்றும் ஏளனம் மத்தியிலும் கூட சிலுவையில் அறையப்பட்டவரை இராஜா என்று புரிந்துகொள்ள துணிந்த அந்த கள்வனுடைய விசுவாசத்தின் வலிமையும், பலமுமே உண்மையில் ஆச்சரியத்திற்குள் ஆழ்த்துகின்றது. எபிரெயர் 11-ம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விசுவாசமுள்ள வீரர்களின் பட்டியலில் இக்கள்வன் பிரசித்தமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான்."

"பூமியை இருள் மூடினது"

மதிய வேளை அளவு இயேசு தமது தாயையும், யோவானையும் நிற்கிறதைக் கண்டு, யோவான் 19:26, 27-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளை கூறினார். நமது கர்த்தருடைய வேதனையின் உச்சக்கட்டத்திலும் கூட அவர் தம்மைப் பற்றி எண்ணுவதைப் பார்க்கிலும், தம்முடைய சீஷர்கள் மற்றும் தமக்கு அருமையாய் இருப்பவர்கள் குறித்தும் எண்ணினவராகக் காணப்படுகின்றார். இச்சமயத்தில்தான் இருள் பூமியை மூன்று மணி நேரம் மூடிக்கொண்டது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருளின் நிழலானது, சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களுக்கு சூரிய ஒளியைக் காட்டிலும், இதமாக இருந்திருக்க வேண்டும். உண்மைதான், இத்தகைய (சிலுவையின்) காட்சியின் மீது இயற்கையானது தனது திரைச்சீலையைப் போர்த்தினது. மேலும், இது உலகத்தின் ஒளியாக இருக்கும் அவருக்கு மேல் இருளின் வல்லமையானது, தற்காலிகமாக ஜெயம் கொள்வதைக் கூட சித்தரிக்கின்றதாய் காணப்படுகின்றது. தேவனுக்கும், நமது கர்த்தருக்கும் நன்றி. பாவத்திற்கான அவருடைய ஆசீர்வாதமான பலியின் மூலம், சகல நிழல்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் கடந்து போய்விடும். ஏனெனில், பூமியின் சகல குடிகளையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கென நீதியின் சூரியனானது, சுகமளிக்கும் செட்டைகளுடன் எழும்பிப் பிரகாசிக்கும்.

"ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்"

நமது பாடத்தின் கடைசி வசனமானது, நமது கர்த்தருடைய கடைசி வேதனையுடன் கலந்த உரத்த கூக்குரலாய் இருக்கின்றது. அதாவது, எஞ்சியிருந்த பலத்தைப் பயன்படுத்தி உரக்கக் கத்தினார். "என் தேவனே, என் தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்" என்று அவருடைய வார்த்தைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. கெத்செமனே தோட்டத்தில் தூதன் வந்து இதுவரையிலும் அவரது நடத்தைகள் பிதாவின் பார்வையில் பிரியமாயும், அங்கீகரிக்கப்படக் கூடியதாகவுமே இருந்துள்ளது என்று நிச்சயம் கொடுத்து அவரை பெலப்படுத்தின நேரம் முதல் நமது அருமையான எஜமானிடம் மிகுந்த அமைதியை நம்மால் காணமுடிந்தது. ஆனால், பாவிக்குரிய கசப்பான அனுபவமும் பெற்றுக்கொண்டு, பிதாவுடன் கொண்டிருக்கும் ஐக்கியம் துண்டிக்கும்படும் அளவிற்கு

அனுபவங்களுக்குள் அவர் செல்ல வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி இந்த நிலை அதிக நேரம் நீடிக்கப்படவில்லை. மாறாக, "ஒரு கனம்" மாத்திரமே அனுமதிக்கப்பட்டது. பிதா தம்முடைய அருமையான/பிரியமான குமாரனிடமிருந்து தம் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டது என்பது, சகல ஆவிக்குரிய ஐக்கியத்தையும், உறவையும் எடுத்துப் போடுவதைக் குறிக்கின்றது. ஒரு கணப்பொழுது நம்முடைய மீட்பர் இருளின் ஆழத்திற்குள்ளாக விடப்பட்டு விட்டார். மேலும், அவருடைய வேதனை நிறைந்த கதறல்கள் அவர் இருதயத்தில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதைக் காட்டுகின்றது. ஜனங்கள் மாத்திரம் அவரை தனித்து விட்டுவிடுவது போதாது. பிதாவும் தற்காலிகமாக அவரை (இயேசுவை) தக்க வைக்கும் வலிமையையும், உதவியையும் எடுத்துவிட வேண்டியிருந்தது.

எனினும், நமது கர்த்தர் ஜெயம் கொண்டார். மேலும், அவருடைய இறுதி வார்த்தைகள், "பிதாவே. உம்முடைய கரங்களில் என்னுடைய ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன்" என்பதேயாகும். மேலும், இப்படி கூறி தம்முடைய ஜீவனை (ghost) விட்டார் என்று பார்க்கின்றோம். இங்கு, ஆங்கில வேதாகமத்தில் வரும் ghost என்ற வார்த்தையானது, ஆவி எனும் பொருளைக் கொடுக்கின்றது. அதாவது, கர்த்தர் தமது ஆவியை ஜீவ சுவாசத்தை விட்டார் என்று பொருள்படுகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், அவர் தமது கடைசி மூச்சைவிட்டார் என்பதாகும்.

ஆனால், "உம்முடைய கரங்களில் என்னுடைய ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன்." அதாவது, என் சுவாசத்தை, என் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன் என்ற வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்ன? நம்முடைய பதில் என்னவெனில்! தேவன் ஆதாமை சிருஷ்டித்தபோது, முதலாவது, ஆதாமை உண்டுபண்ணி, அவருக்கு ஜீவனாகிய அன்பளிப்பைக் கொடுத்தார். ஆனால், இந்த அன்பளிப்பை வைத்திருப்பதற்கான உரிமையைக் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் இழந்துபோனான். ஆதாம், தம்முடைய சந்ததிக்கு ஜீவனின் ஒரு துகளைக் கொடுக்க முடிந்ததே ஒழிய, பூரணமான ஜீவனைக் கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம், அதற்கான சகல உரிமைகளையும் அவர் இழந்து போய்விட்டார். ஆகவே, ஆதாமும் அவருடைய சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கமும் மரிக்கையில் அவர்கள் ஜீவனுக்கு அபாத்திரர்கள் என்றும், ஜீவனை அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளவோ அல்லது அதை கேட்கவோ என்றென்றும் அதிகாரமில்லை எனும் தெய்வீக தீர்ப்பின் பிரகாரம் தங்களது ஜீவனை தேவனிடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுகின்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால், நமது கர்த்தர் இயேசுவின் விஷயமோ வேறுபட்டதாகும். ஆதாமிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளாத ஜீவனை அவர் பெற்றிருந்தார். அவர் பரலோகத்தின் சுபாவத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டவராக இருந்தார். அவரிடம் ஜீவனுக்கான உரிமை இருந்தது. மேலும், அவருக்கு உரிமையான இந்த ஜீவனைதான் அவர் ஆதாம் மற்றும் அவர் சந்ததிக்குரிய ஈடுபலியின் விலைக்கிரயமாக ஒப்புக்கொடுத்தார். இந்த ஜீவன் மீதான தமது பிடியை அவர் விடுகையில் அதை அவர் பிதாவினிடத்தில் ஒப்படைத்தார். பிதாவாகிய தேவன், குமாரன் இப்படியாக ஒப்படைக்கும் ஜீவனானது, அவர் மேலான ஒரு ஜீவனை அதிகமான அனுகூலங்களுடன் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உரிமைகொடுக்கும்/வழிவகுக்கும் என ஏற்கெனவே வாக்களித்திருந்தார். நமது கர்த்தர் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த இந்த மேலான ஜீவனை, மரித்து மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுகையில் பெற்றுக்கொண்டார். "ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய்ப் பாவங்களினிமித்தம் ஒருதரம் பாடுபட்டார்; அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்" (1 பேதுரு 3:18). ஆமென் !!

[R4590]

"நினைவுகூரப்படும் பஸ்கா இராபோஜனம்"

யூதர்களுடைய நாட்கள் எண்ணிக்கையின்படியே இந்த வருடமும் நாம் இராப்போஜனத்தை அநுசரிக்கப்போகின்றோம். நாம் யூதர்களின் நாட்கள் வழக்கத்தின்படி அநுசரிப்பதுபோன்று, ஆதியில் கிறிஸ்தவ சபையும் இந்த நினைவுகூருதலின் இராபோஜனத்தை அநுசரித்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பிற்பாடு இந்த நினைவுகூருதலுக்கான நாள் மாறிக்கொண்டிருக்காமல், ஒரேநாளில் வர வேண்டும் என்றும், யூதர்களின் வழக்கத்தின்படி அப்படியே நாள் மாற்றங்கள் விஷயங்களை அநுசரிப்பதிலிருந்து, கிறிஸ்தவர்களுடைய மனங்களை திசைத்திருப்ப வேண்டும் என்றும் உள்ள எண்ணத்தில் சில சிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. யூதர்களுடைய நாட்கள் எண்ணிக்கையின் வழக்கத்தின்படி பஸ்கா வாரத்தின் எந்த கிழமையிலும் வரலாம். கிறிஸ்தவ சபைகள் பண்ணின மாற்றத்தினிமித்தம், நமது கர்த்தருடைய மரணம் எல்லா வருடத்திலும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் வந்தது. இது (Good Friday) "துக்க வெள்ளி" என்று அழைக்கப்பட்டது. இன்னுமாக, அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் எல்லா வருடங்களிலும் மூன்று நாளைக்குப் பிற்பாடு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தான் வந்தது. இதனை பிற்பாடு ஈஸ்டர் ஞாயிறு என்று அழைக்கத்துவங்கினார்கள். யூதர்களுடைய நாட்கள் கணக்கீடு, சந்திரனுடைய சுற்றின் அடிப்படையிலும், சூரியனுடைய சுற்றின் அடிப்படையிலும் கணக்கிடப்பட்டது. ஆகவே, பெரும்பான்மையான அவர்களுடைய வருடங்கள் பன்னிரண்டு மாதங்களை உடையதாக இருந்தது. மிக அரிதாக சில வருடங்கள் பதிமூன்று மாதங்களை உடையதாக இருந்தது. யூதர்களின் நாட்கள் கணக்கீட்டின்படி பஸ்கா நாளை அவர்கள் வசந்த உத்தராயணா தொடங்கி வரும் முதல் பிறைச்சந்திரன் தோன்றும் நாளிலிருந்து பதிநான்கு நாட்கள் வரை எண்ணுகின்றார்கள். இவ்வாறு எண்ணுகையில் முழுநிலவு தோன்றும் பதிநான்காம் நாளை பஸ்கா நாளாகக் கருதுகின்றனர். (spring equinox - வசந்த உத்தராயணா - பகலும், இரவும் ஒத்த நேரத்தையுடைய காலப்பகுதி; New Moon - பிறைச்சந்திரன்; Full Moon - முழுநிலவு. யூதர்களின் மாதம் பொதுவாக பிறைச்சந்திரனுடன் ஆரம்பமாகின்றது. கிறிஸ்தவ சபைகள் வசந்த உத்தராயணா தொடங்கின பிற்பாடு வரும் முதல் முழுநிலவு சம்பவிக்கும் நாட்கள் வரிசையில் வரும் முதல் வெள்ளிக்கிழமையை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இதன் காரணமாகவே நாம் அநுசரிக்கும் நாளுக்கும், கிறிஸ்தவர்கள் அநுசரிக்கும் நாளுக்கும் இடையே வித்தியாசம் உள்ளது.

"நாம் எதை நினைவுகூருகின்றோம்?"

நாம், நான்கு மாபெரும் காரியங்களை நினைவுகூருகின்றோன்றோம். அவை பின்வருமாறு:-

(1) பஸ்கா ஆடாக நமது கர்த்தர் மரித்த விஷயம்.

(2) அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிற பின்னடியார்களாகியவர்களும், அவருடைய பாத்திரத்தில் பங்காளிகளுமானவர்களுமாகிய நமக்கு கிறிஸ்துவின் மரணத்திலும், கிறிஸ்துவின் பாடுகளிலும் அவரோடுகூட உள்ள நமக்கான உறவு அல்லது பங்கு பற்றின விஷயம்.

(3) தற்கால இரவின் கடந்துபோகுதலுக்குப் பின் விரைவாக வரப்போகின்ற மாபெரும் விடுதலையை எதிர்பார்த்தவர்களாக இப்பஸ்காவை நாம் அநுசரிக்கின்றோம். விடுதலை முதலாவதாக சபைக்கும், திரள்கூட்டத்தினருக்கும் அதாவது, நிஜமான இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாருக்கும், லேவி கோத்திரத்தாருக்கும் கடந்துவரும். இவர்களின் விடுதலையானது, காலையில் அதாவது, உயிர்த்தெழுதலின் காலையில் அதாவது, ஆயிரம் வருஷத்தின் காலை வேளையில் சம்பவிக்கும்.

(4) சபையின் கடந்துபோகுதலுக்குப் பிற்பாடு தொடரும், "கொழுத்த பதார்த்தங்களின் மாபெரும் விருந்தையும்" நாம் நினைவுகூர்ந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். அதாவது, கடந்துபோனவர்களாக சபை கர்த்தரோடு சேர்ந்து அவருடைய பரலோக இராஜ்யத்தில் மாபெரும் நிஜமான தீர்க்கதரிசியாகவும், பூமி முழுவதற்கும் ஆசாரியராகவும், நீதிபதியாகவும், மத்தியஸ்தராகவும், இராஜாவாகவும் இருந்து தற்காலத்தில் தாங்கள் பங்கடைவதற்கென அவர் அனுமதித்ததும் மற்றும் தாங்கள் பாத்திரவான்களாக்குவதற்கென தங்களுக்கு தரிப்பிக்கப்பட்டதுமான அவருடைய அதே இரத்தத்தின் புண்ணியத்தின் (தகுதியின்) மூலம்

இவர்கள் மனுக்குலத்தை சீர்தூக்கி ஆசீர்வதிக்கப்போகும் காரியங்களையும் நாம் நினைவுகூர்ந்து எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இந்த நினைவுகூருதலிலிருந்து நாம் மாபெரும் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனில், மேற்பார்த்த அவ்விஷயங்களை தனித்தனியே நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியென இயேசுவை நாம் பார்க்கும்போது, அவர் கறைதிரையற்றவர் என்பதை அறிந்துகொள்கின்றோம். "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும், வானங்களிலும் உயர்ந்தவருமாயிருக்கிற இவ்விதமான பிரதான ஆசாரியரே நமக்கு ஏற்றவராயிருக்கிறார்" (எபிரெயர் 7:26). அவர் எப்படி, "ஆட்டைப்போல அடிக்கப்படுவதற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்" என்றும், எப்படி, "மயிர்க்கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியைப்போல அவர் தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார்" என்றும், நாம் அறிந்துகொள்கின்றோம் (அப்போஸ்தலர் 8:32). தம்மை அழிக்க நோக்கம் கொண்டிருப்பவர்களை இயேசு தமது பேச்சினாலேயே எதிர்த்திருக்க முடியும். எந்த மனுஷனும் அவரிடத்திலிருந்து அவருடைய ஜீவனை வலுக்கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், அவர்தாமே விரும்பி முன்வந்து தமது ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்தார் என்றும், உள்ள காரியங்களை நமக்கு உறுதிபடுத்திக் காட்டியுள்ளார். இயேசு, பிதாவின் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கென தமது ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் நீதியானது, பலி செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. மாறாக, இயேசு, பிதாவின் சித்தத்திற்கு இசைவாக, "என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதை செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது" என்று கூறி தமது ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்தவராகக் காணப்பட்டார் (சங்கீதம் 40:8). இந்த ஒரு கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, நமது மீட்பர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தது மாத்திரமல்ல, தமது பலியின் புண்ணியம் (தகுதி) முதலாவது, தமது பின்னடியார்களுக்கான நன்மைக்காகவும், பின்னர் சகல ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதற்காகவும் உதவும் என்பது தெய்வீக நோக்கமாக/திட்டமாக இருப்பதை முன்னறிந்திருந்த நிலையில் இயேசு தமது ஜீவனை தாராளமாக ஒப்புக்கொடுத்ததினிமித்தம் ஒரு கிறிஸ்தவ விசுவாசி அதிகமாய் களிக்கூரக்கடவன். ஆகவே, பிட்கப்பட்ட புளிப்பில்லாத அப்பத்தில் நாம் பங்குக்கொள்ளும்போது, தேவனுடைய ஏற்றவேளையில் மனுக்குலம் முழுவதற்குமான ஈடுபலியாக தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தவரின் தூய்மையையும், பாவமற்ற தன்மையையும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம். இந்த கண்ணோட்டத்திலிருந்து நாம் பார்க்கையில் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கப்பட்டு, தண்டனையின் கீழ் காணப்படும் நமது இனத்தை, தெய்வீகப் பிரமாணத்தை மீறாமல் ஜீவனுக்குள் சீர்பொருந்துவதற்கு இயேசுவின் மரணம் அவசியமாய் இருப்பதை அவருடைய சிந்தப்பட்ட இரத்தம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது என்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறஸ்துவின் அன்பு மாத்திரம் விளங்காமல், இத்திட்டத்தை திட்டமிட்ட பிதாவின் <u>அன்பும்</u>கூட விளங்குகின்றது <u>என்றும்</u>, அவருடைய <u>நீதி</u> இப்படியாக மாதிரியாக விளங்குகின்றது <u>என்றும்</u>, இப்படியான ஏற்பாடு செய்வதில் அவருடைய <u>ஞானம்</u> விளங்குகின்றது <u>என்றும்</u>, நம்முடைய இருதயங்களில் நாம் சற்று நிதானித்து உணர வேண்டும். இன்னுமாக, இந்த ஏற்பாடுகளின் சகல மகிமையான அம்சங்களும் மற்றும் நாம் நினைவுகூரும் அனைத்து வாக்குத்தத்தங்களும் முழுமையாய் நிறைவேறும்போது, அதில் தேவனுடைய <u>வல்லமை</u> விளங்கும் <u>என்றும்</u> நாம் விசுவாசத்தினால் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

முதலாம் கருத்துபோன்று, இரண்டாம் கருத்தும் நமக்கு முக்கியமானதாய் உள்ளது. மீட்பருடைய பலி மூலம் கடந்துவரும் முதல் ஆசீர்வாதமானது, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் கேட்கின்ற செவிகளையுடையவர்களுக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதான இருதயமுடையவர்களுக்கம் அருளப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆசீர்வாதமானது, மிகவும் பிரமிக்கத்தக்கதாகும். மேலும், இந்த ஆசீர்வாதமானது, பாவத்திலிருந்து திரும்பி விசுவாசம் மூலம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவனுடைய கிருபையை ஏற்றுக்கொண்டு, முழு அர்ப்பணிப்புடன் தங்களுடைய சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்து, இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவோம் என்று வாக்களிக்கும் மனுக்குலத்தின் மத்தியிலுள்ள சில நபர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான ஆசீர்வாதத்திற்குள் வழி நடத்துகின்றது. இந்த நபர்கள் அனைவருக்கும் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை நிறைவடைவது வரையிலும், இவர்களுடைய பலிகள் தேவனுடைய பார்வையில் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதாக, "மீட்பர் அவருடைய பலியின் புண்ணியத்தை (தகுதியை) இவர்கள் மேல் சுமத்துகின்றார். அதாவது, இவர்கள் மாம்சத்தில் அவரோடுகூட பாடுபட்டு, இப்பொழுது அவரோடுகூட ஆவியின் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலில் பங்கடையவும், பின்னர் உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஏற்படும் பிறப்பிலும்,

பங்கடையத்தக்கதாக இவர்களுடைய பலிகள் தேவனுடைய பார்வையில் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதாக மீட்பர் தம்முடைய பலியின் புண்ணியத்தை (தகுதியை) இவர்கள் மேல் தரிப்பிக்கின்றார். இவ்விதமாக, இவர்கள் அவருடைய மகிமையடைந்த, "அங்கங்களாக" தேவனுக்கும், மனுஷருக்கும் இடையே மத்தியஸ்தராக அவருடைய ஆயிரம் வருஷம் இராஜ்யத்தில் அவரோடுகூட காணப்படுவார்கள். இங்கு மனுஷர் என்று குறிப்பிடப்படும் வார்த்தையானது, ஆவிக்குரிய தளத்தில் பரிசுத்த ஆவியினால், புதிய சிருஷ்டிகளாக ஜெநிப்பிக்கப்படாத அனைவரையும் உள்ளடக்குகின்றது.

நாம் அப்பத்தைப் புசிக்கும் காரியமானது, மனுஷனாகிய இயேசுவின் மாம்சீக பூரணத்தில் நாம் பங்கடைவதை அடையாளப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. விசுவாசத்தின் வாயிலாகவே நாம் அவருடைய பூரணத்தில் பங்கடைகிறோமே ஒழிய நிஜமாய் அல்ல. அவர் நமக்கு மனித பூரணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, நாம் ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுப்போம் என்று தேவனுக்கு உடன்படிக்கைப் பண்ணியுள்ள நம்முடைய மாம்சீக சரீரங்களின் பூரணமற்ற தன்மைகளையும், குறைகளையும் தெய்வீக பார்வைக்கு முன் மூடப்பட்டு காணப்படத்தக்கதாக இயேசுவின் நீதியும், அவருடைய பூரணமும் நமக்குத் தரிக்கப்பட்டதாக மாத்திரமே உள்ளது.

மாபெரும் பரிந்து பேசுபவராக, நமக்குக் காணப்படும் நம் மீட்பரானவர், நம்முடைய பலிகளின் மீது, தமது பலியினுடைய புண்ணியத்தை (தகுதியை) தரிப்பிக்கும்போது, பிதாவானவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, பலி செலுத்தும் அந்த நபரை கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்திற்குரிய புதிய சுபாவத்திற்குள் ஜெநிப்பிக்கின்றார். நாம் உடனடியாக புதிய சுபாவத்தில் பூரணமடையாமல், அழியக்கூடிய மாம்சத்திலேயே காணப்படுவதினால், பிதாவானவர் நீதிமானாய் கருதப்பட்டுள்ள நம்முடைய மாம்சத்தையும், அதன் சகல நலன்களையும் உள்ளடக்கின விதத்தில் நம்மை தத்தெடுக்கின்றார்.

கிறிஸ்துவின் புண்ணித்தில் (தகுதியில்) இவ்விதமாகப் பங்கடைந்தவர்களுக்கு அதாவது, தேவன் அங்கீகரிக்கும் பலியைச் செலுத்துபவர்களுக்கு மாத்திரமே, இவர்கள் பண்ணியுள்ள பலியின் உடன்படிக்கைக்குப் பொறுத்தமாக அவருடைய பாத்திரத்தில் இவர்கள் பானம் பண்ணவும், தினந்தோறும் அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக மூழ்கவும் வேண்டுமென கட்டளை பெற்றுள்ளனர்.

"புதிய உடன்படிக்கைக்கான என்னுடைய பாத்திரம்"

பாத்திரம் நம்முடையதாயிராமல், கர்த்தருடையதாய் இருக்கின்றது. இரத்தத்தினால் அடையாளப்படுத்தப்படும் பலி அல்லது ஜீவன் நம்முடையதாயிராமல், மீட்பருடையதாயிருக்கின்றது. அதை பருகுவதும், அதில் பங்கடைவதும் மாத்திரமே நமக்கான சிலாக்கியமாய் இருக்கின்றது. நம்முடைய பங்கு இல்லாமலேயே இயேசுவின் இரத்தமானது தேவனுக்கும், இஸ்ரயேலுக்கும் இடையிலான புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரையிட்டிருக்க முடியும். மற்றும், சகல மனுக்குலத்திற்கு இஸ்ரயேலர்கள் வழியாக புதிய உடன்படிக்கையின் மூலமும், முத்திரையிட்டிருக்க முடியும். கிறிஸ்துவின் பாடுகளும், மரணமுமாகிய பாத்திரத்தில் பங்குகொள்வதற்கென நமக்கருளப்பட்டுள்ள சிலாக்கியமானது, கிறிஸ்துவின் மரணமும், பாடுகளும் போதுமானதாய் இல்லையென்றோ அல்லது நம்மால் எதையாகிலும் கூட்டிச்சேர்க்கக்கூடும் என்றோ சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. மாறாக, அது தேவனுடைய தயவை விவரிக்கின்றது. அதாவது, ஒருவேளை நமக்கும் அவருடைய ஆவி காணப்படுமாயின் நம்மையும் ஏற்றுக்கொண்டு, நமது கர்த்தரும், இரட்சகருமானவருடன் நம்மை உடன்சுதந்தரர்களாக ஆக்க தேவன் சித்தமுள்ளவராக இருக்கின்றார் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. கிறிஸ்துவை பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதாவது, சிறிய அம்சங்களைக்கூட விட்டுவிடாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு, அதாவது மரணம் வரையிலும் நிறைவேற்றுவதற்கு, அவரை தூண்டின வண்ணமாக அவருக்குள் காணப்பட்ட ஆவி, பயபக்தியின் ஆவியாகும். இதே ஆவிதான், இன்று பிதா கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியினுடைய அங்கங்களாக அதாவது, அவருடைய சரீரமாக அதாவது, பரலோக மகிமைக்குரிய அவருடைய சபையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைவரிடமும் காணப்பட வேண்டும். ஆகவேதான், கர்த்தர் தம்மோடுகூட, தம்முடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அனைவரும் சுயத்தை வெறுத்தல் மற்றும் சுயத்தை பலி செலுத்துதல் என்னும் தம்முடைய பாத்திரத்தில் பானம்

பண்ண வேண்டும் என்றும், தம்முடைய மரணத்திற்குள்ளான ஸ்நானம் பண்ண வேண்டும் என்று இவ்விஷயங்களைக்குறித்து திட்டவட்டமாய் தெரிவித்துள்ளார்.

இக்காரியங்களைக்குறித்துதான் பரிசுத்தவானாகிய பவுலும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அதாவது, நமது கர்த்தர்தான் வானத்திலிருந்திறங்கி வந்த மெய்யான அப்பமாக இருக்கின்றார் என்றும், இந்த ஒரே அப்பத்தில் நாம் பாகங்களாக இருப்பதற்கே நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றும், இந்த ஒரே அப்பம்தான் இறுதியில் ஆயிரம் வருஷம் யுகத்தின்போது, உலகத்திற்கான ஜீவஅப்பமாகக் காணப்படும் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். நாம் கிறிஸ்துவில் (அவருடைய பலியின் புண்ணியத்தில் (தகுதியில்) பங்கடைவது மாத்திரமல்லாமல், பிதாவின் திட்டத்தின்படி அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நாம், பெரிய அப்பத்தில் அதாவது, திரளான கிறிஸ்துக்களில் நமது கர்த்தரோடுகூட அங்கங்களாகவும் ஆகின்றோம். ஆகவேதான், நாம் ஒன்றுக்கூடி நினைவுகூருதலை அநுசரிக்கும் வண்ணமாக இந்த அப்பத்தை பிட்டுக்கொள்வதின் மூலம், நாம் நம்முடைய கர்த்தருடைய பிட்கப்பட்ட சரீரத்தை மாத்திரம் அடையாளம் காட்டாமல், சபையின் பிட்கப்படுதலையும்கூட அடையாளம் காட்டுகின்றோம். இன்னுமாக அந்த சபையின் அங்கமாகிய நம்முடைய சொந்த பிட்கப்படுதலையும் அல்லது மரித்துக்கொண்டே இருப்பதையும்கூட அடையாளம் காட்டுகின்றோம். "நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? அந்த ஒரே அப்பத்தில் நாமெல்லாரும் பங்குபெறுகிறபடியால், அநேகரான நாம் ஒரே அப்பமும் ஒரே சரீரமுமாயிருக்கிறோம்" (1 கொரிந்தியர் 10:16-17).

திராட்சரசமுடைய பாத்திரமானது, நமது கர்த்தருடைய பலியாக்கப்பட்ட ஜீவனைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கின்றது. பாத்திரம் இந்த அர்த்தத்தை மாத்திரம் உடையதாய் இராமல், நாம் அவருடைய சீஷர்களானபோது, அவருடைய பாத்திரத்தில் பங்கடைவதற்கான அவருடைய அழைப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம் என்பதையும் நமக்கு நினைப்பூட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. நமக்குப் பாத்திரம் என்பது, நாம் கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாக மரணம் வரையிலும் சுயத்தை பலி செலுத்தும் விஷயத்தில் உண்மையாய் இருப்போமென்பதைக் குறிக்கின்றதாயிருக்கின்றது. "கடவுளைப் போற்றி (ஆசீர்வாத) திருவிருந்து கிண்ணத்திலிருந்து பருகுகிறோமே, அது, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தில் பங்குகொள்ளுதல் அல்லவா! அப்பத்தைப்பிட்டு உண்ணுகிறோமே, அது கிறிஸ்துவின் உடலின் பங்குக்கொள்ளுதல் அல்லவா!" (1 கொரிந்தியர் 10:16 திருவிவிலியம்). பாத்திரம் நமது கர்த்தருடைய பலியையும், உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னதாகவே இயேசுவோடும் நம்மையும் முன்னறிந்திருந்த பிதாவினுடைய ஏற்பாடு பண்ணி வைக்கப்பட்டிருந்த திட்டத்திற்கு இசைவாகவும், மற்றும் கர்த்தருடைய அழைப்பினிமித்தமாகவும், அவருடைய பலியில் அவரோடுகூட நமக்கு இருக்கும் பங்கையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது அல்லவா?

ஓ! இக்கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது, இராப்போஜனத்தின் பாத்திரம் எத்துணை ஆழமான அர்த்தமுடையதாயிருக்கின்றது! ஓ! இப்பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் விஷயத்தில் எவ்வளவாய் இருதயம் ஆராயப்பட வேண்டும்! இந்த பாத்திரம் பாவத்திலிருந்து திரும்புவதை மாத்திரம் அடையாளப்படுத்தாமல், இயேசுவின் மேல் நம்பிக்கை வைப்பதை மாத்திரம் அடையாளப்படுத்தாமல், தப்பான காரியங்களுக்குப் பதிலாக சரியான காரியங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதை மாத்திரம் அடையாளப்படுத்தாமல், பிரதானமாக விசுவாசிகளின் சரீரங்கள் தேவனுக்கு ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதையே குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. இந்தப் பலிகள் இயேசுவினுடைய புண்ணியத்தைக் (தகுதியைக்) கொண்டு மூடப்படுவதினால், இவைகள் பரிசுத்தமுள்ளவைகள் என்று கருதப்படுகின்றன. மேலும், தேவன் இவ்விதமாய் பலி செலுத்துபவர்களை புதிய சிருஷ்டிகளாக, புதிய சுபாவத்திற்குள் ஜெநிப்பித்து, இவர்களுடைய இந்த பலிகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றார்! "அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை" (ரோமர் 12:1).

யாரொருவர் இவைகளின் தாற்பரியம் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தபோதிலும், பயபக்தி இல்லாமலும், சர்வ சாதாரணமாகவும், இந்த அடையாளமான மாம்சத்திலும் அடையாளமான இரத்தத்திலும் பங்குக்கொள்கின்றாரோ அவர் தன் மீதே தண்டனையை வருவித்துக்கொள்கின்றார்

என்று அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் விஷயத்தில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இந்த இரத்தம் பார்க்கப்படும் கண்ணோட்டம் குறித்துதான் அப்போஸ்தலர், எபிரெயர் 10:29-ம் வசனத்தில் பேசியுள்ளார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் இரண்டாம் மரணத்தை ஏற்பாடு பண்ணியுள்ளார் என்று அப்போஸ்தலர் தெரிவிக்கின்றார். தேவனிடம் உண்மையான அர்ப்பணிப்புப் பண்ணாமலும், தங்களுக்கு அருளப்பட்டுள்ள உண்மையான தேவனுடைய கிருபையையும், உண்மையான சிலாக்கியத்தையும், ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளாமலும், சபையில் அங்கங்களாகக் காணப்படுபவர்கள், இரண்டாம் மரணத்திற்குப் பாத்திரமாயிருப்பார்கள் என அப்போஸ்தலர் இவ்வசனத்தில் குறிப்பிடுவதாக நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. மாறாக, இவ்வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுபவர்கள், ஒருகாலத்தில் இயேசுவின் மாம்சம் மற்றும் இரத்தம் குறித்த விஷயங்களை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் ஒருமுறை பிரகாசிக்கப்பட்டவர்கள், இவர்கள் தேவனிடத்திற்குக் கிட்டிச்சேருவதற்கென்று விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின்மீதான விசுவாசம் காரணமாக நீதிமான்களாக்கப்பட்டதோடல்லாமல், இந்த விசுவாசம் மூலமான நீதிமானாக்கப்படுதலின் காரணமாக இவர்கள் பரிசுத்தமுமாக்கப்பட்டு, தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுமாய் இருந்தார்கள். ஆக, இவர்கள் தங்களை அர்ப்பணம் பண்ணுகையில், "கிறிஸ்துவின் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதற்கு" இவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட போது, இவர்களைப் பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் ஜெநிப்பித்து, இவர்களைப் பரிசுத்தம் பண்ணின உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை பிற்காலங்களில் சாதாரணமாய் எண்ணினவர்களையே இவ்வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே..."

சுவிசேஷத்தின் தற்கால அழைப்பினுடைய நோக்கத்திற்கு இசைவாகவும், தேவனுடைய சித்தமாகவும், விருப்பமாகவும் காணப்படும் நம்முடைய பரிசுத்தமாக்கப்படும் காரியமானது, நாம் அழைக்கப்பட்டபோது, நடைப்பெறுவதில்லை. நாம் பாவத்திலிருந்து திரும்பும்போதும், நடைபெறுவதில்லை. தேவனுடைய சத்தத்திற்கு நாம் செவிசாய்க்க ஆரம்பிக்கும்போதும், நடைபெறுவதில்லை. மாறாக, இவ்விதமான ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் தேவனுடைய இரக்கத்தின், செல்வாக்கின்/தாக்கத்தின் காரணமாக நாம் முழுமையான அர்ப்பணிப்பின் நிலைக்கு வரும்பொழுது, அதாவது, முழுமையான சீஷத்துவத்தின் நிலைக்கும், முழுமையான சரணடையும் நிலைக்கும் வரும்போதும், ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் தெய்வீக சுபாவம் மற்றும் நம்முடைய கர்த்தரோடுகூட அவருடைய இராஜ்யத்தில் உடன்சுதந்தரர்கள் நிலையை அடைவதற்குமென நம்முடைய சகல பூமிக்குரிய உரிமைகள் மற்றும் சிலாக்கியங்களை முழுமையாய் பலி செலுத்தும் நிலைக்கும் வரும்போதே நடைபெறுகின்றது. "இப்படிப்பட்டதான கிருபைகளை யாராவது சாதாரணமாக எண்ணமுடியுமா? என்று கேள்விகள் எழலாம். கர்த்தரோடுகூட உடன் பலி செலுத்துபவர்களாகிய சிலாக்கியத்தை யாராவது ஏற்க மறுப்பார்களோ? என்று கேள்விகள் கேட்கப்படலாம். பாத்திரம் மற்றும் மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானம் தொடர்பான விஷயத்தில், இதனால் உண்டாகும் பலனில் பங்கடைவதற்கான சிலாக்கியத்தை அறிந்தும், யாராவது, "பாத்திரத்தையும்" "மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தைப்" புறக்கணிப்பார்களா? என்றும் கேள்விகள் கேட்கப்படலாம். ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஆவியை இன்னமும் தக்கவைத்துக்கொள்கிறவர்களும், மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமையாகிய பார்க்க முடியாதவைகள் இன்னும் விசுவாசத்தினால் உணர்ந்துகொண்டிருப்பவர்களுமாய்க் காணப்படும் எவரும் புறக்கணிக்கவோ, சாதாரணமாக எண்ணவோ, ஏற்கமறுக்கவோ, மாட்டார்கள் என்பதே நம்முடைய பதிலாகும். ஒருவேளை ஒருவர் பரம ஈவை ருசிப்பார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும் வரவிருக்கிற யுகத்திற்குரிய சிலாக்கியங்களிலும், வல்லமைகளிலும் பங்கடைந்தும் விழுந்துபோவாரானால், அப்படிப்பட்டவர்களை மீண்டும் புதுப்பிப்பது கூடாத காரியமாகும்.

நம்மால் இருதயங்களை வாசிக்கமுடியாது. யாரெல்லாம் முதலாம் திரைக்கு அப்பால் பார்த்துள்ளார்கள் மற்றும் யாரெல்லாம் பார்க்கவில்லை என்பது திட்டவட்டமாய் நமக்குத் தெரியாது. யாரெல்லாம், "மரணத்துக்கு ஏதுவான பாவம்" செய்துள்ளார்கள் மற்றும் யாரெல்லாம் செய்யவில்லை என்பது நமக்குத் திட்டவட்டமாய் தெரியாது. நாம் ஒருவரையொருவர் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. ஒருவேளை, ஒருவர் தன்னை பரிசுத்தம் பண்ணின உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை மறுப்பாரானால், ஒருவேளை இந்த நினைவுகூருதலின் பாத்திரத்தில் கிறிஸ்துவோடு பங்குக்கொள்ளும் காரியத்தை ஒருவர் தான் அவருடைய மாபெரும் பலியில் பங்குக்கொள்வதாக எண்ணாமல், ஏதோ சாதாரணமாய்க் காணப்படும் ஒன்றில்தான் பங்குக்கொண்டதாக எண்ணுவாரானால், அந்நபர் கிறிஸ்துவின் பாத்திரத்தில் பங்காளியாக இருப்பதின் மதிப்பைப்

புரிந்துகொள்ளும் அவரது ஆவிக்குரிய புரிந்துகொள்ளுதலையும், அவரது ஆவிக்குரிய பார்வையையும் இழந்துபோய்விட்டார் என்று வெளியாகுகின்றது. கிறிஸ்துவின் பாத்திரமாகிய உடன்படிக்கையின் இரத்தமாவது, இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தில் இஸ்ரயேலர்களுக்காகவும் தெய்வீக நிபந்தனைகளுக்கு இசைவாய் வரவிருக்கும் பூமியின் சகல குடிகளுக்கும், இஸ்ரயேலர்கள் வாயிலாக முத்திரையிடப்படும்.

தங்களால் ஆவிக்குரிய காரியங்களைப் பார்க்கமுடிகின்றது என்று அறிக்கைப்பண்ணுகிற சிலர், மரணம் வரையிலான முழுமையான அர்ப்பணிப்புப் பண்ணியுள்ளோம் என்று அறிக்கைப்பண்ணுகிற சிலர், ஒரே அப்பத்தில் பிட்டுப் பங்குக்கொள்வதிலும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான மரணத்தில் ஐக்கியமாகிய ஒரே பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதிலும் உள்ள அர்த்தத்தை தங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது என்று அறிக்கைப்பண்ணுகிற சிலர், இவைகள் அனைத்தையும் ஒருபோதும் உண்மையாய் புரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் உண்டு. இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய வாக்குறுதிகளினால் நம்மை வஞ்சித்ததோடல்லாமல், தங்களையும் வஞ்சித்துப் போட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

"அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்" (மத்தேயு 7:16). "அவர்களின் செயல்களைக்கொண்டே அவர்கள் யார் என்று அறிந்துகொள்வீர்கள்" (திருவிவிலியம்) என்ற கர்த்தரின் வார்த்தைகளை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தங்களைப் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்டவர்கள் என்றும், பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பலி செலுத்துபவர்கள் என்றும் கூறி, பாடுகள் மற்றும் சுயத்தை வெறுத்தல் எனும் அவருடைய பாத்திரத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, பரிசுத்தத்தின் ஆவியை/சிந்தையை வெளிப்படுத்தி, ஆவியின் கனிகள் மற்றும் வரங்களின் வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிகளைக் கொண்டிருப்பவர்கள், ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்று நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனால், ஒருவேளை இவர்கள் பிற்பாடு உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை மறுப்பவர்களாகவும், கிறிஸ்துவின் பாத்திரத்தில் பங்குக்கொள்ளும் சிலாக்கியத்தை ஏதோ சாதாரணமான ஒரு காரியம் என்றும், இச்சிலாக்கியம் கிறிஸ்துவின் அங்கங்களுக்கு மாத்திரமே உரியதல்ல என்றும் என்னுபவர்களாகவும், ஆவியின் கனிகளை பின்னர் வெளிப்படுத்தாதவர்களாகவும், எதிராளியானவனின் கனிகளை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருப்பார்களேயானால், இவர்கள் வெளிச்சத்தையும், ஆவியையும் இழந்துவிட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் வெளியரங்கமாக வன்முறை, களவு, கொலை முதலியவைகளை செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இவர்களிடம் கோபம், பகைமை, வன்மம், பொறாமை, சண்டைச் சச்சரவின் ஆவி அதாவது, மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் கிரியைகள் காணப்படுவதால், இவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஆவியை இழந்துவிட்டார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் ஆகும்.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலுள்ள பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட அங்கமாகிய ஒருவர், சில சந்தர்ப்பங்களில் பெலவீனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, கோபமடைவது உண்மைதான். ஆனால், அவர் அதற்கென்று வன்மமும், பகைமையையும் தனக்குள் வைத்திருக்கவே மாட்டார். இன்னுமாக, ஒருவேளை அவர் பெலவீனத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் உடனடியாக தனது பெலவீனத்தை உணர்ந்து, மன்னிப்பிற்காக பரலோக கிருபையின் சிங்காசனத்திற்குப் போவதோடல்லாமல், தன்னுடைய செயல்பாடுகளினால் பாதிக்கப்பட்ட, காயப்பட்ட நபரிடத்திலும் சென்று குற்றத்தை மனவருத்தத்தோடு ஒப்புக்கொண்டு, மன்னிப்பு கேட்கவும் செய்வார். ஆனால், தன்னிடத்தில் வன்மத்தின் ஆவியை வளர்க்கப் பெற்றிருப்பவன், தான் தேவனுடைய ஆவியை ஏற்கனவே இழந்துவிட்டான் என்றும், தான் இரண்டுதரம் மரித்துவிட்டான் என்றும், வேரோடே பிடுங்கப்பட்டுவிட்டான் என்றும் காட்டுகின்றான். இப்படிப்பட்டவர்கள் திராட்சச்செடியின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிராமல், முள்களின் குடும்பத்தையே சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

நாம் நினைவுகூருதலை அநுசரிக்கும்போது, நம்முடைய இருதயங்கள் இயேசுவினுடைய பாடுகளை மாத்திரம் தியானித்தால் போதாது, இன்னுமாக, பலியின் மரணத்திற்கு நேராக அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும் அவருடைய சரீரத்தின் அங்கங்களுடைய பாடுகளை மாத்திரம் தியானித்தாலும் போதாது. மாறாக, இந்த பாத்திரத்தில் நாம் பங்குக்கொள்வதின் மூலம், நாம் சரியான மகிழ்ச்சியின் ஆவியையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு, ஆவியில்

களிக்கூர்ந்தார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். இன்னுமாக, பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணும் நம் அனைவரையும், அப்போஸ்தலர், "கர்த்தருக்குள் சந்தோஷமாயிருங்கள்; மீண்டும் சொல்லுகின்றேன், சந்தோஷமாயிருங்கள்" என்று வலியுறுத்துகின்றார். கிறிஸ்தவனுடைய ஜீவியம் என்பது, துக்கமானதுமல்ல, மகிழ்ச்சியற்றதுமல்ல, மாறாக, மிகுந்த சந்தோஷகரமானதாகும். அவனால், உபத்திரவங்களிலும் சந்தோஷமாயிருக்கமுடியும். அவன் சந்தோஷத்திற்கான காரணம், ரோமர் 5:3-4; 2 கொரிந்தியர் 4:17 வசனங்களில் காணப்படுகின்றது. இப்படியாக, நாம் பாடுகள் மற்றும் நம்முடைய சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாகிய (மீட்படைந்து உரிமைப் பேராகப் பெறும்) மகிழ்ச்சியின் பாத்திரத்தில் நாம் பானம் பண்ணுகின்றோம். இந்த சந்தோஷத்தை நமது கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின்பொழுது, அவருடைய அங்கங்களாக அவருடைய மணவாட்டி வகுப்பாராக நாம் அவரிடத்தில் கூட்டிச் சேர்க்கப்படும்பொழுது பெற்றுக்கொள்வோம். கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யும் விஷயத்தில் நாம் வைராக்கியத்துடனும், தைரியத்துடனும் இருப்பதற்கு இந்த மகிழ்ச்சியின் ஆவி அவசியமாய் உள்ளது. பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு, சீலாவுடன் கூட சிறைச்சாலையில் கால்கள் தொழுவ மரத்தில் கட்டப்பட்ட நிலையிலும், முதுகு காயங்களினால் காணப்பட்ட நிலையிலும், இந்த மகிழ்ச்சியின் ஆவி அவர்களுக்குள் கிரியை செய்து, அவர்களை தேவனை துதித்துப்பாட செய்ததை கவனியுங்கள். இது இடுக்கமான வழியில் பிரயாணம் பண்ணும் கிறிஸ்துவின் உண்மையான அனைத்து பின்னடியார்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாய் உள்ளது. ஒவ்வொரு முள்ளினாலும் உண்டாகும் காயங்கள் மத்தியிலும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் கொடிதான வார்த்தைகளெனும் கூர்மையான ஒவ்வொரு அம்புகள் நம்மை தாக்கி உண்டுபண்ணும் வலியின் மத்தியிலும், சொல்ல முடியாத சந்தோஷம் நமக்குக் காணப்படும்.

"புதிய உடன்படிக்கையின் சந்தோஷம்"

நாம் பங்கடைவதற்கென நமது கர்த்தர் வாய்ப்பு அருளின புதிய உடன்படிக்கைக்கான இரத்தத்தினுடைய அர்த்தத்தை, முக்கியத்துவத்தை நாம் படிப்படியாக, அதிகமதிகமாக, முழுமையாக புரிந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கையில், இன்னும் அதிகமான சந்தோஷம் நமக்குரியதாய் இருக்கின்றது. அவர் தமது புண்ணியத்தை (தகுதியை) நமக்குத் தரிப்பித்து, நம்மையும் அவரோடுகூட மரிக்கும்படிக்குச் செய்கின்றார். இவ்விதமாக, புதிய உடன்படிக்கைக்கான இரத்தத்தை அவருடைய அங்கங்களாகிய நமக்குள் அனுப்புகின்றார். ஆனால், இது கிறிஸ்துவுடன் தங்களை மரிக்க ஒப்புக்கொடுக்கின்றோம் என்று வாக்களிக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமே அருளப்படுகின்றது. என்றாலும்கூட, அது நமக்கு (உரியதாய்) அளிக்கப்படவில்லை. மாறாக, நம்முடைய பலிகளை நமக்கு பரிந்து பேசுபவராகக் காணப்படும் நம்முடைய மாபெரும் பிரதான ஆசாரியன், பிதாவின் நாமத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டு, பிதாவின் நாமத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து, புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியை நமக்கு அருளத்தக்கதாக நம்முடைய பலிகளைப் பாத்திரமானவைகள் ஆக்கத்தக்கதாக அவருடைய புண்ணியம் நமக்குத் தரிப்பிக்க மாத்திரமே பட்டுள்ளது அல்லது கடனாய் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நமது கர்த்தர் இயேசுவுக்கு மாத்திரமே உரியதான இந்த பூமிக்குரிய உரிமைகள், அவருடைய விருப்பத்தின்படியே, புதிய உடன்படிக்கையின் வாயிலாக, மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களிடம் சென்று சேருகின்றது. "இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும் யூதா குடும்பத்தோடும் புது உடன்படிக்கை பண்ணுவேன்." "அவர்களும் இப்பொழுது கீழ்ப்படியாமலிருந்தும், பின்பு உங்களுக்குக் கிடைத்த இரக்கத்தினாலே இரக்கம் பெறுவார்கள்" (எரேமியா 31:31; ரோமர் 11:31). மாம்சீக இஸ்ரயேலர்கள் மீது வரப்போகும் ஆசீர்வாதத்தினிமித்தம் நாம் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம். சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய ஆரம்பத்தில் மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களுடைய தள்ளிவிடுதல், நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான ஆயத்தமாய் இருக்குமானால், நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் காரியமானது, அவர்களுக்கு நித்திய இழப்பாய் இராமல், அவர்கள் புதிய உடன்படிக்கைக்கு முழுமையாய் தகுதியாக்கப்பட்ட ஊழியர்களின் மற்றும் மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் மற்றும் மாபெரும் பிரதான ஆசாரியரின் அங்கங்களாகிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களை ஆசீர்வதிப்பதினால், நன்மை பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் நாம் எத்துணை மகிழ்ச்சியடைகின்றோம் (2 கொரிந்தியர் 3:6). இவ்விதமாக, மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களுக்கே என தேவனால் வைக்கப்பட்டிருந்த பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும், வாக்குத்தத்தங்களையும் இறுதியில் மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களுக்கு அளிக்கப்படும். இவைகள் அனைத்தும் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினாலும், அதன் மத்தியஸ்தராகிய மோசேயினாலும் நிழலாய்க் காட்டப்பட்டது. இந்த மோசே தேவனுடைய கிறிஸ்துவுக்கும், மாபெரும் மத்தியஸ்தருக்கும் நிழலாய் இருக்கின்றார். இந்த

மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் அங்கங்களாக தலையாகிய இயேசுவும், அவருடைய உண்மையுள்ள பின்னடியார்களாகிய ஜெயம் கொண்ட பரிசுத்தவான்களும் அங்கங்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, வருடங்கள் செல்ல செல்ல, மனித புத்திக்கு எட்டாத அளவுக்கு நீளமும், ஆழமும், அகலமும், உயரமும் கொண்டுள்ள எல்லா அன்புக்கும் மேலான தெய்வீக அன்பில் வெளிப்படும் இந்த மகிமையான நினைவுகூருதலை உணர்ந்துகொள்வோமாக.

இவ்விஷயங்களையெல்லாம் உணர்ந்துகொண்டிருக்கும் கர்த்தருடைய ஜனங்களை, "என்னை நினைவுகூரும்படிக்கு இதைச் செய்யுங்கள்" என்ற போதகரின் அழைப்புக்குச் செவிசாய்த்து, அவருடைய அங்கங்களாக ஒன்றுகூடுவோமாக. "ஆகையால் நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணும்போதெல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள்" (1 கொரிந்தியர் 11:26). அதாவது, இதுவரையிலும் மகிமையில்லாததாய்க் காணப்படும் தமது சரீரத்தை கர்த்தர் தமது வருகையின்போது, மகிமையான சரீரமாய் மாற்றும் வரையிலும் இதை அநுசரிக்க வேண்டும்.

அருமையான சகோதர சகோதரிகள் சிறு கூட்டங்களாகக் கூடமுடியும் பட்சத்தில் கூடவேண்டும் என்றும், இப்படி கூடுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்னும் பட்சத்தில் கர்த்தரோடுகூட தனிமையில் இதை அநுசரிக்க வேண்டும் என்றும் நாம் ஆலோசனை வழங்குகின்றோம். இப்படியாக, அநுசரிக்கும்போது, பெருந்திரளாய் கூடி அநுசரிப்பதற்கு நாம் பரிந்துரைக்காமல், கிறிஸ்துவின் சரீர தனித்தனி அமைப்பு கூட்டங்களாகக்கூட அநுசரிக்க நாம் பரிந்துரைக்கின்றோம். "ஏனெனில், இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன் என்றார்" (மத்தேயு 18:20). ஆமென்!!

[R4711]

"சுய/தன்நம்பிக்கை ஒரு பெலவீனமாகும்"

மத்தேயு 26:31-35, 69-75.

"இப்படியிருக்க, தன்னை நிற்கிறவனென்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவன்" - 1 கொரிந்தியர் 10:12.

கிறிஸ்துவின் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களிலேயே, மிக உதவியானவர்களில் ஒருவராக பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு நிரூபித்துக்காட்டியுள்ளார். அவருடைய மனித சுபாவம், அதன் பலம் மற்றும் பெலவீனங்கள் குறித்ததான வேதவாக்கியங்களின் வெளிப்படுத்தல்களே, அவருடைய உதவிக்கான இரகசியத்தைக் கொண்டுள்ளது. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களிலேயே, போதகரை, தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மேசியா என்று முதலாவதாக அறிவித்தவர் ஆவார். பன்னிருவரில் இவர்தான் முதலாவதாக அவரை மறுதலிக்கவும் செய்தார். பன்னிருவரில் இவர் மாத்திரமே போதகரைக் காப்பாற்றுவதற்காக தனது பட்டயத்தை உருவினவரும் ஆவார். மேலும், இவர் மாத்திரமே பின்னர் போதகரை அறியேன் என்று சூழுரைக்கவும் செய்தார். தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, இராஜ்யத்திற்கான பரம அழைப்பின் கதவுகளைத் திறக்கும்படி இவரிடமே திறவுகோல்கள் கொடுக்கப்பட்டது. பெந்தெகொஸ்தே நாளின்போது, இவர் வல்லமையின் திறவுகோல்களில் ஒன்றைப் பயன்படுத்தி, மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான வழி திறக்கப்பட்டுள்ளதைக் குறித்து தைரியத்துடன் யூதர்களுக்கு அறிவித்தார். கொஞ்சம் காலத்திற்குப் பிற்பாடு நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில், பரம அழைப்பிற்கான கதவை, இவர் புறஜாதிகளுக்குத் திறந்து வைத்தார். மேலும், இது இவர் கொர்நேலியுவுக்கு பிரசங்கம் பண்ணி, அவர் முதல் புறஜாதியாக தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டபோது சம்பவித்தது. இச்சம்பவமானது, முற்காலங்களில் யூதர்களையும், புறஜாதிகளையும் பரித்துவைத்திருந்த தடுப்பு சுவரானது தகர்க்கப்பட்டதற்கான நிரூபனமாகவும் அமைகின்றது. இத்தகைய சகல அறிவையும், விசேஷமான வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், இந்த மாபெரும் மனுஷன் புறஜாதிகளுக்குப் போதுமான அளவு தேவனுடைய கிருபை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது எனும் காரியத்தைப் பொருட்படுத்தாததுபோல, பாசாங்கு செய்யும் அளவுக்கும் நடந்து கொண்டார். மேலுமாக, யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதிகளுக்கு இடையில் வேற்றுமை கண்டு, கர்த்தருக்கு முன்பு அவர்கள் இருவரும் சரிசமமாகக் கருதப்படுவதைப் பொருட்படுத்தாதது போல பாசாங்கு செய்யும் அளவுக்கும் போய்விட்டார்.

இந்த அனைத்து அனுபவங்களிலும் பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு அவருடைய இருதயத்தின் ஆழத்தில் தேவனுக்கும், சத்தியத்திற்கும், நீதிக்கும் உண்மையாய் இருக்கின்றார். ஆனால், அவருடைய குணலட்சணங்களிலுள்ள களங்கம், தவறுகள், பெலவீனங்கள் ஆகியவை அவருடைய மாம்சத்தினுடையவைகளே தவிர அவருடைய உண்மையான இருதயத்தின் நோக்கமாக இருந்ததில்லை என்பது வெளிப்படுகின்றது. போதகரை மறுதலித்ததின் காரணமாக அவர் மிகவும் மனங்கசந்து அழுதார். மேலும், புறஜாதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் அவர் தவறினதால், மிகுந்த தாழ்மையுடன் தன்னை முழுமையாக திருத்திக்கொண்டார். பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் மனித சுபாவத்தின் வெளிப்படுத்தல்கள், நம்மை அவர்பால் கவர செய்ததுபோன்றே இஸ்ரயேலின் இராஜாவும், தீர்க்கத்தரிசியுமான தாவீதினிடத்திலும் நம்மை கவருகின்றது. தவறு செய்யாமல் இருக்க அவர் (தாவீது) ஒன்றும் பரிசுத்தவான் அல்ல. அவரை ஒரு சக மனிதனாகக் கண்டுகொள்ள முடியாத அளவிற்கு, அவர் (தாவீது) மீதியான மனுக்குலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஜீவியும் அல்ல. எனினும், அவரை வெறுக்கத்தக்க அளவுக்கு அவர் மதிப்புக் குறைந்தவரும் அல்ல. தேவன் பேரிலும், நீதியின் பேரிலும் இருதயத்தில் அவர் (தாவீது) கொண்டிருந்த உண்மை குறித்த திரளான ஆதாரங்கள், அவருடைய பெலவீனங்களை முழுமையாக ஈடு செய்கின்றதாக அமைகின்றது. இடறி விழுதல் மற்றும் சீர் பொருந்துதல் குறித்ததான அவருடைய (தாவீது) அனுபவங்களினால், சங்கீதங்கள் மிகவும் நிரப்பப்பட்டிருப்பதினால், அவைகள் தேவனிடத்தில் உண்மை கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு இருதயத்திலும், அதேசமயம் பாவம் மற்றும் பெலவீனத்தின்

அனுபவங்களை வெவ்வேறு அளவுகளில் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு இருதயத்திலுமுள்ள உள் உணர்ச்சியின் நரம்பை தொடக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

"பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவை மற்றவர்கள் பார்த்த விதம்"

நமது கர்த்தரின் ஆரம்ப பிரயாண நாட்களில் அவரோடுகூட காணப்பட்ட மனிதர்கள் மத்தியில் பேதுரு இன்றளவும் மிகவும் வசீகரிப்பவராகக் கருதப்படுகின்றார். பேதுருவைக்குறித்து, ஜி.சி. மோர்கன் (G.C Morgan) அவர்கள் இப்படியாகக் கூறுகின்றார் : "பேதுருவுக்குள், நமக்கொரு மாபெரும் மனிதன் புதிய ஏற்பாட்டில், வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளான் என்று என்னால் இப்பொழுது நம்ப முடிகின்றது. ஒருவனை மாபெரும் மனுஷன் என்று கணிப்பது அவனுடைய சாதனைகளின் அடிப்படையிலோ அல்லது அவனுடைய தனித்துவமான ஒரு திறமையின்/பண்பின் அடிப்படையிலோ அல்லாமல், அவனுடைய மனித சுபாவத்தின் மிக ஆச்சரியமான வெளிப்படுத்தலின் அடிப்படையிலே என்று நான் கூறுகின்றேன். அறிவுடைய இந்த மனுஷன் தொடர்ந்து கண்மூடித்தனமாக/மடத்தனமாக தவறு செய்து கொண்டிருந்தார். உணர்வுகளுடைய இந்த மனுஷன், தான் உதவ வேண்டும் என்று விரும்பின அதே காரணத்திற்கு எதிராக அவர் செயல்பட்டதினால் மிகுந்த குற்ற உணர்வுக்குள்ளாகவும் ஆனார்."

பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவைக்குறித்து, சவுதோஸ் (Southouse) என்பவர் இப்படியாகக் கூறுகின்றார் : "பேதுரு ஒரு சராசரியான மனுஷன் ஆவார். இக்காரணத்தினால் அவர் நமக்கும், அவரோடுகூட இருந்தவர்களுக்கும் (மற்ற அப்போஸ்தலர்களுக்கும்) கூட சரிசமமாவார். ஆனால், சராசரியான மனிதர்களுக்கும்கூட அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் சிறப்பான தருணங்கள் உண்டு. அதாவது, பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் விஷயத்தில் அவர் தண்ணீரின் மீது நடக்க முயன்றார். இவ்விடத்தில் தன்னால் முடியாத ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முயன்றார். தனக்கு எவ்வித அனுபவமும் இல்லாத ஒன்றை செய்யும்படிக்கு பேதுரு கடந்துபோனார். நாம் அறிந்திருக்கும் ஆண்கள் மற்றும் ஸ்திரீகள் மீது நாம் கனநேரம் கண்ணோட்டம் இடுகையில், அவர்களின் திறமையின் அடிப்படையில் அவர்கள் இன்னென்ன காரியங்களைச் செய்துவிடுவார்கள் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறுவதுபோன்று கூறுவது ஒருபோதும் சாதகமாக அப்படியே நடந்துவிடும் என்பது இல்லை என நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். ஏனெனில், உலகத்திலேயே (திறமைகளில்) மிகக் குறைவான மனிதனால் அசாதாரணமான காரியங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது."

பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவைக்குறித்து, டாக்டர் டேவிஸ் (Dr. Davis) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார் : "பேதுரு புத்திக்கூர்மை உடையவர். மற்ற அப்போஸ்தலர்களைக் காட்டிலும் இவரே இயேசுவிடம் அநேக கேள்விகளைக் கேட்டுள்ளார். கேள்விகள் கேட்கும் தன்மையானது, புத்திக்கூர்மையின் வெளிப்படுத்தலாகும். கேள்வி கேட்பது என்பது, அறியாமையின் வெளிப்படுத்தலாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால், ஒருபோதும் கேள்வி கேட்காத மனிதன் நிச்சயம் அறிவாற்றலில் குறைவுபட்டவனாகவே இருக்கின்றான்...பேதுரு, நல்ல இருதயம் கொண்டவனும், துக்கத்தால் விம்மி அழுகிறவனும், சிந்திக்காமல் செயலாற்றுகிறவனும் ஆவார். அவருடைய பேரார்வம் எனும் பண்பிலே, அவருடைய நற்பண்புகளும், அவருடைய தவறுகளும், இரண்டும் பொதுவான வேரை கொண்டுள்ளது. பேதுருவிடம் அவசர செயல்பாடு எனும் களை இருக்கவே, இதனோடுகூட அவருடைய ஜீவியத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரியும் அன்பு மற்றும் சத்தியத்தை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையாகிய அழகிய செடியும் மிக பலமாக வளர்ந்ததே, அவரிடத்தில் பாராட்டத்தகுந்த விஷயமாகும்."

"உங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்"

போதகர் தம்முடைய பின்னடியார்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த மாபெரும் பாடமும், கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிலும் அனைவராலும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுமானது என்னவெனில்... தேவன் பேரிலும், நீதியின் பேரிலும் கொழுந்துவிட்டு எரியும் அன்பும், வைராக்கியமும் இருக்கும். அதேசமயத்தில், நம்மிடத்தில் தன்னடக்கமும் காணப்பட வேண்டும்.

அதாவது, தெளிந்த புத்தியின் ஆவியை செயல்படுத்துகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள், "புறாக்களைப்போல் கபடற்றவர்களாகவும், சர்ப்பத்தைப்போல் வினாவுள்ளவர்களாகவும்" இருக்கும்படி புத்திமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுடைய ஞானமானது தங்களுடைய நலனை மாத்திரம் கருதும், சுயநலநோக்கமுள்ளதாக இராமல், பரந்தமனப்பான்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, சகலருடைய நலனை கருதக்கூடியதாகவும், விசேஷமாக கர்த்தருடைய நோக்கங்களுக்கடுத்த நலனுக்காகவும், கர்த்தருடைய நோக்கத்தில் அவர் நமக்கு ஏதேனும் பங்களிப்பு கொடுத்திருந்தாரானால், அதனுடைய நலனுக்காகவும் கருதக்கூடியதாக அவர்களுடைய ஞானம், பரந்த மனப்பான்மை உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இயேசு, தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்படப்போகிற சோதனையான வேளைக்கு முன்பாக, அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் மத்தேயு 26:31, 32-ம் வசனங்களின் வார்த்தைகளைக் கூறினார். "அப்பொழுது, இயேசு அவர்களை நோக்கி: மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, இந்த இராத்திரியிலே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிமித்தம் இடறலடைவீர்கள். ஆகிலும் நான் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போவேன் என்றார்."

உணர்ச்சிவசப்படும் பேதுரு, "உமது நிமித்தம் எல்லாரும் இடறலடைந்தாலும், நான் ஒருக்காலும் இடறலடையேன்" என்று கூறுகின்றார் (வசனம்-33). அந்தோ! இந்த தைரியமுள்ள மனிதன், தனக்கு முன்பு வரவிருக்கும் பரீட்சைகள் மற்றும் இடர்பாடுகளின் சுபாவத்தை/வீரியத்தை எவ்வளவு குறைவாக மதிப்பிட்டு புரிந்துகொண்டுள்ளார் (அ) தனது உணர்ச்சிவசப்படும் சுபாவத்தில் உள்ள பெலவீன பாகங்களையும் எவ்வளவு குறைவாக மதிப்பிட்டு புரிந்துகொண்டுள்ளார். எனினும், ஒருவேளை பின்னர் இவர் போதகரை மறுதலித்ததினிமித்தம் வருத்தம் அடைந்தார் என்றால், பிற்காலங்களில் இயேசு தான் மேசியா என்று இவர் அறிக்கைப்பண்ணினதிலும், அவரிடத்திலான தனது உண்மையை எதுவும் அசைக்க முடியாது என்று இவர் அறிக்கைப்பண்ணினதிலும் வெளிப்பட்ட இவருடைய விசுவாசம், அன்பு மற்றும் வைராக்கியங்களைக் கண்டு நாம் களிக்கூர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

விசேஷித்த விதத்தில் உண்மையும், அனல்/ஆர்வம் கொண்டவர்களையும் தான் சிக்கவைக்கும்படி எதிராளியானவன் மிகவும் விடாப்பிடியுடன் நாடுகின்றான். ஆகவேதான், அத்தருணத்தில் இயேசு, பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவுக்கு, "சீமோனே, சீமோனே, இதோ, கோதுமையைச் சுளகினால் புடைக்கிறதுபோலச் சாத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான்" (லூக்கா 22:31) என்று விளக்கினார். அதாவது, சாத்தான், கிறிஸ்து மீது நீ கொண்டிருக்கும் உண்மையினின்று உன்னை புறம்பாக்கிப்போடவும், சீஷத்துவத்தின் பாதையினின்று உன்னை மனம் தளர்வடையச் செய்யவும், பயம் மற்றும் உன்னுடைய சொந்த பெலவீனத்தைக்கொண்டு உன்னை மூழ்கடித்துவிடவும் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான் என்று பேதுருவுக்கு விளக்கினார். பின்னர், "நானோ உன் விசுவாசம் ஒழிந்து போகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்" என்றும் இயேசு கூறினார் (லூக்கா 22:32). நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், அதே அன்பான போதகர் இன்னமும் அவருடைய உண்மையும், பாசமுமிக்க சகல பின்னடியார்களுக்கு, அவர்களுடைய முன்னோர் வழிவந்த பெலவீனங்கள் எதுவாயிருப்பினும் உதவி செய்கின்றார் என்பதேயாகும். மேலும், இத்தகையவர்கள் அவருடைய அன்பில் நிலைத்தும், தங்களுடைய வைராக்கியத்தில் தொடர்ந்து நிலைக்கொண்டிருப்பார்களானால், அவர்களை பலமுள்ள பாத்திரங்களாக வளர்த்திவிடவும் அவர் வல்லவர் என்பதையும் கூட நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சகலவற்றையும் அவர்களுடைய நன்மைக்கு ஏதுவாக மாற்ற அவர் வல்லமையுள்ளவராக இருக்கின்றார். அதாவது, உண்மையுள்ளவர்களுக்கு கர்த்தர் வாக்களித்துள்ள பிரகாரம், அவர்களின் முன்னோர் வழிவந்த பெலவீனங்களையும்கூட "மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை" உண்டாக்குவதற்கு ஏதுவாக நன்மையாக மாற்றுவதற்கு அவர் வல்லவராக இருக்கின்றார்.

"சேவல் கூவுவதற்கு முன்பு"

போதகர் தம்முடைய அன்புமிக்க, அதேசமயம் சிந்திக்காமல் செயல்படும் பின்னடியானுக்குரிய ஆபத்தை உணர்ந்தவர்களாக சேவல் கூவுவதற்கு முன்னதாக பேதுரு தன்னுடைய போதகரை மறுதலிப்பார் என்று எச்சரித்தார். இது, பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவுக்கு உண்மையாக இருக்க முடியாததாக இருந்திருக்கும்! "நான் உம்மோடே மரிக்க வேண்டியதாயிருந்தாலும் உம்மை மறுதலிக்கமாட்டேன்" என்று எவ்வளவு தைரியத்துடன் பேதுரு கூறினார். "மீதமுள்ளவர்களும் அப்படியே சொன்னார்கள்" (மத்தேயு 26:35) அவர்கள் அனைவருடைய இருதயங்களும் நல்லவைகளாக இருந்தது. கர்த்தரும் அவர்களுடைய இருதயத்தைப் பார்த்தார். இப்பொழுது நம்முடைய பாடம் மத்தேயு 26:69-ம் வசனத்திற்குச் செல்கின்றது. போதகர் கைது செய்யப்பட்டுவிட்டார். சிதறடிக்கப்பட்ட சீஷர்கள் தப்பி ஓடினார்கள். பிதான ஆசாரியனின் குடும்பத்திற்குப் பரிசுத்தவானாகிய யோவான் நெருக்கமானவராக இருந்தபடியால், பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு முற்றத்தில் நிற்க, பரிசுத்தவானாகிய யோவான் அரமணைக்குள்ளாகவே பிரவேசித்து நின்றார். அரமணையின் வேலைக்காரி பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவை, இயேசுவின் சீஷர்களில் ஒருவராக அடையாளம் கண்டு, வெளிப்படையாக சத்தமிட்டு கூறினாள். போதகரின் நிலை தனக்கும் வந்துவிடும் என்று பயமடைந்த பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு, தான் அவருடைய சீஷரில் ஒருவன் அல்ல என்று மறுத்து, அக்காரியத்தைக்குறித்து தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்றும் கூறிவிட்டார். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிற்பாடு வேறொருவர் பரிசுத்த பேதுருவைக்குறித்து மீண்டும் அடையாளம் கண்டபோது, அவர் சத்தியம் செய்து அதை மறுத்து, தனக்கு இயேசுவை தெரியாது என்றும் கூறினார். கொஞ்ச நேரத்திற்குள் முற்றத்தில் இருக்கும் அனைவர் மத்தியிலும் சமாச்சாரம் பரவத் தொடங்கி, அநேகர் வேலைக்காரியின் வார்த்தைகளை மெய் என்று ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்த பேதுருவுக்கு, கலிலேயா பேச்சு வழக்கு காணப்படுகின்றது என்றும் கூறினார்கள். பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவோ, தன்னுடைய மறுதலிப்பை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணமாக சபிக்கவும் தொடங்கி, அந்த மனுஷனை நான் அறியேன் என்று ஆணையிடவும் செய்தார். இப்படி செய்த உடனே சேவல் கூவ ஆரம்பித்தது. அப்போது, பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு, "சேவல் கூவுவதற்கு முன்னதாக நீ என்னை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய்" என்று தன்னோடு பேசின போதகரின் வார்த்தைகளை நினைவுகூர்ந்தார்.

அந்தோ! பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு தன்னுடைய நிலைநிற்கும் தன்மையின் மீது மிகுந்த நிச்சயமும், தனது நேர்மையின்/உண்மையின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையும் கொண்டவராக இருந்தார். அவர் தன்னைக்குறித்து பெருமையாய் பேசின அதே விஷயங்களிலேயே அவர் எதிராளியானவனால் சிக்க வைக்கப்பட்டார். இயேசு திரும்பி, பேதுருவை பார்த்தார் என்றும் வேறொரு பதிவு கூறுகின்றது! அந்த பார்வை போதுமானதாகும். அப்பார்வையானது, பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் உத்தம இருதயத்திடம் ஆயிரமாயிரமான காரியங்களை/விஷயங்களைப் பேசிவிட்டது. அது கோபத்தின் பார்வையாகவோ அல்லது இகழ்ச்சியின்/வெறுத்து ஒதுக்கும் பார்வையாகவோ இல்லை என்பதில் நமக்கு நிச்சயமே. அது அன்புடன்கூடிய அனுதாபத்தின் பார்வையாக இருந்தது. அது பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் இருதயத்தை உருக்கிற்று/கரையப்பண்ணிற்று. அவர் வெளியே போய், மனம் கசந்து அழுதார். எதிராளியானவனின் சோதனைகளினாலும், பெலவீனங்களினாலும், குறைபாடுகளினாலும் நெருக்கப்பட்டிருக்கின்ற இன்றைய காலத்தில் காணப்படும் போதகரின் பின்னடியார்களுக்கு, பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் அனுபவங்களிலிருந்து வரும் பாடம் எச்சரிப்பாக விளங்குகின்றது. அதாவது, பின்னடியார்கள் கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களாகவும், உதவிக்காக கர்த்தரையே நோக்க வேண்டுமே ஒழிய, சுய/தன்நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதேயாகும். வீழ்ந்த நிலையில் இன்று காணப்படுபவர்களுக்கும், பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் அனுபவங்களிலிருந்து, கர்த்தர் வைக்கும் அனுதாபம் மற்றும் இரக்கம் குறித்ததான ஒரு பாடமும் உள்ளது. வீழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களும்கூட தங்களுடைய அக்கிரமங்களுக்காக மனம் கசந்து அழுது, மனந்திரும்பி, தங்களுடைய அனுபவங்களின் மூலம் நன்மை (படிப்பினை) பெற்றுக்கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

ஆமென்!!

[R4712]

“ஜீவாதிபதி சிலுவையில் அறையப்பட்டார்”

(மத்தேயு 27:33-50)

“நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்” - (ஏசாயா 53:5)

இயேசு கைது செய்யப்பட்ட கொஞ்ச நேரத்திலேயே அவருடைய விசாரணை ஆரம்பித்தது. ஆனால், நியாயப்பிரமாணத்தின்படி மரணதீர்ப்பானது காலை வேளையிலேயே அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றிருப்பதினால், காலையில் ஆலோசனை சங்கத்தார் கடமைக்காக கூட்டங்கூடி முந்தின இரவில் பிரதான ஆசாரியனின் தீர்ப்பை உறுதிப்படுத்தினார்கள். அதாவது, சிருஷ்டிகரின் நீண்ட காலத்தின் திட்டத்தின்படி இயேசு தாம் பூமிக்கு வந்ததாகவும், தாம் உலகத்தையும், இஸ்ரயேலர்களையும் மரண தண்டனையினின்று மீட்கப்போகிறதாகவும், பின்னர் தேவனுடைய ஏற்றவேளையில் பூமியின் குடிகள் மற்றும் இஸ்யேலர்களுக்கான ஆசீர்வாதத்திற்கென தாம் மேசியாவின் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கப்போவதாகவும் அறிவித்தபடியால் இயேசு சிருஷ்டிகருக்கு எதிராக தூஷணம் பேசியுள்ளார் என்ற பிரதான ஆசாரியனின் தீர்ப்பை ஆலோசனை சங்கத்தார் உறுதிப்படுத்தினார்கள். இயேசு ஐந்து நாளுக்கு முன்பு கழுதையின் மீது ஏறிவந்தபோது, “ஓசன்னா, தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா” என்று ஆரவாரித்த ஜனங்கள் மீண்டுமாக இயேசுவை இராஜாவாக அறிவிக்க/நியமிக்க பிரயாசம் எடுப்பதற்கு முன்பாக எல்லாம் முடிந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆசாரியர்கள் மற்றும் சங்கத்தார் வேகமாக செயல்பட்டார்கள். பஸ்கா வாரத்தில் எந்த ஒரு கைதியையும் மரணதண்டனையில் ஒப்புக்கொடுக்க முடியாது. ஒருவேளை இயேசு கொல்லப்படாமல் (பஸ்கா வாரம் முடியும்வரை) கைதியாக வைக்கப்பட்டிருப்பாரானால், அடுத்த கட்டமாக இயேசுவுக்கோ அல்லது தங்களுக்கோ என்ன சம்பவிக்கும் என்பதை அவர்கள் தெரியமுடியாத நிலையில் காணப்பட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சில மணி நேரங்களையே பெற்றிருந்தார்கள். மேலும் தங்களுடைய இந்த திட்டத்தின் வாயிலாக அவர்களால் வஞ்சகன்போல் பார்க்கப்படுபவரும், தங்களை ரோம அரசாங்கத்திடம் சிக்க வைக்க ஏதுவாய் இருப்பவருமாகிய இயேசுவாகிய தங்கள் இனத்தானை ஒழித்துக்கட்டிவிடலாம் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆலோசனை சங்கத்தார் தங்களுடைய மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஜனங்களை நியாயந்தீர்க்க அதிகாரம் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் மரண தண்டனை விதிப்பதற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆகவே, இயேசுவை ஆலோசனை சங்கத்தார் முன்பு குற்றவாளி என நிரூபித்த பிற்பாடு, அவரை ரோம அதிகாரியாகிய பிலாத்துவுக்கு முன்பு அழைத்து சென்று நிறுத்துவது அவசியமாய் இருந்தது. மரண தண்டனை வழங்குவதற்கு பிலாத்து தேவதூஷணம் எனும் குற்றச்சாட்டை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று அறிந்திருந்த அவர்கள், பிலாத்துவுக்கு முன்பு முற்றிலும் மாறான குற்றச்சாட்டை இயேசுவுக்கு எதிராக வைத்தார்கள். அதாவது, இயேசு ஒரு கலகவாதி என்றும், பிரச்சனைகளைத் தூண்டிவிடுபவர் என்றும், இயேசு தம்மை இராஜாவாக அறிவித்தார் என்றும், இயேசுவை உயிரோடு விட்டுவைப்பது என்பது ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் நலனுக்கடுத்த விஷயங்களுக்கு தீமை விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்றும் குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தார்கள். இவர்களுடைய இந்த குற்றச்சாட்டில் காணப்படும் மாய்மாலமும், முட்டாள்தனமும் மிகவும் வெட்ட வெளிச்சமாய் இருந்தபடியினால் அக்குற்றச்சாட்டுக்களை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள பிலாத்துவுக்கு அவசியமில்லாமல் போயிற்று. பொறாமையினிமித்தமாகவே இயேசுவை அவர்கள் தன்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கின்றார்கள் என பிலாத்து புரிந்துகொண்டார். ஏனெனில், பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் சதுசேயர்கள் பொது ஜனங்கள் மத்தியில் கொண்டிருக்கும் செல்வாக்கைக் காட்டிலும் இயேசுவுக்கும் அவருடைய போதனைகளுக்கும் அதிக செல்வாக்கு காணப்பட்டது என பிலாத்து உணர்ந்துகொண்டார். இயேசுவின் ஊர் கலிலேயாவாக இருந்தபடியினால், இயேசுவின் வழக்கை விசாரிப்பதிலிருந்து விலகிக்கொள்ள விரும்பின பிலாத்து, இயேசுவின் வழக்கு ஏரோது இராஜாவின் மாகாணத்திற்கு உட்பட்டது என்ற அறிவித்து, இயேசுவின் வழக்கை விசாரிக்கும் பொறுப்பிலிருந்து விலகிக்கொண்டார்.

“ஏரோது இராஜாவுக்கு முன்பு இயேசு”

இப்படி இயேசுவை ஏரோதினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த காரியம் அவர்களுக்கு எதிர்பாராத அசௌகரியத்தைக் கொடுத்தது. ஆனால், ஏரோதின் அரமனை அவ்வளவாக தொலைவில் இல்லை. ஏரோது, இயேசுவினுடைய அற்புதங்களைக் குறித்து அநேக காரியங்களை கேட்டிருந்தபடியால் அவரை சந்திக்கும் இவ்வாய்ப்பிற்கு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார். ஏரோது போதகரின் கம்பீரமான தோற்றத்தைப் பார்த்து அவருக்குள் இருந்த தூய்மையும், மதிப்பையும் கண்டு உணர்ந்தபோது... இப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் கலகவாதி என்றும், தேசத்தின் சமாதானத்தினுடைய நலனுக்கடுத்த விஷயங்களுக்கு ஆபத்தான மனுஷன் என்றும், குற்றஞ்சாட்டப்படுவது ஏரோதுக்கு கொஞ்சம் கேலியாகவே தோன்றியிருந்திருக்கும். கொஞ்சம் நேரம் இயேசுவை வசைமொழி கூறியும், கேலியாகப் பேசி சிரித்த பிற்பாடு, ஏரோது மரியாதையின்றி நடத்தின இயேசுவை ஏரோதின் அரமனை சேவகர்கள் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி அவரை எள்ளி நகையாடினார்கள். அவர்கள் அவருக்கு இரத்தாம்பர வஸ்திரத்தையும், முள்ளினால் உண்டுபண்ணின கிரீடத்தையும் தரிப்பித்து, அவருக்கு கேலியாக வணக்கம் செலுத்தினார்கள். பின்னர், ஏரோது அவ்வழக்கை விசாரிக்க மறுத்து, கைதியை மீண்டுமாக பிலாத்துவினிடத்தில் அனுப்பி வைத்தார். சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக யோவான்ஸ்நானனை சிரைச் சேதம் பண்ணின விஷயம் தொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளே போதுமென ஏரோது எண்ணிதான், கைதியை பிலாத்துவிடம் அநேகமாக திருப்பி அனுப்பியிருக்க வேண்டும். இயேசுவின் வழக்கானது, ஏரோதுக்கும் பிலாத்துவுக்கும் இடையில் ஒரு நகைச்சுவைப் போன்று காணப்பட்டது. அதாவது, இயேசு தூய்மையும், அப்பாவியாகவும் ஏரோதின் கண்களுக்கு காணப்படும்போது, பிரதான ஆசாரியர்களோ அவர் மிகவும் ஆபத்தானவர், அவரை மரணதண்டனைக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று முன்வைத்த இப்படிப்பட்ட ஒரு வழக்கை கையாளுவது ஏரோதுக்கு கேலியாக இருந்தபடியால், பாவப்பட்ட இயேசு பிலாத்துவினிடத்தில் இருந்தால் பாதுகாப்பாய் இருப்பார் என்று ஏரோது பிலாத்துவினிடத்தில் அனுப்பி வைத்தார்.

“பிலாத்துவின் சிக்கல் பெருகியது”

இயேசு மீண்டுமாக பிலாத்துவின் அரமனைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போது, அது பிலாத்துவுக்கு மனமடிவை உண்டாக்கிற்று. அவ்வழக்கைத் தீர்த்துவைப்பது சுலபமானதல்ல. கைதியிடம் எவ்வித குற்றத்திற்கான அறிகுறியும் இல்லை. ஆனால், அவர் மேல் குற்றம் சுமத்துபவர்கள் பிலாத்து பொறுப்பேற்றுள்ள பட்டணத்திலுள்ள மிக முக்கியமான நபர்களாய் காணப்படுகின்றனர். மதத்தலைவர்கள் தங்களால் முடிந்த மட்டும் தங்களுடைய நற்குணங்களை/நற்சாட்சியை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இங்கு நீதியின் போர்வையின் கீழ் குற்றமற்ற தங்களுடைய கைதியை கொலை செய்வதற்காக அவர்களுடைய பிரயாசத்தினிமித்தம் அவர்கள் வளைந்துவிட்டார்கள். மதம் அவருடைய ஆதரவாளர்களால் உலகத்தில் எல்லா காலக்கட்டங்களிலும் தவறாய் காட்டப்படுவது எத்துணை பரிதாபத்திற்குரியதாய் காணப்படுகின்றது! இங்கு நமக்கு ஒரு படிப்பினை உள்ளது. அதென்னவெனில், ...நாம் பொல்லாப்பிற்குரிய தவறுகளில் விழுந்துவிடாதபடிக்கு அதாவது, மற்றவருடைய உரிமைகளை எதிர்ப்பதின் மூலம் தேவனுக்கு எதிராக நாம் யுத்தம் பண்ணுகிறவர்களாகிவிடாதபடிக்கு நாம் நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்களையும், எண்ணங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதேயாகும்.

பிலாத்து குற்றச்சாட்டுக்களைக் கேட்ட பிற்பாடு, அவைகளில் எவ்விதமான உண்மையும் இல்லை என்று உணர்ந்துகொண்டு, பின்வரும் காரியங்களை கூறினார். “இயேசுவினிடத்தில் நான் யாதொரு குற்றத்தையும் காணேன், ஆனால், இங்கு ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மையை நான் காண்கையில், இங்கு சமாதானத்தை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை முன்னிட்டு, இங்கு கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஜனங்களின் அநீதியான கோரிக்கையை திருப்தி செய்வது அவசியமென நான் எண்ணுகின்றேன். இக்கைதி தண்டனைக்குப் பாத்திரவான் அல்ல என்று நான் ஒப்புக்கொள்கின்ற போதிலும், இக்கைதியை வாரினால் அடிக்க நான் உத்தரவு இடுகின்றேன். இக்கைதியின் நலன் கருதியும், பட்டணத்தின் சமாதானத்தினுடைய நலன் கருதியுமேதான் இக்கைதியை வாரினால் அடிக்க நான் ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன். மேலும், ஜனங்களும் திருப்தியடைந்துவிடுவார்கள். இயேசுவின் ஜீவனும் விடுவிக்கப்படுகின்றது. அரசியல் தீர்ப்புகளைப் பொறுத்தமட்டில் இது மிகவும் நியாயமான தீர்ப்பாகும். பூரணமற்ற சூழ்நிலைகளில் மெய்யான/முழமையான நீதி வழங்கப்படுவது கூடாத காரியம் என்று நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் கூட உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர்.

ஆனால், இயேசுவுக்கு மரண தண்டனையில்லாமல் வேறெந்த தண்டனை அளிக்கப்பட்டாலும், அதில் மத அதிகாரிகள் திருப்தியடைவதாக இல்லை. "அவரை சிலுவையில் அறையும்!" "அவரை சிலுவையில் அறையும்!" என்று கூக்குரல் இடும்படிக்கு மக்கள் கூட்டத்தார் தூண்டிவிடப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றமற்ற மனுஷனுக்கு எதிராக இப்படியானதொரு வெறி எழும்பியிருப்பதை பிலாத்துவுக்கு புரிந்துகொள்ள கடினமாக இருந்தது. ஆகவேதான், "ஏன், என்ன பொல்லாப்பு செய்தார்" என்று பிலாத்து வினவினார். ஆனால், "அவரை சிலுவையில் அறையும்!" என்பதே பதிலாக வந்தது. அந்தோ பரிதாபம், மனிதனுடைய சீற்றம் எவ்வளவாக அவனுடைய கண்களிலிருந்து நீதியின் கொள்கைகளை மறைத்துவிடுகின்றது. மேலும், பிலாத்துவின் குழப்பத்தை இன்னும் பெருகப்பண்ணும் விதமாக, அவருடைய மனைவி இயேசுவாகிய நீதிமானுக்கு ஒன்றும் பொல்லாப்பு செய்யக்கூடாது என்றும், இயேசு தொடர்பான ஒரு பயங்கரமான சொப்பனத்தைக் கண்டேன் என்றும் கூறி செய்தி அனுப்பி வைத்தாள்.

கடைசி பிரயாசமாக, ஜனக்கூட்டம் அனைவரும் இயேசுவை காணத்தக்கதாக இயேசுவை ஓர் உயரமான இடத்தில் கொண்டுவந்து பிலாத்து நிறுத்தி, அவர்களை நோக்கி, "இதோ இந்த மனுஷன்" என்று உரத்த சத்தத்தில் கூறினார்... அதாவது, "நீங்கள் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற இம்மனுஷனுடைய அம்சங்களைப் பாருங்கள். உங்கள் இனத்திலும் சரி, வேறு எந்த இனத்திலும் சரி, எவரிடத்திலும் காணப்படாத இராஜாவுக்குரிய அம்சங்களை இவரிடத்தில் அதிகமாய் காணப்படுவதை கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள். உங்கள் இனத்திலேயே காணப்படும் மிகச் சிறந்த அம்சங்களுடைய இவரை நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்போகின்றீர்களா? கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள், நியாயமாய் நடந்து கொள்ளுங்கள், "இதோ இந்த மனுஷன்!" இந்த ஒரு காலக்கட்டத்தில் அரசாங்கமானது, உங்களுக்கு ஒரு கைதியை விடுதலைப்பண்ணுவது வருடந்தோறும் உங்களுக்குக் காணப்படுகின்ற வழக்கமாயிருக்கின்றது. ஆகவே, நீங்கள் இப்பொழுது இயேசுவை ஒரு குற்றவாளியாக எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், நீங்கள் நீதி என கருதி கொண்டிருக்கும் விஷயங்கள் அவர் குற்றவாளி என்று அழைக்கப்படுவதன் மூலம் திருப்தியடைந்து விட்டது என்றும் எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், (குற்றவாளி என்று அழைக்கப்படும்) இயேசுவை நான் இப்பொழுது (வருடத்திற்கு ஒருமுறை இக்காலத்தில் ஒரு குற்றவாளியை விடுவிக்கிற பிரகாரமாய்) விடுவிக்கின்றேன்" என்றார். ஆனால், மக்கள் கூட்டமோ, "அவரை சிலுவையில் அறையும்!" என்று இன்னும் அதிகமாகக் கூக்குரலிட்டு பரபாஸை (திருடனும், ஆபத்தான பண்பை உடையவனை) எங்களுக்கு விடுதலைப்பண்ணும் என்று கூறினார்கள்.

விழுந்துபோன மனுக்குலத்திடம் விளங்கும் இந்த விநோதமான தவறான நடத்தையை/விபரீதத்தை யாரால் விளக்கக்கூடும்? ...அதாவது, ஒரு பரிசுத்தவானுக்குப் பதிலாக ஒரு பாதகன் பரிந்துரைக்கப்படும் காரியத்தை யாரால் விளக்கக்கூடும்? சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக வியட்னா பட்டணத்தில் சிறைச்சாலையிலிருந்த தனது தண்டனைக் காலம் முடிந்த பிற்பாடு வெளிவந்த ஒரு மனுஷன், வெளிவந்த மாத்திரத்தில் ஒரு சொற்பொழிவாற்றினான். அதில் அனைத்து யூதர்களும் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவன் கூறினான். ஜனங்கள் மத்தியில் ஒரு வெறி உண்டாயிற்று. சிறையிலிருந்து வெளிவந்த அந்த கெட்ட மனுஷன், வெறி கொண்ட அந்த ஜனக்கூட்டத்திற்கு தலைவனானான். மேலும், அவனுடைய இந்த வீர பேச்சுகளினிமித்தம் அவன் அப்பட்டணத்திற்கான மாநகர தலைவராக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். வெட்கம்! இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் வரலாற்றின் பக்கங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டு, இவைகள் நமக்கு பயங்கரமாய் தோற்றம் தந்துகொண்டிருக்கும்போது, உலகம் விடுதலை அடைவதற்கான நிலையை எட்டிவிட்டது என்று நம்மால் எப்படிதான் கூறமுடியும்? உலகம் விடுதலைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு ஏதுவான நிலையில் இராமல், உலகத்திற்கு தேவன் அருளுவேன் என்று சொல்லியுள்ள ஒரு பலமுள்ள, கம்பீரமுள்ள அரசாங்கம் தேவைப்படுகின்றது. அதாவது, எல்லா தவறுகளைக் கீழாக்கிப் போடுவதற்கும்/கீழ்ப்படுத்துவதற்கும் பலமுள்ளதாகவும், ஒவ்வொரு சரியான காரியங்களை சீர்த்தூக்குவதற்கு பலமுள்ளதாகவும் காணப்படும் தேவனுடைய அருமையான குமாரனுடைய இராஜ்யத்தை அருளுவேன் என்று தேவன் கூறும் அரசாங்கமே, உலகத்திற்கு அவசியமாய் உள்ளது.

"நீர் இராயனுக்கு நண்பனல்ல"

யூத மத தலைவர்கள் மதிநுட்பம் உடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ரோமுக்கு எதிரான துரோகம் என்பது மிக பயங்கரமான குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று என அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். மேலும், இயேசு தம்மை இராஜாவாக அறிவித்துள்ள காரியமானது, அவரை சிலுவையில் அறைந்து போடுவதற்கு வற்புறுத்த தக்கதாக அவர்கள் கையில் ஆயுதமாக விளங்கிற்று. இவ்வாயுதத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். மேலும், பிலாத்து கைதியை

விடுதலைப் பண்ணினால் தாங்கள் பிலாத்துவை குறித்து சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று சொல்ல நேரிடும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். காரியங்கள் ரோம அரசாங்கத்திடம் விசாரிப்பது கடினமாயிருக்கும் என்றும், ரோம அரசாங்கம் தாங்கள் ஆளுகை செய்யும் பகுதியில் கலகம் வெடிக்க அனுமதிப்பதைவிட ஒரு மனுஷன் சாவது நலமாயிருக்கும் என்று ரோம அரசாங்கமும், காய்பாவினுடைய முடிவை ஒப்புக்கொள்ளும் என்றும், பிலாத்து நன்கு அறிந்திருந்தார். இப்படியான நிர்பந்தத்தின் கீழ் வற்புறுத்தப்பட்ட பிலாத்து, இறுதியில் சம்மதித்து, மரண தண்டனைக்கான காரியங்களை எழுதினான். ஆனால், இப்படி எழுதுவதற்கு முன்பு பிலாத்து தண்ணீருள்ள ஒரு பாத்திரத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, "இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் காரணமல்ல" என்று கூறிய வண்ணம் ஜனங்களுடைய பார்வைக்கு முன் தனது கைகளைக் கழுவினான்.

தண்டனை தீர்ப்பு நிறைவேற்றுவதற்கான பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்தது. போர்ச்சேவகர்களுக்கு ஏற்கனவே இரண்டு கள்வர்களை சிலுவையில் அறைய வேண்டியிருந்தபடியினால், இப்பொழுது இன்னும் ஒரு சிலுவையை எண்ணிக்கையில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். ஊர்வலம், மண்டை ஓட்டின் வடிவிலிருக்கும் மலைப்பகுதியாகிய கொல்கொதாவை நோக்கி பயணத்தை தொடங்கினது. சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு குற்றவாளியினுடைய குற்றச்சாட்டுகள் பலகையில் பொரிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் கைதியின் தலைக்கு மேல் தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. நமது கர்த்தரின் தலையின் மேல், "இயேசு, யூதர்களுடைய இராஜா" என்ற அவருடைய குற்றச்சாட்டு எழுதப்பட்டிருந்தது.

சாத்தானும், அவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களும், ஒருவழியாக இயேசுவை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டோம் என்று எண்ணியிருந்திருப்பார்கள் என்பதில் உறுதியே. இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிவித்த விஷயங்கள் குறித்து ஆசாரியர்களும், மூப்பர்களும் இகழ்ந்து பேசினார்கள். மேலும், ஒருவேளை இயேசு உண்மையாகவே தேவனுடைய குமாரனாக இருப்பாரானால், சிலுவையிலிருந்து கீழே இறங்கிவருவதன் மூலம் அதை நிரூபித்துக் காட்டும் என்றும் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு உண்மை எதுவும் தெரியவில்லை. அதாவது, இயேசு மனுஷனுடைய பாவத்திற்காக மரிக்க வேண்டும் என்பதின் அவசியம் குறித்தும், இயேசு தம்முடைய மகிமையான இராஜ்யத்தில் புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகக் காணப்படும் மனுக்குலம் முழுவதையும், முழுமையான பூரணத்திற்கும், ஜீவனுக்கும் திரும்பி கொண்டுவரத்தக்கதான அதிகாரத்தை மனுஷனுடைய பாவத்திற்காக மரிப்பதன் மூலம் அவருக்குக் கிடைக்கும் என்பது குறித்தும் உள்ள உண்மை எதுவும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை (எரேமியா 31:31). ஆறாம் மணி வேளையாய் இருந்த மதிய நேரத்தின் போது, காரிருள் மூன்று மணி நேரம் பூமியை நிரப்பிக் கொண்டது. அப்போது, இயேசு, "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று கூறி மரித்தார். பாவிக்குச் சொந்தமான தெய்வீக நீதியின் பாரத்தை/பளுவை இயேசு முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டியதற்காக பிதா இயேசுவை ஒரு பாவியைப் போல கருதி தமது முகத்தை அவரிடமிருந்து மறைக்க வேண்டியிருந்தது. பிதாவிடமிருந்து இயேசுவுக்கு ஏற்பட்ட இந்த தற்காலிகமான பிரிவு, கர்த்தருக்கு ஏற்பட்ட அனைத்து அனுபவங்களிலுமே கடுமையான அடியாக இருந்திருக்கும் என்பது நிச்சயமே. ஆமென்!!

[R4917]

"நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டார்"

யாத்திராகமம் 12:1-17

வாதைகள் ஒவ்வொன்றும் மோசேயின் மூலமான பார்வோனின் வேண்டுதல்களுக்கு இணங்க தெய்வீக இரக்கங்களினால்/தயவினால் ஓய்ந்துபோனாலும், பார்வோனின் இருதயமோ கடினப்பட்டுபோய் கொண்டிருந்தது. தேவன் முன்னதாகவே அறிந்து அறிவித்திருந்த வண்ணமாக தேவனுடைய தயவு பார்வோனை மனந்திரும்புதலுக்கு ஏதுவாக நடத்தாமல் அவனை இன்னும் கடினப்படவே செய்தது. கடைசி பத்தாவது வாதை இந்த கடினமான மனிதனை (பார்வோன்) உருக்குலைய வைத்து, இஸ்ரயேலை விடுவிக்கும் கட்டாயத்திற்குள் அவனை நடத்தும் என்று தேவன் மோசேயினிடத்தில் கூறியிருந்தார். இந்த (கடைசி) வாதை வருவதற்கு முன்பு பார்வோன் இஸ்ரயேலர்களை விடுவிப்பதற்கு விரும்புகின்றானோ? என்று மோசே அவனிடம் கேட்டார். மேலும் எதிர்மறையான பதில் வந்தபோது இதன் விளைவாக அச்சம் மிகு ஆபத்து எகிப்தியர்கள் மீது வரும் என்று பார்வோனை எச்சரிக்கவும் செய்தார். பின்னர் உடனடியாக மோசே கோசேன் நகரத்தைவிட்டு திரும்பி ஜனங்களை யாத்திரைக்கு ஆயத்தம் பண்ணும்படி புறப்பட்டார். எகிப்தியர்கள், இஸ்ரயேலர்கள் போகவேண்டும் என்றதாலும், தங்களின் ஆட்சியாளர்கள் பிடிவாதத்தில் இருப்பதின் நிமித்தம் வருத்தம் கொண்டதாலும் இவர்கள் இஸ்ரயேலர்களுக்குத் தாராளமாக பொன், வெள்ளி ஆபரணங்களையும், விலையுயர்ந்த பொருட்கள் பலவற்றையும் கொடுத்தார்கள். தேவன் இஸ்ரயேலர்களோடு இருக்கிறார் என்றும், எகிப்தியர்களுக்கு எதிராக இருக்கின்றார் என்றும் பார்வோனால் உணரமுடியாமல் இருந்தபோதிலும் எகிப்திய ஜனங்கள் இதை ஏதோ விதத்தில் உணர்ந்திருந்தார்கள் என்பது சந்தேகமில்லை.

பயணத்திற்கான ஆயத்தத்திற்கு எத்தனை நாட்கள் எடுத்தது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் பயணத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுவதற்கு அநேக நாட்கள் தேவைப்பட்டிருந்திருக்கும் என்பதில் நமக்கு உறுதியே. ஜனங்களில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் பழுதற்ற ஒரு வயது ஆட்டுக்குட்டியைத் தெரிந்தெடுத்து, அதை மற்றவைகளிடமிருந்து பிரித்து, நீசான் மாதம் 10-ம் தேதிவரை பாதுகாத்து, அந்த மாதத்தின் 14-ம் தேதியிலே மாலை வேளையில் அடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அறிவுப்புகளிலிருந்து மேற்கூறிய உறுதி நமக்கு கிடைக்கின்றது. அந்த ஆட்டுக்குட்டியின் மாம்சம் அன்றைய நாளின் மாலையில் புசிப்பதற்காக சுடப்பட வேண்டும். அதன் இரத்தம் நிலைக்கால்களில் தெளிக்கப்படுவதற்கென எடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும். அந்த நாளின் இரவில் குடும்பம் குடும்பமாக ஒன்றுக்கூடி கசப்பான கீரைகளோடு சுடப்பட்ட மாமிசம் புசிக்கப்பட்டது. மேலும் எகிப்தை விட்டுப் புறப்படுவதற்கென பாதரட்சைகளையும் கைகளில் தடிகள் முதலியவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டனர்.

யாத்திராகமம் புஸ்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட இச்சம்பவம் எபிரெயர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது. இது அவர்களின் தேசத்தைக் குறித்த மிக முக்கியமான சரித்திர சம்பவமாகும். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்கோ இது அதிலும் மேன்மையான முக்கியத்துவம் கொண்டுள்ளது. நிஜமான இஸ்ரயேலனான கிறிஸ்தவனைப் பொருத்தவரையில் இந்த முழு சம்பவமும் நிஜமான இரவின் முடிவில், நிஜமான பஸ்கா நாளின் ஆரம்பத்தில், நிஜமான மோசேயின் கரங்களின் மூலம், நிஜமான இஸ்ரயேலர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறும், நிஜமான விடுதலையைக் குறிக்கின்றது. "நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டார்" என்ற நம்முடைய ஆதார வசனம் (1 கொரிந்தியர் 5:7) கர்த்தராகிய இயேசுவே நிஜமான ஆட்டுக்குட்டி என்றும், அவருடைய பலியைக் குறித்தும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த கருத்துக்கள் அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்களால் உணரப்பட்டுள்ளது. மேலும் நம்முடைய கர்த்தரின் இராப்போஜனம் பஸ்காவின் நிஜத்திற்கு ஓர் நினைவு கூறுதல் என்றும் உணரப்பட்டுள்ளது. விசேஷமாக இதை கத்தோலிக்க திருச்சபைகளும், புரோட்டஸ்டண்டின் பழைய பிரிவுகளில் உள்ளவர்களாலும் உணரப்பட்டுள்ளது. எபிரெயர்கள் பஸ்காவை வருடந்தோறும் அனுசரிப்பதுபோன்று, இந்த சபைகளும் வருடந்தோறும் "துக்க வெள்ளி" என்ற பெயரில் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை "தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியின்" மரணத்திற்கும் "முதற்பேரான சபைக்குக்" கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக இரக்கத்திற்கு நினைவுகூறுதலாகவும் அனுசரிக்கின்றனர்.

நாம் சற்று நேரம் நிஜமான ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேர்களான நமக்கு, நிழலில் கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தங்களைப் பார்க்கலாம். ஆட்டுக்குட்டியை அந்த மாதத்தின் 10-ம் தேதியில் எடுத்துக் கொண்ட விஷயம், நமது கர்த்தராகிய இயேசு, தமது முதலாம் வருகையின் போது, தமது ஊழியத்தின் முடிவில் தம்மை இஸ்ரயேலர்களுக்கு அதே நீசான் மாதம் 10-ம் தேதியில் கழுதைக்குட்டியின் மீது ஏறிச்சென்று

தம்மை இராஜாவாக அறிமுகப்படுத்தினதைக் குறிக்கின்றது. இச்சமயத்தில் தான் இஸ்ரயேல் தேசம் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களோ, "அவரைவிட்டு தங்களுடைய முகங்களை மறைத்துக் கொண்டார்கள்." அவர்கள் விரும்பின ரூபத்தை அவர்களால் அவரிடத்தில் பார்க்க முடியவில்லை. நீசான் மாதம் 14-ம் தேதியில் நமது கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களோடு பஸ்காவை புசித்தார். அன்றைய இரவிலேயே அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார். நீசான் மாதத்தின் 14-ம் நாளின் காலையில் அவர் குற்றவாளியாக தீர்க்கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். பின்னர் அதே நாளில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். இவைகள் அனைத்தும் நீசான் மாதம் 14-ம் தேதியில் நடந்தது. அதாவது, 6.00 pm (நாளின் ஆரம்பம்) முதல், அடுத்த 6.00 pm (நாளின் முடிவு) வரையிலான காலப்பகுதிகளுக்குள் நடந்தது. அடுத்த நாள் அதாவது, 15-ம் தேதியின் மாலையில் யூதர்களின் பஸ்கா அனுசரிக்கப்பட்டது. நம்மிடத்திலான தேவனுடைய கிருபையில் சந்தோஷம் கொண்டும், இது தொடர்ந்து புசிப்பதின் மூலமும், நாம் அந்த பண்டிகையை நிஜமாக அநுசரிக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தருடைய இராப்போஜனமும் நீசான் மாதம் 14-ம் தேதிக்கு உரியதும், தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி கொல்லப்பட்டதின் நினைவுகூறுதலாயும் உள்ளது. பஸ்கா புசிக்கப்பட்ட இரவு இந்த சுவிசேஷ யுகத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. அதாவது, பாவமும், தீமையும் மேலோங்கி காணப்படும் இருளான நேரத்தில் கர்த்தருடைய ஜனங்கள், "தங்களுக்கான பலியிடப்பட்ட பஸ்காவாகிய கிறிஸ்துவின்" புண்ணியங்களை புசித்தும், அவருடைய மாம்சத்தை அப்பமாக புசித்துக் கொண்டிருக்கும் இரவாகும்.

ஆட்டுக்குட்டியின் மாம்சத்தோடு யூதர்கள் புளிப்பில்லாத கலப்பிடமில்லாத அப்பத்தையும் புசித்தார்கள். சொல்லர்த்தமாகப் பாவத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகும். இது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் பரம பிதாவினிடத்திலிருந்து நமக்கு வரும் விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றது. யோவான் 6:50 வசனம் வாசிக்கவும். எபிரெயர்கள் தங்களுக்குரிய அப்பத்தையும், ஆட்டுக்குட்டியையும் புசித்ததுபோல, நிஜமான ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களும் கிறிஸ்துவின் கிருபைகளையும், புண்ணியங்களையும் இலவசமாய் புசிப்பதோடல்லாமல், கசப்பான கஷ்டங்கள், சோதனைகள், தவறாக கருதப்படுதல் மற்றும் பாடுகளை அடையாளப்படுத்தும் "கசப்பான கீரைகளையும்" கூடப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். எபிரெயர்கள் புசித்து காலையில் தங்களுடைய பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தமாய் இருந்ததுபோல, உண்மையான இஸ்ரயேலர்கள் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் இந்த ஆவிக்குரிய கிருபைகளில் பங்கு கொண்டு, தற்போது எகிப்தில் இருப்பதைப் போல் தோன்றினாலும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கே ஏங்கியவர்களாய் இருக்கின்றனர். மேலும் இவர்களின் வாழ்க்கை முறை இவர்கள் இந்த தேசத்தில் உலகில் பரம தேசத்தையே நாடி தேடும் பரதேசிகளும், அந்நியர்களுமாய் இருக்கின்றனர் என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஆனால் பஸ்கா புசிக்கப்பட்ட அன்றைய இரவில் விடுதலை வராமல், இரவைத் தொடர்ந்த காலையிலே வந்தது. இதுபோலவே, ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களின் விடுதலையும், இவ்வுலகத்தின் அதிபதியின் ஆளுகையில் பாவம் மற்றும் உபத்திரவத்தின் இரவில் வருவதில்லை. "உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக" என்று நாம் ஜெபிக்கும், எதிர்பார்க்கும், காத்திருக்கும் ஆயிரவருட அரசாட்சியின் காலையிலேயே விடுதலைப் பெறுகின்றது. சங்கீதம் 46:5 வாசிக்கவும்.

(pass over) பஸ்கா என்பது இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் காலையில் செங்கடலை கடந்து செல்வதை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ குறிக்கும் என்று சிலர் எண்ணுவது தவறாகும். இப்படியாக எதுவும் இல்லை. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி புசிக்கப்பட்ட இரவில் அதன் இரத்தம் நிலைக்கால்களில் பூசப்பட்ட இரவில் இஸ்ரயேலரின் முதற் பேறானவர்களைத் தப்புவிக்கப்பட்டது அல்லது மரணம் அவர்களை கடந்து சென்றதினிமித்தமே pass over/கடந்துபோகுதல்/பஸ்கா என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. சங்காரத்தூதன் எகிப்து முழுவதும் சென்று, எகிப்தின் அனைத்து முதற் பேறானவர்களையும் சங்கரித்தார். மேலும் இரத்தம் நிலைக்கால்களில் பூசப்பட்ட நிபந்தனையின் பேரில் இஸ்ரயேலின் முதற் பேறானவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். இந்த தெய்வீக கட்டளையை மதியாமல் கர்த்தர் மோசே மூலமாய் அறிவித்தப் பிரகாரமாய் இஸ்ரயேலர்களில் யாராகிலும் தங்களின் வீட்டு நிலைக்கால்களிலும் கதவுகளிலும் இரத்தம் பூசாமல் இருந்தால் எகிப்தியர்களுக்கு சம்பவிக்கிற வண்ணமாகவே இவர்களுக்கும் சம்பவிக்கும். யார் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் என்றும், யார் அவருடையவர்கள் இல்லை என்றும் இரத்தம் வேறுபடுத்தி காட்டியது.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களுக்கு இது எதைக் குறிக்கலாம்? நம்முடைய பஸ்காவாகிய கர்த்தர் இயேசுவின் பலியினால் உண்டான மீட்பில் உள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தவே இரத்தம் பூசப்படுவதின் அர்த்தம் என்று நாம் பதில் கூறுகின்றோம். இந்த விஷயங்களைக் குறித்ததான கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை காணும் யாவரும் இரத்தம் சிந்துதல் இல்லாமல் பாவ மன்னிப்பு இல்லை என்று உணர முடியும். மேலும் நம்முடைய இரட்சகரின் மரணத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை உணரும் ஒருவர், அதை அறிக்கையிடுவார் என்று எதிர்பார்க்காமல், இதே நிலைக்கால்களில் இரத்தம் தெளிக்கப்படுவது அடையாளப்படுத்தப்படுகின்ற விஷயமாகும். கதவுகளில் தெளிக்கப்படுவது என்பது, கதவுக்குள் இருக்கும் அனைவரும் இரத்தம் மீது நம்பிக்கைக் கொண்டிருப்பதால், அதன் புண்ணியத்தின் கீழ் இருப்பதைக் குறிக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் உண்டாகும்

மீட்பைப்பற்றின உபதேசத்தை நூற்றாண்டுகளால் அரைகுறையான தெளிவோடு பெற்றிருந்தும், இந்த யுகத்தின் முடிவில் கிறிஸ்துவின் நாமத்தை தரித்துக் கொண்டவர்களுக்கும், போதகர்கள் என்ற தங்களையே அழைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இது கேள்விக் குறியாக இருப்பது ஆச்சரியமே/குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகையவர்கள் கர்த்தருடைய பார்வையில் இஸ்ரயேலர்களாய் இராமல் எகிப்தியர்களாகவே இருக்கின்றனர். இஸ்ரயேலர்கள் என்றும் அவருடைய ஜனங்கள் என்றும் அவர் அடையாளம் காணும் யாவரும் அவரையும் அவருடைய வார்த்தைகளையும் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து இயேசு விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தை சிந்தினது மூலம் அவர்நமக்கு நிறைவேற்றின வேலையையும் அடையாளம் கண்டு கொள்வார்கள்.

இரத்தமானது இரத்தநாளங்களில் இருக்கும் போது ஜீவனைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே அது சிந்தப்படுவது மரணத்தைக் குறிக்கும். மரணத்தீர்ப்பானது நம்முடைய மனுஷ சந்ததிக்கு எதிராக இருந்தபடியால் கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது. ஆகவே இந்த யுகத்தில் அவர்/கர்த்தர் அங்கீகரிக்கும் ஒவ்வொருவரும் பாவ நிவாரண பலியின் மீது நம்பிக்கையும், அதை அறிக்கை செய்கிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் ஏற்படுத்தி உள்ளார். இரத்தம் தெளிக்கப்பட்ட வீட்டில் உள்ளவர்களின் விசுவாசத்திற்கான ஓர் ஆதாரமாய், ஓர் அடையாளமாய், ஓர் சாட்சியாய், ஓர் சான்றாக இரத்தம் உள்ளது. இது தேவனுடைய சான்றாக/அடையாளமாக இராமல் மனிதனுடையதாக உள்ளது. தேவன் பாதுகாப்பார்/தப்புவிப்பார்/மரணத்தைக் கடந்து செல்ல செய்வார். ஆனால் தப்புவிக்கப்பட வேண்டிய ஒவ்வொரு இஸ்ரயேலனும் தன்னுடைய பங்கை செய்துள்ளானோ என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஆனைத்து இஸ்ரயேலர்களுக்கும் மரண ஆபத்து உள்ளது என்று தவறாய் கருதப்படக் கூடாது. முதற் பேறானவர்களுக்கே ஆபத்து இருந்தது. இதுவே நிழலின் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். காலையில் கர்த்தரையும், நீதியையும் நேசிக்கும் அனைவருக்கும் அதாவது, முதற் பேரானவர்களும் மற்ற அனைவரும் விடுத்லைப் பெறுவதாய் இருந்தாலும், ஆயிரவருட அரசாட்சியின் காலைக்கு முன்பான இரவில் விசேஷமான சோதனை வரும். இந்த விசேஷமான சோதனை முதற் பேரானவர்களையே மாத்திரம் பாதிக்கும். யார் இந்த முதற் பேரானவர்கள்? பரலோகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்ட சிறுமந்தையே இந்த முதற் பேரானவர்கள். பார்வோன் மற்றும் அவனுடைய வல்லமை மற்றும் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் இஸ்ரயேலர்களாகிய மற்ற அனைவரும் விடுவிக்கப்படுவது மற்ற அனைவரும் சாத்தானின் வல்லமையிலிருந்தும், பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுவதை அடையாளப்படுத்துகின்றது. ஆனால் இந்த இரவில் ஆபத்தில் இருப்பவர்களும் சுவிசேஷ யுகத்தில் தப்புவிக்கப்படுகிறவர்களுமானவர்கள் சிறுமந்தை முதற்பேரான சபையாகும். பஸ்காவிற்குப்பின்/கடந்துபோகுதலுக்குப் பின்னரே புதிய ஒழுங்குகளின் கீழ் இந்த பஸ்காவில் தப்புவிக்கப்பட்டவர்கள் லேவியர்களாக தலைமை வகிக்கிறவர்களாக ஆனார்கள். மேலும் இவர்களிடத்திலிருந்தே ஆசாரியர்களான சிறுமந்தை வந்தனர். ஆகையால்தான் முதற்பேரான சபையை, "நீங்களே இராஜரீக ஆசாரிய கூட்டத்தார்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். (1 பேதுரு 2:5, 9)

இந்த பஸ்காவின் நிஜம் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டார் என்று அறிந்து கொண்டோம். மாம்சீக இஸ்ரயேலர்களால் அநுசரிக்கப்பட்ட நிழலின் இடத்தில் வேறொரு நினைவு கூறுத்லை ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களாகிய நமக்கு, நம்முடைய கர்த்தர் நிறுவியுள்ளார். அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட இரவில் அவர் ஒரு யூதனாக பஸ்காவைப் புசித்த அதே இரவில் பஸ்காவைப் புசித்தப்பின்னர் அதை நிறுவினார். உலகத்தின் பாவத்தைப் போக்குகிற நிஜமான தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாக அவர் தன்னையே அடையாளப்படுத்தும் அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தன்னுடைய உண்மையான சீஷர்கள் அனைவரும் நிஜமான பஸ்காவை அனுசரிக்கும்படியாக கட்டளையிட்டார். "இதை பானம் பண்ணும் போதெல்லாம் (பஸ்கா அனுசரிக்கும் போது) என்னுடைய நினைவாக செய்யுங்கள். (நிழலாய் நடந்த விடுதலையை இனிமேல் நினைவுகூறாமல்) என்றார். இது இன்னும் நினைவுகூறப்படுகின்றது. ஆமென்.

[R5552]

“உண்மையற்ற ஒரு பொருளாளரின் வீழ்ச்சி”

மத்தேயு 26:14-25, 47-50; 27:3-10

"எந்த மனுஷனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு ஐயோ" - மத்தேயு 26:24.

இயேசுவின் பதினொரு சீஷர்கள் கலிலேயர்களாக இருக்க, யூதாஸ் பாலஸ்தினியாவின் தெற்கு பகுதியைச் சார்ந்தவராக இருந்தார். வணிகத்தில் திறமைமிக்கவராக யூதாஸ் இருந்தபடியால், அவர் அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டத்திற்குப் பொருளாளராக அமர்த்தப்பட்டார் என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது. இயேசுவின் நண்பர்கள், இராஜ்யத்தைக்குறித்து அறிவிப்பதற்கு, தாங்களும், இயேசுவும், தங்களுடைய முழு நேரத்தையும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்ததான உண்மையை உணர்ந்திருந்தனர். ஆகவே, அவர்களை தாங்கும் வண்ணமாக சிலர் தானாகவே முன்வந்து பண உதவி பண்ணினார்கள் என்று நாம் வாசிக்கையில் நமக்கு விநோதமாக எதுவும் தோன்றவில்லை.

இயேசுவும், அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் பணத்திற்காக கெஞ்சியிருப்பார்கள் என்றோ அல்லது பணம் வசூலிக்க முயன்றிருப்பார்கள் என்றோ நம்மால் எண்ணி கூட பார்க்க முடியாது. இப்படியாக, செய்யப்பட்டிருக்குமாயின், அது, பிதாவாகிய தேவன் கூறின வார்த்தைகளாகிய, "சகல பொன்னும், சகல வெள்ளியும், பர்வதங்களில் திரிகிற ஆயிரமாயிரமான மிருகங்களும் என்னுடையவைகள்" என்று பேசினதின் மதிப்பைக் குறைத்துப் போடுவதாகவும், உதவிக்காக அவர் கேட்டுவாங்க வேண்டிய நிலை அவருக்கு உண்டு என்பதாகவும் ஆகிவிடும். மாறாக, போதகருக்கு ஆதரவாக சிலர் தானாகவே முன்வந்து கொடுத்தார்கள் என்றே வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு தெரிவிக்கின்றன. ஊதாரணத்திற்கு, ஏரோதின் காரியக்காரனான கூசாவின் மனைவியாகிய யோவன்னாளும், இன்னம் சிலரும் இதை செய்தார்கள் என்று வாசிக்கின்றோம் (லூக்கா 8:3). இப்படியாக, முன்வந்து கொடுக்கப்பட்ட நன்கொடையின் நிமித்தம், அப்போஸ்தலரின் கூட்டத்தாருக்குப் பொதுவாக ஒரு பொருளாளர் நியமிக்க அவசியமாயிற்று. அதுவும், அந்த பொருளாளர் தலைச்சிறந்த வாணிக திறன்மிக்கவனாகவும் இருப்பது அவசியமாயிற்று.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இயேசு யூதாசை தெரிந்துகொண்டபோது, அவர் கேடான மனிதனாக இருந்தார் என்று சொல்வதற்கோ, நம்புவதற்கோ எவ்வித காரணங்களும் நமக்கில்லை. ஆனால், மிகுந்த சாதகமான செல்வாக்குகளின் கீழ் இருந்தபோதிலும், அதாவது, இயேசு மற்றும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களின் தோழமை இருந்துகொண்டிருக்கும் போதும், இராஜ்யத்தின்செய்தி தொடர்ந்து அவர் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், அவர் கேடான குணங்களை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தார் என்று நம்புவதற்கு நம்மிடத்தில் அனைத்து காரணங்களும் காணப்படுகின்றன. எனினும், இது அவருடைய பின்மாற்றத்தின் ஆரம்பமாகவே இருந்தது. மேலும், யூதாசுக்கு, சுயநலம், பணத்தின் மீது பிரியம், பேராசை ஆகியவைகளின் அடிப்படையிலேயே சோதனை காணப்பட்டது.

“சகல தீமைகளுக்கும் வேர்”

அந்தோ! எத்தனை நேர்மையான மனிதர்கள், பணத்தின் மீதான அன்பின் நிமித்தம், நீதியின் பாதையினின்று கெடுக்கப்பட்டு போய்விட்டனர்! பரிசேயர்களுக்கு எதிராக, இயேசு கூறின கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று, அவர்கள் பணப்பிரியராக இருந்தார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம். இன்றைய காலத்திலுள்ள அநேக கிறிஸ்தவர்களுக்கும், பிரச்சனை/இடர்பாடு பணத்தின் மீதான ஆசையின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது என்று ஒருவேளை நிரூபித்துக்காட்டப்பட்டாலும், அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. "பண ஆசை எல்லாத்

தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது" என்பது இன்றும் உண்மையாகவே உள்ளது (1 தீமோத்தேயு 6:10). மேலுமாக, அப்போஸ்தலர் (இப்பண ஆசை எனும்) வஞ்சனையின் நிமித்தம் அநேகர் வேதனைகளாலே தங்களை உருவக்குத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் கூறுகின்றார். எனினும், யூதாஸ் செய்ததுபோன்று எப்போதும் மிக கடுமையாக/அபாயகரமாக இருப்பதில்லை.

யூதாஸ் தனது போதகரை முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் அளவு பணப்பிரியனாக இருந்தான். அதாவது, கூலியின் அடிப்படையில் பார்க்கையில் முப்பது வெள்ளிக்காசு என்பது இருநூறு முதல் முந்நூறு வெள்ளிக்காசுகளுக்குள்ளான மதிப்பை உடையதாகும். இன்னும் வேறுசிலர் தங்கள் மனசாட்சியை விற்றுப்போடும் அளவிற்கு, ஆஸ்திகள் பெறும் பொருட்டு/சம்பாதித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, பணப்பிரியராக இருக்கின்றனர். தப்பறைகளை ஆதரிப்பதின் மூலம் தாங்கள், தொழிலில் நன்கு செழிப்படையலாம் என்று நம்பி, பணத்திற்காக சிலர் சத்தியத்தையும் விற்றுப்போட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். சிலர் பணத்திற்காக, சபையையே விற்றுப்போட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். மேலும், மனுஷனுடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும், தாங்கள் வாடகைக்காக/கூலிக்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் நபராக இருப்பதினாலும், தாங்கள் விசுவாசிக்காததைப் பிரசங்கிக்க விருப்பம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். சிலர் தங்களுடைய தேசபக்தியைப் பணத்தின் மீதான விருப்பத்தின் காரணமாக வியாபாரம் செய்து, தங்கள் தேசத்தையும் விற்றுப்போட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

பண ஆசையின் ஏமாற்றும் சதிதாக்கத்திலிருந்து, ஒவ்வொருவரும் தங்களை காத்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியமாய் உள்ளது. ஆனால், நாம் பணத்திற்கும், பண ஆசைக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைத்தெளிவாக தெரிந்திருக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், பண ஆசையே, அழிவையும் உண்டாக்கி, ஆத்துமாவை ஏமாற்றி, சிக்கவைக்க செய்கின்றதாகவும் காணப்படுகின்றது. பணம் என்பது கடின உழைப்பையும், கூலியையும், சேர்த்து வைத்தலையும் குறிக்கின்றது. மேலும், பணத்தைக்கொண்டு செய்யப்படக்கூடிய நன்மையினிமித்தம் அதற்கு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், பணத்தின் மீது ஆசைக்கொள்வதோ, அதற்கு ஊழியம் புரிவதோ, அதனை விக்கிரகமாக பாவித்து வாழ்க்கையில் வைத்துக்கொள்வதோ, தேவனிடத்திலிருந்து நம்முடைய இருதயங்களைத் தூர விலகச்செய்யும்படிக்குப் பணத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதையோ நாம் செய்யக்கூடாது. இந்த பண ஆசையே யூதாசின் பயங்கரமான வீழ்ச்சிற்கான, அடிப்படை காரணம் என்பதை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம்.

"ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதல்"

பணப் பையைச் சுமந்திருந்த யூதாஸ், ஒரு கள்வன் என்று சீஷர்கள் ஆரம்பத்தில் அறிந்துகொள்ளாமல், போகப்போகத்தான் அறிந்துகொண்டார்கள் (யோவான் 12:6). சீஷர்களுக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட பணங்களை தனக்கென்று யூதாஸ் வைத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், அவன் சில நியாயமாய் தோன்றும் சாக்குப்போக்குகளைக் கூறியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், பாவம் எப்பொழுதும் ஏமாற்றுகின்றதாய் காணப்படுகின்றது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அவன் இப்படியாக கூறியிருந்திருக்க வேண்டும்... "நான் பணத்தைச் சேமித்து வைத்துள்ளேன். ஏனெனில், போதகருக்கும், நம் அனைவருக்கும் மிகுந்த பணத் தேவை ஏற்படும் ஒரு காலம் வரும் என எனக்கு தோன்றினதினாலேயாகும். அப்படியான ஒரு காலக்கட்டத்தில், வருங்காலத்தைக் கருதி நான் செய்ததை உணர்ந்துகொள்வீர்கள்" என்பதேயாகும். இப்படியாக, அவன் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது, பணத்தின் மீதான அவனுடைய ஆசையை அதிகரிக்கச் செய்துவிட்டது. மேலும், இந்த ஆசை இயேசுவை காட்டிக்கொடுப்பதற்காக திட்டம் போடுவதில் அவனுடைய உற்சாகமான வியாபார எண்ணங்களினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அவனது மனதை வழி நடத்தினது.

இயேசு குற்றவாளியாக தீர்க்கப்பட்டு தண்டனை தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதை அறிந்த யூதாஸ், தனது தவறுக்காக மனவருத்தம் அடைந்தவனாக, பிரதான ஆசாரியர்களிடம் பணத்தை திரும்பக்கொண்டு போய் தான் செய்த காரியத்தை திருத்தம் செய்ய விரும்பினவனாக இருந்தான் என்று பதிவுகள் உள்ளன. அவர்களோ, அவனைக் கண்டு நகைத்து, அவன் ஒருவேளை குற்றமற்ற

இரத்தத்தைக் காட்டிக்கொடுத்துள்ளான் என்றால், அது அவன் பாடு என்றும், அதைக்குறித்து தங்களுக்குக் கவலை/அக்கறை இல்லை என்றும கூறினார்கள். திரும்பிக் கொடுக்கப்பட்ட பணமானது, "இரத்த பணமாக" இருந்தபடியினால், அவர்களால் அதை மீண்டுமாக ஆலயத்தின் நிதி இலாக்காவிடத்தில் போட்டுவிடக் கூடாதிருந்தது. ஆகவே, அவர்கள் அந்த பணத்தைக்கொண்டு, அந்நியரை அடக்கம் பண்ணுவதற்குக் குறைந்த விலையில் குயவனுடைய நிலத்தை வாங்கினார்கள். இப்படியாக, அவர்கள் மறந்துபோனாதும், எரேமியாவினால் முன்னுரைக்கப்பட்டதுமான தீர்க்கத்தரிசனம் நிறைவேறினது. "இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகிய முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்கள் எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேறிற்று" மத்தேயு 27:9, 10.

இயேசு குற்றவாளிக்குரிய தண்டனை தீர்ப்பிற்குள்ளானார் என்று யூதாஸ் கேள்விப்பட்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார் என்பது போன்று பதிவுகள் காட்டுகின்றது. இயேசு இக்கட்டான பரீட்சையில் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்படும்போது, அவர் தம்மை மேசியா என்று உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, தனது சத்துருக்கள் மேல் ஜெயம் கொள்வார் என்று யூதாஸ் அனுமானித்திருக்க வேண்டும். யூதாஸ் தனக்கும் பங்குண்டு என்று நம்பிக்கைக்கொண்டிருந்த இராஜ்யத்தின் ஸ்தாபனத்தைத் துரிதப்படுத்துகின்றேன் என்றே அநேகமாக எண்ணியிருக்க வேண்டும். இறுதியில், தன்னுடைய தவறுக்காகக் காரணம் தெரிவிக்கும் விதமாக, "பாருங்கள் நமக்கு முப்பது வெள்ளி காசும் சேர்ந்துவிட்டது மற்றும் வேறு எந்த வழியிலும் காரியங்களை வேகமாக உச்சக்கட்டத்திற்குக் கொண்டுவர முடியாமல் இருக்க, நான் இப்படிச் செய்து உச்சக்கட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக எனக்கு நீங்கள் நன்றி சொல்லலாம்" என்றே யூதாஸ் கூறியிருந்திருப்பார். இவ்விதமாக யூதாஸ் ஒரு கதாநாயகனாகவும் திகழ்ந்திருக்க முடியும். அதேசமயத்தில் பொருளாதார ரீதியில் தனக்குள்ள ஞானத்தையும், இராஜ்யத்தில் மாபெரும் பொருளாளருக்குரிய ஸ்தானத்திற்கு/பதவிக்கு தான் சரியான நபர்/பாத்திரவான் என்றும் நிரூபித்திருக்க முடியும். இப்படியாக திட்டங்கள் அவன் மனதில் இருக்க, நளத தைலம் குறித்த விஷயத்தில் காணப்பட்ட மரியாளின் செயல்பபாட்டை இயேசு அங்கீகரித்தப்படியால், இயேசுவின் மீது, யூதாசுக்குள் கொஞ்சம் கோபம் மூண்டது. இந்த கோபத்தினுடைய தாக்கத்தினிமித்தமாகவே, காட்டிக்கொடுப்பதற்கான ஒப்பந்தத்தைச் செய்யும்படிக்கு யூதாஸ் முதலாவதாக, ஆசாரியர்களையும், சதுசேயர்களையும் தேடிச்சென்றான்.

"மறக்கப்பட்டுப்போன நிலை – உயிர்த்தெழுதலுக்கான நம்பிக்கையற்ற நிலை"

யூதாஸ், பழியினின்று விலகிக்கொள்வதற்காக காரணங்களை நாம் இங்கு வைக்கப்போவதில்லை. தேவன் மற்றும் அவருடைய நோக்கங்களுக்கு எதிரான துரோகத்திற்கு எவ்விதத்திலேயும் காரணங்கள் வைக்க முடியாது. அக்கிரமம் பண்ணுகிற ஒவ்வொருவரும் முதலாவதாக தனது மனதில், தன்னுடைய தவறான போக்கை அங்கீகரித்துக் கொள்கின்றார்கள் என்ற உண்மையை மாத்திரம் நாம் சுட்டிக்காட்டுகின்றோம். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், பாவத்திற்கான ஒவ்வொரு அடியும் எடுத்துவைக்கப்படுவதற்கு முன்பும் மனதும், மனசாட்சியும் துணிகரம் கொள்கின்றது. ஆகவேதான், இயேசு, மத்தேயு 26:24-ம் வசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார். "மனுஷகுமாரன் தம்மைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறபடியே போகிறார்; ஆகிலும், எந்த மனுஷனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு ஐயோ; அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தானானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும் என்றார்."

தனது நண்பனை, தனது போதகரை, தான் தேவகுமாரன் என்று அங்கீகரித்துக்கொண்டவரை, இயேசு மூலம்தான் மேசியாவின் இராஜ்யம் வரும் என்று தான் நம்பிக்கொண்டிருந்தவரை காட்டிக்கொடுத்து ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு ஏதுவான இத்தகைய துணிகரமும், இத்தகைய துரோகமும், மிகவும் கேடான/அகோரமான துரோகமாகும்/நயவஞ்சகமாகும். மற்ற அனைத்து அப்போஸ்தலர்கள் போன்று, யூதாசும், இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடந்துவரவும், சத்தியத்திற்காகக் கொண்டிருக்கும் நேர்மையினிமித்தம் இயேசுவுக்கு வரும் பாடுகள், சோதனைகளில் மற்றும் ஜனங்களால் தவறாய்

புரிந்துகொள்ளப்படுதல் ஆகியவைகளில் பங்கடையவும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். மேலும், யூதாஸ் உண்மையாய் இருக்கும் பட்சத்தில், உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்கான பரலோக இராஜ்யத்தில், போதகரோடு பங்கடையவும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். மற்றவர்களோடு, யூதாசும் இராஜ்யத்தைக்குறித்து பிரசங்கித்துள்ளார். பிசாசுகளோடு, யூதாசும் இராஜ்யத்தைக்குறித்து பிரசங்கித்துள்ளார். பிசாசுகளை துரத்தியுள்ளார், வியாதியஸ்தரைகளைச் சொஸ்தப்படுத்தினார். மேலும், இவை யாவற்றையும் அவர் இயேசுவின் நாமத்தின் மூலம் செயல்படும் தேவனுடைய வல்லமையினாலேயே செய்தார். யூதாஸ், இரட்சகரின் கூடவே இருந்துள்ளார். மேலும், இயேசுவின் வாழ்க்கையினுடைய பரிசுத்தத்தையும், இயேசு எப்படி தேவனுக்கு உண்மையாக இருந்தார் என்பதையும் யூதாஸ் அறிந்திருந்தார். ஆகவே, இந்த அனைத்து விஷயங்களும் யூதாசினுடைய தவறையும், தவறுக்கான அவனுடைய பொறுப்பையும் காட்டுகின்றது.

யூதாஸ் தற்கொலை செய்துகொண்ட விஷயமும், இயேசுவின் வார்த்தைகளுடைய நிறைவேறுதலை காட்டுகின்றது. அதாவது, தான் பிறவாதிருந்தால் நலமாயிருக்கும் என்று யூதாஸ் எண்ணினார். தற்கொலை செய்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் இதே வார்த்தைகளைத்தான் கூறியிருக்கின்றார்கள். எனினும், தற்கொலை செய்துள்ள மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு உள்ளது. ஏனெனில், அவர்கள் அறியாமையினாலேயே இப்படிச் செய்துகொண்டார்கள். மேலும், கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்தும் உள்ளார். ஆகவே, இப்போது (அறியாமையினாலே) தற்கொலை பண்ணினவர்கள், மற்றவர்களோடுகூட நித்திய ஜீவன் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஆசீர்வாதத்தையும், வாய்ப்பையும் நிச்சயமாகப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

ஆனால், யூதாசின் விஷயத்தில், இந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும், வாய்ப்புகளும், அவர் ஏற்கனவே இந்த வாய்ப்புகள், சிலாக்கியங்கள் மற்றும் அறிவு பெற்றுக்கொண்டதினாலும், ஒளி மற்றும் அறிவிற்கு எதிராக பாவம் செய்துள்ளபடியாலும் தள்ளுபடியாகிவிட்டது. யூதாஸ் தனக்கான இடத்திற்குப் போய்விட்டான் என்று வாசிக்கையில், அது யூதாஸ் (அ) வேறு எவரும் பாவத்திற்கான தண்டனையாக நித்திய காலமாய் சித்திரவதை பண்ணப்படுவார்கள் என்று பொருள்படுவதில்லை. மாறாக அவனுக்கான இடம் என்பது மறக்கப்பட்டுப்போன நிலையாகும். நம்பிக்கை ஏதும் அற்ற மறக்கப்பட்டுப்போன நிலையாகும். அதாவது, உயிர்த்தெழுதலின் வாய்ப்பற்ற நிலையாகும். அவன் சாதாரணமான புத்தியில்லாத மிருகஜீவன் போன்று செத்துப்போனான். இன்னுமாக, இத்தகைய சிலாக்கியங்களை அனுபவித்த ஒரு நபர், எதிர்காலத்தில் ஏதாகிலும் வாய்ப்பு பெற்றுக்கொள்வாரா என்ற விவாதமும் பேசப்பட வேண்டியதில்லை. (அப்போஸ்தலர் 1:25)

"இரண்டு பதிவுகளுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை"

யூதாசின் முடிவு குறித்து வேதவாக்கியம், அவன்போய் நாண்டுகொண்டு செத்தான் என்று கூறுகின்றது. (மத்தேயு 27:5) வேறு ஒரு வாக்கியம் இப்படியாக இருக்கின்றது. "அநீதத்தின் கூலியினால் அவன் ஒரு நிலத்தைச் சம்பாதித்து, தலைகீழாக விழுந்தான்; அவன் வயிறுவெடித்து, குடல்களெல்லாம் சரிந்துபோயிற்று" (அப்போஸ்தலர் 1:18). இந்த இரண்டு பதிவுகளையும் இசைவுபடுத்துவது எளிது. இரண்டு பதிவுகளுமே உண்மை. தூக்குப்போடுவதற்கென்று, யூதாஸ் செங்குத்தான பாறையின் மேலுள்ள மரத்தின் கிளையைத் தெரிந்துகொண்டான். ஒருவேளை பாரபளுவினிமித்தம் கயிறு அறுந்துவிட்டதால், யூதாஸ் தலைக்கீழாக விழுந்து, வயிறுவெடித்து, குடல்சரிந்துபோய் செத்திருப்பார் என்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

எனினும், அவருடைய மரணம் குறித்த விஷயம் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் காட்டப்பட வேண்டியதில்லை. அவனுடைய ஆத்துமா மரித்துவிட்டது என்றும், இதன் விளைவாக அவனுக்குத் தேவனிடத்திலும், கிறிஸ்துவிடத்திலும் இருந்த தொடர்பை அவன் இழந்துவிட்டான் என்றும், எதிர்கால வாழ்க்கைக் குறித்ததான சகல நம்பிக்கையும் இழந்துவிட்டான் என்றுமான விஷயங்களைக் கவனிப்பதே முக்கியமானதாகும். எனினும், கடைசி நேரமளவும் போதகர் அவனிடத்தில் பெருந்தன்மையுடன், அவனுடைய ஒவ்வொரு அடிகள் முதற்கொண்டு, கடைசி கிரியைவரை அவன் நினைத்து பார்ப்பதற்காகவும், வருந்துவதற்கும் ஏதுவான ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் கொடுத்தவராகவே காணப்பட்டார்.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவர் இயேசுவை காட்டிக்கொடுப்பார் என்று தேவன் ஆரம்பம்/ஆதி முதல் அறிந்தவராக இருந்தும், இரத்த பணத்தின் மூலம் நிலம் வாங்கப்படும் எனும் விஷயம் ஏற்கனவே தீர்க்கத்தரிசனமாக முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தும், இவைகள், யூதாஸ் வீழ்ச்சியடைவதற்கு அவன்தான் காரணம் என்ற குற்றத்திற்கான பொறுப்பிலிருந்து அவனை விடுவிப்பதில்லை. தேவனுடைய முன்னறிவு யூதாசை பாதிப்பிற்குள்ளாக்காமல், அவனுடைய சொந்த தவறான கிரியையே அவனை பாதிப்பிற்குள்ளாக்கிற்று. இப்படியே, அனைவருக்கும் காணப்படுகின்றது. ஆரம்பம் முதல் யார் யார் ஓட்டத்தில் நின்றுவிடுவார்கள் என்று தேவன் அறிந்திருப்பது, நம்மை பாதிப்பதில்லை. காரணம், நாம் மீறும்போதும், பேராசைகொள்ளும் போதும், பாவத்திற்கு நம்மை நாமே ஒப்புக்கொடுக்கும் போதும், நாம் என்ன செய்வோம் என்று மாத்திரமே தேவன் அறிந்திருக்கிறாரே ஒழிய, அதனால் நமக்கு எவ்வித பாதிப்பும் இல்லை.

இயேசு, தம்மை யார் காட்டிக்கொடுப்பார் என்று முன்னதாகவே அறிந்திருந்தார் என்ற சாட்சியானது, இவ்விஷயத்தை அவர் யூதாசை தெரிந்தெடுத்தப்போதே அறிந்திருந்தார் என்று அர்த்தமாகாது. தம்முடைய சீஷர்களில் ஒருவன் தம்மை காட்டிக்கொடுப்பான் என்று வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிட்டிருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தார். மேலும், யூதாசிடம் ஆரம்பம் முதலே பாவம் மற்றும் பேராசையின் திசையில் விலகிபோகும் மனத்தன்மை தென்பட்டதினால், யூதாஸ் தான் நம்பிக்கை துரோகத்திற்கு ஏதுவான கிரியை செய்யக்கூடிய நபராக இருப்பான் என்று இயேசு அறிந்துகொண்டார் என்றபோதிலும் வார்த்தை மூலமாகக்கூட இயேசு யூதாசை தவறு செய்தலுக்கு நேராக நடத்தாமல், மாறாக, அவனை எச்சரிக்கவே செய்தார்.

ஆமென்!!